கடவுள்துணை.

செந்தமிழ்த்தேசிகரும்,
தைரியநாத சுவாமிகளும் ஆகிய
வீரமாமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஐந்திலக்கணத்

தொன்னூல்விளக்கம்.

மூலமும் உரையும்.

இவை,

இராயப்பேட்டை உவெஸ்லியன் மிசியோன்
காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரான
ம-௱-௱-ஸ்ரீ. உ. ஸ்ரீநிவாச ராகவாசாரியா ரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு,

ஜெம். ஜி. மெக்கென்ஜி. காபன் அய்யர்,
அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

சென்னை பரமஸ்சாலை
ம-௱-௱-ஸ்ரீ ம. சா இயாகப்பிள்ளை அவர்களால்
அர்ச். சூசையப்பர் அச்சுக்கூடத்தில்
அச்சிடப்பட்டது.

௧௮௯௧-ஹு தாதுக்குச் சரியான கர-ஹு

All Rights Reserved.

கடவுள்துணை

முகவுரை.

செந்தமிழ்த் தேசிகரான வீரமாமுனிவரா லியற்றிய வைந்திலக்கணத் தொன்னூல் விளக்கம் என்னும் பெருநூலானது 1838ம்-ஆண்டில் பிரபல வித்துவானாகிய களத்தூர் - வேதகிரி முதலியாரால் பார்வையிடப்பட்டு, புதுவை மாநகரத்தில் முதல் முதலில் அச்சிடப்பட்டது. வீரமாமுனிவ ரியற்றிய பலநூல்களைப்போலவே இதுவும் பொருணடை முதலியவற்றிற் சிறந்து காணப்படும்.

செந்தமிழ்க்குரிய வைந்திலக்கணத்தைச் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் தெரிவிக்கும் சிறந்த நூல் வேறின்மையின் இதனை மாணுக்கருக்குப் பிரயோஜனமாக இரண்டாந்தரம் அச்சிற் பதிப்பிக்க வேண்டுமென்று நான்விரும்பி இராயப்பேட்டை உவெஸ்லியன் மிஷியோன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதரும் எனது நண்பருமாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ, உ. ஸ்ரீநிவாசராகவாசாரியர் அவர்களை இதைப் பார்வையிடும்படி கேட்டுக்கொள்ள அவர் இதைப் பழைய பிரதியுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து சோதித்துத்தர அதை நான் முதற் பதிப்பைப்போலன்றிச் சூத்திரமும் உரையும் நன்கு விளங்குமாறு சூத்திரத்தைச் செய்யுள்போலப் பெரிய வெழுத்திலும் வசனரூபமா யிருக்கும் உரையைச் சிறிய வெழுத்திலும் பதிப்பித்து, அதிகாரம், இயல், ஒத்து முதலியவற்றிற்குத் தக்கவாறு இங்கிலீஷ்ப்பெயரு மெடுத்துக்காட்டி யிருக்கிறேன். மேற்கூறிய வென்னு நண்பர் எனக்குச் செய்த விப்பேருதவிக்கு நான்மிக நன்றியறிதலுள்ளவனு யிருக்கிறேன்.

வீரமாமுனிவர் சரித்திரத்தை முதல் முதலில் எழுதினவரும் தமிழ் வித்துவானுமாகிய, அ. முத்துச்சாமிப் பிள்ளை யவர்களினது மிகவணுகிய மரபினரான ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ம. சா. இயாகப் பிள்ளை யவர்கள் தயவாய் இதைத் தமது இயந்திரசாலையில் அச்சிட்டுத் தந்ததற்கும், உவெஸ்லியன் மிஷியோன் சங்கப் போதகராகிய, ம-ா-ா-ஸ்ரீ, யாழ்ப்பாணம் சா வே. அம்பலவாணர் ஐயர் இதை எழுத்துப் பிழையறப் பார்த்ததற்கும் நான் மிகவும் வந்தனம் செலுத்துகிறேன்.

இங்ஙனம்,

கர வருஷம் ஆவணி மீ
1891-வருஷம் ஆகஸ்டு-மீ

ஜீ. மெக்கென்ஸீ காபன்.

வீரமா முனிவர்
சரித்திரச் சுருக்கம்.

ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள இத்தாலியா தேசத்தி லிருக்கும் காஸ்திகிலியோனே என்னும் ஊரானது ஓங்கு புகழ் பெற்ற தொன்னூ லியற்றிய வீரமாமுனிவர் பிறப்பிடமாம். 1680-௵ நவம்பர்-௴ 8-௳* அவருக்கு ஜெந்மவார மாயிற்று. அவரைப் பெற்றோர் அவருக்குக் கான்ஸ்டன்ஷியுஸ் பெஸ்கி யென்பப் பெயரிட்டார்கள். அவர் அவ்வூரிலும் உரோமாபுரியிலும் கல்விகற்று, இயேசுவின் சங்கத்தை யனுசரித்து, உரோமைச் சங்க வொழுங்குப்படி நடந்து வந்ததினால், அவரது தெய்வபக்தி, கல்வி, சாதூரியம் முதலியவற்றைக் கேள்வியுற்ற பாப்பானவர் அவரதுசாமர்த்தியத்துக்கு வியந்து, தென்னிந்தியாவிலுள்ள மதுரைமா நாட்டுக்குப்போய் சற்குருவாகிய இயேசுவின் மாட்சிமையை அவ்விராசியத்தாருக்குத் தெரிவிக்க அவரை நியமித்தார். ஆனால் உரோமைச் சங்க முறைமையின்படி இருபத்தைந்து வயதாகுமுன் இவர் குருப்பட்டம் பெறுவது கூடாதாதலால் 1706-ம் வருஷத்தில் அவர் அப்பட்டம் பெற்று, இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டு வந்தார். இந்தியாவின் மேற்குக் கரையிலுள்ள கோவா வென்னும் ஊரை யடைந்து தமிழ்ப் பாஷை பயின்று, 1708-ம் வருஷத்தில் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றார். அங்குள்ள காமயாநாயகன்பட்டி யென்னும் ஊரில் 1714-ம் ஆண்டு முதல் 1716-ம் ஆண்டுவரையில் வசித்ததாகவும், இங்கிருந்து கைத்தார் என்னும் கிராமத்துக்கு அடிக்கடி போக்குவரவு செய்து வந்ததாகவும், திருநெல்வேலியில் 1714-ம் ஆண்டில் வடக்கன்குளம் சபையை ஸ்தாபித்த பிராண்டலீனி யென்னும் தேசிகர் சொல்லுகிறார். பாளையங்கோட்டையி லிருந்து மதுரைக்குப் போகும் மார்க்கத்தில் உள்ள இவ்வூரானது அக்காலத்தில் மிகவும் பேர்பெற்றிருந்தது. சங்கரநயினார்கோவில் தாலுக்காவிற் கல்பட்டி யென்னும் கிராமத்தில் அவர் தாம் செய்த தேவ ஊழியத்திற் செயம் பெற்றுக் கொண்டு அங்கொரு தேவாலயங் கட்டினார். இதினிமித்தம் அங்குள்ள பிராமணர்கள் கோபங்கொண்டு இவரைப் பிடித்துச் சிறைச்சாலையில் வைத்துக் கோயிலையும் இடித்து விட்டார்கள்.

அந்தக்கிராமத்துப்பிராமணர்கள் தங்கள் முன்னோர் பாழாக்கிய மேற்சொன்ன தேவாலயத்தி னடையாளங்களைத் தற்காலத்தில் நமக்குக் காண்பிப்பதுடன் அது பெஸ்கி என்பவர் கட்டி வைத்த தென்றும், அவரையும், அவரால் கிறிஸ்தவனான வோர் பிராமணனையும், அவ்வூரி லிருந்து தங்கள் முன்னோர் அடித்துத் துரத்தி விட்டார்கள் என்றுஞ் சொல்லுவார்கள். அக்காலத்தி லிருந்த பிராமணர்கள் மிகவும் மத வைராக்கியமுள்ளவர்கள்.

ஆகையால் அவரைச் சிறைப்படுத்துவதினால் திருப்தி யடையாமல் அவரைக் கொலை புரியவு மெத்தனித்தார்கள். அப்போது கயித்தார் என்னுங் கிராமத்துக் கிறிஸ்தவர்கள் செய்த முயற்சியினால் அவர் சிறைச்சாலையினின்றும் விடுதலையாகி, மரணத்திற்குத் தப்பிப்பிழைத்தார். இவ்வாறானதால் அந்தப் பிராமணர்கள் கொண்ட எண்ணம் நிறைவேறாமற் போயிற்று. இதன் உண்மை அவ்வூரின் சுற்றுப்புறத்துள்ள கிறிஸ்தவக் கிராமவாசிகளின் கன்னபரம்பரையாலும், 1715ம்-ஞு சனவரி-மீ 12-உ பெஸ்கி யென்பவர் தாமே யெழுதியிருக்கிற நிருபத்தாலும் விளங்கும். பின்பு அவர் 1716-ம் வருஷத்தில் மதுரைக்குச் சென்றார். ஆனால் அவர் அங்கே செய்ததின்னதென்று தெரியவில்லை, பிறகு 1720-ம் வருஷத்தில் திருச்சிராப்பள்ளிக் கடுத்த வடுகாப்பட்டியில் வந்து நிலைத்திருந்தார் இவ்வாறு நடக்குங் காலத்திலும் அவர் தமிழைக் கற்றுத் தேர்ந்து அதைக் கரைகண்டாரென்பதற்கு 1726-ம் ஆண்டில் அவரியற்றிய தேம்பாவணி முதலான சிறந்த நூல்களே சாட்சி பகரும். இவர் காலத்துக்குப் பிறகு இந்நாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் அநேகர் பலநூல்களைச் செய்தாரேனும், அவைகளி லொன்றேனும் இத்தேம்பாவணிக்கு நிகராமோ?

இதன்றி 1727-ம் ஆண்டில் "வேதியரொழுக்கம்" என்னும் நூலை உபதேச ரத்நாகரம் என்றிருப் பணியாளருக்குபயோகமாக வியற்றினார். இதனைப்படிப்போருக்கிதனடையினால் மனமகிழ்ச்சியும், பொருளினால் பக்தி, ஞானம் முதலியவற்றின் அபிவிர்த்தியும் உண்டாகும். இயற்றமிழ் நடைக்கிது சிறந்தமுன் மாதிரியாக விருக்கிறதுமன்றி கடுஞ்சொற்பொழிவு, பொருட்பேதம், பிழைபாடு, அன்னியபாஷை நடைக்கலப்பு, முதலியவற்றால் நிரம்பியதும் காதுக்கினிமை யற்றதுமாயிருக்கின்ற தற்கால வியற்றமிழ்நூல்களின் குறைகுற்றங்களை வெளியாக்கும் சுலோசன மெனவுந்தகும்.

1729-ம் ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளிக் கடுத்த ஆவூரி லிருந்தபோது இவர் தாமியற்றிய தேம்பாவணிக் குரை எழுதினார். இக்கிராமத்திலேயே வெகுநாள் வசித்துத் தமது வாழ்நாளெல்லாந் தமிழை ஆராய்ந்தார். கிறிஸ்துமார்க்கம் இந்நாட்டிற் பரவுதற்கு இவர் இடைவிடாது முயன்று வந்தாரென்று கன்னபரம்பரையால் விளங்குகிறது அவர் ஊருக்கூராய்ப் பயணம் பண்ணி ஜனங்களுக்குப் போதித்துத் தம்மோடு வாதாடவந்தவர்களையெல்லாம் வென்று விசேஷமாக உயர்ந்த ஜாதியோரையே கிறிஸ்தவர்களாக்கிவந்தார். கிறிஸ்தவ ஆலயங்கட்டிவைப்பதும் அவற்றை விநோதமாக அலங்கரிப்பதும் அவருக்கதிகப் பிரியம் 50 வருஷத்திற்கு முன்னிருந்த முத்துசாமிப்பிள்ளை யென்பவரெழுதிய வீரமாமுனிவர் சரித்திரத்தில் இவரைப்பற்றி யநேகமாய்க் காணலாம் திருஷ்டாந்தமாக:—

"கல்விப் பெருக்கத்தா லகங்கரித்த வொன்பது சடைப்பண்டாரங்கள் வந்து வீரமா முனிவரோடு தர்க்கம் பண்ணி யவரை வெல்ல வேண்டு

மெனக் கருதி, தோற்றவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்கள் சொற்படி நடப்ப
தென்று உடன்படிக்கை பண்ணித் தாக்கிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். ஒரு
மாத மட்டும் பண்ணிய தாக்கத்தில் அவரை வெல்ல மாட்டாமல் தாங்க
ளே தோற்றுப் போனதால் அவர்களில் ஆறு பேர் சத்தியவேதத்துக் குட்
பட்டார்கள். மற்ற மூன்றுபேர் சடையறுபட்டு வெட்கத்தினால் மேல
சிமைக்குப் போய் விட்டார்கள். அந்தச் சடைகள் திருக்காவலூர்க் கோ
வில் மண்டபத்தில் வைக்கோற் கட்டுப்போல ஐதர் கலாபனை மட்டுந் தொ
ங்கிக் கிடந்தன." இப்படிக் கவர் தேச சஞ்சாரம் பண்ணிக் கொண்டு போ
ற்போது அவருபதேச மகிமையினால் இத்தேசத்தவர்களிற் பலர் கிறிஸ்
தவர்களானார்கள்

பெஸ்கி யென்னும் வீரமாமுனிவர் ஜீவித்தகாலமோ மிகக் கொடுமை,
துன்பம், கலகம் முதலியவற்றால் நிறைந்தது. அவரிருந்த நாடும் அவ்வாறே
கலகம், யுத்தம், சாப்பனை இவைகளால் கலக்குண்டதினால் அவர் அக்கால
காரியகர்த்தர்களுடன் சம்பந்தப்படாதவரா யிருப்பது கூடாது எவ்வாறெ
னில், 1736ம்-ஆண்டில் வஞ்சகம், கொடுமை முதலிய துர்க்குணங்கள் குடி
கொண்ட சந்தா ஸாஹேபு என்னும் நபாபு திருச்சிராப்பள்ளியை முற்று
கைபோட்டு அதைப் பிடித்துக்கொண்டு மதுரை நாட்டிற்குத் தாமே அரச
னென்று பறையறை வித்தார். அவர் வேண்டுகோள்படி இவரவரிடஞ்
சென்று வார்த்தை யாடினபோது அவருக்கு இவரிடத்தில் அதிகத் திருப்தி
யுண்டாகித் தமக்குத் திவானாக இவரை யேற்படுத்திக் கொண்டது மன்றி
யிவருக்கு இனாமாக நான்கு கிராமங்க ளளித்தார்.

1740-ம் ஆண்டில் வேலூர் கர்நாடக நபாபாகிய தவ்ஸ்த் அலிகான்
என்பவரைப் போய்த் தரிசித்து, 1739-ஞு அக்டோபர்-மீ 29-உ தமது
சங்கத் தலைவர் அந்த நபாபுக்கு எழுதி யனுப்பிய நிருபத்தையுங் காண்பித்
தார். இவை முதலிய காரியங்கள் அக்கால காரிய கர்த்தர்களுட னிவ
ருஞ் சம்பந்தப்பட்டா ரென்று விளக்குகிறது.

ஷை 1740-ம் ஆண்டில் மஹாராஷ்டிரர்கள் திருச்சிராப்பள்ளியை மு
ற்றுகைபோட்டு 1741-ம் ஆண்டில் அதைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அ
வர்கள் மிகுந்த மதவைராக்கியமுள்ள இந்துக்களாதலால் சந்தாஸாஹேபின்
திவானாகிய இவர் கிறிஸ்தவ குருவென்றறிந்தபோது கிறிஸ்தவர்களும் மக
மதியரைப்போலவே அம்மஹாராஷ்டிரர்களுடைய பகைக்கு இலக்கானார்
கள். இதை யறிந்த பெஸ்கி யென்பவரும் மற்றுமுள்ளவர்களும் மரணத்தி
னின்று தங்களைக் காத்துக் கொள்ளும்பொருட்டு ஓடி யொளிக்கும்படி
நேரிட்டது. ஆகவே அவர் முதல் முதல் போன இடம் இராமநாதபுரம்.
அங்கிருந்து திருநெல்வேலிக் கடுத்த வோர் கரைத்துறைப் பட்டணத்தைச்
சேர்ந்து அங்கே சில் காலம் தங்கியிருந்தார். அவ்வூருக்கு மணப்பாடு என்
று பெயர். அது அக்காலத்தில் உலாந்துக்காரருக் குரியது. அதிலே ட்ரோ

மான கத்தோலிக்கு ஆலயமும் சபையு மிருந்தன. பெஸ்கி என்பவர் இந்தியாவுக்கு வந்தவுடன் கொஞ்சக் காலம் அங்கே தங்கி யிருந்தபடியால் தமது விருத்தாப்பியத்திலும் அங்கேயே வசிக்க வெண்ணினா ரென்றும் உத்தேசிக்கலாம். அமைதியற்ற உலகம் வேண்டா மென வெண்ணிய இவருக்கு அமைதியுள்ள அவ்வூர் தகுந்த இடமாயிற்று எனவே இங்கு சில காலம் வசித்துப் பின் தேகவியோகமானார். அங்குள்ள ஆலயத்தின் பிராகாரத்தில் இவர் சேமிக்கப்பட்டா ரென்றாலும் இதைத் தெரிவிக்க அவ்விடத்தில் சமாதி முதலிய யாதொன்றும் கட்டி யிருக்கக் காணோம். இவ்வாறிருப்பது அவரது பெயர், குணம், தாம் செய்து வந்த சன்மார்க்கத் தொழில், முதலியவற்றிற்கு முழுமையும் தகாத காரிய மன்றோ? அங்குள்ள பரவர்கள் இவர் மேன்மையை யறியாமையினாலோ அல்லது தங்கள் வறுமையினாலோ இவர் மரணத்தைக் குறிக்கும் சமாதி முதலிய யாதொன்றும் கட்டாமற் போனார்களேனும் இவரது சற்குணம், ஆழ்ந்த அறிவு, பயனுறு தொழில், கீர்த்தி, பிரதாபம், முதலியவற்றை யறிந்தவர்களாவது ஏதேனு மொன்றைச் செய்திருக்க வேண்டுமன்றோ? இவரோ தமக்குப் பிறர் செய்வதை யெதிர் பாராமல் தாமே தம்முடைய பெயர் நீடூழி காலம் நிலைத்தோங்கும்படி சிறந்த பல நூல்க ளியற்றி யிருக்கின்றா ரன்றியும் இவர் செய்து வந்த வேதியர் தொழிலும் போதுமான ஞாபகக் குறியாம். பெஸ்கி யென்பவர் தென்னாட்டுக்கு வந்த பிறகு தமது இயற்பெயராகிய கான்ஸ்டான்ஷியுஸ் என்பதின் பொருள்படும் தைரியநாதன் என்னும் நாம தேயத்தை வகித்துக்கொண்டா ரென்றும், தேம்பாவணி யென்னு நூல் வெளிப்பட்ட பிறகு தமிழ்ப் புலவரால் இவர்க்கு வீரமாமுனிவர் என்னும் அபிதான மளிக்கப்பட்டது என்றும் சொல்வர்.

ஜி. மெ. கா.

கடவுள்துணை.

இஃது

வீரமாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஐந்திலக்கணத்

தொன்னூல் விளக்கம்

TONNÛL VIḶAKKAM.

மூலமும்-உரையும்.

பொதுப்பாயிரம்.

GENERAL PREFACE.

சீரமலிகடறவழ்கிலனமுதனமறறருஞ
சீரமலிபுலகெலாஞசெயதளிததழியப
வலலவனுயமுதன மட்டீறெருபபெதி
ரிலலவனுயுய ரிறையோனெருவனைப
பனமையொழியப பணிநதேயிராவிருட்
டன்மையொழியத் தரணிபிறநேனறிய
வாதவனிகரிரு ளகததறவனஞ
ஞேதியமறைநூ லோதினனுகி
யமமெயபபொருளொன றனைவருமுணரச்
செமமெயபபொருளத திருமறைவழஙக
வமைததுளததெழுநத வாசையுடடீணடிச
சமைத்துளயாவருந தாஙகததருகென
வேவியதாகவிப பணியேயுறறுனன
மேவியவைமபொருள விளககலுணாநது
விரிவிலாத்தொனனூல விளக்கமெனுமபெயாத
தரியவாசிரிய ரருநதமிழ்சசொல்விற
பிறநூனமுடிநதது பெயாததுடனபடுதியும
புறநூனமுடிநதது பொருத்தியுநதாஞெரு
வழிநூனமுடிததனன வாயபபருமெயமமறை

மொழிநூலத்தராய் முதிர்சிறப்பிணையி
லிரோமைநாட்டினின் றெய்தியமுனிவருள்
விரோதமொழித்தையமேவக
நேரமாதவத்தின் வீரமாமுனியே

(இதன்பொருள்) இவற்றுனூலின்பெயரு மாக்கியோன்பெயரு மாக்கியகாரணவகையுந் தரும்பொருளளவுங் கொள்வோர்பயனுமென றிவைந்துறுப்புள விசேஷத்திரம் பொதுப்பாயிரமாக வம்மாமுனி மாணாக்கருனூலி னெளியனென்று மனப்பிலுயர்ந்தோ னுரைத்தவாறு காண்க

என்னையோவெனில் —

நூலே நுவல்வோ னுவலுந்திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றுமைந்து
மெல்லா நூற்குமிவை பொதுப்பாயிரம் — நன் 3

(உ-து) ~~[illegible]~~ ஆகையில், விருத்தி, பெருங்கடல் சூழ்ந்த பூவுலகாதி மற்றுண்டாகிய செல்வமுடைய வுலகங்களியாவையுந் தானுளவாக்கவு நிலைபெறக்காக்கவு மழிவுறநீக்கவும் வல்லவனாகி யாதியுமந்த முமளவுமொப்பு மெதிருமில்லாதவனு மெவ்வகைப்பொருளினு மேனின் றுயர்ந்த கடவுளொருவனை மற்றைத்தேவரை நீக்கித் தனியே பணிந்து போற்றி மாவிராவிருளைநீக்க விப்பூவுலகிற்றோன்றிய பருதியைப்போல மன விருளாகிய வஞ்ஞானத்தை நீக்க வக்கடவுளோதித் தந்த வேதநூலையோ துங் குருவேயாகி யம்மெய்க் கடவுளை யெவருமறிந்து வணங்கவு மவனே தந்த வேதநூலெங்கும் வழங்கவு மாசையே மனத்துடனேடி. யேவியதாக விதுவேகாரணமெனத்தா னெழுத்துச் - சொற் - பொரு - ளியாப் - பணி யென் வைந்திலக்கணப் பொருட்களைக் கல்லாதவருங் கண்டுணரும்படி தெளிவாகவிளக்கத் துணிந்ததைப்பற்றித் தொன்னூல்விளக்கமென விந் நூற்பெயராகிப் பிறதமிழ்நூலோர் முன்னுரைத்தோதியவற்றைத் தானு டன்படுத்தியுந் தமிழ்ப்புறநூலோர் விதித்தவற்றுட் சிலதான்பொருத்தியு மீண்டொரு வழிநூலென முடித்துரைத்தா ரிவராரோவெனின் மெய்யங் கடவுட்கு மெய்ம்மறைநூலிற் குருக்களாகச் செல்வவிரோமைநாட்டினின் றெழுந்தருண முனிவருளொருவராகிய வீரமாமுனி யென்பாரெனக் கண்டு ணாக ஆகையிலினிவருஞ் சூத்திரவிதியு முறையினவிரிவு மம்மாமுனிதான றவே செவிவாயாகப் பருகி நெஞ்சு கணக்க வுணர்ந்துகொள்வது கல்வி விரும்பினாக்கட்னே, என்றவாறு. பதிகம்-பாயிரம்-முகவுரை-ஒன்றும்.

பொதுப்பாயிரம்.—முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.

SPECIAL PREFACE.

1 சொன்னூ லடையாத் தொகைக்குணத் தொன்று
முன்னூ றந்த முதலவனைப் போற்றி
நன்னூல் யாத்தோர் நவின்றவைம் பொருட்
டொன்னூல் விளக்கமுஞ் சொற்றுத் தெழுதத்தே.

(இ-ள்) சொல்லத்தக்கு மெந்நூல்வகையானு மடையப்படாத தேவகுணங்களி யாவையுந் தொகுத்துள்ளதாகி மிக்காரு மொப்பாருமின்றி யொன்றாய நிற்குங் கடவுளிவனென்ன முதனூலாகிய வேதநூலைத் தந்த முதல்வனைப் பணிந்து நானே வழுவில் வுரைக்கவு மற்றவர் பயனொடு கேட்பவுந் துணைச்செயல் வேண்டி யவனடி தலைமேலணிந்து போற்றி முன் செந்தமிழ்நூன் மகற்றோருரைத்த வெழுத்துச் சொற்பொருள்யாப்பணி யென்னைம்பொரு ளிலக்கணங்களை விளக்கத் தொடங்கி முன்னிணை டெழுதியல் பின்னதென வுரைத்துக் காட்டுது மாகையி லிதுசிறப்புப்பாயிரம் என்னை, தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருள் விளக்கமுஞ் செப்புவதாகுஞ் சிறப்புப்பாயிரம் ஆதலா லிலக்கிய வகையான மூதோர்புதைத்த வரும் பயனாகிய பொருளைக் கண்டறிந் தெடுப்பதற் கிலக்கணநூலே விளக்காம் விளக்குதலால் விளக்கென்னப்பட்டது ஒளிவிடா மூடின தீபத்தாற் பயனில்லை யென்றதுபோல முன்னோர்தந்த விலக்கணநூலெல்லாஞ் செந்தமிழ்ச் சிறந்த மொழியோடு மூடிக்கிடப்ப வக்காலத் தவ்விளக்கொளியைக் காண்பாரில்லாததற் கொருபயனு மில்லை தென்மொழியாகும் வடமொழியைத் தானுணராத்தக் கருதி யவ்வாமுன்னறிந்த தமிழ்ச்சொற் கொண்டல்லவோ வடமொழிப்பயனை யுரைத்தல் வேண்டு மாகையான மூதோர் புதைத்த நூனலம் விளங்கவுங் கல்லாதவரும் பயன்கொண்டுணரவு நானே யதனை மேற்கவித்த போர்வைநீக்கி யறிஞர் முன் கொளுத்தின தீபமெவர்க்கு மெறிப்பக் கையிலேந்தினாற்போல வவ்வாமுன் செந்தமிழ் மொழியான மறைத்த விலக்கணநூலை யிளந்தமிழுரையால் வெளிப்பொருளாக்க நினைத்தேனெனினு முன்னோர்தந்த யாவையும் விரித்துரைத்தா லிந்நூலும் பெருகிக் கண்டவ ரஞ்சித் துணியாரென்று கருதி முன்மிகவறிய வேண்டுவ தொன்றைத் தெரிந்து தருவேன். இறகு முளைத்து முற்றுமுன்னே தாயிரை கொண்டு வருவதனறியே பறக்கும் பருவம் வந்தபின்றுமேமேய வென் பறவை யல்லவோ வவ்வாறிங்ஙன் நானு மூதோர் சொன்னதை அவரவர் தாமே கண்டுபிடிக்க வேண்டுவதை மாத்திரம் விதிவிரித்துரைப்பேன். அதன்பின் முளைத்த சிறகை விரித்து மேற்பறந்து மேய்ந்தாற் போலவுந் தந்த பாசத்தைப்பற்றி மலையேறித்துயர் மதயானையையேறி நடாத்தினற

போலவுஞ் சிறியோர் தெப்பத்தைப் பிடித்துப் பெரும் வெள்ளத்தை நீந்தி னாற்போலவு மிங்ஙன நான்றந்தவற்றைக் கொண்டு செந்தமிழ்ப் பெருங் கடனீந்தவு முழுகவுஞ் செய்து முற்றுல கெல்லாம் புகழ்ப் புலவர் புதைத் தப்பெருமைய னவமணித்தர மெடுத்தணிவதே யெளிதா மங்ஙனமீண்டு நானொரு புதுநூலாயினுந் தொன்னூலிற் கொருபுதுவழியாயினுங் காட் டவே துணரா தயர்ந்த முன்னோர் தந்த நூலை விளக்குதற் கருதித் தெளிவு வேண்டி வேறுவேறாய்ச் சூத்திரந் தரினு மூத்தோ ருரைத்த பற்பலவற் றையும் பொருத்துதும். ஆயினுஞ் செந்தமி ழுணர்ந்தோர் வழியே யன்றிப் புறனடையாய்ச் சில விகற்பம் புறநூல் வழியே சென்று காட்டுதுமா கையான் முன்னோர் நூலினடையினும் விகற்ப நடையினு மெழுத்துச் சொற்பொருளியாப் பணியென வைந்திலக்கணங்களை யைந்ததிகாரமாக வீண்டு பிரித்துக் கூறுதும். கூறிய நடையில் வழுவினு முற்றறிந்துணர்ந்தோ ரிகலா தன்பொடு தாங்கிக் கண்ட வழுவினைத் தீர்ப்பது மிண்டைம் பொரு ளை யுரைத்த வழியிழிவெனினுந் துணிந்த கருத்து நன்றென வொருவாதி யற்றைக் கொள்வதுங் கடனே, எ-று.

சிறப்புப்பாயிரம்.—முற்றிற்று.

முதலாவது:—

எழுத்ததிகாரம்.

PART I.—LETTERS.

முதலாவதெழுத்தியல்.

Chapter I —Nature of Letters.

2. தோற்றமும் வகுப்பும் தோன்றும் விகாரமுஞ்
சாற்றுளித் தோன்றுந் தானெழுத் தியலே

(இ-ள்) எழுத்திலக்கண மாமாறுணர்த்துதும் [எழுத்தின் றோற்றமும் வகுப்பும் விகாரமும் என்றிம்மூன்றனுள் எழுத்து வகைப்பாடெல்லா மடங்கும் என்னை, தோற்றமென்புழி, எழுத்துப்பிறக்குமிடமும், முறையும், எண்ணுமெனவும், வகுப்பென்புழி, முதல்சார்புயிர் மெய்ம்முதலிய கூறுபாடெனவும், விகாரமென்புழி, பதத்திலும்புணர்பிலும் வருந்திரிபாக்கமுதலியவேறுபாடெனவுந்தோன்றும், என்றுழி எ-து. இடம், உழியெனப்பாருமுளர். (க)

3 உயிரிடை யினமிடறுரம் வலியுச்சிமெலியியைய
முதலிடமாயிதழ் மூக்கண்ணம்பன்னா
வைந்துணையிடத்தா மக்கரப்பிறப்பே.

(இ-ள்.) எழுத்தின்றோற்ற மாமாறுணர்த்துதும். [உதானவாயுவின் காரணமாக எழுத்தெல்லாம் பிறக்குமாயினும் அவற்றுட்பன்னீருயிர்க்கும், ஆறிடை யினத்திற்கும், மிடறேமுதலிடமாகவும், ஆறுவல்லினத்திற்கும், நெஞ்சே முதலிடமாகவும், ஆறுமெல்லினத்திற்கும், உச்சியேமுதலிடமாகவும்; அன்றி உதடும், மூக்கும், அண்ணமும், பல்லும், நாவும் என விவ்வைந்தே துணையிடமாகவும்; எழுத்தெல்லாம் பிறக்குமென்றுணர்க.] ஆயினும் இவற்றையும் எழுத்தின்முறையையும் எண்ணையும் உணர்த்துவ தற்பயனின்றிப் பொழுதழிவாகையாலும், இனிச் சிலவுணர்ப்பது முறையா மென்றமையாலும், இவ்வனைமவற்றைநீக்கி எழுத்தின்வகுப்பும் விகாரமுமெனு மற்றிரண்டையும் விளக்கிக்கூறுதும். இதன் விரிவையுணரவேண்டில் தொல்காப்பியத்துட் காண்க. அதனினும்விரிவு பேரகத்தியம் கண்ணூல், எ-று. (உ)

முதலாவதெழுத்தின் றோற்றம்.—முற்றிற்று.

இரண்டாவதெழுத்தின்வகுப்பு.

Chapter II —Classification of Letters

4. முதல்சார் புயிரோ மூவின மெய்யே
முதற்கண் ணெழுத்தே மொழியிற் றெழுத்தே
யுயிர்மெய்க்குறி னெடிலோடாய்த
மாறுகுறுக்க மளபெடை யிரண்டு
மாத்திரைப் புணர்பென வகைப்படு மெழுத்தே.

(இ-ள்) எழுத்தின் வகுப்பா மாறுணர்த்துதும். இம்முதற்சூத்திரத்துள் இனிச் சொல்லக் குறித்த வகை யெல்லாந் தொகைப்படக் காட்டித் தந்தனம். ஆகையி லவ்வவ்வச் சூத்திரத்துள் அவ்வவற்றை முறையே காண்க. (க)

5 முதலெழுத் துயி ரீராறுடன் மூவாறே
சார்பெழுத் துயிர்மெய் தனியாய்தத் தோ
டொங்கிய, இ, உ, ஐ, ஔ மவ்வாய்த
முயிரள பொற்றள பொருபஃ தெனப.

(இ-ள்) முதல்சார்பெழுத்தா மாறுணர்த்துதும். தமிழெழுத் தெல்லா முதலெழுத்தெனவுஞ் சார்பெழுத்தெனவும் இருவகைப்படும். இவற்றுட் பன்னீருயிரும், பதினெண்ணொற்றும், ஆக முதலெழுத் தொரு முப்பது மாம். சார்பெழுத்தோவெனில், உயிர்மெய்யும், ஆய்தமும், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஐகாரக்குறுக்கமும், ஔகாரக்குறுக்கமும், மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தக்குறுக்கமும், உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையும் ஆகச் சார்பெழுத் தொருபஃதாகும், எ-று. முதலுக்கு, தலைமை-பிரதானம் எ-ம். சார்புக்கு, தலைமையின்மை, அப்பிரதானம், எ-ம் கூறுவர், எ-று. (௨)

6 எ, ஒவ்வும் றனழவ்வு மென்றைம் முதலு
முயிர்மெய் யுயிரள பொழியெண் சார்பு
மந்தமிழ்க் குரிய வாரியமும் பிறவே

(இ-ள்) முன்சொன்னவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி விகற்பித்துணர்த்துதும். கூறிய முப்பது முதலெழுத்துள்ளே, எகர ஒகரங்களென்ன இரு குற்றுயிரெழுத்தும், ற ன ழ வென்ன மூன்றொற்றும், ஆக முதலெழுத்தைந்தும், கூறிய பத்துச் சார்பெழுத்துள்ளே, ஆய்தமும், ஒற்றளபும், ஆறுகுறுக்கமும் என வெண்சார்பெழுத்துந் தமிழ்மொழிக்குரியன, அன்றி யாரியமொழிக்குள் ளில்லன. சொன்னவிப் பதின்மூன்றொழித் தொழிந்த பத்துயிர் பதினைந் தொற்றென முதலெழுத் திருபத்தைந்து முயிர்மெய் யுயிரளபெனச் சார்பெழுத்திரண்டுமாகத் தமிழிற்கு மாரியத்திற்கும் பொதுவெழுத் திருபத்

தேழெனறுணாக அனறியுந தெனமொழிக கிலலனவாகி வடமொழிக குரியவெழுத தெததுணையோவெனில, ஆரியமொழியில வழஙகு முயிாபதி னாறுளளும மெயமுபபததேழுளளும சொனன பொதுவெழுததனறி உயி ராறும, ஒறறிருபததிரணடுமாக வடமொழிக குரியவெழுத திருபததெட டெனககொளக இஙஙனம ஆரியமொழிகளைத தமிழிடத துணைககுஙகா லைப பொதுவெழுததால வருமபதமே சிறபபுடைததது, அலலன வருதல சிறபபனறெனககணடுணாக. "ந ன ழ எ ஒவவு முயிாமெயயு முயிரள பலலாச்சாாபுநதமிழ பிறபொதுவே," எ-னு நன்னூல (௩)

7 இடுகுறிகாரண மிவைபொதுச சிறபபென
விரிரணடாகு மெழுததின பெயரே.

(இ-ள) தமிழில வழஙகு நாறபதுவகை எழுததிஙஙனம வேறுவேறுய விளககா முனனா வழஙகு மவறறின பெயரைக கூறுதும அவைநாலவ கைபபடும இடுகுறிப பொதுபபெயரும, இடுகுறிச சிறபபுபபெயரும, காரணப பொதுபபெயரும, காரணச சிறபபுபபெயரு மெனறுணாக (உ-ம) உயிரே, உயிாமெயயே, உடமபே, எனபன இடுகுறிபபொதுபபெயா, அவறறுள அ, ஆ, க, ங முதலிய இடுகுறிச சிறபபுபபெயா குறில, நெடில, வலலினம, மெலலினம, இடையினமமுதலிய காரணபபொதுபபெயா குறறியலுகரங குறறியலிகரமுதலிய காரணச்சிறபபுப பெயரெனககொளக ஆகையில (உ-ம) நாகு, எனுமொழி யீறறெழுதது இடுகுறிப பொதுபபெயரால உயிா, மெய, எ-ம இடுகுறிசசிறபபுபபெயரால, கு, எ-ம. காரணபபொதுப பெயரால, குறறெழுதது, எ-ம. காரணச சிறபபுப பெயரால, குறறியலுகரம எ-ம பிறவுமேறகும பெயரொடு வழஙகும, எ-று. (௪)

8 அமமுதலீராறுயிர கமமுதன மூவாறுடல
குறில அ, இ, உ, எ, ஒவவைநதே நெடில
ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ வேழே

(இ-ள) உயிரு முட லுங குறிலு நெடிலு மாமாறுணாததுதும உயிரெழுததுப பனனிரணடு (உ-ம) அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ எ-ம மெயயெழுததுப பதினெடடு (உ-ம) க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, ற, ன எ-ம. பனனிருயிாகளுட குறறெழுததைநது, (உ-ம) அ, இ, உ, எ, ஒ எ-ம நெடடெழுததேழு, (உ-ம) ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ எ-ம. வரும உயிராயவறறினு மொறறெறிந துயிாமெயயாய வறறினுங் குறில குறிலே, நெடில நெடிலேயாம. உயிருககு ஆவி, அசசு, சுரம எ-ம. மெய்ககு, புளளி, உடல, உடமபு, ஒறறு, அல, வியஞசனம எ-ம குறறிறகு, குறில, குறுமை, இரசசுவம எ-ம. நெடிறகு, நெடில, நெடுமை, தீாககம எ-ம. கூறுவா, எ-று. (௫)

9. வலி க ச ட த ப ற மெலி ங ஞ ண ந ம ன
இடை ய ர ல வ ழ ள வென்மூவினமே.

(இ-ள்.) மூவினமாமாறுணர்த்துதும். முன்சொன்ன பதினெட்டொற்றெழுத்து மூவினமாக வகுக்கப்படும். அவை, வல்லினமாறு. (உ-ம்) க், ச, ட, த, ப, ற, எ-ம். மெல்லினமாறு. (உ-ம்) ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, எ-ம். இடையினமாறு. (உ-ம்) ய், ர, ல, வ, ழ, ள, எ-ம். வருமெனக் கண்டுணர்க. வலிக்கு, வலி-வன்மை-வன்கணம்-சய-பரிசம் எ-ம். மெலிக்கு, மெலி-மென்மை-மென்கணம்-அநுநாசிகா-பரிசம் எ-ம். இடைக்கு, இடை-இடைமை-இடைக்கணம்-அந்தத்தக்கரம்-யண் எ-ம் கூறுவர், எ-று. (௬)

10 உயிர் க ச த ப ஞ ந ம வ ய முதற்கே
எ, ஒ, ஔ வு மெல்லினங்வவு
ஈற்றுயிர் ண ம ன விடையினமீறே

(இ-ள்) முன்சொன்ன முப்பது முதலெழுத்துள்ளே மொழிமுதற்கண் வருமெழுத்து மொழியீற்றின்கண் வருமெழுத்தும் இவையிவையென்று காட்டுதும். பன்னீருயிருங் கம்முத லொன்பதுயிர்மெய்யு மொழிமுதற்கண் வரப்பெறுமெனக்கொள்க. (உ-ம்) அலை, ஆலை, இனம், ஈனம், உழி, ஊழி, எரி, ஏரி, ஐயம், ஒதி, ஓதி, ஔவியம் எ-ம் கனி, சனி, பனி, தனி, ஞாலம், நதி, மதி, வதி, யதி எ-ம். பிறவுமன்ன. அன்றியுங் குற்றெகரங் குற்றொகர மௌகார மொழித்தொழிந்த வொன்பதுயிரும், ண, ம, ன, ய், ர, ல, வ, ழ, ள என வொன்பதொற்றும் மொழியீற்றின்கண் வரப்பெறுமெனக் கொள்க. (உ-ம்) பல, பலா, பரி, தீ, உரு, மகடூ, சே, கலை, ஓ எ-ம். மண், கம், மின், மெய், சீர், பல், தெவ், கூழ், கள் எ-ம். பிறவுமன்ன. அன்றியு மேவலிடத்து நொ எ-ம். து எ-ம். கௌ எ-ம். உரிஞ எ-ம், பொருந எ-ம். வருமெனக் கொள்க. யதி எ-து முனிவர், எ-று. (எ)

11. உயிர்மெய்யணைந் துயிர்மெய்யாகு
மவையிரு நூற்றொருபத்தா றெனப

(இ-ள்.) உயிர்மெய்யா மாறுணர்த்துதும். உயிரும்மெய்யுங் கூடி உச்சரிக்கப்படா நிற்கு மெழுத்தே உயிர்மெய் யெனப்படும். (உ-ம்) க, கா, கி, கீ, கு, கூ, கெ, கே, கை, கொ, கோ, கௌ எ-ம். வரும். ஆகையிற் பன்னீருயிரு மூவாறு மெய்யோடுறழ, உயிர்மெய் இருநூற்றொருபத்தாறெனப. அரைமாத்திரையாகிய குற்றுயிரும் இரண்டு மாத்திரையாகிய நெட்டுயிருங்கூடி நின்றவழி ஒன்றரை மாத்திரையும், இரண்டரைமாத்திரையும், இசையாது உயிரளவாகிய ஒருமாத்திரையும் இரண்டுமாத்திரையும், *இசைப்பனவாம். ஒலிவடிவினும், வரிவடிவினும், முதலெழுத்தின்வேறாய் உயிரும் மெய்யுங்கூடிப் பிளவுபடா தொலித்தலான் உயிர்மெய்யெனப் பெயராயச

சாாபெழுததி ஞெனருயின ஒலி வடிவு = செவிபபுலனறிதல வரி வடிவு = கடபுல னறிதல. எ-று. (௮)

12. நீட்டல சுழிததல
குறினமெயக கிருபுளளி.

(இ-ள.) எழுதது வடிவ மாமாறுணாததுதும. மெயயின வடிவும், உயிா மெயயின வடிவும, பலமுறை வேறுபடாமையானும, எகரம ஏகாரம, ஒகரம ஓகாரம, எபபோதும ஒருவடிவாகையானும, மயகக நீபபது வேண டி மேறபுளளி கொடுததாா புலவா ஆகையில குறறெழுததின மேனிண ட புளளியும, ஒறறெழுததின மேறசுழிதத புளளியும, வருமெனறுணாக. (உ-ம) எரி-ஏரி, ஒதி-ஓதி, மண்மகள-மணமகள, தா்ம-தாம, கண்மணி-கண மணி, எ-ம வரும. சூததிரம "மெயயினியறகைப புளளியொடு நிலைய, லெகரவொகரத தியறகையுமறறே.' எ-ம கூறினாா, எ-று. (௯)

13. ஆயதங குறில வலிககாகு நடுவே
யஃதீறறு ல ளததிருநதுளி யஃகும.

(இ ள.) குறுகாதலாயதம குறுகியவாயதமாமாறுணாததுதும். ஆய தஙகுறறெழுததிறகும, உயிரொடுபுணாநத ஆறுவலலெழுததிறகும, நடுவே வரபபெறும இதனுருவோ வெனில முபபுளளி வடிவு ; இது மெயயெ ழுததின றனமைததாவதனறி அதனமே லுயிரேறபபெறாதெனககொளக. (உ-ம) எஃகு, கஃசு, கஃடு, பஃது, கஃபு, கஃறு என வரும. இவவாறு டன, அஃகடிய எனப புணாசசி விகாரததால வருமாயதமும, அஃகான எனசசெயயுள விகாரததால வருமாயதமுஙகூடி எடடாதலகாணக ஆஃ கேனம, தனிநிலை, புளளி, ஒறறு, ஆயதம எனினு மொக்கும இவவாறு வருதல குறுகாதலாயதம அனறியும ஈறறு லகார ளகாரஙகள தவவொடு புணருஙகால திரியும, திரிநதவழியின ஆயதம வரும, வரினுங குறுகி ஆய தக குறுககமாகும (உ-ம) கல+தீது = கஃறீது, முள+தீது = முஃடீது, எ-ம வரும. ஆயதமெனற திடுகுறிபபெயா. முதலெழுதது முபபதிறெனு றலலாது வேறுய நிறறலானும, உயிாபோலத தனிதசொலியாதுயாய மெய போல உயிரேறப பெறுதுமாய முதலெழுததாந தனமை எயதாமை யானும, இரு மருஙகும வருமெழுததைச சாாநதொலிததலானுஞ் சாா பெழுததி ஞெனருயின, எ-று. (௧௦)

14 யமமுதலியயா மிருகுறளுககெடி
லஃகுமறறு மசைசசொனமியாவே.

(இ-ள.) குறறிய லிகரமாமாறுணாத்துதும. நிலைமொழிக குறறியலுக ரததின முனனே வருமொழி முதறகண யகரம புணாநது கெடுமிகரமும, முனனிலையசைச சொலலாகிய மியா வெனு மொழியில வநத இகரமும,

குறறியலிகரமாகும. (உ-ம) நாகியாது, ஈறியாது, கூடியாது, தேசியாது, ஐதியாது, கோடியாது, கௌடியாது என நெடிறறொடா மொழிககுறறிய லிகரமேழும, எஃகியாது என ஆயததொடாமொழிக குறறிய லிகரமொனறும, வரகியாது, பலாசியாது, குழலினிதியாழினிது, பாவீறியாது, உருபியாது, அருபியாது, வானேறியாது, ஔாதியாது, செஙகோடியாது என உயிாததொடாமொழிக குறறியலிகரம பதினொனறும, கொககியாது, கசசியாது, படடியாது, முததியாது, செபபியாது, பறறியாது என வனறொடாமொழிக குறறிய லிகரமாறும, சஙகியாது, மஞசியாது, துணடியாது, பநதியாது, அமபியாது, கனறியாது என மெனறொடா மொழிககுறறிய லிகரமாறும, நொயதியாது, சாாபியாது, சாலபியாது, மாழகியாது, தெளகியாது என இடைததொடா மொழிககுறறிய லிகரமைநதும, கேணமியா, செனமியா என மியா வெனனுமசைச சொறலி னிகரமொனறும, ஆகமுபபததேழும வநதன.—சூததிரம. "வலலெழுததாறு டெழுவகையிடதது, முகரமணையாம யகரமோடியைபி, னிகரஙகுறுகும எனமனனா புலவா." எ-து குறறியலுகரந திரிநத இகரமாறும, மியாவெனனு மசைசசொலலி னிகரமொனறும, ஆககுறறியலிகரம ஏழேயாயினும, இடமும பறறுககோடுஞசாாநது முபபததேழாயின. இகரந தனமாததிரையிற குறுகி ஒலிததலின காரணததால முதலெழுததி னொலிவடிவின வேறுயக குறறியலிகரமெனப பெயராயச சாாபெழுததினுளொனறாயின —நனனூல. "யகரமவரக குறளுததிரி யிகரமு, மசைசசொன மியாவி னிகரமுங குறிய." எ-து மேறகோள எ-று (கக)

15. தனிககுறிலலலவற றிறுதிவன்மை
யூாநதுளிககுறுகு முகரமெனப
தொடருமிருககுறடுடைத துணுமயவவரின
உ, இ யாஞசில முறறுகாமு மறறே

(இ-ள) குறறியலுகரமாமாறுணாததுதும. தனிநெடிலேழும, ஆயதமொனறும, மொழியிடையிறுதிகளில வரபபெறாத ஔகாரமொழிநதொழிநத உயிாபதினொனறும, வலலெழுததாறும, மெலலெழுததாறும, வலலெழுததுககளோடு தொடாாத வகரமொழிநதொழிநத இடையெழுததைநதும, ஆகிய முபபததாறெழுததினுள யாதானுமொனறு ஈறறுககயலெழுததாயத தொடரபபடடு மொழியிறுதிககண வலலெழுததுககளுள யாதானுமொனறு பறறுககோடாக அதனை யூாநது வருமுகரந தனமாததிரையிற குறுகும, அது குறறியலுகரமாம. (உ-ம) நாகு-ஈறு-கூடு-தேசு-ஐது கோடு-கௌடு என நெடிறறொடா மொழிக குறறுகர மேழும, எஃகு என ஆயததொடாமொழிக குற்றுகர மொனறும, வரகு-பலாசு-பரிசு-பாவீறு உருபு-அருபு-வானேறு-ஔாது என உயிாததொடா மொழிககுறறுகரம பதி

ஞான்றும், கொக்கு-கச்சு-பட்டு-முத்து-செப்பு-பற்று என வன்றொடர்மொழிக் குற்றுகரமாறும், சங்கு-பஞ்சு-துண்டு-பந்து-அம்பு-கன்று என மென்றொடர்மொழிக் குற்றுகர மாறும், நொய்து-சார்பு-சால்பு-மாழ்கு-தெள்கு என இடைத் தொடர்மொழிக் குற்றுகரமைந்தும், ஆகமுப்பத்தாறும் வந்தன.—சூத்திரம் "நெடிலே குறிலிணை குறினெடி லென்றிவை, யொற்றொடு வருதலொடு குற்றொற் றிறுதியென், றேழ்குற் றுகரக் கிடனென மொழிப" எ-ம் "எழுவகையிடத்துங் குற்றியலுகரம் வழூஉவின்றி வரூஉம் வல்லாறூர்ந்தே" எ-ம் கூறினார் நுந்தையெனுமுறைப்பெயருகரமுங்குறுகும். அன்றியும், ஆறுவல்லினத்தோ டுற்றுகரம் தனிக்குறிலிணைந்துவரின் குறுகாது. (உ-ம்) எகு-பசு-நடு-விது-வபு-ரறு என விவை வல்லினத்தோடு கூடியவீற்றுகரமாயினும் தனிக்குறிலிணைந்தமையால் குற்றியலுகரமல்லன, முற்றியலுகரமாம். நன்னூல் "நெடிலோடாய்த முயிர்வலி மெலியிடை தொடர்மொழியிறுதி வன்மையூருகர மஃகும்பிறமேற் றொடரவும் பெறுமே." எ-து மேற்கோள் (வபு = உடல்) அன்றியுங் குற்றியலுகரத்தின்கீழ் உயிர்வரின் உகரங்கெட்டு நின்ற வொற்றின்மேல் வருமுயிரேறவும், யவ்வரினியாகி அவ்வாறாகவும் இங்ஙன மொரோவிடத்து முற்றியலுகரமும் இவ்விருவழியாற் கெடவுமாமெனக்கொள்க (உ-ம்) காடலார்ந்தது, வண்டிமிர்ந்தன, எ-ம் கோட்டியானை, குழலினிதியாழினிது எ-ம் இருவழிக் குற்றியலுகரங்கெட்டன. தெளிவரிது, கதவடைத்தான் எ-ம் அறிவியாது, விழவியாழ் எ-ம் இருவழி முற்றுகரங்கெட்டன ஆயினுந் தனிக்குறிற்சேர்ந்த முற்றியலுகரம் எவ்வழியானுங் கெடாதெனக்கொள்க (உ-ம்) கடுவுண்டான், மதுவருந்தினன் எ-ம் நடுயாமம், இப்பசுயாது எ-ம் இருவழித் தனிக்குறின் முற்றியலுகரங் கெடாதன, பிறவுமன்ன நன்னூல் "உயிர்வரினுக்குறண் மெய்விட்டோடும்" எ-ம் "உடன்மே லுயிர்வந்தொன்றுவதியல்பே" எ-ம் "யவ்வரினியாம்" எ-ம் மேற்கோள் அன்றியும் (சிலமுற்றுகரமுமற்றே) யென்றமையால், (உ-ம்) பானு+உதயம்=பானுதயம் எ-ம் வரும் இடமும் பற்றுக்கோடுஞ்சார்ந்து உகரந் தன் மாத்திரையிற்குறுகி ஒலித்தலின் காரணத்தான் முதலெழுத்தி னொலிவடிவின் வேறாய குற்றியலுகரமென்ப பெயராய சார்பெழுத்தி னொன்றாயின, எ-று. (கஉ)

16 ஐத்தனித் தளபெடுத் தன்றி மூவிடத்து
மௌவு முதலிடத் தஃகுமென்ப

(இ-ள்) ஐகாரக்குறுக்கமு மௌகாரக்குறுக்கமு மாமாறுணர்த்துதும். ஐகாரந் தனிநின்றவிடத்து மளபெடுத்தவிடத்துங் குறுகாமன் மற்றை மொழிமுதலிடைகடைவரின் றன்மாத்திரையிற் சுருங்கி ஐகாரக்குறுக்க மெனப்படும் (உ-ம்) ஐப்பசி - மொழிமுதலும், மடையன் - மொழியிடையும், குவளை-மொழிக்கடையும் குறுகினவாறு காண்க ஔகாரமு

மொழிமுதலிடததுக குறுகும. (உ-ம) ஔவியம, கௌவை எ-ம, வரும
சூததிரம. "அளபெடைதனியிரண டவழி ஐஔ,வுளதாமொனறனா தனி
மையுமாகும' எ-ம கூறினா. ஐகார ஔகாரககுறுககமும ஒவவொனறே
யாயினும இடவகையால ஐகாரககுறுககமூனறும ஔகாரககுறுகக மொன
றுமாம ஐகாரம ஔகாரம இடஞசாாநது தனமாததிரையிறகுறுகி ஒலிதத
லின காரணததால முதலெழுததி னொலிவடிவினவேறுய ஐகார ஔகாரக
குறுககமெனப பெயராயச சாாபெழுததி னொனறுயின, எ-று (கரு)

17. மகரம ல ளககீழ
வமமேற குறுகும

(இ-ள) மகரககுறுககமாமாறுணாததுதும இனிசசொலலுபபடி ளள
ததிரிநது ணணவாகியபின மகரம வரி னதுகுறுகும. (உ-ம) போலும, மரு
ளும, எனபதறகு போனம, மருணம, எனபதாம எனனெனில, ஆமமகரங
கானமாததிரையாகக குறுகிநிறகும (உ-ம) "சிதையுங கலததைபபயினற
றிரிநதுந திசையறியுமீகானும போனம" எ-ம "வெயிலியல வெஞசுரமைய
நீ யெயதின, மயிலியனமாதுமருணம" எ-ம. அனறியு மகரவீறறுமொழி
யினகீழ. வகரமவரின மகரங்குறுகும (உ-ம) மரமவளாநதது, கமலமவிரிந
தது எ-ம வரும மகரககுறுககமொனறே யாயினும இடவகையான மூன
றுகும. இடமும பறறுக கோடனுசாாநது மகரந தனமாததிரையிற குறுகி
ஒலிததலின காரணததால முதலெழுததி னொலிவடிவின வேறுய மகரக
குறுககமெனப பெயராயச சாாபெழுததினொனறுயின, எ-று (கச)

18. உயிாநெடி லினககுறி லுறறள பெடுககு
மொறறள பெழுமவே றுறறுககுறிநகீ
ழியைநது ர ழ வொழிபிடை யெலியாயதாம.

(இ-ள) அளபெடையாமாறுணாததுதும அதுஉயிரளபெடை ஒறறள
பெடை யென விருவகைபபடும. அவறறுள உயிரளபெடையாவது, ஓசை
யுளவும பெறுவதுவேணடி மொழியினமுதலே யிடையே கடையேநினற
நெடடெழுத தெலலா நீளபபெறு மபபொழு தொவவொனறற கினமா
கிய குறறெழுதது வநத அளபிறகுககுறியாகநிறகும இவவாறு நெடடெழு
ததேழு மளபெடுககும அபபோததற கதறகினமாவன. ஆ அவவும, ஈ இவ
வும, ஊ உவவும, ஏ எவவும, ஐ இவவும, ஓ ஒவவம, ஔ உவவும, எனவி
னமாகும (உ-ம) ஆஅ-ஈஇ-ஊஉ-ஏஎ-ஐஇ-ஓஒ-ஔஉ என மொழி முதலி
னும, படா அகை - பரீஇகம - கொடூஉரம - பரோஎகம - கடைஇயம- புரோ
ஒசை - அனௌஉகம என மொழிககிடையினும, கஞஅ - குரீஇ - மரூஉ
விலேஎ - அசைஇ - அரோஒ என மொழிககடையினும உயிா அளபெடுத
துவநதன. இவைசெயயுடகணவருவன. அவைவருமாறு (உ-ம) "ஓஒதல

வேண்டு மொளி மாழகுஞ செயலினை, யாஅது மெனனு மவா." "உரு ஆக்குறுநோ யுரைபபாய கடலைச, செரு அஅயவாழியநெஞசு" "அனிச சபபூக காலகளையாள பெயதாணுசுபபிறகு, நலலபடாஅபறை" என முறை யேமொழிமுத லிடைகடை மூவிடததள பெடுததன அனறியும ஔகாரம மொழிககிடையினுங கடையினும வாராமையானும அவவிடஙகளில அது நீஙகலாகி அளபெடுககும அளபெடைபதநோனபதுடனே "கெடுபபதூஉங கெடடாாககுச சாாவாய மறறாஙகே, யெடுபபதூஉ மெலலாமழை." என இனனிசை நிறைககவருமள பெடையும, "உரனசை இயுளளந துணை யாகசசெனறா, வரனசை இயினனுமுளேன" எனசசொலலிசைச நிறை ககவரு மளபெடையுஙகூடி இருபததொனறாதல காணக. முதலெழுத திெனுலி வடிவினும வரிவடிவிற குறியினும வேறாய நெடடுயிா தனமாத திரையி னீணடளபெடுததலின காரணததா னுயிரளபெடையெனப் பெ யராயச சாாபெழுததி னெனறாயின —சூததிரம "தனிநிலை முதனிலை யிடைநிலையீறெனை, நாலவகைப படூஉ மளபாயவநா'ிடனே" எ-ம. "குன றிசை மொழிவயி னினறிசை நிறைககு, நெடடெழுததிமப ரொததகுறறெ ழுததே, ஐ ஔ வெனனுமாயீரெழுததிற, கிகர வுகர மிசை நிறைவாகும." எ-ம கூறினா—ரனனூரல "இசைகெடினமொழிமுத லிடைகடை நிலை நெடி லளபெழுமவறறவற றினககுறிலகுறியே' இவை மேறகோள. இசைகெடினும இசைகெடாவிடினும வழககச சொலவிடதது முயிரள பெடை வழஙகு மெனறுணாக அனறியும ஒறறளபெடையாவது மெ லலினமாறும ரழ வொழிததொழிநத இடையின நானகும ஆயதமும இரு குறறெழுததின கீழும ஒரு குறறெழுததின கீழும மொழியி னிடையினும கடையினு நினறளபெடுககும. எடுதத வளபிறகுக குறியாக இரடடி தது வரும. (உ-ம) அரஙஙகம, முரஞஞசு, முரணணடு, பருநநது, அரு மமபு, முரனனறு, குரவவவை, அரையயயா, குரலலகள், திரளளகள, வரஃஃகு என இரு குறறெழுததின கீழிடையினும, மஙஙகலம, மஞஞசு, மணணணு, பநநது, அமமபு, மினனனு, தெவவவா, வெயயயா, செலலக கொளளக, எஃஃகு, என ஒரு குறறெழுததின கீழிடையினும, மடஙங, உரிஞஞ, அரணண, பொருநந, கனமம, பரனன, பகலல, திரளள எனஇரு குறறெழுததின கீழககடையினும, நஙங, நஞஞ, சணண, நநந, அமம, பொனன, தெவவ, செயய, கலல, வளள என ஒரு குறறெழுததின கீழக கடையினும ஒறறளபெடுததுவநதன இவை செயயுடகண வருவன அவை வருமாறு (உ-ம) "இலஙஙகுவெணபிறைசூ டீசனடியாாக்குக, கலஙஙகுநெ ஞசமிலைகாண" "எஙஙிறைவ னுளனெனபாயமனனேயா னெஙங கென தகிரிவாாின" "மடஙஙகலநதமனனேகளதது,விடஙஙகலநதானைவேணடு" "அஙஙகணிநதவருளிடததாககனபுசெயது, நஙஙளஙகறுபபாநாம" என முறையே குறிலிணைககீழ குறிறகீழ இடையினுங கடையினும நானகிடத தளபெடுததன அனறியும ஆயதம குறிலிணைககீழக் குறிறகீழக கடையில

வாராமையானும் அவ்விடங்களில் அது நீங்கலாகி அளபெடுக்கு மளபெடை நாற்பதுடனே "விலஃஃகு வீங்கிரு ளோடமேமாத் ரிலஃஃகு முதலினிணம்" "எஃஃகிலங்கிய கையராயினுமுயிர், வெஃஃகுவார்க்கில்லை வீடு" எனக்குறிலிணைக்கீழ்க் குறிற்கீழிடையிலவந்த அளபெடையுங்கூடி நாற்பத்திரண்டாதல் காண்க ஆயினும் ஒற்றளபெடை செய்யுளிடத்தே யன்றிப் பெறாதெனக் கொள்க. சூத்திரம் "வன்மையொடு ரஃகான் ழஃகானொழித்தாங், கன்மையாய்த்தோ டளபெழுமோரோர் வழி." எ-ம் கூறினா னன்னூல். "ஙஞண நமன வயலளவாய்த மளபாங் குறிலிணை குறிற்கீழ்டைகடை, மிகலேயவற்றின் குறியாம்வேறே" இவை மேற்கோள். ஆய தம், உயிர்க்குறிலும், உயிர் மெய்க்குறிலும் இருமருங்கு நின்றெழுப்ப இருசிறகினெழும்பறவையி னுடல்போல எழுந்தொலித்தலால் இறுதிக்கண் விலக்கினா. ஒற்றுத் தன்மாத்திரையி னீண்டளபெடுத்தலின் காரணத்தான் முதலெழுத்தின் ஒலிவடிவினும் வரிவடிவிற் குறியினும் வேறாய ஒற்றள பெடையெனப் பெயராப்ச் சார்பெழுத்தினொன்றாயின அளபெடைக்கு அளபு; புலிதம் எ-ம் கூறுவா, எ-று (௧௫)

19 கண்ணிமை கைநொடி காட்டுமாத்திரையி
லஃகியமவ்வு மாய்தமுங்காலே
உ இக்குறளொற் றாய்தமரையே
குறிலே ஐ ஔக்குற ளொற்றள பொன்றே
நெடிலிரண் டுயிரளபொரு மூன்றெனப.

(இ-ள்) மாத்திரையா மாறுணர்த்துதும். கண்ணிமையும் கைநொடியும் எழுத்தின் மாத்திரைக் களவாம் இவ்வளவின் றன்மையால், ஆய்தக் குறுக்கமும் மகரக்குறுக்கமும் கான்மாத்திரை ஒற்றும், குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஆய்தமும் அரைமாத்திரை. குற்றெழுத்தும் ஐகாரக் குறுக்கமும் ஔகாரக்குறுக்கமும் ஒற்றளபெடையும் ஒருமாத்திரை. நெட்டெழுத்து இரண்டுமாத்திரை உயிரளபெடைமூன்றுமாத்திரை பெறுமெனக்கொள்க.—சூத்திரம் "உன்னலகாலே யூன்றலரையே, முறுக்கன் முக்கால் விடுத்த லொன்றே" எ-ம். கூறினா. அன்றியும் செய்யுட்கண் வேண்டுமிடத்து, குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் உயிராகவெண்ணுதிருக்கவும், ஒற்றளபெடைவேண்டுமிடத்து உயிர்மெய்போல குற்றெழுத்தாக வெண்ணவும், உயிரளபெடைநெட்டெழுத்தாகவும் குற்றெழுத்தாகவுமெண்ணவும்படும் (உ-ம்) குறள் "குழலினிதியாழினிதென்பா தம்மக்கண் மழலைச்சொற்கேளாதவர்." இதனுள் இயாழ்என்னுங் குற்றியலிகரமெண்ணப்படாதெனக. "எஃஃகிலங்கியகையராயினும்பிர், வெஃஃகுவார்க்கில்லைவீடு" இதனுள் ஈராய்தமவந்த வொற்றளபெடை எண்ணப்படாதெனக "கற்றதினாலாயபயனென்ன கொல்வாலறிவ, னற்றொழா அரெனின.' இதனுள்

உயிரளபெடை ஈரெழுததாக எண்ணபபட்டதெனக வேண்டுமிடதது எண்ணபபடாமையும பெறும —யாபபருஙகலம "தனிசீா வண்ணந்தாங கெடவரினே, குறுகிய விகரமுங குற்றியலுகரமு, மளபெடை யாவியு மல கியலபிலவே" எ-து மேறகோள, எ-று. (கசு)

20. முதலீறறுயிரிரு மொழியே சோடுளி
இ ஈ எ ஐயீற்றியையும யவவே
மறறையுயிாககீழ வகரமடுணரும.

(இ-ள) புணா பெழுததாமாறுணாததுதும. உயிரான முடிநத சொல லும உயிராறறுவககின சொலலுந தமமுட புணருஙகால அவவிரண டியிாநடுவே ஒசொாறறிசைததல வேணடும இசைபடு மெழுததே புணா பெழுத தெனபபடும இ, ஈ, எ, ஐ, எனனு நிலைமொழி உயிரீறறினமுன வருமொழி பனனீ ருயிருமபுணாில யகரவுடமபடு மெயயாம அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, எனனு நிலைமொழி உயிரீறறினமுன வருமொழி பனனீ ருயிரும புணாில வகரவுடமபடு மெயயாம. ஏகாரவீறறின முன பனனீருயி ரும புணாில இவவிருவிதியும பெறும. (உ-ம) மணி+அழகு=மணியழகு, தீ+எழுததது=தீயெழுததது, சே+அழகு=சேயழகு, கை+அழகு=கை யழகு, எ-ம மர+இலை=மரவிலை, பலா+இலை=பலாவிலை, கடு+இது=கடு விது, பூ+இதழ=பூவிதழ, தே+அடிமை=தேவடிமை, கோ+அழகு= கோவழகு, கௌ+எகினன=கௌவெகினன எ-ம அரசனே+அவன= அரசனேயவன, அரசனே+அவன=அரசனேவவன எ-ம வரும நன னூல "இ ஈ ஐ வழி யவவு மேனையுயிாவழிவவவு மேமுனிவவிருமையு, மு யிாவரினுடமபடு மெயயெனறுகும" எ-து மேறகோள எ-று (கஎ)

இரணடாவதெழுததின வகுபபு.—மூறறிறறு.

மூன்றாவதெழுத்தின்விகாரம்

Chapter III—Changes of Letters

21. திரிபழி வாககந
திரடடுநால விகாரம.

(இ-ள) விகாரமா மாறுணாததுதும பததொடு பதமபுணருங காற சநதிகாரணமாகப பலமுறை நிலைபபத வீறறெழுததாயினும வருமபத முத லெழுததாயினும பலவிடத தொருபபட இரணடும வேறெழுததாகத திரி தலு முறறுங கெடுதலுமாகும. பலமுறை யிருபதநடுவே ஆககமாக ஓசொ

ழுதது மிகலுமாம இமமூவிகார மனறியுஞ சிலமுறை இருபத மொருபதமாகத திரணடு கலபபுழிச் சிலவெழுதது அவவழி விகாரபபடு மெனககொளக. இவறறுள, திரிதல=ஆதேசம, எ-ம. கெடுதல=உலோபம, எ-ம. மிகுதல=ஆகமம, எ-ம கலததல=சஙகீரணம, எ-ம. வடமொழி யாளே வழங்கும். தொகைபபடச சொனன இநநாலெழுததின விகாரம வகைபபட விளஙகுதற கலவழிப பொருளும வேறறுமைப பொருளும விளககல வேணடும, எ-று. (க)

22 அலவழி வேறறுமை யாமிரணடவற றுள
விரியினு முருபெடா வினைசாா பெயரே
யலவழிப பொருடபெய ராகுமெனப
வேறறுரு பிலலது விரிககுங காலை
வேறறுமைக கொளினது வேறறுமைப பொருளே.

(இ ள) அலவழியும வேற்றுமையு மாமாறுணாததுதும வினைசசொற சாராத முதறபெயராகி விரியினும வேறறுமை உருபுபெறாதுநிறகும பெயரே அலவழிபபொருடபெயா, எ-ம முனனேவேறறுமை உருபு கொளளாதாயினும விரிககுஙகாலை வேறறுமை உருபு கொணடுவரும பெயரே வேறறுமைபபொருடபெயா, எ-ம கொளக விதியைவிளககுதும (உ-ம) கலலெடுததான, கலவீடு, கலவியலபு எனபவறறு ளுருபுதோனறாதாயினும பொருளைவிரிததாற கலலையெடுததான, கலலாலாயவீடு, கலலினதியலபென றவவுருபுகூடட வேணடினமையால இதிலே கலலெனனுஞசொல் வேறறுமைப பொருடபெயரெனபபடும. அவவுருபு தோனறுமலுங கூடடாமலும விரிததுரைககபபடும பெயா அலவழிபபொருட பெயரெனபபடும. (உ-ம) கலசிறிது, கலலுயாநதது. இதிலே கல எனனுஞ சொல அவவுருபிலலாமையானும பொருளை விரிகக அவவுருபு கூடட வேணடாமையானும அலவழிப பொருடபெய ரெனபபடும. அனறியும (உ-ம) பொனனுடையான, என ஐ உருபு தொககியும, பொனனையுடையான, என விரிநதும, கலலெறிநதான, என ஆல உருபு தொககியும; கலலா லெறிநதான, என விரிநதும, கொறறன மகன என கு உருபு தொககியும, கொறறறகு மகனஎன விரிநதும, மலைவீழருவிஎன இன உருபு தொககியும, மலையின வீழருவிஎன விரிநதும, மலையினுசசி என அது உருபுதொககியும, மலையினது வுசசி என விரிநதும, மலைமுழை என கணணுருபுதொககியும மலைககண முழை என விரிநதும, வேற்றுமைப் புணாசசி ஆறுமவநதன. அனறியும, (உ-ம) கொலயானை என வினைததொகையும, கருஙகுதிரை என பண்புத தொகையும, ஆயனசாததன, சாரைபபாமபு என இருபெயரொடடுப பணபுததொகையும, பொறசுணஙகு என உவமைத்தொகையும, இராப்பகல் என உமமைததொகையும, பொறறொடி என அனமொழித

தொகையும், கொற்றன் கொண்டேதான் என எழுவாய்த் தொடரும், கொற்றுகொள் என விளித்தொடரும், உண்ட சாத்தன் என பெயரெச்சத் தொடரும், உண்டு வந்தான் என வினையெச்சத்தொடரும், குண்டுகட்டெருமை எனக் குறிப்புவினை முற்றுத்தொடரும், உண்டான சாத்தன் எனத் தெரிநிலைவினை முற்றுத்தொடரும், அதுமற்றம்ம என இடைச்சொற்றொடரும், நனிபேதை என உரிச்சொற்றொடரும், நெருப்பு நெருப்பு என அடுக்குத்தொடருங்கூடிய தொகைநிலை ஐந்தும்; தொகாநிலை ஒன்பதும்; ஆகிய அல்வழிப் புணர்ச்சி பதினான்கும் வந்தன. இவ்விருவழியினும், தழாத் தொடருஞ் சிலவுண்டெனக்கொள்க. அவைவருமாறு கைக்களிறு, எ-து கையையுடையகளிறு, என விரிக்கப்படுதலால் கை எ-து. களிறு என்பதைத் தழுவாமையால் இப்படி வருகின்றவைகளெல்லாந் தழாத்தொடராகிய வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாம். சுனையாழ் வம்மிமிதப்ப, எ-து. சுனைமிதப்ப, அம்மியாழ் எனக்கூட்டப்படுதலால் சுனை எ-து. ஆழ் என்பதையும் அம்மி எ-து மிதப்ப என்பதையுந் தழுவாமையால் இப்படிவருகின்றவைகளெல்லாந் தழாத்தொடராகிய அல்வழிப் புணர்ச்சியாம். (சொல்லில், வேற்றுமை யிலக்கணம் விரித்துக் கூறுதும்) எ-று (௨)

23. வலிவரின் மஃகான் வருக்கமாகு
நவ்வரின் றனிக்குறின் மவ்வுநவ்வா
மவ்வழியன்றி மகரங் கெடுமே.

(இ-ள்) மகரவிகார மாமாறுணர்த்துதும். ஈறுமகரத்தின்கீழ் க ச த மொழிக்கு முதல்வரின் இவற்றிற்கினவெழுத்தாக மகரந் திரிந்து முறையே ங, ஞ, ந, என அதற்கதற்கு வருக்கவெழுத்து வருமெனக் கொள்க. (உ-ம்.) மனம்+களித்தது = மனங்களித்தது, எ-ம். மனம்+சலித்தது = மனஞ்சலித்தது, எ-ம் மனம்+தளர்ந்தது = மனந்தளர்ந்தது, எ-ம். பிறவுமன்ன. அன்றியும், ஈறு மகரத்தின்கீழ் நமுதல் வந்தால் அம்மகரங்கெடும் (உ-ம்) மனம்+நலம் = மனநலம், எ-ம். முகம்+நிறம்=முகநிறம், எ-ம் பிறவுமன்ன அன்றியு மகரவீற்றுமொழி தனிக்குறிலாயின் மகரந்திரிந்து நகரமாம் (உ-ம்.) வெம்+நீர்=வெந்நீர், எ-ம். செம்+நெல்=செந்நெல், எ-ம். பிறவுமன்ன எ-று. (௩)

24. ண ன முன்றகரம் ட ற வாமுறையே
ண ன வல்வழிக்கென்று மியல்பாம்
வேற்றுமைப்பொருட்கவை வலிவரின் ட ற வாம்
ண ன முன்குறில்வழி நகரம் ண ன வா
மற்றது ண ன முன்மாய்ந்து கெடுமே.

(இ-ள்.) ணகார னகாரங்களால் வரும் விகாரமாமாறுணர்த்துதும். ஈறு ணகரத்தின்கீழ் மொழிமுதல்வரும் தகரந்திரிந்து டகரமாகவும், ஈறு

று னகரத்தின்கீழ் மொழிமுதல்வரும் தகரந்திரிந்து றகரமாகவும் பெறும். (உ-ம்.) கண்+திறந்தது=கண்டிறந்தது, எ-ம். மின்+தெளிந்தது=மின்றெளிந்தது. எ-ம். பிறவுமன்ன. அன்றியும், ணனவீற்றுமொழிகள் அல்வழிப் பொருட்புணர்ச்சியில் நகரமொழிந்த எவ்வின வெழுத்துவரினும் திரியாதியல்பாம். (உ-ம்.) மண்கடிது, மண்சிறிது, மண்டீது, மண்பெரிது, மண்ஞான்றது, மண்மாண்டது, மண்யாது, மண்வலிது எ-ம். பொன்கடிது, பொன்சிறிது, பொன்றீது, பொன்பெரிது, பொன்ஞான்றது, பொன்மாண்டது, பொன்யாது, பொன்வலிது எ-ம் வரும். ஆயினும் உருபின்றோன்றும் பொருளினால் வேற்றுமையினால் வரும் ஈற்றுணனவின் கீழ் மொழிமுதல் வல்லினம் வரின் ணகரம் டகரமாகவும் னகரம் றகரமாகவுந்திரியும். (உ-ம்.) மண்+குடம்=மட்குடம், மண்+சாடி=மட்சாடி மண்+தாழி=மட்டாழி, மண்+பானை=மட்பானை, எ-ம் பொன்+குடம்=பொற்குடம், பொன்+சாடி=பொற்சாடி, பொன்+தாழி=பொற்றாழி, பொன்+பானை=பொற்பானை, எ-ம் பிறவுமன்ன அன்றியும், ணனவீற்று மொழிகள் தனிக்குறிலாயின் மொழிமுதல் வரும் நகரந்திரிந்து முறையே ணகர னகரமாகும் (உ-ம்) கண்+நெடிது = கண்ணெடிது, எ-ம் மின்+நெடிது=மின்னெடிது, எ-ம் வரும் அன்றியும், ணன வீற்று நிலைப்பதங்கள் தனிக்குறி லல்லாதாயின் மொழிமுதல் வரும் நகரங்கெடும். (உ-ம்) கவண்+நெடிது=கவணெடிது; எ-ம். கலன்+நெடிது=கலனெடிது, எ-ம் தூண்+நெடுமை=தூணெடுமை, எ-ம். மான்+நெடுமை=மானெடுமை, எ-ம். பிறவுமன்ன —நன்னூல் "ண ன வல்லினம் வரட் டறவும் பிறவரி னியல்புமாகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக் கனைத்து மெய்வரி னுமியல்பாகுமே," என்பது மேற்கோள் என்று (௪)

25 தேனெனுமொழிமெய் சேரிருவழியுந்
தானியல்பாமெலி வரின் றனனீற்றழிவும்
வலிவரினீறுபோய் வலிமெலிமிகலுமா
மீன்பின்னுவவுறில் வன்மையுமிகுமே
யென்றனவலிவரி னியல்புந் திரிபுமா
கினென்றுமியல்பாய் நிற்குமென்ப
வூன்குயினியல்பா முற்றவேற்றுமைக்கு
மெகினமரமல்லதே விருவழியியல்பு
மவ்வுறிவலிவரின் வலிமெலிமிகலுமாம்.

(இ-ள்.) முன்சொன்ன விதியிற் சில விகற்பமாமாறுணர்த்துதும். தேனெனுமொழி எவ்வகை மெய்வரினும் இயல்பாதலு மெல்லினம்வரின் னகரங்கெடுதலும் வல்லினம்வரின் னகரங்கெட்டு வல்லெழுத்து மெல்லெழுத்து மிகுதலுமாகும் வேற்றுமையிடத்தும் அல்வழியிடத்து மென்ப. (உ-ம்.)

தேன்கடிது, தேன்சுவை, இயலபாயின. தேன்+குடம=தேககுடம, தேன+கடிது=தேககடிது, என இருவழியும ஈறுகெடடு வலிமிககன. தேன்+முரி=தேமுரி, தேன+மாணடது=தேமாணடது, என இருவழியும ஈறுகெட்டன. அனறியும, மின பின எனனும இருமொழிஈறறில வலலினமவரின உகரம பெறறு வலலொறறிரடடும வேறறுமையிடததும அலவழியிடததும (உ-ம.) மின+கடிது=மினனுககடிது, பின+கடிது=பினனுககடிது, எ-ம மின+கடுமை = மினனுககடுமை, பின+கடுமை = பினனுககடுமை, எ-ம வரும. இவற்றுள சிறிது-பெரிது-தீது, எ-ம. சிறுமை-பெருமை-தீமை, எ-ம முறையே கூடடிககாணக அனறியும, தன என எனனும இருமொழி ஈறறில வலலினமவரின இயலபுந திரிபுமாம. நின எனனும மொழியீற்றில வலலினமவரின எபபோதுமியலபாம (உ-ம.) தனபகை-எனபகை என இயலபாயின. தன+பகை=தறபகை, என+பகை=எறபகை, என ஈறுதிரிநதன நினபகை,என இயலபாயின. நிறபகை,என வாரா. அனறியும, ஊன, குயின, எனனும இருமொழி ஈறறில வேறறுமைப புணாசசியில வலலினமவரின திரியாதியலபாம. (உ-ம) ஊனகடுமை, ஊனநீமை, எ-ம. குயினகுழாம,குயினறிரள, எ-ம வரும. (குயின=மேகம) அனறியும, எகின எ-து. புளியமரமுதற பனமரமும, அனனம, கவரிமா, புளளிமான, நீரநாய, எனறிவையாகும. இவறறுண மரமலலாதன எகின எனனுமொழி இருவழியு மூவினம வரின இயலபாகவும, வலலினமவரின அகரசசாரியை பெறறு வலலொறறு மெலலொறறு மிகவுமபெறும (உ-ம) எகின்+கால=எகினகால, எ-ம. எகின+பெரிது=எகினபெரிது, எ-ம. இருவழியிலும இயலபாயின. எகின+கால=எகினககால, எ-ம எகின+கால=எகினஙகால, எ-ம. எகின+பெரிது=எகினமபெரிது, எ-ம எகின+பேடை=எகினபபேடை, எ-ம, இருவழியிலும வலிமெலி மிககன எகின+அழகு=எகினவழகு, எ-ம, எகின+வலிது=எகினவலிது, எ-ம மறறை எழுததுபபுணாவழி அகரமபெறறவாறு காணக பிறவுமனன எ-று. (ரு)

26. லளவேறறுமையிற றடவுமலவழி
யவற்றோடுறழவும வலிவரினதவவரி
னியலபுநதிரிநதபின கெடுதலுமாகும
லளத்தனிககுறிறகீ ழலவழிததவவரின
றிரிநதொழிநதாயதஞ சேருமெனப
லளமுனமெலிவரி னிருவழினணவா
மவறறுணதிரிந தழிவாநதனிககுறி
னண்ணியலளமுன நவவுனணவாம.

(இ-ள்.) லகார ளகாரஙகளின விகாரமாமாறுணாததுதும. லளவீறறு நிலைபபதஙகள வேறறுமைப பொருளாய வலலின முதறபதததோடு புண

ருங்காலை லகரம றகரமாகவும, ளகரம டகரமாகவும திரியும (உ-ம) கல+புறம=கறபுறம, நூல+புறம=நூறபுறம, விரல+புறம=விரறபுறம, சாரல+ புறம=சாரறபுறம, எ-ம. முள+புறம=முடபுறம, வாள+புறம=வாட்புறம, புரள+புறம=புரட்புறம, எ-ம. திரிநதன. பிறவுமனன அலவழியிடததோவெனில, இயலபுநதிரிபுமாம. (உ-ம) கலபெரிது, விரலசிறிது, வாளபெரிது,எ-ம இயலபாயின. கல+பெரிது=கறபெரிது, வாள+பெரிது வாட்பெரிது,எ-ம.திரிநதன பிறவுமனன. வேற்றுமைபபுணாசசியில லகார, ளகாரவீறறில தவவணையின வருமொழிமுதலும நிலைமொழியீறுந திரியும. (உ-ம) நூல+தலை=நூறலை, நூறறலை; கடல+திரை=கடறிரை, கடறறிரை, வாள+திறல=வாடிறல, வாட்டிறல, அவள+தாய்=அவடாய, அவட்டாய, எ-ம. இருமொழி திரிநதன பிறவுமனன அல்வழிபபுணாசசியில தனிககுறிலலலாத லகர ளகரவீறறில தவவணையில இயலபும கெடுதலுமாம. (உ-ம) பொறுததல+தலை=பொறுததறலை, அவள+தநதாள=அவடந்தாள, எ-ம.திரிநதன. பிறவுமனன அனறியும, பொறுததலதலை, அவள தநதாள், எ-ம. வழககிடததாகும. அலவழிப புணாசசியில தனிககுறில லகர ளகரவீறறில தவவணையின லகரம றகரமாகவும, ளகரம டகரமாகவும், ஆயதமாகவும்பெறும (உ-ம) கல+தீது=கறறீது, கஃறீது, பல+தொடை=பஃறொடை, அல+திணை=அஃறிணை, எ-ம முள+தீது=முடடீது, முஃடீது, எ-ம. பிறவுமன்ன அனறியும,நிலைமொழி லகரளகரவீறறில மெல்லினமவரின லகரம் னகரமாகவும, ளகரம ணகரமாகவுமதிரியும வேறறுமையிடததும அலவழி யிடததும. (உ-ம) கல+மலை=கனமலை, முள+முடி=முணமுடி, எ-ம கல+முளைததது=கனமுளைததது, முள+முரிநதது=முணமுரிநதது, எ-ம இருவழியுந திரிநதன பிறவுமனன தனிககுறிலலலாத லகரளகரவீறறில நகரமவரின லகர ளகரநதிரிநது நகரஙகெட்டு னகரணகரமாகும (உ-ம) விரல+நீளம=விரனீளம, கால+நீளம=கானீளம, நூல+நுனி=நூனுனி, எ-ம இருள+நீணடது=இருணீணடது, கோள+நீணடது=கோணீணடது, வாள+நுனி=வாணுனி, எ-ம. பிறவுமனன இவவாறனறி, தனிககுறிலணைநத லகரளகரவீறறில நகரமவரின லகரளகரந திரிநது நகரஙகெட்டு னகர ணகரமாகும (உ-ம) கல+நெஞசு=கனனெஞசு, முள+நிலம=முணணிலம, எ-ம வரும எ-று (சு)

27. சஞயவரின ஐஅச்சமமெனததிரியும.

(இ-ள்) அகரவைகாரஙகளினவிகாரமாமாறுணாததுதும. மொழிககு முதலினும மொழிககு இடையினும நினற அகர ஐகாரஙகள ச ஞ ய வரின தமமிலவேறுபாடினறி ஒனறறகொனறுகததிரியும. (உ-ம.) பசல்,பைசல், மஞசு, மைஞசு, அயயா, ஐயா, எ-ம. மொழிமுதல அகரம, ஐகாரமாகததிரிநதது. அரசு,அரைசு, முரஞசு, முரைஞசு, அரயா, அரையா; எ-ம. மொ

ழியிடை அகரம ஐகாரமாகத திரிநதது இவையே மொழிமுதற்போலி, மொழியிடைபபோலி, எ-ம. கூறுவா அனறியும, ஐநநூறு, ஐஞஞூறு; மைஙகினறகண, மைஞஞினறகண, செயஙகினற விளககு, செயஞஞினறவிளககு; எ-ம. வரும. மொழிககடைபபோலி. (உ-ம.) நலம, நலன; குலம, குலன, குளம,குளன; பழம,பழன, பயம, பயன, கடம, கடன, அகம, அகன, மனம, மனன, எ-ம சுரும்பு, சுரும்பா; கொமபு, கொமபா; வணடு, வணடா; மாது, மாதா; சாமபல, சாமபா; பநதல, பநதா, அனநதல, அனநதா, குடல், குடா; அருமபு,அருமபா, எ-ம வரும நனனூல.—"அஐ முதலிடையொககுஞ சஞயமுன." எ-து மேறகோள. எ-று. (எ)

28. அடைமொழிஉககுறள ஐயாதலுமாம.

(இ-ள.) குறறியலுகர விகாரமாமாறுணாததுதும. குறறிய லுகரவீறறுசசிலபதம அடைமொழியாய நினறு தொகைபபொருளாக மறறொரு பததோடும பகுபதமாக விகுதியுருபோடும புணருஙகாலை உகரநதிரிநது ஐயாகவும பெறும (உ-ம) ஆணடு, ஆணடை; ஈணடு, ஈணடை; யாணடு, யாணடை, மறறு, மறறை, இனறு, இனறை; அனறுவாககியம, அறறைவாககியம; பணடுசெயதி, பணடைசசெயதி, இனறுநாள, இறறைநாள; நேறறுககூலி, நேறறைககூலி, மூவாணடுநெல, மூவாடடைநெல, எ-ம. பிறவுமனன தொகைபபொருளாக உகரநதிரிநதவாறு காணக. ஈராடடையான, பணடையான, மறறையவா, என பகுபதமாக உகரநதிரிநதவாறு காணக அனறியும, அளவடியானவரும கலிவிருததமட்டைவிருதத மெனபாா இனறைப புலவருட் சிலா —நனனூல. "ஐயீறறுடைககுற றுகர முமுளவே." எ-து மேற்கோள. எ-று. (அ)

29. தெவவெனபதிருவழி உவவெயதிச்சேரும
வலிமிகுமவவரின வவவுமவவாமெனப.

(இ-ள.) இனிச சிலசிறப்பு விதிகளை யுணாததுதும. தெவ் என்னுமொழி வலலினததோடுபுணரின உகரமெயதி வலலினமிகுதலும, மகரததோடு புணரின வகரஙகெடடு மகரமிகுதலுமாம (உ-ம) தெவ்+கடிது=தெவ்வுககடிது, தெவ+கடுமை=தெவவுககடுமை, எ-ம. தெவ+மனனா=தெமமனனா, தெவ+மூனை=தெமமுனை, எ-ம. வரும. தெவ, எ-து பகை—நனனூல. "தெவவெனமொழியே தொழிறபெயரறறே, மவ்வரினவஃகான மவவுமாகும." எ-து மேறகோள் எ-று. (கூ)

30. யரழமுன்வலிவரினலவழிக்கியலபு
மடைமொழிககாககமு மலைவேறறுமைக்கண்
மிகலுநதனனின மெலியெய்தலுமாம,

(இ-ள்.) ய ர ழ என்னு மூன்றொற்றையும் ஈற்றிலேயுடைய நிலைமொழி முன்னே க ச த ப வருமொழிமுதலவந்து புணர்ந்தால் அவ்வழியில் மிகாமல் இயல்பாம். (உ-ம்) காய்சிறிது, தோசிறிது, வீழ்சிறிது, எ-ம். வரும். அன்றியும், நிலைமொழிப்பதம் தொகைப்பட்டு அடைமொழியாகநின்றால் வருமொழிப்பத முதலிலவல்லினமிகும் (உ-ம்.) பொய்+செல்வம்=பொய்ச்செல்வம், கார்+பருவம்=கார்ப்பருவம், பாழ்+கொல்லை=பாழ்க்கொல்லை, எ-ம். வரும். இவைமூன்றும்பண்புத்தொகை. அன்றியும்,அம்மூன்றொற்றையும் ஈற்றிலேயுடையநிலைமொழிப்பதங்கண்முன் வேற்றுமையில் வல்லின முதன்மொழிவந்து புணர்ந்தால் வல்லினமிகுதலு மெல்லினமுறழ்தலுமாகும். (உ-ம்) வேய்+குறை=வேய்க்குறை, வேர்+குறை=வேர்க்குறை, வீழ்+குறை=வீழ்க்குறை, எ-ம். வேய்+குறை=வேய்ங்குறை, வேர்+குறை=வேர்ங்குறை, வீழ்+குறை=வீழ்ங்குறை, எ-ம் வேற்றுமைவழிக்கண் வல்லின மிகதலு மெல்லின முறழ்தலுமாயினவாறு காண்க, எ-று (௩௦)

31 சிலபலத்தம்மொடு சேர்புளியியல்பு
முதன்மெய்க்கடைமெய் மிகலுமீறுபோய்
லறவவாதலும் லாவாதலுமாம்
பிறவரினகர நிற்றலுங் கெடலுமாம்.

(இ-ள்.) சிலபலவென்னும் இவ்விருசொல்லும் இரட்டித்து வருங்கால் இயல்பாய் நிற்கவு முதலொற்றாயினுங் கடையொற்றாயினு மிகுவரவும், அகரங்கெட்டு லகரம் றகரமாகவும் பெறும். (உ-ம்) பலபல், சில சில், என இயல்பாயின. பல்பல, சில்சில, என ஒற்றுமிக்கன பற்பல, சிற்சில, என அகரங்கெட்டு லகரம் றகரமாயின பல்லபல, சில்ல சில, என லகரமிக்கன. ஒரோவிடத்து ல லாவாகத்திரியும் (உ-ம்) பலாம், சிலாம். எ-ம். அன்றியும், பிறமொழிபுணருங்கால் அகரம் நிற்கவு நீங்கவுமாம் (உ-ம்) பலகலை, என அகரநீங்கிற்று. பற்கலை, என அகரநீங்கி லகரம் றகரமாயிற்று பலநாள், என அகரநின்றது பன்னாள், என அகரங் கெட்டு லகரம் னகரமாயிற்று. பன்மணி, பன்மணி; பலவணி, பல்லணி; பலவாயம், பல்லாயம்; பலவளை, பல்வளை, பலஞானம், பன்ஞானம், எ-ம். வரும். ஆயினுந் தகரம்வரின் இயல்பாகவும், அகரம்போய் இருபத்தாறாஞ் சூத்திரத்தின்படி தனி றவ்வெய்தி ஆய்தம்வரவுமாகும். (உ-ம்) பல+தொடை=பஃறொடை, பல+தாழிசை=பஃறாழிசை, எ-ம் பிறவுமன்ன. பல பல், சிலசில, எ-ம். வரும், எ-று. (௩௧)

32. ஆமாவல்வழி ஆவீறுமுற்று
மியாவிவைமுன்வலி மிகாதியல்பாகும்.

(இ-ள்.) அல்வழிவந்த ஆமாவென்ற இருபெயரும் மியாவென்ற அசைச்சொல்லும் ஆவீற்ற வெதிர்மறை முற்றுவினையும் எனவிவை வல்லின

தேர்டு புணருங்கால் ஒற்றிரட்டாவெனக் கொள்க. (உ-ம்.) ஆகறநதன, மாபயநதன, ஆசிறிய, மாபெரிய, எ-ம். கேணமியாகோதாய், சொனமியாபா வாய, எ-ம். தினறுகுதிரை, கடலோடா காலவடினேநதோ, எ-ம இவற றைச் சிறப்பித்து விளக்கினமையால ஆவீற்றமறறைப பெயரும, முறறு வினையலலன வினையுமவரின வலலின மிரட்டுமெனக கொளக. (உ-ம.) புறுபபறபபன, கடாபபெரிய, மிடாசசிறிய. ஓடாககுதிரையுமுழாககாளையு மாகா ஓடாத உழாத என வரின வலலினமிரட்டா.—நனனூல். "அல வழியாமா மியாமுறறுமுனமிகா." எ-து மேற்கோள. எ-று (கஉ)

33. தனிககுறிலீறருத் தருமபெயாசெயயுட்கே
ஆஅவவாதலுமதனோ டுவவணையலுமாம.

(இ-ள) செயயுளிடததுத தனிககுறிறகீழே ஆகாரவீறறுசசில பெயா முன்னே பலபெயா வருஙகால அவவாகாரங்குறுகி அகரமாகவும, அகர மாயினபின உகரமிணைநது வரவும, பெறுமெனககொளக. (உ-ம) சுறம றிவனதுறையெலா நிலவிரிகானலவாய, எ-ம. நிலவுபாயநத கடலிற் சுறவுபாயநது களித்தன, எ-ம இருவகை விகாரம வநதவாறுகாணக. அன றியும, (உ-ம.) இரா-இரவு, புறா-புறவு, சுறா-சுறவு, நிலா-நிலவு, விளா-விளவு, பலா-பலவு, என இயலபாகியுங குறுகியும உகரமபெற்றும வழக கிடததுவரும —நனனூல "குறியதனகீழாககுறுகலு மதனோ, டுகரமேற றலுமியலபுமாநதூககின" எ-து மேறகோள. எ-று. (கங)

34. தமிழவேற்றுமைக கசசாரவுமபெறுமே.

(இ-ள) தமிழ எனனுஞசொலலே வேற்றுமைபபொருளாக வருங கால அகரசசாரியை பெறறும, பெறாமையும, வருமெனககொளக (உ-ம) தமிழககூற்று, தமிழசசொல, என அகரசசாரியை பெறாது வநதன. தமிழபபலலவதரையா, தமிழநாகன, தமிழவளவன, தமிழவரசன, என அகரசசாரியைபெறறு வநதன.—நனனூல. "தமிழவவுறவும பெறும வேற்றுமைககே." எ-து மேறகோள எ-று. (கச)

35. தனிவழிஐயுந தனிககுறிலயவவுந
துவவுநொவவுந தொடாமெலிமிகுமே.

(இ-ள்.) ஓரெழுதது மொழியாகவரும ஐகாரமும, தனிககுற்றெழு ததுக் கூடின யகரமும, ஏவறசொறகளாகிய, து, நொ, எனறிருமொழி களும நிலைபபதமாகி, வருமபதமுதறகண மெலலினம புணரின அலவழி யானும வேற்றுமையானும ஒற்றிரட்டும (உ-ம) கை+மாறினது=கைம மாறினது, கை+மாறறு=கைமமாறறு, கை+ஞானறது=கைஞஞானறது, கை+நீணடது = கைநநீணடது, மெய+ஞானறது = மெயஞஞானறது,

மெய்+மாண்டது=மெய்ம்மாண்டது, மெய்+நீண்டது=மெய்ந்நீண்டது, என அல்வழியிலும், கைஞ்ஞாற்சி, மெய்ந்நீட்சி, மெய்ம்மாட்சி, என வேற்றுமையிலும், ஒற்றுமிக்கன ; துந்நாடர், தும்மாடர் தொந்நாகர், தொம்மங்கர், என ஏவற்சொல்லினு மிக்கன. அன்றியும், துய்யவனு, துவ்வளவா, தொய்யவனு, தொவ்வளவா, எ-ம். வரும் எ-று. (கரு)

36. தனிக்குறின்மெய்யுயிர் சார்புள்ளிமிகுமரழத்
தனிக்குறிற்சாரா தாமுமிகாவெனப.

(இ-ள்) தனிக்குறில் நிலைப்பதத்தீற்று ஒற்றெழுத்தெல்லாம் உயிர் தொடர்ந்துவரின் இரட்டும் (உ-ம்) கண்+அழகு=கண்ணழகு, கம்+அழகு=கம்மழகு, பொன்+அழகு=பொன்னழகு, மெய்+அழகு=மெய்யழகு, கல்+அழகு=கல்லழகு, தெவ்+அழகு=தெவ்வழகு, புள்+அழகு=புள்ளழகு, எ-ம். வரும். அன்றியும், ர ழ வென இரண்டொற்றுந் தனிக்குறின் மொழியீற்றின்கண் வரவும் இரட்டவும் பெறுதெனக் கொள்க — நன்னூல். "தனிக்குறின்முன்னொற் றுயிர்வரினிரட்டும்." எ-து. "ரழத்தனிக் குறிலணையா" எ-து மேற்கோள் எ-று. (கசா)

37. மெலிவுறிற்பாவிடை மென்மைவன்மை
குறுமைநீட்சி குறுந்தொகைவிரிவே
மற்றொருமொழிமு வழிகுறைதலுமென
வேண்டுழித்தனிமொழி விகாரமொன்பதே

(இ-ள்) சந்திகாரணமாக வருமுன் காட்டிய எழுத்தின் விகாரங்களன்றியே தனித்தொரு மொழியின் வரும் விகாரங்களினை யுணர்த்தும். அவையொன்பதாம் மெலித்தலும் வலித்தலும் குறுக்கலும் நீட்டலும் தொகுத்தலும் விரித்தலும் அன்றி, ஒருமொழிதானே முதல் இடை கடை என மூவிடத்துக் குறைதலுமாம் (உ-ம்) வாய்ந்தது, எ-து. வாய்த்தது என வலித்தல் விகாரம் தட்டை, எ-து. தண்டை என மெலித்தல் விகாரம். நிழல், எ-து நீழல் என நீட்டல் விகாரம். பாதம், எ-து. பதம் எனக்குறுக்கல் விகாரம். தண்டுறை, எ-து தண்ணந்துறை என விரித்தல் விகாரம் வேண்டாதார், எ-து. வேண்டார் எனத்தொகுத்தல் விகாரம். அன்றியும், தாமரை, எ-து மரையிதழ்புரைய மஞ்செஞ்சீறடி என மொழிமுதற் குறைந்த விகாரம் யாவர், எ-து யார் என மொழியிடைக் குறைந்த விகாரம் நீலம், எ-து நீலுண்டகண், நீனிறப்பகடு என மொழிக்கடைக் குறைந்த விகாரம் இவ்வொன்பது விகாரங்களுள் சில சிறு பான்மை யாகையிற் றுனேவழங்காதவற்றை இலக்கியங்களுட் காண்புழி யறிந்துகொள்க இவை செய்யுள் விகாரம் அன்றியும், புணர்ச்சிவிகாரமும், புணர்ச்சியில் விகாரமும் சிலவுள (உ-ம்) நிலவிலையம், பொற

குடம், வாழைப்பழம், எ-ம். வரும். இவை புணர்ச்சி விகாரம். புணர்ச்சியில்விகாரம் ஏழாகும். முதலாவது தோன்றல். (உ-ம்.) குன்று-குன்றம், செல்-உழி, செல்வுழி, எ-ம். இரண்டாவது, திரிதல். (உ-ம்) மாகி, மாசி, எ-ம். மூன்றாவது, கெடுதல். (உ-ம்) யார்-ஆர், யாவர்-யார், எ-ம். நான்காவது நீளல் (உ-ம்) பொழுது-போது, பெயர்-பேர், எ-ம் ஐந்தாவது, நிலைமாறுதல் (உ-ம்) வைசாகி, வைகாசி, நாளிகேரம், நாரிகேளம், தசை, சதை, ஞிமிறு, மிஞிறு, சிவிறி, விசிறி, எ-ம் ஆறாவது, மருவி வழங்குதல். (உ-ம்.) என்றந்தை, எந்தை, எ-ம். ஏழாவது, ஒத்து நடத்தல். (உ-ம்.) நண்டு, ஞண்டு, நெண்டு, ஞெண்டு, நமன், ஞமன், எ-ம். வரும். எ-று. (கஎ)

38. இருமொழி யொருமொழி யெனச்சங்கிதமாய்
நிலைமொழியீற்றுயிர் நீங்கலுமதனோ
டணைமொழிமுதற்கண் அ ஆவாதலும்
இ ஈ ஏ யாதலும் உ ஓ வாதலுமாம்.

(இ-ள்) ஆதியிற் காட்டிய நால்வகை விகாரங்களுட் டிரட்டெனும் விகாரமா மாறுணர்த்துதும் திரட்டெனினுஞ் சங்கிதமெனினுமொக்கும். ஆகையி லிருபத மொருபதமாக ஓரோ விடத்து நிலைப்பதவீற் றெழுத்தும் வரும்பத முதலெழுத்தும் ஒன்றாகத் திரண்டு விகற்பமாகும் இது வடமொழிகளின்கண் மிகவழங்கு மென்றுணர்க ஆகையின் முந்தி நிலைப்பத வீற்றுயிர்கெடும் அதுவே கெட்டதன் மெய்ம்மேல் வரும்பதமுதலுயிரேறும். இவ்வாறு வருதல் தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி எனப்படும் அவை வருமாறு அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டி லொன்று வந்தால் ஆகாரமும், இகர ஈகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டில் ஒன்று வந்தால் ஈகாரமும், உகர ஊகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டி லொன்று வந்தால் ஊகாரமும், முறையே நிலைப்பத வீறும் வரும்பதமுதலும் கெட்டுத் தோன்றுதல் தீர்க்க சந்தியாகும் (உ-ம்) வேத+ஆகமம்=வேதாகமம், குள+ஆம்பல்=குளாம்பல், பஞ்ச+அங்கம்=பஞ்சாங்கம், சிவ+ஆலயம்=சிவாலயம், சரண+அரவிந்தம்=சரணாரவிந்தம், சேநா+அதிபதி=சேநாதிபதி, பாத+அரவிந்தம்=பாதாரவிந்தம், அக+அரி=அகாரி, மர+அடி=மராடி, கவி+இந்திரம்=கவீந்திரம், கிரி+ஈசன்=கிரீசன், மகீ+இந்திரன்=மகீந்திரன், மகீ+ஈசன்=மகீசன், குரு+உதயம்=குரூதயம், தரு+ஊனம்=தரூனம், சுயம்பூ+உபதேசம்=சுயம்பூபதேசம், சுயம்பூ+ஊர்ச்சிதம்=சுயம்பூர்ச்சிதம், எ-ம் வரும். அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் இகர ஈகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் ஏகாரமும், அவ்விரண்டில் ஒன்றன்முன் உகர ஊகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் ஓகாரமு முறையே நிலைப்பத வீறும் வரும்பதமுதலுங் கெட்டுத் தோன்றுதல் குணசந்தியாகும். (உ-ம்) சுர+இந்திரன்=சுரேந்திரன், நர+இந்திரன்=நரேந்திரன், தரா+இந்தி

ரன்=தரேந்திரன், சருவ+ஈசுரன்=சருவேசுரன், உமா+ஈசன=உமே சன, சித+இந்து=சிதேந்து, அமல்+உறபவி=அமலோறபவி, மகா+உத ரம்=மகோதரம, சுதத+உதகம=சுததோதகம, ஞான+ஊாசிதன=ஞா ஞோசிதன, மநதிர+ஊஷி=மநதிரோஷி, தாம+உதரன=தாமோதரன தயா+உறபததி=தயோறபததி, தயா+ஊாசிதன=தயோாசிதன, எ-ம வரும. அகர ஆகாரஙகளில ஒனறன முன ஏகர ஐகாரஙகளில, ஒனறு வநதால் ஐகாரமும, அவ்விரணடில ஒனறனமுன ஓகர ஔகாரஙகளி ல் ஒனறுவந்தால்ஔகாரமு முறையே நிலைபபதவீறும வருமபத முதலுங கெடத தோனறுதல விருததி சநதியாகும. (உ-ம) சிவ+ஏகம=சிவைக ம, சிவ+ஐககியம=சிவைககியம, தரா+ஏகவீரன=தரைகவீரன, ஏக+ ஏகன=ஏகைகன, கலச+ஓதனம=கலசௌதனம, மகா+ஐசுவரியம= மகைசுவரியம், கோமள+ஓடதி=கோமளௌடதி, திவவிய+ஔடதம= திவ்வியௌடதம, மகா+ஓடதி=மகௌடதி, மகா+ஔடதம=மகௌ டதம, எ-ம. வரும ஒரு பதததுளளே முதனினற இகர ஈகார ஏகாரங கள ஐகாரமாகவும, உகர ஊகார ஓகாரஙகள ஔகார மாகவும, அகரம ஆகாரமாகவும, ஏழாமுயிா ஆா ஆகவுந திரிநது வருதல ஆதிவிருததி சநதி யாகும. (உ-ம) சிவனைபபணிவோன-சைவன, வீரததினறனமை-வைரம, கேவலததனமை-கைவலலியம, எ-ம. புததனைபபணிவோன-பௌததன, சூரனறனமை - சௌரியம, கோசலனபுததிரி-கௌசலை, எ-ம. தசரதன புததிரன-தாசரதி, எ-ம கிருததிகையின புததிரன-காாததிகேயன, எ-ம. வரும. (86-ஞ. சூ காணக.) இனிததிசைததொகையிற சொலலும்படியே குவவீறறுத திசைபபெயா அஃதொழிதது, குண-குட-வட-தென, என நிறகும அவ்வததிசைக கணணுளது கருதிப பகுபதமாகச சொலலுஙகால் அது வெனும விகுதியைக கூட்டி இவவிலக கணததாற குணது-குடாது- வடாது, எ-ம. இவறறைபபோ லிலககணமினறியினுந தெறகுளது-தெனு து, எ-ம. வழஙகும (99-ஞ சூ. காணக) எ-று. (கஅ)

39. ஈறுபோயிடை யாவேறறிரட்டிய
சொலலேவிருதி தோறறுமெனப
விலககணமினறி யியைநதுளபிறவே.

(இ-ள.) ஒனறனமிகுதிக காட்ட வதன பெயரிரட்டி, முதன மொழி யீறகெறறுள தெனிறகெடடு அதனயல உயிராகாரமாகத திரிந்து, வலலி னம்வரினு மிகாமலவழஙகும. (உ-ம.) பலபலகோடி, கோடாகோடி, பல பலகாலம, காலாகாலம, நீதாநீதி, கோணுகோணம, குலாகுலம தூராதூ ரம, தேசாதேசம, கருமாகருமம, எ-ம. பிறவுமனன இபபலவிகறபமனை றிவெ இலககண மிலலாமையும புலவரால வழஙகும விகாரஙகளுமுள வெனக்கொளக. அவையோ இலககணபபோலிமொழி, எ-ம. மரூஉமொழி,

எ-ம இனிசசொலலுமபடி வழங்கும. அவறறுள, இலககணப்போலி வருமாறு. (உ-ம.) இல முன-முனறில, வேட்கைநீா-வேநீா, நகாப்புறம-புறநகா, வேட்கையவா, வேணவாய, கணமீ-மீகண, கோவில-கோயில, பொதுவில-பொதியில, பின்-பினறை, எ-ம. வரும. அனறியும, மரூஉமொழி வருமாறு. (உ-ம.) அருமருநதனன பிளளை-அருமநதபிளளை, கிழஙகனனபழஞ சோறு-கிழஙகம பழஞசோறு, சோழநாடு-சோணாடு, எவன்-என்-எனன, பெயா-போ, யாடு-ஆடு, சாததன்றநதை-சாததநதை, செனனைபுரி-செனனை, புதுவைபுரி-புதுவை, மலையமாநாடு-மலாடு, பாணடியநாடு-பாணடிநாடு, தஞசாவூா-தஞசை, பனையூா-பனசை, சேந்தமஙகலம-சேநதை, ஆறறூா-ஆறை, ஆதனறநதை-ஆநதை, பூதனறநதை-பூநதை, வடுகனறந்தை-வடுகநதை, எனறநதை-எநதை, உனறநதை-உநதை, முனறநதை-முநதை, யாா ஆா, யானை-ஆனை, யாறு-ஆறு, மரவடி-மராடி, குளவாமபல்-குளாமபல, எ-ம. அ, இ, எனனுஞ சுடடுககள அநத, இநத, எ-ம வரும. இததொடககத தேறகுஞ செயகையறிநது முடிககவும போலிமொழியும மரூஉமொழியும ஒரு மொழியினுந தொடாமொழியினும விகாரபபடடு வருவன. (194-ஞ. சூததிரததிற காணக) எ-று (கக)

40. உயிரேகுறினெடி லொறறுமூவின
முயிாமெயயாயத மோரறுகுறுகக
மளபெடைமாத்திரைப புணாபெனவகுத்து
ணாநமனலளதவு நணணுந திரிபல
தேனைதிரியா தியலபாமெனன
விவணவிளககிய வெழுததினியலபே.

(இ-எ.) இவவெழுததிகாரததுள் விளஙகியவறறை இஙஙனம தொகையாகத தநதவாறுகாணக அனறியும. (இநநூறபுணாசசிமுடிவில, நனனூறபுணாசசி சிலகூறுதும) இயலபு புணாசசி வருமாறு. (சூததிரம) ‘பொதுபபெயருயாதிணைப பெயாகளீறறுமெய, வலிவரினியலபாமாவியரமுன, வனமை மிகாசிலவிகாரமாமுயாதிணை’ (உ-ம.) சாததனபெரியன், சாததனபெரிது, அவனபெரியன, அவளபெரியள, சாததிபெரியள, சாததிபெரிது, தாயபெரியள, அவாபெரியா, குமரககோட்டம (சூ) ‘ஈறறியாவினாவிளிபபெயா முனவலியியலபே’ (உ-ம) நமபியாகொணடான, நமபியோசெனறான, நமபியேதநதான, யாகுறிது விடலாதா, (சூ) ‘செய்யியவெனனும வினையெசசமபலவகைப, பெயரினெசச முறறாறனுருபே, யஃறிணைப்பனமை யமம முனனியலபே.’ (உ-ம) உணணியகொணடான், உணடசாததன, உணடுபோனான, வாழ்ககொறறா, தனகைகள, பலகுதிரைகள், அமமகொறறா, (சூ) ‘பவ்வி நீமிமுனன ரலவழி, யியல்பாமவலிமெலி மிகலு

மாமீக்கே.' (உ-ம) பீக்குறிது, நீக்குறியை, மீக்கண், மீக்கண். (சூ) 'விகாரமனை
த்து மேவலதியல்பே' (உ-ம.) பொன்மணி, ஒளிமணி. (சூ) 'மூன்ருறுருபெ
ண்வினைத்தொகைசுட்டீ, றுகுமுகரமுன்னரியல்பாம்' (உ-ம) சாத்தனொடு
சென்ருன், சாத்தனதுதலை, ஒருகை, அடுகளிறு, அதுகுறிது (சூ) 'வன்
ருெடரல்லன முன்மிகாவல்வழி.' (உ-ம) நாகுகடிது எஃகுசிறிது, வரகு
நீது, குரங்குபெரிது, தெள்குகொடிது, ஏகுகால. (சூ.) 'இடைத்தொட
ராய்தத்தொடரொற்றிடையின், மிகாநெடி லுயிர்த்தொடர் முன்மிகாவே
ற்றுமை.' (உ-ம) தெள்கின்கடுமை, எஃகின்கடுமை, நாகின்கடுமை, வர
கின்கடுமை (சூ.) 'இடைச்சொல்லேயோ முன்வரினியல்பே.' (உ-ம) அவ
னேகொண்டான், அவனோகொண்டான் (சூ.) 'அல்வழி இஐம்முன்னராயி,
னியல்புமிகலும் விகற்பமுமாகும்' (உ-ம) பருத்திகுறிது, யானைகுறிது,
கிளிகுறிது, தினைகுறிது. சில சூத்திரத்துண மிகத்தறிக அன்றியும்,
விகாரப்புணர்ச்சிவருமாறு (சூ) 'ஒருபுணர்க்கிரண்டுமூன்று முறப்பெறும்.
(உ-ம) யானைக்கோடு, நிலப்பனை, பனங்காய் (சூ) 'தோன்றறிரிதல் கெடு
தல்விகார, மூன்றுமொழி மூவிடத்துமாகும்.' (உ-ம) பூங்கொடி, பஃறலை,
நிலவலயம் (சூ) 'மரப்பெயர் முன்னரினமெல்லெழுத்து, வரப்பெறுனவு
முளவேற்றுமைவழியே' (உ-ம) விளங்காய், மாங்கொம்பு (சூ) 'சுவைப்
புளிமுன்னின, மென்மையுந்தோன்றும்.' (உ-ம) புளிங்கறி, புளிஞ்சோறு,
புளிந்தயிர், புளிம்பாளிதம் (சூ) 'தெங்குநீண்டீற்றுயிர், மெய்கெடுங்காய
வரின.' (உ-ம) தேங்காய் (சூ) 'சாவவெனமொழியீற்றுயிர் மெய்சாதலும்
விதி.' (உ-ம) சாக்குத்தினன் (சூ) 'பூப்பெயர் முன்னினமென்மையுந்தோ
ன்றும்' (உ-ம) பூங்கொடி, பூஞ்சோலை, பூம்பனை (சூ) 'ஆமுன்பகரவீய
னைத்துமவரக் குறுகுமேலன வல்வழி யியல்பாகுமபே' (உ-ம) ஆப்பியரிது,
ஆப்பிகுளிரும், ஆப்பிநன்று, ஆப்பிவலிது (சூ) 'பனைமுன்கொடிவரின
மிகலும்வலிவரி, னைபோய்மம்முத்திரள்வரினுறழ்வு, மட்டிறினைகெட்டந்நீள
வுமாமவ்வேற்றுமை' (உ-ம) பனைக்கொடி, பனந்தூண், பனாட்டு, பனந்தி
ரள். (சூ) 'வேற்றுமையாயினைகானிறுமொழி, யீற்றழிவோடு மம்மேற்பவு
முளவே' (உ-ம) புன்னையங்கானல், வழுதுணங்காய், ஆவிரயவோ (சூ)
'நெடிலோடுயிர்த்தொடர்க்குற்றுகரங்களுட், டறவொற்றிரட்டும் வேற்றுமை
மிகவே' (உ-ம) ஆட்டுக்கால், சோற்றுப்பானை, முயிற்றுக்கால், மூருட்டுக்
கால், காட்டரண் (சூ) 'ஆவியரழவிறுதிமுன்னிலைவினை, யேவன்முன்வ
ல்லினமியல்பொடுவிகற்பே' (உ-ம) உண்டிசாத்தா, உண்டனைசாத்தா,
உண்டாய்சாத்தா, உண்டனீர்சாத்தரே, எறிசாத்தா, விடுசாத்தா, ஆய்
சாத்தா, வாழ்சாத்தா, நடக்கொற்ரு, எய்க்கொற்ரு. (சூ.) 'மென்ருெடர்
மொழியுட் சிலவேற்றுமையிற், றமவினமவன்ருெட ராகாமன்னே' (உ-ம)
மருத்துப்பை, கருப்புவில், கறரு (சூ) 'இயல்பினும் விதியினு நின்றவுயிர்
முன் க ச த ப மிகும் விதவாதனமன்னே' (உ-ம) ஆடூஉக்குறியன், தாரா

க்கடிது, ஒற்றைக்கலக்க, ஆடிக்கொண்டான், பூத்துக்காய்த்தது, பொள்ளெ
னப்பறந்தது, ஏரிக்கரை, குழந்தைக்கை (சூ) 'அகமுனர்ச்செவிகை வரினி
டையனகெடும்' (உ-ம்) அஞ்செவி, அங்கை (சூ) 'வல்லேதொழிற்பெயரற்
றிருவழியும், பலகைநாய்வரினும் வேற்றுமைக்கவ்வுமாம்.' (உ-ம்) வல்லுக்
கடிது, வல்லப்பலகை, வல்லநாய் (சூ) 'வவ்விறுசுட்டிற் கற்றுறல்வழியே.'
(உ-ம்) அவற்றை, இவற்றை (சூ) 'சுட்டின்முன் னாய்தமன்வரிற் கெ
டுமே' (உ-ம்) அதனை (சூ) 'அத்தின கரமகரமுனையில்லை' (உ-ம்) மகத்
துக்கை, மரத்துக்குறை (சூ) 'நவ்விறுதொழிற்பெயர்க் கவ்வுமாம்வேற்
றுமை' (உ-ம்) பொருநக்கடுமை (சூ) 'புள்ளும்வள்ளுந் தொழிற்பெயரு
மானும்.' (உ-ம்) புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது (சூ) 'இல்லெனின்மைச்
சொற்கையடைய, வன்மைவிகற்பமுமாகாரத்தொடு, வன்மையாகலுமி
யல்புமாகும்,' (உ-ம்.) இல்லைப்பொருள், இல்லைபொருள், இல்லாப்பொருள்,
இல்பொருள் (சூ) 'மீன்றவ்வொடுபொரூஉம் வேற்றுமைவழியே' (உ-ம்)
மீற்கண் (சூ) 'மவ்வீறொற்றழிந்துயிரீறொப்பவும், வன்மைக்கினமாத்திரி
பவுமாகும்' (உ-ம்) வட்டவாழி, வட்டக்கடல், வட்டவாரி (சூ) 'நமுங்
கமுமுருமுந்தொழிற்பெயர்மானும், முதலனவேற்றுமைக்கவ்வும் பெறுமே'
(உ-ம்) நமுக்கடிது, கமுக்கடிது, உருமுக்கடிது, நமக்குடம், கயமக்
குடம். (சூ) 'வேற்றுமைமப்போய் வலிமெலியுறழ்வு, மல்வழியுயிரிடைவரி
னியல்புமுள' (உ-ம்) குளக்கரை, குளங்கரை, குளமழகு, குளமியாது
பிறவுமன்ன சிலசூத்திரத்தனை மிகாதறிக இவ்விருவகைப்புணர்ச்சி அல்
வழிவேற்றுமையில் மெய்ம்முதன்மெய்யீறு, உயிர்முதலுயிரீறு உயிர்முதன்
மெய்யீறு, மெய்ம்முதலுயிரீறு, பெயர்முதற்பெயரீறு, வினைமுதல்வினை
யீறு, வினைமுதற்பெயரீறு, பெயர்முதல்வினையீறு, பகாப்பதத்தோடு பகாப்
பதம், பகுபதத்தோடு பகுபதம், பகாப்பதத்தோடு பகுபதம், பகுபதத்
தோடு பகாப்பதம், புணர்ப்படும் (உ-ம்.) பொற்குடம், எ-து மெய்ம்மு
தன் மெய்யீறாய்ப் பெயர்முதற்பெயரீறாய்ப் பகாப்பதத்தோடு பகாப்பத
மாயும், பொன்னொடிந்தது, எ-து மெய்ம்முதலுயிரீறாய்ப் பெயர்முதல்
வினையீறாய்ப் பகாப்பதத்தோடு பகுபதமாயும், உண்டோது, எ-து உயிர்
முதலுயிரீறாய் வினைமுதல்வினையீறாய்ப் பகுபதத்தோடு பகாப்பதமாயும்;
உண்டவள் செவ்வாய், எ-து. உயிர்முதன் மெய்யீறாய் வினைமுதற் பெயரீ
றாய்ப் பகுபதத்தோடு பகுபதமாயும் புணர்ப்பட்டன. பிறவுமன்ன. இ
ருமயக்கம்வருமாறு. (சூ) 'க ச த ப வொழித்தவீரேழன்கூட்டம், மெய்ம்
மயக்குடனிலை ரழவொழித்தீரெட், டாகுமிவ்விருபான்மயக்குமொழியிடை,
மேவுமுயிர்மெய் மயக்களவின்றே' (உ-ம்.) சங்கம், வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்
கம்; அச்சம், உடனிலைமெய்ம்மயக்கம். பிறவுமன்ன. (நன்னூலிற்காண்க
வென்ற பிறப்புவருமாறு) (சூ) "அவ்வழி ஆவியிடைமையிடமிடறு, மேவு
மென்மை மூக்குரம்பெறும் வன்மை; அவற்றுள், முயற்சியுள் அ ஆ வங

காப்புடைய; இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, அங்காப்போ, டண்பன் முதனாவிளிம்புற வருமே; உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, விதழ்குவிவே; கஙவுஞ் சஞவும், டணவுமு தலிடை, நுனிநாவண்ண முறமுறைவருமே, அண்பல்லடி நாமுடியுறத்தந வரும்; மீகீழிதழுறப்பம்மப்பிறக்கும், அடிநாவடியண முற யத்தோன்றும்; அண்ண நுனி நாவருடரழவரும், அண்பன் முதலுமண்ணமு முறையின் விளிம்புவீங்கி,யொற்றவும்வருடவும் லகாரளகாரமாயிரண்டும்பிறக்கும், மேற் பல்லிதழுறமேவிடுமவ்வே, அண்ண நுனிநாநனியுறிற்றன வரும் ஆய்தக் கிடந்தலையங்காமுயற்சி சார்பெழுத்தேனவுந்தம்முதலனைய.” (3-ஞ். சூத்திரத்திற்கூறிய பிறப்பு இவையேகாண்க.) எ-று (உ0)

மூன்றாவதெழுத்தின்விகாரம்.—முற்றிற்று.

அதிகாரம் ஒன்றற்கு, இயன்மூன்றற்குப் பாயிரமுட்பட, ஆக (சூ) 41.
மேற்கோள் (சூ) 80 ஆக மொத்தம் (சூ) 121.

முதலாவது.—எழுத்ததிகாரம்.—முற்றிற்று

இரண்டாவது:—

சொல்லதிகாரம்.

PART II.—WORDS.

முதலோத்துச்சொற்பொதுவியல்.

Chapter I—The General Nature of Words

41. முச்சயத்தொழிற்கொடு முச்சகந்தனித்தா
ளச்சயனடிபணிந் தறைகுசொல்விளக்கே.

(இ-ள்) சொல்லிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும் யாவராலும் வெல்லப் படாத வல்லமைகொண்டு எல்லாவற்றையும் படைத்தல், அளித்தல், அழித் தல் என்னும் இம்முத்தொழிலை இயற்றி மூவுலகினைத்தையும் பொதுவறத் தானற்றனி ஒருவனாயாளாநிற்குங் குறைபாடில்லாத கடவுள் இணையடிமல ரை வணங்கிச்சொல்லிலக்கணத்தை விளக்குதும். ஆதியும் அந்தமும் நடுவும் குறையறமுடிப்பதற்கு அதிகாரங்கடோறும் பாயிரமாகத் தெய்வவணக்கம் ஈண்டுஞ்சொல்லுதல் முன்னோர்காட்டிய வழியெனக்கொள்க. ஒன்றும் பலவுங்கூடிய எழுத்தினடையாற் சொற்களாகையின் எழுத்தியல் விள க்கியபின்னர், அவற்றாலாகிய சொல்லிலக்கணங்கூறச் சொல்லதிகாரம் வந்த முறையெனக்காண்க. சொல்லெனினும் பதமெனினும் மொழியெனினும் மொக் கும். இவ்வதிகாரப்பொருளும் பிரிவின்முறையும் இனிவருஞ் சூத்திரத்தால் விளங்கும். இஃது சிறப்புப்பாயிரம். (சூ.) 'தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்ப டுபொருளு மெய்தவுரைப்பது தற்சிறப்பாகும்' எ-று. (க)

42. எச்சொல்லும் பெயர்வினை யிடையுரியெனநான்
கிவற்றுட்பொதுவென வியற்சொற்றிரிசொ
லொருமொழிதொடர்மொழி யொருவிலாப்பொதுமொழி
பகாப்பதமென்று பகுபதமென்று
வாகுபெய ரிருதிணையைம் பான்மூவிடஞ்
சாரியையெனப்பொது தகுதியீராறே.

(இ-ள்.) பெயரே வினையே இடையே உரியே என நாற்கூறுபாடா கச் சொல்லெல்லாம் வகுக்கப்படும். அவற்றுட்பொருளை விளக்குவது பெயரே. பொருளது தொழிலைவிளக்குவது வினையே. இவையிரண்டை யுஞ் சார்ந்தொன்றுவது இடையே. அவ்விரண்டையுந் தழுவிப் பற்பல

குணங்களை விளக்குவது உரியே ஆயினும் இந்நால்வகைச்சொற்களை ஒவ்வோரோத்தாக விளக்கார்முன்னர், இச்சூத்திரத்தில் இயற்சொன்முதலாகச் சாரியை யீறாகக்காட்டிய பன்னிரு தகுதிச் சொற்பொதுமையவாகையிற் பொதுவியலென ஓரோத்தாதியிற் கூட்டி இவ்வதிகாரம் ஐந்தோத்தாகப் பிரிக்கப்படுமெனக் கொள்க எ-று (உ)

43 இயற்சொல்லென்ப தியல்பிற்றிரிபிலா
தானெளிதெவர்க்குந் தன்பொருள்விளக்கலே.

(இ-ள்) இயற்சொல்லாமா றுணர்த்துதும் மொழியானும் பொருளானுந் திரிபின்றி எவர்க்குந் தன்பொருளைக் காட்டி விளக்குதற்கு இயல்பினையுடையசொல் இயற்சொல்லாகும் (உ-ம்) அவன், அவள், அவர், அது, அவை, மகன், மகள், பொன், மணி, இவை பொருளால் வரு பெயரியற்சொல் நிலம், மலை, யாறு, கடல், இவை இடத்தால் வரு பெயரியற்சொல் இன்று, நாளை, பண்டு, மேல், இவை காலத்தால் வரு பெயரியற்சொல் தலை, முகம், கொம்பு, மலர், இவை சினையால் வரு பெயரியற்சொல் வட்டம், சதுரம், செம்மை, வெண்மை, இவை குணத்தால்வரு பெயரியற்சொல் ஆடல், பாடல், நிற்றல், நீங்கல், இவைதொழிலால் வரு பெயரியற்சொல் அன்றியும், இயற்சொல் நால்வகையென்பர் (உ-ம்) மண், மரம், இவை பெயரியற்சொல் உண்டான், உறங்கினான், இவை வினையியற்சொல் அவனை, அவனால், இவை இடையியற்சொல் அன்பு, அழகு, இவை உரியியற்சொல் பிறவுமன்ன எ-று. (ங)

44. திரிசொல்லொருபொருட் டெரிபலசொல்லும்
பலபொருட்கொருசொல்லும் பயன்படற்குரியன.

(இ-ள்) திரிசொல்லாமா றுணர்த்துதும் பலசொல்லாகி ஒருபொருளை விளக்குவனவும், ஒரு சொல்லாகிப் பலபொருளை விளக்குவனவுந் திரிசொல்லெனப்படும் (உ-ம்) வெற்பு, விலங்கல், விண்டு, அடுக்கல், பொறை, வரை, குன்று, பிறவும் பலசொல்லாகி மலை எனும் ஒரு பொருளை விளக்குந் திரிசொல் ஓடை, எ-து ஒருசொல்லாகி யானைப்பட்டம், எ-ம். ஒருமரம், எ-ம் ஒருகொடி, எ-ம் நீர்நிலை, எ-ம் பலபொருளை விளக்குந் திரிசொல் அன்றியும், திரிசொல் நால்வகையென்பர் (உ-ம்) கிள்ளை, சுகம், தத்தை, இவை கிளி என்கிற ஒருபொருள்குறித்த பலபெயர்த் திரிசொல் வாரணம், இது யானையுங் கோழியுஞ் சங்குமுதலாகிய பல பொருள்குறித்த ஒரு பெயர்த்திரிசொல் படர்ந்தான், சென்றான், இவை போயினான் என்கிற ஒருபொருள்குறித்த பலவினைத்திரிசொல் வரைந்தான், இது நீக்கினான், கொண்டான், என்கிற பலபொருள் குறித்த ஒருவினைத் திரிசொல். சேறும், வருதும், இவற்றினுடைய றும் தும், விகுதிகள்

தன்மைப்பன்மை எதிர்காலம் என்கிற ஒருபொருள்குறித்த பலவிடைத் திரிசொல். கொல், இது ஐயம், அசைநிலை, என்கிற பலபொருள் குறித்த ஒரிடைத்திரிசொல். சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, இவை மிகல் என்கிற ஒருபொருள்குறித்த பலவுரித்திரிசொல். கடி என்கிறது காப்பு, கூர்மை, அச்சம், கரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம் முதலிய பலபொருள்குறித்த ஒருரித்திரிசொல். மற்றவையுமிப்படியே வருதல்காண்க. இயற்சொல், ரூடியார்த்தம், எ-ம். திரிசொல், யோகார்த்தம், எ-ம். வடமொழியில் வழங்கும், எ-று. (ச)

45. ஒருமொழியொன்றையும் பலவையுந்தொடர்மொழி
பொதுவவ்விரண்டையும் புகலுந்தன்மைய
தொகைதொகாவென விருதொடர்மொழியென்ப.

(இ-ள்.) மும்மொழிகளாமா றுணர்த்துதும். முதலாவது, ஒருமொழிகள் பகுபபிலலாது ஒருபொருளை உணர்த்துவன ஒருமொழிகளெனப்படும். (உ-ம்.) நம்பி, நங்கை, நிலம், நீர், வந்தான், வந்தாள், எ-ம். பிறவுமன்ன. இரண்டாவது, தொடர்மொழிகள் பலமொழி தொடர்ந்து நின்றுபொருளை உணர்த்துவன தொடர்மொழிகளெனப்படும். இவையே தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள், எ-ம். தொகாநிலைத் தொடர்மொழிகள், எ-ம். இருவகைப்படும் தொகையாய்த்தொடர்ந்து வருமொழிகள் ஆறெனப்படும் தொகாமையாய்த் தொடர்ந்துவருமொழிகள் ஒன்பதெனப்படும். (உ-ம்.) அறஞ்செய்தான் - உருபுத்தொகை, கொல்புலி - வினைத்தொகை, கருங்குவளை - குணத்தொகை, வேல்விழி - உவமைத்தொகை, இராப்பகல்-உம்மைத்தொகை, தாழ்குழல்-அன்மொழித்தொகை, எ-ம் வரும் தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள் வந்தான் சாத்தன் - தெரிநிலைவினைமுற்று, வில்லினனிவன் - வினைக்குறிப்புமுற்று, வந்தவரசன் - பெயரெச்சம், வந்து சென்றான்-வினையெச்சம், ஐயன்வந்தான்-வினைமுதல், ஐயாகேள்-விளி, கல்வியைவிரும்பினான் - இரண்டனுருபு, தவத்தாலுயர்ந்தான் - மூன்றனுருபு, இரப்போர்க் கீந்தான் - நான்கனுருபு, குணத்திற்சிறந்தோன்-ஐந்தனுருபு, கடவுளதுகிருபை - ஆறனுருபு, விளக்கினகண்ஞெளி - ஏழனுருபு, இதுவோகண்டபயன் - இடைச்சொல், நனிபேதை - உரிச்சொல், வருகவருக - அடுக்கு, எ-ம். வரும் தொகாநிலைத் தொடர்மொழிகள் — நன்னூல்.—"முற்றீரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொரு, ளாறுருபிடையுரியடுக் கிவைதொகாநிலை." எ-து மேற்கோள். இவையெல்லாம் ஒருவசனத்துள்ட ங்கும். (உ-ம்.) வெய்யகண்ணனே கடிபோய மலையிலிழிந்த யானையது கோட்டைநுனிக்கட்பொருட்கு வாளாற்கொய்தான், எ-ம். வரும் மூன்றாவது, பொதுமொழிகள் ஒருமொழியாய்நின்று ஒருபொருளை உணர்த்தியும் அதுவே தொடர்மொழியாய் நின்று பலபொருளை உணர்த்தியும் இரண்டற

கும் பொதுவாய நிற்பன பொதுமொழிகளெனப்படும். (உ-ம்.) எழுந்திரு ந்தான்; இதுவே ஒருமொழியாக எழுந்தானென்று கொள்ளவும், தொடர் மொழியாக எழுந்து பின்னிருந்தானென்று கொள்ளவுமாம். வேங்கை; இதுவே ஒருமொழியாகப் புலியு மரமுமென்றுகொள்ளவும், தொடர்மொழி யாகவேங்கை யென்று கொள்ளவுமாம். தாமரை; இதுவே ஒருமொழி யாக ஒரு பூவென்று கொள்ளவும், தொடர்மொழியாகத் தாவுகின்றமரை யென்று கொள்ளவுமாம். தொகைநிலை-சமாசமென்பர், எ-று (௫)

46. பகாப்பதமென்ப பயனுறக்குறியாற்
பகாதொன்றாகிப் பகுப்பிற்பயனிலா
நிகழ்ந்தியலகின்ற நாலவகைச்சொல்லே.

(இ-ள்.) பகாப்பதங்களாமாறுணர்த்துதும். பெயர், வினை, இடை, உரி என நாலவகைச்சொல் தாமேவிளக்கும் பொருட்பயனுலாயினுஞ் சொ லப்படும் குறித்தபயனுலாயினும் பகாதொன்றாகிப் பகுப்பினும் பயனிலா வாகி ஒருபொருளைத் தருவனவெல்லாம் பகாப்பதங்களெனப்படும். (உ-ம்.) நம்பி, நங்கை, மலை, கடல், காடு, நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான் என்பன பெயர்ப் பகாப்பதங்கள். நட, வா, போ, மடி, இடு, உண், தின், என்பன வினைப் பகாப்பதங்கள். மன், கொல், மற்று, போல், அம்ம என்பன இடைப் பகாப்பதங்கள். உறு, தவ, கடி, நனி, எழில், சால், கழி என்பன உரிப்பகாப்பதங்கள். இவையெல்லாந் தாமே விளக்கும் பொருட்பயனுல் ஒன்றாகிவந்த பகாப்பதங்கள். கூத்தன், கறுப்பன், சில ம்பி முதலியவோவெனில் கூத்தையாடினன், எ-ம். கரிய நிறத்தை யுடையான், எ-ம். மலையிற்பிறந்தாள், எ-ம். பகுக்கப்பட்டுப் பலபொருளைத் தருவன வாகையிற் பகாப்பதங்களல்லன. மக்களுள், விலங்கினுள், இன் னுன், இன்னது, என இடுகுறிப்பெயராகக் குறிக்கப்பட்டு ஒன்றாய் நின் று ஒரு பொருளைத் தருதல்லால் பகாப்பதமாயின. இடுகுறிப்பெயர், பகாப் பதங்கட் குரித்து. காரணப்பெயர், பகுபதங்கட்குரித்து. வடநூலார் பகாப் பதத்தை ரூடம் என்பர், எ-று (௬)

47. பகுபதமொன்றாய்ப் பலவொருங்குணர்த்திப்
பொழுதுகொள்வினையும் பொருளிடங்காலஞ்
சினைகுணந்தொழிலாறுஞ் சேர்ந்தபெயருமாம்.

(இ-ள்.) பகுபதங்களாமாறுணர்த்துதும். ஒருமொழியாகநின்று ஒருப் பட்டபலபொருளை உணர்த்துவன பகுபதங்களெனப்படும். மேற்காட்டிய மலை, ஓடை முதலிய திரிசொல் ஒன்றாகிப் பலபொருளை உணர்த்தினும் பகுபதங்களல்லன. தெரிநிலையாகவுங் குறிப்பாகவுங் காலத்தைக்கொண்டு வரும் வினை, வினைப்பகுபதம். பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், என அறுவகைக்காரணங்களை யடுத்துவரும் பெயர், பெயர்ப்ப

குபதம். (உ-ம்.) ஓதினான், எ-து. ஓதுந்தொழிலையு மிறந்தகாலத்தையும், பாடுவான், எ-து. பாடுந்தொழிலையும் வருங்காலத்தையு முணர்த்துதலான் வினைப்பகுபதம். வில்லினன், எ-து. வில்லையும் வில்லையுடையானையு முணர்த்துதலால் பொருட்காரணப் பெயர்ப்பகுபதம். பொன்னன், முடியன் என்பன பொருளால்வரு பெயர்ப்பகுபதங்கள். வெற்பன், எயினன், ஆயன், ஊரன், துறைவன் என்பன இடத்தால் வருபெயர்ப் பகுபதங்கள். மூவாட்டையான், வேனிலான், மாரியான், ஆதிரையான், நெருநலான், இற்றையான் என்பன காலத்தால் வருபெயர்ப் பகுபதங்கள். திணிதோளன், வளைமார்பன், ஒன்றலர்க் கண்ணன், செங்குஞ்சியான் என்பன சினையால் வருபெயர்ப் பகுபதங்கள். கரியன், செய்யன் என்பன குணத்தால்வரு பெயர்ப்பகுபதங்கள். ஓதுவான், பாடுவான், ஈவான், உண்பான், தச்சன், கொல்லன், கணக்கன், பிணக்கன் என்பன தொழிலால்வரு பெயர்ப்பகுபதங்கள் அன்றியும், நடந்தனன், எ-து. பகுதிவிகுதி யிடைநிலைசாரியை சந்திவிகாரத்தான் முடிந்த வுயர்திணையாண்பா லொருமைப் படர்க்கை யிறந்த காலங்காட்டு முடன்பாட்டுத் தெரிநிலை வினைமுற்று நெழுந்த தொருமொழி யியற்றும் வினைமுற்றுப் பகுபதம். நடக்கின்றார், எ-து. பகுதி விகுதி யிடைநிலை சந்தியான் முடிந்த வுயர்திணைப் பலர் பாற்படர்க்கை நிகழ்காலங்காட்டு முடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினை முற்றே ழெழுந்த தொருமொழியியற்றும் வினைமுற்றுப்பகுபதம். நடப்பாள், எ-து. பகுதிவிகுதி யிடைநிலைசந்தியான் முடிந்தவுயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப்படர்க்கை யெதிர்காலங்காட்டு முடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்று நான்கெழுந்த தொருமொழி யியற்றும் வினைமுற்றுப்பகுபதம். பொன்னன், எ-து. பகுதிவிகுதியான் முடிந்தவுயர்திணையாண்பா லொருமைப்படர்க்கை முக்காலங்காட்டு நான்கெழுத்தொருமொழி குறிப்புவினை முற்றுப்பகுபதம் முக்காலமுணர்த்துமாறு—பொன்னன், என்பதை பொன்னையுடையனாயினான் என இறந்தகாலங் கருதியாயினும், பொன்னையுடையனாகின்றான் என நிகழ்காலங் கருதியாயினும், பொன்னையுடையனாவான் என எதிர்காலங் கருதியாயினும், இப்படி ஒரு காலஞ் சொல்லுவான் குறிப்பாற் கேட்பானுக்குத் தோன்றவுரைப்பதாம் கரிய, எ-து. பெயரெச்சக் குறிப்புவினைப் பகுபதம். இன்றி, எ-து. வினையெச்சக் குறிப்புவினைப் பகுபதம். நடந்தவன், எ-து. வினையா லணையும் பெயர்ப்பகுபதம். நடந்திலன், எ-து. எதிர்மறைப் பகுபதம் நடந்து, எ-து வினையெச்சப் பகுபதம் நடக்கும், எ-து பெயரெச்சப் பகுபதம். பிறவுமன்ன. வடநூலார் பகுபதத்தை யௌகிகம் என்பர், எ-று. (எ)

48. " உயிர்மவில் ஆறுந் தபநவில் ஐந்துங்
கவசவில் நாலும் யவ்வில் ஒன்றும்
ஆகும் நெடில்நொது வாங்குறில் இரண்டோ

டோரெழுத்தியல் பதமா றேழ்சிறப்பின
பகாப்பதமேழும் பகுபதமொன்பது
மெழுத்தீறாகத் தொடருமென்ப."

(இ-ள்) ஓரெழுத்தொருமொழியு மிருபதெழுத்தளவு மாமாறுணர்த்துதும். பகாப்பத மோரெழுத்துப் பதங்களாகவு நிற்கும் அவை எத்துணையோவெனில், ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ எனத் தனியுயிர்ப் பதமாறும்; மா, மீ, மூ, மே, மை, மோ எனத் தனிமகரப் பதமாறும்; தா, தீ, தூ, தே, தை எனத் தனித்தகரப் பதமைந்தும்; பா, பூ, பே, பை, போ எனத் தனிப்பகரப் பதமைந்தும்; நா, நீ, நே, நை, நோ எனத் தனிநகரப் பதமைந்தும்; கா, கூ, கை, கோ எனத் தனிக்ககரப் பதநான்கும், சா, சீ, சே, சோ எனத் தனிச்சகரப் பதநான்கும், வா, வீ, வே, வை எனத் தனி வகரப்பதநான்கும், யா, எனத் தனி யகரப்பதம் ஒன்றும், ஆக நெட்டெழுத்துத் தனித்து நின்றுவரும் பதம் நாற்பதும்; நொ, து, எனக் குற்றெழுத்துத் தனித்து நின்றுவரும்பதம் இரண்டுங் கூடிய நாற்பத்திரண்டுஞ் சிறப்பின இவையன்றிப் பகரவீகாரமுதலிய சிறப்பில்லனவுஞ்சிலவுள அன்றியும், பலவெழுத்துத் தொடர்ந்துவரும் பதத்துட் பகாப்பதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஏழெழுத்தீறாகவும் பகுபதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத்தீறாகவுந் தொடர்ந்துவருமெனக்கொள்க. ஈண்டுயிருமுயிர்மெய்யுமன்றி ஒற்றுமெண்ணுக. (உ-ம்) அணி, அறம், அகலம், அருப்பம், அருப்பலம், உத்திரட்டாதி என்பன பகாப்பதங்கள், கூனி, கூனன், குழையன், பொருப்பன், ஆரணத்தான், அரங்கத்தான், உத்திராடத்தான், உத்திரட்டாதியான், என்பன பகுபதங்கள் அருப்பலம், எ-து அணிச்சமரம். அருப்பம்=ஊர், ஆ=பசு, ஈ=வண்டு, ஊ=ஊன், ஏ=அம்பு, ஐ=அரசன், ஓ=மடை யடைக்குங் கதவு, மா=அழகு, மீ=மேல், மூ=மூப்பு, மே=ஏவல், மை=கறுப்பு, மோ=மோவென்னேவல், தா=பகை, தீ=நரகம், தூ=சுத்தம், தே=கடவுள், தை=பூசநாள், பா=வெண்பா, பூ=பூமி, பே=நுரை, பை=நிறம், போ=ஏவல், நா=நாக்கு, நீ=முன்னிலை, நே=அன்பு, நை=ஏவல், நோ=நோய், கா=சோலை, கூ=பூமி, கை=சிறுமை, கோ=கண், சா=ஏவல், சீ=இலக்குமி, சே=எருது, சோ=மதில், வா=விளித்தல், வீ=சாவு, வே=ஏவல், வை=வைக்கோல், யா=அஃறிணைப் பன்மைவினா, நொ=ஏவல், து=உண். கு, கௌ, வௌ, பீ எனச் சிறப்பில்லனவுங் கொள்க, எ-று. (அ)

49 ஆகுபெயரென்ப தவ்வவ் முதற்சினை
கருவிகாரியம் பண்பிவற் றொன்றன்பெயர்
பிறிதொன்றற்காகும் பெற்றிதானே.

(இ-ள்.) ஆகுபெயர் மாறுணர்த்துதும். ஆகுபெயர் ஐவகைப்படும். முதற்குச்சினையும், சினைக்குமுதலும், காரணத்திற்குக் காரியமும், காரியத்

திற்குக் காரணமும்,* ஒன்றன்பண்பு மற்றொன்றற்கேற்புழி உரைப்பது மெய்வகையாகுபெயராம். (உ-ம்.) பூநிழற்சோலை எ-து. பூவென்னுஞ் சினைப்பொருளாற் பூத்தமரங்களாகிய முதற்பொருளைக் காட்டுஞ் சினையாகுபெயர். புளியம்பழந் தின்றானைப் புளியைத்தின்றான் எ-து. சினையைக்காட்டுமுதலாகுபெயர். ஞாயிறெழுந்தற் கொளியெழுந்தது எ-து. காரணத்தைக் காட்டுங்காரியவாகுபெயர். தாமரை கதிர்பட மலரும், என்பதற்கு, ஞாயிறுபட மலரும், எ-து. காரியத்தைக்காட்டுங் காரணவாகுபெயர். பூத்தன வென்பதற்குக் குவளை நோக்கின, எ-து. முலலை நகைத்தன, எ-து. ஒன்றன்பண்பு மற்றொன்றற் குரைத்த பண்பாகுபெயர். அங்ஙனஞ் சீனப்பட்டு, எ-து. சீனதேயத்துற்பத்தியாகிய மைந்தரால் செய்யப்பட்டதென்று காட்டினமையாற் சினையைக்காட்டுமுதலாகுபெயர். அரிசி நாழி, பஞ்சு துலாம், எ-து நாழியாலளக்கப்பட்டதூஉந் துலாத்தானிறுக்கப்பட்டதூஉங் காட்டினமையாற் காரியத்தைக் காட்டுங் காரணவாகு பெயர். அன்றியும், சிலநூலாசிரியர் ஆகுபெயர் பன்னிரண்டும் பிறவுமாமென்றுங் கூறுவர். (உ-ம்) தாமரையினது பூவை தாமரை, எ-து. தாமரை யென்னு முதற்பொருளின் பெயர் அதன் சினையாகிய மலருக்காதலாற் பொருளாகு பெயர். அகத்திலிருக்கின்ற மனத்தை அகம், எ-து. அகமென்னு முள்ளிடப்பெயர் மனத்திற்காதலால் இடவாகுபெயர் கார்காலத்தி லுண்டாகும் பயிரைக் கார், எ-து. காரென்னும் ஒரு பருவகாலத்தின்பெயர் அப்பருவகாலத்தில் விளையும் பயிருக்காதலால் காலவாகுபெயர். புளியையுடைய மரத்தினைப் புளி, எ-து. புளியென்னுஞ் சினைப்பெயர் அதன் முதற்பொருளாகிய மரத்திற்காதலால் சினையாகுபெயர். நீலஞ்சூடினாள், எ-து. நீலமென்னுங் குணப்பெயர் அந்நிறத்தையுடைய குவளை மலருக்காதலால் குணவாகு பெயர். வற்றலோடுண்டான், எ-து வற்றலென்னுந் தொழிற்பெயர் அதனைப் பொருந்தியதோருணவிற்காதலால் தொழிலாகுபெயர். ஒன்றுவந்தது, எ-து ஒன்றென்னும் எண்ணுப்பெயர் அதனால் எண்ணப்படு மொரு பொருளுக்காதலால் எண்ணலளவையாகுபெயர் துலாக்கோல், எ-து துலாமென்னும் எடுத்தலளவைப் பெயர் அதன் கருவியாகிய தராசுக்காதலால் எடுத்தலளவையாகு பெயர். நாழியுடைந்தது, எ-து. நாழியென்னு முகத்தலளவைப்பெயர் அதன் கருவிக்காதலால் முகத்தலளவையாகு பெயர். வேலூர்தடி விளைந்தது, எ-து. தடியென்னும் நீட்டலளவைப்பெயர் அதனாலளக்கப்பட்ட வயலுக்காதலால் நீட்டலளவையாகு பெயர். நன்னூலிற் குறைசெய்தான், எ-து. உரை யென்னுஞ் சொல்லின் பெயர் அதன் பொருளுக்காதலால் சொல்லாகுபெயர். விளக்கு முரிந்தது, எ-து. விளக்கென்னுந் தானியின்பெயர் அதற்குத் தானமாகிய தண்டிற்காதலால் தானியாகுபெயர். திருவாசகம், எ-து. வாசக மென்னுங் காரணத்தின் பெயர் அதன்காரியமாகிய ஒரு நூலுக்காதலால் காரணவாகுபெயர். இந்நூல் அலங்காரம், எ-து. அலங்கார மென்னும் இல்க்கணமாகிய காரியத்தின்பெயர் அதன் கருவியாகிய நூலு

க்காதலால் காரியவாகுபெயர். திருவள்ளுவர், எ-து. திருவள்ளுவ ரென்னுங் கருத்தாவின்பெயர் அவராற் சொல்லப்பட்ட நூலுக்காதலால் கருத்தாவாகுபெயர். தோகைவந்தாள், எ-து. தோகை யென்னு முவமையின் பெயர் அதை யுவமானமாகக்கொண்ட பெண்ணிற்காதலால் உவமையாகு பெயர். அன்றியும், விடாதவாகுபெயர், விட்டவாகுபெயர், இருமடியாகு பெயர், மும்மடியாகுபெயர், நான்மடியாகுபெயர், அடையடுத்தவாகுபெயர், இருபெயரொட்டாகுபெயர், எ-ம் பெயர்பெற்று வழங்கும். (உ-ம்.) ஆயிரங்குதிரையால் அவனூர்கொள்ளை யிடப்பட்டது, எ-து குதிரையென்னும் பெயர் தன்னியற் பொருளாகிய பரிமாவை விடாமல் அவைகளை நடாத்துஞ் சேவகரையும் உணர்த்துதலால் விடாதவாகுபெயர். கங்கைக்கணிடைச்சேரி, எ-து. கங்கையென்னும்பெயர் தன்னியற்பொருளாகிய வெள்ளத்தைவிட்டு அதன் கரையை மாத்திரம் உணர்த்துதலால் விட்டவாகுபெயர். கார், எ-து காரென்னுங் கருநிறத்தின்பெயர் மேகத்திற்கு ஆகுபெயராயும், அம்மேகப்பெயரும் பருவத்திற்கு இருமடியாகு பெயராயும், அப்பருவத்தில் விளரும்பயிருக்கு மும்மடியாகு பெயராயும்வரும். நான்மடியாகுபெயர் இவ்வாறு வருதல் காண்க. வெற்றிலை நட்டான், எ-து. இலை என்னுஞ் சினைப் பெயர் அடையடுத்து முதற் பொருளுக் காதன்மையால் அடையடுத்த வாகுபெயர். வகரக்கிளவி, எ-து வகரமாகிய அடைமொழியானது கிளவி என்னும் இயற்பெயர்ப் பொருளை விசேடித்து நிற்காது எழுத்தாகிய ஆகுபெயர்ப் பொருளை விசேடித்து நிற்க, கிளவி என்பதே ஆகுபெயர்ப்பொருளை யுணர்த்த அவ்விருபெயரும் ஒட்டி நிற்கையால் இருபெயரொட்டாகு பெயர். விட்டும்விடாத வாகுபெயர்வருமாறு. (உ-ம்.) அவனிவன், எ-து. அவன் என்னும் பெயர்க்கு இயற்கைப்பொருள் அவ்விடத்தில் அக்காலத்தோடு கூடினவன், இவன் என்பதற்கு இயற்கைப்பொருள் இவ்விடத்தில் இக்காலத்தோடு கூடினவன். என்புழி, இவ்விடத்து இக்காலத்தோடுகூடி இருக்கிறவனிடத்தில் அவ்விடத்து அக்காலத்தோடு கூடுகை இராதாதலால், அவன் என்னும்பெயர் விசேடணப் பொருளைவிட்டு விசேடியத்தை மாத்திரம் உணர்த்தலால் விட்டும் விடாதவாகு பெயர். தேவர்முதலிய பெயர்கள் மக்களுக்கிட்டு வழங்குவனவுங் கொள்க.—நன்னூல். "பொருண்முதலாறோ டளவைசொற்றானி, கருவிகாரியங்கருத்தனாதியு, ளொன்றனெ பெயரானதற்கியை பிறிதைத், தொன்முறை யுரைப்பன வாகுபெயரே," எ-து. மேற்கோள். எ-று. (கூ)

50. திணையிரண்டென மக்கட்டேவர்நரக
ராவருயர்திணை யஃறிணைபிறவே
பாலைந்தாண்பெண் பலருயர்திணையே
யன்றியுமொன்று பலவஃறிணையென்ப.

(இ-ள்.) திணைபாலா மாறுணர்த்துதும். உயர்திணை, எ-ம். அஃறிணை, எ-ம். திணை இருவகைப்படும். மக்களும் தேவரும் நரகரும் உயர்திணை. உயிருள்ளனவும் உயிரில்லனவும் அஃறிணை. இவ்விருதிணையும் ஐம்பாலாகப் பிரிக்கப்படும். ஐம்பாலை வடநூலார் பிரகிருதி யென்பார். அவை ஆண்பால் பெண்பால் உயர்திணையொருமை, பலர்பால் உயர்திணைப் பன்மை, ஒன்றன்பால் அஃறிணையொருமை, பலவின்பால் அஃறிணைப்பன்மை. (உ-ம்.) வந்தான், வந்தாள், வந்தார் என்பன உயர்திணைமுப்பால். வந்தது, வந்தன என்பன அஃறிணை இருபால்.—நேமிநாதம். "மக்கணர்கரோ வானோரொ ணும் பொருள்க டொக்கவுயர்திணையாந் தூயமொழியாய்-மிக்க-வுயிருள்ளனவு முயிரில்லனவுஞ், செயிரிலஃறிணையாஞ் சென்று." "ஒருவனொருத்திபல ரொன்று பலவென்று, மருவியபாலைந்தும் வகுப்பின் - பொருவிலா - வோ ஙுகு திணைப்பாலொரு மூன்றெழுந்தவை, பாங்கிலஃறிணைப்பாலாம்." இவை மேற்கோள், எ-று. (௫௦)

51. மூவிடந் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை
தன்மையாகு நான்யான் நாம்யாம்
முன்னிலை நீநீயிர் நீவிர் நீரெல்லீ
ரேனைய படர்க்கை யெல்லாம் பொதுவே
யானுநீ தா னொருமையா நாநீவி
ரெல்லீர் நீயிர் தா மெல்லாம் பன்மை.

(இ-ள்) மூவிடமாமாறுணர்த்துதும். அவற்றுள் தன்மை. (உ-ம்.) நான், யான், நாம், யாம், எ-ம் முன்னிலை (உ-ம்.) நீ, நீர், நீயிர், நீவிர், எல்லீர், எ-ம். படர்க்கை (உ-ம்.) அவன், அவள், அவர், எ-ம். வரும். எல்லாமென்பது, மூவிடத்திற்கும் பொதுவெனக்கொள்க ஒருமையும்பன்மையும் வருமாறு. (உ-ம்.) யான், நான், தன்மை ஒருமை ; யாம், நாம், தன்மைப்பன்மை ; நீ முன்னிலை ஒருமை ; நீவீர் நீயிர் முன்னிலைப்பன்மை , அவன், அவள், படர்க்கை ஒருமை , அவர்கள், படர்க்கைப்பன்மை. தன்மைக்கு உத்தமன், எ-ம். முன்னிலைக்கு மத்தியமன், எ-ம் படர்க்கைக்கு பிரதமன், எ-ம். வடநூலார் கூறுவர், எ-று. (௧௧)

52. சாரியை யென்ப சார்பதமெழுத் தென்ப
பதத்தொடு விகுதியும் பதமுமுருபும்
புணர்புழியிடையிற் புணர்வனவவற்றுள்
அ எ உ ஐ கு ன அன்னு னின்ன
லற்றிறத் தத்து தமநம் நுமமென்ப
பதினேழென்ப பிறவுமாம் பொதுச்
சாரியையவற்[illegible]குமவிகற்பமே.

(இ-ள்) சாரிலையயாமாறுணாததுதும். தொடாமொழியாகப் பதத் தோடுபதமும் பகுபதமாகப் பகுதியோடு விகுதியும் பெயாப்பொருளாகப் பெயரோரொருபும புணருங்காலே நிலைபபதததிற்கும் வரும்பதம விகுதியுரு புகட்குமிடையே சிலவெழுததுஞ் சிலபதமும ஓரோவிடத்துவரும்; வரின் அவைசாரியை யெனபபடும. ஆகையிற சொனன மூவகைப்புணாசசிகட் குப் பொதுசசாரியை மேற்சொனன அமமுதறபதினேழும பிறவுமாம். (உ-ம்.) அ-தனககு, எ-கலனே தூணி, உ-சாததனுககு, ஐ-மற்றையவா, கு-மொழிகுவான், ண-ஆனகனறு, அன-ஒனறனகூட்டம, ஆன்-இருப் பான், இன-வணடினை, அல-நறுநதொடையலகூடி, அறறு-பலவறறை, இறறு-பதிறறுபபதது, அதது-நிலததியல்பு, அம-புளியங்காய, தம்-எல்லா தமமையும, நம-எல்லாநமமையும, நும-எல்லீநும்மையும, எனமுறையே பதினேழுசாரியை வநதவாறுகாணக. இவைபோல்வனபலவு முளவெனக கொள்க. ஆயினும் இவறறிறகெல்லா மொருவழியனறி ஒனறறகொன்றும இரணடுமே வருதலு மொனறும வாராமையும ஒன்றறகோரிடதது வருத லு மோரிடதது வாராமையுமாம (உ-ம.) பதபபுணாசசிககண: மலையுசசி-அலஙகலவேல, சாரியையினமை; மனஆககம - மனததாணமை, ஒனறன கணவநததும வாராமையும், விகுதிப்புணாசசிக்கண மலையான-ஊரான, சாரியையினமை; வெறபன-வெறபினன், விலலன-வில்லினன, ஒனறன கண வநததும வாராமையும; இனியுருபு புணாசசிககண மலையை-புகழை, சாரியையினமை, நிலததுககு-நிலததுக்கண-நிலததிறகு-நிலததினகண், மீள வும நிலககு - நிலக்கண, ஒனறனகணனுனறுமிரணடும் வநததுமொன றும வாராமையும வநத வழியேகாண்க ஆகையி லேறகுமிடஙகளை யறிநது வேணடுவன வருவிததுப்புணாகக. என்னை.—நனனூல. "பதமுன விகுதி யுமபதமுமுருபும புணாவழியொனறும பலவுஞ்சாரியை வருதலுந்தவிாத லும விகற்பமுமாகும." எ-து. மேறகோள. எ-று. (௫௨)

முதலோததுச சொறபொதுவியல.—முறறிற்று.

இரண்டாமோத்துப்பெயர்.

NOUNS.

முதலாவது:—வேறறுமையியல்.

Chapter I—Cases.

53. பெயரேவேற்றுமை பெறறிடமபாறிணை
காட்டிதததொழிலல காலங்காட்டா
மரபுகாரண மாக்கஙகுறியென்
றவைநாறறகுதி யாகுமெனப.

(இ-ள்.) மேலேவருதலுக்கூறிய நால்வகைச்சொற்களுள் வினைவொழிந்தனவாகிய பெயர்ச்சொல்லியல்பினை விளக்குதும். பெயரெனப்படுவன இனிவரும் வேற்றுமையுருபுகளைக் கொள்வதற்கு உரியனவாகி மேற்காட்டிய மூவிடம் இருதிணை ஐம்பால் என்றிவற்றைக்காட்டித் தொழிலின் காரணமாக வரும்பெயர் காலங்காட்டுவதன்றியே அல்லனவெல்லாங் காலங் காட்டாமல் வருமெனக்கொள்க. அன்றியு மரபுபெயரும், காரணப்பெயரும், ஆகுபெயரும், இடுகுறிப்பெயரும் என நால்வகைப்படும் பெயர்ச்சொல்லாமெனக்கண்டுகொள்க. இவையே பொருட்பெயரும், வினையாலணையும் பெயரும், தொழிற்பெயரும், பண்புப்பெயரும் என இந்நால்வகை யுள்ளடங்கும். (உ-ம்.) பொன்னன்-பொருட்பெயர், உண்டவன்-வினையாலணையும்பெயர், நடத்தல்-தொழிற்பெயர், சண்டை, கூத்து, வேட்டை, முதனிலையில்லாத தொழிற்பெயர்கள். கருமை பண்புப்பெயர், எ-று. (க)

54. காரணமில்லன மரபுபெயரே
காரணங்காட்டிக் காரணப்பயன்கொள்ல
காரணப்பெயரே காரணங்காட்டா
ததன்பயன்கொள்வ தாகுபெயரே
காரணங்காட்டினுங் காரணப்பயன்கொளா
விடுகுறிப்பெயரா மெனப்பகற்றோரே.

(இ-ள்.) கூறியநால்வகைப் பெயர்களு மிவையெனயுணர்த்துதும். இவற்றுட்காரண மின்றிப் பொருளின் இயல்பினைக்குறித்து வருவன மரபுபெயரெனப்படும். (உ-ம்) மகன், மகள், கரி, பரி, பொன், மணி, வான், நிலம், அகம், புறம், இரா, பகல், வருடம், மாதம், கால், தலை, தளிர், பூ, காய், கனி, வட்டம், நீளம், வெம்மை, தண்மை, ஊண், தின், ஆடல், பாடல் என்பன மரபுபெயர். அன்றியும் பொருள், இடம், காலம் சினை, குணம், தொழில், கருத்தா, மிகுதி என எண் காரணங்களால்வந்து அவற்றின் பயன்கொள்வன காரணப் பெயரெனப்படும். (உ-ம்.) தமன் நமன், நுமன், எமன் என சுற்றத்தால்வருபெயரும், ஒருவன் என எண்ணால்வருபெயரும்; அவையத்தான், அத்திகோசத்தான் என குழுவால் வருபெயரும்; வில்லினன், பூணினன் முதலிய பெயரும் பொருட்காரணப்பெயர்களாம். வெற்பன், பொருப்பன் என குறிஞ்சித்திணையால்வரு பெயரும்; மறவன், எயினன் என பாலைத்திணையால் வருபெயரும்; ஆயன், அண்டன் என முல்லைத்திணையால்வருபெயரும், ஊரன், உழவன் என மருதத்திணையால் வருபெயரும்; சேர்ப்பன், பரதவன் என நெய்தற்றிணையால்வருபெயரும்; காவலூரான், கருவூரான் என ஊரால்வருபெயரும், அருவாளன், சோழியன் என தேயத்தால் வருபெயரும், வானத்தான், விசும்பான் என வானால்வரு பெயரும்; மண்ணகத்தான், பாதலத்தான்

முதலியபெயரும இடககாரணப பெயாகளாம. பிரபவன, இபவன என வருடததாலவருபெயரும ; வேனிலான, காரான, என பருவததால வரு பெயரும ; தையான, மாசியான, என மாதததால வருபெயரும ; ஆதிரை யான, ஓணததான, என நாளாலவருபெயரும, நெருநலான, இறறையான முதலியபெயரும;காலககாரணப பெயாகளாம. அலேகாதான, சுரிகுழலான, என உறுபபால வருபெயரும; நெடுஙகையன, செஙகணணன முதலிய பெயரும, சினைககாரணபபெயாகளாம. பெரியன, சிறியன, என அள வாலவருபெயரும; அறிஞன, புலவன, என அறிவாலவருபெயரும, அமு தனையான, விடமனையான, என ஒபபாலவருபெயரும; குறளன, கூனன என வடிவாலவருபெயரும, கரியன,சிவபபன, என நிறததால வருபெய ரும, தேவன, மானுடன, என கதியாலவருபெயரும, அநதணன, அரசன, என சாதியாலவரு பெயரும; சேரன, சோழன, என குடியால வருபெய ரும்; ஆசிரியன், படைத்தலைவன், என சிறபபாலவருபெயரும, நலலன, தீயன, முதலியபெயரும குணககாரணபபெயாகளாம. ஓதுவான, ஈவான, என ஓதலீதலால வருபெயரும; வாணிகன, தூதன முதலியபெயரும; தொழிறகாரணபபெயாகளாம வளளுவபபயன, குயககல, தொலகாபபியம முதலிய கருததாகாரணபபெயா. கமுகநதோடடம, காளைககாடு முதலிய மிகுதிகாரணபபெயா. எணவகைககாரணஙகளால காரணபபெயாவநதவாறு காணக. அனறியும, பலகாரணஙகளால வரினும வருமககாரணஙகாடடாது ஒனறனபெயரை ஒனறறகாகி வருவன ஆகுபெயரெனபபடும. (உ-ம) புழுககபபட்டசோறறை - புழுககல, எ-து. தொழிலாகுபெயா. புளியை யுடையமரததினை - புளி, எ-து. சினையாகுபெயா , காரநிறததையுடைய மேகததை - கார, எ-து. குணவாகுபெயா ; பிறவாகுபெயா 49-ஞ. சூததி ரததிறகாணக. அனறியும பலகாரணஙகளால வநதனவாககாட்டினும அவறறின பயனைககொளளாது, இடுகுறியால அககாரணஙகளைககுறியாது இதறகிது பெயரெனககுறிதது ஒருபொருளைததருவன இடுகுறிபபெயரெ னபபடும. (உ-ம.) கறுபபன, எ-து. குணககாரணபபெயரும, அறுமுகன, எ-து. சினைககாரணபபெயரும, கூததன, எ-து. தொழிறகாரணப பெயரு மாயினும, இவைமுதலாயின இதறகிதுபெயரெனககுறிதது மக்கடகாயினும விலஙகுகடகாயினுஞ சொலலின இடுகுறிபபெயராம. இவையே தனித துந தொகுததும வழஙகும். (உ-ம.) கறுபபன, கூததன முதலியன தனித திய லிடுகுறிப்பெயராம. படை, சேனை, நாடு, ஊா முதலியன தொகுததிய லிடுகுறிபபெயராம. இவவிருவகையாகும இடுகுறிபபெயா. அனறியும, (உ-ம)மரம, மலை,கடல,நிலம,யாறு, சோறு, எனபன இடுகுறிபபொதுபபெ யா. விள, பலா, பனை, எனபன இடுகுறிசசிறப்புப்பெயா. பறவை, அணி, எனபன காரணபபொதுபபெயா. அனனம, மயில,முடி, எனபன காரணச சிறப்புப்பெயா. முளளி, கறுபபன, அநதணன, எனபன காரணவிடுகுறிப பெயா. முளளி, எ-து. முளளையுடையன வறறையெலலாம உணாததுங

கால் காரணக்குறி, எ-ம். அவற்றுள் ஒரு செடியைமாத்திரம் உணர்த்துங் கால காரணவிடுகுறி, எ-ம். கூறுவர். கறுப்பன், எ-து. கறுப்பையுடையவனை உணர்த்துங்கால காரணக்குறி, எ-ம். கறுப்பில்லானை உணர்த்துங்கால இடுகுறி, எ-ம். கூறுவர். வடநூலார் இடுகுறியை ரூடி, எ-ம். காரணக்குறியை, யோகம், எ-ம் காரணவிடுகுறியை, யோகரூடி, எ-ம். கூறுவர். இவற்றைத் தனித்தனி விளக்குதும், எ-று. (உ)

55. வேற்றுமைப்படுத்தலின் வேற்றுமையாமிவை
பெயர்ஐஆல்குஇன் அதுகண்விளியெட்டே.

(இ-ள்) பெயர்க்குரிய வேற்றுமையாமாறுணர்த்துதும். எவ்வகைப் பொருளும் வேறுபட அதன்பெயரீறாகவரும் உருபெல்லாம் வேற்றுமை யெனப்படுமே. இவற்றை வடநூலார் பிரத்தியமென்பர். அவையே பெயர் முதற் சூத்திரத்திற்காட்டிய எட்டெனக்கொள்க, எ-று. (ங)

56. எழுவாயுருபா மியல்பிற்பெயரோ
மீண்டதன்பொருளாம் வினைபெயர்வினாவே.

(இ-ள்) முதல்வேற்றுமை யிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். முதல்வேற்றுமைக்கு உருபாவது, திரிபின்றித்தனியியல்பாக நிற்கும் பெயர்தானே யாம். இதற்குப்பொருளாவன —வினையைக்கொள்ளலும், பெயரைக்கொள்ளலும், வினாவைக்கொள்ளலும், இதற்குப்பொருள்களாம். (உ-ம்) சாத்தன் வந்தான், கொற்றன்வாழ்க, அவன்பெரியன், என்பவை வினைகொள்வந்தன. அரசனவன், ஆவொன்று, என்பவை பெயர்கொள்வந்தன. அவன்யாவன், அவள்யாவள், என்பவை வினாக்கொள்ள வந்தன. பிறவுமன்ன. வினைமுதல், கருத்தா, செய்பவன், இவை பொருபொருட்கிளவி. வடநூலார் கருத்தா வென்பர். வினைமுதற்பொருளாவது, தன்புடைபெயர்ச்சியாகிய செயலிற் சுதந்தரமுடையபொருளாம். வேந்தன்வந்தான் என்புழி, வேந்தன் என்கிற பெயர்ப்பொருளாகிய ஒருவன் தன்புடைபெயர்ச்சியாகிய வருதற்றொழிலிற் சுதந்தரமுடைய பொருளாய வினைமுதலாதல்காண்க. இம்முதல் வேற்றுமைக்கு ஐம்முதலிய உருபுகளின்றியினுஞ் சிறுபான்மை ஆனவன், ஆகின்றவன், ஆவான் முதலாக ஐம்பாலிலும்வருகிற சொல்லுருபுகளுண்டு. (உ-ம்.) கொற்றனானவன், கொற்றியானவள், கொற்றரானவர், கோவானது, கோக்களானவை, எனச் சிலவிடங்களில்வரும். அன்றியுஞ் சாத்தனென்பவன் என வருதலுமறிக, எ-று. (ச)

57. "இரண்டாவதனுரு பையேயதன்பொரு
ளாக்கலழித்த லடைதனீத்த
லொத்தலுடைமை யாதியாகும்."

(இ-ள்.) இரண்டாம வேறறுமையிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். இரண்டாம் வேற்றுமைககு உருபு ஐ ஒன்றேயாகும். இதற்குபபொருள் ஆககல், அழிததல, அடைதல, நீததல, ஒததல, உடைமை, இவைமுதலியன வாம். (உ-ம.) அறததையாககினான், நூலைககறறான, குடததை வனைநதான், கோயிலைக கட்டினான, இவை ஆககபபடுபொருள. மரததைககுறைததான, கயிறறை யறுததான, வினையை வென்றான, பகையைக் கொன்றான, இவை அழிககபபடு பொருள. தேனையூரநதான, நாட்டைக்கண்ணினான, வீட்டைமேவினான், அறததையடைநதான, இவை அடையப்படுபொருள. ஆசையைததுறநதான, அலலலை யொழிததான, காமததைநீததான, கலவனைததுறநதான, இவை நீககபபடுபொருள பொனனை யொததான், புலியைபபோன்றான, வேளைநிகாததான, வெறபையனையான, இவை ஒககபபடுபொருள. அருளையுடையான, பொருளையுடையான, அறிவையுடையான, பொறையையுடையான, இவை உடைமைய பொருள செயபபடு பொருளாவது, கருததாவின றெழிறபயனுறுவது வருககை யைவளாததான எனபுழி, மணவெட்டல, குழிதொட்டல, விதைநடுதல, புனலவிடுதன முதலியசெயல கருததாவின றெழிலாம தளிாததல, பருததல, பூததல, காயததன முதலிய காரியம அததொழிலினபயனும அபபயனுககிடம வருககை யாதலால, வருககை செயபபடு பொருளாம. அதனிலிருககும பயனுககிடமாகுகை செயபபடுபொருணமையாம வருககை, எ-து. பலா. எட்டியைவெட்டினான எனபுழி, வாளாலவீசுதன முதலியசெயல கருததாவின றெழிலாம. துணடாதல, பிளவாதன முதலியகாரியம அததொழிலின பயனும. அபபயனுககிடம எட்டியாதலால எட்டிசெயப் படுபொருளாம. அதனிலிருககும பயனுககிடமாகுகை செயபபடு பொருணமையாம. கோட்டையைக கட்டினான எனபுழி, காலவெட்டல, நூல கட்டல், சேறிடுதல, கலலடுககன முதலியசெயல கருததாவின றெழிலாம. மாடங்கூடமதின மாளிகையாதன முதலிய காரியம் அததொழிலின்பயனும. அபபயனுககிடங கோட்டையாதலால கோட்டை செயப் படுபொருளாம. அதனிலிருககும பயனுககிடமாகுகை செயபபடுபொருண் மையாம ககரையடைநதான எனபுழி, நடநது செலலனமுதலிய செயல கருததாவின றெழிலாம. அடைதல சேரதன முதலியகாரியம அததொழிலின்பயனும் அபபயனுககிடம நகராதலால நகா செயப்படு பொருளாம். அதனிலிருககும பயனுககிடமாகுகை செயப்படு பொருணமையாம். நாயகியை நீக்கினான எனபுழி, வெறுததல், நீககல, முதலியசெயல வினைமுதறறொழிலாம் நீஙகுதன்முதலியகாரியம அததொழிலினபயனும. அப் பயனுககிட நாயகியாதலால நாயகிசெயபபடுபொருளாம. அவளிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுகை செயப்படுபொருண்மையாம. குடத்தைநிகர்த்தான என்புழி, உபமானமாக்குகையாகிய நிகாததல, கருததாவின்றொழிலாம. அதனுளதாகியபயன உபமானமாகுகை அதறகிடங குடமாதலால் குட

ஞ்செய்ப்படுபொருளாம். அதனிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுகை செய்ப்படு பொருண்மையாம். பொருளையுடையான் எனப்புழி, நட்டல், கூட்டன் முதலிய செயலைச்செய்பவனென்றுழிலாம். தனதாக்கொண்டுதன் முதலியகாரியம் அததொழிலின்பயனும். அப்பயனுக்கிடம் பொருளாதலால் பொருள் செய்ப்படுபொருளாம். அதனிலிருக்கும் பயனுக்கிடமாகுகை செய்ப்படு பொருண்மையாம். செய்ப்படுபொருள் மூவகைப்படும் (உ-ம்.) சோற்றை யுண்டான், எ-து. கருத்தனுண்டாய்ச் செய்ப்படுவது சோற்றைக்குழைத் தான், எ-து. கருத்தின்றிச் செய்ப்படுவது. பதலாயநெல்லையும் பணத்திற்குக் கொண்டான், எ-து. இருமையுமாய்ச் செய்ப்படுவது, எ-ம். வரும். உண்ட லைச்செய்தான், எ-து. அகநிலையாயிற்று தன்னைப்புகழ்ந்தான், எ-து. செயப் படுபொருளே கருத்தாவாயிற்று. இச்செய்ப்படுபொருள் ஐயுருபோடன்றி மற்றையுருபுகளோடும்வரும். (உ-ம்.) அடிசிலட்பட்டது, எழுவாய்; அரி சியாலடிசிலாக்கினான், ஆல், மலையொடொக்குமுலை, ஒடு; இவட்குக்கொ ளணுமிவ்வணிகலன், கு; பழியினஞ்சும்பாவலன், இன்; பிள்ளைத்தமிழது குற்றங்கூறினா, அது; தலைவன்கட்சார்ந்தாள், கண்; எ-ம். வரும். செய்ப்ப டுபொருள்குன்றுத தன்வினைகளினும் பிறவினைகளினும் இரண்டுருபுக ளி னைந்திரண்டு செய்ப்படுபொருள் வருதலுமுண்டு. (உ-ம்.) பசுவினைப்பா லைக்கறந்தான், யானையைக் கோட்டைக்குறைத்தான், எ-ம். பகைவனாச் சிறைச்சாலையை யடைவித்தான், சாத்தனைச் சாத்தனையுண்பித்தான், எ-ம். வரும்; முறையேகாண்க. செய்ப்படுபொருளை வடநூலார் காமம், என்பர். காரியம், எ-ம். வரும். ஆதியென்றமிகையால் பல்வகை வினைகளும் இதற் குப் பொருளாம். (உ-ம்.) வீட்டைவிரும்பினன், நூற்பொருளையறிந்தான், என்பவற்றுள் விரும்பலும், அறிதலு முதலிய வினைமுதற் றொழில்களுக்கு வீடும், பொருளும், விடயமாயினுமிவையுஞ் செய்ப்படு பொருளாம். மற் றை வேற்றுமைகளு மிவ்வாறறிக, எ-று. (ரு

58. "மூன்றுவதனுரு பாலானோடொடு
கருவிகருத்தா வுடனிகழ்வதன்பொருள்."

(இ-ள்.) மூன்றும்வேற்றுமை இலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். மூன்றும் வேற்றுமைக்கு உருபு, ஆல், ஆன், ஒடு, ஓடு இந்நான்குமாம். இதற்குப்பொ ருள்:—கருவிப்பொருளும், கருத்தாப்பொருளும், உடனிகழ்ச்சிப்பொருளு மாம். கருவி காரணம், எ-து. ஒருபொருட்கிளவி. கருவிப்பொருள் இருவகைப்படும். (உ-ம்.) மண்ணாற்குடத்தை வனைந்தான், கண்ணாற்கண் டான், உணர்வினுலுணர்ந்தான், இவை முதற்கருவிப்பொருள். தண்டச்சக் ரத்தாற் குடத்தைவனைந்தான், நாழியாலளந்தான், இவை துணைக்கருவிப் பொருள். கருத்தாப்பொருள் இருவகைப்படும். (உ-ம்.) அரசனாற் கோயிற் கட்டுவிக்கப்பட்டது, தோசெய்விக்கப்பட்டது, இவை ஏவுதற் கருத்தாப் பொருள். தச்சனாலாகிய கோயில், கோட்டை, இவை இயற்றுதற் கருத்

தாப் பொருள். வடநூலார் எழுவாய்க் கருத்தினை அபியிதகருத்தன, எ-ம். மூன்றனுருபின் கருத்தனை அபியிதகருத்தன், எ-ம். ஏவுதற்கருத்தனை ஏதுகருத்தன், எ-ம இயற்றுதற்கருத்தனை பிரயோசசியகருத்தன, எ-ம. கூறுவர் உலகத்தோடொட்ப வொழுகல், தவத்தொடு தானஞ்செய்வார், கணலொடுபுகை, குடையொடுநிழல, நூலொடுபுகழ, இவை உடனிகழ்ச்சிப்பொருள. ஆல, ஆன், இவ்வுருபுகட்குக் கருத்தாவுங் காரணமுஞ் சிறந்தனவாம. ஒடு, ஓடு, இவ்வுருபுகட்கு உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் சிறந்தனவாம. அன்றியும ஆல், ஆன, நிற்குமிடங்கட்கு கொண்டு, எ-து உருபாம (உ-ம.) வாளகொண்டு வெட்டினன, எனவரும. ஒடு, ஓடு, நிற்குமிடங்கட்கு உடன, எ-து. உருபாம (உ-ம.) மகளுடனமருமகனவந்தான, எனவரும. ஆல, ஆன, உருபுகள தொறுவெனும பொருளையுந்தரும. (உ-ம,) ஊராலோராலயம, எ-து. ஊர்தோறுமோவ்வோராலயம, என வரும ஆல ஆன், வினைப்பொருளாகவும வேற்றுமை செய்யும. (உ-ம) கணணுறகுருடன, காலாலமுடவன, என வரும. ஒடு, ஓடு, நாலவகையாகவேற்றுமை செய்யும. (உ-ம.) தொடியொடு தொலகவினவாடியதோள, எ-து. வேறுவினையுட னிகழ்ச்சிப்பொருள. மலையொடு பொருதமாவியானை, எ-து. வினையிலபொருள. எழுதொடுபுணாநதசொல, எ-து.ஒற்றுமைப்பொருள. பாலொடு தேனகலநதறறே, எ-து. கலபபுறுபொருள. சிறுபானமை கருவிப பொருளானது எழுவாயுருபோடும, நானகனுருபோடும, ஐநதனுருபோடும, ஆறனுருபோடுமவரும. (உ-ம) கணணானதுகாணும, எழுவாய; கணணிறகுககாணலாம, கு; கணணிறகாணலாம, இன; கணணதுகாட்சி, அது; என வரும. கருவியை வடநூலார் கரணம எனபா, எ-று (௬)

59. "நான்காவதற்குரு பாகுங்குவ்வே
கொடைபகைநோசசி தகவதுவாதல
பொருட்டுமுறையாதியி னிதறகிதெனலபொருளே."

(இ-ள்.) நானகாம வேற்றுமையிலக்கணமாமாறுணாததும நானகாமவேறறுமைககு உருபு கு ஒன்றேயாகும இதறகுபபொருள -கொடை, பகை, நோசசி, தகவு, அதுவாதல, பொருட்டு, முறை, இவைமுதலியனவாம. (உ-ம) புலவற்குப் பொனனைககொடுததான எனபுழி, பொன கொடைபபொருள, அதனோடு சம்பநதமுடைய பொருள புலவனுதலால் புலவன் கோளிபபொருள் கொடுததலும ஏறறலும பலவகைபபடும. (உ-ம.) அரசனுக்கமைசச னணிகொடுததான், எ-து. இழிநதோனளிததல். அமைச்சனுக கரசனுடை யளிததான, எ-து. உயாநதோனளிததல. பாணடியனுக்கு விருந்திட்டான சோழன, எ-து. ஒபபோனளித்தல. கள்ளனுக்குக் கசையடிகொடுத்தான, எ-து. வெறுப்பாயளித்தல. கணவனுக் கின்பங் கொடுத்தான், எ-து. விருப்பாயளிததல். மருமகனுககு மக்களைக் கொடுத்தான், எ-து. வழக்கததி லளிததல. மகனுக் கரசு கொடுததான், எ-து. உரி

மைலளித்தல். அரசனுக்குத் திறை கொடுத்தான், எ-து. அச்சத்தி லளித்
தல். தாயத்தந்தைக்குத் திவசங்கொடுத்தான், எ-து. பாவனையளித்தல்.
இவை கொடைப்பொருள். தனக்குத்தான் சோறிட்டான், எ-து. ஈவோ
னற்றல். குருவிற்குக் கொடைகொடுத்தான், எ-து. மிக்கோனற்றல். சோ
றிற்கு நெயவிட்டான், எ-து. உணாவினற்பேற்றல். ஆவிற்கு நீரவிட்
டான், எ-து. கேளாதேற்றல். இரப்போர்க்கீந்தான், எ-து கேட்டே
யேற்றல். மாணாக்கனுக் கறிவுகொடுத்தான், எ-து எலாதேற்றல். இவை
யேற்றல். மக்கட்குப் பகை வெகுளி, தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து,
பாம்புக்குப்பகை கருடன், எலிக்குப்பகை பூனை, இவை பகைப் பொருள்.
அறத்திற்குப் பொருணேர்ந்தான், விளக்கிற்குநெய், இவை நேர்ச்சிப் பொ
ருள். புலவர்க்குரித்தே புகழ், அறத்திற்குத்தக்கதருள், இவை தகுதிப்பொ
ருள். ஆடைக்குநூல், ஆழிக்குப்பொன், இவை முதற்காரணகாரியமாகிய
அதுவாதற் பொருள் முதற்காரணம், ஆதிகாரணம், சமவாயிகாரணம், மூக்
கியகாரணம், என்பன ஒரு பொருட் கிளவி. கூலிக்குழைத்தான், கூழிற்
குக்குற்றேவல், இவை நிமித்தகாரண காரியமாகிய பொருட்டுப் பொருள்.
எனக்குத்தாய், உனக்குமகள், இவைமுறைப்பொருள். ஆதியென்ற மிகை
யால் கைக்குக்கடகம், கரும்பிற்குவேலி, மயிருக்கெண்ணெய், உயிருக்கு
ணடி, நாயக்குநட்பு, தாயக்குக்காதல், எனக்குநல்லவன், அரசற்கமைச
சன், ஊருக்குப் பொய்மையணி, பொய்மைக்கணி காணயாறு, எ-ம். வரும்.
சிறுபான்மை கோடற்பொருளானது எட்டாம்வேற்றுமையொழிந்த மற
றையுருபுகளோடும்வரும். (உ-ம்) இரப்பவரென்பெறினுங்கொள்பவர், எழு
வாய், செய்யவட்வையைக் காட்டிவிடும், ஐ ; நாகராற்பலி, ஆல் ; நாகரி
னன்பு செய்தான், இன் , நாகரது பலி, அது ; ஊர்க்கட்சென்றான், கண் ;
என வரும். இதனைவடநூலார் சம்பிரதானம் என்பர், எ-று. (எ)

60. "ஐந்தாவதனுரு பிலனுமின்னும்
நீங்கலொப்பெல்லை யேதுப்பொருளே."

(இ-ள்.) ஐந்தாம் வேற்றுமை யிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். ஐந்
தாம்வேற்றுமைக்கு உருபு இல், இன், என இவ்விரண்டுமாகும் இதற்குப்
பொருள் - நீக்கப்பொருளும், ஒப்புப்பொருளும், எல்லைப்பொருளும், ஏதுப்
பொருளுமாம். (உ-ம்) ஊரினீங்கினன், எ-ம். குறள் - தலையினிழிந்த மயி
ரனையமாந்தர் நிலையினிழிந்தக்கடை - எ-ம். இவை நீக்கப்பொருள். காக்
கையிற்கரிதுகளம்பழம், எ-ம் குறள்.—'சிறுமைபலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூ
தின் வறுமைதருவ தொன்றில்.' எ-ம். இவை ஒப்புப்பொருள். அதனின்
மெல்லிது, அதனிற்பெரிது, இவை ஒப்பொடுநீங்கல். திருக்காவலூரின்
மேற்கு, யாற்றின்வடக்கு, மதுரையின் வடக்குச்சிதம்பரம், இவை எல்லைப்
பொருள். அறிவிற்பெரியன், பொருளிற்செல்வியன், எ-ம். இவைஏதுப்பொ
ருள். சிறுபான்மை இவ்வைந்தனுருபு மூன்றனுருபோடும் நான்கனுரு

போடும் வரும். (உ-ம்.) பாம்பினிற்கடைக்கட்டல், வாளின்வெட்டினன், ஆல்; தெவ்வெறும்பாகி நோக்கறியின் நூவறிவுயிர், கு; எ-டு. வரும். மதுரையைநீங்கினன் என இரண்டனுருபோடு நீக்கப் பொருளும், புதுவைக்குத் தெற்கு புலியூர் என நான்கனுருபோடு எல்லைப்பொருளும், வந்தவாறறிக. வடநூலார் நீக்கப்பொருளை அபாதானம், எ-ம். எல்லைப்பொருளை அவதி, எ-ம். கூறுவர். சிறுபான்மை இல், இன், இவ்வுருபுகளோடு உம் சேர்ந்துவரும். (உ-ம்.) அவனினும் பாமரன், இவனினும் பெரியன், என வரும். இல், இன் எல்லைப் பொருளில் ஐ யுருபோடு காட்டிலும் பார்க்கிலுஞ்சேர்ந்து சொல்லுருபுகளாகவரும். (உ-ம்.) அவனைக் காட்டிலும் வல்லவனிவன், இவனைப் பார்க்கினு மூடனவன், எனவரும். நீக்கப்பொருளில் இல், இன் உருபுகளின்மேல், நின்று, இருந்து, தனித்தும் உகரம்பெற்றுஞ்சொல்லுருபுகளாகவரும். (உ-ம்.) ஊரினின்று நீங்கினன், ஊரிலிருந்துபோனான், ஊரினின்றும்வந்தான், ஊரிலிருந்தும்போனான், எ-ம். வரும், எ-று. (அ)

* **61.** ஆறனொருமைக் கதுவு மாதுவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறுப்
பொன்றன் கூட்டம் பலவின் கூட்டந்
திரிபி னாக்கஞ் சேர்ந்த தற்கிழமையும்
பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே.

(இ-ள்) ஆறாம்வேற்றுமை யிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். ஆறாம் வேற்றுமைக்கு உருபு அது, ஆது, அ இம்மூன்றுமாகும். ஒருமைப் பெயர்க்கு அது, ஆது, உருபாம். பன்மைப் பெயர்க்கு அ உருபாம். இதற்குப்பொருள்:-குணம், உறுப்பு, ஒருபொருட்டிரட்சி, பலபொருட்டிரட்சி, ஒன்றுதிரிந்தொன்றுதல் ஆகிய தற்கிழமை ஐந்தும், பிறிதின்கிழமைமூன்றும், இவை முதலியனவாம். தன்னோடொற்றுமை யுடையபொருள் தற்கிழமை. தன்னின்வேறாகியபொருள் பிறிதின்கிழமை. கிழமை, எ-து உரிமை. (உ-ம்.) எனதுகை, எனாதுகை, நினதுநிலம், நினாதுநிலம், ஒருமையில் அது ஆது வந்தன. என்கைகள், தன்தாள்கள், புலியநகங்கள், பன்மையில் அ வந்தது. சிந்தாமணி. "நின்சீறடி நோவநடந்து செலல், லென்தாவியகத் துறைவா யெனுநீ, புனைதாரவனே பொய்யுளாத் தனையால், வினையே னொழியத் தனியேகினையே." எ-ம். வரும். தற்கிழமை, (உ-ம்.) காக்கையதுகருமை, கொக்கதுவெண்மை, இவைபண்புத்தற்கிழமை. சாத்தனதுகை, யானையதுகோடு, செய்யுளதடி, இவை உறுப்புத்தற்கிழமை. நெல்லது குப்பை, மாந்தரதுதொகுதி, எள்ளதிட்டம், இவை ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை. மஞ்சளதுபொடி, நெல்லது சோறு, இவை ஒன்றுதிரிந்தொன்றாயதன்றற்கிழமை. சிலநூலார் சாத்தனதுசெலவு, வருகை, இருக்கை, இவை தொழிற்றற்கிழமை என்பர். பிறிதின்கிழமை. (உ-ம்) சாத்தனதாடை, அரசனதாழி, ஆவினது

* நன்னூல் 300-ம் சூத்திரத்தைக்காண்க.

கன்று, இவை பொருட்பிறிதின்கிழமை. சாத்தனது வீடு, புலியது காடு, இவை இடப்பிறிதின்கிழமை. புதனது வாரம், மன்மதனது வேனில், இவை காலப்பிறிதின்கிழமை. இச்சம்பந்தப் பொருள் இம்மூவுருபுகளோடன்றி ஐந்தனுருபோடும் ஏழனுருபோடும் வரும். (உ-ம்.) தருவினீங்கின கொம்பு, இன்; உயிரின்கண்ணுணர்வு, கண், எ-ம். வரும். சிறுபான்மை உடையவென்னுஞ் சொல்லுருபாயினும் குவ்வுருபாயினும் வரும். (உ-ம்.) சாத்தனுடையமகன்-மகள், சாத்தனுக்குமகன்-மகள், எ-ம். வரும். ஒரோவிடத்து அவனது மனையாள், அரனதுதோழன், என உயர்திணையில் அதுவுருபும் வரும். வடநூலார் சம்பந்தப் பொருளைச் சேஷார்த்தம் என்பர். எ-று. (கூ)

62. "எழனுருபு கண்ணாதியாகும்
பொருண்முதலாறு மோரிருகிழமையி
னிடனாய்நிற்றலி னிதன்பொருளென்ப."

(இ-ள்) ஏழாம் வேற்றுமையிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். ஏழாம் வேற்றுமைக்கு உருபு கண் முதற்பலவுமாம். இதற்குப்பொருள் - பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந் தொழிலென்றிவ்வாறுந் தற்கிழமையானும் பிறிதின் கிழமையானும் ஒன்றற்கிடனாய்நிற்ப இதற்குப்பொருளாம். பொருளிடமாதற்கு, (உ-ம்.) மணியின்கண்ணொளி, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம்; தினையின்கட்கிளி, பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். இடமிடமாதற்கு, (உ-ம்.) கடலின்கட்டிரை, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம்; ஆகாயத்தின்கட் பறவை, பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். காலமிடமாதற்கு, (உ-ம்.) நாளின்கண்ணாழிகை, தற்கிழமை பொருட்கிடம்; காரின்கண்முல்லை, பிறிதின் கிழமைப் பொருட்கிடம். சினையிடமாதற்கு, (உ-ம்) கையின்கண்விரல், தற்கிழமைப் பொருட்கிடம், கையின்கட்கடகம், பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். குணமிடமாதற்கு, (உ-ம்) நிறத்தின்கண்ணெழில், தற்கிழமைப்பொருட்கிடம்; இளமைக்கட்செல்வம், பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கிடம். தொழிலிடமாதற்கு, (உ-ம்) ஆடற்கட்சதி, தற்கிழமைப் பொருட்கிடம், ஆடற்கட்பாட்டு, பிறிதின் கிழமைப் பொருட்கிடம். அன்றியுங் கண் முதற்பலவும் இதற்குருபென்றமையால் இங்ஙனங் கண்ணென்ப திடத்தைக் குறித்த வினை எவ்வகையிடத்திற்கு மேற்றபெயரெல்லா மிதற்குருபாக வேற்பன. கண்முதலாக விருபத்தெட்டும் இடப்பொருள் காட்டும் உருபுகளென்று நன்னூலில் விரித்துத்தந்தது., (சூ.) "கண்கால்கடையிடை தலைவாயி றிசைவயின், முன்சார்வலமிடமேல் கீழ்புடைமுதல், பின்பாடளைதேமுழைவழியுழியுளி, யுள்ளகம்புறமில்லிடப்பொருளுருபே." இதற்கு, (உ-ம்) ஊர்க்கணிருந்தான்-கண், ஊர்க்காணிவந்தபொதும்பர்-கால், வேலின்கடைமணி போற்றிண்ணியான்-கடை, நல்லாரிடைப்புக்கு-இடை, வலத்தலைமானனை னோக்கியா-தலை, குரைகடல்வாயமுதென்கோ-வாய், தேர்த்திசையிருந்தான்-திசை, அவர்வயிற் செல்லாய-வயின், கற்றார்முற்றோன்றாக்கழிவிரக்கம்-

முன், காட்டுச்சாரோரிங்குறுமுயால்-சார், கைகலத்துள்ளது கொடுக்கும்-வலம், இல்விடப்பாத்தை-இல், தன்மேற்கடுவனா சீறிக்கடுத்துவரக்கண்டும்-மேல், பிண்டிக்கண்ணூர் கிழக்கேழந்தமடிகள - கீழ், எதிர்ப்புடையின்றுன்-புடை, கரனமுதல்வந்தவரன்மாய்மாலை-முதல், காதலிபின்சென்றதம்ம-பின், காம்பாடணையாதகான் - பாடு, கல்லினைச்சுனைநீர் - அனை, தோழிக்குரியவை கோடாயதேதது - தேம், அவனுழைவந்தான-உழை, நின்றதோர நறவேங்கை கிழலவழியகைத்தன்ன-வழி, உறையுழியோலைபோல-உழி, குயிலசோகுளிர்காவுளி சோநதுறையும-உளி, முல்லையங்குவட்டுளவாழும்-உள், பயனசாரப்பணபில சொறபல்லாரகதது - அகம, செல்லு மெனனுயிரப் புறததிறுததமருணமாலை - புறம, ஊரிலிருநதார -இல, கண்ணகன்ஞாலம், வீடடின புறததிலிருந்தான, எ-ம. வரும. இவவுருபுகடகு இனனும் வேறுபொருளுணடு. கூடடிப்பிரிகுங கூட்டமும, பிரிததுககூட்டுங கூடடமும, இருவரின் முடியுமொருவினைத தொழிலுமாகிய விடமிலலாத விடங்களும அவ்வுருபுகளின பொருளாம (உ-ம.) குறிலைந்தனுள் அ, இ, உ, எனனுமிம்மூன்றுஞ் சுட்டு. அவருள வலலவனிவன - கூட்டிப்பிரிக்குங கூடடம, விஞ்சையில்லாதவனை விலஙகினுளவைத தெணணப்படும் - விததையுள்ளவன் விண்ணவருள்வைத தெணணப்படும - பிரிததுக்கூட்டுங கூடடம, அவனுமிவனும் போர்செய்தறகண் மழைபெய்தது - கூதாடறகட்கேகம வநதது - இருவரின முடியுமொருவினைத தொழில, எ-ம. வரும. சிறுபான்மை இவ்விடபபொருள எழுவாயுருபோடும இரண்டனுருபோடும நானகனுருபோடும் வரும. (உ-ம்) தூணபோதிகையைத தொட்டது - எழுவாய், தூணைசசாாத்தான - ஐ, இனறைக்கு வருவான- கு - எ-ம, வரும. இதனைவடநூலார அதிகரணம எனபா. எ-று. (௬௦)

63. அதனொடைமமுத லாறுமேறகும்.

(இ-ள) இனிசசில விகறப மாமாறுணாத்துதும. அதுவெனபது ஆறும வேறறுமைககு உருபாமெனினும் அதுவே முதறபெயரோடு கூடிஅனசாரியை பெறறு ஐமமுதல கணணிறுகிய ஆறுருபுகளோடு புணாநது வருமெனக்கொளக. (உ-ம) சாததனதனை, சாததனதனால, சாததனதறகு, சாததனதனின, சாததனது, சாததனதனகண, எ-ம். வரும.- நனனூல. "ஆறனுருபுமேறகுமவ்வுருபே." எ-து. மேறகோள எ-று. (௬௧)

64. ஐஆன்குச்செய யுட்கவவுமாகு
மாகாவஃறிணைக் கானலலாத.

(இ-ள.) சிலவேற்றுமையுருபு திரிதறகுப புறனடையா மாறுணாததுதும். செய்யுளிடத துயாதிணைப பெயரொடுவநத ஐ ஆன கு என்னு மூனறு வேற்றுமை யுருபுகடிரியவும பெறும, திரிநதுழி அகரமா மெனக கொள்க. (உ-ம.) காவலோனைக்களிறஞ்சும, எ-து. காவலோனக்களிறஞ

கம், எ-ம். புலவரானுரைத்த நூல், எ-து. புலவரானவுரைத்த நூல், எ-ம. கடிநிலையின்றே யாசிரியற்கு, எ-து. ஆசிரியற்க, எ-ம். வரும். அஃறிணைப்பெயர்களோடேவெனில், ஆனொடு முருபு திரியவும் பெறும், ஒழிந்த ஐயும் குவ்வுந்திரியா. (உ-ம.) புள்ளினொ டெழுந்த வோதை, எ-து. புள்ளினை வெழுந்தவோதை, எ-ம, வரும. ஆயினுமிவையெலாஞ் சிறுபான்மை யெனக்கொள்க. எ-று. (௬௪)

65. உவ்வீறுவினாச்சுட் டெண்ணிவைவேற்றுமை
வழியன்சாரியை மருவவும்பெறுமே
யற்றும்பன்மையாம் வினாச்சுட்டென்ப
வவ்வீறுமஃறிணைப் பன்மைக்கற்றே.

(இ-ள்) ஐம்முதலாறுருபுஞ் சாரியையும் புணர்ச்சியாமா றுணர்த்துதும். உகரவீற்று வினாப்பெயருஞ் சுட்டுப்பெயரும் எண்ணின்பெயரும் ஐம்முதலாறு வேற்றுமை யுருபுகளோடு புணருங்காலும், வேற்றுமைப் பொருளாய மற்றொரு பெயரொடு தொடருங்காலும், அன்சாரியையணையவும் பெறும். (உ-ம்) யாதனையுமியான், யாதன்கொம்பு, எ-ம. அதனை, இதனை, உதனை, அதனியல்பு, இதனிலை, உதன்வழி, எ-ம. ஒன்றனை, இரண்டனை, மூன்றனை, ஒன்றன்பால், ஆறனுருபு, எட்டனியல்பு, எ-ம். மூவகைப்பெயருமிருவழி அன்சாரியை பெற்றவாறுகாண்க. மருவவுமென்றும்மை வந்தமையாற் சாரியையின்றியும் வேற்றுமையுருபு பெறுமென்றுணர்க. (உ-ம.) யாதை, அதை, ஒன்றை, பிறவுமன்ன. மீளவும் பொது முறையால் இன்சாரியை பெற்றுவரும் (உ-ம.) யாதினால், அதினால், ஒன்றினமுதலிய, எ-ம. தொடர்மொழியாக நிற்புழி அன், இன், என்றிரு சாரியையி லொன்றின்றி வழங்கா. (உ-ம.) இதன் பொருள், இதின் பொருள், ஒன்றன்பால், ஒன்றின்பால், எ-ம. பிறவுமன்ன. இவற்றுளெல்லாம் அன்சாரியை சிறப்பெனக்கொள்க. அன்றியுஞ் சுட்டுச்சொற்பன்மை. (உ-ம) இவை, அவை, உவை, இவ், அவ், உவ், எ-ம. வினாச்சொற்பன்மை. (உ-ம.) எவை, எவ், யாவை, எ-ம. இவையெலாம் அற்றுச்சாரியை பெற்றுருபோடு புணரும. (உ-ம.) இவற்றை, அவற்றை, உவற்றை, எவற்றை, யாவற்றை, எ-ம. பிறவுமன்ன. மீளவும் அற்றுச்சாரியையோடு இன்சாரியை பெற்றுருபோடு புணரவும்பெறும. (உ-ம) இவற்றினை, இவற்றினால், இவற்றிற்கு, இவற்றினின், இவற்றினது, இவற்றின்கண், எ-ம. பிறவுமன்ன. அன்றியுமினிச்சொல்லும்படி அஃறிணைப் பெயருட்சில பன்மையில் அவ்வணமுடியும். இவையெல்லாம், அற்றுச்சாரியை பெற்றுருபோடு புணரும. (உ-ம.) பல-பலவற்றை, சில-சிலவற்றை, அரிய-அரியவற்றை, பறப்பன-பறப்பனவற்றை, எ-ம. பிறவுமன்ன. தொல்காப்பியம.—"எண்ணினிறுதியன்னொடு சிவணும." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௬௫)

66. "எல்லாமெனப இழிதிணையாயி
னற்றேறுருபின் மேலுமமுறுமே
யனறேனம்மிடை யடைந்தற்றுகு
மெலலாருமெலலீரு மென்பவறுமமை
தளளிநிரலே தமநுமசாரப
புலனுமுருபின் பினனருமமே."

(இ-ள.) இதுவுமது. எலலாமெனுமபெயா அஃறிணையானகாலை அற றுசசாரியையு முருபினமே லுமமையும பெறும. (உ-ம) எல்லாவறறை யும - எலலாவறறேடும், எ-ம. அவவாறடைமொழியாக வரினுமாம. (உ-ம) எலலாவறறுததலையும - எலலாவறறுககாலும, எ-ம. அதுவே உயாதிணையா னகாலை இடையே நமமெனுஞசாரியை யுருபின மேலுமமுமபெறும. (உ-ம) எலலாநமமையும - எலலாநமமாலும, எ-ம அவவாறடைமொழி யாக எல்லாநதலையும - எலலாநககாலும, எ-ம அனறியும, எலலாரு மெல லீருமென இருமொழியுமீறறுமமை ஒழிநது முறையே தம நும எனசசா ரியையு முருபினமேலுமமையும பெறும (உ-ம) எலலா தமமையும - எல லாதமமாலும, எ-ம. எலலீ நுமமையும - எலலீ நுமமாலும, எ-ம. அவ வாறடை மொழியாக எலலாதஙகாலும - எலலீநுஙகாலும, எ-ம. வரும. பிறவுமனன. எ-று (கச)

67. "ஆமாகோனவ வணையவுமபெறுமே."

(இ-ள.) இதுவுமது. ஆ, மா, கோ எனனு மிமமுபபெயருமனவவெ னுஞ சாரியைபெற ருறுருபோடு புணரும. (உ-ம.) ஆன, மான, கோன, ஆனை, மானை, கோனை, ஆனொல, மானொல, கோனொல, எ-ம பிறமவுனன. அவ வாறடைமொழியாக ஆனகனறு, மானறலை, கோன்குணம, எ-ம. வரும. பிறவுமனன. இஙஙன மா, எ-து விலஙகு, மரம, இவையெனக கொளக. அனறியும, னவவணையவுமெனறமையா லசசாரியை யணையாமலும பொது வழியால் உருபு பெறறுவரும். (உ-ம.) ஆவை, ஆவினை, மாவை, மாவினை, கோவை, கோவினை, எ-ம வரும பிறவுமனன. எ-று. (கரு)

68. "தான தாம நாமுதல குறுகுமயானயாம
நீ நீா என எம நிஃஏ நும ஆம பிற
குவவின அவவரு நானகாறிரட்டா."

(இ-ள) இதுவுமது தான, தாம, நாம, என முப்பெயரு முதலுயிரு றுகி, தன, தம, நம எனவாகி ஐமமுதலாறுருபுகளைப பெறும. அனறியும யான எ-து. என, யாம் எ-து, எம நீ எ-து நின, நீா எ-து நும, எனவாகி அவவுருபுகளைப பெறும அனறியும, குவ்வெனு நானகாம வேறறுமையில அ எனுஞசாரியைபெறறுக ககரமிரட்டும. அனறியு மெழுததின விகாரங

களுடசொன்னபடி தனிகுறிலீறற வொற்றெழுத்துயிர்வரி னிரட்டுமென றமையான மறறவிடததிறறு மெய்யெழுத்திரட்டி னானகாம வேறறுமை யிடததும ஆறாம வேறறுமையிடத்து முயிரொற்றுபுணரினுமிரட்டா. (உ-ம) தனனை, தனனால், தனக்கு, தனனின, தன்து, தனகண், எ-ம. தமமை, நமமை, எனனை, எம்மை, நினனை, நுமமை, எ-ம. பிறவுமனன. நீா, நீவிா, நீயிா, ஒருவழியாக நுமமாம. அன்றியுஞசூததிரததுட் பிறவெனறதனால நீ, எ-து. உன - நுன், எ-ம. நீர், எ-து. உம - நும, எ-ம. வரும. அன றியு மிவையெல்லாத தம்மொறறிரட்டின விடததுஞ செய்யுளவேண்டுழி இரடடாமல வரவும பெறும. (உ-ம.) எனை, நினை, நமை, நுமை,தனை, தமை, எ-ம. பிறவுமனன. எ-று. (கசு)

69. "எட்டனுருபே யெய்துபெயரீற்றின்
றிரிபுகுன்றன மிகுதலியலபயற
றிரிபுமாமபொருள் படாக்கையோரைத்
தன்முகமாகத தானழைபபதுவே."

(இ-ள.) எட்டாம் வேறறுமையிலக்கண மாமாறுணாததுதும. எட் டாமவேறறுமைககு உருபு—தன பெயரீறறின்துதிரிபும,ஈறறினது கேடும், மிகுதலும, இயல்பும், ஈறறயலினதிரிபும, ஈறுகெடுதலு, மீறறயறறிரிதலும, ஈறுகெடடீறற யறிரிந்தேமிகுதலுமாம. இதறகுபபொருள அழைபபது. அழைததலும விளிததலு மொக்கும. இஃது விளிவேறறுமை; விளிததற குககருவியானவுருபை விளி, எ-து. காரியவாகுபெயர. (உ-ம) நமபீ - அன று, தனபெயரீறறினது திரிபு, ஐய- மனன, ஈறறினதுகேடு, ஐயனோ- மன னனே, மிகுதல; ஐயனகூறாய- நமபிவாராய், இயலபு; ஐயானகேள- ஊரீர வம்மின, ஈறறியலினதிரிபு; ஐயா- கணணு,ஈறுகெடடீறறயறறிரிதல, ஐயா வே - கணணுவே, ஈறுகெடடீறறயற றிரிநதீறறின் மிகுதல; இவவாறெல லாபபெயாககு மேலாணமையால வேறு வெருககததருவோம. அவறறைததத தமிடததிறகாணக. இதனை வடநூலாா சமபோதனமெனபா. எ-று. (கஎ)

70. எபபெயர்க்கண்ணு மியல்புமேயு
மிகரநீடசியு முருபாமனனே.

(இ-ள.) மூவகைப பெயாகளுக்கும பொதுவாகிய விளியுருபாமாறுண ர்ததுதும். உயாதிணைபபெயாகளும அஃறிணைப பெயாக்கும பொதுபபெயா க்கும விளியுருபாவன:- இயலபாதலும் ஏகாரமிகுதலும இகரமீளாரமாதலு மாம. (உ-ம்.) முனிகூறாய், நமபிகூறாய, வேளதுகூறாய், ஆடுகககூறாய், விட லைகூறாய, கோககூறாய, இறைவன்கூறாய், மகளகூறாய், மாந்தாகூறீா, குரு சில்கூறாய், ஆய்கூறாய, இயல்பாயின. வேந்தே, வேளே, மாந்தரே, சே யே, ஏகாரமிக்கன. நமபீகூறாய, தோழீவாராய், இகரமீகாரமாயின. இவை

உயர்திணைப் பெயரில் வந்தவிளி. புருடவழுதியை, தமயியினியை, வீகொடியை, வண்டுகொடியை, பூக்கொடியை, சேக்கொடியை, வாடைகொடியை, கோக்கொடியை, அன்னக்கூறாய், மான்கூறாய், பேய்கொடியை, சூரகொடியை, வேல்கொடியை, யாழினியை, தேனகொடியை, இயல்பாயின. புறுவே, சுறுவே, மனியே, அணியே, ஏகாரமிக்கன. இனீ, தமயீ, இகரமீகாரமாயின. இவை அஃறிணைப் பெயரில் வந்தவிளி. பிதாவுளாயாய், கம்பிநல்காய், ஆண்கூறாய், தாய்கோளாய், இயல்பாயின. ஆணே, பெணணே, தாயே, பிதாவே, ஏகாரமிக்கன. சாதகீ, சொற்றீ, இகரமீகாரமாயின. இவை பொதுப்பெயரில் வந்தவிளி. மன்னேயென்றமிகையால, இவ்வுருபுகள் சிலவற்றிற்குப் பொருந்தாமையாயினுங்கொள்க. எ-று. (கஅ)

71. "ஐயிறுபொதுப்பெயர்க் காயுமாவு
முருபாமல்லவற் றாயுமாகும்."

(இ-ள்.) ஐகாரவீற்று முப்பெயர்க்கும் விளியுருபா மாறுணர்த்துதும். ஐகாரவீற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு ஆய், ஆ, உருபாம். உயர்திணை அஃறிணைப் பெயர்க்கு ஆய், உருபாம். (உ-ம்.) அன்னை, அன்னாய்-அன்னா, பொதுப்பெயர்க்கு ஆயும் - ஆவும், வந்தன. விடலை-விடலாய், மடந்தை-மடந்தாய், என உயர்திணைப்பெயர்க்கு ஆய், வந்தது. நாரை-நாராய், கொன்றை-கொன்றாய், என அஃறிணைப்பெயர்க்கு ஆய்வந்தது. எ-று. (கக)

72. "ஒருசாரனவிற் றுயர்திணைப் பெயர்க்க
ணளபிறழிவய னீட்சியதனோ
டிறுபோதலவற் றோடோவுற
லீறழிந்தோவர லிறுதியவ்வாத
லதனோடயலிற் றேயுறலீறழிந்
தயலேயாதலும் விளியுருபாகும்."

(இ-ள்.) னகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு விளியுருபாமாறுணர்த்துதும். னகாரவீற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கு விளி உருபு:—அளபெழல், ஈறழிவு, அயனீளல், அயனீண் டிறுகெடுதல், ஈறுகெட்டய னீண்டோகாரமிகல், ஈறழிந்தோகாரமிகல், இறுதியவ்வாதல், இறுதியவ்வாயீற்றயலாகார மோகாரமா யேகாரமிகல், ஈறழிந்தயலிலகர மேகாரமாதல், இவையாகும். (உ-ம்.) கீழான்-கீழா அன், பெருமான்-பெருமா அன், அளபெழுந்தன. இறைவன்-இறைவ, நாதன்-நாத, ஈறழிந்தன. ஐயன்-ஐயான், நம்பன்-நம்பான், அயனீண்டன. இறைவன்-இறைவா, மன்னன்-மன்னா, அயனீண்டிறுகெட்டன. ஐயன்-ஐயாவோ, நம்பன்-நம்பாவோ, ஈறுகெட்டய னீண்டோகாரமிக்கன. இளையன்-இளையவோ, பெருமான்-பெருமாவோ, ஈறழிந்தோகாரமிக்கன. மலையான்-மலையாய், பூணன்-பூணாய், உண்டான்-

உண்டாய, இறுதியவ்வாயின. வாயிலான்-வாயிலோயே, உண்டான்-உண்டோயே, இறுதியவ்வா யீற்றயலகார மோகாரமா யேகாரமிக்கன. முருகன்-முருகே, ஐயன்-ஐயே, அண்ணன்-அண்ணே, ஈறழிந்தய லகரமேகா ரமாயின. பிறவுமன்ன. எ-று. (௨௦)

73. "ளஃகானுயர்பெயர்க் களபெறழிவய
னீட்சியிறுதி யவ்வொற்றாத
லயலிலகரமே யாதலும்விளித்தனு."

(இ-ள்) ளகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு விளியுருபா மாறுணர்த்துதும். ளகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு விளி உருபு:—அளபெழல், ஈறழிதல், ஈற்றயனீளல், ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாதல், ஈற்றய லகர மேகாரமாதல், இவையாகும். (உ-ம்.) வேள-வேஎள, அளபெடுத்தது. கணாள-கணா, குழலாள-குழலா, ஈறழிந்தன. நமர்கள-நமர்காள, மக்கள-மக்காள, ஈற்றயனீண்டன. கணாள-கணாய், குழலாள்-குழலாய், ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாயின. அடிகள்-அடிகேள, மக்கள-மக்கேள், ஈற்றய லகரமேகாரமாயின. பிறவுமன்ன. எ-று. (௨௧)

74. "ரவ்வீற்றுயர்பெயர்க் களபெழலீற்றய
லகரம இஈ யாதலாண்டை
ஆஈ யாத லதனோடேயுற
வீறேமிக்கயல யாக்கெட்டதனய
னீடலீருற விவையுமீண்டுருபே."

(இ-ள்.) ரவ்வீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு விளியுருபாமாறுணர்த்துதும். ரவ்வீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு விளி உருபு:—அளபெழல், ஈற்றயலகரமிகர மீகாரமாதல், ஈற்றய லாகார மீகாரமாதல், ஈற்றயலாகார மீகாரமா யேகார மிகல், ஈற்றயல் யாக்கெட்டதனய லிகரமீகாரமா யேகாரமிகல், திரிபொன் றின்றி ஈர்மிகல், இவையாம். (உ-ம்.) நம்பிமார-நம்பிமாஅர, ஊரார-ஊரா அர, அளபெடுத்தன. தெவ்வர-தெவ்விர-தெவ்வீர, வேந்தர-வேந்திர்-வேந்தீர, அமரர் - அமரிர - அமரீர, பாகர-பாகிர-பாகீர, ஈற்றய லகர மிகர மீகாரமாயின. ஊரார-ஊரீர, பார்ப்பார-பார்ப்பீர, ஈற்றய லாகார மீகாரமாயின. ஊரார-ஊரீரே, முனிவர-முனிவீரே, சுவாமியார்-சுவாமியீரே, ஈற்றயலாகாரமீகாரமா யேகாரமிக்கன. நம்பியார-நம்பீரே, தோழியார-தோழீரே, ஈற்றயல் யாக்கெட்டதனய லிகரமீகாரமா யேகாரமிக்கன. தமர்-தமீர, எமர-எமீர, பிறர-பிறீர், ஈர்மிக்கன. ஈண்டென்றமிகையால் கடவாரோ-கடவீரோ, மயிலாரோ-மயிலீரோ, சாத்தியாரோ-சாத்தியீரோ, என அஃறிணைப் பெயர் பொதுப்பெயர்களைச் சிறப்பித்து உயர்திணைப்போல வழங்குதலுங்கொள்க. எ-று. (௨௨)

75. "லகாரவீற்றுயர்பெயர்க் களபயனீட்சியும
யகாரவீற்றிற்கள புமாமுருபே."

(இ-ள.) லகார யகார வீறறுயர் திணைப்பெயர்க்கு விளியுருபாமாறுணா தததும. லகாரவீறறுயர்திணைப்பெயர்க்கு விளி உருபு:—அளபெடை, ஈற்றயனீடசியாம். யகாரவீறறுயர்திணைப்பெயர்க்குவிளி உருபு:—அளபெடையாம். (உ-ம) வலம்புரித் தடக்கைமாஅல-அளபு; மடவரல்-மடவரால, தாழ்குழல-தாழ்குழால, தோன்றல-தோன்றால், ஈற்றயனீண்டன மணிபூணைய-மணிபூணாஅய், வேற்கணைய-வேற்கணாஅய, தோளாய-தோளாஅய், அளபெடுததன. பிறவுமனன. எ-று. (உக)

76. "ணவ்வீற்றுயர்திணை யலவிருபெயர்க்கண்
ணிறுதியழிவத னோடயனீட்சி."

இ-ள-) ணகாரவீற்றுப பொதுப்பெயர்க்கு மஃறிணைப்பெயர்க்கும விளியுருபாமா றுணாததும. ணகாரவீற்றிருபெயர்க்கு விளி உருபு —ஈற்றழிதல, ஈற்றழிநதய னீளலாம. (உ-ம) சாததன-சாதத, கொற்றன-கொறற, ஈற்றழிநதன. சாததன-சாததா, கொறறன-கொறறா, ஈற்றழிநதயனீண்டன. இவை பொதுபபெயர். அலவன-அலவ, கலுழன-கலுழ, ஈற்றழிந்தன அலவன-அலவா, கலுழன-கலுழா, ஈற்றழிநதயனீண்டன. இவை அஃறிணைபபெயர். எ-று. (உச)

77. "லளவீற்றஃறிணைப பெயர்ப்பொதுபபெயர்க்கண
ணீற்றயனீட்சியு முருபாகுமமே."

(இ-ள.) லகார ளகார வீற்றஃறிணைப் பெயர்க்கும பொதுப்பெயர்க்கும விளியுருபாமா றுணாததும. லகார ளகார வீற்றிரு பெயர்க்கு விளி உருபு;—ஈற்றயனீடசியாம்.(உ-ம)முயல-முயால, கிளிகள-கிளிகாள, அஃறிணைபபெயரயனீண்டன. தூஙகல-தூஙகால், மக்கள்-மககாள, பொதுபபெயரயனீண்டன. எ-று. (உரு)

78. "அண்மையினியலபுமீ றழிவுஞ்சேய்மையி
னளபுமபுலமபி னோவுமாகும."

(இ-ள) முன்சொன்ன விளியுருபுகடகுப்புறனடையா மாறுணாததும. சொல்லப்பட்ட பல விளி உருபுகளினுள இயலபும ஈற்றழிவும் கிட்டினாரை அழைப்பதற கேற்பன. (உ-ம.) ஐயனகேள, இயல்பு. ஐயகேள், ஈற்ழிவு. அளபெடைமிகவகன்றாரை அழைபபதற கேறபன. கீழாஅன, நமபிமாஅர. அளபு ஓகாரம் புலம்பின் அழைபபதறகேறபன. ஐயாவோ, எ-ம. மற்றவைபொதுப்படவேறபன. அண்மை-சமீபம, சேயமை-தூரம.—தொல்காப்பியம்.—'அணமைசசொலலேயியறகையவாகும.' எ-று. (உசு)

79. *பலர்பாலரவவுங் கள்ளுமீறுமே.*

(இ-ள்) பலர்பாலென்ற வுயர்திணைப் பன்மைக்குருபா மாறுணர்த்து துகம். பலர்பாலென்ற வுயர்திணைப் பன்மைக்கு உருபு —ர், கள், எனவிரண்டு மாம். (உ-ம்.) தமர், நமர், நுமர், எமர். பிறவும். இளைப்பெயர் பூணினர், முடியினர், வெற்பர், கானவர், பார்ப்பார், பிரமர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் பிறவும். ரவ்வீற்றுப்பலர்பால அடிகள், முனிகள், மனுக்கள், கோக்கள், வேள்கள், விடலைகள், மடந்தைகள் பிறவும். களவீற்றுப் பலர்பால அவ்வீருரு புகூட்டிப பல்லர்கள், அரசர்கள், எ-ம். வரும். பிறவுமன்ன. எ-று. (உஎ)

80. *ஒன்றுதுவ்வுறின் அ ன ஐயும்*
பலவின்பாலீறுங் களவீறுமற்றவை
யன்றியுமிருமைக் கஃறிணைப்பொதுவே.

(இ-ள்.) பலவின்பாலென்ற அஃறிணைப் பன்மைக்குருபா மாறுணர்த் துதும் ஒருமைக்கண்ணே விகுதியாகவே து, என்னு முருபேற்ற அஃறி ணைப் பெயரெல்லாம் பன்மைக்கண் அ, ன, ஐ, எனவிம்மூன்றுருபுகளைப் பெற்றுமுடியும் (உ-ம்.) எப்பொருளது என்றதற்கு, எப்பொருள - எப்பொ ருளன - எப்பொருளவை, எ-ம் முதலது என்றதற்கு, முதல முதலன- முதலவை, எ-ம் அரியது என்றதற்கு அரிய, அரியன, அரியவை, எ-ம். இவ்வாறேஉள்ள-உள, இல்ல-இல, பலல-பல், சில்ல-சில், எ-ம் இவைபோல வன பிறவு மஃறிணைப் பன்மையாம் மற்றவஃறிணைப் பெயர்கட்கு-கள், பன் மைக்கண்ணுருபாம். (உ-ம்) நிலங்கள், நீர்கள், நரிகள், நாய்கள் பிறவுமன் ன ஆயினுமிவ்விரண்டாம் வகைப்பெயரெல்லா முருபுமாறுமனு மொரு மைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாய நிற்பனவாம். (உ-ம்) மரமவளர்ந்தது- மரமவளர்ந்தன, கனியினிது - கனியினியன, மாடுவந்தது - மாடுவந்தன, பிறவுமன்ன —நன்னூல்.—‘பால பகா வஃறிணைப் பெயர்கள் பாற்பொது மைய’ எ-து.—மேற்கோள் எ-று (உஅ)

81. *“ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையு*
மோரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே.”

(இ-ள்) பால்வழுவமைதியு மிடவழுவமைதியுமா மாறுணர்த்துதும். ஒருமைப்பாலிற் பன்மைப்பாலும் பன்மைப்பாலி லொருமைப்பாலும் ஓரி டத்திற் பிறவிடமுந் தழுவிக் கூறலுளவாம். (உ-ம்) தீயெரிந்தன, நீரிருந்த ன, பாலிருந்தன, என ஒருமைச்சொல் பன்மைதழுவின நாடெல்லாமவாழ்ந் தது, படையெல்லாமொய்த்தது, கணசிவந்தது, உள்ளியதெல்லா முடனவந் தடைந்தது, எனப்பன்மைச்சொல் ஒருமைதழுவின நீயோ வவனோ யா ரிதுசெய்தார், யானோ வவனோ யாரிது செய்தான, என ஒரிடத்துக்குரிய சொல்லே பிறவிடந்தழுவின. பிறவுமன்ன. எ-று (உகூ)

82. "எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வா றுணர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படி செப்புதன் மரபே."

(இ-ள்) மரபாமா றுணர்த்துதும். வேற்றுமைவகையினும், பெயர்க்கும் வேற்றுமைக்கு மிடைநிலையென வருஞ்சாரியை வகையினு, மற்றைத்தமிழ் மொழி நடையினும், இலக்கியவழியே வழங்கும் விகற்பங்களி யாவையும் ஒவ்வொன்றுயச் சிறப்பித்துரைப்பது இலக்கணநூல்களி லடங்கா தன்மையன்றே; ஆகையின் முன்னோர்காட்டினமாத்திரையாயர் துணர்ந்தொப் பட்டப் தறிவோரியல் பெனக்கொள்க. எண்டிப்பெயரிய னுரைத்தலி னொரு பொருளைக் குறித்த பலசொல்லாகவருஞ் சில திரிசொல்லுரிமையை விளக்கிக்காட்டலே நன்றென முன்னோர் வழியைப்பற்றிச் சில திரிசொற் பெயரியலின் விளக்குதும் இளமையைக் காட்டுஞ் சொற்பலவாகியவற்றுள் வரும் (உ-ம்) குழவி, எ-து மக்கள், யானை, பசு, எருமை, மான், மரை, கரடி, சீயம், வருடை, மதிக்குமுரித்து மக, எ-து மக்கள், மூசு, குரங்கு கட்கு முரித்து. பிள்ளை, எ-து மக்கள், பூனை, தாண்டுவன, தவழ்வன, பறப்பன, கோட்டில்வாழ்விலங்கு, ஓரறிவுயிர்கட்குமுரித்து. பார்ப்பு, எ-து பறவை, தவழ்வன, கோட்டில்வாழ் விலங்குகட்குமுரித்து பறழ், எ-து. பன்றி, முயல், நீர்நாய், கோட்டில்வாழ்விலங்குகட்குமுரித்து குருளை, எ-து. யாளி, புலி, பன்றி, நாய், மான், மூசு, பாம்புகட்குமுரித்து மறி, எ-து. ஆடு, மான், குதிரை, மேடவிராசிக்குமுரித்து. கன்று, எ-து, பசு, எருமை, ஆமா, மரைமா, கவரிமா, மான், ஒட்டகம், யானை, ஒரு சாரோரறிவுகட்கு முரித்து குட்டி, எ-து சிங்கம், புலி, கரடி, யானை, குதிரை, ஒட்டகம், மான், ஆடு, நாய், பன்றி, முயல், நரி, குரங்கு, மூசு, கீரி, நாவி, வெருகு, பாம்பு, அணில், எலிகட்குமுரித்து பொரி, எ-து. எருமைக்குரித்து களபம், எ-து. யானைக்குரித்து இவையெலாமிளமைச் சொற்களாகி யிவ்வாறு வருவன மரபெனப்படும்.—தொல்காப்பியம்.—"மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபியல் கிளப்பிற், பார்ப்பும்பறழுங்குட்டியுங்குருளையுங், கன்றும்பிள்ளையு மகவு மறியுமென், றொன்பதுங்குழவியோடிளமைப்பெயரே." எ-து.மேற்கோள். இவ்வாறன்றி ஆமைக்குழவி, குதிரைப்பார்ப்பு, அன்னப்பறழ், யானைமறி, பூனைக்கன்று, எலிக்குருளை முதலியவரின் மரபுவழூவாம்—தொல்காப்பியம்.—"மரபுநிலைதிரிதல்செய்யுட்கில்லை, மரபுவழிப்பட்ட சொல்லினான." எ-து. மேற்கோள் அன்றியு முறுப்புவகைக்குள் பலசொல்லுளனும் வரும். (உ-ம்.) கை, எ-து. மக்கள், யானை, புலி, கரடி, கோட்டில்வாழ்விலங்கு கட்கு முரித்து. விரல், எ-து. மக்கள், கரடி, நாய், கோட்டில்வாழ்விலங்கு கட்குமுரித்து நுதல், எ-து மக்கள், யானை, ஒருசார்புவிலங்கிற்குமுரித்து. முலை, எ-து. மக்கள், ஆ, எருமை, ஆடு, நாய்கட்குமுரித்து. விலங்கிற்குட்டிக்குரிய வொருசாரானவற்றிற்கு முரித்து. கூந்தல், எ-து. பெண்டிர், பிடி, குதிரை, பனை, கமுகுகட்குமுரித்து. கண், எ-து. கட்பொறியுள்ளுயிர்

கட்கன்றி, கமுகு, கரும்பு, மூங்கில், பீலித்தோகை, கருவி, தேங்காய்க்கட்கு முரித்து. ஏடு, எ-து. பனை, பூவிதழ்கட்குமுரித்து. தோடு, எ-து. பனை, தெங்கு, தாழை, பூவிதழ்கட்குமுரித்து. இதழ், எ-து. கண்ணிமை, உதடு, பூவிதழ், பனைகட்குமுரித்து. ஓலை, எ-து பனை, தெங்கு, தாழைகட்குமுரித்து. ஈர்க்கு, எ-து. தெங்கு, பனை, மாவென்பவற்றிற்குமுரித்து. மடல், எ-து. பனை, தெங்கு, கமுகு, மூங்கில், வாழை, தாழை, ஈந்திற்குமுரித்து. பாளை, எ-து. தெங்கு, கமுகுகட்குமுரித்து. குரும்பை, எ-து தெங்கு, பனைகட்கு முரித்து. குலை, எ-து. தெங்கு, கமுகு, வாழை, ஈந்து, பனை, காந்தட்குமுரித்து. தாறு, எ-து கமுகு, வாழை, ஈந்திற்குமுரித்து. சுளை, எ-து, பலா, பருத்தி, பாகற்பழங்கட்குமுரித்து. வீழ், எ-து. ஆல், இறலி, தாழை, சீந்திலகட்குமுரித்து. நுகும்பு, எ-து பனை, வாழை, மரல், புல்லென்பனவற்றிற்குமுரித்து. இலை, எ-து தெங்கு, ஈந்து, பனைகட்குமுரித்து. அடை, எ-து தாமரை, ஆம்பல், நெய்தற்றொடக்கத்துக்கு முயிராநிலையோ ரறிவு கட்குந் தாம்பூலத்திற்கு முரித்து. பொகுட்டு, எ-து தாமரைக்கும், கோங்கிற்குமுரித்து. குரல், எ-து பெண்டிர்மயிர், மிடறு, தினை, வரகு, பூளை, நொச்சி, புதவம்புற்கட்குமுரித்து. நெல், எ-து. சாலித வியவற்றிற்கும், மூங்கிற்கும், ஐவனத்திற்குமுரித்து. இவையெல்லா முற்பபுச்சொற்களாகி இவ்வாறு வருவது மரபெனப்படும். இவ்வாறன்றி, (உ-ம்) எருமைக்கை, குதிரைநுதல், கமுங்கோலை, பலாக்குலை, மாந்தாறு, வாழைச்சுளை, புல்லிலை முதலியவரின் மரபுவழுவாம். இவ்வாறே முன்னோர்காட்டிய வழியைப்பற்றியதற்கத்தற்குரிய சொல்லுதல் மரபெனப்படும். (அன்றியுமித்தற்குப் பொருளதிகாரத்திற் சொல்லுரிமை விளக்கிய வழியைக்காண்க) எ-று (௮௨)

முதலாவது—வேற்றுமையியல்—முற்றிற்று.

இரண்டாவது—பகுபதப்பெயரியல்.

Chapter II—Divisible Words

83. பகுபத மொன்றாய்ப் பலவொருங் குணர்த்திற்
பகாப்பத மவற்றுட் பகுதி யெனப.

(இ-ள்.) பகுபதப்பகுதிகளாமாறுணர்த்துதும் ஒருமொழியாகநின்றே ஒருப்பட்டப்பொருளை யுணர்த்தும் பகுபதங்கட்கு, பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம், இவ்வாறுறுப்புள்ளவாம். பகுக்கப்பட்டுப் பகாப்பதமாய் முதனிற்பது பகுதி, இடைநிற்பது இடைநிலை, கடைநிற்பது விகுதியாம். (உ-ம்) கூனி, எ-து. கூன், இ, எனப்பகுதி விகுதியான் முடிந்தது. உண்டான், எ-து. உண்-ட்-ஆன், என வவ்விரண்டோ டிடைநிலைபெற்று

முடிந்தது. உண்டனன், எ-து உண்-ட்-அன்-அன், என வம்மூன்றுடன் சாரியைபெற்றுமுடிந்தது. பிடித்தனன், எ-து. பிடி-த்-த்-அன்-அன், என வந்நான்குடன் சந்திபெற்று முடிந்தது. நடந்தனன், எ-து. நட-த்-த்-அன்-அன், என வவ்வைந்தும் பெற்றுச் சந்தியால் வந்த தகர வல்லொற்றுமெல்லொற்றாதலாகிய விகாரமும் பெற்றுமுடிந்தது பொருளாதி யறுவகைப் பகாப் பதங்களே பகுபதங்கட்குப் பகுதிகளாம். அவை —பொன், மணி முதலிய பொருள்களும்; குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், என வைந்திணைகளும், தேசம், ஊர், வான், அகம், புறமுதலியவிடங்களும், பருவம், மாதம், வருடம், நாண்முதலிய காலங்களும், கண், கால், கை, தலை, காது, கொம்பு, தளிர், பூ, காய், கனிமுதலிய வுறுப்புகளும், அளவு, அறிவு, ஒப்பு, வடிவு, நிறம், கதி, சாதி, குடி, சிறப்பு முதலிய குணங்களும், ஓதல், ஈதல், ஆடல், பாடல் முதலிய தொழில்களும் பிறவுமாம். இப்பகுதிக ளறுவகையாம் பொன், பொருப்பு, தை, கண், கருமை, கூத்து, இவ்வாறும் பெயர்ப் பகுதிகளாம். (உ-ம்) பொன்னன், பொருப்பன், தையான், கண்ணன், கரியன், கூத்தன், எ-ம். வரும். நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை நொ, போ, வௌ, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகு, இவை வினைப்பகுதிகளாம் (உ-ம்.) நடந்தான், வந்தான், மடிந்தான், சீத்தான், விட்டான், கூவினான், வெந்தான், வைத்தான், நொந்தான், போயினான், வௌவினான், உரிஞினான், உண்டான், பொருநினான், திருமினான், தின்றான், தேய்த்தான், பார்த்தான், சென்றான், வவ்வினான், வாழ்ந்தான், கேட்டான், அஃகினான், எ-ம் வரும். போல், நிகர், இவை இடைப்பகுதிகளாம் (உ-ம்) பொன்போன்றான், புலிநிகர்த்தான், எ-ம் வரும் சால், மாண், இவை உரிப்பகுதிகளாம் (உ-ம்.) சான்றான், மாண்டான், எ-ம். வரும் செம்மை, சிறுமை, இவை பண்புப்பெயராகிய விகாரப் பகுதிகளாம். (உ-ம்) செந்தாமரை, சிறியிலை, எ-ம். வரும். புகு, பெறு, விடு, இவைகாலங்காட்டும் விகாரப்பகுதிகளாம் (உ-ம்) புக்கான், பெற்றான், விட்டான், எ-ம் வரும் கேள், கொள், செல், தா, சா, வா, கல், சொல், இவையும் விகாரப்பகுதிகளாம் (உ-ம்) கேட்டான், கொண்டான், சென்றான், தந்தான், செத்தான், வந்தான், கற்றான், சொன்னான், எ-ம் வரும் உழு, தொழு, உண், தின், இவை இயல்புப் பகுதிகளாம்.(உ-ம்) உழுதான், தொழுதான், உண்டான், தின்றான், எ-ம் வரும். வடநூலார், பகுதியை தாது என்பர் எ-று (க)

84. அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் துஐ
அபிற வும்மைம்பாற் பெயர்ப்பகு பதவிகுதியே.

(இ-ள்) பகுபதவிகுதிகளாமாறுணர்த்துதும் அன், ஆன், இரண்டும் ஆண்பால் விகுதி. (உ-ம்.) மலையன், மலையான், எ-ம். அள், ஆள், இ

ரண்டும் பெண்பால் விகுதி. (உ-ம்) மலையள், மலையாள், எ-ம். அர், ஆர், இரண்டும் பலர்பால் விகுதி. (உ-ம்.) மலையர், மலையார், எ-ம். இவை உயர்திணை. து, ஒன்றன்பால் விகுதி. (உ-ம்.) மலையது, எ-ம் ஐ, அ, இரண்டும் பலவின்பால் விகுதி (உ-ம்) மலையவை, மலையவ, எ-ம் இவை அஃறிணை. பிறவுமென்றமிகையால் பெருமாள், முன்னோன், வில்லி, வாளி, தட்டாத்தி, வண்ணாத்தி, வலைச்சி, எ-ம். வரும்.—தொல்காப்பியம் —"அன் ஆன் அள் ஆள் என்னு நான்கு, மொருவர் மருங்கிற் படர்க்கைச்சொல்லே. அர் ஆர் பவ்வென வரூஉ மூன்றும், பல்லோர் மருங்கிற்படர்க்கைச் சொல்லே. அ ஆ வ என வரூஉ மிறுதி, யப்பான் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை. ஒன்றன் படர்க்கை தடற வூர்ந்த, குன்றிய லுகரத் திறுதியாகும்" இவைமேற்கோள் வடநூலார் விகுதியை பிரத்தியயம் என்பர். எ-று. (௨)

85. ந ஞ விடைப் பகுபத நண்ணலு நெறியே.

(இ-ள்) காலங்காட்டா விடைநிலைகளாமாறுணர்த்துதும். பெயர்ப் பகாப்பதமும் வினைப்பகாப்பதமும்பகுதியாகநிறுத்தி நச்சாரியையும் ஞச்சாரியையு மிடைநிலை யாகவைத்து அவ்வப்பாலுக்குரிய விகுதியை ஈற்றின் கண்ணே தந்தது பகுபதமாகும் (உ-ம்) கிளை, இளை, கடை, நடை, எனப் பெயர்ப்பகுதியும், அறி, துணி, குறை, மொழி, என வினைப்பகுதியு நிறுத்தி ந, ஞ, என இடைநிலையும் அர், என இறுதி நிலையுங்கூட்டி கிளைநர், இளைநர், கடைநர், நடைநர், எ-ம். கிளைஞர், இளைஞர், கடைஞர், நடைஞர், எ-ம். அறிநர், துணிநர், குறைநர், மொழிநர், எ-ம். அறிஞர், துணிஞர், குறைஞர், மொழிஞர், எ-ம் புணர்ந்து வருதல் காண்க நண்ணலு நெறியே யென்ற மிகையால் வலைச்சி, வண்ணாத்தி, இவற்றுள் சகரமெய்யுந் தகரமெய்யும் இடைநிலையாயின. பிறவுமன்ன. எ-று. (௩)

86 வடநடைப் பகுபதம் வரமொழி முதற்கண்
இ ஏ யென ஐ ஔவும் உ ஓ வென ஔவும்
அவ்வென ஆவுமாம் ஐயிறி னீறுபோய்
எயனீட் டீன்ற வெச்சமா முளபிற.

(இ-ள்) வடநடைப்பகுபதங்களாமாறுணர்த்துதும். மேற்கூறியபகுபதமெல்லாஞ் செந்தமிழ் நடையனவாம் பகுதியாக நிற்கும் பகாப்பத முதற்கண் உயிராயினும் உயிர்மெய்யாயினுமவற்றின் நிலைமொழி இ, எ, எனவிரண்டும் ஐயாகத்திரிந்து பகுபதங்களாகும். (உ-ம்.) இந்திரனிருக்குங்குணதிசை - ஐந்திரி, எ-ம். கிரியிலுள்ளன - கைரிகம், எ-ம். சிலையாலாயமலை-சைலம், எ-ம். மிதிலையுட் பிறந்தாள் - மைதிலி, எ-ம் நியாயநூலுணர்ந்தோன் - நையாயிகன், எ-ம். வியாகரணமுணர்ந்தோன்-வையாகரணன், எ-ம். வரும். ஒரோவிடத்து இ ஔவாகத்திரியும். (உ-ம்.) கிரியிற்பிறந்தாள்-

கௌரி, எ-ம். வரும். ஏ ஐயாகத்திரியும். (உ-ம.) வேதவழிநின்றொழுகுவார்-வைதிகா, எ-ம. வரும. அன்றியும ஊவும, ஓவும, ஔவாகத திரியும. (உ-ம). சூரனென்னுஞ் சூரியன்மகனுஞ்சனி - சௌரி, எ-ம். கோசலைபிடததுப பிறநதாள - கௌசலை, எ-ம. சோமன என்னுஞ் சநதிரனமகனும புதன-சௌமன், எ-ம. வரும். ஐயாகததிரிவன வெலலாம அயி, எ-ம ஔவாகத திரிவன வெலலாமஅவு, எ-ம, முடியும. (உ-ம) கயிரிகம, சயிலம, சயிவன, எ-ம கவுரி, சவுரி, கவுரவா, எ-ம.வரும. அ, ஆவாகததிரியும. (உ-ம.) அதிதியின மககள - ஆதிததியா, எ-ம தசரதனமகனிராமன - தாசரதி, எ-ம சனகனமகளாஞ்சீதை - சானகி, எ-ம. தனுவினமககளிராககதா-தானவா, எ-ம். சகரனமககடோணடினகடல - சாகரம, எ-ம. வரும. ஐயீற்றுப் பகாபபதஙகளில ஐயொழிதது விகுதியாக ஏயன, என்று முடிநதால ஈனறமகனெனறு காடடும பகுபதஙகளாம (உ-ம) காரததிகையின மகன - காரததிகேயன, தாரையினமகன - தாரேயன, கஙகையின மகன-காஙகேயன, விநதையினமகன-வைநதேயன, எ-ம. வரும. பிறவெனற மிகையால வேத முறைபபான - வேதியன, எ-ம. பஙகததுளளும அமபுள்ளும ஆகியதாமரை-பங்கயம, அமபுயம, எ-ம. சிபியினமகன-செமபியன, எ-ம. சலசலன - சலாசலன, எ-ம. சாசரன - சராசரன, எ-ம பதபதன-பதாபதன, எ-ம. இதறொடககததன பலவழியானும வடமொழிப பகுபதஙகண முடியும. அனறியும பிர, பரா, அப, சம, அநு, அவ, நிர, துர, வி, ஆ, நி, அதி, அபி, சு, உற, பிரதி, பரி, உப, என இபபதினெடடும வடமொழிகளுககு முதலடுதது வெவவேறு பொருளை விளககிவரும் உபசாககஙகளாகும் (உ-ம) பிரயோகம, பராபவம, அபகிரததி, சஙகதி, அநுபவம, அவமானம, நிரகுணம, துரகுணம, விகாரம, ஆகாரம, நிவாசம, அதிமதுரம, அபிவிருததி, சுதினம, உறபாதம, பிரதிகூலம, பரிபாகம, உபயோகம, எ-ம. வரும. எ-று (சு)

87. எதிரமறைப பகுபதத் தியைநத மொழிமுதல
லொறறெனி லவவு முயிரெனி லனனு
மிருமைக காகிரு வெனவட நடையே,

(இ-ள.) எதிரமறைப பகுபதஙகளாமாறுணாததுதும. எதிரமறைப் பகுபத மொழிமுதறகண ஒறறுளவாயின அவ்வும, உயிருளவாயின அனனும, இருவகை மொழிககு நிருவும, புணாநது பொருளினமையும பிறிதும எதிரமறையுங காடடும வடநடைப பகுபதஙகளாம. (உ-ம.) சயமிலான-அச்சயன, நீதியினமை - அநீதி, மலவினமை - அமலம, சிரணமினமை-அசிரணம், சரவினமை - அசரம, தருமமினமை - அதருமம, எ-ம. பிறவுமன்ன. அகமெனும பாவமிலலான [illegible]னகன, அங்கமிலலான - அனஙகன, ஆதியினமை - அனாதி, ஆசாரவினமை - அனாசாரம, எ-ம பிறவுமனன. மலவினமை - நிருமலம, நாமமிலலான - நிருநாமன், ஆயுதமில

லான - நிராயுதன், உவமையில்லான் - நிருவமன், எ-ம. பிறவுமன்ன, மூவழியும் பகுபதப்பெயர் வடைகடையால் வந்தவாறு காண்க. வடநூலார் பகுபதத்தை தத்திதம் என்பர் எ-று. (ரு)

இரண்டாவது —பகுபதப்பெயரியல்.— முற்றிற்று.

மூன்றாவது.—தொகைநிலைத்தொடர்மொழிப் பெயரியல்.

Chapter III —Noun Phrases.

88. தொகைநிலை யென்ப தொடரும் பெயரொடு
வினைபெயர் புணர்புளி வேற்றுமை முதலொழிந்
தொருமொழி போற்பல வொன்றிய நெறியே.

(இ-ள்) மேலே கூறிய விருவகைத் தொடர்மொழிகளினுட் டொகாநிலைவிடுத்த தொகைநிலையாகத் தொடர்ந்து வருமொழிகளினுச் சிலவிதியாமாறுணர்த்துதும். பெயருடனே பெயரும், பெயருடனே வினையும், புணருமிடத்து வேற்றுமை முதலிய வுருபுகள் தோன்றுதொழிய நிற்ப இரண்டு சொற்பல சொற்றொடர்ந்த தன்மையால் ஒரு பெயர்ச்சொற்போலவும் ஒரு வினைச்சொற்போலவும் வழங்குவன தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளாம். இவற்றுள் வினைச்சொல் விடுத்த தொகைநிலையாகத் தொடர்ந்துவரும் பெயர்ச்சொற்களாவன —பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், என்றிவ்வறுவகைப்பெயர் தொகக்குநிற்பனவாம். (உ-ம்.) பூணமார்பன், மலையருவி, மாரிநாட்பயிர், கைம்மா, கருங்குவளை, கொடைக்கோமான், என முறையே பொருளாதி யறுவகைப்பெயர் தொகக்குநின்று தொகைநிலைத் தொடர்மொழி வந்தவாறுகாண்க. இவற்றைவிரிக்க, பூணையணிந்தமார்பன், மலையினின்றுவீழ்கின்றவருவி, மாரிநாளிலுள்ளபயிர், கையையுடையமா, கருமையையுடையகுவளை, கொடையையியற்றுகின்ற கோமான், எ-ம வரும். எ-று. (க)

89. தொகைநிலை வகைபடின் றொகுமவேற் றுமைவினை
யுவமை பண்பும மையோ டன்மொழி யாறே.

(இ-ள்) தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளா மாறுணர்த்துதும். வேற்றுமை யுருபுதொகக்குநிற்பது வேற்றுமைத்தொகையும், காலத்தைக் காட்டாமல் வினையிற் பிறந்த பெயரொ[illegible] தொகக்குநிற்பது வினைத்தொகையும், உவமையுருபு தொகக்கு நிற்பது உவமைத்தொகையும், குணப்பெயர் தொக்குநிற்பது பண்புத்தொகையும், உம்மைதொக்குநிற்பது உம்மைத்தொகை

யும, சொனன ஐவகைத தொகையிலொன்று வந்ததனிறுதி மறறொரு பெயரோயாயினும பகுபதவிகுதியாயினுந தொக்குநிறபது அனமொழித தொகையும, எனததொகை நிலைமொழி அறுவகைப்படும. (உ-ம.) நிலங கடநதான, பொறகுடம, வேறறுமைததொகை பொருகளம, வாழகுடி, வினைததொகை. நறுமலா, ஆணிததிஙகள, குணததொகை. பொனமேனி, மலாககை, உவமைததொகை. இவனவன, ஆறுநானகு, உமமைததொகை தாழ குழல, பூஙகுழல, அனமொழிததொகை. சொனனதொகையெலாமவிரிக குஙகால, நிலததைககடநதான, பொனனாலாயகுடம, எ-ம. பொருதகளம, பொருகினறகளம - பொருங்களம, எ-ம வாழநதகுடி-வாழ்கினறகுடி - வாழுஙகுடி, எ-ம நறவாகியமலா-ஆணியாகியதிஙகள, எ-ம. பொனபோலு மேனி-மலாபோலுஙகை, எ-ம இவனுமவனும, ஆறுமநாலும, எ-ம பூவை யணிநத குழலாள, எ-ம. வரும. அனறியும பூஙகுழல, பொறறுடி, கவியி லககணம, பொறறுவி, கிளளிகுடி, கீழவயிறறுககழலை, முறையேஐமமுத லாறு வேறறுமைத தொகைநிலைககளததுப பிறநத வனமொழிததொகை கள தாழகுழல, வினைததொகை நிலைககளததுப பிறநத வனமொழிததொ கை கருஙகுழல, பணபுததொகை நிலைககளததுப பிறநத வனமொழிததொ கை. துடியிடை, உவமைததொகை நிலைககளததுப பிறநத வனமொழித தொகை. உயிாமெய, உமமைததொகை நிலைககளததுப பிறநத வனமொ ழிததொகை, தகரஞாழனமுலை, பனமொழிததொடா. பூஙகுழல எனபுழி, பூவையணிநத குழலென வேறறுமைத தொகையாய அககுழலையுடையா ளை யுணாததுஙகா லனமொழிததொகையாம பிறவுமனன.—தொலகாபபி யம.—“அவறறுள வேறறுமைததொகையே வேறறுமையியல உவமைத தொகையே வுவமையியல.—வினையினறொகுதிகாலததியலும.—வணணத தின வடிவினளவிற சுவையினென, றனனபிறவு மதனகுண நுதலி, யின னதிதுவெனவரூஉமியறகை, யெனன கிளவியும பணபினறொகையே.— இருபெயா பலபெய ரளவினபெயரோ, யெணணியிறபெயரோ நிறைபபெ யாககிளவி, யெணணினபெயரோ டவவறுகிளவியுங், கணணிய நிலததே யுமமைததொகையே.—பணபுததொகை வரூஉஙகிளவியானு, முமமைதொ ககபபெயாவரினுனும், வேறறுமைதொககப பெயாவரினுனு, மீறறுநினறிய லுமனமொழிததொகையே” இவைமேறகோள. எ-று (உ)

90. தொகைநிலை விரிததுச சொலலுங் காலெழு
வகைநிலை யளவும வகுக்கப் படுமே.

(இ-ள) தொகைநிலைத தொடாமொழிகளுருபுததொக்கு நிறகையாற சிலபொருளகளான மயஙகுமாறுணாததுதும். சிலதொகை மொழிகளொரு தொடராக நிறபினும இரணடு முதலாக வேழீறுகப பலவகை விரிவுகொள் ளுமெனறுணாக. (உ-ம.) அலாமுலலை என்பதில, அலாநதமுலலை-அலரா விரிததமுலலை, என இருபொருள விரிந்தன. ஒலிவளை எனபதில, ஒலிக

கும்வளை-ஒலியையுடையவளை-ஒலிக்கும்வளையையுடையாள், என மூப்பொருள்விரிந்தன. சொல்லிலக்கணம் என்பதில், சொல்லு மிலக்கணம்-சொற்கிலக்கணம் - சொல்லின்கணிலக்கணம் - சொல்லிலக்கணத்தைச் சொன்ன நூல், என நாற்பொருள் விரிந்தன. பொன்மணி என்பதில், பொன்னலாகிய மணி, பொன்னாகிய மணி, பொன்னின்கண் மணி, பொன்னொடுசேர்ந்தமணி, பொன்னும் மணியும், என ஐம்பொருள் விரிந்தன. கரும்புவேலி என்பதில், கரும்பைக் காக்கின்றவேலி, கரும்புக்குவேலி, கரும்பினதுவேலி, கரும்பின் புறத்துவேலி, கரும்பாலாகியவேலி, கரும்பாகியவேலி, என அறுபொருள்விரிந்தன. சொற்பொருள் என்பதில், சொல்லாலறியப் படுகிறபொருள் -சொல்லினதுபொருள் - சொல்லுக்குப்பொருள் - சொல்லின்கட்பொருள் - சொல்லும்பொருளும் - சொல்லாகியபொருள் - சொல்லானதுபொருள், என எழு பொருள் விரிந்தன. அளவென்றவும்மையால் எழெல்லை கடந்துவருதல். அன்றியும் சொல்லணி, எ-து. வினைத்தொகையாய்ச் சொல்லுகின்றவணி, எ-ம். வேற்றுமைத்தொகையாய்ச் சொல்லால்வழங்குமணி, எ-ம். பண்புத்தொகையாய்ச் சொல்லாகியமணி, எ-ம். உம்மைத்தொகையாய்ச் சொல்லுமணியும், எ-ம். அன்மொழி தொகையாய்ச் சொல்லணியைத் தந்த நூல், எ-ம். ஒருமொழி ஐந்தொகையாக விரிந்துவருதலுங்கொள்க.—நன்னூல்.—'தொகைசூழி மயங் குநவிரண்டுமுதலே, ழெல்லைப் பொருளின் மயங்கு மென்ப.' எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௯)

91. தொகுபெயர் வேற்றுமைத் தொடர்பெய ரன்ன
வியற்றிரி பழிவாக்க மியைந் தாந்தொகையே.

(இ-ள்) கூறியதொகை நிலைகளுக்குப் புறனடையாமாறுணர்த்துதும். ஐம்முதலாறுருபுதொகுகிறபத தொடர்ந்துவருமொழிகள் இயல்பும், திரிபும், குறைதலும், மிகுதலுமாகவரும். (உ-ம்.) மணிகொடுத்தான், இயல்பு, கற்கடாவினன், திரிபு, திணைகொண்டதோள், குறைதல், பலாக்குறைத்தான், மிகுதல், இவ்விரண்டனுருபுத்தொகையில், இயல்புந் திரிபுமழிவுமாக்கமும் வந்தனபோல மற்றைத் தொகையில் வருதலுமறிக. அன்றியும், ஐயீற்றுப் பெயர்க்கண் இயல்பும் அகரமிகுதலும் தொகைக்காம். (உ-ம்.) சிந்தாமணி.—"சுனைய நீல்முஞ் சுள்ளியுஞ் சூழமலர், நனையநாகமுங் கோங்கமுநாறின, சினையசெண்பக வேங்கையோ டொற்றுப, முனைவன் மேற்றுதி முற்றெடுத்தோதினன்." எ-ம், வரும். உம்மைத்தொகையாய் ஒருமைப் பெயர் பலகூடிப் பன்மையாய முடியும். (உ-ம்.) சேரசோழபாண்டியர், எ-ம். இரவிமீனமதிகனியிலையந்து பூண்டனள், எ-ம். வரும்.—நன்னூல்.—"உயர்திணை யும்மைத்தொகை பலரீறே," எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௰)

92. ஐயிறுங் குணப்பெய ரஃகிமீ றொழித்த
லீறுபோ யுகர மிடையிலி யாத

லாதி நீட லடிஅ கரமை யாதல்
தன்னொற் றிரட்டல் முன்னின்ற மெய்திரிதல்
இனமிக லினையவும் பண்பிற் கியல்பே.

(இ-ள்.) குணப் பெயர்த் தொகைக்குச் சிறப்புவிதியா மாறுணர்த்துதும்.—நன்னூலில்.—"செம்மை சிறுமை சேய்மை தீமை, வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை, திண்மை யுண்மை நுண்மை யிவற்றெதிர், இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே." என்றார் இவற்றுள் ஈறுகெடுதலும், ஈறுகெட்டிடை யுகர மிகர மாதலும், ஆதிநீடலும், அடி யகர மைகாரமாதலும், தன்மெய் யிரட்டலும், முன்னின்ற மெய்திரிதலும், இனமிகுதலும், இவை போல்வன பிறவும் பண்பிற் கியல்பாகும். (உ-ம்) நல்லன், நன்மையின் மையீறு கெட்டது. கரியன், கருமையின் மையீறுகெட்டிடை நின்ற வுகரமிகரமாயிற்று, பாசிலை, பசுமையின் மையீறுகெட்டாதி நீண்டது, பைங்கிளி, பசுமையின் மையீறு மிடைநின்ற வுயிர் மெய்யுங் கெட்டு வருமெழுத்திற் கின மிகுந்தடி யகர மைகாரமாயிற்று, வெற்றிலை, வெறுமையின் மையீறு கெட்டுத் தன்னொற்றிரட்டியது, சேதாம்பல், செம்மையின் மையீறு கெட்டாதி நீண்டு முன்னின்ற மகரமெய் தகரமெய்யாகத் திரிந்தது, இனையவு மென்றமிகையால், அரியபொருள், பெரியமலை, கரியமுகம், புதியமணம், குறள்வெண்பா, எ-ம் வரும். எ-று. (௫)

93. "அடைசினை முதன்முறை யடைதலு மீரடை
முதலோ டாதலும் வழக்கிய லீரடை
சினையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே."

(இ-ள்.) மரபுவழுவாமற் காத்தலு மரபு வழுவமைதியுமாமாறுணர்த்துதும் குணத்தொகை மொழியெலாம் அடைமொழி யெனப்படும். இவை வழக்கிடத்தில் ஒன்றும் இரண்டும் முதற்பொருளோடு வந்தடுக்கவும், ஒன்றே சினைப்பொருளோடு வந்தடுக்கவும் பெறும். (உ-ம்) சிறுகருங்காக்கை, இளம்பசுங்கிளி என முதற்பொருளோடு, ஈரடையடுத்துவந்தன. செங்காலனா, நெட்டிலைத்தெங்கு, எனச்சினைப்பொருளோடு, ஓரடை யடுத்து வந்தன செய்யுளிடத்தோ வெனில் சினைப்பொருளோடும் ஈரடையடுத்து வரப்பெறும் (உ-ம்) சிறுபைந்தூவி, கருநெடுங்கண், எ-ம். வரும். அன்றியும், அடையொடு பல்சினைப் பொருட்ம முடகலந்து செய்யுளிடத்து வரவும் பெறும். (உ-ம்) நைடதம்.—"குவிமுலைக்கயல்வாய்ச் செங்கட் குடம் புணர்செருத்தன் மேதி." எ-ம். வரும் அடைமொழியை வடநூலார் அவ்வியயம் என்பர். எ-று. (௬)

94. ஒன்றொரு விரிரு மும்மூ நாலை யைம்
மாறறு வேழெழு வெண்ணெண் விரிருட
விரைமுறைக் காகு மெண்ணின் றொகையே.

(இ-ள்) எண்ணின்பெயரோ தம்மொடுதாமும் பிறவும்வரவே தொக்கு நிற்குமாறுணர்த்துதும். ஒன்றும், இரண்டும், உயிர்வரின் ஓர், ஈர், எனவாம். மெய்வரின் ஒரு, இரு, எனவாம். (உ-ம்.) ஒன்று-ஆயிரம், ஓராயிரம். இரண்டு-ஆயிரம், ஈராயிரம், எ-ம். ஒன்று-பொருள், ஒருபொருள், இரண்டு-கலம், இருகலம், எ-ம். வரும். மூன்று, எ-து. உயிரும்-வவ்வும்வரின், மூவெனவும், மற்றைமெய்வரினம்மெய்யிரட்டித்தும் வரும். (உ-ம) மூன்று-ஒன்று, மூவொன்று, எ-ம். மூன்று-வழி, மூவழி, எ-ம். முக்கோடி, முச்சாண், முத்தமிழ், முப்பது, முந்நூறு, மும்மொழி, எ-ம் வரும். நான்கு, எ-து உயிர்வரின், நாலெனவுமாம் (உ-ம்.) நான்கு-ஆயிரம், நாலாயிரம், எ-ம் நாற்கழஞ்சு, நாற்சதுரம், நாற்றலை, நாற்படை, நானூறு, நான்மணி, எ-ம் வரும். ஐந்து, எ-து உயிரும்-யவ்வும்வரின் ஐயெனவும், மற்றைமெய்வரினம்மெய்யிரட்டித்தும் வரும். (உ-ம) ஐந்து-ஆயிரம், ஐயாயிரம், எ-ம் ஐந்து-யானை, ஐயானை, எ-ம் வரும். ஐங்கலம், ஐஞ்சாந்தி, ஐந்தலை, ஐந்நூறு, ஐம்பது, ஐம்மூன்று, ஐவண்ணம், எ-ம் வரும். ஆறும்-ஏழும், உயிர்வரின், இயல்பாகும், மெய்வரின் முதல் குறுகும். (உ-ம) ஆறு-ஆயிரம், ஆறாயிரம் ஏழு-ஆயிரம், ஏழாயிரம், எ-ம் ஆறு-கழஞ்சு, அறுகழஞ்சு, ஏழு-கடல், எழுகடல், எ-ம் வரும். எட்டு, எ-து. உயிரும் மெய்யும்வரின் எண்ணாகும். (உ-ம) எட்டு-ஆயிரம், எண்ணாயிரம் எட்டு, பத்து, எண்பது, எ-ம் எண்கலம், எண்சாண், எண்டிசை, எண்ணூறு, எண்மணங்கு, எ-ம். வரும் —நன்னூல்.—"ஒன்றன்புள்ளிரகாரமாக, விரண்டனொற்றுயிரேகவுவ் வருமே."—தொல்காப்பியம்.—"மூன்றனொற்றே வந்ததொக்கும்.— நான்கனொற்றே லகாரமாகும்.—நான்கனொற்றே றகாரமாகும் —ஐந்தனொற்றே முந்தையது கெடுமே.—ஆறனமருங்கிற் குற்றியலுகர மீறுமெய்யொழியக் கெடுதல் வேண்டும்.—எட்டனொற்றே ணகாரமாகும்.—மூன்றுமாறு நெடுமுதல் குறுகும்" இவைமேற்கோள். எ-று (எ)

95 "ஒன்றுமு தலீரைந் தாயிரங் கோடி
யெண்ணிறை யளவும் பிறவரிற் பத்தி
னீற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னு மிற்று
மேற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே"

(இ-ள்.) பத்து மொன்பது மெனவீரெண்ணின் றொகையா மாறுணர்த்துதும். பத்தென்னு நிலைமொழிமுன்னே ஒன்றுமுதற்பத்து மாயிரமுங்கோடியுமாகிய எண்பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், புணர்ந்தாற் பத்தனீற்றுயிர்மெய் கெட்டு இன்னும் இற்றுமேற்றுமுடியும். ஒன்பது மிவ்வாறேயாம். (உ-ம்.) பத்து-ஒன்று பதினொன்று, பத்து-ஒன்று, பதிற்றொன்று, பதினாயிரம், பதிற்றுக்கோடி, பதின்றுலாம், பதிற்றுக்கலன், எ-ம். ஒன்பதினாயிரம், ஒன்பதிற்றுக்கோடி, ஒன

பதினறுவாம், ஒன்பதிற்றுத்துணி, எ-ம். வரும். பத்தின்முன் னிரண்டுவ ரின்-பன்னிரண்டாம். ஒன்பதும்-பத்தும்வரின் இன்சாரியை பெறா. (உ-ம்.) பதிற்றொன்பது, பதிற்றுப்பத்து, எ-ம். வரும. தொல்காப்பியம்.—"ஒன்றன முதலா வெட்டீறாக, வெல்லாவெண்ணும பததன்முன்வரிற், குற்றியலுக ரமெய்யொடுங் கெடுமே.—முற்றவினவரூஉ மிரண்டலங் கடையே பதத ஞெற்றுக்கெட னகரமிரட்ட, லொததெனப விரண்டுவருங்காலே.—ஆயி ரம வரினு மாயியற்றிரியாது.—நிறையுமளவும் வரூஉங்காலையுங், குறையாதா கு மின்னெனசாரியை.—ஒனபானிறுதி யுருபுநிலைதிரியா, தினபெறலவே ண்டுஞ் சாரியைமரபே." இவைமேறகோள. எ-று. (அ)

96. ஒன்று முதலெட் டளவூங் தபத்தொற
றொழிதலு மாய்த முறழுதலு மாமபல
வொன்றுட னுறு மொன்பது மிறறே.

(இ-ள்.) ஒன்றுமுதலா வெட்டீறாக வருமெண்ணின கீழ்ப்பததுத் தொடாந்து புணருமா றுணர்த்துதும. ஒனறுமுதலெட டெணகளினமுன னே தொடாநது வரும பததனொறறாகிய தகரங்கெடடுப் பதுவாதலும் அவ்வொறறிடமாய் தமவநது பஃதுவாதலும பகரமொன்றே நின்று மற றவைபோய் ஆனசாரியை பெறறுமுடிதலுமாம. (உ-ம.) ஒனறு-பதது, ஒ ருபது, இரண்டு-பத்து, இருபது, மூனறு-பதது, முபபது, எ-ம. ஒருபஃ து, இருபஃது, முப்பஃது, எ-ம. ஒருபான, இருபான, முபபான, எ-ம். வரும. பிறவுமனன. அனறியுமிமமூன்றுந திரிபொனபதெனனு மெண ணிறகுமாகி யொனபானெனவும படுமெனக் கொளக. தொலகாபபியம்.— "ஒனறுமுத லொன பானிறுதி முனனா, நினறபததனொறறுக கெடவாய்த ம், வநதிடைநிலையு மியற்கைததெனப, கூறியவியற்கை குறறியலுகர, மாற னிறுதி யலவழியான." எ-து. மேறகோள. எ-று. (கூ)

97. 'ஒன்ப தொழித்தவெண ணொன்பது மிரட்டின'
முனனது குறுகிமற் றோட 'வுயிரவரின்
வவவு மெய்வரின் வநதது மிகனெறி.'

(இ-ள்.) மறறொருவகை யெண்ணின்றொகையா மாறுணர்த்துதும். ஒன்பதெனனு மெண்ணொனறொழிநத ஒனறுமுதற் பததெணகளுந் தம மொடுதாம புணருமிடதது நிலைமொழி முதனெடிலெனின் முதல்குறுகி மறறவைகெட்டுமே வருமொழி முதலுயிரொனில வகரமிரட்டி மெய்யெனில் வருமெய்யிரட்டியும புணரும. (உ-ம.) ஒனறு-ஒன்று, ஒவ்வொன்று, இ ரண்டு-இரணடு, இவ்விரண்டு, மூனறு-மூன்று, மும்மூனறு, நான்கு-நான் கு, நந்நான்கு, ஐந்து-ஐந்து, ஐவ்வைந்து, ஆறு-ஆறு, அவ்வாறு, ஏழு- ஏழு, எவ்வேழு, எட்டு-எட்டு, எவ்வெட்டு, பத்து-பத்து, பப்பத்து, எ-ம,

வரும். ஒரோவொன்று இதனுள் வகரமிசட்டா.—தொல்காப்பியம்.—"ஒன்று முதலாகிய பத்தூர்கிளவி, யொன்றுமுதலொன் பாற்கொற்றிடைமிகுமே நின்றவாய்தங் கெடுதல்வேண்டுமே." எ-று. மேற்கோள். எ-று. (௧௦)

98. அளவின் றொகையா யளவொடு தொக்கவை
கலங்கலனுகி யேயு மிகுமே
யுரிவரி னாழியி னீற்றுயிர மெய்கெட
மருவும டகர முரியின் வழியே
யகர வுயிர்மெய்யா மேற்பன வரினே.

(இ-ள்.) அளவின் பெயர்த்தொகையா மாறுணர்த்துதும். கலமென்பது மற்றோரளவின பெயரோடு புணர்புழி ஈற்றுமகரம், னகரமாகத் திரிந்தபின ஏகாரச்சாரியை பெறும். (உ-ம்.) கலம்-குறுணி, கலனேகுறுணி, முக்கலம்-தூணி, முக்கலனே தூணி, நாற்கலம்-இருதூணி, நாற்கலனே யிருதூணி, எ-ம். வரும். அன்றியும், நாழியின்கீழ் உரிவரின் ழி கெட்டு டவாகி, நாழி-உரி, நாடுரி. எ-ம். வரும். அன்றியும் உரியின்கீழ் அதனலளக்கப்பட்ட பொருட்பெயர்வரின் னுயிர்முதனிலலாதாயின யகரச்சாரியை பெற்று வல்லினமிகவு மறறீரினமியலபாதலுமாம. (உ-ம) உரி-கொள்ளு, உரியகொள்ளு, உரி-சாமை, உரியசசாமை, வலலினமிககன. உரியமிளகு, உரியவரகு, மற்றீரினமிகாதியலபாயின. உரியரிசி, உரியெணணெய், உயிர்வந்து சாரியைபெறுதும. உரியவுப்பு, உயிர்வந்து சாரியைபெற்றும்வழங்கும.—தொல்காப்பியம.—"உரிவருகாலை நாழிககிளவி, யிறுதியிகர மெய்யொடுங்கெடுமே, டகாரவொற்றுமாவயினன." எ-று. (௧௧)

99. "திசையொடு திசையும பிறவுஞ் சேரி
னிலையீற் றுயிர்மெய் கவ்வொடு நீங்கலும்
றஃகா னலவாய்த் திரிதலு மாமபிற."

(இ-ள்.) திசைத்தொகையா மாறுணர்த்துதும். திசைப் பெயர்த்தம் மூன்றுமேவரினும் பிறிதோர பெயரொடு புணரினு முதனிலைப்பெயரீற்றினற கு, நீங்கியதன்மேற் கவ்வொற்றுளதே லதுவு மொழிந்து வருமினமிசர்மற புணருமெனக் கணடுணாக. (உ-ம.) வடக்கு-கிழக்கு, வடகிழக்கு, வடக்கு-மேற்கு, வடமேற்கு, குணக்கு-கடல, குணகடல, குணக்கு-திசை, குணதிசை, எ-ம. வரும. குவ்வினமேல றகரம்வரின னவும் லவ்வுமாகத் திரியும. (உ-ம்.) தெற்கு-மலை, தென்மலை, தெற்கு-திசை, தெனறிசை, மேற்கு-வடக்கு, மேலவடக்கு, மேற்கு-கடல, மேல்கடல எ-ம். வரும். கசிரமுதலவரின திரியும். பிறவென்றமிகையால் கிழக்கு-வடக்கு, கீழவடக்கு, கீழ்த்திசை, கீழத்துறை, கீழ்ச்சேரி, எ-ம். வரும. (இஃது நன்னூலில, கீழினமுன் வன்மை விகறபமுமாகு மென்னுஞ் சூத்திரவிதி). தொல

காப்பியம்.—"இருதிசை புணரினேயிடைவருமே, திரிபுவேறு கிளப்பினொற றுமிறுதியுங, கெடுதலவேண்டு மெனமனாபுலவ, ரொறறுமெய திரிநது னகாரமாகுந, தெறகொடு புணருங்காலையான.' எ-து. மேறகோள. இவ வியலுடகூறிய தொகை யெலாம பலவகைபபடும. (உ-ம.) நிலங்கடந தான - உ-ம, வேறறுமைததொகை, தலைவணங்கினன் - ங-ம, வேற்றுமைத் தொகை; சாததனமைநதன - ௩-ம, வேறறுமைததொகை, ஊரநீங்கினன- ரு-ம, வேறறுமைததொகை, சாததனகை - ௬-ம, வேறறுமைததொகை; குனறககூகை - எ-ம், வேறறுமைத தொகை, முனவிடுங்கணை-இறநதகால வினைததொகை, இப்போது விடுகணை - நிகழ்கால வினைத்தொகை, பின விடுங்கணை - எதிர்காலவினைததொகை, கருங்குவளை - வணணப் பணபுத தொகை, சதுரப்பலகை - வடிவுப்பணபுததொகை, நாறகுணம - அளவுப் பணபுததொகை, இனசொல-சுவைப பணபுததொகை, ஆதிபகவன - இரு பெயரொடடுப பணபுததொகை, செங்கிறகுவளை - பனமொழிததொடா, குருவிகூபபிட்டான-வினையுவமைத தொகை, கறபகவளளல் - கொடையு வமைததொகை குருமபைமுலை-மெயயுவமைததொகை, பவளவாய-உருபுவ மைததொகை, மரகதககிளிமொழி - பனமொழித தொடா, ஒனறேகால - எண்ணலுமமைததொகை, தொடியேகஃசு - எடுததலுமமைததொகை, கலனே தூணி - முகததலுமமைததொகை, சாணமுழம - நீட்டலுமமைத தொகை, சேர சோழ பாணடியா - பனமொழிததொடா, தாழ்குழல - வி னைததொகையிலவநத வனமொழித தொகை, கருங்குழல - குணததொ கையிலவநத வனமொழிததொகை, கொடியிடை - உவமைததொகையில வநத வனமொழிததொகை, உயிாமெய - உமமைததொகையில்வநத வன மொழிததொகை பிறவுமனன. எ-று. (கஉ)

மூனறாவது.—தொகைநிலைத தொடாமொழிப பெயரியல.—முற்றிறறு.

நான்காவது —சுட்டுவினா.

Chapter IV.—Demonstratives and Interrogatives.

100. அ இ உமமுதல வைமபாற சுட்டே
யொன்றன் பாலவை யாயத மிடையெனவும
பலவின பாலவை வவவீற றனவுமா
மிவைகீழ மூவின மியைபுளி முறையே
யாயத மெவியியல பாகுமென்ப.

(இ-ள.) சுட்டுப்பெயாகளா மாறுணாததுதும், மொழிமுதறகண அ, இ, உ, என மூனறையுங கொளவன சுட்டுபெயாகளாம (உ-ம.) அவன, இவன, உவன்; அவள, இவள, உவள, அவா, இவர், உவா; எனபன உ யாதிணைமுப்பால. அது, இது, உது, அவை, இவை, உவை, எனபனவஃ

றிணையிருபால் மொழியகத்துவந்தன. அக்கொற்றன், இக்கொற்றன், உக்கொற்றன், மொழிப்புறத்து வந்தன. அன்றியும், ஒன்றன்பாற் சுட்டுச்சொல்லிடையே யாய்தம்வரவும் பெறும். (உ-ம்.) அஃது, இஃது, உஃது, எ-ம். வரும். பலவின்பாற் சுட்டுச்சொல் வகரவொற்றொடு முடியவும்பெறும். (உ-ம்) அவ், இவ், உவ், எ-ம். வரும்.—சிந்தாமணி —"வெவ்வினை செய்யுமாந்தருயிரொனு நிலத்திலவித்தி, யவ்வினை விளைவுளுணனு மவ்விட்டதாவதுனப, மிவ்வெனக்கிளாத்து மென்று நினைப்பினும் பிணிக்கு முள்ளளு, செவ்வியின் சிறிதுகூறக் கேண்மதிச் செல்வவேந்தே." என்பதில், இவை என்பதற்கு, இவ் வென வந்தவாறு காண்க. அங்ஙனம் வகரவொற்றீற்ற சுட்டுவந்தவற்றின் கீழிடையினமவரின் வகரந்திரியா தியல்பாய்நிற்பதன்றியே வல்லினமவரின் ஆய்தமாகவும் மெல்லினமவரின் ஒத்தமெல்லினமாகவும் வகரந்திரிந்து கெடும். (உ-ம்.) அவை-வலிய, சிறிய, நீடிய, என்பதற்கு அவ்வலிய அஃசிறிய, அந்நீடிய, எ-ம். வரும். தொல்காப்பியம்.—"அவ்வழி அவனிவனுவ னென்ன வரூஉம் பெயரு, மவ ளிவ ளுவ ளென வரூஉம் பெயரு, மவ ரிவ ருவ ரென வரூஉம் பெயரும், யான் யாம் நா மென வரூஉம் பெயரும், யாவன் யாவள் யாவரென்னு, மாவயின்மூன்றோ டப்பதினைந்தும், பாலறிவந்த வுயர்திணைப் பெயரே அது, இது, உது வென வரூஉம் பெயரு, மவைமுதலாகிய வாய்தப் பெயரு, மவை, யிவை, யுவை, யென வரூஉம் பெயரு, மவைமுதலாகிய வகரப்பெயரும், யாது, யா, யாவை, யென்னும்பெயரு, மாவயின்மூன்றோ டப்பதினைந்தும், பாலறிவந்தவஃறிணைப்பெயரே." இவை மேற்கோள். எ-று. (க)

101. தொடா அ இ உச் சுட்டெழுத் தென்ப
வவைவந் தணைய வணைதுமெய் யிரட்டு
முயிர்வரி னிருவவ் விடைவர லுரித்தா
மெகர வினாவு மிந்நடை யுடைத்தே.

(இ-ள்.) சுட்டெழுத்துக்களுஞ் சுட்டெழுத்துக் கட்புணர்ச்சியு மாமாறுணர்த்துதும். அ, இ, உ, என விம்மூன்றுஞ் சுட்டெழுத்துக்களாம். இவை பெயரொடு புணருங்கால் வருமொழிமுதலொற்றுயி னவ்வொற்றிரட்டலும் வருமொழிமுதலுயிராயி னிரண்டு வகரம் புணர்தலுமாம் இங்ஙனம் வினாவெழுத்தாகிய வெகரமும் புணரப்படும். (உ-ம்) அ-படை, அப்படை, அ-நிலம், அந்நிலம், அ-வழி, அவ்வழி, அ-அணி, அவ்வணி, எ-ம். இப்படை, இந்நிலம், இவ்வழி, இவ்வணி. எ-ம். உப்படை, உந்நிலம். உவ்வழி, உவ்வணி, எ-ம். எப்படை, எந்நிலம், எவ்வழி எவ்வணி, எ-ம். வரும். சுட்டுநீளின் யகரவுடம்படு மெய்யாம். (உ-ம்) ஆ-இடை, ஆயிடை, ஈ-இடை, ஈயிடை, எ-ம். வரும். அ-யானை, அவ்யானை, என வருதலுமறிக.—நன்னூல்.—"எகரவினாமுச்சுட்டின் முன்னர், ருயிரும் யக

எழு மெய்யின் வவ்வும், பிறவரி னவையுந் தூக்கிற் சுட்டு, நீளின் யகரமுந் தோன்றுத னெறியே." —தொல்காப்பியம்.— 'அ இ உ அம்மூன்றுஞ் சுட்டு.' இவை மேற்கோள். எ-று. (௨)

102. "எயா முதலும ஆ ஓ வீற்றும்
ஏயிரு வழியும் வினா வாகும்மே
யெவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்."

(இ-ள். வினாவெழுத்தும வினாப்பெயரு மாமாறுணர்த்துதும. எகரமும், யாவு மொழிக்குமுதலினும், ஆகாரமும - ஓகாரமுமொழிக்கீற்றினும், ஏகாரமொழிக்கு முதலினு மீற்றினும வினாவாகிவரும். (உ-ம்.) எவன, எவள், எவா, யாவன், யாவள், யாவர், இவை உயாதிணை முப்பால். எது-எவை, யாது-யாவை, இவை யஃறிணை யிருபால். எகரமும் யாவு மொழி யகததுவந்தன. எகொற்றன, யாவன, மொழிப்புறதது வந்தன. நீயா, நீயோ, ஆகாரமும ஓகாரமு மொழியீற்றிற புறததுவந்தன. ஏவன-கொற்றனே, ஏகாரமுதலிலகதது மீற்றிற் புறததும வந்தது. அன்றியும, எகரமும், யாவு, மேறகூறிய சுட்டெழுத்தைப்போல பிறபெய ரொடுபுணாந்து வினாவாம். (உ-ம.) எ - குதிரை, எக்குதிரை, யா - செய்தி, யாசசெயதி, எ-ம். வரும. யா, எ-து. வினாவெழுத தாவதனறி வினாச்சொல்லாகி வினையொடு புணரபபட் டஃறிணை யிருபாலுக் கேற்பன. (உ-ம்.) குறள.—"யாகாவாராயினு நாகாக்ககாவாககாற், சோகாப்பா சொல் லிழுக்குப்பட்டு." எ-ம். வரும. அனறியும, எவன எனனும வினாச்சொலலஃறிணையிரு பாலிடதது வினைக்குறிப்பாக வேறகும். (உ-ம்.) எவனது, எவனவை, எ-ம். அனறியும வினைக்குறிப் பாகாமையும ஏது, எனு மஃறிணை வினாவிறகு எவன, எனபதுமாம். குறள்.—"சிறைகாக்குங காப்பெவன செயயுமகளிா நிறைகாககுங காப்பேதலை." இப்பயன கொணடவனெனனும வினாவென னெனவுமாம. குறள.—"ஒலித்தக்கா லெனனா முவரி யெலிப்பகை, நாகமு யிாப்பககெடும், என வருதலுமறிக.—தொல்காபபியம்.—"ஆ ஏ ஓ அம் மூனறும் வினா," எ-து. மேறகோள். எ-று. (௩)

நானகாவது:—சுட்டுவினா.—முற்றிற்று.

இரணடாமோத்துபபெயர்.—முற்றிற்று.

மூன்றாமோத்துவினைச்சொல்லியல்.

Part III.—Verbs.

103. வினைமுற் றொருமூன் றெச்ச மிரண்டு
வினைக்குறிப் பெனவிவை வினையின் வகுப்பே.

(இ-ள்.) மேலேவகுத்துக்கூறிய நால்வகைச்சொற்களுளிவ்வோத்தின் கண்ணே வினைச்சொல் லியல்பினைவிளக்குதும். வினையெனப்படுவன:—இனிவரு மிறப்பெதிர்வு நிகழ்வென முக்காலமுற்று வினையும், ஏவன முற்றுவினையும், வியங்கோண் முற்றுவினையும், என வினைமுற்று மூன்றும் பெயரெச்சம், வினையெச்சமென வினையிலெஞ்சிய மொழிக ளிரண்டும்; வினைச்சொல்லல்லவாயினும் வினையைப்போல நடந்து குறிப்பினுலவினை யியன்மொழிலைக் காட்டும் வினைக்குறிப் பொன்றும், இவ்வோத்தினுள விளங்கும். இவ்வினையே தெரிநிலைவினை குறிப்புவினை எனப்பொதுவகையாலிருவகைப் பட்டுஞ் சிறப்புவகையா லறுவகைப்பட்டுஞ் சிறப்பே வேறு வேறு வகைப்பட்டுமவரும். (உ-ம.) உண்டுவந்தான-தெரிநிலை வினைமுற்று, உண்டுவந்த - தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சம, உண்டுவந்து - தெரிநிலைவினை வினையெச்சம, உண்டுவந்தவன-தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயா, உண்டு வருதல தெரிநிலை வினைத்தொழிறபெயா, முடிந்தான-செயபொருள் குறைவினை, பணைமுடிந்தான-செயபொருள குறையாவினை, நடந்தான-தனவினை, நடப்பித்தான - பிறவினை, தின்றான - செயவினை, தின்னப்பட்டான் - செயப்பாட்டுவினை, நடந்தான - விதிவினை, நடந்திலன - மறைவினை, நோவான - பொதுவினை, இவை தெரிநிலைவினை. குழையினன - குறிப்புவினைமுற்று, நெடிய - குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம, அன்றி - குறிப்புவினை வினையெச்சம, நல்லனுயினன - ஆக்கவினைக் குறிப்பு, நல்லன்- [illegible]றிப்பு, இவை குறிப்புவினை. மற்றவை தத்தஞ் சூத்திரத்திறகாணக. தொலகாப்பியம —"வினை யெனப்படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது, நினையுங்காலைக் காலமொடுதோன்றும்." எ-து. மேற்கோள். வடநூலா வினையை-கிரியாபதம, என்பா. எ-று. (க)

104. பெயரே யேற்றிமற் றென்றனை வேண்டா
தேற்பது வினைவினைக் குறிப்பு முற்றே.

(இ-ள்.) வினைமுற்றும வினைக்குறிப்புமுற்றுமா மாறுணர்த்துதும். பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந்தொழி லென்னு மறுவகைப் பெயரையும பயனிலையாகக் கொண்டு மற்றென்றை வேண்டாது முடிவன தெரிநிலைவினைமுற்றுங் குறிப்புவினைமுற்றுமாம. (உ-ம.) செய்தானவன, குளிர்ந்தது நிலழ் வந்தது காா, குவிந்ததுகை, பரந்தது பசப்பு, ஒழிந்தது பிறப்பு, இவை தெரிநிலைவினைமுற்று. நல்லனவன், நல்லதுநிலம, நல்லது காா, நல்லதுகை, நல்லதுபசப்பு, நல்லதுபிறப்பு, இவைகுறிப்புவினைமுற்று. நன்னூல.—"செய்பவன்கருவிநிலஞ் செயல்காலஞ், செய்பொருளாறுந் தருவது வினையே.—பொதுவியல்பாறையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர், முதலறுபெயரல தேற்பில முற்றே" இவைமேற்கோள். எ-று. (உ)

முதலாவது:—முக்காலமுற்றுவினை
Chapter I.—Tenses.

105. பொழுது கொள்வினை வினையகு பதமே
பகுதி யேவ லெனும்பகா பதமாகும்
எனஎன் எமஏம ஓமஅம ஆமதனமை
ஐஆயஇ இர்ஈர் முனனிலை அன்ஆன்
அள்ஆள் அர்ஆர் உஅ படர்க்கை
வினையின் விகுதி மீணடுள பிறவுங
கள்ளெனப பலவொழி பனமையின் மிகலுமாம,

(இ-ள.) முக்கால வினைபபகுதியும விகுதியு மாமாறுணர்ததுதும. முக்கால முற்றுவினைச சொல்லெல்லாம பகுபதமாம. அவற்றுண முதனிறகும நட, வா, முதலிய வேவல வினைபபகாபபதஙகளே முதனிலைகளாம. முதனிலை மூவகைபபடும. (உ-ம.) வருதல - வளர்தல, எனபதில் வரு- வளர், தனவினை முதனிலை. அடிததல - அடுதல், எனபதில அடி - அடு, பிறவினை முதனிலை. வெளுததான, எனபதில வெளு - பொது வினைமுதனிலை பிறவுமனன. என, ஏன, விகுதி தனமையொருமை. (உ-ம) வந்தெனன - வந்தேன், யான், எ-ம. எம, ஏம, ஓம, அம, ஆம, விகுதி தன்மைப்பனமை. (உ-ம.) வநதெனம் - வநதேம - வநதோம - வந்தனம - வந்தாம, யாம, எ-ம. ஐ, ஆய, இ, விகுதி முனனிலை யொருமை. (உ-ம.) வநதனை-வநதாய, வநதி-நீ, எ-ம. இர், ஈர், விகுதி முனனிலைப பனமை. (உ-ம்) உணடனிர் - உணடீர், நீர், எ-ம. அன, ஆன, விகுதி யாணபாறபடர்கை யொருமை (உ-ம) வநதனன - வநதான, அவன, எ-ம. அள, ஆள, விகுதி பெணபாறபடர்கை யொருமை (உ-ம) வநதனள - வநதாள, அவள், எ-ம. அர், ஆர், விகுதி பலர்பாற படர்கை. (உ-ம,) வநதனர்-வநதார், அவர், எ-ம. உ, விகுதி யொன்றனபாற படர்கை, (உ-ம.) வந்தது, அது, எ-ம. அ, விகுதிபலவினபாற படர்கை. (உ-ம) வநதன, அவை, எ-ம. வரும. இவைமுககால முறறுவினைகளுக்குப் பொது விகுதிகளாம. பலவினபா லொழிதத்தொழிநத பன்மை விகுதிகட கெலலா மீறறினகணணே கள, எனனும விகுதிகூடடி வரவும பெறும். (உ-ம.) வநதனர்கள, வநதார்கள், எனவரும. பிறவெனற மிகையால கொணமார், நடப்ப, எ-ம. வரும.—தொல்காபபியம.— "க ட த ற வெனனுமந நான் கூர்ந்த குனறிய, லுகரமோ டெனனே னலலன வரூஉமேழுந், தனவினையுளாக்குந் தனமைச சொலலே."—நனனூல.—"ஐயா யிகர வீறறமூன்று, மேவலின் வரூஉ மெலலா வீற்றவு, மூபபா லொருமை முனனிலை மொழியே.—இர் ஈரீற்ற விரணடு மிருதிணைப பனமை முனனிலை மினனவற றேவல." இவை மேறகோள, எ-று. (க)

106. "அம்மாம் என்பன முன்னிலை யாரையும்
எம்மேம் ஓமிவை படர்க்கை யாரையும்
உம்மூர் கடதற விருபா லாரையுந்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை."

(இ-ள்.) சில்விகுதி விகற்பங்களாமாறுணர்த்துதும். முக்காலத்துத் தன்மைப் பன்மைக்குரிய விகுதிகளில் அம், ஆம், விகுதி தன்மையு முன்னிலையுங் காட்டுவனவாம். (உ-ம்) நடந்தனம்-நடக்கின்றனம்-நடப்பம்-நடந்தாம் - நடக்கின்றாம் - நடப்பாம், யானுநீயும், என வரும். எம், ஏம், ஓம், விகுதி தன்மையும் படர்க்கையுங் காட்டுவனவாம். (உ-ம்.) நடந்தனெம் - நடக்கின்றனெம் - நடப்பெம் - உண்டேம் - உண்கின்றேம் - உண்பேம் - நடந்தோம் - நடக்கின்றோம் - நடப்போம், யானுமவனும், என வரும். கும், டும், தும், றும், விகுதிதன்மையு முன்னிலையும் படர்க்கையுங் காட்டுவனவாம். (உ-ம்) உண்கும்-உண்டும் - வருதும்-சேறும், யானுநீயு மவனும், என வரும்.—தொல்காப்பியம்.—"அவைதாம், அம் ஆம் எம் ஏம் என்னுங் கிளவியும், உம்மொடு வரூஉங் க ட த ற வென்னு, மந் நாற் கிளவியோடா யெண் கிளவியும், பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச்சொல்லே." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (உ)

107. செய்யுமென் முற்றே சேரும் பலரொழி
மற்றைப் படர்க்கையு மற்றத னீற்றய
லுயிரு முயிர்மெய்யு மொழிந்தே யஃகலும்
பலவின்பாற் கள்ளெனப் பற்றி மிகலுமாம்.

(இ-ள்.) செய்யுமென்னெச்சம்போல் வதனாலாகிய செய்யுமென்னு முற்றுவினை சிலபாலிடங்கட்குச் செல்லாமை யுணர்த்துதும். செய்யும், உண்ணும், நடக்கும், உவக்கும், என்னு நிகழ்கால வெதிர்கால முற்றுவினை உயர்திணைப் பன்மைப்படர்க்கை யன்றி மற்றை நாற்படர்க்கை யிடத்தும் வருமெனக் கொள்க. (உ-ம்) அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண்ணும், என வரும் இஃதன்றிப் பலர்பாலிடத்தும், தன்மையிடத்தும், முன்னிலை யிடத்தும், அவை முற்றுவினையாக வாரா. சொன்னவினை முற்றிடத்திலீற்று மகரத்திற்கு ஈற்றயலுயிரொன்றாயினு முயிர்மெய்யாயினுங் கெட்டுக் குறுகி வருவனவுள. (உ-ம்.) போலும் - போன்ம், மருளும் - மருண்ம், கலுழும் - கலுழ்ம், எனவீற்றயலுயிர் கெட்டன. மொழியும் - மொழிம், ஆகும் - ஆம், எனவீற்றய லுயிர்மெய்கெட்டன.—வெண்பா—"வண்கொடை மாரியுமன்றுதயை நிழலின், வெண்குடையும் வெஃகிப் புகழ்முலகங் - கண்கொள், புகைப்படப்போர் வெல்லுன்புகழ் நாமவெள்வேல், பகைப்படப் போரஞ்சிப்பணிம்." இருவ

றியுமுயிரு முயிர்மெய்யுங் குறைந்தன. அன்றியும் பலவின்பாலிடத்துக் களவெனக் கூட்டலுமாகும். (உ-ம்.) அவையுண்ணுவகள், இடுவீகள், என வரும்.—சிந்தாமணி.—"அல்லித்தாளற்றபோது மறுத்தநூலதனைப்போலத், தொல்லைத் தம்முடம்பு நீங்கத் தீவினைதொடர்ந்து நீங்கா, புல்லிக்கொண்டு யிலைச் சூழ்ந்து புகுமுயிர்க்கு பிணிகள், றொல்லையிற் றுன்ப வெந்தீச்சுட்டெரிதிடுகளன்றே." என வரும்.—தொல்காப்பியம்—"பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைத்தன்மை, யவ்வயின் மூன்று நிகழுங்காலத்துச், செய்யுமென்னுங் கிளவியொடுகொள்ளா." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௩)

108. இறந்த காலத் திடைநிலை தடறவொற்
றின்னே முவிடத் தைம்பாற் கேற்பன.

(இ-ள்.) இறந்தகாலத் திடைநிலைகளா மாறுணர்த்துதும். த், ட், ற், என மூன்று மெய்யும் இன், னும் இறந்தகால வினையிடைநிலைகளாம். (உ-ம்) நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன, நடந்தேன், நடந்தேம், நடந்தாய், நடந்தீர், எ-ம். உண்டான், எ-ம். சென்றான், எ-ம். உறங்கினான், எ-ம் வரும். என்மனார், என்றிசினோர், போனது, என வருதலு மறிக. எ-று. (௪)

109. நிகழ்பொழு தாநின்று கின்று கிறுவென
வைம்பான் மூவிடத் தாமிடை நிலையே.

(இ-ள்.) நிகழ்காலத்திடை நிலைகளாமாறுணர்த்துதும். ஆநின்று, கின்று, கிறு, என மூன்றும் நிகழ்கால வினையிடைநிலைகளாம். (உ-ம்.) நடவாநின்றான், நடவாநின்றாள், நடவாநின்றார், நடவாநின்றது, நடவாநின்றன, எ-ம், நடக்கின்றேன், எ-ம். நடக்கிறாய், எ-ம். வரும் உண்ணாநிடந்தான், உண்ணாவிருந்தான், என வருதலுமறிக. எ-று. (௫)

110. எதிர்வருங் காலத் திடைநிலைப் பவ்வ
வைம்பான் மூவிடத் தாமிவை சிலவில.

(இ-ள்) எதிர்காலத்திடைநிலைகளா மாறுணர்த்துதும். ப், வ், என இரண்டுமெய்யும் எதிர்கால வினையிடை நிலைகளாம். (உ-ம்.) நடப்பான், நடப்பாள், நடப்பார், நடப்பது, நடப்பன, எ-ம். வருவேன், வருவான், எ-ம். வரும். சிலவிலவென்ற மிகையால் சிலவினைமொழிகளிடை நிலையின்றிவரவும் பெறுமெனக்கொள்க. இவற்றையினிக் காட்டுதும். எ-று. (௬)

111. எதிர்கால விகுதியு ளொருமைத் தன்மை
குடுதுறு வென்னுங் குற்றிய லுகரமோ
டல்லன் னென்னனே னும்மென் னீறே
பல்பாற் காகும் பமார் மருமனார்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய முக்கால வினைக்கும் பொது விகுதியாமாறு ணர்த்துதும். கு, டு, து, று, அல், அன், என், ஏன், விகுதி யெதிர்கால வொருமைத் தன்மையாம். (உ-ம்.) உண்கு, கொடு, வருது, சேறு, யான், எ-ம். நடப்பல, நடப்பன், நடப்பென், நடப்பேன், யான், எ-ம். வரும். அன்றியும். ப, மார், மரும், மனுர், விகுதியுயர்திணைப் பன்மைப்படர்க்கையாம். (உ-ம்.) சொல்லுப, நடமார், எனமரும், எனமனுர், புல்வா, எனவரும். அன்றியும், கும், டும், தும், றும், விகுதிவருதலுங் கொள்க. (உ-ம்.) உண்கும்-எ, உண்டும்-இ, வருதும்-எ, சேறும்-எ, எனவரும். மாரொடும் விகுதி குறுகிவரும். (உ-ம்.) எனமா, எனவரும்.—நன்னூல—"றவ்வொடுகரவும்மை நிகழ்பல்லவுற, தவ்வொடிறப்பு மெதிர்வும் டவ்வொடு, கழிவுங் கவ்வோ டெதிர்வுமின்னேவல், வியங்கோளிம்மா ரெதிர்வும்பாந்தஞ், செலவொடுவரவுஞ் செயயுநிகழ்பெதிர்வு, மெதிர்மறை மும்மையு மேற்குமீங்கே." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (எ)

112. எதிர்மறைக் கிடைநிலை யின்றிஎன் ஏமவும்
ஆயஈர் ஆனஆள் ஆரஆ ஆது அ
வைமபான மூவிடத் தாகு மெனப.

(இ-ள்) ஒருமொழிப்பொருளை நீக்குதற்கெதிர்மறை விகுதிகளாமாறுணர்த்தும். நட, வா, முதலிய ஏவல்வினைப் பகாப்பதத்தைப் பகுதியாகநிறுத்தி இடைநிலையின்றி சூத்திரத்திற்காட்டிய விகுதிகளையேற்றி முடிக்கின மூவிடத்தைம்பால் எதிர்மறைவினையாம். (உ-ம்.) நடவேன்-யான், நடவேம்-யாம், நடவோம்-யாம், நடவாய்-நீ, நடவீர்-நீர், நடவான்-அவன், நடவாள்-அவள், நடவார்-அவர், நடவா-குதிரைகள், நடவாது-யானை, நடவான-அவை, எ-ம். வரும். எ-று. (அ)

முதலாவது—முக்காலமுற்றுவினை.—முற்றிற்று.

இரண்டாவது:—ஏவல்வியங்கோள்.

Chapter II —Imperative and Optative Words.

113. ஏவ லொருமைக் கியலு மாய்இமோ
வேவற் பன்மைக் கீர்தீர் மின்மினீ
ரிருமைக் கொரோவிடத் தாகுங் குவவே.

(இ-ள்.) ஏவல்விகுதிகளா மாறுணர்த்துதும். ஆய், இ, மோ, விகுதி யொருமையேவலாம். (உ-ம்.) உரையாய், உரைதி, உரைமோ, நடவாய், கேளாய், போதி, அருள்தி, கேண்மோ, சென்மோ, எ-ம். வரும். அன்றியும்,

ஈர், தீர், மின், மினீர், விகுதிபன்மையேவலாம். (உ-ம்.) உரையீர், கேளீர், போதீர், அருள்தீர், உரைமின், கேண்மின், உரைமினீர், கேண்மினீர், எ-ம். வரும். அன்றி, கு, விகுதியொருமைக்கும் பன்மைக்குமாகும். (உ-ம்.) கம்பன் - "அன்னையே யனையாளிவ்வா றடைந்தவா றருளுகென்றான்."—சிலப்பதிகாரம்.—'நீயிங்கிருக்கென்றேகி,'—சிந்தாமணி.—"எற்றியலகாணநா மிவட்டருகென்னவே." என்பதில் அருளுகு, இருக்கு, தருகு என்பனவொருமைக்கேவலாம். மீளவும்.—சிந்தாமணி.— 'எந்தைமாக ளெழுகென்றுளென.' எழுகு-பன்மைக்கேவலாம். ஓரோவிடத்தி லிவ்விகுதி வியங்கோள் வினைக்குமாம்.—கம்பன்—'ஆயிரமாதர்க்குள்ள வறிகுறியுனக் குண்டாகென்றேகினன்.'—சிலப்பதிகாரம்.—'பசியும்பிணியும்பகையுநீங்கிவசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி.' என்பதில், உண்டாகு, சுரக்கு, இவை உண்டாக-சுரக்க, என வியங்கோளாய் வந்தவாறு காண்க. அன்றியும், வரல், தரல் என்னுஞ் சொல், வாராய், தாராய், வருதி, தருதி, எ-ம். வாரீர், தாரீர், வருதீர், தருதீர், வம்மின், தம்மின், வம்மினீர், தம்மினீர், எனவருதலுமறிக. எ-று (க)

114. எதிர்மறை யேவற் கேலே அல்லே
அன்மோ அற்க வாகு மொருமை
ஆமின அன்மின் அற்பீர் பன்மை.

(இ-ள்) எதிர்மறையேவல் விகுதிகளர் மாறுணர்த்துதும் ஏல, அல, அன்மோ, அற்க, விகுதி யெதிர்மறையேவலொருமையாம். (உ-ம்.) செய்யேல, செய்யல, செய்யன்மோ, செய்யற்க; முனியேல, முனியல், முனியன்மோ, முனியற்க, எ-ம். வரும். ஆமின, அன்மின, அற்பீர், விகுதியெதிர்மறை யேவற்பன்மையாம். (உ-ம்.) செய்யாமின், செய்யன்மின், செய்யற்பீர், முனியாமின், முனியன்மின், முனியற்பீர், எ-ம். வரும். அற்க, என்னும்விகுதி மூவிடத்தைம்பாற்கு மேற்பதன்றி வியங்கோளினுமாம். (உ-ம்.) நாமும் பொய்யற்க, நீருஞ் சொல்லற்க, அரசன் முனியற்க, இஃதிவள் செய்யற்க, அவரும் வழுவற்க, இதுவழங்கற்க, அவை யொழியற்க.— குறள்.— 'வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க, நன்றி பயவாவினை.' எ-று. (உ)

115. "ஈதா கொடுவெனு மூன்று முறையே
யிழிந்தோ னொப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை."

(இ-ள்.) ஏவன் மொழிகளுண் மும்மொழிவிகற்பமா மாறுணர்த்துதும். ஈ, என்னுஞ்சொல் ஈவானினிழிந்த விரப்பான் சொல்லுவதாம். தா என்னுஞ் சொல் ஈவானோடொத்த விரப்பான் சொல்லுவதாம். கொடு, என்னுஞ் சொல் ஈவானின்மிக்க விரப்பான் சொல்லுவதாம். (உ-ம்.) தந்தாயீ, இழிந்தோ னிரப்பு. அன்பாதா, ஒப்போனிரப்பு. மைந்தாகொடு, உயர்ந்தோ னிரப்பு.—தொல்காப்பியம்.—" ஈயென கிளவி யிழிந்தோன

கூற்றே.—தாவென் கிளவி யொப்போன் கூற்றே.—கொடுவென் கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே.” எ-று. (௩)

116. வியங்கோ ளியலும் விகுதிக் கவ்விய
யவ்வொடு ரவ்வொற் றுமிவையெங்கு மேற்பன
“வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர்மெய்
யேகலு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே.”

(இ-ள்.) வியங்கோள் விகுதிகளாமாறுணர்த்துதும். க, ய, ர், விகுதிமூ விடத்தைம்பாற்கண்ணு மேற்கும் வியங்கோளாம் (உ-ம்.) வாழ்க, வாழிய, வாழியர், எ-ம். நான்வாழ்க, நீவாழ்க, அவன்வாழ்க, அவள்வாழ்க, அவர் வாழ்க, அதுவாழ்க, அவைவாழ்க, எனவரும். மற்றவிகுதியுமிவ்வாறொட்டுக. அன்றியும், வாழியவென்னும் வியங்கோளீற்று யகரங்கெட்டுவாழி யென்வரின் வல்லினமிரட்டா. (உ-ம்). வாழிகொற்ற, வாழிதேவ, வாழிபூத, வாழி செல்வ, என வரும்.—நன்னூல்—‘கயவொடு ரவ்வொற்றீற்ற வியங் கோ,ளியலுமிடம்பா லெங்குமென்ப.—வாழியவென்பத னீற்றனுயிர்மெய், யேகலுமுரித்த தஃதேகினு மியல்பே.’ இவைமேற்கோள். எ-று. (௪)

இரண்டாவது —ஏவல்வியங்கோள்.—முற்றிற்று.

மூன்றாவது:—எச்சம்.

Chapter III —Participles.

117. எச்சமே தொழில்பொழு தென்றிவை தோன்றி
யிடம்பா றென்று தெஞ்சிய வினையென
விவற்றுட் பெயர்சேர்ந் தியலும் பெயரெச்சம்
வினையொடு புணர்வது வினையெச் சம்மே.

(இ-ள்.) எச்சங்களா மாறுணர்த்துதும். தொழிலுங் காலமுந் தோன்றி இடமும்பாலுந் தோன்றாதுவருவன வெல்லா மெச்சமெனப்படும். ஐம்பான்மூவிடத்துஞ் செய்பவன் முதலிய வறுபொருட் பெயரொடு புணரப்படுவன வெல்லாம் பெயரெச்சமெனப்படும். வினையொடு புணரப்படுவனவெல்லாம் வினையெச்ச மெனப்படும். (உ-ம்.) உண்ட, உண்கிற, உண்ணும், என்கிறதகி, அவன், அவள், அது, அவை, நான், நீ, இவை கூட்டுக. அன்றியும், உண்டசாத்தன் - வினைமுதற்பெயர், உண்டகலம்- கருவிப்பெயர், உண்டவிடம்-இடப்பெயர், உண்டவுணல-தொழிற்பெயர், உண்டநாள்-காலப்பெயர், உண்டசோறு-செயப்படு பொருட்பெயர், இவை தெரிநிலை வினைப்பெயரெச்சம். கரியகுதிரை, பெரியகளிறு, முகத்தயானை, படத்தபாம்பு, கொடியவில், தீயசொல், புதியநட்பு, இவை குறிப்புவினைப்

பெயரெசசம். களைகட்டபயிா, களைகட்டகூலி, எனஇன்னதறகிதுபயனும், உண்டவிளைப்பு, குடிபபோனவூா, எனபபிறபெயரெஞ்சதலுமறிக. பெய ரெச்சவாய்பாடுகள —செய்த,செய்கின்ற, செய்யும், எனமூனறும. இவை இறப்பு, நிகழவு, எதிாவு, முக்காலததின்வரும. (உ-ம.)பட்டபகை, படுகின றபகை, படுமபகை, எனவரும. உணடுபோனான, உணணபபோனான், உண டக்காலவருவான, இவைமுககாலதது விளையெசசம. விளையெசச விகற ப மினிக காட்டுதும.—நனனூல.—"செயத செய்கினற செயயுமெனபாட் டிற், காலமுஞ்செயலுந தோனறிப பாலொடு, செயவதாதியறுபொருடபெ யரு, மெஞ்ச நிறபது பெயரெச சமமே."—அகததியம.—"காலமும விளை யுநதோனறிப பாலுெனறுந்து, விளைகொளளு மதுவிளையெசசமமே.—கா லமும விளையுநதோனறிப பாலுெனறுந்து, பெயா கொளளுமது பெயரெச் சமமே." இவைமேறகோள. வடநூலாா பெயரெசசம - சநதிராநதம், எ-ம. விளையெசசம-துவாநதம, எ-ம கூறுவா. எ-று. (க)

118. உமமீறற வெசசத தீறு மீற்றய
லுயிரு முயிாமெய்யு மொழிதலாஞ் செய்யுட
குமமுந தாதலு மொககு மென்ப.

(இ-ள.) பெயரெசசததிறகுச சிறபபுவிதியா மாறுணாததுதும உம மெனமுடியும் எதிாகாலப பெயரெசசந தொககுமினறு ஈறறுமகரமுமீற றயலுகரமு முகரததோ டதனமெயயும வேணடுழிக கெடுதலாம. இஙங னநதொககுமிறபுழி முககாலததுககு மேறபன. (உ-ம்) செயயுநதொழில எ-து. செயயுதொழில - செயதொழில, எ-ம. வாழுஙகுடி, எ-து. வாழு குடி - வா ழகுடி, எனவரும. இவறறைவிரிககுஙகாலை, வாழநதகுடி - வா ழாநினறகுடி - வாழுஙகுடி, எனமுககாலததுப பொருளனவாம. இவவா றெருகாலமுந தோனறாது தொககுமிறபவே இபபெயரெசசஙகள வருங் கால விளைததொகை யெனபபடும (உ-ம) ஆகும, எ-து. ஆம, எ-ம. போ கும, எ-து போம. எ-ம ஈறறுமகா மினறதனால இவை எஞசினும விளைத தொகை யெனபபடா. இஃதனறியே செயயுளிடததில ஈறறினகணணே, து, கூட்டி உம, உநது, ஆகவும பெறுமெனக கொளக. (உ-ம.) செயயும், செயயுநது, வாழும, வாழுநது, எ-ம. 'புணாிநீாசூழுநது பூவுலகிலயாவு, மு ணாிணினகிலலை யொபபு.' எ-ம. பிறவுமனன. எ-று. (உ)

119. விளையெச சங்கொள் விகுதி இ உ
உவவோ டெனவும ஊபுஆ விறபபே
அஇரு கருத்தா வணையி னிகழவே
யொருகருத் தாவு மோரிடத் திரணடு
மியைஅ வனறி இலஇன இயஇயர்
வாணபான பாக்கு வருமபொழு தாமபிற.

(இ-ள்.) முக்காலத்து வினையெச்ச விகுதிகளா மாறுணர்த்துதும். இ, உ, ஊ, ஞ, பு, ஆ, விகுதி இறந்தகாலங் காட்டுந் தெரிநிலை வினையெச்சங்களாம். (உ-ம்.) ஆடி, ஆடு, எ-ம். செய்து, வந்து, எ-ம். உண்டென, பட்டென, எ-ம். செய்யூ, காணூ, எ-ம். செய்பு, காண்குபு, எ-ம். உண்ணூ, காணூ, எ-ம். வரும். ஆய், போய், என, ய, விகுதி வருதலுமறிக. இவ்வெச்சம்பகுதி விகுதி விகாரப்பட்டும் வரும். (உ-ம்.) புக்குவந்தான், விட்டுவந்தான், என்பதில், புகு, விடு, பகுதிவிகாரம். தழீஇக்கொண்டான், உடீஇ வந்தான், என்பதில் தழுவி, உடுத்து, விகுதிவிகாரம். அ, விகுதி நிகழ்காலங்காட்டுந் தெரிநிலை வினையெச்சமாம். (உ-ம்.) உண்ண - காண, என வரும். ஒருவன் மோப்பக்குழையு மனிச்சம், எ-து. இருகருத்தாவைப் பற்றி முடிதலினிகழ்கால வினையெச்சமாயிற்று. யானே மலைமேப்ப வெடுத்தேன், எ-து. ஒருகருத்தாவைப்பற்றி முடிதலி னெதிர்கால வினையெச்சமாயிற்று. பொன்சுடரச்சுடுந்தீ, எ-து. எதிர்கால வினையெச்சமாயிற்று. தீச்சுடச் சுடரும் பொன், எ-து நிகழ்கால வினையெச்சமாயிற்று. செயவென்னெச்சம் இருகாலத்தில் வந்தது.—விருத்தம்.—"வினையெய்ய விரிந்தன முல்லைமேல், வண்டுபாட வந்தாடின மஞ்ஞையைக், கண்டுவாழ மணிக்கழலாகுழுக, கொண்டுபோகவெங்கொய்யுளையேறினர்." இதனுண் முதலீரடிக்கணிருகருத்தா வந்தமையா னிகழ்கால வினையெச்சமாயிற்று அன்றியும் இல், இன், இய, இயர், வான், பான், பாக்கு, விகுதி யெதிர்காலங் காட்டுந் தெரிநிலை வினையெச்சங்களாம். (உ-ம்) செய்யில் - செயின், எ-ம். படின் - வரின், எ-ம், நடத்திய - உண்ணிய, எ-ம். காணியர் - வாழியர், எ-ம். செய்வான் - உறங்குவான், எ-ம் உண்பான்- உரைப்பான், எ-ம் உண்பாக்கு - உரைப்பாக்கு, எ-ம். வரும் நடந்தால்- நடப்பித்தால், எ-ம் நடந்தக்கால்-ஒலித்தக்கால், எ-ம். நடந்தற்கு-நடப்பித்தற்கு, எ-ம். ஆல், கால், கு, விகுதி வருதலுமறிக.—குறள்.—"பிறர்க்கின்னா முற்பகற்செய்யிற் றமக்கின்னா, பிற்பகற்றாமே வரும்" பிறவென்றமிகையால் தொழிற்பெயர்கட்கு உம்மை கூட்டி னிகழ்கால வினையெச்சமாகுமாம். (உ-ம்) கேட்டலும், வளர்தலும், வருதலும், முதலியவை கேட்க, வளர, வர, எனப்பொருள் கொள்ளலுமாம் உண்டற்கு வந்தான், எ-து. செயவென் வாய்பாட்டிற்கு குவ்விகுதி வரும். உண்ணுமேற் பசி தீரும், எ-து. செயினென்னும் வாய்பாட்டிற் ஏல், விகுதிவரும். எனினுமேலும் வரும், காண்டலுமிதுவே கூறும், இவற்றுள் ஏனும், உம்மும், ஒரோவிடத்தில விகுதியாம். இறந்தகால வினையெச்சத்திற்கேவற் பகுதிமேல்விகுதியாகவளபெடுத்த விகாரங்கூடவொரு முளா. (உ-ம்.) கொளீஇ, செலீஇ, இரீஇ, விழீஇ, எ-ம். வரும்.—குறள்.—"சலத்தாற்பொருள் செய்தேமாந்தல் பசுமட், கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று." இதனமேல் லகரமேற்ற இறந்தகாலப்பெயரெச்சமாம் (உ-ம்) இரீஇய, இருந்தழீஇய, எ-ம். இரீஇயன், தழீஇயன், எ-ம். வரும்.—தேம்பாவணி.—" தழீஇய கலன பொருசதளா

நசைப்பெனக், குழீஇ யினமலர் பொருட்கொடிக ளூசலகோணே, டெழீஇ யினகனி பொருவனை யிபங்கண்மேல், விழீஇயினவினை பொருவிளங்க முலவேயே." எ-ம். வரும். ஐயீற்றேவற் பகுதிகளோடெட்டுடி னிறந்தகாலவினையெச்சமாம். (உ-ம்.) வளைஇ, எ-ம். வரும். இதற்கு அகரங் கூட்டினக்காலப் பெயரெச்சமாம். (உ-ம்.) வளைத்த-வளைஇய, எனவரும். துவ்வாவைவந்தக்கடை, நல்வினைதானுற்ற வழியுதவும், நல்வினைதானுற்ற விடத்துதவும், இவற்றுள் கடை-வழி-இடத்து விகுதி யிறந்தகால வினையெச்சமாயின.—நன்னூல்.—"செய்துசெய்பு செய்யாச் செய்யூச், செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர், வான்பான் பாக்கின வினையெச்சம்பிற, வைந்தொன்று மூக்காலமு முறைதரும்"—தொல்காப்பியம்.—"பின் முன்கால் கடைவழி யிடத்தெனானு, மன்னமரபிற் காலங் கண்ணிய, வென்னகிளவியு மவற்றியல்பினவே." எ-று (௩)

120. எனவொழிந்த தொழிந்த விறப்பெச் சத்துவ
வான்பான் பாக்கென வருமூன் றற்கு
மேற்கு மொருகருத்தா விரண்டும் பிறவே.

(இ-ந்) வினையெச்ச விகற்பங்களாமாறுணர்த்துதும் வினையெச்சமெல்லாந் தனியேவாரா, மற்றொருவினையைத் தொடர்ந்துமுடியும், எஞ்சிய வினையின் கருத்தாவுமவையே தொடரும், முற்றுவினையின் கருத்தாவும் ஒன்றாகவும் பிறிதாகவும் வரும். இ, உ, ஊ, பு, ஆ, விகுதி யிறந்தகாலவினையெச்சமும் வான், பான், பாக்கு, விகுதி யெதிர்கால வினையெச்சமுந் தொடருமுற்று வினையோடொரு கருத்தாவைக் கொள்ளுமல்லா தெஞ்சிய வினைக்கொரு கருத்தாவும், முற்றுவினைக்குப் பிறிதொரு கருத்தாவுங் கொள்ளின் வழூவாம் (உ-ம்) நீயாடி, அவன்பாடினான், எ-து ஆடற்குக் கருத்தா நீயே, பாடற்குக்கருத்தா அவனே, ஆகையால் வழூவாம் அவ்வழூவின்றி நீயாட அவன் பாடினானெனச் சவ்வொடு கூட்டிய, என, விகுதி யிறந்தகால வெச்சமும், அ, விகுதி வினையெச்சமும், இல், இன், இய, இயர், விகுதி யெதிர்கால வெச்சமுந் தாமே தொடருமுற்று வினையோடொரு கருத்தாவையும் பல கருத்தாவையு நோக்கிவரும் (உ-ம்) பசித்தெனப் புலி புனமேயாது - தன்வினை முதல்வினை, மாரிபெய்தென முல்லைமலர்ந்தது- பிறவினை முதல்வினை, மோப்பவெடுத்தேன்-தன்வினை முதல்வினை, மோப்பக்குழையு மனிச்சம்-பிறவினை முதல்வினை, உண்ணினுவக்கும்-தன்வினை முதல்வினை; உண்ணிற் பசிதீரும் - பிறவினை முதல்வினை, நீரிலைக்காணிய வம்மின்-தன்வினை முதல்வினை, அவர் காணிய வம்மின் - பிறவினை முதல் வினை, நாம் வாழிய ரெய்தினம்-தன்வினை முதல்வினை, நாம் வாழியரிரும் பொருளளித்தனம் - பிறவினை முதல்வினை, முறையே சொன்ன வெச்சங்கள் முற்றுவினையொடு ஒரு கருத்தாவும் இருகருத்தாவும் பற்றி முடிந்தவாறு காண்க. அன்றியும், எஞ்சியவினைக்கு முற்றுவினைக்குங் கருத்தா

னென்னின முதல்வினை கொண்டு முடிந்த வினையெச்ச மெனவும் வழங்கும்.—நன்னூல்.—"அவற்றுள், முதலில் நான்கு மீற்றின்மூன்றும், வினைமுதல்கொள்ளும் பிறவுமேற்கும்பிற." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (ச)

121. எதிர்மறை யெச்சத் தியலும் விகுதி
யாமலா தாமை யாவென நான்கே.

(இ-ள்.) ஒருவினைத் தொழிலை நீக்குதற் கெதிர்மறையாகவரும் யெச்ச விகுதிகளா மாறுணர்த்துதும். ஆமல், ஆது, ஆமை, ஆ, விகுதி யெதிர்மறை வினையெச்சங்களாம். (உ-ம்.) செய்யாமல், உண்ணாமல், எ-ம். செய்யாது, உண்ணாது, எ-ம். செய்யாமை, உண்ணாமை, எ-ம். செய்யா, உண்ணா, எ-ம். வரும். கூறுமல், என அல் விகுதி வருதலுங்கொள்க. 'வரந்தரு முனிவனெய்த வருதலும் வெருவிமாயா, நிரந்தர முலகினிற்கு நெடும்பழி பூண்டா னின்றான்' என்பு, மாயாமல் என்பதற்கு மாயா வென்றது காண்க. எ-று (ரு)

122. வரல்தரல் மூவிட மருவுதற் குரிய
செலல் கொடை சேரும் படர்க்கை யொன்றே.

(இ-ள்.) இடமமூவாமற காத்தலாமாறுணர்த்துதும். ஈண்டுவினையியலபுணர்புழி நாலவினை யுரிமையை விளக்குதுவ முறையே யாகையில் வருதல், தருதல், என விருவினைச்சொல் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையை யிணைந்து வரும். (உ-ம்) எனக்கானைவந்தது, நினக்கணிவந்தது, அவனுக்குப் பொன் வந்தது, எ-ம் எனக்குத் தந்தான், நினக்குத் தந்தான், அவனுக்குத் தந்தான், எ-ம். வரும் செலுதல், கொடுத்தல், என இருவினைச்சொல் படர்க்கைப் பெயரை யிணைந்து வரும். (உ-ம்) அவனிடத்துச் சென்றான், அவனுக் காடைகொடுத்தான், எ-ம் வரும். எனக்கு நினக்கு மாடை கொடுத்தா னென்னவரின் வழுவாம — நன்னூல்.— "தரல்வரல் கொடை செலல்சாரும் படர்க்கை, யெழுவாயிரண்டு மெஞ்சியவேற்கும்." எ-து மேற்கோள். எ-று (சா)

மூன்றாவது —எச்சம்.—முற்றிற்று.

நான்காவது — வினைக்குறிப்பு.

Chapter IV.—Defective Verbs.

123. வினைக்குறிப் பென்ப வினைபோல விகுதி
பெற்றிடம் பாற்கும் பெயர்ப்பகு பதமே.

(இ-ள்) வினைக்குறிப்பா மாறுணர்த்துதும். மேலே பெயர்ப்பகுபதங்களை விளக்கிய விடத்தில் அவையெலா மறன ப பெயர்களைப்போலே

வேற்றுமை யுருபு பெறுவனவன்றியே வினையைப்போல நடப்பனவா மெனப்பதாயிற்று; அங்ஙன நடப்புழி வினைக்குறிப்பெனப்படும். இவையே பெயரியலிசைத்த சொல்லாயினும் வினையின் றொழிலைக் குறிப்பனவும் வினையைப்போல நடப்பனவு மாகையில் வினையை விளக்கிய விடத்து வந்த முறை யெனக் காண்க. வினைக்குறிப்பெல்லா மூவிடத்தைம்பால் வினைச் சொற்கேற்ற விகுதியைப் பெற்றுமுடியும் (உ-ம்) பூணினேன்-யான், பூணினேம்-யாம், பூணினை-நீ, பூணினீர்-நீர், பூணினன்-அவன், பூணினள்-அவள், பூணினர்-அவர், பூணிற்று-அது, பூணின அவை, என வரும் பொருண்முதலாறு காரணங்களால் வரும் பெயர்ப் பகுபத மெல்லாம் வினைக்குறிப்பாக நடப்பனவாமெனக் கொள்க அன்றியும், வினைக்குறிப்பு வினையைப்போலப் பெயர்முதலாயின வேற்றி மற்றொன்றை வேண்டாது நிற்பது வினைக்குறிப்புமுற்றெனப்படும். (உ-ம்) குறள் —"அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன்முதற்றேயுலகு" இதனுள் முதற்று என்னுஞ்சொல் அஃறிணை யொருமைக்கண் வினைக்குறிப்பு முற்றெனவும், முதல வென்னுஞ்சொல் அஃறிணைப்பன்மைக்கண் வினைக்குறிப்பு முற்றெனவும்படும். (உ-ம்) இறைவகொடியை, தாயேயினியை, நீரோதண்ணியை, தீயேவெய்யை, இவை பொதுமைய, இவைதீய, அவைநல்ல, எ-ம். 'ஆங்குய்யல வெஃகியறஞ் செய்க செய்தபின், னீங்குயற்பாலபல' எ-ம் வரும். எ-று. (௧)

124. வினைக்குறிப் பொன்றன்பால் விகுதி துவ்வஃதே
வலிமிகத் துறுமொம் ஐர யவ்வுமல்
லினனு மளவு முறையீற்ற பெயர்க்கே
அவ்விறு மெல்லாம் பலவின் பாற்கே

(இ-ள்.) வினைக்குறிப்புக்கோர் சிறப்புவிதியா மாறுணர்த்துதும் ஒன்றன்பால் வினைக்குறிப்பு வினையைப்போலவே துவ்வென முடியும். (உ-ம்) அரிது, பெரிது, வெய்யது, சாயது, முகத்தது, புறத்தது, என வரும். அன்றியும், வினைக்குறிப்பிடத்து வரும்பெயர்ப்பகுதி வேற்றுமைப்பொருளாக வந்து தொக்கு நிற்கு மென்றுணர்க. (உ-ம்) தீமைத்து, கடற்று, மாரிநாட்டு, இவற்றை விரிக்குங்கால் தீமையைக் கொண்டது, கடலிலுள்ளது, மாரிநாளிலாயது, என வரும். ஐயெனு முயிரும் ர, ய, என வீரொற்றுமீற்ற பெயரோ வினைக்குறிப்பொன்றன்பால் விகுதியெனுந் துக்கொள்ளுங்காலைத் தொகைநிலை யிலக்கணத்தானே வரும், வல்லின வெழுத்திரட்டுமாகையில் ஈண்டுத் தகரவொற்று வரப்பெறும். (உ-ம்.) உடைத்து, தீமைத்து, நடைத்து, எ-ம். பெயர்த்து, ஊர்த்து, எ-ம். பொய்த்து, மெய்த்து, எ-ம். வரும். குறள்.—'பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே, நல்லார் தொடர்கைவிடல்.' பிறவுமன்ன. அன்றியும், எழுத்திணைக்கியலுஞ் சந்தியிலக்கணத்தானே வேற்றுமைப்பொருளா நிலைப்பதவீற்ற ல ள கெழும ள கெழுக

தவ்வாின் அவற்றொடு தவ்வுமுறையே றடவாமென்றுரைகயின லவ்வொற்றீற்ற பகுதிக்கண் லகரம் றகரவொற்றாகித் துவ்வும், றுவ்வாம். (உ-ம்.) கடல்-கடற்று, முதல்-முதற்று, மேல்-மேற்று, பால்-பாற்று, எ-ம். யார்க்கும்பொருள் பொழிவார் மேற்றே புகழ், எ-ம். வரும். அன்றியும் இன்னென்னு மிடைநிலைபெற்ற சொற்கண், லகரம், டகரவொற்றாகத் திரிந்து துவ்வும், றுவ்வுமாம். (உ-ம்.) வில்லினன்-வில்லிற்று, வெற்பினன்-வெற்பிற்று, பொற்பினன்-பொற்பிற்று, இருளினன்-இருளிற்று, எ-ம். வரும். அன்றியும், ளவ்வீற்ற பகுதிக்கண் ளகரம் டகரவொற்றாகத்திரிந்து, டு, வரும். (உ-ம்) நாள்-நாட்டு, பொருள்-பொருட்டு, இருள்-இருட்டு, இடையிருமாரி நாட்டு, எ-ம். வரும். அன்றியும், ணகரந் திரிந்து கண்ணென்னு மேழாம் வேற்றுமை யுருபு கட்டெனவுமாம்.—குறள்.—'குடிப்பிறந்து குற்றத்தினீங்கி வடுப்பரியு நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.'—வெண்பா.—"வெற்பிற்றே செம்பொன் விரிகடற்றே வெண்முத்தம், பொற்பிற்றும் பூமுகைத்தே தேனினிமை-கற்பித்தே, பெண்ணழகு நலமற்றதே பேராப்பொருளின்பம், கண்ணழகு செய்தலையத்தே காண்." என இவை யெல்லாம் அஃறிணை யொருமைப் படர்க்கைக்கண் வினைக்குறிப்பு முற்றாயின. இவற்றுட்பலவே பெயராகவும் வழங்கும். (உ-ம்) இருட்டு, பொருட்டு, நன்று, தீயது, எ-ம். வரும் அன்றியும், பன்மைப்படர்க்கையோவெனின் அகர மீற்ற முடியும். (உ-ம்.) கொடிய, பெரிய, உடைய, நடைய, முகத்த, முகத்தன, புறத்த, புறத்தன, பெயர, பெயரின, முதல, பால, மேல, வில்லின, வெற்பின, நாள, பொருள, பொருளன, எ-ம். வரும் பிறவுமன்ன. எ-று. (உ)

125. வினைக்குறிப் பெஞ்சி யீற்றகரம் பொதுவே.

(இ-ள்.) வினைக்குறிப்பெச்சமா மாறுணர்த்துதும். மேற்கூறியபடி பலவின்பால் வினைக்குறிப்புச் சொல்லெல்லாம் அகர விகுதியான் முடியும் பாலே தோன்றுந் தெவ்வகைப் பெயர்க்கு மேற்றவினைக் குறிப்பெச்சமாகையில் அகரவிகுதியான் முடியவும் பெறும். அங்ஙன மேற்சொன்ன தன்மையாற் பல்வின்பால் முற்றுவினையாக நடந்தன, முடிந்தன, பூத்தன, என வருதலன்றியே அவைநடந்த, இவைமுடிந்த, பலமலர்பூத்த, முதலிய முற்றுவினை யெனவழங்கு மீண்டிம்மொழிகளே பெயரெச்சமாக வழங்கவும் பெறும். (உ-ம்.) நடந்த செய்தியைச் சொல்லாய், முடிந்த தொழிலைக் காண்மின், பூத்தமலரை யணிமின், எ-ம் இத்தன்மைத் தாகும்வினைக் குறிப்பெனக் கண்டுணர்க. ஆகையி லவையே இறந்த, இவை யரும்பொருள், இம்மலாசனைய, இம்மாடெல்லாமலைய, நின்குணமரிய, நின்சொல்கொடிய, இத்தொடக்கத்தனபிறவும் பலவின்பால வினைக்குறிப்பு முற்றெனப்படும். ஈண்டுப் பெயரெச்சம்போலவு மடைமொழிபோலவு மற்றொரு பெயரைச் சார்ந்து வருங்கால மூவிடத்தைம்பாற்குப் பொதுவாய் நிற்கும் வினைக் குறிப்பெச்ச மெனப்படும். (உ-ம்.) இறந்தகையானை மாய்ந்தது, அரும்பொ

ருள வோர்திகளைச சொன்னான், களையமலலாகக் கொய்தேன், மலையநெலலிது, அரியகுணத்தவன், கொடியசொல்லன், எனபாலதொழிலைசசெயதான், மையகண், கையவளை, நனையகொமபு, சினையமலர், மூனையவேள் முதலிய பலவும் வினைகுறிப்பெசசமெனப்படுமெ அனறியு மிமமொழிகடாமே மறறொரு பெயரைசசார்ந்து தமபெயராக வினையொடுபுணர்ந்து பலவினபாற பகுபதப பெயருமாமெனக் கொளக. (உ-ம.) அரியசொன்னாய், இனியகூறிய, கொடியசெய்தாய், சிறததவாயமலரோ, மெனனடைய வாயவனனம, இவை பலவினபாற பகுபதப பெயராம பிறவுமனன. எ-று. (௬)

126. அன்மை வினைக்குறிப் பனையுந் திரிபொரு
ளன்றுமே லதுவழி னான்றாந் தாகசி
னின்றி யன்றி யென்றெஞ்சும இயாபபி
னுவவு மாமாயி னுறுவலி யியலபே.

(இ-ள.) சிலவினைகுறிபபு விகறபமாமாறுணாததுதும. ஒனறனியல்பு மறுக்கும அனமையும, ஒனறனிருபபு மறுககும இனமையும, எனவிரு சொல்லால அல்லன, இலலன, என விருபகுபதமாம் இவையே வினைகுறிபபாகி அலலன-இலலன-யான, எ-ம. அலலேம-இலலேம-யாம, எ-ம. அலலை-இலலை-நீ, எ-ம அலலீா-இலலீா-நீா, அலலன-இலலன-அவன, எ-ம. அலலள-இலலள-அவள, எ-ம. அலலா-இலலா-அவா, எ-ம. அனறு-இனறு-அது, எ-ம. அலல-இலல-அவை, எ-ம வருமாயினும, இஃதோ, அஃதோ, எனறையந தோனறிப பினனாததேறி ஒனறை மறுதது மறறொனறைத தெரிநது கொளளு மிடததில அனமையில வரும வினைக குறிபபுசசொல தெரிநத பொருளினபாலும இடமும பறறிவரு மெனக கொளக (உ-ம.) மானலலனமகன, மகனனறுமான, இவளலலளிவர், ஒனறலலபல, பலவனறொனறு, யானலலேன, நீயலலேமயாம, எனவரும. அனறியும அது, எனனுஞசொன முனனே அனறு, எனனுஞசொலவரின் செயயுளில ஆன்றாம. (உ-ம) அது+அனறு=அதானறு, என்வரும இனறி, அனறி, எனனும வினையெஞசகிளவி செயயுளில உகரம பெறறுவரும, வரினும வல்லினமிரடடா. (உ-ம.) வாளினறிபபிடியாா, எ-து. வாளினறு பிடியாா, எ-ம. நாளனறிபபோகி, எ-து. நாளன்றுபோகி, எ-ம. உப்பினறு புறகையுணகடா, எ-ம. வரும.—நன்னூல—‘அதுமுன்வரு மன்றான்றாந் தாகுமன அனறியினறி யெனவினையெஞசிகரந, தொடாபினுளுகரமாய்வரினியலபே” இவை மேறகோள எ-று (௪)

127. வழூவா முரிமை மயங்கிக கெடினவை
யிடமபா றினைபொழு திறைவினு மாபேழே.

(இ-ள.) பெயாகளும வினைகளும வரும வழூவா மாறுணாத்துதும், பெயர்க்கும் வினைக்கு மேலேகாட்டிய ததமியல்பு கெடுமபடி மயங்கிவ

ருமொழி வழுவெனப்படும். இவை யிடமுதன் மரபீறாக வேழாம். அவற்றுள் ஏனை மூவிடந் தம்முண் மயங்குவ திடவழுவாம். (உ-ம்.) நான்வந்தாய், நீவந்தான், அவன் வந்தேன், யாம்வந்தீர், நீங்கள் வந்தேம், அவர்கள் வந்தீர், எனவரும். ஐம்பாலுந் தம்முண்மயங்குவது பால்வழுவாம். (உ-ம்.) அவன் வந்தாள், அவள் வந்தார், அவர் வந்தான், அது வந்தன, அவைவந்தது, எனவரும். இருதிணை தம்முண்மயங்குவது திணைவழுவாம். (உ-ம்.) அவன் வந்தது, அது வந்தான், அவர் வந்தன, அவை வந்தார், எனவரும். முக்காலமுந் தம்முண்மயங்குவது காலவழுவாம். (உ-ம்.) பண்டுவருவான், நாளைவந்தான், நெருநல் வாராநின்றான், எனவரும். விடை தம்முண்மயங்குவது விடைவழுவாம். (உ-ம்.) திருக்கோவலூர்க்கு வழியாதெனப் பாகற்கு மருக்காவலர்ந்ததுகாண், எனவரும். வினா தம்முண் மயங்குவது வினாவழுவாம். (உ-ம்.) கறக்கின்றவெருமை பாலோ சினையோ, எனவரும். 82-ஞ் சூத்திரத்திற் சொல்லிக் காட்டிய மரபின் சொல்லெல்லாந் தம்முண்மயங்குவது மரபுவழுவாம் (உ-ம்) யானைமேய்ப்பானை யிடையன் எ-ம். மாடுமேய்ப்பானைப் பாகன், எ-ம். வரும் —நன்னூல்—"திணையே பாலிடம் பொழுது வினாவிறை, மரபாமேழு மயங்கினும் வழுவே." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (ரு)

128. ஐயந் திணைபா லணையும் பொதுவே.

(இ-ள்) சிலவழுக்காத்தலா முணர்த்துதும். திணைமேலையந்தோன்றினும் பான்மேலையந்தோன்றினும் அவற்றுப்பொதுமொழிகொண்டு முடிக்கவும். (உ-ம்.) குற்றியோமகனோ வவ்விடத்தே தோன்றுகின்றவுரு, என்றிணையையத்திலே, உரு, என்கிற பொதுச்சொல்லாலும், ஆண்மகனோபெண்மகளோ வங்ஙனந் தோன்றுகின்றவர், என வுயர்திணைப்பாலையத்திலே, தோன்றுகின்றவர், என்கிற பொதுச்சொல்லாலும்; ஒன்றோ பலவோவிச் செய்புக்க பெற்றம், என வஃறிணைப்பாலையத்திலே, பெற்றம், என்கிற பொதுச்சொல்லாலுஞ் சொல்லுக —நன்னூல்.—"ஐயந்திணைபா லவ்வப் பொதுவினு, மெய்தெரி பொருண்மே லன்மையும் விளம்பு." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௬)

129. சிறப்பணி நடையாற் றிணைசினை முதல்கள்
பிறழ்தலும் பிறவும் பேணுத னெறியே.

(இ-ள்.) இதுவுமது இகழப்படும் வழுவின்றி யலங்காரவகையான் மரபல்லவற்றையு மொரோவிடத் துரைப்பது மிருதிணை தம்முளுஞ் சினைமுதற் றம்முளு மயங்கிவருவது சிறப்பாம். (உ-ம்) நம்மரசனுடைய சிங்கத்திறகுப் பகைவர் கூட்டமாகிய யானைக ளஞ்சியோடின, உயர்திணை அஃறிணையோடு மயங்கிற்று. அவ்வரசனுக்குத் தம்பியிருவரு மிரண்டு தோள்கள், உயர்திணைமுதல் உயர்திணைச் சினையோடு மயங்கிற்று. முக

மாகியமதி, உயர்திணைச்சினை அஃறிணை முதலோடு மயங்கிற்று. கல்வி மங்கையை நல்லோர் விரும்புவார், அஃறிணை உயர்திணையோடு மயங்கிற்று. இவை உருவகவணி. மயில்போலு மங்கை, அஃறிணை உயர்திணையோ டுமயங்கிற்று. கயல்போலுங்கண், உயர்திணைச்சினை அஃறிணை முதலோ டுமயங்கிற்று. தளிர்போலுமேனி, உயர்திணை முதல் அஃறிணைச் சினையோடு மயங்கிற்று. இவை உவமையணி.—தேம்பாவணி.—"குரவகின் வேலிகோலுங் குடங்கையுட் டெஞ்சிதத்தனைக, கரவகீள் பசும்பூநெற்றிக்கரு மபுகணிறுவிழுக்கி, விரவிநீடலையின வாழை விடுங்கனி நக்கிதநீங்கான, பரவகீள்பலபூங்காவும் படுசெறிப்போயினரோ." இதனுள் பலசினைப்பெயரும் பலதொழிற் பெயரும் பலகுணப்பெயருமுரிய தற்பொருட்கன்றிப்பிறழ்ந்து பிறபொருட்குஞ் சிறப்போடுதத்தவாறு காண்க. பிறவெனறமிகையால் இவன் சரசுவதிக் கொப்பானவன், எனப் பானமயங்கிக்கூறுதலும், அரசு, வேந்து, என உயர்திணை அஃறிணையாகக் கூறுதலும், அலவன், நகுலன், கலுழன், சுணங்கன், என அஃறிணையை உயர்திணையாகக்கூறுதலுங் கொள்க.—நன்னூல்—"உருவக வுவமையிற்றிணை சினைமுதல்கள், பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர்கொளலே." எ-து. மேற்கோள். எ-று (எ)

நான்காவது:—வினைக்குறிப்பு.—முற்றிற்று.

மூன்றாமோத்து வினைச்சொல்லியல்.—முற்றிற்று.

நான்காமோத்து இடைச்சொல்லியல்.

Part IV.—Particles.

130. இடைச்சொற் றனிநிலை யின்றி முன்பின்
வினைபெயர் சேர்ந்து வேற்றுமை சாரியை
வினையொப் புருபுகளும் விளங்குதம் பொருள்வு
மிசைநிறைப் பனவு மசைநிறைப் பனவுங்
குறிப்பு மெனவெண் கூற்றவை யெனப.

(இ-ள்.) மேலே வகுத்துக்கூறிய நால்வகைச் சொற்களு ளிவ்வோத்தினகணனே யிடைச்சொல்லியலினை விளக்குதும். இடையெனப்படுவன வேற்றுமை யுருபுகளும், வினையுருபுகளும், சாரியையுருபுகளும், உவமையுருபுகளும், தத்தம்பொருளைக் காட்டுவனவும், இசைநிறைப்பனவும், அசைநிறைப்பனவும், குறிப்பினவருவனவும், எனறிவ்வெண்வகையவாகித் தாமாகத் தனியேவாராமற் பெயர்க்கும் வினைக்கும்பின்னுமுன்னுமாக ஓரிடத் தொன்றாயினும் பலவாயினும் வந்து நிற்பதுஇடைச்சொல் லெனப்படும். (உ-ம்.) ஐ, ஆல், என வேற்றுமை யுருபும்,அன், ஆன், அள், ஆள்,

என வினைவிகுதியும், அன், ஆன், இன், அல், எனச் சாரியையும், போல, புரைய, என உவமவுருபும், ஏ, ஓ, முதலிய தத்தம் பொருளனவும், ஏ, ஓ, என இசைநிறைப்பனவும், மியா, இகம், என அசைநிலைப்பனவும், விண்ணென, ஒல்லென, கல்லென, எனக்குறிப்புமொழியேயென்வகை யிடைச்சொல் வந்தவாறு காண்க.—நன்னூல்.—"வேற்றுமை வினைசாரியை யொப்புருபுகள், தத்தம்பொருள விசைநிறையசைநிலை, குறிப்பெனெண் பகுதியிற் றனித்தியலின்றிப், பெயரினும் வினையினும் பின்முன்னோரிடத், தொன்றும்பலவும் வந்தொன்றுவ திடைச்சொல்." எ-று. (க)

131. ஏயென் னிடைச்சொல் லீற்றசை தேற்றமெண்
வினாப்பிரி நிலையிசை நிறையென வாறே.

(இ-ள்.) ஏகாரவிடைச்சொல்லா மாறுணர்த்துதும். ஏகாரமென்னும் இடைச்சொல் பொருளில்லாமை யீற்றசையாகவும், தேறின துணிவுகாட்டவும், பலவற்றையடுக்கி யெண்ணவும், ஒன்றை வினாவவும், பலவற்று ளொன்றைப் பிரிக்கவும், இசைநிறைக்கவும், என இவ்வாறிடத்து மேற்கு மென்றார் புலவர். (உ-ம்.) மல்லலோங்கு கெழிலியானை மருமம்பாய்ந்தொளித்ததே, எ-து. ஏகாரம் பொருளில்லாமை சாற்றிக்கூறினதால் ஈற்றசை பொருள். பொழிவார் மேற்றே புகழ், எ-து. ஏகாரம் தெளிவின்கண் வருதலால் தேற்றம். இதை வடநூலார் அயோகவிவச்சேத மென்பர். நிலனே நீரே தீயே வளியே வெளியே, எ-து. ஏகாரம், நிலனும், நீரும், தீயும், வளியும், வெளியும், எனப்பொருள்பட எண்ணி நிற்றலின் எண். நீயே தந்தாய், எ-து. ஏகாரம் நீயேதந்தாய் எனவினாவி நிற்றலின் வினா. அவனே தந்தான், எ-து. ஏகாரம் ஒரு கூட்டத்தினின்று மொருவனைப்பிரித்து நிற்றலின் பிரிநிலை. இதனைவடநூலார் இதரயோக விவச்சேதமென்பர். ஏயேயிவளொருத்தி பேடியென் றழுதாள், எ-து. ஏகாரம் செய்யுளி லிசைநிறைத்து நிற்றலின் இசைநிறை இவையன்றி எதிர்மறையினும் வரும். (உ-ம்.) யானேகொண்டேன், எ-து. ஏகாரம் யான்கொள்ளேனென்னப் பொருட்பட்டு நிற்றலின் எதிர்மறை.—நன்னூல்.—"பிரிநிலை வினாவெ ணீற்றசை தேற்ற, மிசைநிறை யென்வா றேகா ரம்மே."—தொல்காப்பியம்.—'தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை யெண்ணே, யீற்றிசை யிவ்வைந் தேகாரம்மே.' இவை மேற்கோள். எ-று. (உ)

132. ஓப்பிரிப் பசைநிலை யொழிவெதிர் மறைவினாத்
தெளிவு கழிவு சிறப்பென வெட்டே.

(இ-ள்.) ஓகாரவிடைச்சொல்லா மாறுணர்த்துதும். ஓகாரமென்னும் இடைச்சொல் பிரிநிலையும், அசைநிலையும், ஒருசொல்லொழியவருமொழி பிசையும், ஒன்றைமறுத்தலும், வினாவும், தெளிவும், ஒருபொருட்கழிதலும், ஒன்றைச் சிறப்பித்தலும், என்றிவ்வெட்டுப் பொருள்களிற் கூடிவருமென்றறிக. (உ-ம்.) அவனோ செய்தான், எ-து. ஓகாரம் பலரு

ணின்று மொருவினைப் பிரித்து நிற்றலின் பிரிநிலை. பழியோரவருந்துறும்யாமே, எ-து. ஒகாரம் பொருள்குறியாது நிற்றலின் அசைநிலை. கொளலோ கொண்டான், எ-து. ஒகாரம் கொண்டியயப் போயினனல்லன் என ஒரு சொல்லொழிவு படவந்தமையால் ஒழியிசை. யானோசொன்னேன், எ-து. ஒகாரம் யான்சொல்லவில்லை எனப்பொருடந்து நிற்றலின் எதிர்மறை. அவனோ வல்லவனோ, எ-து. ஒகாரம். அவனோ வல்லவனோ என வினவிநிற்றலின் வினா. நன்றோவன்று தீதோவன்று, எ-து. ஒகாரம் அத்தன்மையில்லாமை தெளிந்தவழிநிற்றலின் தெளிநிலை. நைதலின்றி நல்லறஞ்செய்கினருளோ வுயிருய்யும், எ-து. ஒகாரம் கழிந்ததற்கிரங்கி நிற்றலின் கழிவு. ஓஓ பெரியன், எ-து. ஒகாரம் பெருமை மிகுதியை விளக்கிநிற்றலின் சிறப்பு. அன்றியும் குற்றியோ மகனோ, எ-து. ஒகாரம் ஐயப்பொருளைத் தந்துநிற்றலின் ஐயம்.—நன்னூல் —“ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை, கழிவசைநிலைபிரிப்பென வெட்டோவே.”—தொல்காப்பியம் — “பிரிநிலை வினாவே யெதிர்மறை யொழியிசை, தெரிநிலைக்கிளவி சிறப்பொடுதொகைஇ, யிருமூன் றென்ப வோகா ரம்மே.” (எ-று.) (௫)

133 என்வென்ப துவமை யெண்குணம் வினைபெய
ரிசைக்குறிப் பியலு மென்று மினைத்தே.

(இ-ள்.) என வென்றீரிடைச் சொல்லானது. இவையே உவமையும், எண்ணும், குணமும், வினையும், பெயரும், இசையும், குறிப்பும், எனவேழிடத்தும் வரப்பெறும். (உ-ம்) பூங்கொடி வீழ்ந்தென வீழ்ந்தாள், கொம்புலி பாய்ந்தென பாய்ந்தான், என வினையோடியைந்து வந்தவுவமை. கூற்றெனக் கொடுங்கண், காரெனயாக்கும் பொழிந்தான், எனப்பெயரோடியைந்து வந்தவுவமை. ஓரோவிடத்து, என்று, உவமையுருபாகவரும். அன்றியும், கடலெனக் காலெனக்கடுங்கட் கூற்றென, உருமென வூழித் தீயென, ஒன்றென விரண்டென மூன்றென, கல்லென்று முள்ளென்று, என, என்று, எண்ணோடியைந்தன. வெள்ளென வெளிறத்தது, வெள்ளென்று வெளிறத்தது, என, என்று, பண்போடியைந்தன. கொள்ளெனக் கொண்டான், கொள்ளென்று கொண்டான், என, என்று, வினையோடியைந்தன. ஊரெனப்படுவதுறையூர், ஊரென்று சொல்லப்படுவதுறையூர், என, என்று, பெயரோடியைந்தன. ஒல்லென வொலித்தது, ஒல்லென்றொலித்தது, என, என்று, இசையோடியைந்தன. விண்ணென விசைத்தது, விண்ணென்றிசைத்தது, என, என்று, குறிப்போடியைந்தன. பிறவுமன்ன —தொல்காப்பியம்,—“வினையே குறிப்பே யிசையே பண்பே, யெண்ணே பெயரோ டவ்வறு கிளவியுங், கண்ணிய நிலைத்தே யெனவென் கிளவி. என்றென் கிளவியு மதனோ ரற்றே.” இவை மேற்கோள் எ-று.(௬)

134 உம்மையே யெதிர்மறை யெச்சமுற் றளவை
சிறப்பைய மாக்கந் தெளிவென வெட்டே,

(இ-ள்.) உம்மையிடைச்சொல்லாமாறுணர்த்துதும். இஃது எதிர்மறையும், பிறவினையும், முற்றும், அளவையும், சிறப்பும், ஐயமும், ஆக்கமும், தெளிவும், என எண்பொருளைக் காட்டவரப்பெறும். (உ-ம.) வருதலுந்தீது, எ-து. எதிர்மறையாக வாராமை தீதெனபதற்கு முரித்தென்றமையால இதுவே எதிர்மறையும்மை. சாத்தனும வந்தான், எ-து. பிறரும வந்தது விளக்கலின் இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. இனிக்கொற்றனும் வருவானென்னும பொருளைத்தரின எதிரது தழீஇய வெச்சவும்மை. தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும வந்தார், எ-து. மூவரன்றி வேறில்லையென விளக்கலின முற்றும்மை. ஒன்று மிரண்டும, பொன்னு மணியும, எ-து. எண்ணுதற் கண் வருதலின அளவும்மை. பலமுங்கஃசும, எ-து. நிறையளவும்மை. ஒருகோலும அரைகோலும, எ-து. கோலளவும்மை. ஆழாக்கும் உழக்கும உரியும நாழியும், எ-து. அளவினளவையும்மை. குறவருமருளுங் குன்றம, எ-து. குன்றத்திற குறவர மயங்காது திரியுமுயர்வைச சிறப்பித்தது உயர்வுச சிறப்பும்மை. பூனையும புலாற்றின்னாது, எ-து. பூனையிடத்திற் புலாற்றின்னு மிழிவைச்சிறப்பித்தது இழிவுச்சிறப்பும்மை. பத்து மெட்டும, எ-து, ஒன்றிற்றேருமையின ஐயவும்மை. புலியினுங் கொடியன், கடலினும பெரிது, எ-து ஆக்கவும்மை. நன்றுமன்று தீதுமன்று, ஆணுமன்று பெண்ணுமன்று, எ-து இன்னதென்த தெளிந்தவிட்டது தெளிவும்மை. எச்சவும்மை இருவகை, சிறப்பும்மை இருவகை, அளவும்மை நால்வகை. பிறவுமன்ன,—தொல்காப்பியம —"எச்சஞ் சிறப்பே யைய மெதிர்மறை, முற்றே யெண்ணே தெரிநிலை யாக்கமென, றப்பா லெட்டே யும்மைச் சொல்லே." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (ரு)

135 வரைபபடு மெண்ணும வையகத் திலலவும
வினைபபடி னும்மை வேண்டுஞ் செவ்வெண
ணீற்றின வேண்டு மெச்ச வும்மையே

(இ-ள்) உம்மையிடைச்சொற சிறப்புவிதியா மாறுணர்த்துதும். இத்துணையென்று வரையறுத்துணரப்பட்ட பொருள்களும, உலகிலில்லாப் பொருள்களும, வினையொடு கூட்டிச சொல்லுங்கால உம்மை கொடுத்துச சொல்லல வேண்டும. (உ-ம) கண்ணிரண்டுஞ் சிவந்தன, காலமூன்றுங்கண்டான, எ-ம. ஒன்னங்கைக்கு மயிரில்லை, முயற்கோடு மாமைமயிருங்கோழிமுலையும் பணமேயில்லை, இக்கழுதைக்குங் கோடில்லை, எ-ம. இவை யும்மையின்றிவரின இரண்டன்றி வேறு கண்ணுள, எ-ம. மற்றோரங்கைக்கு மயிருள, எ-ம. முயற்கோடும ஆமைமயிரும கோழிமுலையும இன்றுள, எ-ம. மற்றைக்கழுதைக்குக்கோடுள, எ-ம். வரும. பிறவுமன்ன. ஆயினும இத்துணைத்தென்று எண்ணப்பட்ட பொருளின்பெயர் வினைப்படாதவழின் உம்மை கொடுத்தலுங் கொடாமையுமாம. (உ-ம.) இவையிரண்டும் பசு, இவை மூன்றுங்கன்று, எ-ம். அறமிரண்டு, குறற

மூன்று, எ-ம். பின்னும் எண்ணாட்டு முகுமின்றிச் செவ்வெண்ணுஞ் பலவற்றைச் சொல்லின் ஈற்றினிடத்து உம்மைத்தொகையிற்றும். (உ-ம்.) அட்டு புலால் பாகு பானிதழு மூன்றுன், கடல்போழும் கல்வியுமன், எ-ம், அட்டுபுலால் பாகுபானிதழு மூன்றுனென்பதார், இங்கு எச்ச வும்மை யென்றதனை லடகுமுதலியவற்றையு மூன்றுனென்பதாயிற்று. பிறவுமன்ன.—நன்னூல்.—"செவ்வெண் ணீற்றதா மெச்ச வும்மை." எ-து. மேற்கோள். எ-று. (௬)

136. எண்வகை யெட்டனுள் ஏசெவ்வெண் ணென்றா
எனாநான்கு தொகைபெறு மெனவொடு வும்மை
நான்குந் தொகாமை நடக்கவும் பெறுமே
யென்றென வொடுமூன்று மெனுசிடத் தனவுமாம்.

(இ-ள்.) எண்ணிற்குரிய விடைச்சொல்லா மாறுணர்த்துதும். எண்ணின்வகை எட்டெனக் கொள்க. அவையே உருபில் செவ்வெண்ணும், ஏ, என்று, எனா, என்று, என, ஒடு, உம், எனறிவ்வேழுருபு பெற்ற வெண்ணுமாக எட்டெனப்படும். இவற்றுள் பெயர்க்கண் வருஞ் செவ்வெண்ணும், ஏகாரவெண்ணும், என்று வெண்ணும், எனாவெண்ணும், ஆகியநான்கும் ஈற்றினகண்ணே தொகைபெற்று நடக்கும். (உ-ம்.) சாத்தன், கொற்றன், இருவருமவந்தார், எ-ம். சாத்தனே, கொற்றனே, தேவனே, மூவருமவந்தார், எ-ம. நீயென்று, அவனென்று, இருவருமபோமின், எ-ம். நானெனா, நீயெனா, அவனெனா, மூவரும் வந்தனம, எ-ம். முறையேநான்குந் தொகைபெற்றவாறு காணக. என்று, என, ஒடு, உம, என்றிநநான்கும் தொகைபெற்று நடக்கவுந் தொகைபெறாது நடக்கவுமாம். (உ-ம.) சாத்தனென்று, கொற்றனென்று, சொன்னவா வந்திலர், எ-ம். நிலனென, நீரென வேண்டும, எ-ம். பரியொடு, கரியொடு, தேரொடுதானை பொழிந்தன, எ-ம. நிலனுநீருந்தீயும நலல, எ-ம. முறையேநானகுந்தொகைபெறாது வந்தவாறுகாண்க. மீளவும, நிலனும நீரும இரண்டும் வேண்டும, எ-ம. பிறவுந்தொகை பெறறுவரவுமாம. அன்றியும என்று, என, ஒடு, எனறிமமூன்றிடைச்சொல எண்ணினகண ஓரிடத்தே நிறபினும் எண்ணப்படும பொருள்கடோறும பிரிந்து செலலுமெனறுணர்க. (உ-ம்.) குறள்.—"வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்சநினையுங்கால், தீயெச்சம்போலத்தெறும்," எ-ம. "பகை பாவ மச்சமபழி யெனநானகு, மிகவாவாமில் லிறப்பான் கண," எ-ம. "பொருள் கருவி காலம வினையிட னோடைந்து, மிருடீர வெண்ணிச்செயல." எ-ம. இவற்றை விரித்துரைக்கில வினையென்று, பகையென்று, எ-ம. பகையென, பாவமென, அச்சமென, பழியென, எ-ம். பொருளோடு, கருவியோடு, காலமோடு, வினையொடு, இடனோடு, எ-ம. முறையே மூன்று மேனை யிடத்தும பிரிந்து சென்ற வாறு காணக.—நன்னூல.—"பெயர்ச் செவ்வெண்ணே யென்றா வெனாவெண,

[illegible] (ஐ)

137\. அத்தந்தி லன்றம்ம வாங்கரோ வாமா
லிட்டிருங் குன்றுகா விருந்தின் றேருஞ்
சின்றத் தானின் றிலபிற பிறக்கு
மன்மா மன்றே மாதுயா மாதோ
போலும் போமெனப் பொதுவசை முப்பதே
யித்தை யத்தை யாழிக மதிமானர்
மோமியா வாழிய முன்னிலை யசைபத்தே.

(இ-ள்.) பொதுவசையு முன்னிலையசையு மாமாறுணர்த்துதும். அத்து, அந்தில், அன்று, அம்ம, ஆங்கு, அரோ, ஆம, ஆல், இட்டு, இரும், குரை, கா, இருந்து, இன்று, ஓரும், சின், தம, தான், நின்று, தில, பிற, பிறக்கு, மன, மா, மன்னே, மாது, யா, மதோ, போலும், போம், என முப்பது மூவிடத்தைமபாற் குரியவசைச் சொல்லெனப்படும். (உ-ம்.) நிலத்தியல்பு, சேயிழையந்திற் கொழுநற்காணிய, அகடுநீன் றொழுகியதன்றே, அம்மவாழி தோழி, ஆங்கத்திறனல்லயாங்கழற, குயிலாலுமரோ, பணியுமாமென்றும்பெருமை, ஆரமொத்துளதால, பிளந்திட்டான், காணடிகும், பலகுரைத்துன்பம், இவளிவட்காணடிகா, எழுந்திருந்தேன், சொதுமின்றே, அஞ்சுவதோருமறனே, என்றிசின, அவர்தம்பால, நீதான், துணையாய் நின்றான், பெற்றாங்கறிகதிலலம்மவிவ்வூரே, ஆயனையலபிற, நகைபிறக்கொழிய, கூறியதோவாண்மன் உபபின்றுபுறகையுண்கமா, பூங்கொடிப்புகலுமன்னே, சிறைவிரிததாமொதோ, யா பன்னிருவா மாணாக்கரகத்தியற்கு, வருநதினைபோலும, வாழ்தெனபோம, என வரும. அன்றியும் இத்தை, அத்தை, யாழ், இக, மதி மான, ஆர, மோ, மியா, வாழிய, எனப்பத்து முன்னிலை யொன்றற்குரிய வசைச சொலலெனப்படும். (உ-ம) நீயொன்றுபாடித்தை, குறுமகளுள்ளிச் செலவத்தை, செலவயாதியாழ், தண்டுறையூரகாணிக, சென்மதிபெரும, மொழிமானபுலவ, அத்தியனூர் வந்தார, கண்டதுமொழிமோ, சென்மியா, வாழி வாழிய, என வருமுறை பறறிக்காண்க. அன்றியும, இரக்கப் பொருளையும இகழ்ச்சிப் பொருளையும அச்சப்பொருளையும அதிசயப்பொருளையும தருகிற விடைச் சொற்களுண்டு. (உ-ம.) அம்மருங்கிறகன்னே, பாற்கான மாறறினகொல்லோ, ஓஒவுழக்குந்துயர், ஐயோவெனசெய்வேன், என வரும். அன்னே, கொல்லோ, ஓஒ, ஐயோ, இவைவிரக்கம. எஎயிவனொருத்திப பேடியோ வென்றார், சீசீயவன்கெட்டான், எனவரும. எஎ, சீசீ, இவையிகழ்ச்சி. கூகூ கொன்றனை, ஐயையோ திருடன வந்தான், எனவரும கூகூ, ஐயையோ, இவையச்சம; ஆஅவிதனை யெப்படியறிந்தான்; ஓஒ நன்றாயச் சொன்னான், அம்மம்மா வெப்படிப்பட்ட கூத்து, என வரும. ஆஅ, ஓஒ, அம

மமமா, இவை யதிசயம். அன்றியு மித்தொடக்கத்தன பலவுளவாயினு மவற்றை நிகண்டு திவாகர முதலியவற்றின் கண்ணே காண்க.—தொல்காப்பியம்.—"அந்திலாங்க வசைநிலைக் கிளவியென, ருயிரண் டாகு மியற்கைத்தென்ப.—மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச் சொல்.—அம்ம கேட்பிக்கும்.—ஆங்க வுரையசை:—மியாயிக மோமதி யிகுஞ்சின் னென்னு, மாவயினாறு முன்னிலை யசைச்சொல்.—கொல்லேயையம்."—நன்னூல்.—"யாகா பிறபிறக்கரோ போமாதிகுரு, சின்குரையோரும் போலு மிருந்திட், டிருந்தாந் தான்கின்று நின்றசை மொழி.—மன்னேயசை நிலை யொழியிசை யாக்கங் கழிவு மிகுதி நிலை பேறாகும்.—விழைவே கால மொழியிசை நிலையே." இவை மேற்கோள். எ-று. (அ)

நான்காமோத்து இடைச்சொல்லியல் —முற்றிற்று.

ஐந்தாமோத்து உரிச்சொல்லியல்.

Chapter V.—Attributives.

138. உரிச்சொல் லெனப்படு வுரியபற் குணச்சொல்
லாகிப் பெயர்வினை யணைந்து வருமே

(இ-ள்.) மேல்வகுத்துக்கூறிய நால்வகைச்சொற்களுளிவ்வோத்தின்கண்ணே யுரிச்சொல்லியல்பினை விளக்குதும். உரியெனப்படுவன பல்வகைக்குணங்களை யறிவிக்கும் பெயர்ச்சொற்களாம். இவ்வுரிச்சொல் குறிப்பும், பண்பும், இசையும், என மூவகைப்படும். குறிப்பாவன - மனத்தாற்குறித்தறியப்படுவன, பண்பாவன - விழியாலறியப்படுவன, இசையாவன - செவியா லறியப்படுவன, இவற்றுள்.—

குறிப்புச்சொற்கள் வருமாறு:—சால், உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, என்னு மாறு மிகுதி யென்னுங் குறிப்பை யுணர்த்து வனவாம். (உ-ம்.) தென்மலை யிருந்த சீர்சால் முனிவரன் - சால், உறுவளி தூக்கும் - உறு, தவப்பல-தவ, நனிப்பயன்களை-நனி, துனிகூரெவ்வமொடு-கூர், கழிநலம்-கழி, எனவரும். பையுள், சிறுமை, இரண்டும் நோயையும் ; இலம்பாடு, ஒற்கம், இரண்டும் வறுமையையும் ; விறப்பு, உறப்பு, வெறுப்பு, மூன்றுஞ் செறிவினையையும் ; கறுப்பு, சிவப்பு, இரண்டும் வெகுளியையும்; உணர்த்துவனவாம். படர், எ-து. நினைத்தல்-செல்லுதல்-நோவு-மூன்றையும், செழுமை, எ-து. வளம்-கொழுப்பு - இரண்டையும்; தா, எ-து. வலி-வருத்தம்-இரண்டையும்; உணர்த்து வனவாம்.—நன்னூல்.—'சாலவுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்.'—தொல்காப்பியம்—"பையுளுஞ்சிறுமையு நோயின்பொருள.—இலம்பாடொற்கமாயிரண்டும் வறுமை.—விறப்பு முறப்பும் வெறுப்புஞ் செறிவே.—கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள.—படரே யுள்ளல் செலவு

மாகும்.—செழுமை வளனுங் கொழுப்புமாகும்.—தாவே வலியும் வருத்தமுமாகும்." இவைமேற்கோள்.

பண்புரிச்சொற்கள் வருமாறு:—கடி, எ-து. காவல் - கூர்மை - விரை - விளக்கம் - அச்சம் - சிறப்பு - விரைவு - மிகுதி - புதுமை - ஆர்த்தல் - வரைவு - மன்றல் - கரிப்பு, என்னும் பதின்மூன்று குணங்களை யுணர்த்துவதாம். (உ-ம) கடிநகர் - காவல், கடிநுனைப்பகழி - கூர்மை, கடிமாலை - வாசனை, கண்ணாடியன்ன கடிமார்பன - விளக்கம், கடியரமகளிர்க்கே கைவிளக்காகி - அச்சம், அம்புதுஞ்சுங்கடியரண் - சிறப்பு, எங்கணைகடிவிடுதும - விரைவு, கடியுணகடவுட் கிட்டசெழுங்குரல் - மிகுதி, கடிமுரசு - ஆர்த்தல், கடிதநுககருமபினை கண்டகரநறி - வரைவு, கடிவினைமுடிகி - மன்றல், கடிமிளகுதின்ற கல்லாமந்தி - கரிப்பு, எனவரும. குரு, கெழு, இரண்டு நிறத்தையும், நொசிவு, நுழைவு, நுணங்கு, மூன்று நுண்மையையும, மழவு, குழவு, இரண்டு மிளமையையும, தடவு, கயவு, நளி, மூன்றும பெருமையையும், வார்தல, போகல, ஒழுகல, மூன்றுநேர் நெடுமையையும; உணர்த்துவன வாம. தடவு, எ-து கோணலும-பெருமையும, பொற்பு, எ-து பொலிவும, சாயல, எ-து மென்மையும, உணர்த்துவனவாம.—தொல்காப்பியம.—"கடியென்கிளவி, வரைவே கூர்மைகாப்பே புதுமை, விரைவே விளக்கமிகுதிச சிறப்பே, யச்சமுன்றேற்றாயீரைந்து, மெய்ப்பட்டதோன்றும பொருட்டாகுமமே.—குருவுங்கெழுவு நிறனாகுமமே.—நொசிவு நுழைவு நுணங்கு நுண்மை.—மழவுங்குழவு மிளமைப்பொருள.—தடவுங்கயவுநளியும பெருமை.—வார்தல்போக லொழுகன்மூன்று, நேர்புநெடுமையுஞ் செய்யும பொருள.—அவற்றுள, தடவென்கிளவி கோட்டமுஞ்செய்யும, கயவென் கிளவிமென்மையுஞ் செய்யும, நளியென்கிளவி செறிவுமாகும.—பொற்பே பொலிவு - சாயன மென்மை." இவை மேற்கோள.

இசையுரிச்சொற்கள் வருமாறு:—முழக்கு-இரட்டு - ஒலி-கலி-இசை-துவை - பிளிறு - இரை - இரக்கு - அழுங்கல்-இயம்பல - இமிழ் - குளிறு-அதிர்-குரை - கனை-சிலை - சும்மை-கௌவை - கம்பலை - அரவம - ஆர்ப்பு-என்னு மிருபத்திரண்டு மோசையென்னு மிசையை யுணர்த்துவனமாம. மாற்றம் - நுவற்சி - செப்பு - உரை - கரை - நொடி - இசை-கூற்று-புகறல-மொழி-கிளவி-விளம்பு-அறை-பாட்டு-பகர்ச்சி-இயம்பல், என்னும பதினாறுஞ் சொல்லென்னு மிசையை யுணர்த்துவனவாம.—நன்னூல.—"முழக்கிரட்டொலி கலியிசைதுவை பிளிறிரை, யிரக்கழுங்கியம பலிமிழ்குளிற திர்குரை, கனைசிலைசும்மை கௌவைகம்பலை, யரவமார்ப்போ டின்னன வோசை."—நிகண்டு.—"மாற்றமே மொழியே கிரோவாணியேகதை யெதிர்ப்புக், கூற்றுரையனுவலே சொற்குயில் விளக்கிளவிகாதை, யேற்றிடுநொடியிலையுந் தோடிசை பறைவாக்குப்பாணி, தோற்றமா நுவலிரேடு மூவேழு சொல்லினபேர்." இவை மேற்கோள். எ-று. (க)

139. அறிவரு ளாசை யச்சமா னம்
நிறைபொறை யோர்ப்புக் கடைப்பிடி மைய
னினைவு வெறுப்புவப் பிரக்கநாண் வெகுளி
துணிவழுக் காறன் பெளிமை யெய்த்த
றுன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமத
மறவியினைய வுடல்கொ ளுயிர்க் குணந்
துய்த்தறுஞ்ச றொழுத லணித லுய்த்தலாதி
யுடலுயிர்த் தொழிற் குணம்.

(இ-ள்.) உயிரின்குணமு முயிரின் றொழிற்குணமு மாமாறுணர்த்துதும். அறிவு, அருள், ஆசை, அச்சம், மானம், நிறை, பொறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி, மையல், நினைவு, வெறுப்பு, உவப்பு, இரக்கம், நாணம், வெகுளி, துணிவு, அழுக்காறு, அன்பு, எளிமை, எய்த்தல், துன்பம், இன்பம், இளமை, மூப்பு, இகல், வென்றி, பொச்சாப்பு, ஊக்கம், மறம், மதம், மறவி, என்கிற முப்பத்திரண்டு மிவைபோல்வனபிறவு முடம்போடுகூடிய வுயிர்களின் குணங்களாம். துய்த்தல், துஞ்சல், தொழுதல், அணிதல், உய்த்தல், என்கிறவைந்து மிவைபோல்வனபிறவு முடம்போடுகூடிய வுயிரினுடைய தொழிற்குணங்களாம் இதனுண்முன்னோ னுடல் கொளுயிர்க் குணமென்று முடலுயிர்த்தொழிற் குணமென்றுஞ் சொன்னமையா னுடலிலாவுயிரு முளவெனக்கொள்க. உயிருள்ளபொருள்க ளோரறிவுமுதலாக வாறறிவீறாகும்.—தொல்காப்பியம்.—"ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே, யிரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே, மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே; நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே, யைந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே, யாறறி வதுவே யவற்றொடு மனனே, நேரிதி னுணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே.—புல்லு மரனு மோரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.—நந்து முரளு மீரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.—சிதலு மெறும்பு மூவறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.—நண்டுந் தும்பியு நான்கறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.—மாவு மாக்களு மையறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே.—மக்க டாமே யாறறி வுயிரே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே. ஒருசார் விலங்கு முளவென மொழிப." இவை மேற்கோள். எ-று. (உ)

140. பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ண
மறுசுவை யூறெட் டியைல பொருட்குணம்.

(இ-ள்.) உயிரில்லாத பொருட்குண மாமாறுணர்த்துதும். சதுரம், நீளம், வட்டம், முக்கோண முதலிய வடிவுகளும்; இருவகை வாசனைகளும்; வெண்மை, செம்மை, பொன்மை, கருமை, பச்சை, எனவைவகை வண்ணங்களும்; கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு உவர்ப்பு, தித்திப்பு, கார்ப்பு,

என்றறு சுவைகளும் வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, நொய்மை சீர்மை, இழுமெனல், சருச்சரை, எனவெட்டூறுகளும், உயிரில்லாப் பொருள்களின் குணங்களாம். எ-று. (௮)

141. *தோன்றன் மறைதல் வளர்தல் சுருங்க*
னீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்த
லீத லின்னன விருபொருட் டொழிற்குணம்.

(இ-ள்.) உயிருள்ளபொருட்கு முயிரில்லாதபொருட்குந் தொழிற்குண மாமாறுணர்த்துதும். தோன்றல், மறைதல், வளர்தல், சுருங்கல், நீங்கல், அடைதல், நடுங்கல், இசைத்தல், ஈதல், இவ்வொன்பது மிவைபோல் வனபிறவும் உயிருள பொருட்கு முயிரிலாப் பொருட்கு முரிய தொழிற்கு ணங்களாம். இவ்வகைக் குணங்க ளலங்கார வழியான் மாற்றவுமாமெனக் கொள்க. (உ-ம்.) பொற்றிரடுஞ்சு மாடம், சீரறத் துயின்றுவாழ் சிறந்தநாட்டே, உயிர்தோன்றிமறைந்தது, உடறோன்றி மறைந்தது, நெருப்புத்தோன்றி மறைந்தது, என வரும். பிறவுமன்ன. எ-று. (௯)

142. இருதிணை மூவிட நான்மொழி யைம்பா
லறுதொகை யெழுவழு வுருபுக ளெட்டே
தொகாநிலை யொன்பது தொகைநிலை யாறு
முப்பொழு திருசொல லாறு பெயரே
பகுபத மட்டு வினைவே வினையின்
மூவகை முற்று மிருவகை யெச்சமும்
வினைக்குறிப் பிடையுரி விதித்தவை முத்தமிழ்
மொழி யெனத் தெளிந்த முன்னோர்
வழியிவண் விளக்கிய வணசொற் றொகையே.

(இ-ள்.) இச்சொல்லதிகாரத்துள் விளங்கியவற்றை இங்ஙனந் தொகையாகத்தந்தவாறு காண்க. (௰)

ஐந்தாமோத்து உரிச்சொல்லியல்.—முற்றிற்று.

அதிகாரம் ஒன்றிற்கு, ஒத்தைந்திற்கு, இயல்பதினொன்றிற்கு, ஆ சூ. 102.
மேற்கோள், சூ. 118. ஆ மொத்தம். சூ. 220.

அதிகாரம் இரண்டிற்கு, மேற்கோளோடுகூடிய ஆ மொத்தம் சூ. 341.

இரண்டாவது:—சொல்லதிகாரம்,—முற்றிற்று.

மூன்றாவது:

பொருளதிகாரம்.

PART III.—PORUL.

143. மெய்ப்பொருள் பகர்ப்பொருள் வேத முதற்பொரு
ளப்பொரு ளாகத் தனித் துரைகுவல் பொருளே.

(இ-ள்.) பொருளிலக்கணம்மாறுணர்த்துதும். எந்நூலுரைப்பினு முன் நாற்குப்பாயிரமுரைத்தே நூலுரைக்கப்படும். என்னை, 'ஆயிரமுகத்தா னகன்றதாயினும், பாயிரமில்லது பனுவலன்றே.' என்றாராகலின், இஃது சிறப்புப்பாயிரம். இந்நூலிலக்கண முறைக்கில் நூனுதலியதுரைத்தலும், நூலுளதிகார நுதலியதுரைத்தலும், அதிகாரத்துளோத்து நுதலியதுரைத்தலும், ஓத்திடைச்சூத்திர நுதலியதுரைத்தலும், என நால்வகையானுரைத்தல் வேண்டும். அவற்றுள் நூனுதலியதுரைத்தலாவது:—நூலாமாறும் நூலென்ற சொற்குப் பொருளாமாறுமுரைத்தல். அவற்றுள் நூலாமாறுரைக்குங்கால் நூன் மூன்றுவகைப்படும். அவை முதனூல், வழிநூல், சார்புநூலென்னும். என்னை, 'முதல்வழி சார்பென நூன் மூன்றாகும்.' என்றாராகலின், அவற்றுள் முதனூலாவது—வரம்பிலறிவன் பயந்ததாகும். என்னை, "வினையினீங்கி விளங்கிய வறிவின், முனைவன் கண்டது முதனூலாகும்." என்றார் தொல்காப்பியனார். வழிநூலாவது—முதனூற்பால் மரபு பின்னரும் வேண்டும் விகற்பங்காட்டி வழுவாமற்கூறுவது. என்னை, "முன்னோர் நூலின் முடிபொருங்கொத்துப், பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங்கூறி, யழியா மரபினது வழிநூலாகும்." என்றாராகலின், சார்புநூலாவது—அவ்விருவர் நூலின் முடிந்தபொருளை யொருசார்கோக்கி யொருங்கு தொகுப்புப்படவைப்பது. என்னை, 'இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித், திரிபுவே றுடையது புடைநூலாகும்.' என்றாராகலின், நூலென்றசொற்குப்பொருளுரைக்குங்கால், தந்திரமென்னும் வடமொழியை நூலென்று வழங்குவது தமிழ்வழக்கெனக்கொள்க. நூனுதலியதுரைத்தலாவது—இந்நூலின்ன கருதிற்றென்றுணர்த்தல். அது தமிழ் நுதலிற்றென்றல். தமிழ்நூல் மூன்றுவகைப்படும். அவை இயனூலும், இசைநூலும், நாடகநூலுமாமெனக்கொள்க. அதிகார நுதலியதுரைத்தலாவது:—இவ்வதிகார மின்னது கருதிற்றென்றல். இவ்வதிகார மென்னுதலிற்றோவெனின், பொருளிலக்கண நுதலிற்று. இவ்வதிகாரத்துள விளங்கியவோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின், பதிகமென்னும்பெயர்த்து. இத்தலைச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின், கடவுள்வணக்கமு மதிகாரமு நுதலிற்று. இதனுரையாவது—"பொழிப்பெனப் பலவகை பொருந்திய பொருளைப் பிண்டமாகக் கொண்டுரைப்பதுவே." என்றாராகலின் வருமாறு.

இப்பூவுலகமாளவுபட்டடார் தெளிவாலத்தும், தவிராமெய்ப் பொருளாகவும், கலப்புமின்றிப் பிரிப்புமின்றித் தலைமையொன்றென வியலுபாகக்கொண்டு பகாப் பொருளாகவும், வேதநூலுக்குத் முதல்வனாகவும், வேதநூலாலடை யப்படு முழுமுதற்பொருளே யாகவும் நிற்கும் பொருளாகிய மெய்யுங் கடவு ளை மனவுணியாகவேத்தி பொருளிலக்கணத்தைக் கூறுதும். ஆகையில் இவ்வதிகாரம் வழுவொன்றின்றி முடிப்பது வேண்டி யீண்டுந் தெய்வ வணக்கமுரைத்த முறையைக்காண்க. எ-று (க)

144. பொருணூ லென்பது புகல்பொரு ளுதவிய
வுரிப்பயன் படுத்துமா றுரைத்த நூலே.

(இ-ள்.) இவ்வதிகாரம் பொருணூலினிலக்கணத்தை யுணர்த்துவதா கையி னிச்சூத்திரத்தின்கண்ணே பொருணூலாவதிஃதெனக் காட்டுதும். இவனைம்பொருளெனப் படுவதுதான விரித்துரைப்பர்ணெடுத்த பொருளை பயன்படக்கூறும்படியைக்காட்டு நூலேயென்க்கணெனர்க ஆலையாற புலவராலுரைக்கத் தகும்பொருளாவன:—அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என நான்கு, இவற்றுட் பொருணூறறந்த செந்தமிழுணர்ந்தோர் மற்றை யாவுமொழிய அகப்பொருளெனச் சிறப்பமொன்றையும் புறப்பொரு ளெனப் படைச்சேவகமொன்றையும் விரித்துரைத்தார். அவன்ம பொது ப்படாதுரைத்தநூல சிறுபான்மையாகையின இவ்வனம அறமுதனன்கிற கேறபப்பொது நூலாகவிவ்வதிகார முடியுமெனவே கொள்க. (உ)

145. வழக்குத் தேற்றந் தோற்ற மெனவிம்
மூவகைப் படுமோ மொழியும் பொருளே.

(இ-ள்.) பொருட்கூறுபாடா மாறுணர்த்துதும். கற்றோர் பிறர்பயன் பட விரித்துரைக்கத்தகும் பொருளெல்லாம் வழக்கும், தேற்றமும், தோ ற்றமும், என விம்மூன்று வகையு ளடங்கும். இவையே ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம், எ-ம். கூறுவா. வடநூலார் ஆசாரம், விவகாரம், பிராயச்சித்தம், எ-ம். கூறுவா. எ-று. (ங)

146. நீதி வழங்கலு நிலைபெறத் துணிதலுந்
தீதென நன்றெனத் தெளிதலு மிவைவழக்
காதி மும்பொருட் காகும் பயனே.

(இ-ள்.) கூறிய மூவகைப் பொருட்குப் பயனே யுணர்த்துதும். அவற் றுள வழக்குப்பயனாவது:—முன யாதொருவன் செய்தவை நீதிநூலிற கே ளாதன வென்பதாயினு மேற்பன வென்பதாயினும் வழக்குமுறையிற் காட் டியதனுள் குற்றக் தோற்றலுங் குற்றங்காத்தலுமென இருவகைவழக்கெ னறவாறு, அவ்வனம் அஞ்சியோடினுரைத் தொடாகதயிர் செகுத்தலின

மென்று குற்றந்தோற்றலும், தன்னைக் காப்பதுவேண்டி யெதிர்த்த பகைவ னாக கொல்வது வீரமென்று குற்றங்காத்தலு, மென்றிருவகைவழக் கென படும். தேற்றப் பயனாவது:—குறித்ததொழிலைச் செய்யத்தகுவதோ தகா ததோவென வையந்தோன்றி யிரண்டி லொன்றைத் தானறிந்தது வே தகுவதெனபதாயினுந் தகாததென்பதாயினும் விரிவாகக்காட்டி யையந்தீர்ந் ததை யனுகவு மகற்றவு முன்னர்த்தேறுதற் கேற்பக்கூறலென் றிருவகைத தேற்ற மென்றவாறு. அங்ஙனம் மேன்மையோர்க்கும் பணிதற்குமோ தகாதோவென வையந் தோன்றித் தகுமெனப் பலவறைக்கொண்டு காட் டிப் பணிவதற் கினைவருந் துணியத் தேற்றலும், தேடியபொருளை நம்பதகு மோ தகாதோவென வையந்தோன்றித் தகாதென விரித்துக் காட்டியவற றை நம்பாததற்குத்தேற்றலும் இருவகைத் தேற்ற மெனப்படும். தோற்றப் பயனாவது—எடுத்தபொருட் குணந்தோற்ற விளக்கி நல்லவை புகழ்தலு மல்லவை யிகழ்தலுமென விருவகைப்படுந் தோற்றமென்றவாறு. அங்ஙன மிகப்பொருட் செல்வன் பிறாக்கியந்தில்லானாகியு மறிரந்திகை வழங்கினு னென்றிவன்கொடையி னருமை தோன்ற விளக்கிப்புகழ்தலும், தனரியப் பசி கண்டாற்று துண்டா னென்றிவன் கொடுமை தோன்றவிளக்கி யிகழ் தலும், என விவை யிருவகைத் தோற்ற மெனப்படும். ஆகையில் நீதிதன முறைவழங்கல் வழக்கின் கருத்தும், ஐயந்தீரத் தோன்றிற்றுணிதற் றேற் றக்கருத்தும், தீயவு நல்லவும் விளக்கற்றோற்றக்கருத்து மாமெனக்கொள்க. இம்மூவகைப்பொரு டனித்தனி வழங்கு மாயினுஞ் சிலவழி யிரண்டுங் கூடிவருமெனக் கொள்க. அங்ஙன மேலே சொல்லப்பட்டபடி இரந்தியந்த வள்ளலருங் கொடை தோற்றிப் புகழுங் காலை, வரையாதீதற் கேனையவ ருந் துணியும்படியே தேற்றுத லுணாந்துபேசி லிதுவே தோற்றமுந் தே ற்றமு மொருப்பட வழங்குமா றெனக் கொள்க. பிறவுமன்ன. சொன்ன விம் மூவகைப் பொருளும் இயற்றமிழானும் இசைத்தமிழானும் வேறு பாடின்றி வழங்கும். இவற்றிற் கெல்லாம் பொது விதியாக வதற்கதன் கு றிப்பின் றகவதாயபயனை யடையும் வழியைக்காட்டல் இவ்வதிகார நூற் ளும் பயனெனக் கொள்க. எ-று. (௬)

முதலாமோத்து:—பதிகம்.

1. Ascription.

147 பதிகங் காரணம் பாவு தொகைதுணி
வைத்து மெலாப்பொருட் காம்பொது வழியே

(இ-ள்) சொற்பொருள் பயன்படப் பொதுவழியா யாறுணாத்து தும். சொன்ன மூவகைப் பொருளுங் கருதியபயனையடைய சொல்லத் தகும் பொதுவழி யாதோவெனில் பதிகமும், காரணமும், பாவும், தொ

கையும், துணிவும், என விவ்வெட்டும் பொது வழியாகும். இவற்றை யினித் தனித்தனி விளக்குதும். (க)

148. தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருட் டொகையுஞ்
செப்புவ தாகுஞ் சிறப்புப் பாயிரம்.

(இ-ள்.) திருத்த முறையானே பதிகமா மாறுணர்த்துதும். பதிகம், பாயிரம், நூன்முகம், முகவுரை, புறவுரை, புனைந்துரை, அணிந்துரை, தந்துரை, இலையொரு பொருட்கிளவி, வழக்குமுதன் மூன்றன் முகத்துப் பதிகமே நூன்முகமாக உரைத்தல் வேண்டுமே.—நன்னூல்.—'ஆயிரமுகத்தானகன்றதாயினும், பாயிரமில்லது பனுவலன்றே.' எ-து. மேற்கோள். பலவகைப் பாயிரத்துள்ளே ஈண்டுச் சிறப்புப்பாயிரம் வேண்டுவதெனக் கண்டுணர்க. சிறப்புப்பாயிரம் எத்தன்மைத்தோவெனில், தெய்வவணக்கமாகித்தான் விரித்துரைப்பானெடுத்த பொருளைத் தொகைப்படக்காட்டல். இவற்றுட்டான மொழியானும் பொருளானும் வழுவின்றி யுரைப்பவு மறவையவா மனவெறுப்பின்றிக் கொள்ளவும் எவர்க்கும் வழுவாப் பயனுண்டாகவுங் கடவுளுதவியே வேண்டினமையாற் றெய்வவணக்கம் வேண்டுவதெனப்படாயிற்று. பலபொருட் டொடாகத்து தருங்கா லிவ்வணக்கமாதியில வேண்டுவதன்றி யொவ்வொருவகைப் பொருண்முகத்து வேண்டாதெனக் கண்டுணர்க. எ-று. (உ)

149. பாயிரத் துப்பொருள் பகரிற் கேட்பார்க்
கிணக்க மாசை யியைபவும் பொருட்டெளி
வுரிமை தோன்றவு முறைப்பது நெறியே.

(இ-ள்.) பதிகத்துட் பொருட்டொகைப்படவுரைக்கு மாறுணர்த்துதும். பதிகத்துள் தொகைப்படப் பொருளை யுரைத்துக்காட்டுந் தன்மையாற் கேட்பதற் கிணக்கமு மாசையு மற்றையவரிடத் துண்டாகவும், தன் பொருட்டெளிவோடு தோன்றவும், பதிகவுரிமை வழுவாதொழுகவு, முறைப்பது முறையெனக் கொள்க. இவற்றுட் கேட்போரிடத்தி லிணக்கமாவது தற் கவையடக்கமாகும். கேட்பதற்காசை யாவதற்கெடுத்த பொருளின மாட்சியு மருமையும் பயனுங்காட்டுவ தாகும். தெளிவுண்டாவதற் கேற்ற பொருளொன்றுகச் சுருங்கச் சொல்லிப் பின்னதனுறுப்பெனவதனை யிரண்டுமூன்று பிரிவாகப்பிரிப்பவு மூன்று பிரிவுமிக்கது சிறப்புமன்று. மீண்டப் பிரிவிலொன்றாயினு முன்னொருகையாகச் சொன்ன பொருளி லடங்கா. பிரிதாய் நிற்றலுமவழுவே. அங்ஙனம் இந்நாட்டரசன் கைக்கிளையிலலையென்பது தொகையாயுரைத்த புகழின்றேற்றப் பொருளாம். இனிப் பிரிவாக வவனகை பொன்மழைவழங்க வினைமையொழிந்தும் வினைமழை வழங்க வெம்பகை யொழிந்துமா மென்பது தொகைப்பொருளிரண்டாயப் பிரித்தவாறு. இவ்வாறன்றி யவனே சொன்மழைவழங்க வறியாமை

யொழியுமென்னாவி னக்கெதுகையுர யுரைப்ப வெடுத்த பொருளிலடங்கா
மையால் வழுவென்னக் கொள்க. பிறவுமன்ன. அன்றியும், பதிகத்துரிமை
வேண்டும். இஃது பொருட்குரிமையும் அளவிற்குரிமையும் எனவிருவகைப
படும். இவற்றுட் பொருட்குரிமையாவது:—தான்விரித்துரைக்க வெடுத்த
பொருளன்றியே மற்றொரு பொருட்கேலாதாம்படி சிறப்பினை யுடைய
பதிகங் கூறலதன்பொருட்குரிமை யெனப்படும். இதனைப்பற்றி முன்
னோர் பதிகமே நன்முக மென்றார். எனவேயோவெனில, அணியுடை
முதலிய பலர்க்கும் பொதுமையவாகச் செய்யினும் இருவாக் கேறகும
பொதுமுகச சாயறகாணப தரிது. அளவிறகுரிமையாவது —எவ்வுடற்கி
யானைத் தலையும் யானையுடற் கெலித்தலையு மேலாதனபோற பொருளை
விரித்தலளவிற் கதனமுகமாகிய பதிகவளவுந் தருவதாத லளவிறகுரிமை
யெனப்படும். ஆயினும பதிகவுறுப்பின மிக்க கெடுமையிற குறுமை நன
றெனக் கொள்க. இதற்கெலா முதாரணமாமபடி திருவள்ளுவநாயனா
பயனென் றெடுத்தத தேற்றப் பொருளவகைக் கியற்றமிழாய் விரித்து
ரைப்பப்பதிகமவது வேதநுணமுத லெவ்வகைநூலுங் கல்லாதுணரவுஞ
சொலலாதுணர்ததவும வல்லவராகி, மெய்ஞ்ஞானத திருக்கடலாகியவொ
ருமெயக்கடவு டனறிருவடிமலரோ தலைக்கணி யெனக் கொண்டேத்தி, யிரு
ளிராவிடத்து விளங்கிய வொருமீன போலவும பாலைசசுரத்தரி தலர்ந்த
பதுமமபோலவு மெயயாஞசுருதி விளக்காதிருளே மொயத்த நாட்டின்
கண்ணுங் கடவு ளேற்றிய ஞானததிருவிளக கெறிப்பத் தெளிந் துணாந்
தெழுகுமொரு விளககென நின்றுயாநத திருவள்ளுவருரைத்த பல்லற
ரென்றை நானெறிந்துரைப்பத துணிந்தேன. அந்நாயனா தந்த பயனெ
னும பெருங்கடலாழத்தின் மூழ்கி யாங்குடையரு மணியொருவ கெடுத்
தொரு சிறு செப்பினடைத்தாற போலத திருவள்ளுவாது பயனெலாம்
விரித்துப் பகருமபடி நானவல்ல னலவேனுலகையி னககடற்றுறை சேர்ந்
தொருமணி யெடுத்துக் காட்டலுனாநதேன. அவா சொன்ன குறளி
னொன்றே யிங்ஙன நான் விரித்துரைப்பத துணிந்தேன. அஃதாவது:—"ம
னத்துக்கண் மாசிலனாதல னைத்தற னாகுல நீரபிற" எ-து இலலறந துற
வறமெனறிவ் விரண்டனுள்ளு மடங்கி நிற்கு மெலலா வறங்களு மனத
தின் றூயுமையாற பெறும பெருமையே தருமமெனவும, மனத்தினுண
மாசுகொணடவன் செயயுநதவமுநதானமு மறறையாவு மறத்தினரவமாவ
தனறி யறத்தின்பயனுள வலலவெனவு, மக்குறளிற்பய னிலையென வி
ரித்துக் காட்டுதும். விரிப்பவே மெய்யும் பொய்யும விளககி யுட்பயன்றரு
மெய்யறத்தின தன்மையே வெளியா யிஃதொன்றுணாந்து நாமதற்கொப்ப
நடந்தாலிது வீடெயதும் வழியெனக் காணப்படுமே. பெரும்பொருளைந்து
பொய்மமணி கொள்வது கேடென்றாயினும் பொருளைக்கோநது முடலை வா
ட்டியு முயினா வருத்தியு மேறகிவீட்டிற செலலாச சில பொய்யறங்களை
யீட்டுவதிலுங் கேடாமன்றோ. இதனை விலகித் தன்னுயிராக்கம காபபது

வேண்டியிக்குற்றப்பகுறிப்பதுதன்றேற்பேனவிப்பதிகத்துரிய தெய்வவண கமுஞ்சொல்லக்குறித்தபொருளைத் தொகையாயுரைத்தல் தெளிவாயிகு பிரிவாக வகுத்ததுங் கேட்பதற்கின்பமாவதற் கிவையுட்க்கூ மாதையர் வதற் கப்பொருண்மாட்சியு மருமையும் பயனுங் கூறியே வந்ததுகாணக. இசைத்தமிழ்ப் பதிகத் ததாரணமாகக் கம்பருரைத்த பதிகமுப்பாயிர த்தைக்காண்க. ஆற்றுள் முற்றப்பாத் தெய்வவணக்கமும், பின்னிருபாவுஞ் செய்பொருளுரைத்தலும், பின்னுற்பாவிரண் டவையடக்கமும், மற்றவை தன்கதை மாட்சியு மருமையும் பயனும் வகுத்தன. எ-று. (௩)

இரண்டாவது—காரணம்.

2. Cause

150. காரண வழியெனக் காட்டலைப் பொருட்குரி
யகத்திணை புறத்திணை யாமிரு வகைத்தே,

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே காரணவழியா மாறுணர்த்துதும். சண் கேகாரண மென்னுஞ் சொலலானுணரப் பாலெனத்தத பொருளைக்காட்டற்கு தவு நியாயங்களே வருவன வெனவு மந்நியாயங்கடோன்று மிடனேதிணை யெனவுங்கொள்க. இவையே யகத்திணை யென்றும் புறத்திணை யென்றும இருவகைப்படும. இவற்றையினித் தனித்தனி விளக்குதும். எ-று. (௧)

151. அகத்திணை யியல்பே யறைபடும வகையே
பொதுச்சிறப புவமை புறநிலை யெதிர்நிலை
கருவி காரியங காரக முன்னவை
பின்னவை யெனவாம பிரிவீ ராறே,

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே யகத்திணையாமாறுணர்த்துதும். அவையே யியல்புமுதலாகப்பின்னவையீறாகப் பன்னிரண்டெனப்படும.எ-று.(௨)

152. அவற்றுள்,
இயல்புரைத் தொப்ப வியம்புத லியல்பே,

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே யியல்பெனு முதலகத்திணையாமாறுணர்த்துதும. ஆகையிலவ்வவ் வியல்பினைக்கொண்டு பொருளைக்காட்ட லியல்பகத்திணை யெனப்படும. அங்ஙனம் நல்லறிவிலலா ரெனவொன்றுகாட்ட வுணவுமுடையு மைம்புலநுகர்ச்சியு மற்றவுயிர்க்கும பொதுமையவாகி நல்லறிவொன்றே மாந்தரியல்பின் சிறப்பென்றமையா லறிவில்லாதார் மக்களெனப்படா விலங்கினோ டினையொனப் படுவரென்ப தியல்பெனு மகத்திணையாகும்,—சிந்தாமணி.—"பெண்ணெனப்படுவ தேண்மோ பீழல் பிறப்பு நோக்கா, வுண்ணிறை யுடைய வல்ல வொராயிர மனத்த வாகு, மெண்ணிய பதங்

கை யிட்டா விந்திரன் மகனு மானகே, லென்னைக் குன்றெரி யுற்றுற
பொன்மெலிந்து மினிற்கு மன்றே." என்றுரைசைவின் மாதரநியல பினைக்
காட்டிமாதனை நம்புவாரா தென்பது காட்டினதாயிற்று. எ-று. (௫)

153. தொகைவிரித் துரைத்தல் சொற்பொருள் வகையே.

(இ-ள்.) வகையகத்திணையா மாறுணர்த்துதும். தொகையா யுரைத்த
பொருளை வகையுறுத்தியம்புதல் வகையகத்திணையாம். (உ-ம்.) வந்தினி
வேனிலுலாவிய வனமெனா மகிழ்ந்ததெனத் தொகைப் பொருளா யுரைத்த
தை வகையுறுத் துரைப்பம். "விரைவாய் நாகம விருப்புறி நகைப்பன, மு
லைவாய்த தாழை முறுவிக் கமழ்வன, நறைவாயப் பனமலா நயனம விழி
ப்பன, மதுவாய் வண்டின மகிழ்ந்தியா ழொலிப்பன, நீங்குரற குயிலினஞ்
சென்றுபா விசைப்பன, வேனிற் புறவை யினப்பறை துவைப்பன, வெறி
வாய விரியினா வேனில், செறிவாய் வனத்துட செருக்கி யுலாவவே." எ-து.
வகையகத் திணையாம். அங்ஙனம் வனத்திற் கிராமா போகையி லயோத்
திமாநக ரெல்லாம் வருந்தின தென்பது வகையறுத் துரைப்ப மனிதா புல
ம்புதுறைத்ததினை பினனர்க்கம்பர் சொன்னதாவது —"கொடியடங்கின
மனைக்குன்றங் கோபுர, மிடியடங்கின முழுகிழந்த பல்லியம, படியடங்க
நிமிர்புசங்கண் மாரியாற, பொடியடங்கின மதிற்புறத்து வீதியே அட்
டிலு மிழந்தனபுகை யகிற்புகை, கெட்டிலு மிழந்தனநிறைந்த பாலகினி, வ
ட்டிலு மிழந்தன மகளிர் கானமனித, தொட்டிலு மிழந்தன மகவுஞ் சோர
வே. ஒளிதுறந்தன முகமுயிர் துறந்தெனத், துளிதுறந்தன முகிற்பெரு
கையுந் துயகீர்த், தளிதுறந்தன பரிதான யானையுங், களிதுறந்தன மலாக்
கள்ளுண வண்டினே." பலவுமிராமாயண நகர்நீங்குபடலத் திருநூற்றிரண்
டாம்பாவே தொடங்கிக்காண்க. எ-று. (௬)

154. பொதுவெனப் பலவை யடக்கு மொன்றே
சிறப்பென வொன்றி னடங்கும் பலவே.

(இ-ள்) பொது வகத்திணையுஞ் சிறப்பகத்திணையு மாமாறுணர்த்து
தும். ஆகையிற்றனக் குறுப்பெனப் பலவற்றை யடக்கிக் கொள்வது பொ
துவெனவு மொன்றினடங்கின பலவற்றுட் டனித்தனி யொவ்வொன்று
சிறப்பெனவுங்கொள்க. இவ்வா றருட்டைய தானம் பொற்றை தவ மூக்கமுத
லியவெல்லாம்பொதுப்படவறமே யாகையிலறம பொதுவெனவுமற்றவைத
தனித்தனிச் சிறப்பெனவுமபடும். பிறவுமன்ன. ஆகையிற் றலையுயைப்புக
ழுப் பொதுப்பட வறத்தின் மாட்சிமையைக் காட்டிப் புகழ்வது பொதுவகத்தி
ணையாம். கலவிபுகழ்ந்துழி திருவள்ளுவா முதலியகலரோர் மாட்சிமையைப்
புகழ்வது சிறப்பகத்திணையாம். பிறவுமன்ன. (உ-ம்.)—சிந்தாமணி.—"தே
வரோ தாமுமாகித தேவராற றெழிதகப் பட்டு, மேவல்செய் திறைஞ்சிக் கே
ட்டு மணித்மா பணிகள் செயது, நோவது பெரிதுந் துனப நோயினுட் பிறத

தறுன்பம்,யாவதுந் துன்பமன்று யாக்கை கொண்டவர்கட் கென்றான்.'' இதனுளாதிக கடவுளன்றி மற்றைத் தேவர்பிறதுன்பங்களைச் சொன்னமையி னத்தேவரு முடனுடையாராகி யவையுந் துன்பங்காட்டப் பொதுப்பட்ட வுடலைக் கொண்டயாவாக்கு மெல்லாந் துன்புந்தானே யென்றுமுடித்தாளு கையிற் பொதுவகத்திணை யாயிற்று. மீளவும் காம மயக்கத்தைக் காட்டப் பொதுப்படக் காதன்மிகுதியாகவரு மதிமயக்கங்காட்டி. காதன் மிக்குழி கறறனவுங் கைகொடாவாதல் கண்ணகத் தஞ்சனமபோலுமால், எனபது சிநதாமணி. இதுவும் பொது வகததிணையாம், எ-று. (ரு)

155. உவமை யெனபபிறி தொப்ப வுரைத்தலே.

(இ-ள்.) உவமையகததிணையா மாறுணாத்துதும். தானேயுரைப்பா னெடுதத பொருளை விளககவு மறறவ ரவறறை யொப்பித்துக கொளளவும் பிறிதொன்றனை யெடுததிரணடிற் கொபபுமை காடடித தனபொருடோன் ற விளககியுரைப்ப துவமையகததிணை யெனப்படு மாதலின் விளக்குவ மையெனறு மொபபிததுககாட்டுவமையெனறு மிவை யிருவகைபபடும். இவறறு ளததாட்சியு மடங்குமெனறுணாக. (உ-ம்.) குறள்.—"சலத்தாற் பொருளசெயதே மாத்தல பசுமட், கலததுணீா பெயதிரீஇயற்று" எ-து. விளககுவமை. "வாளோடென வனகண்ண ரலலாாககு நூலோடெனனு நுண் ணவை யஞ்சுபவாக்கு." எ-து. ஒப்பிததுக்காட்டுவமை.—சிநதாமணி.—காமததாற கேடுவருமெனச சசசநதற்கு மந்திரி காட்டிச் சொனனதாவது:— "காமமே கனறி நிறை கழுதை கண்டரு ளினேல், வாமனா சென்று கூடி வருந்திநீ ரொன்னும் வையத்,தீமனுசோ மாலை போல விழிததிடப் பட்ட தனறே, காமவேற் றடக்கை வேநதே நாமிது தெரியி னெனறான." அனறியுங் கணவனை யிழநததற் குளளாநதேற வுலகினிலைதத செல்வமிலலையென் றத தாடசியாகவும பொதுப பொருளாகவும காட்டினபடியாவது—சிந்தாம ணி.—"மன்னுநீா மொக்கு ளொககு மானிட ரிளமை யினப, மினனிறெுத திறக்குஞ செல்வம வெயிலுறு பனியி னீஙகு, மினனிசை யிாஙகு நலயா ழினியினு மினிய சொலலா, யனன தாலவினை யிஞககு மழஙகுப தெனனை யெனறான" இதனுட்பொருடகுப் பொருளவிளக்குவமைகொணடு தன்பொ ருளததாட்சியா லொபபித்த வுவமையுரைததவாறு காண்க. ஈணடினி யணி யதிகாரததுவமையு முவமைவிகறபங்களும் விரிததுரைப்பாம. எ-று. (சூ)

156. புறநிலை யொப்பிழி வாக்கமென மூன்றே.

(இ-து.) புறநிலை யகத்திணையா மாறுணர்த்துதும. தான் குறிததவுறறிற புறத்து மறறொரு பொருளை யெடுதுக் காட்டிக குறித்த் தன பொருளை விளககுதல்,புறநிலையகத் திணையெனப்படும். இதுவே யொப்பு மிழிவு மாகக மூமென மூவகைத்தெனக் கொள்க. இவற்றுட் புறத்தெடுதத பொருடகுத தன் பொருளொததவிடத்தெனி லொபபு, குறைநதவிடத்தெனி லிழிவு, மிககவிடத்தெனி

லாக்கமெனபபடும் (உ-ம்.) "பிறர் கடுஞ்சொலினை னிந்நாள் பொறுத்தது கண்டு நீயும் பொறுயேயோ." எனபதொப்புப புறநிலை. 'அடிப்பானை பொறுதத னொருசொல்லா விடிப்பானை பொறாகொல்லோ.' என்பதிழிவுபுறநிலை 'நக்களவா நயன்கொண்ட நாட்டைநலநாடியபின், மக்களவர் மேனலங் கொள்வரனுலக நாடாமோ.' என்பதாக்கப் புறநிலை. பிறவுமன்ன. எ-று. (எ)

157. குறித்தவை காட்ட மறுத்தவை காட்டி
யெதிரில விளக்க லெதிர்நிலை யெனப.

(இ-ள்.) எதிர்நிலை யகததிணையா மாறுணாததும. ஒனறனை விளக்க வதனை மறுத தெதிரோ நிறகும பொருளைககாடட லெதிர்நிலை யகததிணை யெனபபடும. அஙஙன நலலோரது மேனமை தோனறத தீயோரதினத தைக காடடலுங கலலாமையால வருமிகழசசி தோனறக் கலவிப பயக கும புகழசசிகாடடலு மெதிர்நிலை யகததிணையாம (உ-ம.) தேமபாவணி "கானசுரககு மிளமுலலைநடடுப பொனனாற் கடைகோலி, வானசுரககும பனிமாலைய பநதா மூதத மணறபாயததித, தேனசுரககு நீருடடி வளாதத பூஙகாத தியநதறவோ, மீனசுரககு மிராவொளிததுய யோதீா நமமைவி டடெனபாா." இதனு ளொடடெனு மலஙகார வகையாற ருசைமாமுனி யெடுததுககாடடி னீஙகலினவநத கேடுதோனற வனனுஙகிருநதுண ாததியதனுல வநத நனமை காடடியவாறு காணக —இருமொழிமாலை— "காமுகததது முல்லை கதிா முகததுத தாமரையே, சீாமுகததுஞ் சிநதாப பொறையினிதே—போமுகதது, விலலெதிரோ தோலவையினு மிககினனு மெலலியலாா, சொலலெதிரோ தோலாநிலை.' இதனின மகளிரோ டெதிாத திகலினனு ரிகழசசி தோனறப போமுகதது விலலா தோடினை சேவகனி கழசசி காடடபபடடது எ-று (அ)

158. காரண நானகுங காரிய நானகும
விரிததுத தனபொருள விளகக லுரிததே.

(இ-ள்.) கருவியகததிணையுங காரியவகததிணையுமாமாறுணாததும் கருவியெனினுங் காரணமெனினு மொககு மாகையினுனறறகுளள காரணததைககொணடாயினு மதனுலாகுங காரியததைக கொணடாயினு மதனைவிளககிககூறல கருவியகததிணையுங காரியவகததிணையுமாமெனககொளக. இவறறு ளாககினு னெனனுஙகருததாக காரணமு முதறகாரணமுந துணைககாரணமுங குறிபபுககாரணமுமாகக காரணவகை நானகெனப அஙஙனங கடவுளுணாதத நூலிஃதாகையிற பொயயும் பிழையுமிலலதே எனபது ஆககினெனெனுங காரணவகததிணை, மணணுலாய வுடலிஃதாகையி னிறபதரிதே - இது முதறகாரண வகததிணை, ஐமபொறி யுணாந துந் தனமை யறிவோரா நமபா லொனறுன - இது துணைககாரண வகததிணை, பேருலகாள யானபிறநததாயபின, பாருலகிழி நலமபறறிநககவோ -

இது குறிப்புக்காரண வகத்திணை, இந்நால்வகைக் காரணங்களால் வருங் காரியங்களைக் கொண்டிவ்வாறு தத்தங் காரணப் பொருட்களை விளக்கி யுரைப்பது காரியவகத்திணையாம்.—குறள்.—"நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவாநோய் செய்யார், நோயின்மை வேண்டு பவர்." பிறர்க்கு நோய் செய்தற் காரணமாகத் தனக்கு நோய் காரியமாக விளையு மென்றமையாற் பிறர்க்கு நோய் செய்வ தின்றென்னக் காட்டின காரியவகத்திணை யாயிற்று பிறவுமன்ன எ-று. (௯)

159. காரக மென்ப கருத்தா கருமங்
கருவி கருத்திடங் காலந் திறனேழே.

(இ-ள்) காரகவகத்திணையாமாறுணர்த்துதும். ஒன்றனைச் செய்தலிற் கூடியபலவும் பொதுப்பெயராகக் காரகமென்னப்படும். அவையே செய்பவனுஞ் செய்தொழிலு மதற்குதவு மிருவகைக் கருவிகளு மதனாற்கருதிய பயனு மதனைமுடித்தவிடமுங் காலமும் படியுமெனக் காரக மெழுவகைப்படும். ஆகையிலொன்றனைவிளக்க விவற்றைவிரித்துக் காட்டில் காரகவகத்திணையா மெனக்கொள்க. இவற்றுளெல்லா நடப்பினுஞ் சிலவொழித்துச் சில நடப்பினுமாம். (உ-ம்.) தேம்பாவணி.—"தண்டவத் தனைய பைம்பூந் தருத்திர ணிழற்றிக் கவ்வு, மண்டபத் தொருநாள் வைகி மதுநலம் பொழிவாய்க் கஞ்சம், விண்டவத் தொழிலு மாந்தர் வீடுறச் செப்பங் காட்டி, யொண்டவத் திறைவன் சூசை யுரைவிரி தமிழிற் சொன்னான்." இதிலே யொண்டவத்திறைவன் சூசையென்பது கருத்தா, செப்பங்காட்டிச் சொன்னா னென்பது கருமம்; மதுநலம் பொழிவாய்க் கஞ்சமென்பது கருவி; அவ்வத்தொழிலு மாந்தர் வீடுறவென்பது கருத்து, தண்டவ மண்டபத் தென்பதிடம், ஒரு நாளென்பது காலம், உரைவிரி தமிழி லென்பது திறன், என வேழும் வந்தவாறு காண்க. ஈண்டுச் சுருங்கச் சொன்னதை விரித்துரைப்பவு மியல்பே எ-று. (௧௦)

160. முன்னவை பின்னவை முன்பின் னடந்தன
பன்னித் தன்பொருள் பயன்படப் பகர்தலே.

(இ-ள்.) முன்னவையகத்திணையும் பின்னவையகத்திணையுமா மாறுணர்த்துதும். எடுத்தபொருளே தோன்றுவதற்கு முன்னாயதும் பின்னாவதும் விரித்துக்காட்டல் முன்னவை பின்னவையென விருவகை யகத்திணையாம். (உ-ம்) விருத்தம்.—"காலைவாய் மலர்க்கமலங் காய்ந்திடக் கதவடைப்பச், சோலைவாயப் பறைதுவைத்த புள்களிப்ப வெங்கதிரோன், வேலைவா யுறமேவிய கறவைகள் கனையா, மாலைவா யிருள்வடி வொடுகோகுல வந்ததுவே.' புறநிலை. இதிலே யிராவைவிளக்குவதற்கு முன்வரும் பலவற்றை விரித்துரைத்தமையான் முன்னவை யகத்திணை யாயிற்று.—குறள்—"பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு, மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்." இதி

லே பிறமனை விரும்பலாகா தென்பது காட்ட விரும்பினபின்னர், வரும் பகைபாவ மச்சமபழியென நாற்கேடுகேளிக் காட்டினமைதனூற் பின்னவை யகத்திணையாயிற்று.—தேம்பாவணி.—"தொல்வினை யரிய வென்று நகருறத் தோன்றுங் காலுந் நல்வினை யரிய வென்று நட்கெடத் தோன்றுங காலுங், கொலவினை நிலையச் செந்திக் குளிபபாகல் லுணர்விற் றாழ்ந்து, வல்வினை யூக்கம் பூண்டு மருளலென னெஞ்சே யென்றான்." இதிலே யருமைகளுசி நல்வினைவிடாமலு மினிமைவிருமபித் தீவினை செயயாமலு முறுதிபெறும்படித் தீவினை பினவரு நரகப பீடைகளுணர்வது நன்றெனறமையா லிதுவும பின்னவை யகத்திணை யாயிற்று. இவவகத்திணையை 199-ம சூததிரததில விரிததுக கூறுதும். (கக)

161. புறத்திணை யொழுக்கநூல புறக்கரி மூனறே.

(இ-ள்.) திறத்தமுறையானே புறத்திணையாமாறுணர்த்துதும. அவையே ஒழுக்கமு நூலுங் கரியுமென மூவகைப்படும. இவற்றுள்வவவாட்டினிறைவழுவின்றி யொழுகுமுறையே ஒழுக்க மெனப்படும். இவ்வகைமுறையோடு தனபொருளொத்ததாகக காட்ட லொழுக்கப்புறத் திணையாம. (உ-ம.)குறள.—"எவவ துறைவ துலக முலகத்தோ, டவ்வ துறைவ தறிவு." என்றாராகையி லுலகுள வழுவற்றமுறையோ டொத்ததிதுவெனக் காட்டினுலகங்கொள்ளத் தகுவதெனபது விளங்கும். அன்றியும, வேதநூல் நீதிநூல மனுநூல் முதலிய நூலவழி யிலக்கினவும் விதித்தனவு மெடுத்துக காட்டித் தனபொருடோனற விளக்கல நூறபுறத்திணையாம. மறுபபாரின்றிவழுவு நூலினிடத்துத் தானெடுத்துரைத்த பொருளே யுளவெனக்காட்டினவருமையமின்றி யொப்பித்துக் கொளவதெளிதே. அன்றியுங் கரியெனினுஞ் சாட்சியெனினுமொக்கும. ஆகையினமிக கறிவுடையோருரைத்ததாயினு மெழுதினதாயினுந தானெடுத்தபொருட்குச சாட்சியாகககொண்டு காட்டல கரிப்புறத்திணையாம. ஆகையிலிலக்கிய வுதாரணங்களையெடுத்துக்காட்ட லிப்புறத்திணையாமெனக் கொள்க. இப்புறத்திணையை 199-ம சூத்திரத்தில மேறகோளாக விரித்துக்கூறுதும். எ-று. (கஉ)

மூன்றாவது:—விரிவு.

3. Detail.

162. விரிவென வணிவழி விரித்த தன்பொரு
டெரியவைக் கட்செலச் செப்புத லெனப.

(இ-ள்.) திறத்தமுறையானே விரிவாமாறுணர்த்துதும். விரிவெனினும் பரவெனினுமொக்கு மாகையின மேற்கூறிய திணைமூவகைத மெலலாப்பொருட்கெல்லாம வேண்டியவல்லவாகி யொருபொருட்குரிய சில

வுஞ் சில மற்றொரு பொருட்குரியவாகவும் விரித்துரைப்பவெடுத்த பொருட் கேற்பவற்றைத் தெரிந்து போர்முகத்தணிகளைப் பலவகையுமா கவகுத்ததுபோலவுங் குறித்தபயனையடைதற்கேற்ற வொழுங்குந் தெளிவு மாம்படித் தெரிந்தியாவுங்களைப் பகுத்தபின்னரேற்றிய சுவர்மேற்சித்திர மெழுதுவார்போலவு மெழுதிச்சுருட்டின படத்தைவிரிப்பார்போலவு மு றையிற்கிடந்த நெடும்வாருருவில் வீசுவாரபோலவுந் தானுமவற்றைத் தனி த்தனி விரித்துக்காட்டல்வேண்டும். இதுவேவிரியெனப்படுமே. இதற்குக் தாமதிகாரத்திற் சொல்லப்படு மலங்காரங்களே வழியாம. உதாரணங்கா ட்ட விதியே விளங்கும். ஆகையிற் பதிகத்துதாரணமாக வெடுத்த குற ளுண முதற்பயனுகிய மனத்தின் தூயமையா லறமெலாம பெறும பெரு மையு முடையன வெனபது பல வகத்தினையால விரித்து விளக்கியவாறு. அறமென்னப்பட்ட யாவுமன னுயிர்களோ ருயிராகவு மனத்திற் கோரணி யாகவு நெஞசத்திற கொரு செலவமாகவும வழங்குமியலபினை யுடைய ன வாகையிற புறத்துத தோன்றும வேறுருக கோலங் காட்டி யகத்து ண்ணுமையாவறமோ வறத்தினபேறும பெருமையுமுடைய வென்பா. எப்பொருளினு மதனுண்மை யுணாதலே ஞானம. உணாந்த பொருளினி லையே நலலவை யெனவு மிலையே யலலவை யெனவுந் தெளிதலே காட்சி. தெளிந்தவழியேயல்லவை யொருவிநலலவை மருவியொழுகலே யொழுக்கம. இந்நலவொழுக்கமே யனைத்தறனுக்கையி லிலையெலா மன முயற்சியா லாகவேணடுழி, மனமொவவா வறனெலலாம பொய்யென விக ழுபபடுவது முறையே யெனபது. இவையுமித தொடக்கத்தனபலவு மியல் பகத்தினையாம. அன்றியும பிறாரோயகண டகத்திரங்கா னையோவென வாய்பொய்தத விரக்கங்காட்டல தலையோ. நெஞசங்கடுதத சுடுமபகை கொண்டான முககடடபதுடடபோ. ஒன்றீந்தொருபத்தடித்துக் கொள ளததுணிநதான பிறர்ககீநதுதவுதல கொடையோ. மனைககாமேதல நீக ஙியுடபொருளினப மனுகுமாசைகீஙகான மறுதுணையில்லா வனமபுகரு றைதல் துறவோ. பிணியுறப பசிமிகப் பகைப்பட மொயத்தனபமினப மென வுணார் தகங்கலஙகாதான புறதது்ம் புலமபாதிருப்பது பொறையே. பிறரழகாசை மனம்புகாத தனனிறைகாதத மகளிாபுறத்துக் காட்டுமொடுகே கழுங்கற்பே. தனமனக்கோட்டஙகணடு நாணுதல் நாணமே. மனத்திலி றைஞசிப பிறரைப் பணிவான் புறத்துப் பொய்யாச சொலலின் வணக்க மும பணிவே. உளத்திற்கலங்கா தெதிாவெம்போா முகத்தஞசான றுணி வாய சேவகந்தாலும் வீரமே. இவ்வாறனைத தறனனைத்துக் கண்மாசில னுதலாகுமன்றே எனபதிலையு மிததொடககத்தனபலவும வகையகத்தி னையாம. அன்றியும் உன்னொவவாமற் புறததுததோன்றுஞ சித்திரவற த்தின்சாயலுந் பயன்றருநல்றமெனப்படுமாயின, கானகொண்டாடடிய புன்மரபபாவையுங் கனிகொண்டாடிய கருஙகட்பாவையும வேறுபாடின்றி யொக்குமெனவும, கண்ணே கனியவழகு காடடியுள ளுயிாகொலலு நஞ்சு

டைக்காஞ்சிரப்பழனும, புறத்தினிசு மணமேயெசப்பவகத்துமினிய தேறல்கொண்டமாங்கனி தானு மொன்றெனவும், ஒளி பெற வெழுதிய வோவியப்படமுமுயிர்பெறறிமிழ வாழுடனு மொன்றெனவுமிவை வேறலலவெனபுழியனறே மனமுள வொளவா வலைந்தேன் மூதததெழும பொயயறசசாயனு ரெஞ்சில் வீற்றிருநதினிதிற புறததுத்தோன்று மெயயறமாடசியுமொனறெனச சொல்லவும்படுமே. பசியபொற றாணிலாதது காட்டி, நெறறியிற் பவளபோதிகை யேறறுப், வயிரநனமணி யுததிரம பாயததிப பளிக்குச்சுவாமேன முகிலகடுரிஞ்சுயா சிகரமொளியின மணியாற்கூட்டி, வானிகாமாளிகை யருநதொழிறறசசா வழுவறமுடிபபினு முளளானரசன கொடுங்கோலோசசுங் குரூரனாயி னுலகிலாயவொரு பயனுணடோ. அவவாறெருவனருமறையோதினும,அருமபொருடகலை நூலளவறககறகினும, பலநதியாடினும, பலதலஞ்சேரினும, வனாவில கொடுபபினும, வழுவிலநடபபினும், கோயினமணடபங் குளமுதறபறபல வாயிறறருமமெனவுவநதியறறினும், திரட்பொருளீட்டிய செலவநதுறபபினும, மனைநகாநாடு மகாாமனைசுற்றமூர்துறநதருமவனததிடை தனியறவுறைபினும,இனபுறுசுவைசுகமெலலாமறுத்தே யைமபொறிகொனறுடலழியநோறபினும, ஈரறவழியெலாநேரச்செலலினும, மனததுாடிய வினைமாசுளனாயிறறனகொருபயனுந தகாதெனவுணாக. ஒளிபெறபபசுமபொன்புறததுப பூசி யுருபபாநதழிமரப்பாவையாகவும, அழகிடததீட்டிய கோலஙகாடடித தீண்டாவங்கபபாவையாகவும், வெருவிடககொடுமபுலி நெடுநதோற்போாததுப பசும்புன மேயிழிவுறுங்கோவாகவும, நனமனததூய்மை நணணுவறனெலா முடபயனகணடவ் வளவிலவினைததையு மெணணுமிறைவன முகததுத தோனறுமே. எனபதிலவையு மித்தொடககததனபலவு முவமையகததினையா யெதிாிலையும வகையுஞ்சிறபபுங் கலநதுவந்தவாறுகாணக. அனறியு மிவறறிற கெல்லாங் காரணமியாதெனி னுயிரு முடனுமென விரணடொனறுயச சோநதபொருளே மனிதனுகையி லவற்றுளுயிரளவினறி மிககதாயுயிா சேரறமு மிககவெனபபடுமெ. உடற்கொணடறததிறகுரிய செயினுமவையறமலல, வறவுடலாயவறறுளளமுங் கூடினுயிருளவறமாம். நிறநன்றுயினுங் காஞ்சிரநனறே. மீளவு முலகிருளகலச செங்கதிாபரபபிய பருதியேபோல மனவிருளிரியத திருவொளிக் கதிரொன வேத நூலுளாததுத தநதவிறையோன விலககினநீககலும் விதிததனவாககலு மெயயறமாலகையிலவறகோரிருளில தெளிவிறறேனறு மனததுடடியலவையுளவெனிற புறத்துககாட்டிய நலவினை யறமெனபபடுவதோ. இறைவற்கேறபன செயலேயறமெனின மனததழுககாறவற கேல"திருகக லைமநதாப புகழுவதியற்றலாலாவதெனனோ. தானேவிதிதத வறநல வினைகருத தானேபயனறரத தருவனுலையி னுளளுநதெரிநத தனககணவெறுப்ப வொருவனகொண்ட மனமாசுளவெனினினிததா னவறககறப்பயனைததருவனோ? தோனறியொழியுமினனொளிபோல வுடபயனறியாமாநதர் வாய்ப்புகழொன்றே மனமாசொவ

வாப்புறததறன் சென்றபயனெனத தெளிவிற்றேறிப் பொனறின பினனி வளுல வரும்புகழாகிற்புழி, தாளெளி கிலத்தின் வருக்கி கிரதைப்பவேதே கீரமையன்றெனச் சிநதைவினமாசிலசிரறமபோற்றுக. எனபதிவையு மித தொடககத்தனபுலவுங் கருவிகாரியமென் றீரகததினை வந்தவாறுகாண்க அன்றியும கயவருநதாமொரு காயுஙகனியு முயிரறககொயத வொருமரக குறையு மற்றெப்பொருளுமலாது கொளுஙகா ளுடகுறையின்மை யுணாந தாடி, கடகினிதாகிய காஞசிரமொருவி முடபுற்வட்சுவை முதிாகனிான றென நோககியும, புறமெனு துன்ளுழிவுறறன் நீக்கியுடடமையது கொள வாரனறே வெஞஞானறும வானமேலினிதினழியா மெஞஞானபபயன றருமெயயறமெனறே யிவவாறெணணுகிலைமே யுடபயனவ்வவா தாயி னுமைநதா புகழுறப புறத்துசசாயல போதுமெனறறததிறததுத தானு ளுக தெளியாதெனறே. எனபதிவையு மிததொடககததன பலவுமாக்கப புறநிலையகததினையாமெனககொளக. அனறியு "மனவிருளிரியமணிவிளக காகத, தனியருளிறைவன றநதமறைநூ, லாயநதுழியீணடி யானறைந்த யாவும, வாயநதமெயயென வழஙகிததோனறுமே, நுமவாயெனபுகழுநுவ னறுபாட, வெமவாயெரிப பெலிமேனமேறகொனறிட, வப்புகழபபெலிய னையநும்மன, மொபபிலாதெனனை யொருவிகிறறலா, லவையெலாம பொ யப்பொருளாகக கைககொளா, ககையென வெறுததனேநானே." யென வும, 'புணாநதிடததேவபூசையினோசசி, கொணாநதுழிப்பகையுட கொண டதெனனுணர்கி, னகனறபபகைநீாநதல லாறபூசையு, மகனறுமறுபபனு னே' யெனவு, 'மாசிலானமறையென வறைநதபினமனததுண, மாசிலனு தலே மாண்புறுமனைததற, னலலது தீயவை யகததொளிததினிய, வலனு ருககாடடன மாணறமெனபவோ' எனபதிவையுமித தொடககததனபலவு நூறபுறததினையாம. அனறியும,'ஈணடுபபிறிதினவேறொருசாடசி,வேணடு மோதனககு மெயதானுளைபபிற, புறததறசசாயல புகழபபிறாமெயத, திற த்துளததமமை தீயெனசசுடசசுடச, செறிவாய மருளறததெளிநது மெய மமைகண, டறிவாரறபபய ளுசையுடபடடாா' இதனுலனறே, 'வானுயா தோறறமெவன் செயயுந தனனெஞசந, தானறிகுறறபபடின.' என்றுரன றியும்,—'நீடடியசடையுமாகி நீாமூழ்கி நிலததிறசோநது, வாடடியவுடம பின யாங்கள வரகதிவிளககுமெனனிற, காட்டிடைககாடிபோகிக கயமூ ழ்கிககாடடுணினறும, வீடடினை விளைக்கும வேணடுமே வெளிறறுளா விடுமி னென்றுன —நுணடுகில வேகலஞசி நெருப்பகம பொதிநது நோககிக, கொ ண்டுபோய மறையவைததாற கொடுநதழல சுடாது மாயோ, கணடதி னுவியாா தங்கடிமனைத துறநது காடடுட், பண்டவா வுளநீஙகா தெறபாவ மோ பரியு மெனறுன" இஙஙனே புறததவ்வேடமனறி யுளளத தூய்மை யில்லாமுனிவாக்குச சிநதாமணியிற் றிவகனசொனனுன.—"வானேறாபுகழ் ந்து வணஙகியதுறவுந, தானேறாயனிலை தாராதகததழுக, காறுளதே யெனி லகததுளறததின, பேறுளதெனபது பிழையோவெனபாா." எனப

திறவயி னித்தொடர்ச்சித்தனையலவுங் காப்புறத்திணையாம். இவ்வாறேனைத் திணைவெண்பினி லிசைத்துக்காண்க. அன்றியும், கம்பருஞ்சூடாமண்ட மிராவணன் மந்திரப்படலத்திற் பரதாரத்தைச் சிறைசெய்ததின்று வென்ற வனைவிடத் துணியும்படி, தேற்றப்பொருளாய்ப் பலவகைத்திணையும் புறத்திணையுங் கொண்டுரைத்தவாறுகாண்க.—"ஒலியமைந்த நகர்இயுணவிணைத் தாய், கோவியல் பழித்தென வேறொரு குலத்தான், றேவியைக் கயந்து சிறைவைத்த செயலனன்றே, பாவியருறும பழியிற பழியுமுண்டோ." "எனறொருவனில லுறைதவத்தியைப்பிரங்க, வன்றொழிலினும்மறைதுறந்து சிறைவைத்தா, யனறொழிலதாயின வரக்காபுகழையா, புன்றொழிலினு மிசைபொருத்தல் புலமைத்தோ." எனபதிலையும பலவுமியல்பகத்திணையாம.—"தூயவாமுறைமையே தொடஙகுந தொன்மையோ, ராயவாகிறக மற்றவுணராகியோர், தீயவாறததின்றேவராயது, மாயமோவஞ்சமோ வன்மையேகொலோ."—"அறநதுறந தமராவை வெனற வான்றொழிற, நிறநதெரிக் கிடலது தானுஞ் செயதவ, நிறக்கிறம பாவஙக யியற்றி தீஙமையன், மறநதுறந தவாதரும வரததின் மாட்சியால்." எனவிலவகாரண வகததிணை.—"மூவரா வென்று மூவுலகு முறறுறக, காவலி னினறதுங் களிப்புங் கைமமிக,வீவது முடி வென வீததல வலலது,தேவரா வெனறவா யாவாசிரியோர.' எனப்பொதுவெனுமகததிணை.—"வினைகளை வெனறு மேலவீடு கணடவ,ரானையானறியுமபுது மிவாதநதீமையான,முனைவரு மமரரு முனனும பினனரு,மனையவா திறததினையாவ ராறறினா." எனவெதிர்மறையகத்திணை.—"கோனகா முழுவதுங்னது கொறறமுஞ, சானகியெனும்பெயருலகினமமனை, யானவளகறபினுல வெந்தவலலது, வானரஞ சுட்டதென்றுணரனமாட்சியோய.' எனமுனனவையகததிணை.—"மீனுடை நெடுங்கடலிலஙகை வேகதனமுன,ஞானுடைநெடுநதவர் தனாநது சாயவுதோர,மானிடமடநலைதயா லெனறனவாயமொழித, தேனுடையலஙகலா யின்றுதோதியால."எனறூற்புறததிணை.—"சொலவரம பெரியமாமுனி வரொனயவா கடநதுணை யிலாதோ, ரெலவரம பெரியதோளிருவரு மமரரோ டுலகம யாவும, வெலவரொன பதுதெரிந தெணணினா கிருதாவோ முழுதும வீயக, கொதலவரொன் றுணாதலா லவனா வநதினிய பேருறவு கொண்டார்."எனப்புறநிலையகததிணை. இவ்வாறனனமுரைதத பலவுங்காண்க. அனறியுஞ சிந்தாமணியுட் சாரணா சீவகற்குறுதி சொல்லித் 'துறவிறதவன் றுணியும பொருட்டுத் தேறறப் பொருளாயத துறவில 138-ஞ்செய்யுட் டொடஙகி யுரைதத பலவற்றைக்காண்க. அவறறுள், "பாற்கடற பனிமதிப் பாவைத் திவகதிர, மேறபட மிகஙனி சொரிய தொப்பவே,நறகடன் மாதவ னுனிதத வல்லதும், கோற்கடன் மன்னனுக் குரைக்கு மென்பவே."எனவெடுத்தபொருட்டுடகையுரைத்தவாறு.—"அருமையினெய்தும் யாக்கையும யாக்கையினிழிவுந், திருமைசேர்ந்த துன்பமுந் தெளிபொருட் டெளிவுங், குருமை பெய்திய குணநிலை கொண்டபெறு பயனும், பெருமை வீடடோடு பேசுவல் கேளிது பெரி

யோய' என வவனுரைப்பா னெடுதத பொருளை மேலேதொகுததுக் காட டி னபினனரீஙகே பிரிதது வகுததவாறு காணக. இனியபபிரி வொனறுனை றுயப பலதிணைவகையா லுரைபபது கணடுகொளக —"விணடுவேய நரலு னவிழைகான வரிடமுங, கொணடுகூா பனிகுலைத திடுநிலைக களககுறுமப, முணடுநீ ரொனவுரை யினுமரியன வொருவி, மணடுநீம புனலவளங கெழுகா டெயதலரிதே."141 முததுபலவும வகையகததிணையா னறபிறபெயதி நல லுடலெயது மருமையைக காடடினவாறு.—"இனனதனமையி னருமையி னெயதிய பொழுதே, பொனனும வெளளியும புணாநதெனவியறகமபொ ருநதி, மினனுமொகுளு மெனாநனி வியினும வியும, பினனைவெணணெ யிறறிரணடபின பிழைககவுமபெறுமே" 149-எனபதாதி யேழுமுறைத தபின —"தேஙகொளபூஙகணணித திருமுடித்திலகவெண குடையோ, யீங கிதனறியு மிமையவாமையலாககடநத, தாஙகுமா வணகைசசககரமிககுயா பிறரும, யாஙகளுரவருசொரடு பெயமொமக குரையாய" என வெடடுச செ யயுளானும வகையகததிணையானு மததாடசியுவமையகததிணையானு முட னிலலாமைககாடடினது —"வெவவினைசெயயு மாநதருயிரொனு நிலததில விதநி, யவவினை வினைவுணுணுமவ விடததாவதனப, பிவவெனககி ளதது மெனறுநினைபபினும பிணிககுமுளளகு, செவவிதிறசிறிது கூறக கேணமதிசெலவவேநதே" 154 - முதலாக 188 - ஈறுகப பாவததானரகத தில விளையுந துனபஙகளைக கணமுனவைததாறபோலச சிததிரமுததுபல வலஙகாரவகையானும பலதிணையகையானும விழுமியபொருளாயுரைத தவாறுகாணக. அஙஙனமெடுதத மறறவறறையு மியலபுவமையுறநிலை முத லியதிணைகளால விரிததவாறு கணடுகொளக. எ று

நானகாவது:—தொகையுநதுணிவும.

4 Summary and Conviction.

163. ஒருஙகு முனவிரித துரைததவை மீணடு
சுருஙககக காடட றொகை யெனறுகும.

(இ-ள.) நிறுதத முறையானே தொகையாமா றுணாததுதும. தன பொருடோனறப பலகாரணவகையால விரிததவறறை யீறறினகணணொ ருஙகுடன றொகுததுககாடடல தொகைவழி யெனபபடும. ஆகையிறபி ரிநத படையணிகூடடிப பகையைததாககுவாா போலவும, கிளையேதைத துளளுருவக கூறுமுனைகூடடுவொாபோலவு, மேறறின கோபுரமழகுபெற மே றசிகாம பொருததுவாா போலவும, பூஙகாவனததிற பிரிநது பூதத பனமல ரொரு செணடாகத தொடுபபவா போலவும, தானுநினைதத பயனையடை தற பொருடடுப் பலதிணைவகையால் விரிததுககாடடிய நியாயஙகளொரு

பட்டச் சுருக்கிக் கேட்போர் மனத்துள் ளுருவவுரைப்பது, தொகை யெனக் கொள்க இனி யுதாரணங் காட்டுதும் எ-று (௧)

164. பன்மணந் துணியவுட் படுத்தத் துணிவாந்
துன்னிய வணித்தொகைத் துணிவிற் குரித்தே.

(இ-ள்) துணிவா மாறுணர்த்துதும் மேற்கூறியபடி விரித்தவற்றைச் சுருங்கக்காட்டி வருகையிற் கருதியபயனை யடையும் பொருட்டு மற்றவர் துணிவதற்கேற்ப வுரைப்பது துணிவெனப்படும் ஆகையிற் குறித்த தத்தம் பொருட்குரித்தாகக் கேட்பவர் துயரத்திரங்கவுஞ் சினத்திலெரியவுந் தீமைக்கஞ்சவு மொன்றனை யொருவவு மற்றொன்றனை மருவவு மல்லவை வெறுப்பவு நல்லவை விரும்பவு மற்றைப் பற்றுதலிளப்பிற் கேட்டோர் மனமே தன்வசமாக்கி யுழுது வித்தியபைங்கூழ் பழுத்துழிக்கொய்து தெளித்த செந்நெல் கொள்வது போலப் பதிகமுதலிய வழியாற்றேடிய பயனைத் தருவது துணிவென்றுணர்க ஆகையிலதற்கதற்கேற்ப மடக்கு விஞ விபாவனை முதலிய வலங்காரங்க ளொன்றனமேலொன்றை யடுக்கி நடக்குந் துணிவெனக்கொள்க. சிந்தாமணி மேற்காட்டிய துறவிடத்துப் பல்வற்றை விரித்து நெடிதாயுரைத்தபின்பு தொகையாய்க் கூறியவாறு.—"அல்லித் தாளற்றபோது மருந்நூலதனைப்போலத், தொல்லைத் தம்முடம்பு நீங்கத் தீவினை தொடர்ந்து நீங்காப், புல்லிக்கொண் டினைச்சூழ்ந்து புக்குழிப்புக்குப் பின்னின்னின், றெல்லையிற் றன்பவெந்தீச் சுட்டெரித்திடுங்க ளென்றே.''—"அறிவியமனத்தராகி யாருயிர்க்கருளைச்செய்யிற், பறவையுநிழலும்போலப் பழவினையுயிரோடோடி, மறவியொன்றானுமின்றி மனத்ததே சுரக்குநல்லான், கறவையிற்சுரக்குந்தன்று காமுறப்பட்டவெல்லாம்' எனவிவைபலவு முரைத்துத் தொகையாய்க் கூறியவாறு—"பொய்யொடுமிடைந்த பொருளரைசையுருளாய், மைப்படுவினைத்துகள் வழங்குநெறிமாயஞ், செய்தபொருள் பொய்தகலஞ் செம்மைசுடு செந்தீக், கைதவ னுனித்த கவறாட லொழிகென்றான்" 261 எனப்திவையும் பலவுங் கூறித்துணிவு வழங்கினவாறு காண்க அங்ஙனந் தேம்பாவணியிற் காமமவிளைவிக்குந் தீயவினைக் காட்டியதனைவிடற்கு வாமனுக்குறுதி பலவற்றையும் பலதிணை வகையால் விரிவாய்க்கூறிய பின்னர்த் தொகையுந் துணிவுமாகச் சொன்னவாறு—"ஐம்பொறிப் பகைக்கண்டஞ்சி யடக்கலின்மைபோல வாய, வெம்பொறிப் புதவையோர்ந்து வினைப்பகை சிறிதெனெண்ணல், பைம்பொறிப் பாந்தட்ஙக்காப்பல்பட மதநீக்குன்றிற, செம்பொறிப் புகைக்கண்ணியானைச் சிதைந்துயிர்மாளுமன்றே'—"பிரிந்தென்னெறுழித்தபாவம் பெறுமிடத் தனுகேலவேலோ, யரிந்தென றுறங்குமாசை யமைதியால் விழித்துக்கொல்லு, மெரிந்தனின் காமத்தீயை யீற்றறவித்தென்னேல், கரிந்ததேன்றிருந்தப் புறகாற் கானமுகத்தெரியுந்தீயே"—"குலம்புரி கொடியபேய்கள் கொலைத் தொழிற் கருவிசூழ்ந்து, சலம்புரி வலையைவைக்கத் தளைப்படிற் பிரிதலா

றரு, வலம்புரி தவத்திற் மவ்வலையுறு விலக்கல் வேண்டுங் கலம்புரி பைம்பூ முழுக்கி கதிர்த்த பொற்குன்றின் மாற்போய்."—"கச்சொன் றிட்டுணா வொடுக்கங் கட்டிமெய்ச் சகட்டை யோட்டி, நச்சொன் றிட்டே தச்சேற் றுணணல் லுயிர்ச் சிற்றுன்மற, றச்சொன் றிட்டோ தறேற்று தழுப்பலா கண்டா நலமேலோர், மெய்ச்சொன் றிட்டச் சிறுமுன் வீட்டுற் றூமின் பாகீர்" என்பன பலவுந் தொகையுந் துணிவும் வந்தவாறு காண்க எ-று. (உ)

ஐந்தாவது:—உரிமை.
5 Characteristics.

165. எப்பொரு ளெவ்வழி யியம்பினு மதற்கதற்
குரிய வுரைப்ப துரிமையாங் கால
மிடம் பண்பொழுக்கிறை யெனவைங் கூற்றே.

(இ-ள்) உரிமையு முரிமைவிகற்பமுமா மாறுணர்த்துதும் மேற்கூறி யபதிகமுதலெவ்வழிக்கண்ணு மெவ்வகை விழுமியபொருளை யுரைப்பினு மவற்றவற்றுரிமை வழுவாதுரைப்பது முறையெனக்கொள்க. ஆகையிற் காலமு மிடமுங் குணமு முலகினொழுக்கமுஞ் சொல்லு மெனவைந்தினை யும்பற்றி வருமுரிமை யைவகைப்படு மெனக்கொள்க. இவ்வைந்த னித் தனி விளக்குதும் எ-று.

காலவுரிமை
Time

166. காலமே பருவம் பொழுதென விரண்டாய்ப்
பருவங் கார்கூதிர் பனிமுன்பின் வசந்த
மெரிமுதிர் வேனி லெனவிரு மூன்றே.

(இ-ள்.) காலவுரிமையாமா றுணர்த்துதும். பருவமும் பொழுதுமெனக்காலமிருவகைத்தே. அவற்றைப் பெரும்பொழு தெனவுஞ் சிறுபொழு தெனவுங் குறிப்பாரெனக்கொள்க. அவற்றுட் பருவமறுவகைப்படும். அவையே கார்ப்பருவம், கூதிர்ப்பருவம், முன்பனிப்பருவம், பின்பனிப்பருவம், இளவேனிற்பருவம், முதிர்வேனிற்பருவம், எனவாறெனப. அவையே யாவணி முதலொவ்வொன்றிற் கிருமதி யெல்லையாக வருமெனக்கொள்க. அவற்றுளிளவேனிலெனினும் வசந்தமெனினுமொக்கும். ஆகையிலவ்வப் பருவத்துரிமையை யினிக்காட்டுதும்.—இலக்கண விளக்கம்—"கார்கூதிர்முன்பனி பின்பனி, சீரிளவேனில் முதுவேனி லென்றாங், கிருமூன்று திறத்ததுபெரும்பொழுதவைதா, மாவணிமுதலா விரண்டிரண்டாக், வாழ்வியிறுதிய வாயுங்காலே."—அகப்பொருள் விளக்கம்—"கார்கூதிர

முன்பனிபின்பனி, சிசிரவேனில் வேனிலென்றும், இருமூன்று இறத்து தெரிபெரும்பொழுதே.'' இவைமேற்கோள் எ-று. (க)

167. கார்க்காலத் துரிமை கார்க்கா லுருட்டிய
வாடையே கோப மயிலே கேகயங்
கோடல் செங்காந்தள் கொன்றை கூதாளந்
தண்டிமி லுயவை தளவு கடம்பஞ்சனி
வெண்குருந் தலர்தலே வியங்கங் கிளிகுயி
னீங்கலே நீர்மல ரோங்க லென்ப

(இ-ள்) கார்ப்பருவத் துரிமையா மாறுணர்த்துதும். வாடைவீசலும், இந்திரகோபமு மயிலுங்கேகயப்புள்ளுந் தோன்றிமகிழ்தலும், வெண்காந்தள், செங்காந்தள், கொன்றை, கூதாளம், வேங்கைமரம், காக்கணஞ்செடி, முல்லை, கடம்பு, காயா, குருந்தென விவையேமலர்தலும், அன்னங் கிளிகுயிலகன்று வருதலும், தாமரைமுதனீர்மலரோ யொளித்தலும், கார்ப்பருவத் துரிமை யெனப்படும். எ-று. (உ)

168 கூதிர்க் குரிமை கூதிரோ குருகே
வோதிமங் குரண்ட மொண்மதிச் சகோர
முதுவளை ஞண்டீ ருந்தது வத்த
னீரோ தெளித னீர்மீன் சனித்தல்
காரோ சூற்கொள்ல் பாரிசா தஞ்சந்
தாரம் பித்திகை மந்தார நாணன
முற்றலர்ந் துவத்தலே மற்றுயி ரைதலே.

(இ-ள்) கூதிர்ப்பருவத் துரிமையா மாறுணர்த்துதும் கூதிர்க்காற்று வீசலும், குருகு மன்னமுங் கொக்குஞ் சகோரப்புள்ளுஞ் சங்கு நண்டு நத்தையுமென விவை மகிழ்தலும், நீரோ தெளிதலும், மீனினஞ் சனித்தலும், மேகஞ் சூற்கொள்ளலும், பாரிசாதஞ் சந்தனஞ் சிறுசெண்பகஞ் செம்பரத்தை நாணலென விவை மலர்தலும், எண்டிசை கூறிய வுயிரோ யன்றி மற்றைப் பறவை விலங்கு மக்களொருங்குடன் வருந்தலும், கூதிர்ப் பருவத் துரிமை யெனப்படுமே எ-று (ங)

169. முன்பனிக் குரிமை துன்பனிக் கடறருங்
கொண்டல் வீசலுங் கூண்டசை சித்தன
மண்டிருட் கூகைகூன மனமகிழ்ந் தொலித்தலு
மாந்தருச் சாமந்த மலர்தலு மிலந்தை
நீங்கனி யுதிர்தலுந் தீயெனக் குன்றி
காய்த்தலு நெல்லொடு கரும்பு முற்றலுமாம்

(இ-ள.) முனபனிப பருவததுரிமையா மாறுணரததுதும. கொணடற்காறறு வீசலும, தூககணங குருவியுங கூகையு மாந்தையுமென விவைம கிழதலும, மாவுஞ சிவநதியு மலரதலும, இலநதைப் பழுததலும, குனறிக காயததலும, செநநெல் விளைதலும, கருமபுமுதிரதலும, முனபனிப பருவத துரிமை யெனபபடுமே. எ-று. (ச)

170. பினபனிக குரிமை பேசுங் காலை
யுலவை வீசலே யுளபல புறவினம
வலிது கூயககான வாரணங களிததலே
கோஙகில வலரதலே குரவ நெடுமபனை
தீஙகனி யுதவலே சிதபபரி வெடிததலே.

(இ-ள) பின்பனிப பருவததுரிமையா மாறுணரததுதும உலவைக்காற்று வீசலும, பலபுறவினமுங கானககோழியுமெனவிவை மகிழதலும, கோஙகுமிலவுமபூததலும, பேரீநதுபனையெனறிவையேபழுததலும, பருததிவெணசுளை வெடிததலும, பினபனிபபருவததுரிமை யெனபபடுமே. எ-று (ரு)

171. வசநதத துரிமை வசநதற றேரொனுந
தெனறலே வணடினஞ சிறுகிளி பூவை
யனறிலே குயிலிவை யகமகிழந தாரததலே
மாஙகனி யுதிரதலே தேஙகய மலரொடு
வகுளந தாழை வழைசெண பகமபிற
முகிழினி தவிழததலே முனகா ரிடைககளி
மிகுவன மயினமுதன மெலிதலே யெனப.

(இ-ள்) இளவேனிற பருவததுரிமையா மாறுணரததுதும. மனமதனறேராகிய தெனறலவீசலும, பலவணடினமுங கிளியும பூவையு மனறிலுங குயிலு மென விவை மகிழதலும, மாஙகனி யுதிரதலும, நீரமலரனறி மகிழ தாழை புனனை செணபகம பலவு மலரதலும, காரபபருவதது மகிழநதகோபங கேகயபபுண மயிலிவையே மெலிதலும, இளவேனிற பருவத துரிமை யெனபபடுமே எ-று. (சா)

172. வேனிற குரிமை கானிற றூசெழக
கோடையே வீசக குறுகப பேயததோ
காடையே வலியான கமபுள காகஞ
சிரவ மொலிததல புருண்டி சிநதுரம
பாடலம பூததல பாலைக கனியொடு
கோடர நாவல குலிகங காயதத
னீரலகன மறறுயிர சிரலகிச சோரலே.

(இ-ள.) முதிரவேனிற பருவததுரிமையா மாறுணாததும எங்கு துசெழுமபடி கோடைககாறறுவீசலும, கானறமேனறலும, காடையுமவ லிபானும வானமபாடியுங காகமுங கவுதாரியுமென விலைபகிழததலும, மல லிகை புளி பாதிரி யெனறிவை பூததலும, பாலே காஞசிரம நாவ லிலுபபை யெனறிவைககாயததலும, நீரேகுறுகலும, ஈணடுககூறிய வுயிரோயனறி மற றெலாஙகுழைநது சோரலும, பூவுலகழகு குன்றவருமுதிரவேனிற பருவத துரிமையெனபபடும ஆகையி லவவவப பருவததிம முறைவழுவாது காத தல பருவததுரிமையெனபபடும இவவாறனறி யொனறறகுரியன பிறிதொ னறறகுளாபபது பருவமலைவாம. (உ-ம.) வெணபா.—"வளாவாய கனிதது மயிலகவத தாழை, களாவாய முகைததுக கமழ—விளாவாயத, தளவேமு கைநெகிழத தணகொனறை பூபப, விளவேனில வநதுலவிற றினறு" இ தனினமயிலகளிததகவலு முலலைகொனறை யெனறிவைபூததலுங காபப ருவததிறகுரியனவாகி யிளவேனிறபருவத துரியனவாகத தோனறபபுணா ததமையாற பருவமலைவாயிறறு. பிறவுமனன. ஆயினுமடுததபருவததுரிய ன வொனறிரணடொரோவிடதது விரவி மயஙகினும வழுவனறெனககண டுணாக. அஙஙனம கமபா கிஷகிநதாகாணடக காாகாலப படலததுககா கூதிரொன றிருபருவததுககுரியன சிலவறறை மயஙகவைததவாறு காணக. நைடததோவெனி லிளவேனிற படலததிற சொனனதாவது.—விருத தம.—"களளுயாத தலரு முலலைக கடிமுகை முறுவ றேனற, வளளிதழக குவளை யுணகண மலாநது மாநதளிரமென கையாற, கிளளை மெனகுதலை சாறறிக கிளரொளி வணடு பாணாற, றெளவிளிப பாட வேனிற றிருமகள சிறநத தனறே." மீளவும, "அரவ மேகலை யாயிழை யாககுயா, குரவம பாவை கொடுதத கொழுதிமென, முருகுலாமளி மொயதத கடமபினம, பரிவி னுடவெண பநது கொடுததவே.' எனபனவறறுளளே முலலையுங கட மபுங காபபருவததுரிய மலராகையி விளவேனிற பருவததலாநதனவாகக கூறியமையாற பருவமலைவாயிறறெனமஞா புலவா. ஆகையிலிவவகை வழு வாராமற காததலறிவோா கடனெனககொளக. எ-று. (எ)

173. பொழுதென மாலைக கெழுயாமம வைகறை
யெறறேுறற நணபக லெறபா டெனவாறே
மாலைக குரிமை மலாத லுறப லமபுள
சோலைசோந தொலிததல சுரபி கனைத
றுனனைடத தாமரை சுளிதெனக கூமபல
கனனடங காமபோதி கனியப பாடலே
யாமத துரிமை யாகரி பாடலே
யூமன சகோர முவரி யுவததலே
காம மகிழ்தங கரவென றிவையே

வைகறைக குரிமை வாரணங கூவன்
மெயயெனக் கனைவுறன் மீனொளி குனறல
வாமமீ னுதித்தன மாதவா வாழதத
விராமகலி யுடனிந தோளம பாடலே
விடியற குரிமை விலஙகொடு மறறுயிர
கடிமகிழந தெழுசசி கானொடு கமலம
விரிபூ மலாதல வெண்பனி துளிதத
றெரிபூ பாளநதே சாடசி பாடலே
நண்பகற குரிமை நயததல கோகம
வெணடே ரோடன மேதி நீராடல
பணிடிசை சாரங கமபாட லெனபவே
வெறபாட டுரிமை வெறபானி ழனீளல
வானஞ் சிவததன மறியினங குதிததல
கானமாயக காபி கலியாணி பாடலே.

(இ-ள்.) சிறுபொழுதுரிமையா மாறுணாததும ஒளிபோயிருளே புகுமபொழுதாதி யொவவொரு பொழுதிற கிளைநதுநாழிகை யெலலையாக மாலையும, யாமமும, வைகறையும, விடியலும, உசசிபபகலும, மெறபாடு மென வறுபொழுதிலையெனபபடுமே எறறேறறமெனினும விடியலெனினு மொககும. இவறறுட குவளைமலாதலும, புளளினஞ சோலைகடோறுமடைநது கலகலெனபபெரி தொலிததலும, பசுமுததகறவைகள கனறையுளிக கனைநது வருதலும, தாமரைகூமபலும, கனனடஙகாமபோதியென வீரிராகமபாடலும, மாலைபபொழுதிற குரிமையெனபபடுமே ஆகரிராகமபாடலும, கூகையோடுசகோர மகிழதலும, பெருஙகடலுவநதெனப பொஙகலும, காமமு முழுதொலியினமையுஙகளவு மெனறிவை மிகுதலும, யாமபபொழுதிற குரிமையெனபபடுமே கோழிகூவலும, மெயபோறறெளிநத கனைதோனறலும,வானமீனொளியேகுறைதலும, வெளளிமீனுதிததலும, மாதவரொழுநது தேவவாழததுரைததலும,இராமகலியிநதோளமென வீரிராகமபாடலும,வைகறைபபொழுதிற குரிமையெனபபடுமே விலஙகு பறவை மககள முதலிய வுயிரெலா மகமலாநதுவததலும, பூஙகாவனததுள பூணடுபபூ கொடிபபூ கோடடுபபூ வனறியும நீரபபூவகையுட்கமல மலாதலும, பூபாளநதேசாடசி யெனவீரிராகமபாடலும, விடியறபொழுதிறகுரிமையெனபபடுமே சககரவாகபபுள மகிழதலும, கானலெனும பேயததேரோடலும, எருமைகள நீரிற பாயநது கிடததலும, சாரஙகராகம பாடலும, உசசிப பொழுதிற குரிமை யெனபபடுமே. மலைமுதனிழலெலா நீளலும, வானஞசிவததலும, பலவகை யாடடுககுடடிகள குதிததலும, காபிகலியாணியென வீரிராகமபாடலும, எறபாடடுப பொழுதிற குரிமை யெனபபடுமே. ஆகையி லவவவப பொழு

திற சூரியவை தோனற முறைவிடா துளாபபது பொழு தெனுங் காலவுரி மையாம. இவவாறனறி யொனறறகுரிய பிறிதொனறிற றேனறககூறல பொழுது மலைவாம.—வெணபா.—"செஙகமலம வாயகுவியத தேஙகுமு தஙகணமலர,வெஙகுநெடு வானமீ னினிதிலைமபப—பொஙகுதையத,தோ ராழிததேரோனெழிலாலு வநததே, நீராழி சூழநத நிலம" இதிறருமரை குவிதலும, குமுத மலாதலும,வானமீன றேனறலும, மாலைககுரியனவாகிக காலைககுரியனவாக வுரைததமையாற பொழுது மலைவாயிறறு.பிறவுமனன. ஆயினு மொரோவிடததுச சிறபபிததுரைதத பொருட கலஙகாரமாக விவ வாறுரைபபினுஞ சிறபபெனககொளக (உ-ம) வெணபா.—"மணடபதது மாணிககச சோதியால வாவிவாயப, புணடரிக மாலைய பொழுதலருந—தணடரளத, தாமஞசொரியுந தகைநிலவான மெலலாமபல, பூமலருஙகா லைப பொழுது."—இதனுட டாமரை மாலையின மலாநததாகவும, குமுதங காலையின மலாநததாகவும, பொழுதுரிமைமாறி யுரைததாயினுஞ சிறபப லஙகாரமாயிறறு பிறவுமனன இலககண விளககம —"மாலையாமம வை கறை யெனறு, காலை நணபக லெறபாடெனறு, வறுவகைத தெனப சிறு பொழுதவைதாம, படுசுடரமை யநதொடஙகியையிரு, கடிகையளவை யகாணுஙகாலே."—அகபபொருள விளககம "அவறறுள, கூதிர்யாமமுன பனியெனறிவை, யோதியகுறிஞசிக குரியவாகும—வேனிலனபகல பின பனி யெனறிவை, பானமையி னுரியபாலை தனககே—மலகு காரமாலைக குரிய.—இருளபுலாகாலை மருததிறகுரிததே.—வெயயோனபாடு நெய தறகுரிததே.—மருதநெயதலென றிவையிரணடறகு, முரியபெரும பொ ழுதிரு மூனறுமமே" இவை மேறகோள. எ-று. (அ)

—→✻←—

இடவுரிமை.

Place.

174. குறிஞசி பாலை முலலை மருத
நெயத லைநதிணைக கெயதிய பெயரென
வரையே சுரமே புறவே பழனந
திரையே யவையவை சேரிடந தானு
நிரையே யைநதிணை நிலமெனப படுமே.

(இ-ள) நிறுததமுறையானே யிடவுரிமையாமாறுணாததுதும. இடவ குப்பினுள முதலவகுபபாகக குறிஞசி பாலை முலலை மருத நெயத லென விவையைநநிலமெனவு மைநதிணையெனவும வழஙகும இவறறுணமலையு மலைசாாநதவிடமுங குறிஞசி,சுரமுஞ சுரஞசாாநதவிடமும பாலை,காடுஙகா டுசாாநதவிடமு முலலை, வயலும வயலசாாநதவிடமு மருதம; கடலுஙகடல

சார்ந்தவிடமுஞ் செய்தலென்று வகுத்தார் புலவரென்றறிக.— அகப்பொருள் விளக்கம் —"வரையே சுரமே புறவே பழனந், திரையே யவ்வயவை சேர்தருமிடனே, யெனவீ ரைவகைத் தணையிய நிலமே" எ-து. மேற்கோள் இவற்றுளொவ்வொரு திணைக்கு வேறாகச் சில பொருள் வகுத்தவை கருப்பொருளென்றார் கற்றோர். இவை வருமாறு எ-று. (க)

175. தெய்வஞ் செல்வர் சீர்குடி புள்விலங்
கூர்நீர் பூமர முணாப்பறை யாழ்பண்
டொழிலெனக் கருவீ ரெழுவகைத் தாகும்.

(இ-ள்) கருப்பொருளென்பவை யிவையென வுணர்த்துதும் தெய்வமுந் தலைவனொடு தலைவியுங் குடியும் பறவையும் விலங்கு மூரு நீரு மலரு மரங்களும் விளையு முணவும் பறையும் யாழு மிசைப்பாட்டுந் தொழிலு மெனச் சொல்லப்பட்ட பதினான்கு கருப்பொருளாவொவ்வொரு திணைக்கு வேறு வேறாக வுளவென வகுத்தார் கற்றோர் இவற்றுளோரிட வெல்லையுள்ளடங்கா வெவ்விடத்து மெக்காலத்து மனைத்துலகு மனைத்துயிருந் தானுள வாக்கவு நிலையி னிறுத்தவு முழுதற வொழிப்பவும் வல்லவொரு மெய்க்கடவுளன்றிக் குறுங்கோற் றேவராகப் பலரில்லென்று மெய்ம்மறை நூலாலறிவோமாயினு மிந்நாட்டிருள் வழிவழங்கு முறையைச் சொல்லிக் காட்டுதும் — இலக்கண விளக்கம் —" ஆரணங் குயர்ந்தோ ரல்லோர் புள்விலங், கூர்நீர் பூமர முணாப்பறை யாழ்பண், டொழி லெனக் கருவீ ரெழுவகைத் தாகும்." எ-து மேற்கோள் எ-று. (உ)

176. குறிஞ்சிக் கருப்பொருள் குமரன் றெய்வமே
வெறியணிப் பொருப்பன் வெற்பன் சிலம்பன்
குறத்தி கொடிச்சி குறவர் கானவர்
குறத்தியர் கிளிமயின் மறப்புலி குடாவடி
கறையடி சீயஞ் சிறுகுடி யருவி
நறுஞ்சுனை வேங்கை குறிஞ்சி காந்
ளாரந் தேக்ககி லசோக நாகம்
வேர லைவனந் தோரை யேனல்
கறங்கிசைத் தொண்டகங் குறிஞ்சியாழ் குறிஞ்சி
வெறிகோ ளைவனம் விதைத்தல் செய்குறற்
பைந்தினை காத்தல் செந்தே னழித்தல்
செழுங்கிழங் ககழ்தல் கொழுஞ்சுனை யாடலே

(இ-ள்) குறிஞ்சிக் கருப்பொருளா மாறுணர்த்துதும். குமரன் றெய்வமே, பொருப்பனும் வெற்பனுஞ் சிலம்பனுங் குறத்தியுங் கொடிச்சியுந் தலை

வனோடு தலைவியே, குறவருங் கானவருங் குறத்தியருங் குடியே, கிளியுமயி லு முரியபறவையே, புலியுங் கரடியும் யானையுஞ் சிங்கமும் விலங்கே, சிறு குடி யூரே, அருவியுஞ் சுனையு நீரே, வேங்கையுங் குறிஞ்சியுங் காந்தளுஞ் சந்தனமுந் தேக்கு மகிலு மசோகும் புன்னையு மலரே மரமே, மூங்கினெல லு மைவனநெல்லுந் தோரைநெல்லுந் தினையு முணவே, தொண்டகம் பறை யே, குறிஞ்சியாழ் யாழே, குறிஞ்சி யிசைப்பாட்டே, வெறி கொள்ளலும் ஐவனம் விதைத்தலும் பைந்தினை காத்தலுந் தேனை யழித்தலுங் கிழங்கு தோண்டலுஞ் சுனையிற் குளித்தலுந் தொழிலே, என விப்பதினால் வகை யுங் குறிஞ்சிக் கருப்பொருளா மெனக் கொள்க எ-று (௫)

177. பாலைக் கருப்பொருள் பகவதி தெய்வமே
காளை விடலை மீளி யெயிற்றி
யெயினர் எயிற்றியர் மறவர் மறத்தியர்
புறாப்பருந் தெருவை செந்நாய் குறும்பு
குழிவறுங் கூவல் குராஅ மராஅ
வுழிஞை பாலை யோமை யிருப்பை
வழங்குகதி கொண்டன செழும்பதி கவர்ந்தன
பகைத்துடி பாலையாழ் பஞ்சுரம் வெஞ்சமம்
பகலிற் சூறை பரிவெழுந் தாடலே.

(இ-ள்) பாலைக் கருப்பொருள் மாறுணர்த்துதும் காளி தெய்வமே, காளையும் விடலையு மீளியு மெயிற்றியுந் தலைவனோடு தலைவியே, எயினரு மெயிற்றியரு மறவரு மறத்தியருங் குடியே, புறாவும் பருந்துங் கழுகும் பறவையே, செந்நாய் விலங்கே, குறும்பு தானூரே, கேணி நீரே, குரா வு மராவுஞ் சிறுபூளையும் பாலையு மாவுங் கள்ளியு மலரே மரமே, ஓடிவழி யிற் பறித்தனவும் புகருமாறு நண்டுடிற் றிருடினவு முணவே, துடி பறை யே, பாலையாழ் யாழே, பஞ்சுரமும் வெஞ்சமமு மிசைப்பாட்டே, பகற் சூறை குளித்த தொழிலே, என விப்பதினால் வகையும் பாலைக் கருப்பொ ருளா மெனக் கொள்க எ-று (௬)

178. முல்லைக் கருப்பொருண் முராரி தெய்வமே
தொல்லைக் குறும்பொறை நாடன் றோன்றல்
மடியாக் கற்பின் மனைவி கிழத்தி
யிடைய ரிடைச்சிய ராய ராய்ச்சியர்
கான வாரண மான்முயல் பாடி
குறுஞ்சுனை கானயாறு குல்லை முல்லை
கிறங்கிளர் தோன்றி பிறங்கலர்ப் பிடவங்
கொன்றை காயா மன்றலங் குருந்தக

தாமறுக் கதிர்வரகு சாமை முதிரை
யேற்றுப் பறைமுல்லை யாழ்சா தாரி
சாமை வரகு தாமுடன் வித்த
லவைகளை கட்ட லரிதல் கடாவிடல்
செவிகவர் கொன்றைத் தீங்குழ லூதன்
மூவின மேய்த்தல் சேவினந் தழுவல்
குரவை யாடல் குளித்தல் கானயாறே

(இ-ள்) முல்லைக் கருப்பொருளா மாறுணர்த்துதும் விட்டுணு தெய்வமே, குறும்பொறை நாடனுந் தோன்றலுங் கற்பின் மனைவியுங் கிழத்தியுந் தலைவனொடு தலைவியே, இடையரு மிடைச்சியரு மாயரு மாய்ச்சியருங் குடியே, காட்டுக்கோழி புள்ளே, மானு முயலும் விலங்கே, பாடி யூரே, குறுஞ்சுனையுங் கானயாறு நீரே, துளசியு முல்லையுங் காந்தளுங் கொன்றையுங் காயாவுங் குருந்தமு மலர் மரமே, வரகுஞ் சாமையுங் காராமணிப் பயறு முணவே, பம்பைப் பறையே, முல்லையாழ் யாழே, சாதாரி யிசைப் பாட்டே, சாமை வரகு விதைத்தலு மவற்றின் களைகளை கட்டலு மவற்றை யறுத்தலுங் கடாவிட் டவற்றைத் தெழிக்கலுங் கொன்றையங் குழலூதலும் பசுமுதல் மூவின மேய்த்தலு மிடபந் தழுவலுங் குரவை யாடலுங் கானயாறு குளித்தலுந் தொழிலே, என விப்பதினால் வகையு முல்லைக் கருப்பொருளா மெனக்கொள்க எ-று (௫)

179. மருதக் கருப்பொருள் வாசவன் றெய்வமே
விருத்தமை யூரன் வெண்டார்க் கிழவன்
கெழுதகு கற்பிற் கிழத்தி மனைவி
யுழவ ருழத்தியர் கடையர் கடைச்சியர்
மழலை வண்டானம் மகன்றி னாரை
யன்னம் போதா நன்னிறக் கம்புள்
குருகு தாரா வெருமை நீர்நாய்
பெருகிய சிறப்பிற் பேரூர் மூதூர்
யாறு மனைக்கிண றிலஞ்சி தாமரை
நாறிதழ்க் கழுநீர் நளிமலர்க் குவளை
காஞ்சி வஞ்சி பூஞ்சினை மருதஞ்
செந்நெல் வெண்ணெ லந்நெல் லரிகிணை
மன்றன் முழவ மருதயாழ் மருத
மன்றணி விழாக்கொள்ளல் வயற்களை கட்ட
லேரூப்தல் கடாவிடல் பொய்கையா றாடலே

(இ-ள்.) மருதக் கருப்பொருளா மாறுணர்த்துதும் இந்திரன் றெய்வமே, ஊரனுங் கிழவனுங் கிழத்தியு மனைவியுந் தலைவனொடு தலைவியே; உழவரு முழத்தியருங் கடையருங் கடைச்சியருங் குடியே, கொக்கு மன்றிலும் நாரையு மன்னமும் போதாவுங் கம்புளுங் குருகுந் தாராவும் பறவையே, எருமையும் நீர்நாயும் விலங்கே; பேரூரு மூதூரு மூரே, யாறு நீரே, மகிழுந் தாமரையுங் கழுநீருங் குவளையுங் காஞ்சியும் வஞ்சியு மருதமு மலரோ மரமே, செந்நெல்லும் வெண்ணெல்லு முணவே, கிணையு மண்பறையும் பறையே, மருதயாழ் யாழே, மருத மிசைப்பாட்டே, திருவிழா வழங்கலும் வயற்களைகட்டலு நெல்லை யறுத்தலுந் தெளித்தலுங் குள நீராடலும் யாற்றுநீர் குளித்தலுந் தொழிலே, என விப்பதினான்கு மருதக் கருப்பொருளா மெனக்கொள்க எ-று. (௯)

180. நெய்தற் கருப்பொரு ணீராள் வருணனே
மொய்ந்நீர் சேர்ப்பன் முன்னீர் புலம்பன்
பரத்தி நுளைச்சி பரதர் பரத்தியர்
நுளையர் நுளைச்சிய ரளவ ரளத்தியர்
காக்கை சுறவம் பாக்கம் பட்டின
முவர்நீர்க் கேணி கவர்நீர் நெய்தல்
கண்டகக் கைதை முண்டக மடம்பு
கண்டல் புன்னை வண்டிமிர் ஞாழல்
புலவுமீ னுப்பு விலைகளிற் பெற்றன
ளிமீன் கோட்பறை நாவாய்ப் பம்பை
விளரியாழ் செவ்வழி மீனுப்புப் படுத்த
லுணக்கல் விற்றல் குணக்கட லாடலே.

(இ-ள்.) நெய்தற் கருப்பொருளா மாறுணர்த்துதும் வருணன் றெய்வமே, சேர்ப்பனும் புலம்பனும் பரத்தியு நுளைச்சியுந் தலைவனொடு தலைவியே, பரதரும் பரத்தியரு நுளையரு நுளைச்சியரு மளவரு மளத்தியருங் குடியே; கடற்காக்கைப் பறவையே, சுறு விலங்கே, பாக்கமும் பட்டினமு மூரே, உவர் நீர்க்கேணியுங் கடலு நீரே, தாழையு முட்செடியு மடம்பு முள்ளிச் செடியும் புன்னையுங் கோங்கு மலரோ மரமே, புலவு மீனுமுப்பும் விற்றுக்கொண்டனவு முணவே, மீனுங் கோட்பறையும் பம்பையும் பறையே, விளரியாழ் யாழே, செவ்வழி யிசைப்பாட்டே, மீனுப்புப் படுத்தலு மீனை யுணக்கலு முணங்கிய வற்றை விற்றலுங் கடனீர் குளித்தலுந் தொழிலே, என விப்பதினால்வகையு நெய்தற் கருப்பொருளா மெனக்கொள்க ஆகையி லிவையு மிதற்றொடக்கத் தனபலவு மொவ்வொரு நிலத்திற் குரியவாகி யொன்றன் பொருண் மற்றொன்றற் காயாது முறைமையைக் காப்பதிட வுரிமை யெனப்படும். எ-று. (௭)

181. இடனெனப் படுவது மலைநா டியாறே

(இ-ள்) மற்றொரு வகுப்பிட வுரிமையா மாறுணர்த்துதும். மேற்கூறிய வைந்திணை வகுப்பன்றி மலையு நாடும் யாறுமென மற்றொரு மூவகைப்படு மிடமெனக்கொள்க. இவற்றுட் பொதியமு மிமயமு முதலிய மலைகளே மலையும், மகதமுதற் பதினெண்பாடை நிலங்களே நாடும், கங்கை பொருநை காவிரி முதலிய யாறுகளே யாறுமெனக்கொள்க. இவற்றுளொன்றன் பொருண் மற்றொன்றினுளவாகச் சொல்லாதற் கதற்குரிய வற்றைத் தந்துரைப்ப துரிமையெனப்படும். இவ்வாறன்றிப் பொன்மலைச் சந்தன மெனவுந் தென்மலை மதகரியெனவும் பொதியிற் குரியன பொன்மலைக்க ணுளவாகவும், பொன்மலைக்குரியன பொதியின்க ணுளவாகவு முரைப்பின் மலையெனு மிடவழுவாமெனக்கொள்க. பிறவுமன்ன. அங்ஙன மோவ்வொரு மலைநாடி யாறுகட்கு முரிமையைத் தமிழ்நூலிடத்துக் காண்க. ஆயினு மொன்றனைப் புகழுமிடத் திவ்வுரிமைமாறி யில்லனவு முளவெனப் புனைந்துரையாகச் சொல்லினும் வழுவென் றிகழா தலங்கார மென்று கொள்பயா முற்றி வடையியா ரொக கண்டுணர்க—தண்டியலங்காரம்.—"இடமெனப் படுவது மலைநா டியாறே" எ-து மேற்கோள் எ-று. (அ)

பண்புரிமை.

Nature.

182. பண்பெனச் சாதியும் பற்று மளவையும்
வண்ணமும் பலவும் வகுத்தனர் புலவர்

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே பண்புரிமையா மாறுணர்த்துதும். பண்பு பண்பெனுஞ் சொல்லா லவனவன் பிறந்த சாதியு நெஞ்சிற் பற்றிய பற்றுதலு நால்வகை யளவு மைவகை வண்ணமு மறுவகைச் சுவையு மேழ்வகை யிசையு மெண்வகையூறு முதலிய பலவும் வரப்பெறும். இவற்றை யினித் தனித்தனி விளக்குதும். எ-று.

சாதித்தொழிலுரிமை.

Caste Employment.

183. வன்னியர் மன்னர் வணிகர் சூத்திர
ரென்னிவர் நால்வர்க் கியல்வன வுரைக்கி
லோதற் றொழி லுரித் தியாகத்தோர் மூவர்க்கு
மல்லாத கல்வி யெல்லார்க்கு முரித்தே

(இ-ள்) நிறுத்தமுறையானே சாதியுரிமையாமாறுணர்த்துதும். ஆகையில் அந்தண ரரசர் வணிகர் சூத்திரரென்ன விந்நாட்டில் வழங்கு முயர்சாதியிற் பிறந்த நால்வராகி மற்றவ ரிழிந்தோரெனப் பல்வேறென் றுணர்க. இந்நாட்டு வழக்கம்பற்றி யவ்வவ்வச் சாதிக்குரிய தொழிலை விளக்குதும். ஆகையி னுவின்று கற்குந்தொழிலுள் வேதத்தை யோதியுணர்த லந்தண ரரசர் வணிகரென்ன மூவர்க்கு முரித்தே யொழிய சூத்திரர்க்குத் தகாதெனவும், வேதநூ லொழித்தொழிந்தகல்வியாவையு முணர்த னால்வர்க்கு முரித்தெனவுங் கூறுவாரெனக்கொள்க. ஆயினும் வாயாலுண்படு முட்டற்குணு யார்க்கும் பொதுமைய வாங்கயிற் காதாலுண்படு முயிர்க் குணவாகிய மெய்ம்மறை யோதல் சிலர்க்கு விலக்கல் கொடுமையன்றோ மீளவு மறையே பரகதி வழியெனக்காட்டுவ தாகையி லனைவரும் பொதுப்பட வக்கதிக் குரியராகப் பிறந்த பின்னரவ்வழி யுணர்தல் பொதுமைத் தன்றென விதிப்பது நிறையோ. ஆகையில் வெண்பா —"பூரியர்க் கோதனமின் பொய்யா மறையென்பா, ராரியராயத் தாங்கண் டறியாரோ - பேரிலையு, மெய்ம்மணலார் கானகமு முட்கடமு நீர்மலக்கப், பெய்முகில் வானமீன் றூஉ சிறப்பு"—"கற்றொருத் தொழுகார்க்குக் காசறுத்த வேதநூல், சொற்றுறக்க வெண்பார்க்குத் தோன்றுமோ-பற்றற, காவியு நீலமுநீவிக்கதிர்க்கையான, மேவியவிண் வேந்தனன்பு" என்றார் மெய்ம்மறை யாசாரியனார்.—இலக்கணவிளக்கம் — "ஓதற்றொழி லுரித்து யாந்தோர் மூவர்க்கும்"-"அல்லாக் கல்வி யெல்லார்க்கு முரித்தே" இவைமேற்கோள் எ-று. (க)

184 படைக்கலம் பயிற்லும் பகடாதி யூர்தலு
முடைத்தொழில் பின்மூவர்க் குரைத்திசி னோரே

(இ-ள்) இதுவுமது. படைக் கலங்களை வீசி யெறிந்தே யெய்தெஃகிச் செய்தொழிற் கற்றலும் யானையுங் குதிரையுந் தேரு மேறி யூர்தலுமாக நாவின்று கற்குந் தொழி லல்லாத தொழில்க ளந்தணரொழித்தொழிந்த மூவர்க்கு முரிய வெண்பா —இலக்கணவிளக்கம் —" படைக்கலம் பயிற்லும் பகடு பிறவூர்தலும், முடைத் தொழி லவர்க்கென வுரைத்திசினோரே " எ-து மேற்கோள் எ-று (உ)

185. அறப்புறங் காவ லனைவர்க்கு முரித்தாய்
மற்றைக் காவல் கொற்றவர்க் குரித்தே.

(இ-ள்) இதுவுமது. அறப்புறங் காவலென்றும், நாடுகாவலென்றும், காவ லிருவகைப்படும். இவற்று ளறப்புறங் காவலே நால்வர்க்கும் பொதுமைத்தாகி நாடுகாவ லரசர்க் குரித்தெனக்கொள்க —இலக்கண விளக்கம் - "அவற்றுள், அறப்புறங் காவ லனைவர்க்கு முரித்தே"—"மற்றைக் காவல் கொற்றவர்க் குரித்தே." இவை மேற்கோள். எ-று. (ங)

186. வேதமாந்தர் வேந்த ரென்றிரு வர்க்குந்
தூது போதற் றொழி லுரித் தாகும்

(இ-ள்) இதுவுமது. வேற்றரசர்கட்குத் தூதனா யுணர்க்கப் போந்த வந்தணர்க்கு மரசர்க்கு முரித்தெனக் கொள்க. எ-று. (௪)

187 சிறப்புப் பெயர்பெற்ற செப்பிய விரண்டு
முதற்குரிய மரபின வொழிந்தோ ரிருவர்க்கும்.

(இ-ள்) இதுவுமது. அரசனாற் சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றவ ராயின வணிகர் சூத்திரரென் றிருவர்க்கு நாடு காவற் றொழிலுந் தூது போதற் றொழிலு முரியன வெனக் கண்டுணர்க. ஆகையிற் சொல்லப் பட்ட தொழில்களு மித்தொடக்கத்தன பலவு மொருவர்க் குரியனவாகி மற்றொருவர்க் குரியன வாகக்கூறு தம்முறை காப்பது சாதி யுரிமையா மெனக் கொள்க. எ-று (௫)

பற்றுதலுரிமை.

Relation.

188 வெறுப்புவப் பிரக்கம் வெகுளி நாணந்
திறத்துணி வச்சந் தேறு மயல்வாப்
பலவு மக்கட் பலபற் றெனப்
பற்றும் வழியும் பற்றற் றோர்க்கு
மற்று மியற்கையும் பற்றிறு வகைத்தே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே பற்றுத லுரிமையா மாறுணர்த்துதும் வெறுப்பு முதலாகச் சொல்லப் பட்டவையும் பலவு மக்களிடத்துத் தோன்றும் பற்றுதலாகும். ஆகையிற் கேட்போ ரிடத்துத்தா னப்பற்றினைக் கிளப்புந் தன்மையும் பற்றுடையாக வியலுந் தன்மையு மறிந் தம்முறையே பிறழா துணைப்பது பற்றுத லுரிமை யெனப்படும் இவற்றுட் கேட்போர் மனதி லொன்றன்மேல் வெறுப்பு மொன்றன் மேலாசையு மோரிடத் தச்சமு மோரிடத் தூக்கமு மிவர்க்கே யிரக்கமு மவர்க்கே வெகுளியு மித்தொடக்கத்தன பல பற்றுதலைக் கிளப்புதல் கற்றோர் தொழிலேயாகி யதற்கதற்குரியபொருளு முரிய வணியுந்தான் றெரிந்துணைப்ப தறிவோர் கடனெனக் கொள்க அன்றியுஞ் சொல்லப்பட்ட பலவகைப் பற்றுத லெழுமபின் தன்மையான மனிதரும் பலகுண முடையராவர். அங்ஙனங் கடுஞ்சினத்தா னினைவு மொழியு நடையும் வேறுயவன்றன் சினமேயாறி நாணங்கொண்டக்கா லவ னினைவு மொழியு நடையும் வேறு மலவோ. பிறவுமன்ன ஆகையி லெழுமபின வல்லவப் பற்றதற் குரியவை செப்புவ துரிமையாமெனக் கொள்க இவ்வழியும் வழுவாது காப்பது கற்றோர் கடனே. எ-று.

வடிவுமுதலியவுரிமை.

Form &c.

189. வடிவள வூறு மறறவை பொதுமை
கடியச் சிறபபிற காட்ட லுரிமை

(இ-ள்) வடிவு முதற குணவுரிமையா மாறுணாததும். சதுர முதற பலவடிவு மெணமுத லளவும வெமமைமுத லெணணூறு முதலிய குணஙகளு ளொனறற குரியன மறறொனறற குரியவாகத தோனற வுரைபபது குண வழுவாகும பறபல பொருடகுப பொதுபபட நிறகுங குணஙகளைச சொலலினும வழுவன றாயினும பொதுபபடா ததற குரியவைச சொலலுதல சிறபபாகிக குண வுரிமையா மெனக கொளக. அஙஙனம பைஙகிளி யெனபது பைஙகூழுக கெலலாம பொதுககுணமாம. செறிகுரற றினை யெனவுந தாறறுக கதிர வரகெனவுஞ சிறபபுடைக குண வுரிமையாம பிறவுமனன. இவவகை யுரிமையே தனமை யலஙகார மெனவுமபடு மாதலா லணியதிகாரத துளளுங காணக. எ-று.

ஒழுக்கவுரிமை.

Conduct.

190. ஒழுகக மென்பதிணை டுலக முறையே.

(இ-ள) நிறுதத முறையானே யொழுகக வுரிமையா மாறுணாததும தமமு ளொவவா முறைகளைத தோறறு தோறற முறைகொண டுலக வியறகை பிறழா துரைபப தொழுக்க வுரிமை யெனபபடும. (உ-ம.) வெணபா.—"அலைகடலக ளேழுதூாத தநதரததி னூடே, மலையனைய மாலயானை யோடடிக—கலவளா, நீரககி லைவயநெடுங குடையினகீழ வைததான, மாறுசசீா மானிததாா மன." எனப திதனுளொரு நிலவேநதனை யெழுகடலைத தூாததா னெனவு மாகாயததில யானையோடடிப பகைவரை வென றா னெனவும வநதமையா லுலகிலொழுகா முறையா யொழுகக வழுவாயிறறு. பிறவுமனன. எ-று.

சொலலுரிமை.

Speech.

191 சொலலெனப படுவ தனறொகுதி நானகவறறுட்
சனுககிரகஞ சஙகதந தேவா மொழியே
யவபிரஞ சனமொழி யாமிழி சனாககே
வொவவொரு நாட்டிடை யுரைபபது பாகத

மிருமூ வகைததாய வடமொழி திரிவன
தறபவம பிறவும பொதுமைய தறசமஞ
சிறநதொனறற குரியன தேசிக மெனப

(இ-ள) நிறுதத முறையானே சொலலுரிமையா மாறுணாததுதும, சனுககிரக மெனறும, சஙகத மெனறும, அவபபிரஞசன மெனறும, பாகத மெனறும, சொலவகை நானகாக வகுததாா புலவா இவறறுட சனுக கிரகமுஞ சஙகதமுந தேவா மொழியெனவும, அவபபிரஞசன மிழிசனா மொழியெனவும, பாகத மெலலா நாடடினு மெலலாா தமமாலும வழஙகு மொழியெனவுங கணடுகொளக. அனறியும பாகத மூவகைததாகித தற பவந தறசமந தேசிக மெனபபடும இவறறுள ஆரியததிறகேயுரிய சிறப பெழுததானும, பொதுவுஞ சிறபபுமாகிய வீரெழுததானுமாகிய வாரிய மொழி தமிழிற சிதைநது வருவன தறபவ மெனபபடும (உ-ம) சுகி, போ கி, சுததி, அரன, அரி, பாபம, அபாபம, நயம, நிதியம, நதியம, எனவ ரும அனறியும, ஆரியததிறகுந தமிழிறகும பொதுவெழுததானாகிய வாரி யமொழி தமிழில வழஙகுவன தறசம மெனபபடும (உ-ம) அமலம, கம லம, காரணம, மலையம, மாருதம, குஙகுமம, உலகம, எனவரும அனறி யும, ஆரிய வெழுததுககள சிதைநது தமிழில வழஙகுமாறு சிலகூறுதும — ஆரியததுளேழாமுயிரானது, இ, இரு, வாகவுந திரிநது வரும (உ-ம) இட பம, எ-ம. இருடி, எ-ம வரும அனறியும, பதினுருமுயிா னகரமாகவே னும மகரமாகவேனுந திரிதலும, கெடுதலும, பெறும (உ-ம) காமன, நா கம, எ-ம அரி, எ-ம, வரும அனறியும, ஆ, மொழியிறுதியில, ஐ, எ-ம ஈ, மொழியிறுதியில, இ, எ-ம திரியும (உ-ம) மாலை, எ-ம சௌரி, எ-ம வரும அனறியும, கவவலலாத மூனறும, க, எ-ம சவவலலாத மூனறும, ச, எ-ம டவவலலாத மூனறும, ட, எ-ம தவவலலாத மூன றும, த, எ-ம பவவலலாத மூனறும, ப, எ-ம திரிநது வரும (உ-ம) ந கம, நாகம, மேகம, எ-ம. சலவாதி, விசயம, சருசசரை, எ-ம. கடிநம, சடம, கூடம, எ-ம. தலம, திநம, தரை, எ-ம. பலம, பநதம, பாரம், எ-ம முறையே திரிநது வநதன. அனறியும, ஜ, மொழிககிடையில யகர மாகத திரிநது வரும (உ-ம) புயம, கயம, எ-ம வரும அனறியும, மொழி முதலில, ச, எ-ம மொழியிடையில, ச, எனருயினும, ய, எனருயினுந திரிநதுவரும (உ-ம) சஙகரன, சிவன, எ-ம அஙகுசம, பாசம, எ-ம தேயம, வயம, எ-ம வரும அனறியும, ஷ, முதலில, ச, எ-ம. இடையி லுங கடையிலும, ட, எ-ம திரிநது வரும (உ-ம) சணமுகம, எ-ம சடங கம, எ-ம. விடம, எ-ம பாடை, எ-ம. வரும ஸ, முதலினுங கடையி னும, ச, எ-ம. இடையில சகர மாகவேனுந தகர மாகவேனுந திரிநது வரும. (உ-ம) சபை, எ-ம அசி, எ-ம. வாசம, எ-ம ஆதநம, மாசம, எ-ம வரும. அனறியும, முதலிற கெடடும, இடையினுங கடையினுங ககர

மாகத் திரிந்து வரும் (உ-ம்) அரன், அரி, எ-ம். ஓமம், எ-ம். தாகம், மோகம், அகி, மகி. எ-ம். வரும். அன்றியும், க்ஷ, முதலில் ககர மாகவும் இடையினுங் கடையினும் இரு ககரமாகவுந் திரிந்து வரும் (உ-ம்) கீரம், எ-ம். அக்கம், பக்கம், குக்கி, பக்கி, எ-ம். வரும். ய, மொழிமுதலில் தன்முன் னிற்கு மேனைய மெய்களோ டிணைந்து வருங்கால் முன்னின்ற மெய் இகரம் பெறும், இகரம் பெறுங்கால் சிலவிடத்து யகரங் கெடும். (உ-ம்.) இயாகம், நியாயம், வியோமம், எ-ம். விவகாரம், எ-ம். வரும். அன்றியும், ய, மொழிக்கிடையில் தன்முன்னின்ற மற்றை மெய்களோ டிணைந்துவருங் கால், முன்னின்ற மெய்க்கு இகரம் பெற்றும், சிலவிடத் தம்மெய் இகரம் பெற்று மிகாமலும் வரும். (உ-ம்.) வாக்கியம், நாட்டியம், புண்ணியம், எ-ம். காமியம், காரியம், காவியம், ஆசியம், எ-ம் வரும் அன்றியும், ர, மொழிமுதலில் தன்முன்னின்ற மெய்யோ டிணையுங்கால், முன்னின்ற மெய் இகரம் பெற்றும், சிலவிடத்து உகரம் பெற்றும் வரும். (உ-ம்) கிரமம், திரவியம், விரதம், எ-ம். குரோதம், சுரோத்திரியம், எ-ம் வரும் அன்றியும், ர, இடையி லவ்வா றிணைந்துவரின், முன்னின்ற மெய் யிரட்டி இகரம் பெறும் (உ-ம்) வக்கிரம், வச்சிரம், சூத்திரம், என வரும். அன்றியும், ர, பின்னின்ற மெய்யோடிணைந்து வருங்கால் உகரம் பெற்று வல்லொற் றிரட்டி வரும். சில விடத்து இகரமும் பெற்று வரும். (உ-ம்.) அருக்கன், அருச்சனை, வருணம், எ-ம். பரிசம், விமரிசம், எ-ம். வரும். அன்றியும், ல, முதலில் முன்னின்ற மெய்யோ டிணைந்துவரின், முன்னின்றமெய் இகரம் பெறும் சிலவிடத்து உகரம் பெறும். (உ-ம்) கிலேசம், மிலேச்சன், எ-ம். சுலோகம், எ-ம். வரும். அன்றியும், ல, இடையி லவ்வா றிணையின் முன்னின்ற மெய்மிக்க இகரம் பெறும் (உ-ம்) சுக்கிலம், என வரும் அன்றியும், ம, முன்னின்ற மெய்யோ டிணைந்துவரின், முன்னின்ற மெய் உகரம் பெறும். வகரமுன் னவ்வா றின்றமெய் மிக்கு உகரம் பெறும் (உ-ம்) பதுமம், எ-ம். பக்குவம், எ-ம். வரும். அன்றியும், மொழிக் கீற்றில்வருங் ககர முதலிய வொற்றுக்கள் மிக்கு உகரம் பெறும் (உ-ம்) வாக்கு, திக்கு, விராட்டு, மருத்து, அப்பு, என வரும். அன்றியும், உற்பவம், அற்பம், பற்பம், அத்தம், சத்தம், சத்தி, என விங்ஙனஞ் சிதைந்து வருவனவும் பிறவும் வழக்குநோக்கி யறிக இவை நிற்க அவ்வவ் நாட்டார் சொல்லேயாய் பிறபாடை நோக்காதன வெல்லாந் தேசிக மென்பார் (உ-ம்) நிலம், நீர், தீ, வளி, வெளி, சோறு, பாகு, பானிதம். பிறவுமன்ன ஆயினு மற்றிருவகைச் சொல்லே நல்லவாயினுந் தேசிகச் சொல் லொவ்வொரு நாட்டிற்குரிய சொல்லென் றமையாற் றேசிகச் சொல்லாற் செப்புவ தரிமையா மெனக்கொள்க எ-று. (க)

192. உறுப்புச் செய்யுளென் றுரைப்ப தற்பவச்
சிறப்புரை விரவிச் செப்பிய செய்யுளே.

(இ-ள்.) தற்பவமொழிக்குச் சிறப்புவிதியை யுணர்த்துதும். தேசிகச் சொல்லொடு வடமொழியிற்றிரிந்த தற்பவச்சொல் லொன்றிரண்டுங்கலந்து வந்த செய்யுள் கேட்போர்க் கினிமையாக வழங்கு முறுப்புச் செய்யு ளெனப் படும். (உ-ம்) கட்டளைக்கலித்துறை.—"கருணைமயரியாயப் பாவாதிவினையிருட் கங்குலற, வருணைமபரியாக வந்துதித்தாளேயினைத்துயிரா, மிருணைமபரிந்த ருஞ்சீலத்துவானகத்தெய்ப்தவிவ,டெருணைமபரிதாஞ்சரணைமபுயஞ் சென்னி சேர்த்துகவே"—வெண்பா.—தராதரத்தொப்பத்தராதலத்தோங்கி, வரா தரத்தந்தரத்திலவாழ்ப,—பராகச், சிரசரணைகத்திரவிதிங்கண் மீன்பூண்டா ள், கரசரணைதிதொழிற்கண்டு.' எ-ம் பிறவுமன்ன. எ-று (உ)

193 கொங்கண மகதங் கோசலந் துளுவஞ்
சிங்களஞ் சீனஞ் சிந்து திராவடம்
வங்கஞ் சாவக மராடங் கலிங்க
மங்கஞ் சோனக மருணங் கவுசலம்
பப்பரங் காம்போசம் பாடைமூ வாறனுள்
மருவூரின் மேற்குங் கருவூரின் கிழக்கு
மருதை யாற்றின் றெற்கும் வையை
யாற்றின் வடக்குஞ் செந்தமிழ் நிலனே
பாண்டிகுட்டம் பன்றி கற்கா
வெண்குடம் பூழி மலாடு சீதம்
புனனா டருவா வருவா வடதலை
யெனச்செந் தமிழ்சூழ் பன்னிரு நாடே.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் வழங்குநாடிவையென வுணர்த்துதும். அவ்வவ் நாட்டுப் பாடைமொழியைத் தேசிகமென்று மேற்கூறின வதனால் இங்ஙனம் பாடை வேற்றுமைப் பற்றி வேறுவேறாக வழங்குநாடுகள் கொங்கண முத லாகக் காம்போச மீறாகச் சொல்லப்பட்ட மூவாறுமென றுணர்க. உலகில் வழங்கு மெண்ணிறந்த பாடையு நாடுகளு முளவென்றாயினுங் குறுகிய தமி ழ்நாட் டெல்லையுள் ளறியப்பட்ட பாடை யிவையே ஆகையி லிங்ஙனம் வழங்குந் தேசங்களைம்பத்தாறென்பன வாயினு மவற்றுள் வழங்கும் பாடை கள் பதினெட்டென்ப. ஆகையி லிவற்றொழிந்த அவந்தி, கௌடம், காம பிலி, குருதம், மச்சம், குரு, கேகயம், தவத்தவம், பாஞ்சாலம், காந்தாரம், மாளவம், நிடதம், குடகம், தெலுங்கம், கன்னடம், கொல்லம், கலிங்கம், பல்லவ மென விவைபலவு முன்சொன்ன பதினெட்டினு ளடங்குமெனக் கொள்க. அன்றியு மவற்றுட் டிராவிடமொன்று தமிழ்நாடாகும். தமிழ்மிரு வகைத்தாகிப் பதின்மூன்று குறுநிலத்துள்ளடங்கிச் செந்தமிழென்றொரு நிலத்திலும், கொடுந்தமிழென்றொரு பன்னிரு நிலத்திலும் வழங்கும். அவ

ற்றி னெல்லையும் பெயருஞ் சூத்திரத்திற் காண்க. ஆகையி லெல்லாந் தமிழ்ச்சொல்லாயினு மவ்வவ் நாட்டுத் தேசிகச் சொல்லாகப் பல்மொழி தத்தங் குறிப்பான் வழங்கும் (உ-ம்) தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினை-பெற்றம், எ-ம். குட்டநாட்டார், தாயை-தள்ளை, எ-ம் பன்றிநாட்டார், செறுவை-செய், எ-ம் கற்காநாட்டார், வஞ்சரை-கையர், எ-ம் வேணாட்டார், தோட்டத்தை-கிழார், எ-ம் குடநாட்டார், தந்தையை-அச்சன், எ-ம் பூழிநாட்டார், சிறுகுளத்தை-பாழி, எ-ம் மலாடுநாட்டார், தோழியை-இகுளை, எ-ம் சீதநாட்டார், தோழனை-எலுவன், எ-ம் புனனாட்டார், தாயை-ஆய், எ-ம் அருவாநாட்டார், சிறுகுளத்தை-கேணி, எ-ம் அருவாவடதலைநாட்டார், புளியை-எகினம், எ-ம் இத்தொடக்கத்தன பலவு மவ்வத் தமிழ் நாட்டார் வழங்குவனெனக் கண்டுணர்க. கொடுந் தமிழ்நாடு 12,—வெண்பா —“ தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வெண்பூழி, பன்றி யருவா வதன்வடக்கு—நன்றாய, சீதமலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சேர், ஏதமில் பன்னிரு நாட்டெண்” எ-று, (க)

194 செந்தமிழ் வழக்குறச் செப்புங் காலை
யிலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மரூஉவென் றுருமூ வகைத்தா மியல்பு
மிடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழூஉக்குறி
யெனுமுத் தகுதியோ டிருமூன் றாகும்.

(இ-ள்) செந்தமிழ்ச் சொல்லுரிமையா மாறுணர்த்துதும். செந்தமிழ் வழக்குச்சொல் லாறுவகைப்படும் அவற்று ளிலக்கண மொழியும், இலக்கணப்போலி மொழியும், மரூஉ மொழியு மென்பன மூன்று மியல்பு வழக்கு. இடக்க ரடக்கல், மங்கலமரபு, குழூஉக்குறி, என்பன மூன்றுந் தகுதிவழக்கு ஆகையி லிலக்கண முறையால் வருவன இலக்கண மொழியெனப்படும். (உ-ம்) நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம், கூழ், பால், பாகு, பாளிதம், எ-ம். வரும் இலக்கண மில்லாதெனினு மிலக்கண முடையனபோலச் சான்றோரால் வழங்குவன இலக்கணப்போலி மொழியெனப்படும் (உ-ம்) இல்முன்-முன்றில், எ-ம் கோவில்-கோயில், எ-ம் பொதுவில்-பொதியில், எ-ம் யாவர்-யார், எ-ம் கண்மீ-மீகண், எ-ம் எவன்-என், எ-ம் வரும் இலக்கணமுறைபிற சிதைந்து வருவன மரூஉமொழி யெனப்படும் (உ-ம்) சோழநாடு-சோணாடு, எ-ம் மலையநாடு-மலாடு, எ-ம் மட்கட்டி-மண்ணாங்கட்டி, எ-ம் வரும் இம்மூவகையு மியல்புவழக்கெனக்கொள்க. அன்றியு மறைவாகத் தம்பொருளைத் தருவன இடக்க ரடக்கலெனப்படும் (உ-ம்) கான்மே னீர்பெய்து வருதும், வாய்பூசிவருதும், அந்தித்தொழுது வருதும், முதலிய பலவுமாம் பொருட்குறை மறைத்துப் புகழ்மொழியாக வருவன மங்கல மரபாமெனப்படும் (உ-ம்) செத்தாரை-துஞ்சினார், எ-ம் ஓலையை-

இருமுகம், எ-ம். காராட்டை - வெள்ளாடு, எ-ம். சுடுகாட்டை - நன்காடு, எ-ம். கூறுவார் ஒரோ கூட்டத்தாரகண வழங்குவன குழூஉக்குறி மொழியெனப்படும். (உ-ம்.) பொற்கொல்லர், பொன்னை-பறி, எ-ம். யானைப்பாகர், ஆடையை-காரை, எ-ம் வேடர்,கள்ளை-சொல்விளம்பி, எ-ம் இழிசனர், சோற்றை-சொன்றி, எ-ம் கூறுவர் பிறவுமன்ன இம்மூவகையுந் தகுதிவழக்கெனக் கொள்க எ-று. (௪)

195 குறிப்பு மொழிவகைக் கூறிற் பொதுச்சொல்
விகாரந் தகுதி வினைக்குறிப் பாகுபெயர் [ப்பென்
அன்மொழி முதற்றொகைப் பொருட்டொகைக் குறி
வொன்பதும் பிறவுமிவ் வொழிந்தன வெளிப்படை.

(இ-ள்) குறிப்புச் சொல்லுரிமையா மாறுணர்த்துதும் ஒன்றனைக்குறியாப் பொதுமொழியும், விகாரமொழி யென்பதும், தகுதிவழக்கு மொழிமூன்றும், வினைக்குறிப்பும், ஆகுபெயரும், அன்மொழித்தொகையும், முதற்றொகையும், பொருட்டொகையும், சொல்லப்பவன குறிப்பு, மெனக் குறிப்புமொழிக ளொன்பதாம். இவையொழிந்த தொழிந்த மொழியெலாம் வெளிப்படை மொழி யெனக்கொள்க. ஆயினுங் குறிப்புமொழிகள் கற்றோரு மரிதுணர் மொழிக ளாகையிற் செப்பினு ளொழியப் பெய்த மணிகல்னபோல வாகாமையும், அவற்றைத் தெருவின் மிதிபட வெறிந்தாற்போல வாகாமையும், அழுக்குற வணிந்த நகையெனத் தோன்றற்பொருட்குக் கூட்டிய அடைமொழியானும், வினைமுதலியவற்றானுந் தானேகுறித்த பொருளை அறிவுடையோர் கருக் காட்டுவது உணர்ந்தோர் சிறப்பெனக் கொள்க ஆகையாற் சொன்ன வொன்பதுவகைக் குறிப்புமொழிவருமாறு (உ-ம்) பெற்றமென்பது காளையும் பசுவு மாகையி லாணும் பெண்ணு மொழிந்த பொதுச்சொல்லாம். இன்றிவனூரப் பெற்றமெல்லா முழவொழிந்தவெனி லுழவெனுஞ் சொல்லா லிங்ஙனம் பெற்றங் காளையாயின இன்றிவனூரப் பெற்றமெல்லா மறந்திறக்குக் கறக்குமென்னிற் கறக்கு மென்னுமவினையாற் பசுக்களாயின பிறவுமன்ன விகாரச்சொல் லொன்பதுங் குறிப்புச்சொல்லாகும் மதுமலாக் குலிகமேனி யென்பதும், நீனிறப் பெருங்கடலென்பதும், மதுவெனு மடைமொழியாற் றுமலா யெனவும் நிறமெனும் பெயரா னீலமெனவும், அறிய வந்தன பிறவுமன்ன மேலேசொன்ன மூவகைத் தகுதிவழக்கு மொழிகளைக்காண்க. இறைவ கொடியை, தாயே யினியை, தீயே வெய்யை, நீரோ தண்ணியை, முதலிய விளி வேற்றுமையான முன்னிலை வினைக்குறிப்பென வறியவந்தன. பிறவுமன்ன. புளியைத் தின்றுனென்ன இவ்வாகுபெயரோ தின்று னென்னும் வினையா லறிய வந்தன பிறவுமன்ன அலர் கூந்தற்கிலையருள், பொற்றொடி சொல்லெல்லாம்பொய், என விவ் வன்மொழித்தொகை யிரண்டும் அருள் சொல்லென்ப பெயராற் குறித்த வலர்கூந்த லுடையாளும் பொற

றொடி யுடையாளுமறிய வநதவாறு காணக. பிறவுமன்ன. முதற குறிப்புச் சொல லிருவகைபபடும.முதலெழுத தொனறைக காட்டினவு முதனமொழி யொனறைக காட்டினவு மெனககொளக.—குறட்செயயுள.—"குனறுவிளையுளுயா நிலநதுனபுறுததன, வெனறேயிரபபாட்டைக.' எனபதிஃதேழிசை குறிததுரைததாம.இவறறுட குனறுவெனபுழி-குரா னரமபும, விளையுளெனபுழி-விளரி நரமபும, உயாநில மெனபுழி-உழை நரமபும, துனபுறவெனபுழி-துதத நரமபும, தாவெனபுழி-தாரநரமபும, இரபபா னெனபுழி-இளி நரமபும, கை யெனபுழி-கைககிளை நரமபும, எனககுறிபபாக வேழிசைமுதனினற வோரெழுததானறிய வநதன. ஆயினு மிவ்வகை யிருளெனச சிறுபானமையெனறுவழஙகறக. அனறியும,—காரிகை —"வளமபடவெனபது வெளளைக ககவற குதாரணஞசெங, களமபடக கொனறு கலிககரிதாயகணணா கொடிபோற, றுளஙகிடைமாதே சுறமறிதொனனலததின புலமபெனா, றுளஙகொடு நாவல ரோதினா வஞசிககுதாரணமே." என விககாரிகையுட பலபாட்டு முதனினறவோரிருமொழிகாட்டி வெளளைமுதலியபாவிற குதாரணமெனற குறிபபினு லவவவப பாட்டறிய வநதன. பிறவுமன்ன. பொருட்டொகைககுறிபபுசசொலலாவன.—வெணபா.—"புறநிலை ஆறெறுழிததை நதடககி முனனமூனறுணடளிககு, மீரெறுழிதத தாரெஞருவ னெனறேததி, யூரெறுழிபப, வாளா யிரணடயிாக மாயநதனகா லிவவலலாற, கேளாயுடன வருவதில."எனபன விவறறுட பலதொகைவநதுகூடிய வினையாலறியவநதவாறுகாணக. ஆகையில வைரவ முத லறுசமயமும, கைபபு முத லறுசுவையும,காா முத லறுபருவமும,அரிசசநதிரன முத லறுசக்கரவாததிகளும,வேறறுளைமுத லறுதானையு, மிவை முதலாயின பலவுள வெனினு மிஙஙனமாறெழித தெனற குறிபபினற காமக குரோத முலோப மோகம பய மதமென வாறறியவநதன. அனறியு மைவணணம, ஐநதிணை பஞசபூதிய முதலாயினவுளவெனினு, மிஙஙன மைநதடககி யெனற குறிபபினற கண்முத லைமபொறியறிய வநதன. அனறியுங காம முதன முககுறறமும,தனமை முதன மூவிடமு முதலாயின வுளவெனினு, மிஙஙன மூனறூளு மெனற குறிபபினுல வான முதன மூவுலகறிய வநதன. மீணடு மூனறினு லாளுமெனற குறிபபினு லாககல, காதத லழிதத லென முததொழிலறிய வநதன. அனறியு மிமமை மறுமை யென றிருமையு நலவினை தீவினையென் றிருவினையு முதலாயின வுளவெனினு மிரணடயிாக மெனற குறிபபினு லிலலறந துறவற மறிய வநதன. ஆயினு மிவவகைக குறிப்புமொழிக ளறிதற் கரியனவாகையிற சுருட்டிக கிடககும படடாடையின முனறுனையைக கொளவோா காணககாட்டும வாணிகா போலத தொகுத தவற்றுண முதற்பொருடோறறித தொகைமொழி வருவது தெளிவெனக் கொளக. (உ-ம்.) வெணபா.—"புறநிலை காமமுத லாறெறுழிததுக் கணமுதல வைநதடககி, யேம முதலோ ரெஞருவ னெனறேததி-வாமமுதிா, வாளா யறஞசெயக மாயநதனகா

லிவ வலலாற, கேளாயுடன வருவதில" என வநதவாறு காணக. சொலப வனுணாநத குறிபபிஞலறிய வருமொழி குறிபபிற குறிப்புச சொலலெனப படும். (உ-ம்.) குறள்.—"கடலோடா காலவ ணெடுநதோ கடலோடு, நாவாயு மோடா நிலதது."எனப திதனபொருளிடநதெரிதலெனு மதிகாரபபெயரா லறிய வநதது. ஆகையி லினிவருங குறிபபெஞசணியு மொடடலஙகாரமு மிவவகைக குறிபபுமொழியால வழஙகுமென றுணாக. அவையேமுன னும் பின னும வருமபொருளாறறோனற வுணாபபது நெறியே. அனறியுஞ சூததி ரததுட பிறவுமெனற மிகையால பலபொருளகுறிதத திரிசொலலுங குறிப புச ⁀ லலெனவுமாம. அவறறுளசில மிகவரிதுணாமொழிகளாகையி லவற் றை விளக்கவொரு பெயரொசசமாயினு மடைமொழியாயினுங கூட்டியுணா பபிற பொதுமை நீஙகி யொனறற குரியனவாகத தோனறுமென றுணாக. அங்ஙன நாக மெனனுந திரிசொலலே லகநநாகம, பைநநாகம, பெயநநாக மெனபுழி, கூடடிய வோரடை மொழியாற பலவறறிறகுப பொதுவாய நின றசொல லொனறற குரிததாயினவாறுகாணக. ஆயினு மெளிதுணா பொ ருடகு விரோத மாகவு மரிதுணா பொருட்குச சோகலை யாகவு மறறொரு மொழியைக கூடடியுரைபபது சிறபபெனக கொளக. அஙஙனம் புலியை- பூவாபபுண்டரீகம, எ-ம். தெனமேற்றிசை யானையை—பூவாக குமுதம, எ-ம். இடபததை-பறவாநனை, எ-ம். தாழையை-உணஞகுமரி, எ-ம். வே ஙகை மரத்தை - பாயாவேஙகை, எ-ம். கணணை - இமைககுவளை, எ-ம இ டையை - துவஞநதுடி, எ-ம். கணைக்காலை - ஊதாசசஙகு, எ-ம். நெயயை- வெணடுபபு, எ-ம். இராகததை-செவிக கின்புருகுகும வணணம், எ-ம்.பிறவு மிததனமையா னுணாநத குறிபபினைத தோறறிய பலவறறிறகுப பொது வாயநினற திரிசொல லொனறற குரியவாக வுணாப்பது சிறபபுள சொலலுரி மையா மெனக கொளக. (உ-ம்.) விருத்தம்.—"பாடாத கநதிருவம பதிநதெ றியாக கநதுகமுட், கோடாத கோணமுனை கூறுதகிளளை மலா, சூடாதபா டலமபோாதொடாககுநதம பினனிககீழ, நீடாத சடிலமுகை நெகிழாமா வீஙகுளவோ." எனப பலபொருளைககுறிதத பலதிரிசொல லீணடுக குதிரை யொனறனைத தோறறவநத வாறு காணக. எ-று. (ரு)

196. பலவினைக் குரிய பலபொருட சொலலொரு
வினைவயி னுரிமை நீததசொல லுரிததே

(இ-ள்) இனபபொருள வினைசசொலலுரிமையா மாறுணாததுதும். ஒ ரினபபொருளவாகி வேறுபடுவினைககுரிய பொருளுளவெனக கண்டுணாக. அவறறுட பலவகைகூடிவருஙகா லவவினபபொருடகுப பொதுசசொலலு ணாபப துரிமையா மெனககொளக. அஙஙனம வாசசிய வினததுட கொட டுவன-பறையே,ஊதுவன-குழலே, ஊாவன-யாழே. பிறவுமனன. அணிகல னினததுட கவிபபன-முடியே, கடடுவன-மேகலையே, இடுவன-குழையே,

தொடுவன-வளையே, பூணபன-ஆரமே. பிறவுமனன ஆயுதவினததுளெய வன-கணையே, எறிவன-வேலே, வெடடுவன-வாளே, குததுவன-ஈடடியே, பிறவுமனன இவையே இததொடககததன பல வினைசசொலலு முரிமை பறறிவநத சொலலெனககொளக. இவையேயனறி வாசசியததிறகெலலாம பொதுவினை முழஙகல, இயமபல, படுததன, முதலிய பலவும அணிவகைக கெலலாம பொதுவினை. அணிதல, தாஙகல, மெயபபடுததல, முதலிய பலவும படைவகைக கெலலாம பொதுவினை தொடடல, வழஙகல, பயிறறல, முதலியபலவும படைததொழிற கெலலாம பொதுவினை. ஆகையி லிததனமைப பொரு டனிததனி வருஙகா லதறகதறகுரிய வினையொடு முடிபபது சிறபபாம ஆயினுங கூறிய வினபபொருட பலவுங கூடடி யொனறுபடுததி னுரியவினைச சொறகொணடு முடிபப தொனறற கேறபுழி, மறறவறறிற கேலாமையால வழுவாம அஙஙனம யாழுங குழலும பறையுந தடவினு ரொனினு மூதினு ரெனினுங கொடடினு ரெனினுமாகா பொதுச சொலலாக முழஙகினா, இயமபினா, படுததாரெனபது முறையே. ஆஙஙனம பசுமபொனமுடியும, மினமணிககுழையும, பொனனெளிவளையு, முதலாயின வணிநதார, தாஙகினா, எனபதும வேலும வாளும வளையுங கணையும வழஙகினா பயிறறினாரெனபது முரிததே. பிறவுமனன. இவவாறுரிமை நீஙகிய பொதுமொழி யிஙஙன முரியனவா மெனககொளக எ-று (௬)

197. திணைநிலஞ சாதி குடியே யுடைமை
குணநதொழில கலவி சிறபபாம பெயரொ
டியறபெய ரேறறிடிற பினவர லுரிததே

(இ-ள) சொலலடுக குரியையா மாறுணாததுதும திணைமுதலாயின வறறுறப பறறி யொரு பொருளை யேற பலபகுபதப பெயரையடுககி யுரைபபழி யபபொருடகுரிய வியறபெயா கடையில வநது முடிவதே யடுககிய பல பெயர மொழியிடத துரிமையா மெனககொளக (உ-ம)—விருததம.—"காாவளா வெறபினன குரவற காவலன, போாவளா விலலினன பொறிசசொல வெருசினன வாாவளா முரசதிா வகுல னெனபவன, பாாவளா நலஙகெடப படைகொண டெயதினன" எ-ம. பிறவுமனன இவவா றியறபெயா கடையி லனறி யிடையினு முதலினும வரபபெறிற சிறுபானமையா மெனறுணாக. எ-று (௭)

198. அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கோசொல
லிரணடு மூனறுநான கெலலைமுறை யடுககும.

(இ-ள) மறறொருசொல லடுககுரிமையா மாறுணாததுதும. ஆகையி லசை நிலை மொழி இரணடாக வடுககி வரவும, விரைவு, வெகுளி, அவலம, உவகை, அசசம, முதலிய பொருணமொழி இரணடு மூனறாக வடுககி

வரவும் இசைநிறைமொழிகள் இரண்டு மூன்று நான்குமாக வடுக்கி வர வும் பெறுமெனக் கொள்க. (உ-ம்.) மற்றோ மற்றோ, என்றே யென்றே, பி றவு மசைநிலை. கள்ளா கள்ளா, பாம்பு பாம்பு, தீத்தீத்தீ, போபோபோ, பிறவும் விரைவு. எய்யெய், எறி யெறி யெறி, பிறவும் வெகுளி. உய்யேனுய் யேன், ஐயா வென்னையா வென்னையா, வகன்றனையோ, பிறவுமவலம். வருக வருக, பொலிக பொலிக பொலிக, பிறவுமுவகை. படை படை, எங்கே யெங்கே யெங்கே, பிறவுமச்சம். ஏ எய்ம்ப லியம்பினுன் நல்குமே நல்குமே நல்குமே, நாமகள் பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ, பிறவு மிசை நிறை.—“அசைநிலை யிரட்டியும் விரைவு மொழி மூன்றினும், இசைநிறை நான்கினு மொருமொழி தொடரும்.”—என்றார் தொல்காப்பியனாரு மென் றுணர்க. ஆகையிற் கால மிடம் பண் பொழுக்கஞ் சொல்லென் னிவ் வைந்தும் வழுவா முறைகாத்தற் றற்குரிமைப் பற்றிச் செப்புவ தறிவோர் கடனெனக் கொள்க. எ-று (அ)

199 ஆகப்பொருள் புறப்பொரு ளாமிரண் டவற்றுட்
பெருகிய கைக்கிளை பெருந்திணைக் குறிஞ்சி
யாதியைந் திணையென வகத்திணை யேழே
கைகோ ளிரண்டாங் களவு கற்பே
வதுவை வாழ்க்கை வரைவகப் பொருளே
வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி
நொச்சி யுழிஞை தும்பையேழ் புறத்திணை
பகைநிரை யோட்ட றன்னிரை மீட்டல்
பகைமேற் செல்லல் பகைக்கெதி ரூன்ற
றன்னெயிற் காத்தல் பகையெயிற் கொள்ளல்
போர்வெல்ல லென்முறை புறப்பொரு டிணையே.

(இ-ள்) ஈண்டுக்கூறிய பொருணூல்வழிப் புறநடையாகையி னிங் ஙன முன்னோர் தந்த பொருணூற் றொகையுணர்த்துதும். ஆகையிற் செந் தமிழுணர்ந்தோர் பொருளெல்லா மகப்பொருள் புறப்பொருளென் றிரு கூறுபாடெனப் பிரித்தவற்று ளகப்பொருளென்பதைக் காமமாகக் கொண் டதனுள்ளு மொருதலைக்காமங் கைக்கிளை யெனவும், பொருந்தாக்காமம் பெ ருந்திணையெனவும், அன்புடைக்காமங் குறிஞ்சிமுதலைந்நிலத்திற் குரித்தா யைந்திணை யெனவும், எழுதிணை பகுத்தபின் னிவற்றிற் கொழுக்கமுறை யைக் கைகோளென் றதைக் களவு கற்பென் றிருவகைப்படுத்தி யதற்கதற் குரிய பலதுறை பயிற்றலும், வதுவையின் முறையைக் காட்டலும், வது வையின் னிருவர் வாழ்க்கையை வகுத்தலும், வரைவெனும் பிரிவின்கட் புலம்புரை யுரைத்தலு மகப்பொருளென்றார்.—அகப்பொருள்விளக்கம்.— “அவற்றுட் கைக்கிளையுடைய தொருதலைக்காமம்.—ஐந்திணையுடைய தன்பு

டைக்காமம்.—பெருந்திணையென்பது பொருந்தாக்காமம்.—அவையிவின் பத்தைத்திணை மருங்கிற், களவு கற்பென விருகைகோள வழங்கும்.—உள்ளமிகாதற் களவெனப்படுவ, தொருநான்கு வேதத்திருநான்கு மணற்றுள், யாழோர் கூட்டத் தியல்பின தென்ப.—பொற்பமை சிறப்பிற் கற்பெனப்படுவது, மகிழ்வுமூட லூடலுணர்த்தலும், பிரிவும் பிறவு மருவியதாகும்.—வரைவெனப் படுவ துரவோன் கிழத்தியைக், குரவர் முதலோர் கொடுப்பவுங் கொடாமையுங், கரணமொடு புணரக் கடியயர்ந்து கொள்ளலே.'' இவை மேற்கோள். அன்றியும், புறப்பொருளென்பதைச் சேவகமாகக் கொண்டதனுள்ளும் வெட்சி முதலேழு கூறுபாடென்ப பிரித் திவற்றுட் பகைவர் நாட்டிற் புகுந்து நிரையை யோட்டுஞ் சேவகம் வெட்சி யெனவும், பகைவரோட்டின தன்னிரையை மீட்குஞ் சேவகங் கரந்தை யெனவும், பகைவர்மேற் செல்லுஞ் சேவகம் வஞ்சி யெனவும் வரும், பகைவரோ டெதிர்க்குஞ் சேவகங் காஞ்சி யெனவும், தன்னரண் காக்குஞ் சேவக நொச்சி யெனவும், பகைவரரண் கைக்கொள்ளுஞ் சேவக முழிஞை யெனவும், பொருது வெல்லுஞ் சேவகந் தும்பை யெனவும், உகுத்த தவற்றவற்றிற் குரிய பல நடைகாட்டி விதித்தலே புறப்பொருளென்றார்.—இவற்றிற்குச் செய்யுள்—"வெட்சி நிரைகவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம், வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சி யாமுட்கா, தெதிரூன்றல் காஞ்சி யெயில்காத்த னொச்சி, யதுவளைத்தலாகு முழிஞை - யதிரப், பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர், செருவென்றது வாகையாம்.'—புறப்பொருள்.

வெட்சித்திணை வருமாறு—"வெட்சிவெட்சி யரவம் விரிச்சி செலவு, வேயே புறத்திறை யூர்கொலை யாகோள், பூசன் மாற்றே புகழ்சுரந் துய்த்த றலைத்தோற் றம்மே தந்துநிறை பாதீ, டுண்டாட் டுயர்கொடை புலனறி சிறப்பே, பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி நிலையே, கொற்றவை நிலையொடு வெறியாட் டுளப்பட, வெட்டிரண் டேனை நான்கொடு தொகைஇ, வெட்சியும் வெட்சித் துறையு மாகும்''

கரந்தைத்திணை வருமாறு—"கதமில் கரந்தை கரந்தை யரவ, மதரிடைச் செலவே யமர்போர் மலைதல், புண்ணொடு வருதல் போர்க்களத் தொழித, லாளெறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே, பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே, நெடுமொழி கூறல் பிள்ளைப் பெயர்ச்சி வேத்தியன் மலிவே மிகுகுடி நிலையென, 'வருங்கலை யுணர்ந்தோ ரவைபதி னான்குங், கரந்தையுங் கரந்தைத் துறையு மென்ப.''

வஞ்சித்திணை வருமாறு—" வாடாச் செலவின் வஞ்சிவஞ்சி யரவங், கூடாப் பிணிக்குங் குடைநிலை வாணிலை, கொற்றவை நிலையே கொற்ற வஞ்சி, குற்றமில் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளை, பேராண் வஞ்சி மாராய வஞ்சி, நெடுமொழி வஞ்சி முதுமொழி வஞ்சி, யுழபுல வஞ்சி மழபுல வஞ்சி,

கொடை வஞ்சியோடு குறுவஞ்சிய்யே, யொருதனி நிலையொடு தழிஞ்சி பாசறை, பெருவஞ்சியயே பெருஞ்சோற்று நிலையொடு, நல்லிசை வஞ்சியென நாட்டினர் தொகுத்த, வெஞ்சாச் சீர்த்தி யிருபத் தொன்றும், வஞ்சியும், வஞ்சித் துறையுமாகும்."

காஞ்சித்திணை வருமாறு.—"காஞ்சிகாஞ்சி யெதிரவே தழிஞ்சி, பெரும்படை வழக்கொடு பெருங்காஞ்சியயே, வாள்செல வென்று குடையது செலவே, வஞ்சினக் காஞ்சி பூக்கோ ணிலையே, புகழ்தலைக் காஞ்சி தலைமாராயம், தலையொடு முடிதன் மறக்காஞ்சியயே, மாற்றரும் பேய்நிலை பேய்க்காஞ்சியயே, தொட்ட காஞ்சி தொட்டாக்காஞ்சிய்யே, மனைக்காஞ்சி கட்காஞ்சிய்யே, யாஞ்சிக் காஞ்சி மகட்பாற் காஞ்சி, முனைகடி முன்னிருப் புள்ளப்படத் தொகைஇ, யெண்ணிய வகையா னிருபத் திரண்டும், கண்ணிய காஞ்சித் துறையென மொழிப"

நொச்சித்திணை வருமாறு—"நவலருங் காப்பி னொச்சியேனை, மறனுடைய பாசி யூர்ச்செரு வென்று, செருவிடை வீழ்த றினபரி மறனே, யெயிலது போரே யெயிலனை யழித்த, லழிபடை தாங்கன மகண் மறுத்து மொழித லென, அச்ச மின்றி யெண்ணிய வொன்பது, நொச்சித் திணையது வகை யென மொழிப."

உழிஞைத்திணைவருமாறு—"உழிஞையோங்கிய குடைநாட்கோளே, வாணாட் கோளே முரசவுழிஞை, கொற்றவுழிஞையோ டரசவுழிஞை, கந்தழி யென்று முற்றுழிஞையே, காந்தள் புறத்திறை யாரெயி லுழிஞை, யருந்தொழி லுழிஞை குற்றுழிஞையயொடு, கோட்புறத் துழிஞை டாசிநிலையே, யேணி நிலையே யிலங்கெயிற் பாசி, முதுவுழிஞையே முந்தகத் துழிஞை, முற்று முதிர்வே யானைகைக் கோளே, வேற்றுப் படைவரவே யுழுது வித்திடுதல், வாண் மண்ணு நிலையே மண்ணு மங்கலமே, மகட் பாலிகலே திறைகொண்டு பெயர்த்த, லடிப்பட விருத்த றொகைநிலையுள்ளப்பட, விழுமென சீர்த்தி யிருபத் தொன்பது, முழிஞை யெனமனு ருணர்ந்திசி னோரே"

தும்பைத்திணை வருமாறு.—"துன்னருங் கடும்போர்த் தும்பை தும்பை யரவம், தன்னிக ரில்லாத் தானை மறமே, யானை மறத்தொடு குதிரை மறமே, தார்நிலை தேர்மறம் பாண்டு பாட்டே, யிருவருந் தபுநிலை யெருமை மறமே, யேம வெருமை நூழி லென்று, நூழி லாட்டே முன்றேர்க் குரவை, பின்றேர்க் குரவை பேய்க்குர வையயே, களிற்றுட னிலையே யொள்வா ளமலை, தானை நிலையே வெருவரு நிலையே, சிருங்கார நிலையே யுவகைக் கலுழ்ச்சி, தன்னை வேட்ட றொகைநிலை யுள்ளப்பட, நன்பொருட் டெரிந்தோர் நாலிரு மூன்றும், வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப"—சூத்திரம்.—"வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி, யுட்குடை யுழிஞை நொச்சி தும்பையென, நிறத்திற மேழும் புறமென மொழிப.—வாகை பா

டாண பொதுவியற் றிணையெனப, போகியமூனறும புறப்புற மாகும்." இவை மேறகோள. எ-று.

200 முபபொருளவழி முநநான கத்திணை
முபபுறத திணை தவா முறையிந
துரிமை யெனவிவை பொருணூற றொகையே.

(இ-ள.) வழககு தேறற தோறறமெனு முபபொருளும பதிகம, காரணம விரிவு தொகை துணிவெனு மைவழியு மியலபு முதலாகப பினனவை யீருகப பனனீரகததிணையு மொழுககநூற கரியெனு முப புறததிணையுங காலமிடம பண பொழுககஞ சொலலெனு மைவகை யுரிமையுமென றிவறறை விளககியவ னெடுதத பொருளே பயனபடப பொருணூலாகக காட்டிய வழியெலா மீணடுத தொகை சூததிர மாகத தநதவாறு காணக. எ-று (க)

அதிகாரமொனறிறகு ஒததொனறிறகு ஆ சூததிரம. 58.
மேறகோள சூததிரம. 40 ஆ சூ-ம 98

அதிகாரமூனறிறகு மேறகோளோடுகூடிய ஆ சூததிரம. 439.

*

மூனறுவது:—பொருளதிகாரம.—முற்றிறறு.

நான்காவது:—

யாப்பதிகாரம்.

PART IV.—PROSODY.

201 யாப்புற நலமெலாம் இணைந்தவோர் சட்டுணை
காப்புற வடிதொழீஇக் காட்டிடும் யாப்பே.

(இ-ள்.) யாப்பிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். எந்நூலுரைப்பினும் அந்நூற்குப் பாயிர முரைத்தே நூலுரைக்கப்படும். அஃதென்னை—நன்னூல் வெண்பா.—"மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமு, மாடமைத்தோ ளல்லார்க் கணியும்போ-னாடிமு, னைதுரையா நின்ற வணிந்துரையை யெந்நூற்கும், பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது" என்றுரைப்பனந்தியாசிரியர். ஆகலிற் பாயிரமுரைத்தன முறையேயாம். பாயிரமெத்தனை வகைப்படும். பொதுப் பாயிரமும் சிறப்புப் பாயிரமும் என விருவகைப்படும். பொதுப்பாயிரத்தினிலக்கணமென்னை —நன்னூல்.—"நூலே நுவல்வோ னுவலுந்திறனே, கொள்வோன் கோடற் கூற்றா மைந்தும், எல்லா நூற்கு மிவைபொதுப்பாயிரம்.' எனவரும். சிறப்புப்பாயிரத்தி னிலக்கணமென்னை.—நன்னூல்.—"ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை, நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே, கேட்போர் பயனோ டாயெண்பொருளும், வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே—காலங் களனே காரணமென்றிம், மூவகையேற்றி மொழிநருமுளரே." எனவரும். பாயிரமில்லாத நூல்களுள்வோ சிரமில்லாத வலவுண முதலியவுடலுயி ருளவாயினும் பாயிரமில்லாதநூல்க ளில்லாம். இத்தலைச் சூத்திர மென்னுதலிற்று. கடவுள்வணக்கமு மதிகாரமு நுதலிற்று. அதிகாரங்கடோறுங் கடவுள் வணக்கங் கூறல்வேண்டுவ தென்னை யெவ் வுலகினு மெவ்வகைப்பட்ட மேன்பாட்டார்க்குங் கடவு ளுதவியன்றிக் கருதிய கருத்து நிறைவுறா தாதலாலே மக்களுடற்கு வதனம் போலவும் கோபுரத்திற்குச் சிகரம்போலவும், நூற்கலங்கார முகமாக நினைத்த கருத்து முட்டின்று முடியும் பொருட்டுக் கடவுள் வணக்கங் கூறல் வேண்டுவ தாயிற்று. ஆகலி லஃது விதிவிலக்கன்று இவ்வதிகாரமென்னபெயர்த்து யாப்பதிகாரமென்னும் பெயர்த்து. இவ் வதிகாரமென்ன னுதலிற்று. மேற்கூறிய வெழுத்துக்களாலாகிய பலசொற்களாலும் பொருட் கிடனாகக் கற்றுவல்ல புலவரணி பெறப் பாடப்படு மிலக்கண நுதலிற்று. இவ்வதிகாரமெவ்வளவிற்று. ஒத்து வகையான் மூன்றுஞ் சூத்திரவகையா னூறுமாகிய வளவிற்று. இம்மூன்றோத்திற்கும் பெயரென்னை. இனிவருஞ்சூத்திரத்திற்காண்க. இவ்வதிகாரத்தாற் பயனியாது. யாப்பாராய்தல் பயன். யாப்பாராய்தலினாலே மக்களுயிர்க்குறும்பய னென்னை. பா, தாழிசை, துறை, விருத்தங்களாலாக்கப்பட்ட, அறம்,

பொருள், இன்பம், வீடு, என்னு மிவற்றின் மெய்ம்மை யறிந்து விழுப்ப மெ யதி யிம்மை மறுமைக் வழுவாமை நிகழுவாராயின் இருமைக்கு மக்களுயிராக குறும் பயன் யாப்பே யாகும். யாப்பு, எ-து. பாட்டு, அதிகாரம், எ-து. அதி கரித்தல். ஆகையிலருமபிணி முறையி ஒன்றுக்கத் தேவனன்றி யினைத் தையுங் கொண்டுள்ளுகி யொன்றுயநின் றறுகுண னெனும் பெயருடைக் கடவுளே யீண்டுச் சொல்ல முப்பொருள் வழுவிலகிக் காப்பது வேண்டி யவன் றிருப்பாத மலர் தொழுதேத்தி யாப்பின் திலக்கணநூலை விளக்கிக் காட்டுது மென்றவாறு. தெய்வத் தறுகுணமாவன—தன் வயத்தனாதல், முதலிலனாதல், உடம்பிலனாதல், எல்லாநலனு முள்ளனாதல், எங்கும் வியாபக னாதல், எவற்றிற்கும் காரணனாதல். ஆகையி லீண்டிவ் வதிகார நன்றுகத் தெய்வ வணக்கம் வந்தவாறு காண்க. இஃது சிறப்புப்பாயிரம். எ-று.

முதலோத்துச்செய்யுளுறுப்பு.

Chapter I.—The Elements of Poetry.

202. சொன்முதல் யாப்புறச் சேருயிர்க் குடல்போ
லுரைமுதல் யாப்புற வுணர்பொருட் குடலாச்
சிறப்பிறச் செய்வன செய்யு ளாமவை
யுறுப்பியன் மரபுமுன் னுரைப்ப விளங்கும்.

(இ-ள்) இவ்வதிகாரஞ் செய்யு ளிலக்கணநூலை யுணர்த்துவ தாதலால் இம்முதற் சூத்திரஞ் செய்யுளாவதெனவும் இந்நூற்கூறுபாடித் தன்மையெனவும் அவை யிவை யெனவு முணர்த்திற்று. ஆகையி னரம்பின் பிணிப்போ டொழுங்குபட நிரைத்திணைத்திய பலவெலும்புகளைப் பின்னித் தசையை நிறைப்பிக் குருதியைத் தோய்த்துத் தோலை மூடி மயிர்மேற் பரப்பி யழகு பெற வுயிர்க் கிடனாகச் செய்யப்பட்ட வுடலைப்போலப் பலவகை மொழிக ளொருப்பட எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, என நிவற்றானும் யாப்புறவீக்கி யுணர்ந்த பொருட் கிடனாகப் பலவலங்கார வகையாற் சிறப்புறச் செய்யப் படுவன செய்யு ளெனப்படும் ஈண்டுச் செய்யுளைத் தெளிவுற விளக்கல்வேண்டிச் செய்யுளுறுப்புஞ் செய்யுட் டன்மையுஞ் செய்யுண்மர பும் பிரித்துக்காட்டி மூவோத்தாக விவ்வதிகாரமுடியுமென்றுணர்க. செய்யு ளெனினும் யாப் பெனினும் பா வெனினும் பாட்டெனினு நூக் கெனி னுந் தொடர்பெனினுங் கவியெனினுமொக்கும்—"யாப்பும், பாட்டு நூக் குந் தொடர்புஞ்செய்யுளை, நோக்கிற்றென்ப நுண்ணுகியோரே."—என்றா பிறரு மெனக் கொள்க.—நன்னூல்.—"பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல், சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின், வல்லோ ரணிபெ றச்செய்வன செய்யுள்." இதுமேற்கோள். எ-று (க)

203. எழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை யாறும்
வழுத்திய செய்யுண் மருவுறுப் பெனவே.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே செய்யுட் குறுப்பிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும் எழுத்தும், அசையும், சீரும், தளையும், அடியும், தொடையும், என றிவ்வாறுஞ் செய்யுட் குறுப்பாம். இவற்றுளெழுத்துத் தத்த மதிகாரத்திற் கூறியவதனோ டிங்ஙன்மற் றைந்தினையும் விளக்குதும்.—யாப்பருங்கலம்.—"எழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை தூக்கோ, டிழுக்கா நடைய தியாப் பெனப் படுமே." இதுமேற்கோள். எ-று. (உ)

அசையிலக்கண மருமாறு.—

Metrical Syllables

204. அசையே நேர்நிரை யாமிரு பகுதித்து
நெடிறனிக் குறினமெய் நீடுறிணை னேரா
யிணைகுறில் குறினெடி லிவ்வகை யசையே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே யசையிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். அசை யெனப்படுவன நேரசை, நிரையசை, என விருவகைப் படும்.—யாப்பருங்கலம்—"நேரசையென்று நிரையசையென்று, வாயிரண்டாகி யடங்குமன் னசையே" இவற்றுள் தனித்துநிற்பது நேரசை, இணைந்துநிற்பது நிரையசை. ஆகலின் நெட்டெழுத் தெல்லாந் தனியே வரினும் ஒற்றடுத்து வரினும் குற்றெழுத்து மொழியீற்றினகட் டனியே வரினும் ஒற்றடுத்து வரினும் இந்நால்வகையா னேரசை வருமெனக் கொள்க. (வரலாறு) ஆழி, என்னு மொழியில், நெடிலுங் குறிலுந் தனித்து நேரசை யாயின. ஆம்பல், என்னு மொழியில், நெடிலுங் குறிலு மொற்றடுத்து நேரசையாயின.—யாப்பருங்கலம்.—"நெடில்குறி றனியா யின்று மொற்றடுத்து, நடைபெறு நேரசை நால்வகை யானே." இதுமேற்கொள் அன்றியுந் தனிக்குறின் மொழிக்கு முதனேரசை யாகாது, விட்டிசைத்தவழி நேரசையாகும். அஃதென்னை.—தொல்காப்பியம்.—"தனிக்குறின் முதலசைமொழிசிதைந்தாகாது." காரிகை. "விட்டிசைத் தல்லான் முதற்கட் டனிக்குறி னேரசையென், றொட்டப்படா தற் குணனுதாரண மோசை குன்று, நெட் டளபாயவிடி னோரெழுத் தியினேரசையா, மிட்டத்தினாற்குறில் சேரினிலக்கியமோசிதைவே." யாப்பருங்கலம்.—"குறிப்பே யேவற் றசுட்டல்வழித், தனிக்குறின்மொழிமு தனியசையிலவே." என்றாப லரும். (வ-று) நாலடியார்.—"உணர்ணுணரு ணர்டுக்குப்புகழ்செய்யான், முன்னருங்கேளீர் துயாகலையான்-கொன்னே, வழங்கான பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ, விழந்தானென் றெண்ணப் படும்." இதனுள் அஆவென்புழி, அருளினகட்குறிப்பாய் விட்டிசைத்துவந்த குற்றெழுத்து மொழிமுதற்கண் ணேரசை யாயிற்று "அ அவனும், இ இவ

னும், உ உவனுங் கூடியக்கால எ எவனை வெல்லாிகல.'' எ-ம. வரும்.—மயே சுராயாப்பு.—"எவ்வகுறிப்பே தற்சுட்டலவழி,யாவையுந் தனிக்குறினமுத லசை யாகா, சுட்டினும விஞவினு முயிரவருங் காலை, யொட்டிவருடமொரு சாரு முளவே.'' இதுமேற்கோள். குறிலிணைநதுவரினும, குறினெடி லிணை நதுவரினும், குறிலிணை தொறறடுத்துவரினும,குறினெடிலிணை தொறறடு த்துவரினும,இந்நாலவகையா னிரையசை வருமெனக் கொளக. (வ-று.) வெ றி, சுரு, இம்மொழிகள குறிலிணைநதும குறினெடிலிணைநதும், நிரையசை யாயின நிறம,விளாம,இம்மொழிகள குறிலிணைதொறறடுத்தும குறினெடி லிணைதொறறடுத்தும, நிரையசையாயின.—யாப்பருங்கலம.—"குறிலிணை குறினெடி றனித்து மொறறடுத்து, நெறிமை யினுன்காய வருநிரை யசை யே'' தொல்காப்பியம.—"குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறினெடி, லொற றொடு வருத லொடு மெய்ப்பட நாடி, நேரு நிரையு மெனறிசி னோரே '' இவை மேறகோள். எ-ஆ. (ரு)

சீர்இலக்கணம வருமாறு:—

Metrical Feet

205. நேரே நிரையே யசைச்சீ ரிரண்டென
நேர்நேர் நிரைநேர் நிரைநிரை நேர்நிரை
யீரசை யியறசீ ரீரிரண் டிவறறோ
டூறறுறு நேர்நிரை யிருநான குரிச்சீர்
நேரிறும வெண்சீர் நிரையிறும வஞ்சிச்சீர்
நாலசை பொதுச்சீர் நானென் கெனப.

(இ-ள்.) நிறுத்தமுறையானே சீரிலக்கண மாமாறுணாத்துதும கூறிய விருவகை யசையே சிறுபான்மை தனித்தும பெருமபான்மை யிணைநதுஞ் சீராம. இவையே, அசைச்சீர், இயறசீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர், என நால் வகைப்படும.இவற்றுளசைச்சீ ரோரசைச்சீராய நேரசைச்சீரு நிரையசைச் சீருமென விரண்டாகும இவற்றிற குதாரணவாயபாடு.நேர்,நாள்,நிரை, மலர். இவை பெருமபாலும வெண்பா வினீறறிலுஞ் சிறுபான்மை யொழிநதவற றுளளும வரும (வ-று.)"மலர்மிசையேகினான் மாணடிசேர்ந்தார் நிலமிசை நீடு வாழ்வார்.—கற்றதனா லாயபய னெனகொல் வாலறிவ னறறொ டொழா அரெனின்.'' இக்குறள் வெண்பாக்களி னிறுதியில, வார், நாள், எ-ம. ஒ ணில, மலர், எ-ம ஓரசைச் சீரிரண்டும வந்தன காணக.—யாப்பருங்கலம— "ஓரசைச்சீரு மஃதோ ரிருவகைத்தே ''என்றார், அன்றியும இயற்சீரீரசைச் சீராய, நேர்நேர், நிரைநேர், நிரைநிரை, நேர்நிரை, எனநானகாகும. இவற்றிற குதாரணவாயபாடு, நேர்நேர், தேமா, நிரைநேர், புளிமா, நிரைநிரை, கருவி ளம, நேர்நிரை, கூவிளம,-இவை யகவலுக்கே யுரியவாகி இயற சீரெனவு

மகவற்சீரொனவும் பெயர்பெறும.(வ-று.)"குனறக் குறவன் காதன் மடமகள வணையர மகளிர புணையுஞ சாயல ளைய ளருமபிய முலையள செயய வாயினண மாாபினள சுணஙகே."இவவகவலுள, குனறக-தேமா, குறவன-புளிமா, காதன-தேமா, மடமகள-கருவிளம்,வணையர-கருவிளம்,மகளிர-புளிமா,புணையுஞ-புளிமா, சாயல-கூவிளம, ஈரசைசசீர நானகும வநதன காணக. யாபபருஙகலம.—"ஈரசை கூடியசி ரியறசீ ரிவை, யீரிரண டெனப வியலபுணாநதோரே.'எனருா. அனறியும, உரிசசீர மூவசைச சீராய நேரீறறுரிசசீர நிரையீறறுரிசசீரொன விருவகையவாகி யிருநானகாகும. இவறறுணேரீற றுரிசசீர நானகும வெணபாவிற குரியவாதலின வெணசீ ரொனபபடும நிரையீற றுரிசசீர நானகும வஞசிபபாவிறகுரிய வாதலின வஞசிசசீ ரொனபபடும. நேரீற றுரிசசீாக குதாரண வாயபாடு நோ நோ நோ-தேமாஙகாய, நிரைநோநோ-புளிமாஙகாய, நிரைநிரைநோ - கருவிளஙகாய, நோநிரை நோ - கூவிளஙகாய, இவை வெணபாவிறகுரிய வெணசீ ரொனபபடும (வ-று) "நாயககாற சிறுவிரலபோ னனகணிய ராயினு, மீககாற றுணையு முதவாதாா - நட்பெனனுஞ, சேயததானுஞ சென றுகொளல வேணடுஞ செயவினைககும, வாயககா லனையாா தொடாபு' இவவெணபாவினுள, நாயக்காற-தேமா, சிறுவிரலபோ - கருவிளஙகாய, னனகணிய - கூவிளஙகாய, ராயினு - கூவிளம, மீககாற - தேமா, றுணையு - புளிமா, முதவாதாா - புளிமாஙகாய, நடபெனனுஞ-தேமாஙகாய,காயசசீ ரிறுதியாகிய மூவசைசசீர நானகும வநதன காணக —சூததிரம.—"காயமுன னேருமவிளமுன னேரு, மாமுன னிரையும வருமெனமொழிப." எனருரொருசா ராசிரிய ரவவாறு வருதலறிக. அனறியும, நிரையீறறுரிசசீாக குதாரண வாயபாடு நோநோநிரை - தேமாஙகனி, நிரைநோநிரை - புளிமாஙகனி, நிரைநிரைநிரை - கருவிளங்கனி, நோநிரைநிரை - கூவிளஙகனி, இவைவஞசிப பாவிறகுரிய வஞசிசசீரொனபபடும. (வ-று) "பூநதாமரைப போதலமரத, தேமபுனலிடை மீனறிரிதரும், வளவயலிடைக களவயினமகிழ, வினைககமபலை மனைசசிலமபவு, மனைசசிலமபிய மணமுரசொலி, வயறகமபலைக கயலாரபபவு, நாளுமகிழு மகிழ்துஙகுரன, புகழ்தலாறறுப பெருவணமையனே." இவவஞசிபபாவினுள, பூநதாமரைப - தேமாஙகனி, போதலமரத - கூவிளஙகனி, தேமபுனலிடை - கூவிளஙகனி, மீனறிரிதரும - கூவிளஙகனி, வளவயலிடைக் - கருவிளஙகனி, களவயினமகிழ - கருவிளஙகனி, வினைககமபலை - புளிமாஙகனி, கனிசசீ ரிறுதியாகிய மூவசைசசீர நானகும வநதன காணக.—யாபபருஙகலம.—"மூவசைச சீருரிச சீரிரு நானகனு, ணேரிறு நானகும வெளளை யலலன, பாவினுள வஞசியின பாறபட டனவே"எனருா. அனறியும, பொதுசசீர நாலசைசசீராய் நானனாகும இவையே இயறசீர நானகிறகு மிறுதியின கணணே தணணிழலெனநோநிரையும, தணபூவெனநோநேரும, நறுமபூவெனநிரைநேரும, நறுநிழலெனநிரைநிரையுங், கூடிறபதினாறாகும இவறறிற குதாரண வாயபாடு. தேமாந

தண்ணிழல், புளிமாந்தண்ணிழல், கருவிளந்தண்ணிழல், கூவிளந்தண்ணிழல், தேமாந்தண்பூ, புளிமாந்தண்பூ, கருவிளந்தண்பூ, கூவிளந்தண்பூ, தேமாநறும்பூ, புளிமாநறும்பூ, கருவிளநறும்பூ, கூவிளநறும்பூ, தேமாநறுநிழல், புளிமாநறுநிழல், கருவிளநறுநிழல், கூவிளநறுநிழல், இவை வெண்பாவினுள் வருவனவல்ல கலியினுள்ளும் மகவலுள்ளும் பெரும்பாலுங் குற்றியலுகரம் வந்தவிடத் தன்றி வாரா. வஞ்சிப்பாவினுட் பெரும்பாலும் வரவு மோரடியுளிரண்டு நாலசைச்சீராகக் கண்ணுற்று நிற்கவும் பெறும் (வ-று) "அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோ றுண்டு, வேங்கைவாயின் வியன்குன் றூரன்" இவ்வஞ்சியடியிலிரண்டு நாலசைச்சீர் வந்தன காண்க —யாப்பருங்கலம் —"நாலசைச்சீர் பொதுச்சீர் பதினாறே" என்றார் —காரிகை —"ஈரசை நாற்சீ ரகவற் குரிய வெண்பா வினவா, நேரசை யாலிற்ற மூவசைச்சீர் நிரையா லிறுப, வாரசைமென்முலை மாதே வருப வஞ்சிக் குரிச்சீ, ரோரசையே நின்றுஞ் சீராம் பொதுவொரு நாலசையே —தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற் காமாங் கடைகா யடையின் வெண்பாவிற் கந்தங் கனியாம், வாமாண்கலையல்குன்மாதே வரும் வஞ்சிக் குரிச்சீர், நாமாண் புனைந்த வசைச்சீராகக் குதாரண நாண்மலரோ." இவை மேற்கோள் எ-று (௪)

206. பொதுச்சீ ரிறுதியு முரிச்சீ ரிறுதியுந்
தளைக்கொள்கு மசைச்சீ ரியற்சீ ரனைத்தே
பொதுச்சீர் வெள்ளையுட் புணரா வுக்குற
ளல்லன கலியு மகவலுஞ் சேரா
வஞ்சியு ளனைத்தும் வரினு மோரடி
யெல்லையு ளொன்றுமே யிணையிற் றொடரா

(இ-ள்) சீரிலக்கணத்துக் கோர் சிறப்பிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும் தளைமுறையானே பூவெனும் நேரீற்றுப் பொதுச்சீ ரொட்டும் வெண்சீர் போலக் கொள்ளவும், நிழலெனு நிரையீற்றுப் பொதுச்சீ ரொட்டும் வஞ்சிச்சீர் போலக் கொள்ளவும் அசைச்சீ ரிரண்டும் இயற்சீர் போலக் கொள்ளவு முறையென் றுணர்க. ஆகையி னிக்கூற்றுப்படி வெண்சீர்வந்து நேர்வரின் வெண்டளையாவது போலவும், நிரைவரின் கலித்தளையாவது போலவும், நேரீற்றுப் பொதுச்சீ ரொன்றனு மொன்றாமையும் வெண்டளை கலித்தளை யெனப்படும். அங்ஙனம் வஞ்சிச்சீர் முன்னிரைவரி னொன்றிய வஞ்சித்தளையு, நேர்வரி னொன்றா வஞ்சித்தளையு, மென்பதுபோல நிரையீற்றுப் பொதுச்சீர்த்தளையும் வழங்கும். அவ்வா றியற்சீ ரொன்றனு மசைச்சீ ரொன்றனு மாசிரியத் தளையெனவு, மியற்சீர் விகற்பமும் வெண்டளை யெனவுங் கொள்க. அன்றியும், பொதுச்சீ ரொன்றும் வெண்பாவினுள் வாரா. ஆசிரியத்துளுங் கலியுள்ளுங் குற்றுகரம் வந்துழியன்றி வாரா வஞ்சியுட் குற்றுகரம் வாராதேயு மெல்லாட் வரப்பெறு மாயினும் பெரும்பான்மையா லோ

ரடியுள் ளொன்றன்றி வாரா இரண்டு வரினுந் தொடர்ந்து நில்லா வெனக் கண்டுகொள்க.—காரிகை —"தண்ணிழ றண்பூ நறும்பூ நறுநிழ றந்துறழ்ந்தா லெண்ணிரு நாலசைச் சீர்வந் தருகுமினி யவற்றுட், கண்ணிய பூவினங் காய்ச்சீ ரனைய கனியோ டொக்கு, மொண்ணிழற் சீரசைச் சீரியற் சீரொக்கு மொண்டளைக்கே.—தன்சீர் தன்னொன்றிற் றன்றளையாந் தண்வாத வஞ்சி, வண்சீர் விகற்பமும் வஞ்சிக்குரித்து வல்லோர்வகுத்த, வெண்சீர் விகற்பங் கலித்தளை யாயவிடம் வெண்டளையா, மொண்சீ ரகவ லுரிச்சீர் விகற்பமு மொண்ணுதலே.' இவை மேற்கோள். எ-று. (௫)

தளையிலக்கணம் வருமாறு —

Metrical Connexion

207 தளையாஞ் சீர்தம்முட் டலைப்படுங் கட்டே
யவையேழ் வகைய வாகு மவற்று
ளாசிரியத் தளையா மியற்சீ ரொன்றல்

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே தளையிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். கூறிய பல்வகைச்சீரு மொன்றோடொன்று பிணிக்கப்பட்டுத் தொடர்ந்து வருமுறையே தளை யெனப்படும். இவையே நேரொன்றாசிரியத்தளையும், நிரையொன்றாசிரியத்தளையும், இயற்சீர்வெண்டளையும், வெண்சீர்வெண்டளையும், கலித்தளையும், ஒன்றிய வஞ்சித்தளையும், ஒன்றா வஞ்சித்தளையும், என தளை யெழுவகைப் படும்.—"சீரொடு சீர்தலைப் பெய்வது தளையவை, யே ழென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே" என்பதியாப்பருங்கலம். ஆகையி னிவற்று ளியற்சீர் வந்து நின்ற சீரீற்றசையும் வருஞ்சீர் முதலசையு மொன்றிவரி னாசிரியத் தளையாம் ஆகையிற் றேமா புளிமா வரவே தேமாவுங் கூவிளமும் வரப்பெறி னேரோ டொன்றிய வதனா னேரொன்றாசிரி யத்தளையாம் கருவிளங் கூவிளம் வரவே கருவிளமும் புளிமாவும் வரப் பெறி னிரை நிரையோ டொன்றியவதனா னிரையொன்றாசிரியத் தளை யாம்.—"ஈரசைச் சீர்களி னிவருஞ் சீரொடு, நேரசை யொன்ற னிரை யசை யொன்றலென், றாயிரு வகைத்தே யாசிரியத்தளை." என்பதியாப் பருங்கலம். (உ-று) "திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின் விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத் தவார்தோ சென்ற வாறே" என விருவகை யாசிரியத்தளை வந்தவாறு காண்க. எ-று. (௧)

208. வெண்டளை யென்பது வெண்சீ ரொன்றலு
மியற்சீர் விகற்பமு மெனவிரு வகைத்தே.

(இ-ள்.) வெண்டளை யாமாறுணர்த்துதும். ஆகையி லியற்சீர் வந்து நின்ற சீரிறுதியும் வருஞ்சீர் முதலுமொன்றாது நேர்முன்னிரையு நிரைமுன

னேரும வரபபெறி ணியறசீர வெணடளையாம காயீறற வெணசீர வந்து நினறசீ ரீறறசையும வருஞசீர முதலசையுமொனறி நேருமனனேரும வரப பெறின றனறளையாகிய வெணசீரவெணடளையாம. ஆகையின வெணடளை யு மிருவகைததே. இவவிரு வகைககுப பொதுவிதியாக மாமுனனிரையும விளமுனனேருங காயமுனனேரும வருவது வெணடளை யெனவே கொ ளக —"வெணசீரொனறலு மியறசீரவிகறபமு,மெனறிரணடெனப வெண டளைக கியலபே" எனபதியாபபருங்கலம.(வ-று)"வெயயகுர றோனறி வெ ஞசின வேறுட கொளினும, பெயயுமழை முகிலைப பேணுவரால—வை யத, திருளபொழியுங குறறம பலவெனினுமயாககும,பொருளபொழிவார மேறசெற புகழ." எனவிருவகை வெணடளை வநதவாறு காணக. அனறியும, வெணபா முதலியவறறிற கெழுததெணணி யசைபிரிததுச சீரசிககறுததுத தளைநோககுங காலையிற சிறசிலவிடததுச சீருநதளையுஞ சிதைநது வருமா யின குறறியலிகரங குறறியலுகர முயிரளபெடை யிவை யலகு பெறாது ஐகாரககுறுககமும ஒறறளபெடையு மொவவொரு மாததிரையாக வலகிட வும பெறுமெனககொளக எனனை.—காரிகை —"சீருந தளையுஞ சிதையிற சிறிய இ உ அளபோ, டாருமறிவ ரலகுபெறாமை யைகாரநேர, லோரு ஙகுறிலிய லொறறளபாயவிடி னேரலகாம, வாரும வடமுந திகழு முகிழ முலை வாணுதலே" எனறாராகலின (வ-று.)குறள.—"அருளலல தியாதெ னிற கொலலாமை கோறல,பொருளலல தவவூனறினல." இதனுள குறறிய லிகர மலகினறி வநதது காணக —இருசீரடிவஞசிபபா —"குனறுகோடுநீடு குருதிபாயவுஞ,செனறுகோடு நீடுசெழுமலை பொருவன,வெனறுகோடு நீடு விறலவெழு,மெனறு மூடு நீடு பிடியுள போது,மதனுலிணடிடையிரவிவணெ றிவரின, வணடுண கோதை யுயிரவாழாளே" இதனுள குறறியலுகர மலகி னறி வநததுகாணக —வெணபா.—"பலலுககுத தோறற பனிமுலலை பை ஙகிளிகள,சொலலுககுத தோற்றினங தோறறினவா- னெலலுககு,நூறே ஒநூறெற பாணுடஙகிடைககு மெனமுலைககு, மாறேஒமா லனறளநத மண '—"இடைநுடஙக வீஙகோதைப பினறுழவாடகண, புடைபெயரப பேழவாயதிறநது - கடைகடைபோ, யுபபோஒவென வுரைதது மீளவா ளொளிமுறுவற,கொபபோஒ நீரவேலியுலகு "இவறறு ளுயிரளபெடை யல கினறி வநததுகாணக.—"அனனையை யானோவதவமா லணியிழாய,புனனை யை யானோவல புலநது —கெணடையை வெனற கிளரொளியுணகணுள பணடைய லலலளபடி" இவறறு ளைகாரங குறறெழுததைபபோ லலகு பெறறு வநதவாறு காணக —"கணணகரு விளைகார முலலைகூரெயிறு, பொ னனை பொறிசுணஙகு பேழவாயிலவமபூ, மினனனுழை மருஙகுன மேத குசாயலா, ளெனனபிற மகளாமாறு." இதனு ளொறறளபோ லலகு பெற றவாறு காணக யாபபருங கலம.—"தளைசீர வணணந தாஙகெட வரினே, குறுகியவிகரமுங குறியலுகரமு, மளபெடையாவியு மலகியலபிலவே.— ஆயதமு மொறறு மளபெழுநிறபுழி, வேறலகெயதும விதியினவாகும." என

றார் காக்கைப் பாடினியார்—"ஒற்றள பெழாவழிப் பெற்ற வல்கிலவே.—தனிநிலை யொற்றிவை தாமல கிலவே, யளபெடை யல்லாக் காலை யாயின.—ஈரொற் றுயினு மூவொற் றுயினு, மோரொற் றியல வென்மனார் புலவர்." என்றார் பலரும். இவை மேற்கோள். எ-று. (எ)

209. கலித்தளை வெண்சீர் கலந்த விகற்பமே.

(இ-ள்.) கலித்தளை யாமா றுணர்த்துதும். வெண்சீர்வந்து நின்றசீ ரீற்றசையும் வருஞ்சீர் முதலசையு மொன்றாது காயாகியநேர் முன்னிரை வரப் பெறின் கலித்தளையாம்.—"நிரையீ றல்லா வுரிச்சீர் முன்னர், நிரைவரு காலை கலித்தளை யாகும்." என்பதியாப்பருங்கலம். (வ-று.) "செல்வப்போர்க் கதக் கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாளி, முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித் தலையை முருக்கிப்போ, யெல்லைநீர் வியங்கொண்மூ விடைநுழையு மதியம்போன், மல்லலோங் கெழில் யானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே." என வெண்சீருங் கலித்தளையும் வந்தவாறு காண்க. எ-று. (அ)

210. வஞ்சித் தளையாம் வஞ்சிக் குரிச்சீ
ரொன்றலு மொன்றா தொழுகலு மென்ப.

(இ-ள்) வஞ்சித்தளை யாமா றுணர்த்துதும். கனியீற்ற வுரிச்சீர் வந்து நின்றசீ ரீற்றசையும் வருஞ்சீர் முதலசையு மொன்றி நிரைமுன் னிரையே வரப்பெற்றி னொன்றிய வஞ்சித்தளையாம் அவ்விரண்டொன்றாது நிரைமுன் னேர்வரி னொன்றா வஞ்சித்தளையாம். ஆகையின் வஞ்சித்தளையு மிரு வகைத் தெனப்படும்—"தன் சீரிறுதி நிரையோ டொன்றலு, மஃதே நேரோ டொன்றா தொழுகலும், வஞ்சித் தளையின் வகையிரண் டாகும்" என்பதியாப்பருங் கலம் (வ-று) "விளைவாய மலர்க்குவப்பன மிடை வண் டினமியா ழொலிப்பன, களைவா யெழுமுகைத் தாழைகள் கடி கமழ்வனகா வெங்கணு, மிணைவாய விரியிள வேனிலீண் டினபுற ழிரு நிலத் துலா வவே" என வஞ்சிச்சீர் வந்தொன்றியு மொன்றாது மிருவகை வஞ்சித்தளை வந்தவாறு காண்க எ-று. (க)

அடியிலக்கண மவருமாறு:—

Metrical Lines

211. அடியென்ப தளைத்த வஞ்சீர் நடையவை
குறளடி யிருசீர் சிந்தடி முச்சீ
ரளவடி நாற்சீ ரைஞ்சீர் நெடிலடி
கழிநெடி லடி யைந்தே கடந்த சீரிவற்று
ளெண்சீர் மிக்கடி யெனிற்சிறப் பன்றே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே யடியிலக்கண மாமாறுணர்த்துதும். கூறிய தளையாற் பிணிக்கப்பட்ட சீரொடு வருவன வடியெனப்படும். இவற்றுள் இருசீரான் வந்தவடியே - குறளடி, எ-ம். முச்சீரான் வந்தவடியே-சிந்தடி, எ-ம் நாற்சீரான் வந்தவடியே-அளவடி, எ-ம் ஐஞ்சீரான் வந்த வடியே - நெடிலடி, எ-ம் ஐஞ்சீரின் மிக்கசீரான் வந்தவடியே-கழிநெடிலடி யெனவும் படும். இதையே யெண்சீரின் மிக்க சீரானவரின் சிறப்பில்லாயின.—"குறளொரு பந்த மிருதளை சிந்தா, முத்தளை யளவடி நாற்றளை நெடிலே, மிக்கன கழிநெடி லென்றிசி னோரே என்மரு முளரோ" அன்றியும்,—"இரண்டுமுதலா வெட்டீறாகத், திரண்டசீரா லடிமுடிவுடைய, விறந்து வரினு மடிமுடி வுடைய, சிறந்த வல்ல செய்யு ளுள்ளே" என்றார் காக்கைபாடினியார். இவற்றிற் குதாரணம் —"மாதுமாண்பெழக, கோது கொன்றுநோயக, காதுகாத்தனே, பாதுபானவையே" எனக் குறளடியால் வந்தசெய்யுள் —"குயின்மருட்டிய கோண்மொழி, யயின்மருட்டிய வம்பக, மயின்மருட்டிய மாண்புடைக், குயின்மருட்டிய கூந்தலாள்" எனச் சிந்தடியால் வந்தசெய்யுள்.—"பருவிலார் மனமென்முகில் பரந்துநூற, கருவிலார் மனமெனக் கருக வந்தரந், திருவிலார் மனமெனத் தேம்ப மாங்குயின், மருவிலார் மனமென மஞ்ஞை யாடுமால்" என வளவடியால் வந்த செய்யுள்.—"இன்றே யுள்ளார் நாளை யிறப்பா ரிதுவல்லாற், பொன்று ருண்டோ பூதலத் தெங்கும் புகழ்விஞ்சிக், குன்று மின்னார் காசொளி கொண்மா முடிகொண்டே, நின்று ருள்ளும் பொன்றுயிர் நீங்கா நிலையார் யார்" என நெடிலடியால் வந்தசெய்யுள்.—"நூல்வழிப் புகழேபோன்று நொடிப்பினிற் பரந்தமேகம், வேல்வழி யொளியேபோன்று மின்னினியார்த் திறைவ னன்பின், பால்வழிப் பயனேபோன்று பகலிரா வளவிற் றூவிக், கோல்வழிப் படமேபோன்று கூவெலாங் கொழித்த தன்றே" என வறுசீர்க் கழிநெடிலடியால் வந்தசெய்யுள் —"கணிகொண் டலர்ந்த நறை வேங்கையோடு கமழ்கின்ற காந்தளிதழார், லணிகொண் டலர்ந்த வனமாலை சூடி யகிலாவி குஞ்சிகமழ, மணிகுண்டலங்க ளிருபாலும் வந்து வனையாகமீதுதிவளத், துணிகொண்டிலங்கு சுடர்வேலி னோடு வருவா னிதென்கொ றுணிவே"—என வெழுசீர்க் கழிநெடிலடியால் வந்த செய்யுள்.—"மூவடிவிஞெவிரண்டு சூழ்சுடருநாண முழுதுலகுமூடியே முளைவயிரநாறித, தூவடிவிஞெவிலங்கு வெண்குடையினீழற் சுடரொளியை யடிபோற்றிச் சொல்லுவதொன்றுண்டாற், சேவடிகடாமரையின் சேயிதழகட்டணைடச் சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிர்களப்பாயப், பூவடிவுகொண்டனவோ பொங்கொளிகள் சூழ்ந்து பொலங்கொள்ளவா லெமக்கெம விணணியாதங்கோவே"—என வெண்சீர்க்கழி நெடிலடியால் வந்தசெய்யுள்.—"இடங்கை வெஞ்சிலை வலங்கைவாளியி னெதிர்ந்த தானையை யிலங்குமாழியின் விலங்கியோன், முடங்குவாலுளை மடங்கன்மீமிசை முனிந்து சென்றுடன் முரண்டராசனை முருக்கியோன், வடங்கொண் மென்முலை

நுடங்கு நுண்ணிடை மடந்தை சுந்தரி வளங்கொள் பூண்முலை மகிழ்ந்த கோன், நடங்கொடாமரை யிடங்கொள்சேவடி தலைக்குவைப்பவர் தமக்கு வெந்துயர் தவிர்க்குமே" — என வொன்பதின் சீர்க்கழிநெடிலடியால் வந்தசெய்யுள் —"கைத்தலத்தழற் கணிச்சி வைத்திடப் புறத்தொருத்தி கட்கடைப்படைக் கிளைத்திறப்பலோர், முத்தலைப் படைக்கரத் தெமத்தர் சிற் சபைக்குணிற்கு முக்கணக்கருக்கொருத்தர் மொழியாரோ, நித்திலத் தினைப்பதித்த கச்சறுத்தடிக்கனத்து நிற்குமற்புதத் தனத்தினிடையேவே, ளத்திரத்தினிற்பெருத்தது விட்டு நெட்டயிற்கணித்தி லக்கணுற்றிடச் செய்விக்கு மதுதானே"" — என வொன்பதின்சீர் மிக்க கழிநெடிலடியால் வந்த செய்யுள் —யாப்பருங்கலம்.—"குறளடி சிந்தடி யளவடி நெடிலடி, கழிநெடி லடியெனக் கட்டுரைந் தனரே —குறளடி சிந்தடி யிருசீர் முச்சீர், ரளவடி நெடிலடி நாற்சீ ரைஞ்சீர், நிரனிறை வகையா னிறுத்தனர் கொளலே —கழிநெடி லடியே கசடறக்கிளப்பி,னறுசீர் முதலா வையிரண்டீறா, வருவன பிறவும் வகுத்தனர் கொளலே"— தொல்காப்பியம் — "நாலெழுத் தாதி யாக வாறெழுத், தேறிய நிலத்தே குறளடி யென்ப —வெழுத் தென்ப சிந்தடிக் களவே, யீரெழுத் தேற்ற மலவழி யான.—பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே, யொத்த நாலெழுத் தொற்றலங் கடையே.— மூவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே, யீரெழுத்து மிகுதலு மியல்பென மொழிப —மூவாறெழுத்தே கழிநெடிற் களவே,யீரெழுத்துமிகுதலு மியல் பென மொழிப — உயிரில் லெழுத்து மெண்ணப்படாஅ, வுயிர்த்திற மியக்க மின்மையான"— காரிகை —"குறளிரு சீரடி சிந்துமுச் சீரடிநாலொருசீ றைதருகாலை யளவொடு நேரடி யையொருசீர், நிறைதரு பாத நெடிலடி யா நெடுமென் பணைந்தோட், கறைகெழு வேற்க ணல்லாய் மிக்க பாதங் கழிநெடிலே' இவைமேற்கோள் எ-று (௧0)

தொடையிலக்கணம் வருமாறு:—

Rhyme

212. தொடையென்ப நீரடி தொடுப்ப தாமவை
யடைமுதன் மோனை யந்த மியைபே
யிடையே யெதுகை யெதிர்மொழி முரணள
பெடையே யளபா மெனவை வகையே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே தொடையுந் தொடைவிகற்பமு மாமா றுணர்த்துதும். மேற்கூறிய பலவகையடிக டம்முள் ளிரண்டா யிணைந்து தொடுப்பது தொடையெனப்படும். இவையே மோனைத்தொடையும் - இயைபுத் தொடையும் - எதுகைத்தொடையும் - முரண்டொடையும் - அளபுத்தொடையும் - என ஐவகைப் படும். இவற்றுள் முதலெழுத்

தொனறி வரததொடப்பது மோனைததொடை. எ-ம, ஈறறெழுததொன்றி வரத தொடுபபது இயைபுததொடை, எ-ம இரணடா மெழுத தொனறி வரத தொடுபபது எதுகைததொடை, எ-ம மொழியானும பொருளானு மறுதலைய படததொடுபபது முரணடொடை, எ-ம. உயிரளபெடையும ஒறறளபெடையும ஒனறிவரத தொடுபபது அளபெடைததொடை, எ-ம கொளளலவேணடும. இவறறின வகையும விகறபமும 216-ம சூததிரத தில விளககுதும. — யாபபருஙகலம — "தொடையே யடியிரண டியை யத தோனறும — ஆதி யெழுததே யடிதொறும வரினடி, மோனைத தொ டையென மொழிமனா புலவா. — இறுவா யொபபினஃதியை பெனபப டுமே — இரணடா மெழுததொன றியைவதே யெதுகை — மொழியினும பொருளினு முரணுதன முரணே — அளபெடை யொனறுவ தளபெடைத தொடையே" இவை மேறகோள எ-று. (கக)

213. மோனைக கினமே அஆ ஐஔவும
இஈ எஏவும உஊ ஒஓவும
சதவும ஞநவும மவவுமெனவே.

(இ-ள) மோனைத தொடைககோா சிறபபிலககண மாமாறுணாத துதும. மோனையாவதற கடிமுதறகணணே வநத முதலுயிரெழுதது முயிா மெயயெழுதது மீணடுவரத தொடுபபது மோனையாம அவவவ வெழுத ததானே வரினும அவறறவற றினவெழுதது வரினு மிழுககா மோனை யாவதற கெழுததினமாவன — அ, ஆ, ஐ, ஔ, எனனு மிநநானகு மொன றறகொனறு மோனையாம இ, ஈ, எ, ஏ, எனனு மிநநானகு மொனறற் கொனறு மோனையாம உ, ஊ, ஒ, ஓ, எனனு மிநநானகு மொனறறகொனறு மோனையாம இவை யுயிரெழுததினம அனறியும, சதவும, ஞநவும, மவவு ம, ஒனறறகொனறு மோனையாம இவை யுயிாமெய யெழுததினம (வ-று) ஔவைககுறள — "அணணுககுத தனனையடைததங கமுதுணணில, விண ணோககு வேநதாய விடும. — ஆதி யொளியாகி யாளவானுந தானுகி, யாதி யவனுருவமாம — ஐயைநது மாயா லகததி லொளிநோககிற, பொயயைநதும போகுமபுறம" — நிகணடு — "ஔவையமமனை பயநதாளமமையே யாயே யனனை — இராபபக லனறி யிருசுடரைச சிநதிககில், பராபரத தோடொன றலுமாம. — ஈசனே டொனறி விசையாப பொருளிலலைத, தேச விளக் கொளியே யாம — எளளகததி லெணணெ யிருநதவா றெககுமே, யுளள கததி லீசனிலை. — ஏறு மதிய மிறஙகி லுறஙகிடுங, கூஉறும பூரணை யாங கோள — உடமபினுற பெறறபய னுவதெலலா, முடமபினி லுததமனைக் காண. — ஊறு மமுததைதை யுணடுஙகுறப பாாககின, மாறும பிறபபறுகக லாம — ஒருவற கொருவனே யாகு முயிாககெல்லா, மொருவனே பலகுண முமாம — ஓசை யுணாவுக ளெலலாந தருவிககு, நேசததா லாய வுடம்பு." இவைமுறையே வுயிரெழுத தினமோனை வநதவாறறிக, அனறியும, (வ-று.)

"சங்கு நிறைபோற றவளவொளிகாண்டி, லங்கையி னெலலிய தேயாம.— ஞான மாசார சுயவா ரிடைபபுக்கு, மேனை நூல்வேத மிருகக நெறி —மதி யொடு காலும வனனிமயான் ருகவே, கதிரவனு மெனவே காண." இவை யுயிர்மெய யெழுததின மோனைவநத வாறறிக. அவ்வவ் வுயிரெழுததிறகுக கூறிய மோனையே அவவவ வுயிரேறிய அவவவ வுயிர்மெய யெழுததிறகு மாமெனக கொளக. மோனை - அனு - எனபன வொருபொருள. இமமோ னையே, வருக்கமோனை, நெடினமோனை, வலலினமோனை, மெலலின மோனை,இடையின மோனை, தலையாகுமோனை,இடையாகுமோனை,கடை யாகுமோனை, இரணடாமடிமோனை, விட்டிசை மோனை,எனப் பலவகைப படும. (வ-று.) பகலே பலபூங கானற கிளளை யோபபியும,பாசிலைக் குழலி யொடு கூதாளமலிரைஇப்,பினனும பிணியவிழநத நனனெடுங கூநதல, பீர ஙகப பெயது தேமபட்ட திருததிப, புனையி ரோதி செயகுறி நசைஇப்,பூந தார மாரபுனததுட டோனறிப,பெருவரை யடுககத தொருவே லேநதிப, பேயு மறியாமா வழஙகு பெருஙகாட்டுப,பைஙக ணுழுவைப படுபகை வெரீ இப,பொருது சினநதணிநத பூணுத லொருததல, போது தரவழஙகு மாரி ருண டுகாட,பௌவத தனன பாயிரு ணீநதி,யிபபொழுது வருகுவை யாயி, னறறா மாபதிணடலஙகதுபபே."இஃதுபகரமெயவருககமோனை.—"ஆர கலியுலகதது மககட கெலலா,மோதலிற சிறநததன றொழுககமுடைமை." இஃது நெடினமோனை.—"கயலே ருணகணகலுழநாளுஞ்,சுடாபுனாதிருது தல பசலை பாயத், திருநதிழை யமைதோ ளருமபட ருழபபப,போகலவாழி யைப் பூதத கொழுஙகொடி யணிமலா தயஙகப,பெருநதணவாடை வரூஉம பொழுதே." இஃது வலலினமோனை. இவவாறே மெலலின மோனையும இடையினமோனையும வருவதறிக.—"பறறுக பறறறறான பறறினைப பற றைப, பறறுக பறறு விடறகு"—இஃது தலையாகுமோனை.—"மாவும புள ளும வதிவயிற படர, மாணீாவிரிநத பூவுஙகூமப, மாலைதொடுதத வாடை, மாயோ ளினனுயிாப புறத்திறுத தறறே 'இஃதிடையாகுமோனை. "பகலே பலபூங் கானல."இஃது கடையாகுமோனை.—உபதேசகாண்டம —"ஊறு மாமறை யோதிய ததைதயே,பூறு மாமறை யோதிய ததைதயே,நாறு பூம லா நநதவனஙகளே, நாறுபூமலா நநதவனஙகளே " இஃதிரணடடிமோனை. "அஅவனும இஇவனுங கூடியககால எஎவனை வெலலா ரிகல."இஃது விட டிசைமோனை. பிறவுமனன. (கஉ)

214. எதுகை யெனப வியைபன மொழிகண [ண
முதலெழுத தளவொதது முதலொழித தொன்றுத
மூன்று மெழுத்தொனற லாகினந தலையா
இடைகடை யாறு மெதுகை வகையே.

(இ-ள.)எதுகைத தொடைக்கோர சிறபிலக்கண மாமாறுணாததுதும. இரணடா மெழுததொனறி வரததொடுபப தெதுகை யெனபபடும. ஆயினு

முதலெழுத்துத் தானே வாராமன் முதலெழுத்தல்லாத தம்முண் மாத்திரை யளவோ டொத்தனவாதல் வேண்டும் —"முதலெழுத்தளவோ டொத்தது முதலா, வஃதொழித் தொன்றி னதுவெதுகை" —என்றார் பல்காயனார். ஆகையிற் கட்டென்பதற்குப் பட்டென்ப தெதுகை யல்லது, பாட்டென்ப தெதுகை யாகாது. ஆகலின் ஐகார ஔகாரங்க ளெட்டெழுத் தாயினு மடிமுதல் வருங்கால், ய, வ, என்னு மொற்றடுத்து வந்த குற்றெழுத்தாக வெண்ணப்படும் (வ-று.) ஔவைக்குறள்.—'மெய்யகத் துள்ளே விளங்கச் சுடர்காணிற், கையகத்து நெல்லிக் கனி.'—குறள்.—"அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ ளவ்வையைக் காட்டி விடும்"— கையிரண் டென்பதற்கு மெய்யிரண்டு, எ-ம் ஔவிய மென்பதற்குச் செவ்வியல், எ-ம். எதுகையாம். அன்றியும், இரண்டாமெழுத் தொன்றுவ தெதுகை யென்புழி யொற்றெழுத் தெனக்கொள்க உயிரில்லா வொற்றாக வரினும் உயிரேறிய வுயிர்மெய்யாக வரினும் அவ்வொற்றெழுத்து வருவதே யெதுகை யாயினும், ய, ர, ழ, என்னு மூன் றொற்றின்கீழ் மற்றோ ரொற்று வரினு மெதுகையாம். (வ-று) குறள்.—"ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை, தான்சாந் துயரந் தரும்."—ஔவைக்குறள் —"மெய்ப்பா லறியாத மூடர்தந் நெஞ்சத்து, ளப்பா லதாகு மிவம் — யார்க்குந் தெரியா தருவந்தனை நோக்கிப்,பார்க்கப் பராபரமேயாம்"—பாழுங்கிணறு என வரும். ஆர்ந்தன, சோர்ந்தன, எதுகையல்லது சேர்ந்தா னென்பதற்குப் பார்ப்பா னென்பதில், ரகரவொற்று நிற்பினு மதன்கீழ்வந்த வொற்று மாறினமையா லெதுகை யாகாது பிறவுமன்ன. அன்றியு மூன்றாமெழுத் தொன்றெதுகையும்,ஆசெதுகையும்,இனவெதுகையும்,தலையாகெதுகையும், இடையாகெதுகையும், கடையாகெதுகையும், என வறுவகைப்படும் இவற்று ளிரண்டா மெழுத்தாகவந்த வொற்றுமாறி யொற்றின்கீழ் வருமுயிர்மெய் வரப்பெறின், மூன்றாமெழுத் தொன்றுமெதுகை யெனப்படு மாயினு மிது சிறப்பின்று (வ-று) குறள் —"பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்தே புரைதீர்ந்த,நன்மை பயக்கு மெனின்"இஃது மூன்றாமெழுத் தொன்றெதுகை. அன்றியும், ய,ர,ல,ழ, என்னு நான்கொற் றொழியினு மவற்றின்கீழ் வருமெழுத் தொன்றுவதா செதுகை யெனப்படும் —"ய ர ல ழ வென்னு மீரிரண் டொற்றும், வரன்முறை பிறழாது வருவ திடையுயிர்ப்பி, னாசிடை யெதுகையென் றறிந்தனர் கொளலே '(வ-று)"காய்மாண்ட தெங்கின்பழம்வீழக் கமுகின் றெற்றிப், பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைகீறி வருக்கைபோழ்ந்து, தேமாங் கனிசிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்தும், ஏமாங் கதமென் றிசையாற் றிசைபோய தன்றே." இஃது யகரவொற்றிடை வந்தவாசெதுகை — "மாக்கொடியானையு மௌவற் பந்தருங்,காக்கொடி முல்லையுந் தலந்த மல்லிகைப்,பூக்கொடிப் பொதும்பருங் கானன் ஞாழலுந்,தூக்கொடிகமழ்ந்து தானாறுபக்க மொக்குமே." இஃது ரகரவொற்றிடை வந்தவா செதுகை — "ஆவேறுருவின வாயினு மாபயந்த,பால்வேறுருவின வல்லவாம்-பாற்போல்,

லொருத்த னமைந்த தாகுமற நெறியாற் போ, லுருவு பலகொள லீங்கு" இஃது லகரவொற்றிடைவந்தவெதுகை —"அந்தரத்துள்ளே யகங்கைபுறங்கையா, மந்தரமே போலு மலைவாழ்க்கை- யந்தரத்து, வாழ்கின்றே மென்று மகிழன்மின், வாழ்நாளும் போகின்ற பூளையே போன்று." இஃது ழகரவொற்றிடை வந்தவெதுகை. அன்றியும் வல்லின முதன் மூவினமுந் தம்முண் மயங்கி னினவெதுகை யெனப்படும். (வ-று) "தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ, ரெச்சத்தாற் காணப்படும்." இஃது வல்லினவெதுகை —"அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு, நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு' இஃது மெல்லினவெதுகை —"எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப், பொய்யா விளக்கே விளக்கு" இஃது இடையினவெதுகை. அன்றியு முதற்சீர் முழுது மொன்றி வருவது சிறப்பாயதலையாகெதுகை யெனவும், இரண்டா மெழுத் தொன்றே வருவதிடையாகெதுகை யெனவும், சீர்ற்றெழுத் தொன்றே வருவது கடையாகெதுகை யெனவு மாம். இவற்றிற் குதாரண மினிவருஞ் சூத்திரத்திற் காண்க. சூத்திரத்தி லாறுமென்ற வும்மையினால், உயிரெதுகை, நெடிலெதுகை, வருக்கவெதுகை, இடையிட்டெதுகை, இரண்டடியெதுகை, முதலியவுங் கொள்க. (வ-று) "துனியொடு மயங்கிய தூங்கிருளுண்டோ, ணிகிளர் தாரோ யருஞ்சுர நீந்தி, வடிவமை யெஃக மவ்வயி னேந்தித், தனியே வருதி நீயெனின், மையிருங் கூந்த லுய்தலோ வரிதே." இஃது இரண்டாமெழுத் தொன்றாதாயினும் இரண்டா மெழுத்தின்மேலேறியவுயி ரொன்றி வந்தமையால் உயிரெதுகை யென்று கையனார் காட்டிய செய்யுள்.—"ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தா ரொருசாரார், கூகூவென்றே கூவிளி கொண்டா ரொருசாரார்" இஃதிரண்டாமெழுத் தொன்றாதாயினு மிரண்டாமெழுத்தி னெடிலொப்புமை நோக்கி நெடிலெதுகை யெனப்படும்.—ஔவைக்குறள் —'நாடி வழக்க மறிந்து செறிந்தடங்கி, நீடொளி காண்ப தறிவு' இஃது டகரமெய் வருக்க வெதுகை —'மேலை யமுதை விலங்காமற் றுண்ணிற், காலனை வஞ்சிக்கலாம்' இஃது லகரமெய் வருக்க வெதுகை.--"தோடார் ஒல்லை நெகிழநாளு, நெய்த லுண்கண் பைதலுழப்ப, வாடா வவ்வரி புதைஇப் பசலையும், வைகறொறும் பையப்பெருகி, நீடா ரிவரென நீண்பணங் கொண்டோர், கேளார் கொல்லோ காதலர்தோழி, வாடாப் பௌவ மறமுகந்தெழிலி, பருவஞ்செய்யா துவலனோ புஉனோஇ, யோடார் மலைய வேவிற, கடிது மின்னுமிக்கார் மழைக்குரலே" இஃதடியிடையிட்டு வந்தமையா லிடையிட்டெதுகையென்று தொல்காப்பியர் காட்டிய பாட்டு. நாலடியார்.—"பதுப்புனலும் பூங்குழையார் நட்பு மிரண்டும், விதுப்பற நாடின் வேறல்ல - புதுப்புனலு, மாரியறவே யறுமேயவ ரன்பும், வாரியறவே யறும்." இஃது முன்பி லிரண்டடியு மோரொதுகையாயப் பின்பி லிரண்டடி மற்றோரொதுகையாய் வந்தமையா லிரண்டடி யெதுகை — "இழைத்தநா ளெல்லை யிகவாபிழைத் தொரீஇக், கூற்றங்குதித்துய்ந்தா ரீங்கில்லை - யாற்றப், பெரும்பொருள் வைத்தீர் வழங்குமி னாளைத், தழீஇம

தழீஇத் தணைமபடும.' இஃதிடை யிரணடடி யொழிநதவேனை யிரணட டியு மோரொதுகை.—"தவலருந தொல்கேளவித தனமை யுடையா, ரிக லிலா ரெஃகுடையார தம்முட்—குழீஇ, நகலி னினிதாயிற காணபா மகலவா னத், தும்ப ருறைவாா பதி." இஃதீற்றடியு முதலடியு மொழிந்தவேனை யிர ணடடியுமோ ரொதுகை.—"ஒருநனறி செயதவாக கொனறியெழுநத,பிழை நூறுஞ் சானறோா பொறுபபா-கயவாக,கெழுநூறு நனறிசெய் தொனறுதீ தாயி, னெழுநூறுந தீதாய் விடும." இஃது முதலாமடி யொழிந்தவேனை மூனறடியுமோ ரொதுகை.—"கொனனே கழிந்தன றிளைமையு மினனே, பிணியொடு மூப்பு வருமாற்—றுணிவொனறி,யெனனொடு சூழாதெழுநெஞ சே போதியே,நனனெறிசேர நமககு.' இஃதிரணடாமடி யொழிநதவேனை மூனறடியுமோ ரொதுகை—"மாககேழ் மடநலலா யெனறரற்றுஞ் சான றவா, நோககாாகொ ளுயயதோா புககிலலை—யாகலைககோ, ரீசசிற கன ணதோா தோலறினும வேணடுமே, காககை கடிவதோா கோல." இஃது மூன்றாமடி யொழிநதவேனை மூனறடியுமோ ரொதுகை. "எறிநீரப பெருங கடலெயதியிருநது,மறுநீாசிறுகிணற றுறலபாாததுணபா, மறுமையறியாதா ராககததிற சானறோா, கழிநல குரவே தலை." இஃதுநானகாமடி யொழிநத வேனை மூனறடியுமோ ரொதுகை. எனறு மொருசாராா பரி, திரு, இரை, இரவு, எதுகையாம, இரீ, இரா,வெதுகையாகா எ-று. (௬௩)

215. தலையா கெதுகை தலைச்சீா முழுதுற
விடைகடை யவவவ வெழுததொன றுவதே

(இ-ள) இதுவுமது. முதலெழுத தொனறலலாது முதற்சீரெ ழுத தெலலாந தாமே மீணடு வருவது தலையாகெதுகை யெனபபடும. அங்ஙனங கருவி யெனறதறகு மருவி, அருவி, உருவி, குருவி, என வநதொருசீா முழு தொனறுவ தரிதாயினும புகழபபடுஞ சிறபபுடைய தலையாகெதுகை யாம். (வ-று.) குறள—"சிறறினபம வெஃகியற னலல செயயாரே, மறறி னபம வேணடுபவா."—கலிததுறை.—"கரோருகம போலவளரொன பாவந தீாகக வினமதிபூண, சரோருகமென சேவடிகண டணியெனறு தாரகை சூழ, சிரோருகம பூபபப் புணாபவத தெனறுஞ் செழுஙகருணை, யுரோருக மாக விளைகாவலூ ரமலோற பவியே.'—விருததம.—"துறவினு னுடலினு கைை துறந்ததோ ருயிாக ளொபபா, ருறவினு லனபின மிககோ ருயிர்க்கெ லா முடலக ளொப்பா, ரறவினு லெஃகிய தனமைத தருணமலி யமர ரொ பபாா,நறவினு லலாநத காணுநலததிலவா னுலகொப் பாமே."எனபன பிறவு முதலொருசீா முழுதொனறித தொடுதத தலையாகெதுகை வநதவாறு கா ணக. மீளவும பலசீரொனறித தொடுததுவரி னதினைமிகக சிறபபெனக கொளக. (வ-று.) வெணபா. — நீணிறததாற சோலை நிறமபெயர நீடிய தன, ருணிறததாற பொய்கைத தலஞ்சிவப்ப - மாணிறததான, முனனப புட டோனறு முளரித தலைநெவகு, மனனபபுட டோனறு மருகு.' என

முதற் றொடைக்கண் ணிருசீரு மிரண்டாந் தொடைக்கண் ணிருசீரு மொன்றித் தொடுத்தவாறு காண்க.—விருத்தம்.—"யானை யெழுகடல் வேத்திய தேர் பரிகடல், சேனை யெழுகடல் சென்று செழுங் கடன்மே, லேனை யெழுகடன் மோதுமென்ப பகைவர், தானை யெழுகடல் போர்த்தலைப்படுமால." எனவும், "காமமே புறவைத் தோமேற் கசடெனும் பாலைச் சோகதான், வீமமே புறவைத் தோமேல் விளைதவக் குறிஞ்சி ஞான, வாமமே புறவைத் தோமேல் வளரற முல்லை கோகத்தனை, ஞமமே புறவைத்தோமே னயப் பவா ருடைச் சோவான்." எனவும், நாற்கடிக்கண் ணிருசீரு முச்சீரு மொன்றித் தொடுத்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன. அன்றியு மிரண்டாமெ ழுத்தொன்றே மாறாது தொடுத்துவருவ திடையாயெதுகை யெனப்படும் (வ-று.) குறள்.—"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் முதற்றே யுலகு." எ-ம். அன்றியு முதற்சீரக் கடையெழுத் தொன்றே மாறாது தொடுத்து வருவது கடையாயெதுகை யெனப்படும். (வ-று.) எச்சத்தா-னொற்றற்கு-சுற்றத்தா-ரெனவும், பரியா-வென்றற்கு-பணியா-வெனவும், பிறவுங் கடையாயெதுகை. ஆயினு மிது சிறப்பன்று எ-று. (கச)

216. மோனை முதலடி முதல்வரி னடியே
யிணைவ திணையே யிடைவிடல் பொழிப்பே
யிறுவ தோரூஉ வீற்றொன் றொழிவது
கூழை முதலயல் குன்றன் மேற்கதுவா
யீற்றய லொன்றொன் றுற்றெனிற் கீழ்க்கதுவா
யெல்லா மொன்று வந்தெனின் முற்றெனப.

(இ-ள்.) இனித் தொடைவிகற்ப மாமா றுணர்த்துதும். மேற்கூறிய மோனை, இயைபு, எதுகை, முரண், அளபு, என வைந்தொகையும் ஒவ்வொன் றெண்வகைப் படுமெனக் கொள்க. இவற்றை, 218-ஞ் சூத்திரத்திற் காண்க. அவற்றுள் அடிதோறு முதலெழுத் தொன்றி வரத் தொடுப்பது அடிமோனைத் தொடையும், அடிதோறு மிறுதிக்க ணெழுத் தொன்றி வரத்தொடுப்பது அடியியைபுத் தொடையும், அடிதோறு மிரண்டா மெழுத்தொன்றி வரத்தொடுப்பது அடியெதுகைத்தொடையும், அடிதோறு முதற்கண் மொழியானும் பொருளானு மறுதலைப்படத் தொடுப்பது அடிமுரண்டொடையும், அடிதோறு முதற்க ணுயிரளபெடையு மொற்றளபெடையு மொன்றிவரத் தொடுப்பது அடியளபெடைத் தொடையு மெனப்படும்.—"முதலெழுத் தொன்றின் மோனை யெதுகை முதலெழுத் திலையபோ டொத்தது முதலா, மஃதொழித் தொன்றி னாகு மெனப." என்றார் பலகாயனார்.—"இறுவா யொப்பி னஃதியையென மொழிப." என்றார் காக்கையனார்.—"மொழியினும் பொருளினு முரணுதன் முரணே." என்றா ரொல்காப் பெருமைத்தொல்காப்பியனார்.—"அளபெடைத் தொடைக்கே யளபெடை யொன்றும்." என்றார் நற்றத்தனார் (வ-று) "மாவும் புள்ளு மதிவயிற் படர, மாணீர் விரித்த பூவுங் கூம்ப, மாலைதொடு

தத கோதையுங கமழ, மாலை வாத வாடை மாயோ,ளினனுயிர புறததிறுத தறறே.'' இஃதடிதோறு முதலெழுத தொனறிவரத தொடுததமையா லடிமோனைததொடை.—''இனனகைத துவரவாயக கிளவியு மணஙகே,நனமா மேனிச சுணஙகுமா ரணஙகே, யாடமைத தோளி கூடலு மணஙகே, யரிமதர மழைக கணணு மணஙகே, திருநுதறபொறிதத திலதமு மணஙகே'' இஃதடிதோறு மிறுதி யெழுததுஞ சொலலு மொனறிவரத தொடுததமையாலடியியைபுததொடை.—''வடியோக ணீமலக வானபொருடகடசென றா, கடிபார கனஙகுழாய காணாகொல—காட்டி, ணிடியின முழககஞசி யீரஙகவுள வேழம, பிடியினபுறத தசைதத கை.' இஃதடிதோறு மிரணடாமெழுத தொனறிவரத தொடுததமையா லடியெதுகைததொடை.—''இருள பாநதனன மாணீர மருஙகி, னிலவு குவிததனன வெணமண லொருசிறை, யிருமபி னனனகருங கோடடுப புனனை, பொனனி னனன நுணடாதிறைககுஞ, சிறுகுடிப பரதவர மடமகள பெருமதர, மழைககணு முடையவா லணஙகே' இஃதடிதோறுஞ சொலலானும பொருளானு மறுதலைபபடத தொடுததமையா லடிமுரணடொடை.—''ஆஅவளி யவலவனறன பாரபபினோ, டிரிலையுங கொணடரைப பளளியுட, டேநதிரா யலைபபத துஞசா திறைவனோணை, மேவலைப படட நமபொனறுநதா, லோவுழககுந துயர.'' இஃதடிதோறு முதறக ணளபெடுத தொனறிவரத தொடுததமையா லடியளபெடைததொடை. அனறியும ஒவவோ ரடிவயாயுளாஞ மோனைமுத லைநதும வரப பெறும வருஙகாறசீரானவரு மளவடியைபபறறி யெழுவிகற பாகும ஆகையின முதலெழுத திரணடாஞ சீரககண வரின இணைமோனை, எ-ம மூனறாஞ சீரககண வரின பொழிபபு மோனை,எ-ம. நானகாஞசீரககண வரின ஒரூஉமோனை,எ-ம இறுதிச சீரொழிததொழிநத சீரககண வரின கூழை மோனை, எ-ம. இரணடாஞசீ ரொழிததொழிநத சீரககணவரின மேறகதுவாய மோனை, எ-ம மூனறாஞசீரொழிததொழிநத சீரககண வரின கீழககதுவாய மோனை, எ-ம. எலலாசசீரககண வரின முறறுமோனை, எ-ம. கொளக. யாபபருஙகலம.—''இருசீர மிசைவரத தொடுபப திணையே —முதலொடு மூனறாஞ சீரததொடை பொழிபபே.—சீரிரண டிடைவிடத தொடுபப தொரூஉததொடை.—மூவொருசீரு முதலவரத தொடுபபது, கூழை யெனமனர குறிபபுணரநதோரே.—முதலயற சீரொழித தலலன மூனறன, மிசைவரத தொடுபபது மேறகது வாயே — ஈறறயற சீரொழித தெலலாந தொடுபபது கீழககது வாயின கிழமைய தாகும — சீரதொறுந தொடுபபது முறறெனப படுமே.'' எனறு ராகலின. (வ-று.) —திருககாவலூரக கலமபகததகவல —''பணிமதுப பதுமந தனனிகன் மறநது, குனிமதிப பிறைமேற றோஙகுமிழந தலரவுந, தொலலையந தறபகை யொழிநது சூட்டொழிந, தெலலைபு மெனனுளத திளமபிறை வீசவுந, தொறபகைய பரிதிசெய சுடரமின றேலா, நறபக லணணிய வுடுவொளி நலகவு, மலையொருஙகணிதே வருங

கொடி யலர்ந்த, சுனை யொருங் கமைகனி சுமந்துயர் நிமிரவும், பெருந் திருக் கலாபப் பீலிகளாடு, மருந்திருக் கிரவலூ ரகத்துக் கண்டேன், கண் டுளம் பிணித்துருங் கனிதே,நுண்ணுளம் பிரிவினி யூழியுமரிதே.''இப்பன்னி ரடி யகவலுண் முதலேழடிக்கண் முறையே இணைமோனை, பொழிப்பு மோனை, ஒரூஉமோனை, கூழைமோனை, மேற்கதுவாய் மோனை, கீழ்க்க துவாயமோனை, முற்றுமோனை, என வெழுவகைமோனையும் வந்தவா றறிக.—''மொய்யுளங் குளிர்க்கு முகிலே பொழிலே,பெய்யுள மயிலே போக்கு நிழலே, விலலே யேந்திய வித்துவ கழலே, யெல்லா ரொலலே யியலே யுடலே, வெயிலே வயலே மின்றவழ் குழலே,குயிலே நிகராக் குரலே சொ லலே, மயிலே யியலே மயலே விகலே, யிவ்வுரு விங்ஙன மெய்தலி, னெவ் வுயி ரனைத்து மின்னுயி ராயவே.'இதனு ளிணை யியைபு முதலாகிய வெழு வகை யியைபும் வந்த வாறறிக. ஈற்றெழுத்தொன்றி மீண்டு வருவதியை பென்றுகையி விதற் கடியீற்றின்கண் வந்தசீர் முதற் சீராகக்கொண்டு வ ரும் புணர்ப்பெதிரோ போவதுபோன் மூன்றாஞ்சீ ரிரண்டாஞ் சீராகவு மிரண்டாஞ்சீர் மூன்றாஞ்சீராகவு முதற்சீர் நான்காஞ் சீராகவுங் கொள்க ''பொன்னி னன்ன பொறிசுணங் கேந்தி, மன்னருங் கோங்கி னன்னலங் கவற்றி, மின்னவி ரொளிவடந் தாங்கிமன்னிய, நன்னிற மென்முலை மின் னிடை வருத்தி, யென்னையு மிடுக்கண் டுன்னுவித் தின்னடை, யன்னமெ ன்பெடைபோ லப்பன்மலர்க் கன்னியம், புன்னையி னீழற் றுன்னிய, மயி லோர் சாயல் வாணுதல், லயில்வேலுண்க ணம்மறிவு துலைத்தனவே'' இதனு ளிணையெதுகை முதலாகிய வெழுவகை யெதுகையும் வந்தவா றறிக — திருக்காவலூர்க் கலம்பகவிருத்தம்.—''ஆங்கமலத் தேங்கமலமாய நிலாத், தாங்கவரு பாங்கவரு தாளொழீஇ, நீங்கவலை யாங்கவலை நீசவென, நீங்கு வகை நீங்குவகை சேர்ந்ததே'' இதுவுமது —''சீறடிப் பேரக லல்கு லொல் குபு, சுருங்கிய நுசுப்பிற் பெருவடந் தாங்கிக், குவிந்துசுணங் கரும்பிய கொங்கை விரிந்து, சிறிய பெரிய நிகாமலர் கோதைத்தன், வெளவளைந் தோ ளுஞ் சேயரிக் கருங்கணு, மிருக்கையு நிலையு மேந்தெழி லியக்கமுந், துவா வாய்த் தீஞ்சொலு முவந்தெனை முனியா, மென்று மின்னண மாகுமதி, பொன்றிகழ் நெடுவேற் போரவலலோயே ' இதனுள் இணைமுரண் முதலா கிய வெழுவகை முரணும் வந்தவா றறிக.—'' தாஅட் டாமரை மலருழக் கிப், பூஉக் குவளைப் போதருந்திக், காஅய்ச் செந்நெற் கறித்துப் போஒய், மாஅத் தாண்மோஒட் டெருமை, தேஎம் புனலிடைச் சேஒப்பான, மீஇனு ஆர்ந் துகளுஞ், சீஇரேஎரா ஆர் இனிஇரூரன், செய்தகேண்மை, யாப் பவிழ்த்தோழிக் கலரா ளுவே.''—இதனு ளிணையளபெடை முதலாகிய வெழுவகை யளபெடையும் வந்தவா றறிக. எ-று (கரு)

217 அந்தாதி யடிக்கடை யாதி யாத

லிரட்டை முழுதோ ரிறையடிக் கியவடி

செந்தொடை தொடையொன் றுஞ் சேரா வடியே'.

(இ-ள்.) அந்தாதித்தொடையு மிரட்டைத்தொடையுஞ் செந்தொடையு மாமாறுணர்த்துதும். மோனைமுதலைந்தொடையுங் கூறிய வடிமுதலெண்வகை விகற்பத்தோடு கூட்டிக் குணிக்கச்சொன்ன தொடையுந் தொடைவிகற்பமு நாற்பத்தெனக் கண்டனாக. அவையு மன்றி அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை, இம்மூன்றொடையு முளவெனக் கொள்க. இவற்றுள் அடிதோறு மிறுதிக்கணின்ற வெழுத்தானு மசையானுஞ் சீரானு மடியானு மற்றையடிக் காதியாகத் தொடுப்பது அந்தாதித்தொடை யெனப்படும். (வ-று.) "உலகுடன் விளக்கு மொளிகிளரவிர்மதி, மதிநலனழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை, முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசன, மாசனத் திருந்ததிருந்தொளி யறிவனை, யறிவுசே ருள்ளமோ டருந்தவம் புரிந்து, துன்னிய மாந்தரென்ப, பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை யுலகே" எனவெழுத்தானு மசையானுஞ் சீரானு மடிதோறு மந்தாதித்தொடை வந்தவாறு காண்க. அன்றியும், அளவடிக்கண்ணே யோரடிமுழுது மொருசொல்லே வரத்தொடுப்ப திரட்டைத்தொடை யெனப்படும். இதனு ளீற்றெழுத்தொன்று குறையினு மிழுக்கா (வ-று.) "ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும், விளக்கினுட் சீறெரி யொக்குமே யொக்கும, குளக்கோட்டிப் பூவினிறம்." என முதலடி யிரட்டைத்தொடையாக வந்தவாறுகாண்க. அன்றியு மோனைமுதலாகிய தொடையுந் தொடைவிகற்பமு மின்றி வேறுபடத் தொடுப்பது செந்தொடை யெனப்படும். இதனுண் முதலசையானு முதற்சீரானு மடிதோறும் வேறுபடத் தொடுத்தமையிற் சிறப்புடைச் செந்தொடையா மெனக் கொள்க (வ-று.) அகவல்—"பூத்த சல்லகி வியன்சினைக் காவின் மிகுதிருக் காவலூ ரகத்தின் பெழுந்தாளும் வானமதி யானே." எனத் தொடை விகற்ப மின்றி யசையுஞ் சீருந் தம்முண் மறுதலைப் படத் தொடுத்தமையாற் சிறப்புடைச் செந்தொடை வந்தவாறு காண்க.—யாப்பருங்கலம்.—"செந்தொடை யிரட்டையோ டந்தாதி யெனவும், வந்த வகையான வழங்குமன் பெயரே.— ஈறுமுதலாகத் தொடுப்ப தந்தாதியென, ஞேதினா மாதோ வுணர்ந்திசி னோரே.—இரட்டை யடிமுழு தொருசீ ரியற்றே.—செந்தொடை யொவ்வாத திறத்தன வாகும்."—காரிகை.—"அந்த முதலாயத் தொடுப்ப தந்தாதி யடி முழுதும், வந்த மொழியே வருவ திரட்டை வரன் முறை யான், முந்திய மோனை முதலா முழுது மொவ்வாது விட்டாற், செந்தொடை நாமம் பெறு நறுமென் குழற்றேமொழியே." இவை மேற்கோள். எ-று. (௧௬)

218. அடியினைப் பொழிப்பொரூஉக் கூழை மேற்கீழ்க்
கதுவாய் முற்றெனவெட்டொடு மோனை
யியைபே யெதுகை முரணே யளபே
யெனவைந் துறழ வெண்ணைந் தாகி
யடியந் தாதி யிரட்டைச் செந்தொடை

யெனவிம் மூன்று மியையத் தொடையும்
விகற்பமு மெண்ணினர் தெரிந்தோ ரென்ப.

(இ-ள்.) மேலே வகுத்துரைத்த நாற்பதின் மூன்று தொடையுந் தொடை விகற்பமு மீண்டுத்தொகுத்துக் காட்டுதும். அடிமுத லெட்டினோ மோனைமுதலெட்டினையுங் கூட்டியுறழ நாற்பதாகும். அவை வருமாறு:— அடிமோனை, இணைமோனை, பொழிப்புமோனை, ஒரூஉமோனை, கூழை மோனை, மேற்கதுவாய்மோனை, கீழ்க்கதுவாய்மோனை, முற்றுமோனை, எ-ம். அடியியைபு, இணையியைபு, பொழிப்பியைபு, ஒரூஉவியைபு, கூழை யியைபு, மேற்கதுவாயியைபு, கீழ்க்கதுவாயியைபு, முற்றியைபு, எ-ம். அடியெதுகை, இணையெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒரூஉவெதுகை, கூழை யெதுகை, மேற்கதுவாயெதுகை, கீழ்க்கதுவாயெதுகை, முற்றெதுகை, எ-ம் அடிமுரண, இணைமுரண, பொழிப்புமுரண, ஒரூஉமுரண, கூழை முரண, மேற்கதுவாய்முரண, கீழ்க்கதுவாய்முரண, முற்றுமுரண, எ-ம அடியளபெடை, இணையளபெடை, பொழிப்பளபெடை, ஒரூஉவளபெ டை, கூழையளபெடை, மேற்கதுவாயளபெடை, கீழ்க்கதுவாயளபெடை, முற்றளபெடை, எ-ம். வரும அன்றியும், அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத் தொடை, செந்தொடை, எ-ம். வரும்.—யாப்பருங்கலம்.— "மோனை யெ துகை முரணியை பளபெடை, பாத மிணையே பொழிப்போ டொரூஉத் தொடை, கூழை கதுவாய் மேலதூஉங் கீழதூஉஞ், சீரிய முற்றொடு சிவ ணுமா றவையே." இதுமேற்கோள். எ-று (௧௭)

முதலாமோத்துச்செய்யுளுறுப்பு.—முற்றிற்று

இரண்டாமோத்துச்செய்யுளியல்.

Chapter II.—The kinds of Metre

219. வெண்பா வகவல் விரிகலி வஞ்சி
மருட்பா வெனவை வகைப்பா வன்றியுந்
துறைதாழிசை விருத்தந் தாக்கின மூன்றே.

(இ-ள்.) பாவும் பாவினமு மாமாறுணர்த்துதும். மேற்கூறிய வுறுப்பி னாற் பாவும் பாவினமு மாகும். இவையே வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா,மருட்பா,எனப்பா வைவகையா மெனக்கொள்க. அன்றியும் து றை, தாழிசை, விருத்தம், என மருட்பா வொழிந்தொழிந்த மற்றை நாற் பாவிற் கினமூன்று மெனவுங் கொள்க. ஆகையி லைவகைப்பாவு மூந்நான் கினமுமாகச் செய்யுள்வகை யொருபதினேழென்பர். அவையாவன.—வெ ண்பா, வெண்டுறை, வெண்டாழிசை, வெளிவிருத்தம். எ-ம். ஆசிரியப்பா,

ஆசிரியததுறை, ஆசிரியததாழிசை, ஆசிரியவிருததம, எ-ம. கலிபபா, கலித துறை, கலிததாழிசை, கலிவிருததம, எ-ம. வஞசிபபா, வஞசிததுறை, வஞசிததாழிசை, வஞசிவிருததம, எ-ம. மருட்பாவோடு பதினேழாம. இவ்வகைச செய்யு ளெல்லா மிவவோததின கணணே விளஙகுவ தாகையி லிவ்வோத்துச செய்யு ளியலெனும பெயாததெனக கொள்க.—யாபபருங கலம.—" செய்யுட் டாமே மெயப்பெற விரிபபிற, பாவே பாவின மென விரணடாகும.—வெணபா வாசிரியங கலிவஞசி,பணபாயந் துறைதத பாநா ன் கும்மே.—தாழிசை துறையே விருதத மெனறிவை, பாவினம் பாவொடு பாறபட டியலும." இவை மேறகோள. எ-று. (க)

வெண்பாவிலககணம வருமாறு:—

Venbâ.

220. வெள்ளைக கியற்சீா வெணசீா விரவி
யேறகு மளவடி யீற்றடி சிநதடி
யீறறுசசீ ரசைச்சீ ருககுறண மிகலுமாம

(இ-ள) நிறுதத முறையானே வெணபா வியலபும விகறபமு மாமா றுணாததுதும. வெணபா விடததுத தனககுரிசசீராகிய நேரீறற மூவசை சசீரும வெணசீருமனறி யீரசைசசீராகிய வியறசீரும வரபபெறும. அன றியும, வெணபாவெலலா மளவடியானே நடககுமாயினு மீறறடி சிநதடி யாக வரும். இதனீறறுச சீாநாண மலவொனு மோரசைச சீராம. ஆயினுமிவ வோரசைககுக குறறியலுகரங கூடடிக காசு பிறப்பென வெணபாவிற கீறறுச சீராகவும பெறுமே. (வ-று.) குறள.—"சொலலப் பயனபடுவா சா னறோா கருமபுபோற, கொலலப பயனபடுங கீழ. எ-ம. எனபபகை யுறறு ரு முயவா வினைபபகை, வீயாது பினசென றடும. எ-ம. அறஙகெட வெஞ ஞான றுஞ செயயறக செயயிற றிறஙகெடச சாதலிற றீது. எ-ம. சுறுவனா யே யாயினுஞ செயத நனறலல, துறுபயனிலலை யுயிாக்கு. எனவு மிவை யலகிடுஙகால வெணசீரியறசீா விரவிமூதறகண ணளவடியாகவு மீறறின கண சிநதடியாகவு மீறறுசசீா முறையே-நாள-மலா-காசு-பிறபபு-என நானகும வநதவாறு காணக அனறியு மொரோவிடததிலககிய வழியான முற றியலுகரங காசு பிறபபெனனு மீறறுசசீராக வரப்பெறும. (வ-று.) "எவ்வ துறைவ துலக முலககதோ, டவவ துறைவ தறிவு." என வீறு முற்றிய லுகரததோடு வநத பிறபபு எனனும வாயபாடு. பிறவுமன்ன.—யாபபருங கலம.—"செபப லிசையன வெணபா மறறவை, யநதடி சிநதடி யாகலு மவ் வடி, யநத மசைசசீ ராகவும பெறுமே." எ-று. (உ)

221. வெளளையுட பிறதளை விரவா வெணடளை
யொனறுய்ச செபப லோசை யாமஃதே

யேந்திசை வெண்சீ ரியற்சீர் தூங்கிசை
யொழுகிசை யிரண்டு முளவெனி லாகும்.

(இ-ள்.) வெண்பா வோசையின் விகற்ப முணர்த்துதும். வெண்பா விற்கெல்லா மாமுன் நிரையும் விளமுன் நேருங் காய்முன் நேரும் வந்து தனக்குரிய வெண்டளையன்றிப் பிறதளைவாரா. அங்ஙனம் வெண்டளை யால் வருமோசை செப்பலோசை யெனப்படு மாயினும் இவை மூவ கைய வாகும். வெண்சீர் வெண்டளைவருவ தேந்திசைச் செப்ப லென வும், இயற்சீர் வெண்டளைவருவது தூங்கிசைச் செப்ப லெனவும், வெண் சீரு மியற்சீரும் விரவி வெண்டளை வருவ தொழுகிசைச் செப்ப லென வுங் கொள்க. (வ-று.) "தீயவை முன்றுன் பிறர்க்குச் செய்யற்க தன்னு யிர்க்கே, நோயவைபின்றுன் வேண்டாதான்" எனப் தேந்திசைச் செப் பலோசை.—"பகையவாக் கன்பினைக் காட்டவிற் பாரமேற், றகையவை யெங்கு மில." எ-து. தூங்கிசைச் செப்பலோசை.—"அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது, பொன்றுங்காற் பொன்றுத் துணை." எனப் தொழு கிசைச் செப்பலோசை. பிறவுமன்ன. (ரு)

222 குறள்சிந் தின்னிசை நேரிசை சவலை
பஃறொடை யெனவெண் பாவா றவற்று
ளீரடி குறளே யிருகுறள் சவலை
யிருகுற ளிடைக்கூ னியைநே ரிசையே
நாலடி விகற்ப நடையின் னிசையே
நேரிசை யின்னிசை நோமு வடிசிந்தே
நாலடி மிக்கடி நண்ணிற் பஃறொடை
யெனவறு வெண்பா வேற்கு நடையே

(இ-ள்.) வெண்பா விகற்ப மாமா றுணர்த்துதும். அவையே, குறள்வெ ண்பாவும், சிந்தியல்வெண்பாவும், இன்னிசைவெண்பாவும், நேரிசைவெண் பாவும், சவலைவெண்பாவும், பஃறொடைவெண்பாவும், எனவறுவகைப்படும். இவற்றுட் குறள்வெண்பா.—நாற்சீர் முச்சீரென விரண்டடி யொருவிகற்பத் தானு மிருவிகற்பத்தானும் வரப் பெறும். முச்சீர் வருவனவு முளவெனக் கொள்க. மேலேகாட்டிய வுதாரணங்களைக் கண்டுகொள்க. அன்றியும் இரு குறளொரு விகற்பத்தான் வருவது சவலை வெண்பா வெனப்படும்.—"நனி யிரு குறளாம் நான்கடி யுடைத்தாய்த் தனிநிலை யில்லது சவலை வெண்பாட் டே." என்று ரொருசா ராசிரியர்.(வ-று)"அட்டாலும் பாலசுவையிற் குன் று தளவல்ல, நட்டாலு நண்பல்லார் நண்பல்ல, கெட்டாலு மேன்மக்கண் மேன்மக்களே சங்கு, சுட்டாலும் வெண்மை தரும்." என விது மூதுரைக் கண் வந்தமையான் மூதுரைவெண்பா வெனபாரு முளரெனக் கொள்க. அன்றியும் இருகுறள் வந்து நடுவே முதற் றொடைக் கேற்றத் தனிச்சொற்

பெற வெருகுற ளொ ஙவொரு விகற்பமாய் வரினும் இருகுறளு மொருவி கறபமாய வரினு நேரிசைவெண்பா வெனபபடுமே. தனிச்சொல லெலலா மொருசீராக கிறபினுமசசீ ரொருவகை யசையானு மிருவகை யசையா னும வரப் பெறும. இவற்றுள கோ கோ நிரை நிரை கோ கோ கோ என மூன று மொருவகை யசையான் வநதசீராய மறறைக்து மிருவகை யசை யான வரபபெறும. ஆகையி லொருவகை யசையாற் றனிசசொலவரின ஓராசிடை நேரிசைவெணபா வெனவும, இருவகை யசையாற றனிச சொல வரின ஈராசிடை நேரிசைவெணபா வெனவுஞ சொலலுவா புல வர். (வ-று.) "பரபபுரீ வையகததுப் பலலுயிா கடகெலலா, மிரபபவ ரின வள்ளல்க—ளிலலே, யிரபபவ ரிமமைபபயனு மினிசசெல் கதிபபய னுங், தமமைத தலைப்படுதத லான. எனப திதிலே தனிசசொலலாக விரப் பவராகிய கருவின மெனனு மொருவகை யசைசசீா வநதமையா லிது வோராசிடை நேரிசை வெணபா வெனப் படும.— "ஞெசிஞ ரிலலையெ னக் கெதிராயின னுயிாகொண, டஞ்சிஞ ரஞசாதுபோா யகலக—வெ ஞசமததுப, பேராத வராகத தனறிப பிறா முதுகிற, சாரா வெனகை யிற சரம" எனப திதிலே தனிசசொலலாக வெஞசமததாகிய கூவிள நகா யெனனு மிருவகை யசைசசீா வநதமையா லிது வீராசிடை நே ரிசை வெணபா வெனபபடும. நேரிசை வெணபா மிககுவழஙகு மென்ற மையாற பொதுப பெயா தனககுரிததாகி வெணபா வெனபபடு மென றறிக. அனறியு நாறசீா மூவடியு முசசீ ரீறறடியும வருவ தினனிசை வெ ணபா வெனபபடும. இதுவு மொரு விகற்பததானு மிருவிகறபததானும வரப பெறும. (வ-று) "துகடீா பெருஞசெலவந தோனறியககாற றொட டுப, பகடு நடநதகூழ பலலாரோ டுணக,வகடுற யார்மாட்டு நிலலாது செல வஞ, சகடககால போல வரும." எ-ம. "இனறுகொ லெனறு கொலென ளுது, பினறையே நினறது கூறறமென றெணணி, யொருவுமின றீயவை யொலலும வகையான, மருவுமின மாணடா ரறம." எ-ம. ஒருவிகற்பத தானும இருவிகறபததானு மினனிசை வெணபா வநதவாறுகாணக. மிக வழஙகு மிவவகை யினனிசை வெணபா. அனறியு நேரிசை வெணபாப போல நாறசீா முசசீா தனிசசொல லொருவிகறபததால வநது நாறசீா முசசீா வேறிரு விகறபததால வருவதும, நாறசீா முசசீா தனிசசொல முச் சீரிரு விகறபததால வருவதும,நாறசீா முதனமூவடியு முசசீா நானகா மடியு மடிதோறு மொரூஉததொடை பெறறு வருவதும, இனனிசை வெணபா வெனபபடும (வ-று.)வெணபா.—"பேரொளி வேணடிற பொருளபொழிக பினறெனககே, சோபொருள வேணடிற றீதொழிக—பாருலகி, னினறு வபப வேணடி னெறிகிறப துயரினமை,வேணடின வெகுளி விடல்." அன றியும,—"லேஞ கலைததனன நீாமைதயை நிலைததே, ஞாலந தரினெனஞ நடபிலலாற—பூமணமும, பூணமணியும பொனனு மணியொளியுமா மன றே, நாமடைநத சிககெலலா நடபு.' அனறியும, "மழையினறி மாநிலத

தாாகலில்லை, மழையுக் தலமிலவா ரிலவழி யில்லைத, தவமு மாசிலலா ரிலவ
ழி யிலலை, யாசனு மிலவாழவா ளிலவழி யில.''என முறையே மூவகையின்
னிசை வெணபா வநதவாறு காணக. ஆயினு மினறிவை வழஙகா. அன
றியு நானகடிமிககப் பலவடி நாறசீ ரடியாய்வந் தீறறடி முசசீராய வருவன
பஃறொடை வெண்பா வெனப்படும். பலதொடையாக வருமென றமை
யாற பஃறொடையென்னும் பெயாதது. (வ-று.) "பேதமை விதலிட் டட
லே பேதை நிலமரமாய்த, தீதமை வினஞெய முளையே கணணீா தெளித
துயாநது, காதல்வோ வீழ்ததி மருள்காமங் கவடிரணடாய, வேதனைபூ நிங்
தைகாய வீதல கனியாமென, றெணணாககே விளையு மெனததேறி, மண
ணா மயணீத்த மாதவததின வாளான, மறமரககோ டாததுக கதிககனி
யைவாயத, தீனறமா மாககலினிது.''எனபதிரு மொழிமாலைககணணறறொ
டையாக வநத பனறொடை வெணபா. ஆயினு மிநநாளி லிதுவும வழஙகா
அனறியு மூவடியால் வருவது சிநதியல வெணபா. இதுவே நேரிசைவெண
பாபபோல நாறசீா முசசீா தனிசசொல லொரு விகறபததானு முசசீா மூ
னறுமடி யவவிகற்பததானும வேறே விகறபததானும் வரபபெறி னேரி
சைச சிநதியல வெணபா வெனபபடும (வ-று) "ஆநிறம வேறுயினு மாநிற
தத வாபயநத, பானிறம வேறனறு பல்குலததோா நானிலையின, வேறெ
னினுஞ செயயறஞெ வேறு.'' எ-ம. அனறியு மினனிசை வெணபாபபோ
ல நாறசீா முசசீா தனிசசொல லினறி யொரு விகறபததானும பல விகறப
ததானு மடிதோறு மொரூஉததொடையானும வருவன வினனிசைச சிந
தியல் வெணபா வெனபபடும. (வ-று) "காவா சினததெனபோ கேட
டலிற் காயநதெளளேல, பூவேஙகை பூநாகம பூஙகுட்டமுண டெனை
யுங, கோவே விளையாற கொளல.'' எ-ம. பிறவுமனன. ஆயினு மிவையு மிந
நாளில் வழஙகா. இஙஙன மறுவகைவெணபா வந்தவாறு காணக. அன
றியும, வெணபாவிற கெலலா நாறசீரால வருமளவடி யுரிததாகையிற குற
ளே யோரடி முககாலெனவும, சிநதிய லீரடி முககா லெனவும, நேரிசையு
மினனிசையு மூவடி முககாலெனவும, பஃறொடை பலவடி முககாலென
வும, வழங்குவ ருளரோ. ஆகையின வெணபாவும வெணபாவிகறபமு
மிநநடை பெறுவன வாயினுந தணடமிழ்ச சொலலானும விழுமிய
பொருளானும வருவதே வெணபா வியலபெனக் கொளக. இவவாறனறிச
சிறுநதனையும் வழுவா தொழுகினுஞ சொலலும்பொருளு மிழிவாய வநத
வெணபாவே வணபுலித தோலைப போாததுப பசுமபுண மேய்நத கோ
வென விழிப்படத தோனறு மெனறுணாக.—யாபபருஙகலம.—"குறள
சிந் தின்னிசை நேரிசை பஃறொடை, எனவைந தாகும வெணபாத்
தானே.—ஈரடி குறள்சிந திருதொடை யியறறே.— நாலோ ரடியாயத்
தனிசசொற பெறறுட, னீரொரு வாய்முற் றிருவிகற் பொனறினு, நேரி
சை வெணபா வெனப்பெய ராகும.— விகற் பொன ருகியு மிகருந்தனிச
சொ லியறறப படாதன வினனிசை வெண்பா.—பாதம பலவரிற பஃறொ

டை வெணபா.” — இலககணத திரட்டு.— “இருகுறள் சவலை யொரு விகற பாகும.” எ-று. (ச)

ரியபபா விலககணம வருமாறு:—

Asiriyappâ.

223. ஆசிரி யததொலி யகவலா யியற்சீ
தனறளை பிறவுந தழுவிய வளவடி
நடையா னடநது நால்வகைத் தாமவை
நேரிசை யிணைகுற ணிலமண் டிலமே
யடிமறி மணடில மாகு மெனப

(இ-ள) நிறுதத முறையானே ஆசிரியப்பா வியல்பும் விகற்பமு மாமா றுணாததுதும். ஆகையி லாசிரியப்பாவிற கெல்லா மகவலோசை யாகு மெனறமையா லாசிரிய மெனினு மகவ லெனினு மொக்கும. அகவற் கெல லாந தனககுரிச சீராகிய வியறசீரன்றி யொரோவிடதது வெணசீரும், தேமாஙகனி புளிமாங்கனி யெனனு மிடைநேரிசை வஞ்சிசசீருமு, குறறி யலுகரவீறறப் பொதுசசீரும வரப பெறும். அஙஙனந தனறளை யனறி வெண்டளையும் வஞ்சிததளையுங கலித்தளையு மயஙகி வழஙகும். அனறியு மகவலெல்லா மளவடியா னடக்கு மாயினு மினிசசொல்லுமபடி யொரோ விடததுக் குறளடியுஞ சிநதடியும் வரபபெறும். அனறியு நேரிசை யாசிரியப்பாவும், இணைகுற ளாசிரியப்பாவும, நிலமணடில வாசிரியப் பாவும, அடிமறிமணடில வாசிரியபபாவும, என வாசிரியபபா விகறப நா னகாகும். இவற்றிற குதாரண மினிக கூறுதும.—யாப்பருங்கலம்.—“அகவ லிசையன வகவன் மறறவை, ஏ ஓ ஈ ஆ யென வையென நிறுமே.— நேரிசை யிணைக்குறண மண்டில நிலைபபெய, ராகு மணடில மெனறகவ ணனகே.” இவை மேற்கோள. எ-று. (ரு)

224 நேரிசைச் சிறுமை நேருமூ வடியே
வரையா பெருமையே மறறடி யளவடி
யீறறயற் சிந்தடி யியைநது வருமே.

(இ-ள) நேரிசை யாசிரியபபா வாமாறுணாத்துதும். மூவடி குறை யாமற் பலவடி வநது மறறடி யளவடியாகி யீறறய லடியே சிநதடியாகவர பபெறு மகவல நேரிசை யாசிரியப்பா வெனப்படும். இதுவே பொதுபபெ யராக விநநாளி லகவ லெனறு வழங்கும். இதற குதாரணமாக இருநூற றுப் பதினாறாஞ சூததிரததிற காட்டியவிரண் டகவல் காண்க.—யாப்ப ருங்கலம.—“அநத வடியி னயலடி சிநதடி, வநதன நேரிசை யாசிரி யம மே.” இது மேறகோள. எ-று. (சா)

225. இணைக்குறண் முதலீற் றீரடி யளவடி
யிடைக்குறள் சிநதடி யிணையப் பெறுமே,

(இ-ள்.) இணைக்குற ளாசிரியப்பா வருமாறுணர்த்துதும் முதலடியு மீற்றடியு மளவடியாகி யொழிந்த நடுவிரண்டடியும் பலவடியுங் குறளடியாகவுஞ் சிந்தடியாகவும் வருவன விணைக்குற ளாசிரியப்பா வெனப்படுமே. (வ-று.) திருக்காவலூர்க்கலம்பகம்.—"வாழிய வும்பர் வணங்கிய வணங்கே, வாழிவா னொளியே, வாழியா ருயிரே, யாதியை யின்றனை, நீதியை யூன்றினை, பானொளி யணிந்தனை, மீனொளி புனைந்தனை, குறைமதி மிதித்தனை, மறைமதி விதித்தனை, மேதினி காத்தனை, தீதினை தாற்றினை, கதிக்கத வாயினை, திதிக்கனி வாயினை, வானோர் களித்தனை, யீனோ ரளித்தனை, தொழுமுளத் துளனுறை சோதியை, யழுமுளத் தாதர வோதியை, நீரகத் தம்புய நேரினை, யாரகத் தம்பர நீரினை, வானவர் வாழ்த்த வானமாண, டனவர் வாழ்விங் கெய்தினை, யாவ லூரவழி யாற்றிருக், காவ லூரருங் காதலே, யன்புணர் நீயிவ ணமைந்தபின, பொன்புண ருலகொடு பூவுல கொத்ததே." என முதற்கண்ணு மீற்றின்கண்ணு மளவடிவந் திடைய குறளடி பலவுஞ் சிந்தடி பலவும் வந்தவாறு காண்க.—யாப்பருங்கலம்.—"இணைக்குற ளிடைபல குறைந்திறு மியல்பே." எ-று. (எ)

226. நிலமண்டிலத் தெங்கு நீங்கா வளவடி
யடிமறி மண்டில மந்நடைத் தாகி
யடிமா றினுந்தா னழியா நிலைத்தே.

(இ-ள்.) நிலமண்டில வாசிரியப்பாவு மடிமறி மண்டில வாசிரியப் பாவு மாமாறுணர்த்துதும். ஆகையி னெல்லாவடியு மளவடியாக வருவன நிலமண்டில வாசிரியப்பா வெனப்படும். (வ-று.) "சீத மதிக்குடை சோந் தறங் கிடப்பத், தாதவிழ் தாரான் றனிக்கோ ருங்கப், போதவிழ் நிழற் பொழிற் புலியுட னுழைப்பகைப், பேதநீத் துலவும் பெரும்புகழ் நாடே." எ-ம். புறநிலை யன்றியு மெல்லாவடியு மளவடியாக வருவதலலாதே முதலடி யீற்றடி யிடையடி பலவுமாறி யுச்சரிப்பினு மோசையும் பொருளும் வழுவாது வருவன அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பா வெனப்படும். (வ-று.) "நீரிடை துணையினோ கெடுமின் மையே, சாரிடை மின்னற கடிதிரும் புகழே, தேரிடை யுருளிற செல்வ மாறுமே, தாரிடை மதுவினிற றவிர்ந்தொழி யின்பமே." எ-ம். புறநிலை.—காரிகை.—"கடையயற் பாதமுச் சீரவ ரினேரிசைக் காம்ருசீ, ரிடைபல குறளினிணைக்குறளெல்லா வடியு மொத்து, நடைபெறு மாயி னிலமண்டிலமடு வாகி யந்தத், தடைதரு பாதத் தகவ லடிமறி மண்டிலமே."—யாப்பருங்கலம்.—"ஒத்த வடியின தாகியு மொற்றி, நிறபவு மென்னு நிலமண் டிலமே." இவைமேற்கோள். எ-று. (அ)

227. கலியொலி துள்ளல கலித்தளை பிறவும்
வெண்சீர் பிறவும் விரவிய வளவடி
தன்னு ளடக்குந் தன்மைத் தாகி

யொத்தாழிசை மூன்று மோரைங் கொச்சகம்
வெண்கலி கலிவெண்பா விகற்பமீ ரைந்தே.

(இ-ள்.) கலிப்பா வியல்பும் விகற்பமு மாமாறுணர்த்துதும். கலிப்பாவோசை துள்ளலோசை யெனப்படும். கலிப்பாவிற் கெல்லாச் சீரும் விரவி வரினு நிரையீற் றியற்சீரு நேரிடை வஞ்சிச்சீரும் வெண்சீரு மேற்பன. இவற்றுண் ணிரைமுதல் வரும் வெண்சீரு மிகுமெனக் கொள்க. மீளவுந் தன்றளை யன்றிப் பிறதளை வரவும் பெறுமே. அன்றியுங் கலிப்பா வெல்லா நாற்சீரான்வரு மளவடியா னடக்குமென் றுணர்க. அன்றியு மொத்தாழிசைக் கலிப்பா மூன்றுங் கொச்சக மைந்தும் வெண்கலிப்பா வொன்றுங் கலிவெண்பா வொன்றுமாகக் கலிப்பா விகற்பம் பத்தெனக் கொள்க. இவற்றிற் கெல்லாந் தனித்தனிச் சூத்திரம் வாரா முன்ன ரவற்றிற்கு வேண்டிய வுறுப்பிவை யெனக் காட்டுதும்.—யாப்பருங்கலம்.—"துள்ள லிசையன கலியே மற்றவை, வெள்ளையு மகவலு மாய்விளைந் திறுமே." இது மேற்கோள். எ-று. (௯)

228. கலிமுத லுறுப்பாந் தரவுதா ழிசையே
துணையுறுப் பெனக்கூன் சுரிதகம் வண்ணக
மம்போ தரங்க மாமிவை நான்கே.

(இ-ள்) கலிப்பா வுறுப்பிவையென வுணர்த்துதும். ஆகையின் முத லுறுப்பெனவுந் துணையுறுப் பெனவுங் கலிப்பாவுறுப் பிருவகைப் படும். இவற்றுட் டரவுந் தாழிசையு மெனவிரண்டு முதலுறுப்பாம். கலிப்பாத்தலை யில்வருதலாற் றரவெனும் பெயர்த்து. என்னை. தரவெனினு மெருத்தமெ னினு மொக்கும். அங்ஙனந் தரவின்கீழே தாழ்ந்திசைப் படுதலாற் றாழி சை யென்னும் பெயர்த்து. அன்றியுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் வண் ணகமு மம்போதரங்கமு மென்ற துணையுறுப் பொருநான் கென்ப. இவற் றுட் கூனெனினுந் தனிச்சொல் லெனினு மொக்கும். இவை யெல்லாவற் றையு மினி விளக்குதும். எ-று. (௧௦)

229. தரவு தாழிசை தன்றளை வெண்டளை
யிரண்டுறழ்ந் தளவடி யிரண்டும் பலவுமாம்.

(இ-ள்,) தரவு தாழிசை யாமாறுணர்த்துதும். தரவுந் தாழிசையுங் கலித்தளை வெண்டளை யெனவிரண்டும் விரவி யளவடியா லடி யிரண்டும் பலவுமாக நடக்கும். இவற்றிற் குதாரண மினிக் காட்டுதும். (௧௧)

230. வண்ணக மளவடி வரைமுதற் பலவடி
நான்காதி யெட்டீறாய் நடைமுடு கராகமாம்.

(இ-ள்) வண்ணக மாமாறுணர்த்துதும். வண்ணக மெனினு முடுகிய லெனினு மராக மெனினு மொக்கும். இதுவே யளவடிமுதலா வெல்லாவடி

யானும் வந்து நான்கடி குறையா னெட்டடி மிகா வருமெனக் கொள்க. இதற்கு மினிவரு முதாரணங் காண்க. எ-று. (கஉ)

231 அம்போ தரங்க மம்பளாந் திரைபோ
லளவடி யீரடி யிரண்டும் பேரெண்
ணளவடி யோரடி நான்கு மளவெண்
சிந்தடி யோரடி யெட்டு மிடையெண்
குறளடி யோரடி நானான்குஞ் சிற்றெண்
ணெட்டு நானான்கு நான்கு மெட்டுமாய்ச்
சுருங்கவு மந்நாற் றுணையுறப் புடைத்தே.

(இ-ள்.) அம்போதரங்க மாமாறுணர்த்துதும். அம்போதரங்க மென்பது கடைசாரக் கடைசார வொருகாலைக் கொருகாற் சுருங்கிவரு நீர்த்தரங்கம்போல நாற்சீரடியு முச்சீரடியு மிருசீரடியுமாகப் பேரெண்ணளவெண்ணிடையெண் சிற்றெண்ணென்ன நானுறுப்போடு வருமென் றுணர்க. அவற்றுள்ளே யளவடி யீரடியாக விரண்டு வருவது பேரெண். அளவடி யோரடியாக நான்கு வருவ தளவெண். சிந்தடி யோரடியாக வெட்டு வருவ திடையெண். குறளடி யோரடியாகப் பதினாறு வருவது சிற்றெண் ணெனப்படும். இவற்றுள் ளெட்டும் பதினாறுமாக வருவன சுருங்கி நான்கு மெட்டுமாய் வரவும் பெறு மெனக் கொள்க. ஆயினுந் தரவு முதன் மேற்கூறிய வுறுப்பெலாந் தோன்ற வொவ்வொருதரவு மொவ்வொரு தாழிசையு மொவ்வோ ரெண்ணும் வணக்க வராகமு மிவை யொன்றுந் தத்தம பொருளே முகியத் தருதல் வேண்டு மெனக் கண்டுணர்க. இனி யிவற்றிற்கு முதாரணங் காண்க (கங)

232. சுரிதக மென்பச் சுரிந்தெனக் கூனின
பின்னகவல் வெள்ளை யாக முடிவதே.

(இ-ம) சுரிதக மாமாறுணர்த்துதும். மேற்கூறிய வுறுப்பினுள் வர வேண்டுவேற்றை வருவித் தொருசீரான வருந் தனிச்சொல் வந்தபின் மூன்றடி முதலாய்ப் பலவடியானவரு மகவலானே சுரிதகம் வந்து கலிப்பா வெல்லா முடியும். ஓரோவிடத்துச் சுரிதகம் வெண்பாவானும் வரப்பெறும். முதாரணங் காண்க எ-று. (கச)

233. நேரிசை யம்போ தரங்க வண்ணக
மென்றெத் தாழிசை யிவைமூன் றிவற்றுட
டரவொன் றொருமுத் தாழிசை தனிநிலை
சுரிதக மெனநாற் றுணைவரு நேரிசை
தாழிசைக் கீழம்போ தரங்கஞ் சாரவு
மம்போ தரங்கமே லாக மணையவு
மம்போ தரங்கமே யாமவ்வண் ணகமாம்.

(இ-ள்.) ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா விகற்ப மாமாறுணர்த்துதும். நேரிசை யென்றும், அம்போதரங்க மென்றும், வண்ணக மென்றும், ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா மூவகைப் படும். இவற்றுட் டரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச் சொற் சுரிதகமென விந்நான்குறுப்பாக வருவன நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா வெனப்படும் (வ-று)—"வாணிடியோர் முரசாரப்ப வண்ணமுகில வாகனத்தின், மீனெடிதோர் கொடியேந்தி வினையெதிரோப் பொனறிலனு, யொருதானு மாயப்படைத்த வுலகனைத்தும் புரந்தானுஞ், சொருதானு நனனுடா தொழுமபணசொல லருளிககேள." இது நான் கடித்தர வொன்று — "தேடரிய பொருணோந்தோர் சீரடிமைக் கொண்டனபின, வாடரிய துயாககுளைய மறப்பவரோ மாணபுளரோ, புலறகரிய விழுஞ்செலவம பொழிநதடிமை கொண்டனபிற, சொலறகரிய துயாக குளையத் தூததுவரோ தொடாபுளரோ, மிடிகாணு வாழநதுவபப விழைந்தடிமை கொண்டனபின, னடிகாணுத துயாககுளைய வகறறுவரோ வனபுளரே' என வொரு பொருண மேன மூனறடுககிவநத வீரடித்தாழிசை மூனறும என வாஙகு - தனிசசொல. "கோடிய வெனகுறை கொணடெனை யொருவர, வாடிய வெனனுயிர வாழந, தோடிய நினனடி சேரலருளதியே' என மூவடியகவற சுரிதகமாக நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா வநதவாறு காணக அனறியும மேறகூறிய நானகுறுப்பினடுவே தாழிசையின கீழமபோ தரஙகததி னலவகையெணணுங கூட்டி வருவன வமபோதரஙக வொத்தாழிசைக கலிப்பா வெனபபடும. (வ-று.)—"இலஙகொளி வடிவினு யிணையி னினறவை, யலஙகொளி மணிகொழித தமிழதவே லையே, சீரளித தனைததையுந திளகுநினகொடை, பாரளித திறில பணிதத மாரியே." இது பேரெண—"மூவுல கனைததையு மொழிகொண டாாககினை, புவுலக குறைநதுளி பொழிநதழிததனை,யைநநகா கடுஞசினத தழல நூறினை, முநநக ரருடகொடு முகிள நோககினை." இதுவளவெண.— "வானறோய நயமபயந தோயநீ,மணடோய துயரொழித தோயநீ,தேனறோ யருடகட லோயநீ, செல்தோய மழைததயை யோயநீ." இது நானகடியாக சசுருககிய விடையெண—"அருவமைநதனை, யுருவமைநதனை, வானறுறநதனை, வானறிறநதனை, பழிவிலககினை, வழிதுலககினை, யறததினுழியை, திறததினூழியே"இது எடடியாகச சுருககிய சிறறெண. ஆகையின் மேற சொன்ன செயயுட கணணே தாழிசைக கீழிவை சொருகி வைப்புழி யம்போதரஙக வொத்தாழிசைக கலிப்பாவா மெனககொளக. அன்றியும், அம போதரஙக மேலே தாழிசைக கீழே யராகங்கூட்டித் தரவு தாழிசை யராக மம் போதரஙகந் தனிசசொற சுரிதகமென வாறுறுப்பாகவருவன வண்ணக வொத்தாழிசைக கலிப்பா வெனபபடும. அராகமெனினும வண்ணகமெனினு மொககும. அசையடி யெனினும அம்போதரஙக மெனினுமொககும. (வ-று.) "சினவழி யுளியுளி சிதைவுற முனிவினை, மனவழி யருடிரன், வழிநனி தயையினை, மருடரு மறுவற மனமுறை யொளியினை, யிருடரு

வெளிறற மிருமறை யருளினை." இது அராகமாலையின் மேல்வந்த வுறுப் புகளன்றித் தாழிசைக்கு மும்போ தரகத திறகுநடுவே யிவை யிசைப் புழி வணணக வொததாழிசையா மெனககொளக. ஆகையின முறையே யொததாழிசைக கலிப்பா விகற்ப மூனறும வநதவாறு காண்க.—யாபபரு ஙகலம.—"நேரிசை யமபோ தரஙகம வணணகமென, றேறிய மூனறே யொததா ழிசைககலி.—தரவொனறு தாழிசை மூனறுஞ சமனுயத, தர விற் சுருஙகித தனிநிலைத் தாகிச, சுரிதகஞ் சொனன விரணடினு ளொன றுய, நிகழ்வது நேரிசை யொததா ழிசையே.—முநதிய தாழிசைக கீறுய முறைமுறை, யொனறிலுக கொனறு சுருஙகு முறுபபின, தமபோ தரஙக வொத்தா ழிசைககலியே.—அவறறேறு முடுகிய லடியுடை யராக மபெ பது வணணக வொததா ழிசையே." இவை மேறகோளள. எ-று. (கடு)

234 கொசசகக கலியைங கூறு பாடெனத
தரவே தரவிணை தாழிசை சிலபல
சிலபிறழ்ந் தறழ்நதுஞ் சிலமயங கியுமாம.

(இ-ள.) கொசசகக கலிபபா விகறப முணாததுதும. அவையே தர வுக் கொசசகக் கலிபபா, எ-ம. தரவிணைக கொசசகக கலிபபா, எ-ம. சிஃறுழிசைக கொசசகக கலிப்பா, எ-ம. பஃறுழிசைக கொசசகக கலி பபா, எ-ம. மயஙகிசைக கொசசகக கலிப்பா, எ-ம. கொசசகக கலிபபா விகறப மைமதெனக கொளக.

இவறறுள, தரவுக கொசசகக கலிபபா வருமாறு — நானகடி தரவு தனிசசொற சுரிதக மென விமமூன றுறுபபாக வருவன தரவு கொசசகக் கலிப்பா வெனப படும.இதுவே தனிசசொற சுரிதக மினறியும வருமெனக் கொளக. (வ-று) "செலவபு போாககததக கணணன செயிாதெறிநத சின வாளி, முலலைததாா மறமனனா முடிததலைய முருககிபபோ, யெலலைநீா வியஙகோணமு விடைநுழையு மதியமபோன, மலலலோங கெழிலயானை மருமமபாயந தொளிததே" எனக கலிததளையாய நானகடிததரவு தனிச சொற சுரிதகமினறி வநதவாறு காணக.

அனறியும, தரவிணைக கொசசகக கலிபபா வருமாறு —தரவு தனிச சொறறரவு தனிசசொற சுரிதகமாக வருவன தரவிணைக கொசசகக கலிப் பா வெனப படும.(வ-று)"வடிவுடை நெடுமுடி வானவாககும வெலறகரிய, கடிபடு நறுமலைநதாரக காவலாககுங காவலனாங, கொடிபடுவரை மாா பிற் கூடலாற கோமானே." தரவு எனவாஙகு-தனிசசொல. "துணைவளைத தோளிவள மெலியத தொனனலந தொடாபுணடாங, கிணைமலாததா ருளுமே லிதுவிதற கோாமா றெனறு, துணைமலா தடஙகண ணுாதுணை யாகக் கருந்தாரோ." தரவு. அதனுல-தனிசசொல. "செவவாய பேதை யிவ டிறத், தெவ்வா றுஙகொ, லஃதெணணிய வாறே." இஃது இடை யிடை யே தனிச்சொற் பெறறுசிரியச சுரிதகததான முடிநத தெனறறிக.

அன்றியும, சிஃருழிசைக் கொசசகக் கலிப்பா வருமாறு:—தரவு தாழிசை தனிசசொற ருழிசை தனிசசொற சுரிதகமாக வருவன சிஃருழிசைக கொசசகக கலிபபா வெனபபடும (வ-று.) "பருஉததடககை மதயானைப பணையெருததின மிசைததோனறிக், குருஉககொணட வெணகுடைக்கீழக குடைமனனா புடைசூழப், படைப்பரிமான றேரினொடும பரநதுலவு மறுஇனிடைக, கொடிததானை யிடைபபொலிநதான கூடலார் கோமானே." இதுதரவு ஆஙகொருசாா,"உசசியாக இறைவனு யுலக மெலலாங காததளிக்குமபசசை யாாமணிப பைமபூட புரநதரனுப பாவிததாா,வசசிரங காணாத காரணததான மயஙகினரோ,ஆஙகொருசாா,அககால மணிநிறாகாததருவனையாற பனிதவிாதது, வககிரனை வடிவழிதத மாயவனுயப பாவிததார், சக்கரங காணாத காரணததாற சமழததனரோ, ஆஙகொருசாா, மால்கொணட பகைதணிபபான யாததடிநது மயஙகாசசெங, கோலகொணட சேவலங் கொடியவனுப பாவிததாா, வேலகொணட தினமையால விமமிதராய நினறனரோ." இவை மூனறுந தாழிசை. அஃதானறு-தனிசசொல. "கொடிததோதநதோனறல கொறகைககோமானின புகழொருவன சேமபூட்சேஎ, யெனறு நனியறிநதனா பலரோதானு,மைவரு ளொருவனெனன றறிய லாகா, மைவரை,யானை மடஙகா வெனறி மனனவன வாழியென றேதத,தெனனவன வாழி திருவொடும பொலிநதே." சுரிதகம.இது தனிசசொல இடையிடைபெறறு ஒருதரவும மூனறு தாழிசையும சுரிதகமுங கொணடு நேரிசை யொததாழிசைக கலியிறசிறிது வேறுபடடு வநததெனறறிக.

அனறியும, பஃருழிசைக கொசசகக்கலிப்பா வருமாறு.—தரவு தாழிசைமூனறின மிககனபலவுந தனிசசொற சுரிதகமாகவருவன பஃருழிசைக கொசசகக கலிபபா வெனபபடும (வ-று)"தணமதியோ முகததாளைத தனியிடதது நனிகணடாங, குணமதியு முடனிறையு முடனறாள முனனுடகட, கணமதியோாப பிவையினறிக காரிகையி னிறைகவாநது, பெணமதியின மகிழநதநின பேரருளும பிறிதாமோ." இதுதரவு "இளநலஙகொளிவளவாட விருமபொருடகுப பிரிவாயேற, றளவநல முகைவெணபறருழகுழற றளாவாளோ, தகைநல மிவளவாடத தருமபொருடகுப் பிரிவாயேல, வகைநல மிவளவாடி வருநதியி விருபபாளோ, அணிநல மிவளவாட வருமபொருடகுப பிரிவாயேன, மணிநல மகிழமேனி மாசோடு மடிவாளோ, நாமபிரியோ மினியெனறு நனனுதலைப பிரிவாயே,லோமபிரியோமெனவுரைதத வுயாமொழியும் பழுதாமோ, குனறளிதத திரடோளாய கொயபுனததிற கூடியநா, ளனறளிதத வருணமொழியா லருளுவது மருளாமோ, சிலபகலு மூடியககாற சிலமபொலிசசீ றடிபபரவிப், பலபகலுந தலையளிதத பனிமொழியும பழுதாமோ." இவை யாறுநதாழிசை.அதனுல்-தனிசசொல "அருமபெற லிவளினுந தருமபொருளதனினும,பெருமபெறலரியள,வெறுககையுமறறே,விழுமிய தறிமதிவாழி,கெழுமியகாதலிற றரும

பொருள் சிறிதே" இது சுரிதகம். நான்கடித்தரவு மீரடித் தாழிசை யாறுந் தனிச்சொல்லு நான்கடி யகவற் சுரிதகமுமாய் வந்ததென் றறிக.

அன்றியும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா வருமாறு:—தரவிரண்டுந் தாழிசையாறு மராகமு மீண்டு தாழிசையாறு மம்போதரங்கமுந் தனிச்சொலலுஞ் சுரிதகமுமாக வருவன மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வெனப்படும். (வ-று.) "மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனுந் தம்முனும்போன், றணிகிளர் நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்றுமா, லுணங்கிவர் தலையன்ன நொப்பறை யஞ் சிறையன்ன, மிணையர் திரைகூருமே மஞ்சார் துறைவகேள்.—வளையென மழையென மஞ்சென்த் திரைபொங்கிக், கனையெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைப்பினும் விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி யிறக்கல்லா, தெழுமுன்னீர் பரந்தொழுகு மேமஞ்சார் துறைவகேள்." இவையிரண்டுந் தரவு.— "கொடிபுரை நுழைநுசுப்பிற் குழைக்கமர்ந்த திருமுகத்தோ, டொடிநெகிழ்ந்த தோள்கண்டுந் துறவலனே யென்றியால், கணக்கவரு மணிப்பைம்பூட் கயிலகலைவ்ய சிறுபுறத்தோ, டணிபனிநீ ருகக்கண்டுந் திரியலனே யென்றியா, னீரூர்ந்த நிரையிதழ்க் கண்ணினொருசிந்த புருவத்தோள, பீரூர்ந்த நுதல்கண்டும் பிரியலனே யென்றியால், கனைவரல் யாற் றிருகரைபோற் கைநில்லா துணையிழந்து,நினையுமென் னிலைகண்டு நீங்கலனே யென்றியால், வீழ்சுடரி னெய்யேபோல் விழுமநோய் பொறுக்கல்லாத், தாழுமென் னிலைகண்டுந் தாங்கலனே யென்றியால், கலங்கவிழ்த்த நாயகன்போற் களைதுணை பிறிதின்றிப், புலம்புமென் னிலைகண்டும் போகலனே யென்றியால்," இவையாறுந்தாழிசை. அதனால் - தனிச்சொல். "அடும்பயில் இறும்பின னெடும்பனை மிசைதொறுங், கொடும்புற மடலிடை யொடுங்கின குருகு, செறிசெறூஉ விடையெறி தொழில் விளையவர், நெறிதரு பிறவியின் மறிதருந் தியில், அரசுடை நிரைபடை விரைசெறி முரசென, நுரைதரு திரையொடு கரைபொருங் கடல், அலங்கொளி யவிர்சுட ரிலங்கொளி மனைதொறுங், கலந்தெறி காலொடும் புலம்பின பொழில்." இவைநான்கு மராகம். "விடாஅது கழலுமென் வெள்வளையுந் தவிர்ப்பாயமன், கெடாஅது பெருகுமென் கேண்மையு நிறுப்பாயோ, ஒல்லாது கழலுமென் னொளிவளையுஞ் செறிப்பாயமன், னில்லாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ, தாங்காது கழலுமென் றகைவளையுந் தவிர்ப்பாயமன், னீங்காது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ, மறவாத வன்பினென் மனநிறகு மாறுளையாய், துறவாத தமருடையென் றுயர்தீரு மாறுளையாய், காதலார் மார்பின்றிக் காமக்கு மருந்துளையாய், ஏதிலார் தலைசாய யானுய்யு மாறுளையாய், இணைப்பிரிந்தார் மார்பின்றி யின்பக்கு மருந்துளையாய், துணைபிரிந்த தமருடையென் றுயர்தீரு மாறுளையாய்." இவையாறுந்தாழிசை. எனவாங்கு - தனிச்சொல். "பகைபொன்றத் துறைபரிவாயின குறி, நகையிழந்து முகங்கனிவாடிற்றுடம்பு, தகையிழந்து தோடலைசிறந்

குறையா மூனறன மேறகூறில பெருகத்
தனிச்சொலலு மகவலுக தழுவலோ டிறுமே.

(இ-ள்) நிறுதத முறையானே வஞசிப்பா வாமாறுணர்ததுதும். ஆகை யிற றூஙகலோசையான வரும வஞசிபபாவிறகெல்லாம வஞசிககுரிசசீ ரொன நிரையீறற மூவசைசசீரும, பிறவுந தனககுரிய விருவகைத தளையும, பிறவு மேறபன. அன்றியும வஞசியெலலாங குறளடியானுஞ சிநதடியானு நடககும இஙஙன நடபபுளி மூவடி சிறுமை யெனவும பெருமைககோரவ லாயிலலை யெனவுங கொளக. அனறியு மூவடியானும் பலவடியானு நடந து தனிசசொற பெறறுப பலவடியான வரு மகவலகூடி யாசிரியச சுரிதகத தானமுடியுமவஞசிபபாவென றுணாக —"தூஙகலிசையன வஞசிமறறவை யாயநத தனிசசொலோ டகவலி னிறுமே" எனபதியாபபருஙகலம. (வ-று.) திருககாவலூாக கலமபகம.—"சீாவிளக்கிய செலவியாயப, பாாவிளககிய பாவையே, தெனகாவிரி திரணடொலிபப, மனகாவிரி மலாகமழ்ப், பூநதாதங புடைநிழறறத, தீநதாதகிற றிளைககுளிாபப, வருட்காவலூாந தமைநதளிப பத, திருககாவலூா சோநதனளே, சோநதபின, ஞனேபூண பழிமைய வெண மதி, தானேபூண பதநதான றுராளோ, திருவடியொளியுளந தெளிவுறககண டாற, கருவடி யிருளறக கணடு, மருவடி மலரடி வானகதி யநதமே." என வித குறளடி வஞசியாய சோநத பினனென்னுந தனிசசொறபெற றகவற சுரிதகததோடு முடிநதவாறு காணக. எ-று. (கக)

மருட்பாவிலககணமவருமாறு:—

Marutpâ.

238 மருடபா வெளளை வநதபின னகவ
லீறறின மருளு மியலபுணட தெனப.

(இ-ள) நிறுததமுறையானே மருடபா வாமாறுணாததுதும. வெணபா பலவடியாக முதறகண வநதபின னகவலிறுதியாக மருணடுதொடுபபது மரு டபா வெனபபடும.—"வெளளை முதலா வாசிரிய மிறுதிக, கொளளததொ டுபபது மருடபா வாகும.' எனருா காக்கைபபாடினியாா. (வ-று) —திருக காவலூாககலமபகம.—"வைக லெனவநது மனனுயிராா கஙகுலறும, வைக லைச செயதே யொளியோன வாய்ததுயிாததே, வைகினள, காவலூருறை, காதலாாதுறை, யோவலீாகிளி, யோதியாரொளி, தெளிததநூலி, திறத்த சிலி, களிததமாலை, கயததவேலை, மநதிரமறைமொழி, மணடலகுறை யொழி, சநதிரவடியினள, சநதுமுடியினள, காதனுயககிதரும், வேத நாயகிமெலலடிபணிவமே." ஆகையின வெணபையகவல கலிவஞசிமருட்பா வென வைமபாவு மவறறின விகறபமும வநதவாறு காண்க. எ-று. (உ0)

பாவினம்வெண்டுறையிலக்கணம்வருமாறு:—

Supplemental Metres

239 துறைதாழிசை விருத்தந் தாங்கின் மூன்றனுள்
வெண்செந் துறைகுறள் வெண்பா வினமாய்ச்
சீர்தளை யடியெலாஞ் சோர்ந்து விரவினு
மொத்தடி யிரண்டா யொழுகு மற்ற
வெண்டுறை யன்னவை விரவினு மூன்றடி
யாதி யேழடி யந்தமா யீற்றிற்
சிலவடி தஞ்சீர் சிலகுறைந் திறுமே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே பாவினத்தியல்பும் விகற்பமு முணர்த்துதும் மருட்பா வொழித்த தொழிந்த நால்வகைப் பாவினமாகத் துறையுந் தாழிசையும் விருத்தமுமென மும்மூன்றும் வருமென்றுணர்க. அவற்றுட் டுறையே விளங்குமாறு—குறள் வெண்பா வினமாக வருந்துறை வெண்செந்துறை யெனவுஞ் செந்துறை வெள்ளை யெனவும் வழங்கும். இவையே யெச்சீரானு மெத்தளையானு மெவ்வடியானுந் தம்முளொத்த விரண்டடியாக வரப்பெறும்—"ஒழுகிய வோசையி னொத்தடி யிரண்டாய் விழுமிய பொருளது வெண்செந் துறையே" என்ப தியாப்பருங்கலம். (வ-று) "மீனே வேய்ந்த செல்வி மெல்லடி, நானே யேத்தி நாளுஞ் சூடு வேன்" எ-ம். அன்றியு மற்றவெண்பா வினமாய் வருந்துறை வெண்டுறை யே யெனப்படும் இவையே யெச்சீரானு மெத்தளையானு மெவ்வடியானு மூன்றடி குறையாமலு மேழடி மிகாமலு மீற்றுச் சிலவடி சில்சீர் குறைந்து வருமெனக் கொள்க—"மூன்றடி முதலா வேழடி காறும்வந், தீற்றடி சில சில சீர்தவ நிற்பினும், வேற்றொலி விரவினும் வெண்டுறை யாகும்." என்ப தியாப்பருங்கலம் (வ-று) "நீருருங் கொடிமுன்னம் பின்முரசார்த்தொலி துவப்ப மிடைந்த வானோர், காருரு மதுப்பூவும் பூம்புகையுங் காட்டியுளங் களித்து வாழ்த்தப், பாருருங் கதிரிமைப்பப் பணிமுகிற் றேருந்தி, வாருரு மரசியுள் மகனேறிச் சென்றான்" என நான்கடியா யீற்றடியிரண்டு மிரண்டுசீர் குறைந்துவந்த வெண்டுறை யிதுவெனக் காண்க. எ-று (௨௧)

ஆசிரியத்துறையிலக்கணம்வருமாறு:—

Âsiriyatturei.

240 ஆசிரி யத்துறை யளவிசீர் வரு
மடிநான் கீற்றய லாதி குறைந்து
மிருவழி யிடைமடக் கினவு நால் வகைய.

(இ-ள்) ஆசிரியத்துறை யாமாறுணர்த்துதும் ஆசிரியப் பாவினமாய் வருந்துறை சீர்வரையறை யில்லாது நான்கடியாய் வந்து நால்வகைப்ப

டும ஆகையிலீற்றயலடி குறைந்து வருவனவு மீற்றயல குறைந் திடைமட க்காய வருவனவு முதலு மீற்றயலு மிடையிடை குறைந்து வருவனவு மிடையிடை குறைந் திடைமடக்காய வருவனவு மிந்நாலவகையு மாசிரி யத்துறை யெனப் படும.—"கடையத் னயலடி கடைதபு நடையவு, நடுவ டி மடக்காய நானகடி யாகி, யிடையிடை குறைநவு மகவற் றுறையே" எனப தியாப்பருங்கலம (வ-று.) "பனிக்கால மெக்காலம பட்டாற்று யென்றனரே, வினிக்காதல களித்துவப்ப விளவேனில வாராதோ வெ ன்றனை நெஞ்சே, யினிக்காதல களித்துவப்ப விளவேனில வந்தகன்று, துனிக்கால முதிர்வேனிற சுடச்சுடவந் துற்றதினி யெனசெயவாய நெ ஞ்சே" எனவிரண்டாமடியு நானகாமடியு மாறுசீரானவந்து முதலுமீற்ற யலு நாற்சீராகி யிடையிடை குறைந்து மிடைமடக்காகியும வந்த வாசி ரியத்துறை; (வ-று) "வண்டினொ பூந்தார வளர்கெழு செம்பூட்சேய வடி வே போலத், தண்டளிர்ப பிண்டித் தழையேந்தி மாவினவித் தண்ண ந்தோர யாரோ, தண்டளிர்ப பிண்டித் தழையேந்தி வந்துநம, பண்டைப பதியினவிப பாங்குடன மொழிந்து பட்டாந்தோ ரன்றே" இது நானகடியா யீற்றய லடிகுறைந் திடைமடக்காய வந்த வாசிரியத்துறை. (வ-று)— "கொன்றாந்த மைக்குரு முகத்தெழினிற குருதிக் கோட்டின விருந்தாட பெருங்கைக், குன்றென வன்றெனக் குழுற நின்றன கொடுந்தொ ழில வேழம, வென்றாந் தமைந்த விளங்கொளி யிளம்பிறை துளங்கு வா ளிலங்கயிற றழலுமிழ பருஉத்தா ளதிருமவா னென்னவே திருங்கூற றென்ச சுழலாநின்றன சுழிக்கண யாளி, சென்றாந் தமைந்த சிறுநுதி வள ர்ந்திப பொறியெருத் தெற்றுழுவைப புலவுநா றழலவாயப புனலாமெனக் கனலாமெனப புகையா நின்றன புல்மா னேற்றை, யென்றுங கிவைபய ஙகலி னெந்திறத் தினியரல வேண்டலந் தனிவர லெனத்தலை விலக்கலி னிறுவனை மிசைபெறி குறுமடை மிதுவென னெவதுவெனா கரவிர விடைக்களவுள மதுகற்றாரதுகற பனறே" இது நானகடியாய முதல டியு மூன்றாமடியும பதினொருசீர யலலாத வடியிரண்டும பதினாறுசீரா யிடையிடை குறைந்து வந்த வாசிரியத்துறை (வ-று) "இரங்கு குயின முழவா வினனிசை யாழ்தேனு, வரங்கமணி பொழிலா வாடும போலு மிள வேனில், வரங்கமணி பொழிலா வாடு மாயின, மரங்கொன மணந்தகன்றா நெஞ்சமென செயக இளவேனில' இது நானகடியதா யிடை யிடைகு றைந் திடைமடக்காய வந்த வாசிரியத்துறை எ-று (உஉ)

கலித்துறை யிலக்கணம வருமாறு:—

Kalitturei.

241. கலித்துறை நெடிலடி நானகொத் தவற்று

ளிடைசீர் வெணசீ ரியற்சீர் முதனை

இடைநிலை வெண்சீ ரிறுதிச்சீர் மோனையாய்க்
கடையே கொண்டிறுங் கட்டளைக் கலித்துறை.

(இ-ள்) கலித்துறை யாமாறுணர்த்துதும். நெடிலடியாக வொத்த நான்கடியான் வருஞ் செய்யு ளெல்லாங் கலித்துறை யெனப்படும் — "நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை" என்பதியாப்பருங்கலம். (வ-று.) சிந்தாமணி.—"கற்பா லுமிழ்ந்த மணியுங் கழுவாது விட்டா, னற்பா லழியு நகைவெண் மதிபோ னிறைந்த, சொற்பா லுமிழ்ந்த மறுவு மதியாற் றுடைத்துப், பொற்பா லிழைத்துக் கொளற்பாலர் புலமை மிக்கார். முந்நீர்ப் பிறந்த பவளத்தொடு சங்கு முத்து, மந்நீ ருவர்க்கு மெனின் யாரவை நீக்கு கிற்பார், இந்நீ ரவென்சொற் பழுதாயினுங் கொள்ப வன்றே, பொய்ந்நீ ரவல்லாப் பொருளால் விண்புக்கு மென்பார்" எ-ம். இராமாயணம் —"பொன்னின் சோதிப் போதினி னாற்றம் பொலிவேபோ, லென்னுண் டேனிற் றீஞ்சுவை யின்சொற் கனியின்பக், கன்னிமாடத் தும்பரின் மாடே களிபேடோ, டன்னமாடு முன்றுறை கண்டாங் கயனின்றார்." எ-ம் தேம்பாவணி —"பண்டிண்டி யேங்குதல் போலன்பும் பூசல் பரவுமென்க, கண்டிண்டி மருட்டிய காரிரவி னாப்பண் கரந்தது போல், விண்டிண்டி யாடு கொடிமாட நல்லூர் விட்ட கன்று, புண்டிண்டி யாற்று மருந் தொத்த நீரார் போதலுற்றார்" எனவு மிவையெல்லா மஞ்சீரடி நான்கொத்து வந்தமையாற் கலித்துறை யெனப்படும் இவையே காப்பியக் கலித்துறை, எ-ம் விருத்தக் கலித்துறை, எ-ம். வழங்கும் இவ்வகை யன்றிக் கட்டளைக் கலித்துறை யுளவெனக் கொள்க இவையின்றுரிப் பெயராகக் கலித்துறை யெனப்படும். இவற்றிற் கிலக்கணமாவன —ஒவ்வோரடி யெல்லை யுள்ளிவையே நெடிலடியான்டந் தடிதோறு முதனாற் சீரியற்சீரு மிடைநேர் வெண்சீரு மாகவு மிறுதிச் சீரிடைநிலை வெண் சீராகவு மொவ்வோ ரடியெல்லையுள் வெண்டளை வழுவா தொழுகலும், இவ்வாறொழுகி நேர் முதலாயவருங் கலித்துறை யடியோவ்வொன்றிற் கொற்றொழித் தெழுத்துப் பதினாறு நிரைப்பதினேழுங் கொள்ளு மென்றுணர்க. சூத்திரம்.— "முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழையா, கடைச்சீ ரொன்றும் விளங்காயாகி, நேர்பதினாறே நிரைபதினேழென, றோதினர் கலித்துறை யோரடிக் கெழுத்தே" அன்றியு மைந்தாஞ் சீர்க்கண்ணே மோனை வருவது மீற்றுச் சீரீற்றின் கண்ணே யீற்றசை யேகாரம் வருவது முறை யெனக் கொள்க. (வ-று) புறநிலை.—"கந்தாரம் பாடிக் களித்தாடும் வண்டினங் காமுறப்பூஞ், சந்தாரநாறு நிழற்சோலைக் காவலூர் தங்கியவர், மந்தாரம் பூண்ட திருவடி கண்டேத்த வெவ்வுயிரும், வந்தாரக் காண்பேனோ வானலங் கொண்டார வையகமே" என மேற்கூறிய விலக்கணத்தோடு கட்டளைக்கலித்துறை வந்தவாறுகாண்க. அன்றியு மிவற்றுதாரண மாகவுஞ் சூத்திர மாகவும் வருமிச் செய்யுளைக் கண்டு கொள்க — "இடையே நே

வெண் சீரியற்சீர்வரு முதலீரிருசீர், கடையே யிடைநிலை வெண்சீராய வெண்டளை காத்தடிநான், குடையே கடையாய்க் கடைமோனை நான்கடி யோரெதுகை, நடையே கலித்துறை யாமெனக் கற்றோர் நவின்றனரே’ என்பதாகையின் முதனூற்சீர் தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளமென நாலியற்சீராகவு மொரோ விடத்துத் தேமாங்காய் புளிமாங்காயென விடைநேரிருவெண் சீராகவும் வருமேயல்லன், கருவிளங்காய் கூவிளங்கா யென விடைநிரையிரு வெண்சீர் கலித்துறைக் கைந்தாஞ் சீராக வருவது முறையாமன்றியே முதனூற் சீராகவரா வெனக் கொள்க எ-று. (உ௩)

வஞ்சித்துறை யிலக்கணம் வருமாறு:—

Vanjitturei

242 வஞ்சித் துறைகுற ளடிநான் கொத்ததே

(இ-ள்) வஞ்சித்துறை யாமாறுணர்த்துதும் குறளடி நான்கு மொத்து வருவன வஞ்சித்துறை யெனப்படும் —"குறளடி நான்காய் கூடி யொத்த, முறையான் வருவன வஞ்சித் துறையே’ என்பதியாப்பருங்கலம். இவையும் விருத்த மெனப்படும் (வ-று)—திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்—"வண்டிமிரும் வாய்மலர்க்கா, கண்டிமிருங் காவலூர், பண்டிணிதாள் பாவைபட்டணிந், தண்டினரோ யண்டாரோ." எ-ம் "போற்றி வனனுன், சார்விருந்த, ஊரினு மில்லெலன், றூர விகழ்ந்தே’ எ-ம். வரும் எ-று. (உ௪)

தாழிசை யிலக்கணம் வருமாறு:—

Tarisei.

243 குறட்டா ழிசையொலி குன்றுங் குறளு
மந்தடி குறைநவுஞ் செந்துறைச் சிதைவுமாம்
வெண்டா ழிசையெனில் வெண்சிந் தியல்போ
லண்டாப் பிறதளை யணைந்து வருமே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே குறட்டாழிசையும் வெண்டாழிசையுமாமாறுணர்த்துதும் குறள் வெண்பா வினமாய் வருந் தாழிசைக் குறட்டாழிசை, எ-ம் தாழிசைக்குறள், எ-ம் வழங்கும் இவையே கடைகுறை குறட்டாழிசை, எ-ம் செந்துறை சிதைவுத் தாழிசைக்குறள், எ-ம் குறட்டாழிசை, எ-ம் மூவகைப்படு மெனக்கொள்க —"அந்தடி குறைநவுஞ் செந்துறைச் சிதைவுஞ், சாற்றழி குறளுந் தாழிசைக் குறளே." என்பதியாப்பருங்கலம். ஆகையிலிவற்றுட் சீரளவின்றிப் பலசீரானவரு மீரடி பெற்றீற்றடியே யளவுகுறைந்து வருவன கடைகுறை குறட்டாழிசை யெனப்படும் (வ-று) "தூற்றுவாய் மதுமலர்ச் சூழ்ந்த காவலூர் நாயகி, யேற்றுவார் வினையாற்றி யிவ்வுள வெய்தினளே." என முதலடியளவு சீ

ரானு மீற்றடி நாற்சீரானும் வந்தமையாற் கடைக்குறை குறட்டாழிசை யாயிற்று அன்றியுஞ் செந்துறைபோல வளவடி யிரண்டு மளவிலொத்துச் சீர்வகையானே தம்முளொவ்வா தொழுகிய வோசையின்றி வருவன செந்துறைச் சிதைவுத் தாழிசைக் குறளெனப்படும். (வ-று) "கொடிநீத்த மலரொப்பார் தாயே கூனமகியேற், றடியை யேத்தா தன்புணரா தாரே" என வரும் அன்றியுங் குறள்வெண்பாப் போலவந்து பிறதளை விரவிவருவன குறட்டாழிசை யெனப்படும். (வ-று) "விண்ணுரு மொளிமதியே வீழ்ந்தேத்து மடியை, நண்ணுறா நண்ணு நயன்." என வரும். அன்றியும் (வ-று.) "நண்ணுவார் வினைகைய நாட்டோறு நற்றவாக் கரசாய ஞானநற், கண்ணினு னடியே யடைவார்கள் கற்றவரே" எ-ம். "அறுவாக கறுவனைப் பெற்றுங் கவந்தி, மறுவ வறுபதத்தினி போல வையீரோ." எ-ம "வண்டார் பூங்கோதை வரிவளைக்கைத் திருநுதலாள், பண்டைய லலள படி" எ-ம் அன்றியு மற்றை வெண்பா வினமாய வருந்தாழிசை வெண்டாழிசை, எ-ம் வெள்ளைத்தாழிசை, எ-ம் வழங்கும் இவையே யினனிசைச் சிந்தியல் வெண்பாப்போல நாற்சீர் நாற்சீர் முச்சீரென் மூவடியான வந்து வெண்டளை சிதைந்து பிறதளைதட்டு வருவன வெண்டாழிசை யெனப்படும். "அடியொரு மூன்றும் வந்தந்தடி சிந்தாய், விழ்னது வெள்ளைத் தாழிசை யாகும்" எனப்தியாப்பருங்கலம் (வ-று) "நன்பி தென்று தீய சொல்லார், முன்பு நின்று முனிவு செய்யார், ரன்பு வேண்டுபவர்' இது மூன்றடியால் வந்த வெண்டாழிசை—"அம்பேருண் கண்ணாக கழிந்த மடநெஞ்சே, கொம்பே றுடையான் கழலிறைஞ்சா தென்கொ லியாம், வம்பே பிறந்து விடல்." "வாணேருண் கண்ணாக கழிந்தமடநெஞ்சே, நீணகம் பூண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம், வீணே பிறந்துவிடல்" "கோளாருண் கண்ணாக கழிந்த மடநெஞ்சே, யாளாக வாண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொ லியாம், வாளா பிறந்து விடல்" இது சிந்தியல் வெண்பாவொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த வெள்ளைத்தாழிசை எ-று. (உ௫)

244 அகவற் றாழிசை யடிமூன் றொத்தவா
யடுக்கிய மூன்றுமொன் றாகியும் வருமே

(இ-ள்) ஆசிரியத் தாழிசை யாமாறுணர்த்துதும் எவ்வகைச் சீரானும் எவ்வகை யடியானு மொத்த மூவடியாக வொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவன வாசிரியத் தாழிசை யெனப் படும். (வ-று.) "பருதி யுடையாக வினிதுடுத்த நாயகி, மருவி நம்மே விரங்குவளே லவளவாயி, விருதியந் தீங்குரல் கேளாமோ வென்னெஞ்சே — வேயந்த முடியாக மீன்புனைந்த நாயகி, வாயந்து நம்மே விரங்குவளே லவளவாயி, லாயந்த வந்தீங்குரல் கேளாமோ வென்னெஞ்சே.—திங்க ளணியாகச் சோத்திய தாணுயகி, யிங்கணம் மேவிரங்குவளே லவளவாயின், மங்களந் தீங்குரல் கேளாமோ வென்னெஞ்சே."— என விவை மூன்று மொரு பொருண

மே லடிகளி வந்த வாசிரியத் தாழிசை. ஓரோ விடத்திவவா றொத்த மூவடியா லொரு செய்யுளாக நின்று மாசிரியத் தாழிசை யாகும். (வ-று) "மீனுடை முடியினை வெண்மதி யடியினை, பானுடை வடிவினை பாரொருங் கோமயினை, வானுடை யரசினை மலரடி தொழுதனம" எ-ம. வரும. அன்றியும, (வ-று.) "சத்தமு மாகியச் சத்தத் தாறபெறு, மத்தமு மாகலி னனந்தன கண்களே, யுத்தம னைந்தெழுத் துருவங் காணபன." இது தனித்துவந்த வாசிரியத் தாழிசை.—"கன்று குணிலாக கனியுகுத்த மாயவ, னின்று நமமானுள வருமே லவனவாயிற, கொன்றையந் தீங்குழல கேளாமோ தோழி, பாமபு கயிறாக் கடலகடைந்த மாயவ, னீங்கு நமமானுள வருமே லவனவாயி, லாமபலந் தீங்குழல கேளாமோ தோழி, கொலலை யஞ்சாரற குருந்தொசித்த மாயவ, னெலலி நமமானுள வருமே லவனவாயின, முலலையந் தீங்குழல கேளாமோ தோழி' இது ஒரு பொருணமேன மூன்றடுக்கி வந்த வாசிரியத் தாழிசை. "மூவடி யொத்துமூன் றடுக்கியுந் தனியொன, றாகியு மகவற் றாழிசை யாகும." எனபதியாபபருங் கலம எ-று. (உரு)

245. கலித்தா ழிசையே கடையடி மிக்குமற
றடியெனைத் தாகியு மளவொத் தொவவா
தொருமூன் றடுக்கியு மொன்றுமாய் வருமே.

(இ-ள) கலித்தாழிசை யாமாறுணாத்துதும. ஈரடி முதலாயப பல வடியானும வந்திறறடி சீரானமிககு மறறடி யளவொத்து மொவவாதும வருவன கலித்தாழிசை யெனபபடும. இவையு மொரு பொருணமேன மூன றடுக்கிவரிற சிறபபாகித் தனியே யொனறாய வரவும பெறுமே. (வ-று) "தாயடியே திங்கணமேற் சாயவது கணடேன, நீயடியா டினியா மோ தீரந்தெனை றுனபங்கா ளெஞ்சே.—பூணபிறைமேற கஞ்சத்தாள பூயபது கணடேன, சேணபிறைபோன மலரோ தீரந்தெனை றுனப ங்கா ணெஞ்சே —மதிசேரந்த தாடசேரந்து மாலையிற கொணடேன, றிதி சேரந்து வாழ்வே தீரந்தெனை றுனபங்கா ணெஞ்சே"எனவீரடியா யிற றடிநீணடு மூனறடுக்கிவந்த கலித்தாழிசை அன்றியும,—"மூவாசை தவச சிறையின முறறடுக்கியே திரிலவுட, டேவாசை யாரூந் திருவணங்கே.—தேவாசை யாரூந் திருவணங்கைச் சேரந்தக்கான, மேவாசை யாறுமம மெலலடி யேத்தவே றேத்தவே" என விரணடாமடி குறைந்து முதலடியு மூனறு மடியு மொத்துவந் திறறடி நீணடு தனியே வந்த கலித்தாழிசை. அன்றியும, (வ-று) "இருகூற றுருவத் திருந்தண பொழிறறிலலை, யொரு கூறறின கூத்தை யுணராய மடநெஞ்சே, யொருகூறறின கூத்தை யுணரா யெனின மறறப, பொருகூறறந் தோறறப புலமபேல வாழிமட நெஞ்சே." இது ஈறறடி மிகுந்து தனித்து வந்த நானகடிக் கலித்தாழிசை.—"பூணட பறையறையப பூத மருள, நீணட சடையா னுடுமே, நீணட சடையா

றும் என்ப, மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே' எனச் சிறு பான்மையேனையடிக ளொவ்வாது வருதலு முண்டு.—"செல்லா பொழிற் றில்லைச் சிற்றம்பலத் தெங்கள், பொல்லா மணியைப் புகழமின்றே வம்மின் புலவீர்காள், முத்தேவர் தேவை முகிலூர்தி முன்னோன், புத்தேளிர் போலப் புகழமின்றே வம்மின் புலவீர்காள், ஆங்கற்பகக் கன்றளித்த தருளுந் தில்லை வனப், பூங்கற் பகத்தைப் புகழமின்றே வம்மின் புலவீர்காள்." இது ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி யீற்றடி மிக்குவந்த கலித்தாழிசை.—"அடியெனைத் தாகியு மொத்துமவந் தளவின்றிக, கடையடி மிகுவன கலித்தாழிசையே." என்பதி யாப்பருங்கலம். எ-று. (உஎ)

246. வஞ்சித் தாழிசை வருங்குற ளடிநான்
காகித்தான் மூன்று யடுக்குமோர் பொருளே

(இ-ள்) வஞ்சித் தாழிசை யாமாறுணர்த்துதும் குறளடி நான்காய் ஒரு பொருண் மேன் மூன்றடுக்கி வருவன வஞ்சித் தாழிசை யெனப்படும். (வ-று.) "பருந்துலவப் பாரப்பினைத் தாயபரிந் திறகாற பகைமறைக்கும், பெரும்பழியா னொந்தனமே விரங்குந்தாய மன்னே காண—எரிபகழு யினைம்பாரப்பை விரிசிறகால வெயின்மறைக்கும், விரகத்தா னொந்தனமேற பரியுந்தாய மன்னே காண—இடித்துழித்தா யிரும்பாரப்பைக் கடிச்சிற கான் மழைமறைக்கு, மிடுக்கணு னொந்தனமே லடுக்குந்தாய மன்னே காண' எ-ம் வரும் "குறளடி நான்கின் கூடின வாயின், முறைமையி னவ்வகை மூன்றிணைந் தொன்றி, வருவன தாழிசை வஞ்சியின் பெயரே" என்பதியாப்பருங்கலம்.—இவ்வாறன்றி நாற்குற ளடியா லொன்றுயத் தனி வரிற்றுழிசையாகா. மேற்காட்டிய வடிவஞ்சித்துறை யெனப்படுமென்றுணர்க அன்றியும், (வ-று) "பிணியென்று பெயராமே, துணிந்தின்று தவஞ்செய்வீ, ரணிமன்ற லுமைபாகன், மணிமன்று பணியீரோ, என்னென்று பெயராமே, கன்னின்று தவஞ்செய்வீர், நன்மன்ற லுமைபாகன், பொன்மன்று பணியீரோ, அரிதென்று பெயராமே, வரைநின்று தவஞ்செய்வீ, ருருந்மன்ற லுமைபாகன், றிருமன்று பணியீரோ." இதுவும் வஞ்சித்தாழிசை. ஆகையினற் பாவினமாகிய தாழிசை யிலக்கணம் வந்தவாறு காண்க. ஆயினுந் தோடி ராகத்துக்கேற்ற வடியா னடக்கு மாசிரிய விருத்த மெல்லா மின்று தாழிசை யெனப்படும், எ-று (உஅ)

விருத்த விலக்கணம் வருமாறு:—

Viruttam

247. விருத்த மென்ப விரவிய வெல்லாச்
சீரு மடியுஞ் சிதையாக கொளினு
மவையொத் தனவா யடிநான் கனையுமே

மாவிளங் காயே வஞ்சிச்சீ ரிடையும்
பொதுச்சீ ரிடையும் புணர்மா விளமிலை
யொப்ப வரிற்சீ ரொப்புமை யாகும்.

(இ-ள்.) நிறுத்த முறையானே விருத்தமும் விருத்த விகற்பமு முணர்த்துதும். விருத்த மென்பவை யெல்லாச் சீரானு மெல்லாத் தளையானு மெல்லா வடியானு நடக்கும் நடப்பினு மவை யோரொத்தகையா னான்கடியாக வொத்தசீரானு மொத்தவடியானும் வரப்பெறும். அங்ஙனம் விருத்தத்தின்கண் வேண்டிய சீரொப்புமையாவது மாவீற்ற சீரிரண்டுமே விளவீற்ற சீரிரண்டுங் காயீற்ற சீர்நான்குந் தம்முளொத்த சீரெனப்படும். அன்றியும், வஞ்சிச்சீரும் பொதுச்சீருந் தத்தமிடையினின்ற மாவும் விளமும் பற்றி யொப்புமைக் கொள்க. ஆகையினோ ரடிக்கண்ணே தேமா வந்த விடத்தின் மற்றோ ரடிக்கட் டேமா வாயினும் புளிமா வாயினும் வரப்பெறினோசை வழுவா. அங்ஙனங் கருவிளம் வந்த விடத்திற் கூவிளமும், தேமாங்காய் வந்த விடத்தின் மற்றைக் காயும், தேமாங்கனி வந்த விடத்திற் புளிமாங் கனியும், கருவிளங்கனி வந்த விடத்திற் கூவிளங்கனியும், வரப்பெறினோசை வழுவா. பொதுச்சீரு மிவ்வாறெனக் கொள்க. (வ-று) 'வேனோ கிறுவியும் வேசரியோ விரிந்துக் கிளைத்தண மயிர்ச்செவியர், ஞானொழுகிய பிணக்குப்பை யுதட்டு நாறிய பேழ்வாயர், கானோ நெருங்கித் தெங்கிலே கோகழு கிளசிவந்தன தாடியினர், றுனே ரின்றி மாசொருங் கனைத்துத் தாங்கும் வானரமுக வடிவான" என மா-விளம்-காய்-மா-விளம்-காயென வாறுசீ ரோரடியாய் நடக்கு மிவ்விருத்தத்துண் முதன் மூவடிக் கிரண்டாஞ்சீர் கருவிளமாய் நான்கா மடிக்கண் கூவிளமெனவும், மூன்றாஞ் சீர் முதலடிக்கண்ணு மூன்றா மடிக் கண்ணுங் கூவிளங்காயு மிரண்டா மடிக்கண் புளிமாங்காயு நான்கா மடிக்கண் கருவிளங்காயு மெனவு, நான்காஞ்சீர் முதன் மூவடிச்சீர்க்கட் புளிமாவு நான்கா மடிக்கட் டேமாவு மெனவும், ஐந்தாஞ்சீர்முதலடி மூன்றாமடிக் கட்கருவிளமு மற்றிரண்டடிக் கட்கூவிளமுமெனவும், ஆறாஞ்சீர் முதலடி நான்காமடிக் கண்ணே கருவிளங்காயு மிரண்டாமடிக்கட் டேமாங்காயு மூன்றாமடிக்கட் கூவிளங்காயு மெனவும் வரும். வரினுஞ் சீரொப்புமை மாறாமையா னோசையும் வழுவா தொழுகிய வாறுகாண்க பிறவுமன்ன. இவ்வா றன்றி மாவந்த விடத்தில் விளமுங் காயும் வரப்பெறி னோசை வழுவாம் பிறவுமன்ன. இவ்வகை வட்டவடிவா விசைச்செய்யுள் வருகின்றமையால் விருத்தமென்மனார் புலவர். என்னையோ வெனில் விருத்த மெனினும் வட்டமெனினு மொக்கும். அங்ஙன மொருவகை யடியால்வரும் விருத்தங்களுள்ளு மொன்றற் கொன்று வேறுபட - மா - விளம் - காய் - முதலாயின சீர் தம்முண் மாறி வரப்பெறி னோசையுமாறிச் சந்த பேதகம் வரைவொன் றின்றிப் பலவா மெனக் கண்டுணர்க. எ-று (௨௯)

248. விருத்த விகற்பம் விளக்கிய காலை
வஞ்சி சிந்தடி வருங்கலி யளவடி
யடிதொறுந் தனிச்சொ லிணைவது வெள்ளை
யகவல் கழிநெடி லடிகொள் விருத்தமே

(இ-ள்) விருத்தவிகற்ப முணர்த்துதும். மேற் றத்த மிடத்துக்காட்டடி யப்படி வஞ்சித்துறையென் றொத்தநாற் குறளடியால் வரும் விருத்தமுங் கலித்துறையென நானெடிலடியால் வரும் விருத்தமுமன்றியே யொத்த நாற்சிந்தடியால் வருவன வஞ்சிவிருத்த மெனவும், அளவடியால்வருவன கலிவிருத்த மெனவும், அளவடியாக மூன்றடியானு நான்கடியானும் வந் தடிதோறுந் தனிச்சொற் பெற்றுவருவன வெளிவிருத்த மெனவும், கழி நெடிலடியால் வருவன வாசிரிய விருத்த மெனவும் வழங்கும் —"சிந்தடி நான்காய் வருவன வஞ்சிய, தெஞ்சா விருத்த மென்மனார் புலவர் —அள வடி நான்கின் கலிவிருத் தமமே —நான்கடி யானு நடைபெற் றடிதொறுந், தாந்தனிச் சொற்கொளின் வெளிவிருத் தமமே —கழிநெடி லடிநான் கொ த்திற் றெனலவர், மழியா மரபா சிரிய விருத்தமே." என்ப தியாப்பருங்கலம் (வ-று.)—"ஆலைவா யடுங்கழைத் தேனுஞ், சோலைவாய்ச் சுவைக்கனித் தேனு, மாலைவாய் வழிமலர்த் தேனும், வேலைவாய் மடுப்பமீன் மேயும் — சாந்த ஞெதிய தாழ்மொழி, காய்ந்த வேலிரு காதினும், போந்த போன்றுபு குந்திட, மாந்த ராகுல மன்னினார். '—இவைவஞ்சிவிருத்தம்."தீயமுகத் தி ணங்கிலா திலைச் செஞ்சுடர், காயமுகத் திருளிலைக் கழுமு நீத்தமே, பாய முகத்தணையிலை யன்புபற்றிய, வாய்முகத்தரியதோர் வருத்தமில்லையால் — வேயதலை நீடிய வெள்ளி விலங்கலி,ஞயதலி னெண்சுட ராழியி னுன்றமா, வாயதலி னின்றனர் வந்தென மன்னன்முன,னீதலை சென்றுனர் நீள்கடை காப்போய்."இவைகலிவிருத்தம்.—"அங்கட்கமலத் தலர்கமலமேயீரு-நீரோ போலும், வெங்கட் சுடிகை விடவரவின் மேயீரு - நீரோபோலுந், திங்கட் சடையீருந் திலைவந்த துன்னீரோ - நீரோபோலும்" இது மூன்றடியாலடி தோறுந் தனிச்சொற் பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம் —"துன்னித் தொன் ஞெய தீந்து துதிப்பா ரொருபாலார், சென்னித் தாராய்ச் சீரடி கொள்வா ரொருபாலார், முன்னிக் குன்று வுன்புகழ் பாடுவா ரொருபாலார், கன்னித் தாயுன் காவலில் வாழ்வா ரொருபாலார் 'இது நான்களவடியாலடிதோறுந் தனிச்சொற்பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம்.—"மணிபுனை யருமபி வானமீன் வடிவொடு மலர்ந்து வெண்முத்த, தணிபுனை மணங்கொ டேன்பெய் யழகல ரன்று வாடித், துணிபுனை கீழ்வீழ்ந்தாய துளிர்களைக் கன்றுஞ் சென்மப, பிணிபுனை பிணித்த யாமோ போகிலா வாழ்துமென்பாம்.' இது அறுசீர் ஆசி ரியவிருத்தம்."தூமமேயந் திருண்ட குழலினாமாபிற றுளங்கிய முத்தணி வடமேற, காமனே களிப்புற றாசலா டியகால கசட்டு மிவாவரக கண்டு, வீமமே யுற்று நகைகொடு வழுவி வீழ்ந்துளத் தழற்றழ லார்த்த, தாமமேயனி

போற குளிர வுடகளிததுத தயவொடு தீதறப புகழநதாா." இது எழுசீா ஆசிரியவிருததம. "கனிமாலை சினையேநதத தீநதே னைநதுங காவலுா ராவலுாாநதணுகிப போறறும, பனிமாலை யேநதிரவிக கதிாசெயமாலைப பறறிணடாள பறறினாவாழ நாளீறளுகத, துனிமாலை தோனறியுயிாக காநதிமாலை தோனளு முனறுதி மாலை கொணடுலைப்பமபொன,னனிமாலைத திருககோயிலிடததாடேவ நஙகைதிருவஙகைத தருமாலை சூடீா." இது எணசீா ஆசிரிய விருததம.—"வளஙகுலாவரு மணஙகளுாவிழி மயககிலேழுலை முயககிலே விழு மாநதாகாள, களஙகுலா முட லிறநதுபோயிடு காடுசோழுணம வீடுசோவகை கேணமினே, துளஙகு நீளகழ றளஙக வாடலசெய சோதியானனி பூதியானுமை பாதியான, விளஙகு சேவடி யுளஙகொளீ ரொமனவிடுதத பாசமு மடுதத பாசமும விலககுமே ' இது ஒனபதினசீா ஆசிரிய விருததம —"கொஙகு தஙகு கோதை யோதி மாத ரோடு கூடி நீடு மோடைகெறறி, வெஙகண யானை வேநதா போநது வேத நீத நாத வெனறு நினறு தாழ, வஙக பூவ மாதி யாய வாதி நூலி னீதி யோது மாதியாய, செஙகணயாலை மாலை காலை சோநா சோவா சோதி சோநத சிததி தானே." இது பதினசீா ஆசிரிய விருததம —ஆசிரிய நிகணடு —"சஙகரன சமபு சதாசிவனுமாபதித தாணுவே பூத நாதன சநதிர சேகர னீலகணட னீமததாடி தறபரன பேயோ டாடி, யஙகணன பசுபதி யரனசிவ னுருததிர னழலாடி பாணடரஙக னநதி வணணன பகவனநதி நணபனசோதி யமல ஞானந ஞதி, மஙகை பாகன சடலை யாடி யரவா பரணன மழுவாளி கைலை யாளி மாதேவ னிருமலன மறைமுதலி யோகி மானிட மேநதி காம தகனன, கஙகாதரன கறைமிடற றணணலைமமுகன காலகாலன கிரீசன கஙகாளன முததனிததன பரம ஞலமா கடவு ளீறணிககடவுளே." இது பனனிரு சீா ஆசிரிய விருததம —சீடடுக கவி.—மகபதி நராதிபதி மாதுபதி சேனுபதி வாசற பிரசணட வாககி - வடிதமிழச சோமசுந தரகுரு சுவாமியடி மைகலோடி மைககு மடிமை - மயிலவாகனக கடவு ளருளினு லுபையசாய டைாவிருது கொணட துலவியன - மலையாள ராச னரு டநதபலலககு வெகு மதி பெறற சாாவபூமன, யுகமெலா மகிமைபெறு தஞசைமக ராசனையோ டொடடி யழைதத நிபுண-னுசிதனச ரதநபா பிருகை யாறறரும வரிசை யொருகையால வாஙகுகவிஞ - னுறற சிவகங கைபிற கவுரி வலலவ ராச னுதவு வளநாடு பெறறே - னுயாிலஙகைப பூமி ராசசமுகத தினிலு மொருகோடி வரிசை கொணடோன, ககனமூதணடவே தணடபிர மாணடமுங கனபுகழ படைதத வுரவோன - காசி முதலாகரா மேசுரம வரைககுங கவிததுவச நாடடும விசையன - கறறுச சொலிககுமவரு தாளு பதிககுமிரு கனக தணடிகை கொடுததோன-கவிமதக குஞசரஞ சரவணப பெருமாள கவிசசககரவாததியோலை, புகழமேவு சிஙககா வளருங குமாரவேல பூபனெதிா கொணடுகாணக - பேராவரா வெஙகைககை பாராத தாதுசெம புததிர மிலலாத

சாமி-புவியிலிரு ளாவேம மூரலுண ஞமாடு பொங்கிவே காதகாணம-பூண டொடி படாவதத மறுபடா வுடலெழு பொதிதந்து கீவாழியே" இது பண ணிருசீா இரட்டை யாசிரிய விருததம. எ-று. (௩௦)

249 சநத விருத்தந் தமமுளொத தெழுத்தசை வநதொலி பறறி வருமுள பிறவே.

(இ-ள) சநத விருதத முணாதததும மேறகூறிய விருதத வ கையு மனறிச சநத விருதத மெனறும வணண விருதத மெனறு மற றொருவகை விருதத மெனறு முளவாம. இவையே சிலொணுமதுங குறிபபுச சநதம பறறி யெழுதது வகையானு மசை வகையானும வே றுபட வரு மாதலா லெழுததுச சநத விருததமும அசைச சநத விருத தமு மென விருவகைப படும ஆகையி லிவறறுட சில விருதத மெழு தது மாததிரையாயினு மொறறுகவரு மெழுததின மாயினு மாறின தன மையே சநத வோசையு மாறும. சில விருதத மெழுதது மாறினு மசை மாறு தாயி னோசையு மாறுமெனக கொளக (வ-று) தேமபாவணி—"அழலெழ வளாததசாப விருமுகி லளவில பணிதத பாண மழையோடு, நிழலெழ மறைதத வானம வெருவுற நிணாநிணா யெதிாதத தானை மூாி தரப, புழலெழ வுரைதத வாளி வழிவழி புனலென விரதத மோட விரு வருஞ, சுழலெழ வுருதத வாாி யெனவமா தொடுமுறை யுரைபப நூலி னளவதோ"—என விதிலே நெடிலுங குறிலு மொறறினினமு மாறு தெழுதது வகையாற சநத விருததம வநதவாறு காணக—தேமபாவணி —"வனாயிா புனலே மழையிா வனாயே, விளாயிா மராா விரிபூந தடமே, சுனையிா மலரத தொடைசூழ பொழிலே, யுனாயிா குயிரின னுயிருள வழியே."—என விதிலே நெடிலகுறி லொறறின மாறியு நிரை நோினு மசைமாறு தசைவகையாற சநத விருததம வநதவாறு காணக அன றியுஞ சில விருதத மிவவகை யொபபுமை யெலலாச சீாினும வேண டா தொரோா விடதது மாததிரம வேணடுவ துளவெனக கொளக. (வ-று) தேமபாவணி.—"தொலலை யியமருளி னூழதத துகளவிடத து ணித லொனறு, வொலலையிந நசைீஙகாதே துழவில வேத லொனறு, வெலலையிவ விரணடி லொனறே யாவருந தவிரா தெனன, வலலையிவ வுணாவிற றோதி மாறறலா வணஙகும வேலோய" என விதிலே மற றசீா தமமுண மேற சொனன வினதனைப பறறி மாறிவாினு மூன றுஞ சீராகவு மாறுஞசீராகவு மடிதோறும வருக தேமா - மாறி புளிமா வாி னோசை குனறு மெனறமையா லொரோா விடததனை யொபபுமைப பறறி வநத விருதத மெனக கொளக. அனறியுஞ சூததிரததுள பிற வெனறமையாற சிநதாமணியுள ளெழுதது மசையுஞ சீருமெனறிவை தமமு ளொபபுமை யினறிவரும விருதத முளவே ஆயினும வெணடளை சிதையாவரு மாகையின வெணபாவிற சேறற செபப லோசை பெறுமெ

ணக கொளக. (வ-று.) "வீஙகோத வணணன விளாததுமபும் பூமபிணடித்
தேஙகோதை முககுடைத தேவா பெருமானைத, தேவர் பெருமானைத
தேனூா மலாசிதறி, நாவி னவிறருதாா வீட்டுலக நண்ணுரோ." எ-ம.தேம
பாவணி —"பாறகட லெனனுளளப பதுமமல ரருமப, நூறகடலே யீஙகு
இததாய நுணமலாககண முததருமப, நுணமலாககண முததருமப நோய
செய வினைசெயதே, னணமலாககண முததருமய வின்று வினைதீாத
தாய." எ-ம எழுததலைச சீாகளு மொவவாமல வெணடளையாக வாத விரு
தத மிவையெனக காணக. அனறியும பாரதத துளளே மறறொருவகை
விருததங காணபபடும. அஃதெததனமைத தோவெனின முதறறொடை
யடியெதுகை யனறிப பொழிப பெதுகையுமபெறற பினனிரணடாங தொ
டையு மிவவாறே வேறோ ரெதுகைப பெறுமெனறறிக. (வ-று.) "பறப
லரு மததிரதா விறபல வணககியெதிா, சொறபொலி வயபபகழி சிறசில
தொடுததனகாற, பெயகணை யடஙகவிவ னெயகணை விலககிடவு, மொய
கணை யனாநதமிவன மெயகணைய வுநதினனே." எ-து பாரதததுட
பதிமூனறும போா, 56-ம பாடடெனக கொளக ஆகையில விருததமும்
விருதத விகற்பமும வநதவாறு காணக எ-று. (௯க)

250. பதிய மெனப பாவொடு பாவினங்
கதிய மமைபோற கலியல வனவே
வணண மெனப வலிமெலி யிடையொழு
கெணணுருட் டெனமுடு கோநத றாஙக
லகைப்புப புறபபாட டகபபாட் டளபு
பாவு நலிபு தரவு வொரூஉக
குறினெடில சிததிரங கூறுபா டிருபதே.

(இ-ள) பாபபாவினஙகடகும பொதுவிதி யுணாததுதும. மேற
கூறிய விலககண வகையான வரும பாவைநதும பாவின முனனூன
குமாகப பதினேழு வகைச செயயுளும பொதுப பெயராக வடமொழி
யாற பததிய மெனறு வழஙகும. இலககணநூ சிதையினு மிலக்கணப
பாவினடையோ டொபப வருவன வெலலாங கததிய மெனபபடும.
ஆகையிற கொனறை வேநத னெனபது முதலாயின கததிய மெனக
கண்டுணாக. அனறியும பாவிறகும பாவினஙகடகு மேறகும் வணண
மிருபதெனமனூா தொலகாபபியனூா முதலாப பலரோ. அவை யிவையென
வருமாறு. எதுகை முதலடி யெலலாம வலலின மிகுவன வலலிசை
வண்ணமும், மெல்லின மிகுவன மெலலிசை வணணமும, இடையின மிகு
வன இடையிசை வணணமும, மூவினமும விரவி வருவன ஒழுகிசை
வணணமும், பலவை யெணணி வருவன எணணுவணணமும, அராகத
தோடு வருவன உருடடு வணணமும, அராகமாய வருவதனறி யடியின

முதலு மீறுந் தோன்றுமற் றொடாது நீண்டவடியால் வருவன முடுகு வண்ணமும், நேரீற்ற வுரிச்சீர் மிக வந்தேந்திய வோசையின வருவன ஏந்திசை வண்ணமும், நிரையீற்ற வுரிச்சீர் மிகுந்து தூங்கிய வோசையின வருவன தூங்கிசை வண்ணமும், மறுத்தறுத் தியல்வன வகைப்பு வண்ணமும், முடிந்தது போல முடியாதியல்வன புறப்பாட்டு வண்ணமும், முடியாதது போல முடிந்து வருவன அகப்பாட்டு வண்ணமும், அடிதோறு மளபெடை யெதுகை கொண்டு வருவன அளவு வண்ணமும், நூற்பாலுளாத்து வருவன பாவுவண்ணமும், அடிதோறு மெதுகையாக வாய்தங்கொண்டு வருவன நலிபுவண்ணமும், ஓரடிக் கோரடி யிடை விட்டடி யெதுகை யொன்றிவருவன தரவுவண்ணமும், அடிதோறு மோனருத் தொடையோடு வருவன ஒரூஉவண்ணமும், குற்றெழுத் தியைந்து வருவன குறுஞ்சீர்வண்ணமும், நெட்டெழுத் தியைந்து மிகுவன நெடுஞ்சீர்வண்ணமும், நெடிலுங் குறிலும் விரவி வருவன சித்திரவண்ணமு மென்ப பாவண்ண மிருபதும் விளக்கிய வாறுகாண்க. இவற்றிற்கெல்லா முதாரண மீண்டுக் கூறிற் பெருகும். வந்த வழியே காண்க. அன்றியு மிவற்றை நூறாக்கிய விகயனா விரித்தோதினு ரெனக்கொள்க. அவை வருமாறு. தூங்கிசை வண்ணம், ஏந்திசை வண்ணம், அடுக்கிசை வண்ணம், பிரிந்திசை வண்ணம், மயங்கிசை வண்ணம், என்றிவ்வைந்தினையு முதல வைத்து, அகவல்வண்ணம், ஒழுகிசைவண்ணம் வல்லிசைவண்ணம், மெல்லிசைவண்ணம், என்றி நான்கினையு முறழ விருபதாம். இவ்விருபதுடனும், குறில்வண்ணம், நெடில்வண்ணம், வல்லிசைவண்ணம், மெல்லிசைவண்ணம், இடையிசைவண்ணம், என்றிவ்வைந்தினையுங் கூட்டி யுறழ நூறு வண்ணமும் பிறக்குமெனக் கொள்க இவற்றுள், தூங்கிசை வண்ணம், 20; ஏந்திசை வண்ணம், 20, அடுக்கிசை வண்ணம், 20, பிரிந்திசை வண்ணம், 20, மயங்கிசை வண்ணம், 20, ஆக வண்ணம், 100.

தூங்கிசை வண்ண மிருபதாவன —குறிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், வலியகவற் றூங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற் றூங்கிசை வண்ணம், இடையகவற் றூங்கிசை வண்ணம், 5, குறிலொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகற்றூங்கிசை வண்ணம், 5, குறில் வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம்; நெடில் வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலி வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடை வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், 5, குறின் மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், 5, ஆக 20.

ஏகதிசை வண்ண மிருபதாவன.—குறிலகவ லேகதிசை வண்ணம், நெடிலகவ லேகதிசை வண்ணம், வலியகவ லேகதிசை வண்ணம், மெலியகவ லேகதிசை வண்ணம், இடையகவ லேகதிசை வண்ணம், 5, குறிலொழுக லேகதிசை வண்ணம், நெடிலொழுக லேகதிசை வண்ணம், வலி யொழுக லேகதிசை வண்ணம், மெலி யொழுக லேகதிசை வண்ணம், இடை யொழுக லேகதிசை வண்ணம், 5, குறில வலலிசை யேகதிசை வண்ணம், நெடில வலலிசை யேகதிசை வண்ணம், வலி வலலிசை யேகதிசை வண்ணம், மெலி வலலிசை யேகதிசை வண்ணம், இடை வலலிசை யேகதிசை வண்ணம், 5, குறின மெலலிசை யேகதிசை வண்ணம், நெடின மெலலிசை யேகதிசை வண்ணம், வலி மெலலிசை யேகதிசை வண்ணம், மெலி மெலலிசை யேகதிசை வண்ணம், இடை மெலலிசை யேகதிசை வண்ணம், 5, ஆக 20.

அடுக்கிசை வண்ண மிருபதாவன —குறிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலகவ லடுக்கிசைவண்ணம், வலியகவ லடுக்கிசைவண்ணம், மெலியகவ லடுக்கிசை வண்ணம், இடையகவ லடுக்கிசை வண்ணம், 5, குறிலொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், வலியொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், மெலியொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், இடையொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், 5;குறிலவலலிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலவலலிசை யடுக்கிசை வண்ணம், வலிவலலிசை யடுக்கிசை வண்ணம், மெலிவலலிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடை வலலிசை யடுக்கிசை வண்ணம், 5, குறின மெலலிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடின மெலலிசை யடுக்கிசைவண்ணம், வலிமெலலிசை யடுக்கிசை வண்ணம், மெலிமெலலிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடை மெலலிசை யடுக்கிசை வண்ணம், 5, ஆக 20

பிரிந்திசை வண்ண மிருபதாவன:—குறிலகவற பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலகவற பிரிந்திசை வண்ணம், வலியகவற பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியகவற பிரிந்திசை வண்ணம், இடையகவற பிரிந்திசை வண்ணம், 5, குறிலொழுகற பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலொழுகற பிரிந்திசை வண்ணம், வலியொழுகற பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியொழுகற பிரிந்திசை வண்ணம், இடையொழுகற பிரிந்திசை வண்ணம், 5, குறிலவலலிசைப பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலவலலிசைப பிரிந்திசை வண்ணம், வலிவலலிசைப பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிவலலிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், இடைவலலிசைப பிரிந்திசை வண்ணம், 5, குறினமெலலிசைப பிரிந்திசை வண்ணம், நெடினமெலலிசைப பிரிந்திசை வண்ணம், வலிமெலலிசைப பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிமெலலிசைப பிரிந்திசை வண்ணம், இடைமெலலிசைப பிரிந்திசை வண்ணம், 5. ஆக 20.

மயங்கிசை வண்ண மிருபதாவன —குறிலகவன மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவன மயங்கிசை வண்ணம், வலியகவன மயங்கிசை வண

ணம், மெலியகவன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையகவன் மயங்கிசை வண்ணம், 5, குறிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், 5, குறில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலி வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலி வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடை வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், 5, குறின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், 5; ஆக 20. ஆக வண்ணம் நூறும் வந்தவாறு காண்க. வண்ணமென்று தொகையானொன்றும் வகையானெட்டும் விரியானூறுமெனப் பிரித்துச் சொன்னார் கையனார் முதலாகிய வொருசாராசிரியர்.—தொல்காப்பியம்.—"வண்ணந் தாமே நாலைந் தென்ப.—அவற்றுள் பாஅவண்ணஞ் சொற்சீர்த்தாகி நூற்பாப் பயிலும்.—தாஅவண்ணம் இடையிட்டு வந்த வெதுகை யாகும்.—வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்துப் பயிலும்.—மெல்லிசைவண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகுமே.—இயைபு வண்ணம் இடை யெழுத்து மிகுமே.—அளபெடை வண்ணம் அளபெடைபயிலும்.—நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்.—குறுஞ்சீர் வண்ணங் குற்றெழுத்துப் பயிலும்.—சித்திரவண்ணம் நெடியவுங் குறியவு நேர்ந்துவருமே.—நலிபு வண்ணம் ஆய்தம் பயிலும்.—அகப்பாட்டு வண்ணம் முடியாத் தன்மையின் முடிந்ததன் மேற்றே.—புறப்பாட்டு வண்ணம் முடிந்தது போன்று முடியா தாகும்.—ஒழுகு வண்ணம் ஓசையி னொழுகும்.—ஒரூஉவண்ணம் ஒரீஇத் தொடுக்கும்.—எண்ணு வண்ணம் எண்ணுப் பயிலும். அகைப்பு வண்ணம் அறுத்தறுத் தொழுகும்.—தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்.—ஏந்தல் வண்ணஞ் சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும்.—உருட்டுவண்ணம் அராகந் தொடுக்கும்.—முடுகுவண்ணம் அடியிறந் தோடி யதனோ ரற்றே.—வண்ணந் தாமே யிவையென மொழிப." இவைமேற்கோள். எ-று. (௯௨)

இரண்டாமோத்துச் செய்யுளியல் —முற்றிற்று.

மூன்றாமோத்துச் செய்யுண்மரபியல்

Chapter III.—Miscellaneous Verses.

231 செய்யுட் டெரிவுற முத்தகங் குளகந் (ண
தொகைதொடர் நிலையெனத் தொகுதி நான்கவற்று
முத்தகந் தனித்தாய முடியுஞ் செய்யுளே.

(இ-ள்.) மேலவிரித் துரைத்த பாவும் பாவினமுந் தனித்து நின்றுந் தொடுத்து நின்றுந் தன்பொருண் முடிபவருவன செய்யுளெனப்படும். இவ் வுறுப்பினவகையு மிவற்றிற்கியலுந் தன்மையு மீண்டு விளங்குவ தாகையி னிவ்வோத்துச் செய்யுண் மரபெனும் பெயராகும். இதனைப் பாட்டிய லென்மரு முளரெனக் கொள்க. ஆகையின் முத்தகமென்றுங் குளகமென் றுந் தொகைநிலையென்றுந் தொடர்நிலையென்றுஞ் செய்யுளெல்லா நால்வகைப்படுமென்றுணர்க. இவற்றுண் முத்தகச்செய்யு ளென்பது தனியே நின்றொரு பொருளைப் பயின்று முடியும். (வ-று.) வெண்பா.— "மூவா முதலா மூவாளோர் முதலோனைத், தாவாதோர் மூவுலகுந் தாழ்ந் தேற்றத்— தூவாத, பாவடியைப் பாடிப் பரகதி நாஞ்சேரச், சேவடியைச் சேர்ந்து தொழுது.' எ-ம் —"ஞானமே நல்லமைச்சாய நற்கரண நற்ப டையாய்த், தானம விருதாய்த் தவமரணாய்ப் - பானணியாய்க், காவலுற்ற தாய்க்கண் ணருட்குடைக்கீழ்க் கன்னிமையே, யாவலுற்ற தாளு மரசு" எ-ம் பிறவுமன்ன.— தண்டியலங்காரம்.—"செய்யுளென்பவை தெரிவுற விரிப்பின், முத்தகங் குளகந் தொகைதொடர் நிலையென, வெத்திறத் தனவு மீரிரண் டாகும் அவற்றுண், முத்தகச் செய்யுட் டனிநின்று முடியும்." இவை மேற்கோள். எ-று. (க)

252 குளக மொருவினை கொளும்பல பாட்டே.

(இ-ள்.) குளக மாமாறுணர்த்துதும். ஒவ்வொருபாட்டுந் தனவினைக் கொள்ளாமற் பலவேகூடி யொருவினை கொண்டு முடிவன குளகச்செய்யு ளெனப்படும். (வ-று) "கோதொழி மெய்ம்மறைக் குன்றுங் கூடெலாந், தீதொழித் தீர்த்தநன் னதியுஞ் சேர்பொதுப், பாதொழி நாட்டெனப் பவன மூன்றுமுன், வாதொழி திருவில வாழ் வார்சொல் பாழியும்—ஆக்கமே பிணையிலீ ரறத்தின் மாலையு, மூக்கமே புரவியு மூலக் தீர்த்தடு, நோக்கமே வேழமு நொடிப்பின் யானையுந், தாக்கமே லதிர்முகின் முரசின் றன்மையும்.—மீயரிதுதித்தனை விரிப்பதாகையு, நோயரிந்திடி லுணித்தகோ ணமையுங், காயரிதினைத்தபூங் காவிற்காவலுற்ற, தாயரி தினைற்கோன் றசாங்க மெனப்பவே." என விம்மூன்று மொருவினைகொண்டு முடிந்தமையாற் குளகச் செய்யுளெனப்படும் பிறவுமன்ன.— தண்டியலங்காரம் — "குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்." இது மேற்கோள். எ-று. (உ)

253. தொகைநிலைச் செய்யுட் டோன்றக் கூறி
னொருவ னுரைத்தவும் பலரோர் பகர்ந்தவும்
பொருளிடங் காலந் தொழிலென நான்கினும்
பாட்டினு மளவினுங் கூட்டிய தாகும்.

(இ-ள்.) தொகைநிலைச் செய்யு ளாமாறுணர்த்துதும். சூத்திரத்திற்காட்டிய பலவகைத் தொகைப்பாட்டினைந்து வருவன தொகைநிலைச்செய்யு

ளென்பப்படும். ஆகையிற் றிருவள்ளுவப்பயனென்பது—பல் பாட்டாகியு மொருவனா லுரைக்கப்பட்டவதனாற் றொக்கு நின்று தொகைநிலைச் செய்யுளாயிற்று. நெடுந்தொகை யென்பது—பலரா லுரைக்கப்பட்ட தொகைநிலைச் செய்யுள். புறநானூறென்பது—பொருளாற் றொகுத்த தொகைநிலைச் செய்யுள். களவழிநாற்ப தென்பது—இடத்தாற் றொகைநிலைச் செய்யுள். கார்நாற்ப தென்பது—காலத்தாற் றொகைநிலைச் செய்யுள். ஐந்திணை யென்பது—தொழிலாற் றொகைநிலைச் செய்யுள். கலித்தொகை யென்பது—பாட்டாற் றொகைநிலைச் செய்யுள். குறுந்தொகை யென்பது—அளவினாற் றொகைநிலைச் செய்யுள். பிறவுமன்ன. எ-று. (௩)

254. தொடர்நிலைப் பொருளினுஞ் சொல்லினு மாகும்
பொருட்டொடர் நிலைதற் பொருட்டரத் தானே
பற்பல பாட்டாயப் பயனிற் றொடருஞ்
சொற்றொடர் நிலையெனிற் றாக்கந் தாதியே

(இ-ள்) தொடர்நிலைச்செய்யு ளாமாறுணர்த்துதும். பலபாட்டாகிய பொருளானுஞ் சொல்லானுந் தொடர்ந் தொருப்பட்டு வருவன தொடர்நிலைச் செய்யு ளெனப்படும். இவற்று ளொருபொருளை விளக்கத் தம்முட் டொடர்ந்து வரும் பலபாட்டே பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளெனப. இராமாயணஞ் சிந்தாமணி பலவு மிந்நடை யுளவெனக் கொள்க. அன்றியு மொருசெய்யுளிறுதி மற்றொரு செய்யுட் காதியாகச் செய்யு ளந்தாதியோடு தொடுத்து வருவன சொற்றொடர்நிலைச்செய்யு ளெனப. கலம்பக முதலிய விந்நடை யுளவெனக் கொள்க — தண்டியலங்காரம் — "பொருளினுஞ் சொல்லினு மிருவகைத் தொடர் நிலை-செய்யு ளந்தாதி சொற்றொடர் நிலையே" இவை மேற்கோள். எ-று (௪)

255. பொருட்டொடர் நிலையே புகலிற் காப்பியம்
பெருங்காப் பியமெனப் பிரிவிரண் டவற்றுட்
காப்பிய மற்றத னங்கிற் குறைந்தவும்
புராணம் பற்கதை புனைந்தவு மென்ப

(இ-ள்) காப்பியமும் புராணமு மாமாறுணர்த்துதும். கவியாற் பாடப்படுவன வெல்லாங் காப்பிய மாயினும் பொதுவாய் நின்ற பெயரைச் சிறப்பிற் குறுகிப் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளைக் காப்பிய மென்றார். அங்ஙனஞ் சேற்றுண் மலர்வன வெல்லாம் பங்கய மெனப்படு மாயினும் பெயர் தாமரை யொன்றின் மேலாயிற்று. இவை பெருங்காப்பிய மென்றுங் காப்பிய மென்று மிருவகைப் படும். இவற்று ளறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னு நான்கு மொருப்பட்டுத் தோன்ற வுரையா தவற்று ளொன்றும் பலவுங் குறைந்து வருவன காப்பிய மெனப்படும். காப்பியந்தானே பலகதைகளை விளக்கிவரிற் புராண மெனப்படும்.— தண்டியலங்காரம்.—"பெருங்காப்பியமே காப

பிய மென்றும், இரண்டா வியலும் பொருட் டொடா நிலையே - அறமுத லானவினுங் குறைபா டுடையது, காப்பிய மென்று கருதப் படுமே.' இவை பேறிகோள் எ-று (௫)

256 பெருங்காப் பியநிலை பேசுங் காலை
வாழ்த்து வணக்கம் வருபொரு ளிவற்றினொன்
றேற்புடைத் தாகி முன்வர வியன்று
நாற்பொருட் பயக்கு நடைநெறித் தாகித்
தன்னிக ரில்லாத் தலைவனை யுடைத்தாய்
மலைகட னாடு வளநகர் பருவ
மிருசுடர்த் தோற்றமென் றினையன புனைந்து
நன்மணம் புணர்தல் பொன்முடி கவித்தல்
பூம்பொழி னுகர்தல் புனல்விளை யாட
றேம்பிழி மதுக்களி சிறுவரைப் பெறுதல்
புலவியிற் புலத்தல் கலவியிற் களித்தலென்
றின்னன புனைந்த நன்னடைத் தாகி
மந்திரந் தூது செலவிகல் வென்றி
சந்தியிற் றொடர்ந்து சருக்க மிலம்பகம்
பரிச்சேத மென்னும் பான்மையின் விளங்கி
நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விரும்பக்
கற்றோர் புனையும் பெற்றிய தென்ப
கூறிய வுறுப்பிற் சிலகுறைந் தியலினும்
வேறுபா டின்றென விளம்பினர் புலவர்.

(இ-ள்) பெருங் காப்பிய மாமாறுணர்த்துதும். பெருங் காப்பிய மா வதற்குத் தன் பா நாயக னிகரில்லாத னாகவும், அறம்பொரு ளின்பம் வீடென நாற்பொருள் விளைவதற் கேதுவாகவும் வேண்டும். அதன்றிப் பெருங் காப்பியத் துறுப்பாவன —தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொரு ளுணர்த் தலு மென்றிவ் விருவகைச் சிறப்புப் பாயிரமு மிவ்விரண்டிற் கேற் புழி வாழ்த்துங் கூட்டவு மலையுங் கடலு நாடு நகரும் பருவங்களும் பருதி யுதையமு மதியுதையமு மென்றிவற்றின் வருணனையும், நன்மண மாத லும், பொன்முடி சூடலும், பொழிலினு நீரினும் விளையாடலும், பெற்ற சிறுவரும் புலவியுங் கலவியு மென்றிவற்றைப் புகழ்தலும், மந்திரமுந் தூ துஞ் செலவும் போரும் வெற்றியு மென்றிவற்றைத் தொடர்ந்து கூற லும், பெருங்காப்பியத் துறுப்பாம் இவற்றுட் சில குறையினுங் குறை யன்றென வுணர்த்தனர் கற்றோர். சொல்லப்பட்ட வுறுப்பெல்லாம் வேறு வேறியச் சருக்க மாகவு மிலம்பக மாகவும் பரிச்சேத மாகவும் பிரிந்து முடி யும். சருக்க மெனினும் படல மெனினு மொக்கும். இவற்றுள் தொ

டுத்த பொருள் பலவாகப் பிரித்துத் தருவன சருக்கம் படல முதலாயின அங்ஙனங் கம்பன் சீதை மணக்கதை மிதிலைகாண் படலத்திற் றொடங்கிப் பலபிரிவாக வகுத்துப் பதினைந்தாம் படலத்தின் முடித்தவாறு காணக. இலம்பகமோ வெனிற் றொடுத்த பொருள் பிரிவிரிவின்றி யொன்றாயத் தருமெனக் கொள்க. அங்ஙனஞ் சிந்தாமணியிற் காந்தருவதத்தை முதலெண்மர் மணக்கதை யொவ்வோ ரிலம்பகத்திற் றொடுத்து முடித்தது காண்க. அன்றியுஞ் சுவையும் பாவமும் விரும்ப வென்பது வீர மிழிவச்சம் வியப்பலங்கார முருத்திர நகையென வெண்வகைப் பாடுகள் சுவையெனவு மவற்றைக் காட்டுங் குறிப்புகள் வடமொழியிற் பாவமெனவுங் கொள்க. எ-று (௬)

257. பிள்ளைக் கவியின் பெற்றியைக் கூறச்
சுற்ற வகுப்பொடு தெய்வங் கொலைகாப்ப
வொற்றைப் படமூன் றொழி மூவே
ழீறாய் மதியினு மைந்தே ழாண்டினுங்
காப்புச் செங்கீரை தாலச் சப்பாணி
முத்த வாரானை யம்புலி சிறுபறை
சிற்றில் சிறுதே ராடவாகக் கேக்கடை
மூன்றொழித் தரிவையாகக் காங்கழங் கம்மானை
யூச லென்றிவை யவ்விரு பாற்குப்
பத்துப் பாவொவ் வொன்று விருத்தம்
பப்பத் தாகப் பாட லென்ப.

(இ-ள்) பிள்ளைக்கவியாமாறுணர்த்துதும் பிள்ளை பிறந்த மும்மாத முதற் கொண் டிருபத் தொன் றெல்லையாக வைத்தவற்று ளொற்றைப் படக் கிடந்த மூன் றைந் தே ழொன்பது பதினொன்று பதின்மூன்று பதினைந்து பதினேழு பத்தொன்ப திருபத்தொன் றென்ப பத்துமாதங்களினு மன்றி யைந்தா மாண்டினு மேழா மாண்டினு முன்னாகக் கத்தக்க பிள்ளைக் கவியிற் சுற்றத்தோடு பாநாயகனைத் தெய்வங் கொலை யகற்றிக் காப்ப வென்று காப்பே முதலுறப் பன்றிச் செங்கீரையுந் தாலுஞ் சப்பாணியு முத்தமும் வாரானையு மம்புலியு மென் றிவ்வேழு மாந்தர்க்கு மாதர்க்கும் பொதுவாய் நிற்ப, சிறுபறையுஞ் சிற்றிலுஞ் சிறு தேருமென மூன்று டவாகும், நீம்புன லம்மானை யூசலென் றிவை யாடலென மூன்றரிவை யாகும், சிறப்பா யொவ்வொரு பாற்குப் பத்துப்பாக வொவ்வோ ருறுப்புப் பத்து விருத்தமாகப் பலசந்தமாய் நடக்கும் பிள்ளைக்கவி யெனக் கொள்க. பிள்ளைக்கவி யெனினும் பிள்ளைத்தமிழெனினு மொக்கும். அன்றியுங், கழங் கென்பதை யபிடேக மென்மரு முளரே. உதாரணம் வந்த வழியே காண்க. எ-று. (எ)

258 கலமபகத துடபுயங கைககிளைத தவமே
காலமவண் டமயானை காறறுப பாணன
குறஞசித திரஙகல குளிாதழை சமபிரத
மறநதூா தூசன மதஙக மடககென
விரவிழூ வாறும வேணடு முறுபபா
வொருபோகு வெணபா வுடனகலித துறையிலை
நிரையே முதறகண ணினறுபிற கலநதவைம
பாததுறை விருதத மநதாதி வருமே
வநதா லீசாககு வருநூறு முனிமெயயாக்
கைநதஂகு மரசாக காநதொண ணூறு
மமைச்சாக கெழுபது மைமபதும வணிகாக
கமைநத வேளையோாக காறைந தளவே,

(இ-ள.) கலமபக மாமாறுணாததுதும. புய முதலாக மடககீருகக இடநத மூவாறுறுபபு முனனும பினனுந தமமுட கலநது வரவே நடககுங கலமபக மெனக கணடோாக. அதுவே வழஙகும பாடடியாதோ வெனின முதறகண ணொருபோகும - வெணபாவுங - கலிததுறையு மிவைமூன ெறு முஙகு மாறுமல வநத பினனா, வெணபா-வககவல-கலிபபா-வஞசிபபா-மரு டபா-வென வைவகைப பாவும, வஞசித துறையும, கலிததுறையும, பல வகை விருததமுந தமமுட கலநது வரபபெறும வரினுமொரு செயயு ளீறறுமொழி மறறொரு செயயு ளாதியாகவு மாதிச செயயுண முதன மொழியீறறுச செயயுட் கடை மொழி யாகவும வநதநதாதி வருமெனக கொளக இவறறு ளொருபோகெனபது —மயஙகிசைக கொசசகக கலி பபா வெனறுணாக. ஆகைபி விது நடககுந தனமையை 234-ஞ சூததி ரததுட காணக அனறியு மிமமுறை நடககுங கலமபகத தளவியாதோ வெனில வாமனோாககுக குறையாத வொருநூறு பாடடாகவும, முனிவ ாககு மநதனாககு மைநது குறைததுத தொணணூற றைநதாகவும, அரசா ககுத தொணணூறாகவும, மநதிரி தளககுததாவுக கெழுபதாகவும, வணி காக கைமபதாகவும, ஒழிநத மறறையவாக கொரு முபபதாகவும வருமெ னக கொளக எ-று (அ)

259. பரணிக காயிரம பகடு கொன்ற
தெரிவருந தலைவனுயத தேவவாழத தாதி
கடைதிறப புஙகனல காய்நிலம பாலையும
புடை யிற காளி பொலிநத கோயிலும
பேயோடு காளி பேயகள காளியோ
டோபில வுணாததலி லோாநதவன கீாததி

புகறலு மவன்வழிப் புறப்பொருட் டோன்றவு
மிகவெஞ் சமரும் விரும்பலு மென்றிவை
யளவடி முதற்பல வடியா னீரடி
யுளபஃ றாழிசை யுரைப்பது நெறியே.

(இ-ள்.) பரணி யாமாறுணர்த்துதும் போர்முகத் தாயிரம் யானையைக் கொன்ற வீரனே பாட்டு நாயகனாகக் கொண்டு பரணிக் குறிப்பெனக் கடவுள் வாழ்த்துங் கடைதிறப்பும் பாலைநிலமுங் காளிகோயிலும் பேய்களோடு காளியுங் காளியோடு பேய்களுஞ் சொலல், சொல்லக் கருதிய நாயகன் சீர்த்தி விளங்கலு மவன் வழியாகப் புறப்பொருட் டோன்ற வெம்போர் வழங்க விரும்பலு மென்றிவையெல்லா மிருசீர் முச்சீரடி யொழிந்தொழிந்த மற்றடியாக வீரடிப் பஃறாழிசையாயப் பாடிய செய்யுளே பரணி யெனப்படும். எ-று. (க)

260. உலாவென மலைநதி யூர்நா டூர்மாலை
குலாவிய பரிகரி கொடிமுர சுயர்கோ
லியைந்த தசாங்கமு மேழ்பருவத்தார்
வியந்து தொழுதலும் வேண்டுறப் பாயக்
கலிவெண் பாவாற் குலமகற் புகழ்தலே.

(இ-ள்.) உலா வாமாறுணர்த்துதும். மலையும்-யாறும்-நாடும்-ஊரும்-மாலையுங்-குதிரையும்-யானையுங்-கொடியு-முரசுஞ்-செங்கோலு மென்விந் தசாங்கம் பத்துறுப்பாக விரிவாய் விளக்கி, யவை யத்துணையு முடைய வுயர்ந்த குலமகனெடுந்தெரு வருகையிலவனைக்கண்ட வயதேழும்-பதினொன்றும்-பதின்மூன்றும்-பத்தொன்பது-மிருபத்தைந்து-முப்பத்தொன்று - நாற்பது முள்ள பேதை - பெதும்பை-மங்கை-மடந்தை-யரிவை-தெரிவை-பேரிளம் பெண் ணென வெழுவகைப் பருவமாத ருளமவியந் தவனைத்தொழுதலும், மற்றேற் றேழுறுப்பாக விளக்கிக் கலிவெண்பாவாற் பாடிய செய்யு ளுலா வெனக் கொள்க. கலிவெண்பா வருந்தன்மையை 235-ம். சூத்திரத் துட் காண்க. எ-று. (க0)

261 மடலெனப துலாப்போல வழங்கினுங் கண்ட
மடவார் மயலும் வருந்தலை மகன்பெயராப்
படமாறு வெதுகையும் பகர்த லுரித்தே.

(இ-ள்,) மடலாமா றுணர்த்துதும். உலாவுறுப் பனைத்தும் பாட்டுடைத் தலைவனைக் கண்ட மாதாகக் கெழுமினி னிய காதலு மற்றேறுறுப்பாகக் கூட்டி யவன்பெய ரெதுகையாகக் கொண்டோ ரெதுகையோடு பாவெல்லாம் வந்துலாப்போலக் கலிவெண்பாவாற் பாடிய செய்யுண் மடலென வழங்கும். எ-று. (கக)

262. அங்க மாலையே யங்க வருப்பெலாம்
பாதாதி கேசமுங் கேசாதி பாதமுங்
கலிவெண்பா வாதல் வெளிவிருத்த மாதல்
வலித்தெனப் புகழ்ந்து வருத்த செய்யுளே.

(இ-ள்) அங்கமாலை யாமாறுணர்த்துதும். கலிவெண்பா வாலாயினும் வெளிவிருத்தத்தாலாயினு முடலிலுள்ள வுறுப்பெலா மொவ்வொன்றாக விரித்துப் புகழ்ந்துபாடிய செய்யு ளங்கமாலையெனப்படும் அவற்றுட் பாதந் தொட்டு மேலேறித் தலைமயி ரளவும் புகழ்வது பாதாதி கேசமெனவும், சிரந் தொட் டிறங்கிப் பாதத்தளவும் புகழ்வது கேசாதிபாத மெனவும் வழங் கும் எ-று (௬௨)

263. சின்னப்பூ வெனத்தெளி நேரிசை வெண்பா
நூறுதொண்ணூ றெழுப தைம்பதா றைந்துமாய்ப்
பாடித் தசாங்கம் பற்றிப் புகழ்வதே.

(இ-ள்) சின்னப்பூ வாமாறுணர்த்துதும் மலைமுதற் றசாங்கத் தினைம் பொருளையு நேரிசை வெண்பாவாலே சூத்திரத்துட் காட்டிய வளவொடு பாடிய செய்யுளே சின்னப் பூவென வழங்கும். அன்றியுந் தசாங்கத் தோவ் வொருபொரு ளொவ்வொரு வெண்பாவாகப் பத்துப்பாட்டுமா மங்களம் பாடியசெய்யுள் தசாங்க மெனப்படும். எ-று. (௬௩)

264. ஒருபா வொருபதா முரைப்பரும் வெண்பா
வகவல் கலித்துறை யவற்று ளொன்றுறப்
பதெனப் பாடிப் பகுத்த செய்யுளே.

(இ-ள்) ஒருபா வொருபதா மாறுணர்த்துதும் எப்பொருண் மேலும் பத்து வெண்பாவாயினும், பத்துக்கலித்துறையாயினும், பத்தாசிரியப்பாவா யினும், பாடியசெய்யு ளொருபா வொருப தெனப்படும். எ-று. (௬௪)

265. இருபா விருபதா மிணைந்த நாலைந்தாய
வெள்ளை யகவல் விரவிப் பாடலே.

(இ-ள்.) இருபா விருபதா மாறுணர்த்துதும். வெண்பாவு மகவலு முறையே கலந் தோரிருபது பாவான முடித்த செய்யு ளிருபா விருப தெனப்படும்.எ-று. (௬௫)

266. ஆற்றுப் படையென்ப வாற்றெதிர்ப் படுத்திய
புலவர் பாணர் பொருநர் கூத்தர்
பலபுக ழகவற் பாவொடு பாடலே.

(இ-ள்.) ஆற்றுப்படை யாமாறுணர்த்துதும் ஒருவனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தப் புலவரும் பாடுவரும் பொருநருங் கூத்தரு மென் றிவரிடங்களு

மாதலிவரு ளொருவகுப பாதல் வழியெதிரபபடடதாகப புகழ்ந தாசிரியப பாவாற பாடுவ தாறறுபபடை யெனககொள்க. எனவே. ஆறெனினும வழி யெனினு மொககும். படையெனினும படுதத லெனினு மொககும். எ-று ()

267. வருக்க மாலையாம வருகக வெழுத்தென
வுயிரோடு க ச த ந ப ம வ வெணவெண்
வரிமுதல வநது வருமெண ணைகவலே.

(இ-ள) வருககமாலை யாமாறுணாததுதும வருகக வெழுதவெனக கூறிய வெணபரி யெழுதது முதறகணவந தெடடகவலை யெபபொருண மேலும பாடிய செயயுள வருக்க மாலையெனபபடும. ஆகையி லிஙகண வரு கக வெழுததெனப படுவன மொழி முதறகண வருமெழுத தாமாயினு மவ றறுள ஞவவரி யவ்வரி மிக வழஙகாமையா னிஙக ணொழிநதன. எ-று (கஎ)

268. மாலையே யகவலால் வழஙகு மவறறுட
டானைபோா வெறறி தனிததனி புகழவது
தானை வஞசி வாகையென மூனறும.

(இ-ள) மூவகைமாலை யாமாறுணாததுதும பலநேரிசை யாசிரியபபா வொடு நாலவகை வீரததானையைப புகழவது தானைமாலை யெனவும, பகை வரைாத தாககசசெலலும வீரததைப புகழவதே வஞசிமாலையெனவும, பகை வரைச செகுததுககொணட வெறறியைப புகழவது வாகைமாலை யெனவும, வழஙகும ஆகையிற குததிரததுண மாலையெனபது முதனிலைத தீவகமாக நினற தெனக கணடுணாக எ-று (கஅ)

269. புகழசசி மாலையாம பூஙகுழ லாரை
யிகழசசியில குலமியை வஞசி பாட
ஞம மாலையா நமபிகட புகழ்தலே.

(இ-ள) புகழசசிமாலை நாமமாலையாமாறுணாததுதும தன்னுரிசசீருந தளையு மனறிப பிறவறறையுங கூடடிய வடிகள கலநது வரும வஞசிபபா வாறகுலபபெயா விளங்கித தோனற மாதரைப புகழவது புகழசசிமாலையெ னவு மஙகண மாநதரைப புகழவது நாமமாலை யெனவும வழஙகும எ-று. ()

270. செருககள வஞசியாஞ செருமுகத தாயவை
சுருக்கிய வஞசி தொடுததுப பாடலே.

(இ-ள) செருககளவஞசி யாமாறுணாததுதும. தோ-கரி-பரி-பதாதி- யென விருபடை நாறருவை யெதிாததுக கலைக டொடுததலு மடுதது வளை வே லெறிதலுங கலநது கைவாள வீசலும வலமிடம வளைத்ததேரும வெரு வுறச சினதத களிறுந் தூசெழபபாயநதபரியு மொலிமிகப பொருதபதாதியு மிவையுமிவறறொடுபோாககளத தாயின யாவுந தோனறப பறபல வஞசிப பாவொடு தொடுதத செயயுளே செருககளவஞசி யெனபபடும எ-று ()

271 வரலாறறு வஞசியாம வலலறமுத ஞனகும
வருமா றுணாதது வஞ்சி பாடலே.

(இ ள.) வரலாறறுவஞசி யாமாறுணர்த்துதும அறம பொருளினபம வீடென நானகு மாமாறுணாததி வஞசிப பாவான முடிநத செயயுளே வரலாறறு வஞசி யெனபபடும. எ-று. (உக)

272 நானமணி மாலையே நாறபதந தாதியாயத
தானமணிக கோததன தநதனமன விருததமே.

(இ-ள.) நானமணிமாலை யாமாறுணாததுதும. கழிநெடிலடியால வரு மாசிரிய விருதத மநதாதியா யொரு நாறபது மாகத தொடுதத செய யுளே நானமணிமாலை யெனபபடும. மனவிருதத மெனினு மாசிரிய விரு தத மெனினு மொககும. எ-று. (உஉ)

273. விருதத விலககணம விளமபுங காலைக
குடையூா நாடுகோல பரிகரி விலவடி
வாளவே லொனபான வகுபபுமன விருதத
மீனாந தவவவற றியறபெயா கொளளுமே.

(இ ள.) விருதத விலககண மாமாறுணாததுதும. பாடடுடைத தலை மகனுடைய குடையு-மூரு-நாடுஞ-செஙகோலுங-குதிரையும-யானையும-வி லலும-வாளும-வேலு-மெனறிவ வொனப துறுபபும விளஙகித தோனறப புகழநதொவவொரு வகுபபிறகுப பததாசிரிய விருதத மாகப பாடவே விரு தத விலககண மெனும பெயாபெற றுவவொரு வகுபபுத ததத முறுபபி யற பெயராக கொணடு வழஙகும. அஙஙனங குடைவிருதத மூாவிருதத நாட்டு விருததம பிறவுமனன எ-று (உங)

274 அட்ட மஙகல மெடடுமென விருததங
கவிதொறுந தெயவங காபபவென் றுரைபபது
நவமணி மாலையந நடைய வெனப.

(இ-ள) அடடமஙகல நவமணிமாலை யாமாறுணாததுதும பாடடு டைத தலைவனைககவி கவிதோறுந தெயவங காபபவென றுசிரிய விருதத மெடடாக முடிவ தடட மஙகல மெனவு மொனபதாக முடிவது நவமணி மாலை யெனவும வழஙகும. எ-று (உச)

275 பலசநத மாலை பபபத தொருசநதஞ
சிலவந தாதியாயச செபபுமன விருததமே.

(இ-ள) பலசநதமாலை யாமாறுணாததுதும அநதாதியாக நூறுசிரிய விருததம பாடி பபபததொவவொரு சநதமாகத தொடுதத செயயுளே பல சநதமாலை யெனபபடும எ று (உரு)

276. ஊச லென்ப வூசலாய்க் கிளையள
வாசிரிய விருத்த மாகப் பாடலுங்
தன்னொளி வருங்கலித் தாழிசைப் பாடலும்
வண்ணக முதற்கண் வரினு மியல்பே.

(இ-ள்) ஊச லாமாறுணர்த்துதும். ஊசலைப் பாடிய பாட்டுடைத் தலைமகனைச் சுற்றத்தாரனவாக வாசிரிய விருத்த மாயினுங் கலித்தாழிசை யாயினும் பாடுவ தூச லெனப்படும். அவற்றின் முதற்கண் வண்ணக மொன்று வரினு மியலு மென்றுணர்க. வண்ணக மெனினு மராக மெனினு முடுகிய லெனினு மொக்கும் எ-று. (உசு)

277. கோவையே யகப்பொருட் கூறுபா டிசைப்பட
நாவலர் கலித்துறை நானூ றுரைத்தலே.

(இ-ள்) கோவை யாமாறுணர்த்துதும். பொருளதிகாரத்தின் கண்ணே காட்டிய தன்மையிற் களவு, கற்பென விருபாலுடைய வகப்பொருட் டுறைக ளெழும் விளக்கக் கலித்துறை நானூறுகப் பாடித் தொடுத்த செய்யுள் கோவை யெனப்படும் எ-று (உஎ)

278. இரட்டை மாலையா மிணைந்த பப்பத்தாய
வெண்பா கலித்துறை விரவிப் பாடலே

(இ-ள்) இரட்டை மாலை யாமாறுணர்த்துதும் எப்பொருண்மேலு முறைமைய கலந்த பத்து வெண்பாவும், பத்துக் கலித்துறையும் வருவ திரட்டைமாலை யெனப்படும் எ-று (உஅ)

279 மணிமாலை வெண்பா வகைநா லைந்துட
னிணையாயக் கலித்துறை யிரட்டைப் பாடலே

(இ-ள்.) மணிமாலை யாமாறுணர்த்துதும் எப்பொருண் மேலும் வெண்பா விருபதும், கலித்துறை நாற்பதும் கலந்து வருவது மணிமாலை யெனப்படும் எ-று. (உகூ)

280. பன்மணி மாலை பன்னிறக் கலம்பகத்
தொருபோ கம்மானை யூச லிவைநீத்
தகவல் வெள்ளை யருங்கலித் துறையென
றவைசெறி நூறந் தாதியாய் வருமே

(இ-ள்) பன்மணிமாலை யாமாறுணர்த்துதும். மேலே காட்டியகலம்பகத்தின் முகத்து வரு மொருபோகு மம்மானையு மூசலு மென்றிம்மூன்றொழித்த தொழிந்த கலம்பக வுறுப்புடைத்தாகி வெண்பா வகவல் கலித்துறை யென்றிம்மூவகைப் பாட்டா னூறுகவு மந்தாதி யாகவு முடிந்த செய்யுள் பன்மணிமாலை யெனப்படும். எ-று. (ரு௦)

281. மும்மணிக் கோவையே முப்பதந் தாதியா
யகவல் வெள்ளை கலித்துறை முறைவரு
மும்மணி மாலையா முறைமாறி வெள்ளை
கலித்துறை யகவல் கதிபெறுஞ் செய்யுளே

(இ-ள்) மும்மணிக்கோவையு மும்மணிமாலையுமாமாறுணர்த்துதும். அந்தாதி யாகவு முப்பது பாட்டாகவு மகவல்-வெண்பா-கலித்துறை யென விம்மூன்று மிம்முறையானே தொடுத்து வருவது மும்மணிக் கோவை யெனப்படும். அங்ஙன மம்மூவகைப் பாட் டொழுங்குமாறி வெண்பா-கலித்துறை-அகவலாக-தொடுத்து வருவது மும்மணிமாலையெனப்படும். எ-று. ()

282 இணைமணி மாலை யிணைவெண்பாக் கலித்துறை
யகவன மனவிருத்தந் தொடர்நூ றியம்பலே
யலங்கார பஞ்சக மந்நால் வகைப்பாக்
கலந்தவை யைந்தாய்க் கதிபெறப் பாடலே.

(இ-ள்) இணைமணிமாலையு மலங்காரபஞ்சகமு மாமாறுணர்த்துதும். வெண்பா-கலித்துறை ஆசிரியப்பா-ஆசிரியவிருத்தமென-இந்நான்குங் கலந்து நூறாக வருவ திணைமணிமாலை யெனவு மந்நால்வகையு மைவகைக்கோர்ந்த பாட்டாக வருவ தலங்கார பஞ்சக மெனவும் வழங்கும். எ-று. (௫௨)

283 பாப்பொரு ளளவாதி பலபெய ருளபிற.

(இ-ள்) செய்யுட்குப் பொதுவிதி யுணர்த்துதும். மேற்கூறியவற்றை யன்றிப் பாவானும் பொருளானு மளவானு முதலிய காரணங்களானும் வேறுபட்ட பெயர்பெறுவனவுள வெனக்கொள்க. அங்ஙன மாசிரியமாலை, வெண்பாமாலை, முதலிய பலவும் பாவாற் பெயரைப் பெற்றன. தாராகிய கொடிப் படையைப் பாடலிற் றூமாலையுங் கார்முதலாறு பருவங்களைப் பாடலிற் பருவமாலையு மினியவு மின்னாவும் பாடலி னிருமொழிமாலையு முதலிய பலவும் பொருளாற் பெயரைப் பெற்றன. நயனப்பத்தும், பயோதரப்பத்து, மினியநாற்பது, மின்னாநாற்பது முதலிய பலவும் பொருளானு மளவானும் பெயரைப் பெற்றன. சூத்திரத்துட் பிறவென்ற மிகையான் மற்றைப் பிரபந்தங்கள் வருமாறு

ஐந்திணைச் செய்யுள் —புணர்தன் முதலிய வைந்துரிப் பொருளும் விளங்கக் குறிஞ்சி முதலிய வைந்திணையினையுங் கூறுவது.

வருக்கக் கோவை —அகர முதலாகிய வெழுத்துவருக்க மொழிக்கு முதலா மெழுத்து முறையே காரிகைத் துறைப் பாட்டாகப் பாடுவது.

அநுராக மாலை —தலைவன் கனவினக ணொருத்தியைக் கண்டு கேட் டுணர்வோத் தினிமையுறப் புணர்ந்ததைத் தன்னுயிர்ப் பாங்கற் குரைத்ததா கநேரிசைக் கலிவெண்பாவாற் கூறுவது.

பெருமகிழ்ச்சி மாலை — தலைவியினழகு குணமாகக்குஞ் சிறப்பினைக் கூறுவது.

மெய்க்கீர்த்திமாலை — சொற்சீரடி யென்னுங் கட்டளைச் செய்யுளாற் குலமுறையிற் செய்த கீர்த்தியைக் கூறுவது.

காப்பு மாலை — தெய்வங் காத்தலாக மூன்று செய்யுளானும் ஐந்து செய்யுளானும் ஏழுசெய்யுளானும் பாடுவது.

வேனின் மாலை — வேனிலையு முதிர் வேனிலையுஞ் சிறப்பித்துப் பாடுவது.

வசந்த மாலை — தென்றலை வருணித்துப் பாடுவது.

தாரகை மாலை — அருந்ததிக் கற்பின் மகளிர்க்குள்ள வியற்கைக் குணங்களை வகுப்பாற் கூறுவது. தூசிப்படையி னணியைப் புகழ்ந்த வகுப் பென்பாரு முளர்.

உற்பவ மாலை — திருமால் பிறப்புப் பத்தனையு மாசிரிய விருத்தத்தாற் கூறுவது.

தண்டக மாலை — வெண்பாவான் முந்நூறு செய்யுட் கூறுவது. இதுவே புணர்ச்சிமாலை யெனவும் படும்.

வீரவெட்சிமாலை — சுத்த வீரன் மாற்றா ரூரிற் சென்று பசுநிரைகோடற்கு வெட்சிப் பூமாலை சூடி யவ்வண்ணம் போய் நிரைகவர்ந்துவரி லவனுக்கு முன்பு தசாங்கம் வைத்துப் போய் வந்த வென்றி பாடுவது.

வெற்றிக்கரந்தை மஞ்சரி — பகைவர் கொண்ட தந்நிரை மீட்டோர் கரந்தைப் பூமாலை சூடிப் போய் மீட்பதைக் கூறுவது.

போர்க்கெழுவஞ்சி — மாற்றார்மேற் போர் குறித்துப் போகின்ற வயவேந்தர் வஞ்சிப் பூமாலை சூடிப் புறப்படும் படையெழுச்சிச் சிறப்பை யாசிரியப்பாவாற் கூறுவது.

காஞ்சி மாலை — மாற்றா ரூர்ப்புறத்துக் காஞ்சிப்பூமாலை சூடியூன்றலைக் கூறுவது.

நொச்சி மாலை — புறத்தூன்றிய மாற்றார்க் கோடலின்றி நொச்சிப் பூமாலைசூடித் தன் மதில்காக்குந் திறங்கூறுவது.

உழிஞைமாலை — மாற்றா ரூர்ப்புறஞ்சூழ வுழிஞைப் பூமாலை சூடிப் படை வளைப்பதைக் கூறுவது.

தும்பை மாலை. — மாற்றாரொடு தும்பைப் பூமாலை சூடிப் பொருதலைக்கூறுவது.

வாதோரணமஞ்சரி — கொலைபுரி மதயானையை வயப்படுத்தி யடக்கினவாகட்டும், எதிர்பொரு களிற்றை வெட்டி யடக்கினவாகட்டும், பற்றிப் பிடித்துச் சேர்த்தவாகட்டும், வீரப்பாட்டின் சிறப்பை வஞ்சிப் பாவாற் றொடுத்துப் பாடுவது.

எண் செய்யுள்:—பாட்டுடைத் தலைவனூரினையும் பெயரினையும் பத்து முதலாயிர மளவும்பாடி யெண்ணாற் பெயர் பெறுவது.

ஒலியலந்தாதி.—பதினாறுகலை யோரடியாக வைத்திங்ஙன நாலடிக் கறுபத்து நாலுகலை வருவதுபோல சந்தமாக வண்ணமுங் கலைவைப்புந் தவறாம லந்தாதித்து முப்பது செய்யுட் பாடுவது. சிறுபான்மை யெட்டுக் கலையாலும் வரப் பெறும். அன்றியும், வெண்பா-அகவல்-கலித்துறை-ஆகிய விம்மூன்றையும் பப்பத்தாக வந்தாதித்துப் பாடுவதுமாம்.

பதிற்றந்தாதி.—பத்துவெண்பா பத்துக்கலித்துறைப் பொருட்டன்மை தோன்ற வந்தாதித்துப் பாடுவது.

நூற்றந்தாதி.—நூறுவெண்பாவினாலேனு நூறுகலித்துறையினாலேனு மந்தாதித் தொடையாற் கூறுவது.

வளமடல்.—அறம்பொரு ளின்பமாகிய வம்முக் கூறுபாட்டின் பயனை யெள்ளி, மங்கையர் திறத்துறுங் காமவின்பத்தினையே பயனெனக் கொண்டு, பாட்டுடைத் தலைமகனியற் பெயர்க்குத் தக்கதை யெதுகையாக நாட்டி யுரைத்த வவ்வெதுகைப் பட்டத் தனிச் சொல்லின்றி யின்னிசைக் கலிவெண்பாவாற் றலைமகனிரந்து குறைபெறாது மடலேறுவதா யீரடி யெதுகை வரப்பாடுவது.

கண்படைநிலை.—அரசரு மரசரைப்போல்வாரு மவைக்கண் ணெடிது வைகியவழி மருத்துவரு மமைச்சரு முதலியோ ரவர்க்குக் கண்டுயில் கோட்டலைக் கருதிக் கூறுவது.

துயிலெடைநிலை.—தன் வலியாற் பாசறைக் கண்ணொரு மனக்கவற்சி யின்றித் துயின்ற வரசர்க்கு நல்ல புகழைக் கொடுத்தலைக் கருதிய சூதர் துயிலெழுப்புத லாகப் பாடுவது.

பெயரின்னிசை.—பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரினைச் சார இன்னிசை வெண்பாவாற் றொண்ணூறேனும், எழுபதேனும், ஐம்பதேனும் பாடுவது.

ஊரின்னிசை.—பாட்டுடைத் தலைவனூரினைச்சார வின்னிசை வெண்பாவாற் றொண்ணூறேனு மெழுபதேனு மைம்பதேனும் பாடுவது.

பெயர்நேரிசை.—பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரினைச்சார நேரிசை வெண்பாவாற் றொண்ணூறேனு மெழுபதேனு மைம்பதேனும் பாடுவது.

ஊர்நேரிசை:—பாட்டுடைத் தலைவனூரினைச்சார நேரிசை வெண்பாவாற் றொண்ணூறேனு மெழுபதேனு மைம்பதேனும் பாடுவது.

ஊர்வெண்பா.—வெண்பாவானூரைச் சிறப்பித்துப் பத்துச்செய்யுட் கூறுவது.

விளக்குநிலை:—வேலும் வேற்றலையும் விளங்கா தோங்கியவாறு போலக் கோலொடு விளக்கு மொன்றுபட டோங்குமா றோங்குவதாகக் கூறுவது.

புறநிலை.—நீவணங்குந் தெய்வ நின்னைப் பாதுகாப்ப நின்வழி வழிசிறு வதாக வெனக் கூறுவது.

கடைநிலை:—சான்றோர் சேணிடை வருதலாற் பிறந்த வருத்தந் தீர வாயில் காவலனுக்குத் தன் வரவினைத் தலைவர்க் கிசையெனக் கடைக்கணின்று கூறுவது.

கையறு நிலை.—கணவனொடு மனைவி கழிந்துழி யவர்கட்பட்ட வழிவுப் பொருளெல்லாம் பிறர்க்கறிவுறுத்தித் தாமிறந்து படாதொழிந்த வாயத்தாரும் பரிசில் பெறும் விறலியருந் தனிப் படருழந்த செயலறுநிலையைக் கூறுவது.

தசாங்கப்பத்து.—நேரிசை வெண்பாவாலரசன் படைத்த தசாங்கத்தினைப் பத்துச் செய்யுளாற் கூறுவது.

தசாங்கத்தயல்.—அரசன் றசாங்கத்தினை யாசிரிய விருத்தம் பத்தினாற் பாடுவது.

அரசன் விருத்தம்.—பத்துக் கலித்துறையு முப்பது விருத்தமுங் கலித்தாழிசையுமாக மலை - கடல் - நாடு - வருணனையும், நில - வருணனையும், வாண்மங்கலமும், மீத்தணையங்கலமும் பாடிமுடிப்பது. இது முடிபுனைந்த வேந்தற்காம்.

நயனப்பத்து.—கண்ணினைப் பத்துச் செய்யுளாற் கூறுவது.

பயோதரப் பத்து.—முலையினைப் பத்துச் செய்யுளாற் கூறுவது.

கைக்கிளை.—ஒருதலைக்காமத்தினை யைந்து விருத்தத்தாற் கூறுவது. அன்றி வெண்பா முப்பத்திரண்டு செய்யுளாற் கூறுவதுமாம்.

மங்கலவள்ளை.—உயர்குலத் துதித்த மடவரலை வெண்பா வொன்பதாலும் வருபொன்பதாலும் பாடுவது.

தூது.—ஆண்பாலும் பெண்பாலு மவரவர் காதல் பாணன் முதலிய வுயர்திணை யோடுங் கிளிமுதலிய வஃறிணை யோடுஞ் சொல்லித் தூது போய் வாவெனக் கலிவெண்பாவாற் கூறுவது.

நாற்பது.—காலமு மிடமும் பொருளுமாகிய விவற்று ளொன்றனை நாற்பது வெண்பாவாற் கூறுவது.

குழமகன்.—கலிவெண்பாவான் மாதர்கட்டங்கையிற் கண்ட விளமை தத்தலையுடைய குழமகனைப் புகழ்ந்து கூறுவது.

தாண்டகம்:—இருபத்தேழெழுத்து முதலாக வுயர்ந்த வெழுத்தடியினவா யெழுத்துங் குருவு மிலகுவு மொத்து வருதன் அளவியற் றாண்டக மெனவும், எழுத்தொவ்வாது மெழுத்தல கொவ்வாதும் வருதன் வழித்தாண்டக மெனவும் படும்.

பதிகம்.—ஒரு பொருளைக் குறித்துப் பத்துச் செய்யுளாற்

சதகம்.—அகப்பொருளொன்றன் மேலாதல் புறப்பொருளொன்றன் மேலாதல் சிறப்பித்து நூறு செய்யுட் கூறுவது.

செவியறிவுறூஉ — பொங்குத லின்றிப் புரையோர் நாப்பணவிதல் கடனென்ன வவையடக் கியற் பொருளுற வெண்பா முதலு மாசிரிய மிறுதியுமாகக் கூறுவது.

பவனிக்காதல் —உலாக்காட்சியா லெய்திய காமமிக்கா லவை பிறரொடு முனைந்து வருந்துவது.

குறத்திப்பாட்டு —தலைவன் பவனி வரவு, மகளிர் காமுறுதல், மோகினி வரவு, உலாப்போந்த தலைவனைக் கண்டு மயங்கல், திங்களைத் தென்றலை முதலியவுவாலம்பனம் பாங்கியுற்ற தென்னென்ன வினவல், தலைவி பாங்கியோடுற்றது கூறல், பாங்கி தலைவனைப் பழித்துக் கூறல், தலைவி தலைவனைப் புகழ்ந்து கூறல், தலைவி பாங்கியைத் தூது வேண்டல், தலைவி பாங்கியொடு தலைவனடையாளங் கூறல், குறத்திவரவு, தலைவி குறத்தியை மலைவள முதலிய வினவல், குறத்தி மலைவள நாட்டுவள முதலிய கூறல், தலைவன் றலைவளங் கிளைவள முதலிய கூறல், குறி சொல்லி வந்தமை கூறல், தலைவி குறி வினவல், குறத்தி தெய்வம் பரவல், குறி தோன்று நல்வரவு கூறல், தலைவி பரிசிலுதவி விடுத்தல், குறவன் வரவு புள்வரவு கூறல், கண்ணி குத்தல், புட்படுத்தல், குறத்தியைக் காமுற்றுத் தேடல், குறவன் பாங்கனொடு குறத்தி யடையாளங் கூறல், குறவன் குறத்தியைக் கண்ணுறல், குறவனணி முதலிய கண்டையுற்று வினவலு மாண்டாண்டு குறத்தி விடை கூறலுமாகக் கூறல், பெரும்பான்மையு மிவ்வகை யுறுப்புக்களால் அகவல் - வெண்பா - தரவு - கொச்சகம் - கலித்துறை - கழிநெடில் விருத்தம் - கலி விருத்தம் - இசைசெய்யு ளிடைக்கிடை கூறிச் சிந்து முதலிய நாடகத் தமிழாற் பாடுவது.

உழத்திப்பாட்டு —கடவுள் வணக்க முறையே மூத்த பள்ளி யிளையபள்ளி குடும்பன் வரவோ டவன்பெருமை கூறல், முறையே யவர் வரலாறு, நாட்டுவளன், குயிற்கூக்கேட்டல், மழை வேண்டிக் கடவுட் பரவல், மழைக்குறி யாதல், ஆற்றின்வரவு, அதன் சிறப்புக் காண்டல், இவற்றிற் கிடையிடை யகப்பொருட் டுறையுங் கூறிப் பண்ணைத் தலைவன் வரவு, பள்ளிக ளிருவர் முறையீடு, இளையாளை யவனுரப்பல், பள்ளன் வெளிப்படல், பண்ணைச் செயல் வினவல், அவனது கூறல், ஆயரை வருவித்தல், அவர் வரல், அவர் பெருமை கூறல், மூத்த பள்ளி முறையீடு, குடும்பன் கிடையி லிருந்தானபோல வரல், அவனைத் தொழுவில் மாட்டல், அவன் புலம்பல், மூத்த பள்ளி யடிசிற்கொடுவரல், அவனவளொடு கூறல், அவனவளை மன்னித்தல் கேட்க வேண்டல், அவன் மறுத்தல், அவள் சூளுறல், அவளவனை மீட்கவேண்டிப் பண்ணைத்தலைவனைப் பரவல், விதை முதலிய வளங்கூறல், உழவுருழல், காளை வெருளல

அது பள்ளனைப் பாய்தல், பள்ளிகள் புலம்பல், அவனெழுந்துவித்தல்; அதைப் பண்ணைத் தலைவர்க் கறிவித்தல், நாறு நடல், விளைந்தபிறசெப்பஞ் செயல், நெல்லளத்தல், மூத்தபள்ளி முறையீடு, பள்ளிகளுளொருவர்க் கொருவ ரேசலென் றிவ்வுறுப்புக்களுறப் பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமை யாங்காங்கு தோன்றச் சிந்தும்-விருத்தமும்-விரவிவர விவற்றாற் பாடுவது.

கடிகை வெண்பா —தேவரிடத்தும் மரசரிடத்து நிகழுங் காரியம் கடிகை யளவிற் றோன்றி நடப்பதாக முப்பத்திரண்டு நேரிசைவெண்பாவாற் கூறுவது.

முதுகாஞ்சி:—இளமை கழிந்தறிவு மிக்கோ ரிளமை கழியாத வறிவின மாக்கட்குக் கூறுவதாம்.

இயன்மொழி வாழ்த்து:—இக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெல்லா மிக்குணமியல் பென்று மற்றை நீயு மியல்பாக வுடையையென்று மின்னோர்போல நீயுமியல்பாக வீயென்று முயர்ந்தோ ரவனை வாழ்த்துவதாகக் கூறுவது.

பெருமங்கலம் —நாடோறுந் தான் பேறுகொள்கின்ற சிறை செய்தன முதலிய செற்றங்களைக் கைவிட்டுச் சிறைவிடுதன் முதலிய சிறந்த தொழில்கள் பிறத்தற்குக் காரணமான நாளிடத்து நிகழும் வெள்ளணியைக் கூறுவது. எ-று (௯௩)

284. முதன்மொழிப் பொருத்தந் தந்திடுங் காலை
மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம் பாலுணாக்
கங்கில வருணநாட் கதிகண மீரைந்தே.

(இ-ள்) செய்யுட் கெல்லாம் பொதுவாய்ச் சில விலக்கணங்களை யுணர்த்தத் தொடங்கினாம் செய்யுட் கெல்லா முதன் மொழியிடத்துப் பலவகைப் பொருத்தம் வேண்டுவதாக விதித்தார் முன்னோர். அவையே மங்கலம், சொல், எழுத்து, தானம், பால், உணா, வருணம், நாள், கதி, கணம், எனப் பத்து வகைப் படும் இவற்றைத் தனித்தனி விளக்குதும் பொருத்தவியல் —"பகாசெய்யுண் மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம் பாலுணடி வருணநாட் கதியே யென்றுப, புகரில் கணமெனப் பத்தும் பிறங்கு கேள்விப் புலவர் புகழ்முன் மொழிக்குப் புகல்வர் செம்பொற், சிகர கிரியெனப் பணைத்துப் புடைத்து விம்மித் திரண்டெழுந்து வளர்ந்திளகிச் செறிந்த கொங்கைத், தகர மலர்க்குழற் கருங்கட் குமுதச் செவ்வாய்ச் சரிவளைக் கைக்கொடி யனைத் தயங்கு மாதே." இதுபேறகோள். எ-று. (௯௪)

285. மங்கலப் பொருத்தமே கங்கை மலைநிலங்
கார்புயல் பொன்மணி கடல்சொல் கரிபரி
சீர்புக ழெழுத்தலர் திங்க டினகரன்
றோவய லமுதந் திருவுல காரண
நீர்பிற வருமுத னிலைச்சொல வியல்பே

(இ-ள்.) மங்கலச் சொற்பொருத்தமாமாறுணர்த்துதும். மங்கலப் பொருத்தம்—கங்கை, மலை, நிலம், கார், புயல், பொன், மணி, கடல், சொல், கரி, பரி, சீர், புகழ், எழுத்து, அலர், திங்கள், தினகரன், தேர், வயல், அமிழ்தம், திரு, உலகு, ஆரணம், நீர், என்று சொல்லப்பட்ட இருபத்தினொருசொல்லு மித்தொடக்கத்தன பிறவு மங்கலச்சொல், எ-ம. செய்யுண் முதற்சொல், எ-ம. பெறும். பிறவென்ற மிகையாற் சொன்ன வற்றின் பயனுள மற்றைத் திரிசொல் லெல்லா மேற்கு மென்றுணர்க காண்பதற்கு:—முகில், மழை, குயின், செல், கனம், மஞ்சு, எனினு மொக்கும் இவ்வகைச் சொல்லி னொன்றே முதற் சொல்லாக வினைபா தாயின் மங்கலச் சொல்வழு வெனப்படும் அங்ஙனங் கம்பர் "உலகம் யாவையுந் தாமுள வாக்கலு" மென்றார் திருவள்ளுவர் 'அகர முதல வெழுத் தெல்லாம்' மென்றார். பிறவுமன்ன ஆயினும், மச்சொற்றமே முதல் வாராவையு மவற்றொ டொட்டிய பலவடைமொழியே வரினு மேற்கு மென்றுணர்க கன்னூல் உலகமுதல் வாராமல் 'மலர்தலை யுலக' மென்ற தாகவும், சிந்தாமணியின் 'மூவா முதலா வுலக மொரு மூன்று' மென்றதாகவும், நைடதத்தின் மழைமுதல் வாராமற் 'கருவி மாமழை' யென்றதாகவும், காரிகையின் மலர்முதல் வாராமற் 'கந்தமடிவிற் கடிமலர்' ரென்ற தாகவுங் கண்டு முதற் சொல்லாக மங்கலச்சொற் கடைமொழியே வந்தவாறு காண்க.—பொருத்தவியல்.—"மாமணி தோபுகழ் மூத்த மெழுத்துக் கங்கை மதிபரிதி களிறு பரி யுலகஞ் சீர்நாடு, பூமலை காதிருக் கடனீர் புனம் பார்சொற் பொன்றிகிரி பிறவு முதன்மொழிச் சீர்க்காகு, நாம வகையுளி சேர்தல் பொருளினமை நலமிலதாய் வைத்தல் பலபொருளாய்த் தோன்ற, ல மினிய சொல்லீறு திரிதல்போது மாதி மொழிக்காகாவா நந்த மாமே.' இது மேற்கோள். எ-று. (௩௫)

286. சொல்லின் பொருத்தஞ் சொல்லுங் காலை
யரிதுணர் சொல்லு மருந்திரி சொல்லுந்
திரிபுடைச் சீருந் தீதா முதற்கே.

(இ-ள்.) சொற்பொருத்தமாமாறுணர்த்துதும். செய்யுண் முதற்கண் மங்கலச் சொல்லே வரினுங் கற்றோராலு மெளிதிற் புலப்படாச் சொல்லு மையமாகப் பலபொருள் குறித்த வரி பயன்றிரி சொல்லு முதற்சீற்றெழுத்தே சந்திவகையாற் றிரிந்த சொல்லுமுடைய சீரு முதற்கண் வரின் வழுவா மெனக் கொள்க. ஆகையிற் 'கடல் வழுலக மெனினும், 'தேருரு டிரிதரு' மெனினு மீற்றுத் திரிபினு லாகா 'சீரரி மருந்த இருந்திறஞ்சோலை' யெனிலரி யென்பது சிங்கமோ, வண்டோ, பன்றியோ, யாதோ வென்று தோன்று மையத் தாலாகா.—பாட்டியல்.—வெண்பா "ஐயமுளி சோதல் வினைப்பின் றுயர்திறம், றொகையார் பொருள் பலவாய்த் தோன்றல், மகைவில், பொருளினமையீறு திரிதலே போலவு, தருமுதற் சீர்ச் சொற்காகுந் தப்பு" இது மேற்கோள். பிறவுமன்ன, எ-று. (௩௬)

287. எழுத்தின் பொருத்தமே யெழுவாய்ச் சீர்க்கண்மூன்
றைந்தே ழொன்பது வியநிலை நன்று
மிரண்டுநான் காறெட்டுச் சமநிலை வழுவாம்.

(இ-ள்.) எழுத்தின் பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். முதற்சீராக வொற்று முயிரு முயிர்மெய்யு மொற்றைப்பட மூன்று மைந்து மேழுமாக வரின் அதுவியநிலையாகி நல்லதென்ப. இரண்டு நான்கு மாறு மெட்டு மாக வரின் அது சமநிலையாகி வழுவா மென்ப. ஆயினுஞ் சிந்தாமணியின் மூவா வென்றிரண் டெழுத்து வந்தவாறுகாண்க. ஒற்றுமுட்படக்கொண்ட காரணம் யாதோ வெனின் முதற்கண் மூவசை மிக்கனசீர் வாரா வென்றமை யானு மூவசைச்சீரு மொற்றொழித் தொன்பதெழுத்தாக வாரா வென்றமை யானு மொற்று முட்படக்கொண்டவாறுகாண்க.— பாட்டியல்.—"தப்பாத மூன்றைந் தேழொன்பான் றவறில்வென், றொப்பா முதற்சீர்க் குணர்செய் வா - செப்புங்கால், றண்டாத நாலாறெட் டாகா தவிர்கென்று, கொண்டா ரெழுத்தின் குறி." இது மேற்கோள். எ-று. (௫௭)

288. தானமே,
குறினெடி றம்முனி னொத்தஇ உவ்வுடன்
ஐ ஔவுஞ் சேர்புழி யைந்தா மவற்றுட்
டலைமக னியற்பெயர் தான முதலாப்
பாலன் குமர னிராசன் மூப்பு
மரண முறையெண்ணி வருமுத லெழுத்தின்
றானமீற் றிரண்டெனிற் றவிர்க வென்ப.

(இ-ள்) தானப் பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். குற்றெழுத்தைந் தையு மவற்றவற் றொத்த நெடிலையுங் கூட்டி இவ்வருந் தானத்தில் ஐயும் உவ்வருந் தானத்தில் ஔவுஞ் சேர்த்தால், ஐந்தானமாகும் அவையே அ-ஆவும், இ-ஈ-ஐயும், உ-ஊ-ஔவும், எ-ஏயும், ஒ-ஓவு மென் றிவை யுயிராக வரினு முயிர் மெய்யாக வரினு மெழுத்தினுற் றானமைந்தெனக் காண்க. இவற்றைக் கொள்ளுமாறு பாட்டு நாயக னியற்பெயர் முதலெழுத்தின் றான முதற்கொண் டெண்ணி, முறையே யைந்து தானங்களுக்கும் பாலன், குமரன், இராசன், மூப்பு, மரண, மென்னு மைம்பெய ரிட்டு, மங்கலச் சொன் முதலெழுத்து மூப்பென்னுந் தானத்திலு, மரண மென்னுந் தானத்திலும் வரின் தகா தென்று தவிர்தல் வேண்டு மென்மனார் புலவர் அங்ஙன மிராமா யண நாயக னிராம னாகையில் இ-வருந் தானம் பாலதானமாகக் கொண்டு கம்ப ரெடுத்த மங்கலச் சொல்லென்னு முலகத்தின் முதலெழுத்துக் குமர தான மாயிற்றெனக் கொள்க.— தேம்பாவணி — நாயகன் வள னாகையில் அ-வருந் தானம் பால தானமாகிச் சீரிய வென்னு முதற் சொற் பாகத்திற் குமர தான மாகவும், உலக மென்னு மங்கலச் சொற் பாக்கி லிராச தானமாகவும்

வந்த வாறு காணக.—பாட்டியல்.—" குறிலேந்தாக தனனெடில்கொண டி
உ ஐ ஔ சோத, தறிபால ஞுஇயா வைந்து மிறைவன்போ, முனனெழுத
துப பாலனில வைத்தெணணி ழுப்பே மரண, மெனனுமிவை நீதெனறே
யெண." இது மேறகோள. எ-று (கூ௮)

289. பாலெனக,

குறிலா ணெடிலபெண மறறுயி ராணுயிா
மெய்பெண ணெனமரு முளவோ யவைதம
பாவியல கெடினுமா மறறவை யவியே

(இ-ள.) பாறபொருதத மாமாறுணாததுடும குறெழுத தெலலா மாணபாலெனவு நெடடெழுததெலலாம பெணபாலெனவுங் கொளக. அனறியு முயிரெலா மாணபாலெனவு முயிாமெயயெலலாம பெணபாலெனவுங் கொள்வாா பிஙகலநதை முதலிய நூலாா. அவறறுண மாநதனைபபுகழ வாணபாலெழுதது மாதனைபபுகழப பெணபாலெழுதது முதறகணவரிற பாலொனறிச சிறபபாமாயினு மவையே மயஙகிவரினு மிழுககா. ஒறறெழுத்து மாயதமு முதறகணவாரா. அவை யலியெனபபடும — பாட்டியல் — "எணணுங குறிலா ணியைநத நெடிலெலலாம, பெணணுகு மொறறுயதம பேடாகும-பெணணிறே, டாணபுணாசசிக கவவ வெழுததே மயஙகினுமா, மாணபில பேடெனறுா மதிதது." இது மேறகோள எ-று (கூகூ)

290 உணவெண,

அ இ உ எ க ச த ந ப ம வ வெனா
றமுதெழுத தாகி யாதிச சீாககுந
தசாஙகத தயறகுந தகுவன வெனப
யா யோ ரா ரோ லா லோ வவறறொறறு
மளபெடை மக்குற ளாய்தங் செழுததே.

(இ-ள) உணவுப பொருதத மாமாறுணாததுடும. கூறிய நானுயிரு மேழொறறும அமுதெழுத தெனப்படும. இவை முதறசீாககு மலமுதன மேறகாட்டிய தசாஙகததினயறகுமாகும அனறியும யா, யோ, ரா, ரோ, லா, லோ, ய, ா, ல, எனனு மூவொற றெழுதது மிரணடளபெடையு மகரக குறுககமு மாயதமு மெனவிவை நஞசெழுத தாகி முதற்சீாக் கணணுந் தசாஙகததி னயறகு மாகா வெனமனனா புலவா.—பாட்டியல்.—" மிதித க ச த ந ப மவவொடு வவ்வு, முதிததமைநத நாறகுற றுயிருந - துதித தமுதென, றுதி மொழிககுந தசாஙகத தயலுக்கு, நீதிலவே யெனறுா தெரிநது.' இது மேறகோள. எ-று. (௯௦)

291. வருணப பொருத்தமே வருமுயி ரடஙகலும
கமமுத லாறுங கைகிகாக காகுந

தமமுத லாறுந தகுமன னவாககே
லவறன வணிகாக காமழளச் சூததிராககே
யிமமுறை நஞ்செழுத் தியலினு மிழுககா.

(இ-ள்) வருணப பொருதத மாமாறுணாததுதும. பனனீருயிரும க-ங-ச-ஞ-ட-ண-என்று மாறொறறு மநதணாககெனவும, த-ந-ப-ம-ய-ர- என்று மாறொறறு மரசாககெனவும, ல - வ - ற - ன என்னு நானகொற றும வணிகாககெனவும, ழ - ள - என்னு மீரொறறுஞ சூத்திராக்கென வுங குறிததாா புலவா. இமமுறை யோடு நஞ்சென விலகிய வெழுதது வரினும வழுவன்றெனக கொளக —பொருததவியல.—"தீதி லுயி ரீராறு முதலொற றாறு திருமறையோாக கடைவே யோராறும வேந்தாக், கேதி ல வ ற னககள வணிகாககுமறறை யெழுததுளவை சூததிராககா மியனற சாதி, யோதி மனறன படைபபுயிரோ யரனமால செவவே ளுமபாகோன பரிதிமதி மறலி கீரகோன, காத லளகேச னிவரிவ லிரணடாயக கமமு தன மூவா றொறறுங கருதிச செயதாா" இது மேறகோள. எ-று. (சுக)

292 நாளின பொருதத நவிலுங் காலை
நானகு மைநது மூனறுமாயப பிரியுயிா
காாத்திகை பூராட முததிரா டமமே
கவவரி நானகிரண டிருமுறை மூனறிவை
யோண மாதிரை முறையிரு பூசமே
சவவரி நான்கைநது தகுஙகடை மூனறென
வவவவை யிரேவதி யசுவதி பரணியே
ஞவவரி ஞாஞே ஞொவவா மவிடடமே
தவவரி யிரணடேழு தறகடை மூனறு
சோதி விசாகந தூயோனிச சதையமே
நவவரி யாறு நணணு மிருமூனறும
பொறபனை கேடடை பூரட டாதியே
பவவரி நானகும பிறபக ரிரணடா
றெனவுததிர மதத மொளிசித திரையே
மவவரி யாறு மறறிரு மூன்று
மகமா யிலிய மகநதொடா பூரமே
யயாவுத் திரட்டாதி யூயோ மூலமே
லவவரி நநானகு ரோகணி யிநதிர
னவவவ வெழிததிற் கவவவை குறிததபின
ஞணமூ வொனபதா நாயக னியறபெயா
நாண்முதன் மங்கல நவிலசொல லீறு

வெண்ணி யிரண்டு நான்கா றெட் டொன்பதா
மன்றி யொன்று மூன றைந்தே ழாகா

(இ-ள்.) நாடபொருத்தமாமா றுணாததுதும். மொழி முதறகண் வரு மெழுததிற கசுவதிமுத லிருபததேழு நடசத்திரஙகளைப் பகுத்தார புலவா. அவறறுள அ, ஆ, இ, ஈ, காாததிகையன; உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, பூராடததன, ஒ, ஓ, ஔ, உததிராடததன, க, கா, கி, கீ, திருவோணததன, கு, கூ, திருவாதிரையன, கெ, கே, கை, புனாபூசததன, கொ, கோ, கௌ,பூசததன, ச, சா, சி, சீ, இரேவதியன, சு, சூ, செ, சே, சை, அசுவதியன; சொ,சோ, சௌ, பரணியன; ஞ, ஞா, ஞெ,ஞொ, அவிடடததன; த,தா, சோதியன, தி, தீ, து, தூ, தெ, தே, தை, விசாகததன, தொ, தோ, தௌ, சதையத தன, ந, நா, நி, நீ, நு, நூ, அனுடததன, நெ, நே, நை, கேடடையன, நொ, நோ, நௌ, பூரடடாதியன, ப, பா, பி, பீ, உததிரததன, பு, பூ, அத ததன, பெ, பே, பை, பொ, போ, பௌ, சித்திரையன, ம, மா, மி, மீ, மு, மூ, மகததன, மெ, மே, மை, ஆயிலியததன, மொ, மோ, மௌ, பூரத தன, ய, யா, உததிரடடாதியன; யு, யோ, மூலததன, வ, வா, வி, வீ,உரோ கணியன, வெ, வே, வை, வௌ, மிருகசீரிடததன, இஙஙனம பகுதத வறறைக கொளளு மாறுபாடடு நாயக னியறபெய ராதி யெழுததினுளே முதறகொண டொனப தொனபதாக வெடுதத மஙகலச சொன முதலெ ழுதது நாளளவு மெணணி யிரணடு நானகுமாறு மெடடு மொனபதுஙகண டா னலலன வெனவு, மொனறு மூனறு மைநது மேழுஙகணடாறறீயன வெனவுங கூறினா புலவா.—விருததப பாடடியல—"கருதுமுயி ரடைவே நான கைநது மூனறுங காாததிகையே பூராட முததிராட, மூரணறு கவ வரியினுன கிரணடு மூனறு மூனறேனு மாதிரையே புணாதம பூச, மி ருமைகொள சவ வரியினுனகைநது மூனறு மிரேவதி யாமபரி பரணி ஞ கர மைநதும, வருமவிட டநதகர மிரண டேழு மூனறும வளாசோதி வி சாகமே சதைய மனனும —சதிாதிகழ நவவினி லாறு மூனறு மூனறுங தரு மனுடங கேடடையே பூரடடாதி, இதமிகு பவவரியி னுனகிரண டோடா றுததிரமுதன மூனறு மவவிலாறு மூனறு, மிதினமூனறு மகமா மாயிலியம பூரம ய யா வுததிரடடாதி யு யூ மூல, முதலிய வமமுத னனகு மொழிநத நானகு முரோகணியா மிருகசீரிடமாம போ நாள." இவை மேறகோள. எ-று. (சஉ)

293. கதியின பொருதத விதியைக கூறில
ஒவவொழி குறிலே றவவொழி வலியே
செலவி தாகுந தேவா கதியே
னவவொழி மெலியே நெடின்முத னன்கும
வவவி லஃதாகு மக்கட கதியே
ஒஓய ர ல ழ ற வும விலஙகின கதியே
ன வ ள ஐ ஔவு நரகா கதியே.

(இ-ள்.) கதிப்பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். அ, இ, உ, எ, க, ச, ட, த, ப, என்னு மொன்பதெழுத்துந் தேவகதி யெனவும்; ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ங, ஞ, ண, ந, ம, என்னு மொன்பது மக்கட்கதியெனவும்; ஒ, ஓ, ய, ர, ல, ழ, ற, என்னு மேழும் விலங்கின் கதியெனவும்; ஐ, ஔ, வ, ள, ன, என்னு மைந்து நரககதி யெனவும் வழங்கும். இவற்றுட் டேவகதியு மக்கட் கதியு நல்லன வெனவு மற்ற விருகதி தீயன வெனவுங் கொள்க.—வெண்பா. பாட்டியல்.— "வேண்டுங் குறிலனைத்து மீரெழுத்தால் விண்ணோர்கள், மாண்டநெடி லொன்றுக் கந்தமொழிந்த - தீண்டிய, மென்மையா மக்கட் கிவையிரண்டு மெய்க்கதிக்கு, நன்மையா முன்மொழிக்கு நாட்டு.— நாட்டிய் ஒ ஓ ய ர ல ள நல்வன்மைக், கீட்டிய வந்தமிவை விலங்காங்- காட்டார், தொழித்த நரகாகக் கென்றோதி னாரின்ன, வெழுத்தாகா வாதி யிடத்து." இவை மேற்கோள். எ-று (சகூ)

294. கணவியல் பொருத்தமே கணமெனுஞ் சீரினுண்
முன்ன ரிந்திரன் முனைவர் நிலனே
நிரைநேர் நேர்நடு நேர்நிரை நிரைநீ
ரிந்நாற் கணங்க ளாமிவை முதற்சீர்க்கே
யிருவிளங் காய்முறை யந்தரஞ் சூரிய
னிருமாங் கனிமுறை வாயு தீயிவை
வருமுதற் சீர்க்கு வழுக்கண மென்ப.

(இ-ள்.) கணப்பொருத்த மாமாறுணர்த்துதும். வடமொழியாற் கண மெனினுந் தென்மொழியாற் சீரெனினு மொக்கும். இவற்றுண் முதற்கண வருஞ்சீர் தேமாங்காயாயி னிந்திரகணமெனவும், கருவிளங் கனியாயி னிலக்கணமெனவும், புளிமாங்காயாயின் சந்திரகணமெனவும், கூவிளங் கனியாயி னீர்க்கணமெனவும் வழங்கும். இந்நாற்கணமு நல்லனவென்ப. அன்றியு முதற்கணவருஞ்சீர் கருவிளங்காயாயி னந்தரகணமெனவுங், கூவிளங்காயாயிற் சூரியகணமெனவுந், தேமாங்கனியாயின் வாயுகணமெனவும், புளிமாங்கனியாயின் றீக்கணமெனவும் வழங்கும். இவை முதற்சீராகவரி னற்றென்பர். என்னை. "அந்தர கணமே வாழ்நாட் குன்றும்.—சூரியகணமே வீரிய மகற்றும்.—வாயுகணமே செல்வ மழிக்கும்.—தீயின் கணமே நோயை விளைக்கு மென்மனார் சிலரே." ஆயினு மிவற்றை யிருள்வழி மதமென விதித்தார் வேதவழித் தெளிந்தா ரெனக் கண்டுணர்க. அன்றியு மிலக்கணமுறையே வடமொழி நூலில் வழங்கு நடையாமொழியத் தென்மொழி நூலார் முதற்சீரா வியற்சீர்மிகவே வழங்குவா ரெனவுங் கொள்க. விருத்தப்பாட்டியல்.—"துறக்க மதிவான் பரிதி காய்ச்சீர் முன்னுஞ்சூழ் காற்றுத்தீ நிலனீர் கனிச்சீர் பின்னு, நிறுத்துகண மிவையுமா மகவற்சீரி னேரிறும் வெள்ளைச் சீரினை வஞ்சிச்சீர், சிறப்புடை யவ்விரண்டுமோங் கணப

போம் மற்றுந் திகழ் யற்சீர்க் கயன்றிருக் கொக்கருடன் மூன்றும், வெற் றத பின்னுமா மென்ப விறைவனுடக்கு மேவு கணைாட பொருத்தம் வே ண்டு மாலே,—ஆவது மங்கலத் தேற்ற பரியாயச் சொல் லடை கொடுத்து முதற்சீருக் கெடுத்தல் செய்யுள், மேவு முதலிடை மங்கலச்சொல் வைத் தல் விதி யெழுத்துப் பாலவருண மயங்கு மென்பா, வாவு மிருந்தியான் முன்னோர் நூலின் மங்கலத் தானஞ்சு சிலவமுத மாகும், நூவமுத மெனக் கதியிற் பழுது போமேற் றொடாகலப் பாமிமமரபின் றொடக்கஞ் சொல் வாம்."—இவை மேற்கோள். எ-று. (சச)

295. சாதி நிலநிறந் தகுநா ளிராசிகோ
ளோதின ராறு மொவ்வொரு பாவிற்கே
வெண்பா முதற்குல முல்லைநில வெண்மை
கார்த்திகை முதலேழுங் கடகம் விரிச்சிக
மயிலை மதிகுரு வழங்கு மியல்பே.

(இ-ள்.) நாற்பாவிற்குஞ் சில விலக்கணங்களை யுணர்த்தத் தொடங்கி னும். மேற்கூறிய செய்யுளினத்து மவற்றைப்போல்வன பிறவுமெல் லாம் வெள்ளை-யாசிரியங்-கலி-வஞ்சி-யென நாற்பாவாலாயினு மவற்றினத் தாலாயினும் வழங்கு மாகையின் முதற்பாவாகிய நான்கிற்குஞ் சிலவிலக் கணங்களை யுரைத்தார் முன்னோர். அவை யொருபயனு மொருகாரணமு மின்றி முன்னோர் நிறுத்திய மதத்தி னூன்றினவாயினும் பிறன்மதங்கூறலே தந்திரயுத்தியாகையி னவற்றைக்காட்டுதும். ஆகையில் வெண்பாமுதற் கொண்டவ்வப்பாவிற்குரிய சாதியு-நிலமு-நிறமு-நாளு-மிராசியுங்-கிரகமு- மென் வாறிலக்கணப்பகுதி குறித்தார் முன்னுணர்ந்தோரெனக் கொள்க. அவற்று ளந்தணர்சாதியு முல்லைநிலமும் வெள்ளைநிறமுங் கார்த்திகை விருச் சிக மீனமென மூன்றிராசியுந் திங்கள் வியாழமென விருகிரகமும் வெண் பாவிற்கியல்பெனக் கொள்க. எ-று. (சரு)

296 அகவற் கரச ருங்குலங் குறிஞ்சி
குருதிமக முதற் கொண்டேழு மேடம்
மரிதனுச் செவ்வா யாதவ னியல்பே.

(இ-ள்.) ஆசிரியப்பா வியல்புணர்த்துதும். அரசர்சாதியுங் குறிஞ்சிநில முஞ் சிவப்புநிறமு மகமும் பூர முத்திர மத்தஞ் சித்திரை சோதி விசாகமென வேழுநாளு மேடஞ் சிங்கந் தனு வென மூன்றிராசியு ஞாயிறு செவ்வா யென விருகிரகமு மகவற் கியல்பெனக் கொள்க. எ-று. (சசு)

297. கலிக்கே வணிகங் கழனி பொன்மை
குலாம்பனை முதலாறுங் குடமொடு மிதுனந்
துலாம்புதன் சனியெனத் தொக்கிவை யேற்கும்,

(இ-ள்.) கலிக்கியல் புணர்த்துதும். வணிகசாதியு மருதநிலமும் பொன்னிறமு மனுடங் கேட்டை மூலம் பூராட முத்திராடந் திருவோண மென வறுநாளு மிதுனந் துலாங் கும்ப மென மூன்றிராசியும் புதன் சனி யென விருகிரகமுங் கலிப்பாவிற் கியல்பெனக் கொள்க. எ-று. (௨௭)

298 வஞ்சிக் கிறதியல் வருணஞ் செய்த
லஞ்சன மவிட்ட மாதி யேழும்
விடைபெண் கலைபுகர் விடதர மியலுமே.

(இ-ள்.) வஞ்சிக்கியல்பினை யுணர்த்துதும். சூத்திரசாதியு நெய்தனில முங் கரியநிறமு மவிட்டஞ் சதையம் பூரட்டாதி யுத்திரட்டாதி யிரேவதி யசுவதி பரணியென வேழுநாளு மிடபங் கன்னி மகரமென மூன்றிராசியுஞ் சுக்கிரன் பாம்பென விருகிரகமும் வஞ்சிக் கியல்பெனக் கொள்க. ஆகையின் முதற்பாநான்கிற்கு மிலக்கணமாறும் வந்தவாறு காண்க. எ-று. (௨௮)

299 ஆசு மதுரஞ் சித்திர வித்தார
மேசில கவிநான் கிவையென வவற்று
ளெடுத்த பொருளிற் றொடுத்த வினப்பத்தி
லடுத்த பொழுதிற் பாடுவ தாசே
யுடைப்பொருட் பொலிவு முரிச்சொற் செல்வமுந்
தொடைப்பொலி விகற்பமுந் தொடரணிச் சிறப்பு
மிசைபெற வோசையு மியல்பப் பாடி
வசையில் வருங்கவி மதுர மாமே
கோமூத் திரிமுதற் கூறிய மிறைக்கவி
சித்திர மென்பா சிறுபான்மை யவையெனப்
பத்திர முதனுண் பத்தியிற் பாடிச்
சித்திரம் போல்வன சித்திரக் கவியே
தொடர்நிலை தொகைநிலை தொடுத்த பலபாவுந்
தொடைபல வாகத் தொடுத்த வொருபாவும்
வித்தாரக் கவியென விளம்பினர் புலவர்

(இ-ள்.) நாற்கவி யியல்பினை யுணர்த்துதும். எவ்வகைச் செய்யுளைப் பாடினும் பாடியதிறத்தால் வேறுபட்டமன் மற்றொரு நால்வகைக் கவிவகுத்தார் புலவர். அவையே ஆசு-மதுரஞ்-சித்திர-வித்தார-மென நாற்கவியா மன்றியே யவற்றைப் பாடுவோர்க்கும் பெயர் செல்லுமென் றுணர்க. அங்ஙனம் ஆசுகவியைப் பாடும் புலவனு மாசுகவி யெனப்படுவன். பிறருமன்ன. ஆகையி° லவற்றுட்பொருளு மடியும் பாவு மணியு முதலியவற்றை மற்றொருவன் குறித்துப் பாடுக வென்ற வுடனே பாடுவ தாசெனப்படுமே. அன்றியும் பொருட்பொலிவாதி சூத்திரத்துட் கூறிய விலக்கண முறையாற்

ஒருபொ தமுனுட்டினும் யோலக் கேடபோருவப்ப வின்பமிகுதது வருங் கவி மதுரமெனப்படும். (வ-று) கவிததுறை. "கத்தாரம் பாடிக் களித்தாடும் வண்டினங் காமுறுபூஞ், சகதார காறு நிழற்சோலைக் காவலூர்த் தலையவா, னித்தாரம் பூண்ட திருவடிகண டேதத வெவ்வுயிரும, வத்தாரக காண்பே ஞெ வானலங் கொண்டாா வையகமே." எ-ம. பிறவுமனன. அனறியுங் கோமுததிரி முதலினி யணியதிகாரததுட் காடடுமபடியே வழஙகு மிரு பது மிறைக்கவியைச் சிததிரககவி யெனமருமுள ராயினு மவை சிறுபா னமையெனறு மதியாா புலமையின மிககோா. ஆகையி லோரிலைமுதலா நூறுக்கததலைத்து மொழுங்கொடுதோனற வெழுதிய சிததிரப்பட தைதக காடடின தன்மையிற பாடிய கவியைச சிததிர மென்பாா. (வ-று) லைடதம்.—"விழைவுறு கலவியின மெலிநதோா தாளினின, றெழிறிகழ் பொனனிற வெருததங கோடடுபு, தழைவுறு சிறகரான மூடித தணணறு, வழிமலர் சேக்கைச்யி னனனங் துஞசுமால." எ-ம. சிததிரவணியாவன.— யாபபருஙகலம முடிவுச சூததிரம —"மாலைமாறறே சககரஞசுழிகுள, மேக பாத மெழுகூற றிருககை, காதை காபபே கரநதுறைப பாடடே, துசங கொளலே வாவன ஞாறறிக, கூட சதுககங கோமூத திரியே, யோரெழுத தினததா லுயாநத பாடடே, பாத மயககே பாவிற புணாபபே, யொறறுப பெயாத்த லொரு பொருட் பாட்டே, சிததிரக் காவே விசிததிரக் காவே, விகறப நடையே வினு வுததரமே, சருபபதோ பத்திரஞ சாாநத வெழு ததும, வருககமு மறறும வடனூற கடலு, மொருஙகுடன வைதத வுதா ரண நோககி, விரிதது முடிபப மிறைகவிப பாடடே, யுருவக மாதி விர விய லிறுய், வருமலங காரமும வாழததும வசையுங, கவியே கமகன வா தி வாகியென, றவாக டன்மையு மவ்வயி னமைதியும், பாடுதன மரபுந தாரணைப பகுதியு, மானநத முதலிய வூனச செயயுளும, விளமபினத தி யறகையு நரமபின விகறபமும, பணணுந திறனும பாலையுங கூட்டமு, மெணணிய திணையு மிருதுவுங காலமு, மெணவகை மணமு மெழுததுஞ சொலலுஞ, செநதுறை மாாக்கமும வெணடுறை மாாககமுந, தநதிர யுததி யுந தருககமு நடமு, மூநதுநூன முடிநத முறைமையின வழாமை, வந்தன பிறவும வயினறிந துணாபபோ, னநதமில கேளவி யாசிரியனனே." எனறு ரமுத சாகர வாசிரியா —மாலைமாறறுவது —மீள வாசிநதாலு மதுவே வ ரபபாடுவது. சக்கரமாவது —நானகாளாச சககரமும எடடாளாச சககர மும, ஆறாளாச சககரமும வரபபாடுவது சுழிகுளமாவது —நெடடெழுத தியனற நாலவரி யாக வெழுதி சுழிதது வாசிககச செயவது. ஏகபாதமாவ து.—நானகடியு மோரடியாகப் பாடி யடிகடோறுமு வேறு பொருள விளக் குவது. எழு கூறறிருககையாவது —எழுறை யாக்கிக குறுமக்கண முன்னி னறும் புக்கும் போநதும விளையாடும பெறறியால வழுவாமை யொன்று முதலாக வேழிறுதியாக முறையானே பாடுவது. காதை காப்பாவது:— அணியதிகாரததுட காணக. கரந்துறைப் பாடடாவது.—ஒரு பாட்டைச்

செவ்வையே யதனீற்று மாதிக்கு முதலா மெழுத்துத் தொடங்கி யொன்று விட்டு வாசிக்க மற்றொரு பாட்டாவதாம். தூசங் கொள்ளலாவது —ஒருவ னொருவெண்பாச் சொன்னா லதனீறே யீறாக வதன் முதலே முதலாக மற்றொரு வெண்பாப் பாடுவது. ஞாற்றியாவது —முந்துறக் கொடுத்த வெழுத்துக் கீறு பாடிப் பின்னைக் கொடுத்த வெழுத்துக் கீற்றயல் பாடி யதன் பின்பு கொடுத்த வெழுத்துக் கிரண்டாமடிபாடி யதன்பின்பு கொடுத்த வெழுத்திற் பாடி முடிப்பது. கூடசதுக்கமாவது —நாலா மடியு முன்னின்ற மூன்றடியும் பெருக்கிக் கொள்வது. கோமூத்திரி யாவது —இரண்டு வரியாக வெழுதி கோமூத்திரம் விட்டது தோன்றும் வளைவுபோல வாசிக்கப் பாடுவது. ஓ ரெழுத்தானு மோரினத்தானு முயர்ந்த பாட்டாவன —ஓ ரெழுத்தாலே முடியப் பாடுவது. மூவினத் தாலே முடியப் பாடுதல் செய்வது மூவினமாவன —வலி மெலி இடை. பாதமயக்காவது —மூவர் மூன்றுசீரிய மூவடிச் சொன்னாற் றானோரடி சொல்லிக் கிரியைக் கொடுப்பது. பாவிற் புணர்ப்பாவது —நால்வர் நான்கு பாவிற் பாட்டினைச் சொன்னா லிவனடிக்கு முதலாகப் பாடிப் பொருண் முடிப்பது. ஒற்றுப் பெயர்த்தலாவது —ஒரு மொழியைப் பாடி நிறுத்தி நிறுத்தி வைத்துப் பிறிதொரு பொருள் பாடுவது. ஒரு பொருட் பாட்டாவது — ஒன்றனையே யணிந்துப் பாடுவது. சித்திரக் காவாவது —நான்கு கூடிய வெல்லாம் பத்தாகவு மூன்று கூடின வெல்லாம் பதினைந்தாகவும் பிறவாற்றானு மெண் வழுவாமற் பாடுவது. விசித்திரக்காவாவது —எங்கு மேழறை யாகக் கீறி மேலே யொழுகி நுண்மொழி முதலாகிய வெழுத்தொரு பொருள் பயக்க நிறுவி யவ்வெழுத்துக்களே யெங்கு மொழுகுங் கண்ணறைவுர பாட்டமே நிறுவி யோரெழுத்துக் கோரடிவர யாதானு மொரு சீராகவானும் பாடுவது. விகற்ப நடை யாவது —வேறுபட்ட நடையுடைத்தாகப் பாடுவது. வினாவுத்தரமாவது — வினாவிற்கு விடை யளிக்கப் பாடுவது. சருப்பதோபத்திரமாவது —எட்டெழுத் தின்ற நான்குமா யவை மாலைமாற்றுஞ் சுழிகுளமு மொருங்கு வரப் பாடுவது. சார்ந்தவெழுத்தாவது —ஓ ரெழுத்து முதலாகக் கலை சிறந்தேறிய வெழுத்தின முறையே பொருள் பயக்கப் பாடுவது. வருக்கமாவது — மொழிக்கு முதலாம் வருக்க வெழுத்தினுக் கோவ்வோர் செய்யுட் கூறுவது. உருவக முதலாகிய வணிகளை யலங்காரத்திற் கண்டு கொள்க. வாழ்த்திருவகைப்படும் —வாயுறை வாழ்த்தும், புறநிலைவாழ்த்தும். வாயுறை வாழ்த்தாவது —வேம்புங் கடுவும் போல்வனவாகிய வெஞ்சொற்கண் முன்னாத்தாங்கக் கூடா வாயினும் பின்னர்ப் பெரிதும் பயன்றருமென மெய்ப்பொருளுற வெண்பா முதலு யாசிரிய மிறுதியுமாகக் கூறுவது. புறநிலைவாழ்த்தாவது —வழிபடு தெய்வ நிற்புறங்காப்பப் பழிதீர் செல்வமோ டொருகாலைக் கொருகாற் சிறந்து பொலிவாயென வெண்பா முதலு மாசிரிய மிறுதியு மாகப்பாடுவது. அன்றியும் —வெண்பா.—"காரரு நீலங் கடியகத்து வைகலு, நீர்நிலை நின்ற

பயன்கொல்லோ-கூர்நுனை வேல், வண்டிருக்குந் தக்கத்தார் வாமன் வழுதி யாற், கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்" இது மெய் வாழ்த்து. "பண்டு மொருகாற்றன் பைந்தொடியைக் கோட்பட்டு, வெண்கடம் வில்லேற்றிக் கொண்டெழுந்தான் - றெண்களந்தைப், பூமான் றிருமகளுக் கின்னும் புலம்புமால், வாமானறோ வைகையார் கோன்" இது இருபுற வாழ்த்து. வசையாவது —மெய்வசையும் இருபுறவசையுமாம். மெய்வசையாவது — வெண்பா—"தந்தை யிலைச்சு மடன்முய தொழிலிதான் பார்ப்பார், னெந்தைக் கிதெங்ஙனம் பட்டதுகொல்-முந்தை, யவியுணவி னோர் தெரியின் யாவர் தாங்கொல்லோ, கவிகண்ணனோர்தம் பிறப்பு." இது மெய்வசை. இருபுறவசையாவது — வெண்பா —"படையொடு போகாது நின்றெறிந்தா னென்றும், கொடையொடு நல்லாகட் டாழ்ந்தான் - படையொடு, வாடி வழங்குந் தெருவெல்லாந் தான்சென்று, கோடி வழங்கு மகன்."—இது இருபுறவசை. கவி - கமகன் - வாதி-வாக்கி - இந்நால்வர்தன்மையாவது — ஆசுகவியும்-மதுரக்கவியும்-சித்திரக்கவியும்-வித்தாரக்கவியும் - என வமையும். பாடுதன்மரபாவது —இலக்கணமுறை பிறழாது பாடுதல் தாரணைப் பகுதி யாவது —சதுரங்கத் தாரணை யோடும் பாடுதலாம். ஆனந்தமாவது — ஆனந்தம் பயக்கச் செய்யுள் சொல்வது செய்யுளாவன —தனி நிலைச்செய்யுள், தொடர் நிலைச்செய்யுளென விரண்டாம் விளம்பின தியற்கையாவது —சூத்திரம் "விளம்பின தியற்கை விரிக்குங் காலை, யாரியத் தமிழி னொடு தெரிக்கிடைக்கி, னுலகின் றோற்றமு மூழி னிறுதியு, மலகிற் றொண்டூற்றுவர் றியற்கையும், வேத நாலும் வேதிய ரொழுக்கமு, மாதி காலத் தரசு செயற்கையு, மப்பா னாட்டா ரறியும் வகையா, லாடியும் பாடியு மையாக் கிளாத்தல்." நரம்பாவன —சூத்திரம் —"குரலே துத்தங் கைக்கிளை யுழை யுளரி,விளரி தார மென்வெழு நரம்பே' பண்ணாவன —பாலையாழ், குறிஞ்சியாழ், மருதயாழ், செவ்வழியாழ், என நான்காம் திறனாவன —அராகம், நேர்திறம், வறட்டு, குறுங்கலி, என நான்காம் பாலையாவன —செம்பாலை, படுமலைப் பாலை, செவ்வழிப் பாலை, உருப்பாலை, கொடிப்பாலை, இனப்பாலை, விளரிப்பாலை, என வேழாம் கூடமாவன —எழுவகை யகத்திறக்கண்டுகொள்க திணையாவன —அகமே-யகப்புறமே-புறமே-புறப்புறமே-என நான்காம் இருதுவாவன:—கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில், என வாறுமாம். காலமாவன —இறப்பு-எதிர்வு-நிகழ்வு-என மூன்றும் மணமெட்டாவன —பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம். இவற்றுள் —பிரமசாரிக்குக் கன்னிகையைத் தீமுன்னாகக் கொடுப்பது பிரம மணம். தலைமகனினத்தார் வேண்டத் தலைமகளினத்தா ருடன்பட் டவளைத் தீமுன்னாகக் கொடுப்பது பிரசாபத்திய மணம். ஒன்றிரண்டு பசுவு மெருதும் வாங்கிக் கொண்டு கன்னியைத் தீமுன்னாகக் கொடுப்ப தாரிட மணம். வேள்வியால் வந்த கன்னியைத் தீமுன்னாகக் கொடுப்பது தெய்வ மணம். கொடுப்பாருங் கேட்பாரு

மின்றி யிருவருந் தனியிடத் தெதிர்ப்பட்டுத் தாமே கூடுவது காந்தருவ
மணம். பெண்ணுக்குப் பொன்பூட்டிச் சுற்றத்தார்க்குப் பொன் வேண்டு
வன கொடுத்துக் கொள்வ தசுரமணம் பெண்ணும் பெண்ணின்றதாரு
முடன்படாமல் வலிதிற் கொள்வ திராக்கத மணம் துயின்றுழிமாட்டுச்
சென்று கூடுவது பைசாச மணம். எழுத்துஞ் சொல்லு மாவன —தத்தமதி
காரத்துட் காண்க. செந்துறை மார்க்கமும், வெண்டுறை மார்க்கமுமாவன —
நாற்பெரும் பண்ணு மேழெழுத்தினுந் தோற்றி னின்னிசைச் செந்துறை
யாகும். ஒன்பதின்மேற் பதினொன்று மென்பன வெல்லாம் வெண்டுறை
யாகும் தந்திரயுத்தியாவது —நன்னூல்.—"நூற்பொருள் வழக்கொடு வா
யப்பக் காட்டி, யேற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமெனத் தகும்வகை செ
லுத்துதற் றந்திரவுத்தி" தருக்கமாவது —நியாய சூடாமணி, புதியநூட்ப முத
லான வற்றுட் கண்டு கொள்க —வீரசோழியம் —"ஏறிய மாலை மாற்றே ச
க்கர மின்றதா லெழுத்தாற், கூறிய பாட்டு வினுவுத்தர மேக பாத மன்றித்,
தேறிய காதை காப்புச் சுழிகுளஞ் சித்திரக்கா, வீறியல் கோமூத் திரியும்
பிறவும் விரித்துரையே" இவை மேற்கோள். இனி மற்றைச் சித்திரக்கவி
களை 364-ஞ் சூத்திரத்தில் விரிவாக வுரையிற் கூறுகின்றும். அன்றியும்,
பலபாட்டாக வந்து மேற்காட்டிய தொகைநிலைச் செய்யுளுமன்றி யொரு
பாட்டாக வரினும் பலதொடையாகத் தொடுத்து நடக்குஞ் செய்யு ளெல்
லாம் வித்தாரக்கவியென வழங்கும் இவையே யகலக்கவியெனினு மொ
க்கும் ஆகையாற் பெருங்காப்பிய முதலியவன்றி யுலாமுதலாயின வித்தா
ரக் கவியெனக் கண்டுகொள்க —பிங்கலம்.—"கவியே கமகன் வாதி வாக்கி
யென், றிவை யொரு நான்கும் புலமைக் கியல்பே —அவைதாம், ஆசு மது
ரஞ் சித்திர வித்தார மென்ப,பாவகைப் பாடுவோன் கவியெனப்படுமே —
ஞாபகஞ் செய்பொரு ளுடையினெப் பொருளுங், காசின் றுரைப்போன்
கமக னாகும் —ஏதுவு மேற்கோளு மெடுத்துக் காட்டித், தன்கோணிறீஇப்
பிறன்கோண் மறுப்போன், மன்பதை வகுத்த வாதி யாகும் —அறம்
பொரு ளின்பம் வீடெனு மிறங்கள், கேட்போர் வேட்ப விளியன் கூறு,
மாற்ற லுடையான் வாக்கி யாகும் —அவற்றுள், கொடுத்த பொருளிற் றொ
டுத்த வினத்தில், லடுத்த பொருளிற் பாடுவ தாசுகவி —பொருளின் பொலி
வுஞ் சொல்லின் றிறனுலுந், தொடையுந் தொடைக்கண் விகற்பமு நி
றைந்து, முருவக முதலா வலங்கா ரங்க, ளுடன்கொண் டோசை பொலி
வுடைத் தாகி, யுயர்த்துணா வோர்க்கட முள்ளங் கட்கு, மாகட லமுதம்
போலப் பாடுவோன் மதுரகவி —மாலை மாற்றே சக்கரஞ் சுழிகுளம்,மேக பாத
மெழுகூற் றிருக்கை, காதை காப்பே கரந்துறைப் பாட்டே, தூசங் கொள
லே வாவல் நாற்றே, பாத மயக்கே பாவின் புணர்ப்பே, கூட சதுக்கங்
கோமூத் திரியே, யோரெழுத் தினத்தா லுயர்ந்த பாட்டே, யொற்றுப் பெ
யர்த்த லொருபொருட் பாட்டே, சித்திரப் பாவே விசித்திரப் பாவே,
விகற்ப நடையே வினுவுத் தரமே, சருப்பதோ பத்திரஞ் சார்ந்த வெழுத்

தும, வருககமு மறறும வடநூற கடலு, மொருக்குடன வைதத வுதாரண நோககி, விரிதது நிறைதது மிறைககவி பாடுக, தெரிநது பாடுவோன சிததிரக கவியே.—மும்மணிக கோவையும பனமணி மாலையு, மறமுங கலிவெண பாவு மடலூ ருதலுங், கிரீடையுங கூததும பாசாணடத துறையும, வகுதத வகுபபும விருததக கவியும, விரிததுப பாடுவோன விததாரக கவியே" எ-று. (௪௯)

300. ஈரசை யைஞசீ ரெழுதனை யையடி
யாறே ழொருதொடை யைமபா மூவினஞ
செயயு ளெணகுஞ செயயுள விகறபமு
மையிரு பொருததமு மாக
மெயயுரை யாபபை விளககிய தொகையே

(இ-ள) ஆதியி னிறுதத முறையானே யாபபதிகாரததுள விளககிய பொருளெலா மொனறு படுததிய தொகைச சூததிரம வநத வாறு காணக எ-று. (௫0)

மூனறாமோததுச செயயுணமரபியல —முறறிறறு

அதிகார மொனறிறகு, ஓதது மூனறிறகு, ஆ. சூததிரம. 100.
மேறகோள கு 164 ஆ. கு. 264.

அதிகார நானகிறகு மேறகோளோடு கூடிய ஆ. கு 703.

நானகாவது —யாபபதிகாரம —முறறிறறு.

ஐந்தாவது:—

அணியதிகாரம்.

PART V—RHETORICAL EMBELLISHMENT

301. கலையணிச் செல்வன் கமலச் சேவடி
தலையணி புனைந்து சாற்றுது மணியே.

(இ-ள்.) அணியிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். வேதநூன்முத லெந்
நூலு நலம்பெறக் காரணமாக நிற்கு மெய்க்கடவுட் டிருக்கமலபாதமெ
ன்றலை யணியாகக்கொண் டேத்தி யணிய திலக்கண நூலை விளக்குதுமெ
ன்பதா யிற்று கையின் முதலிடை யொப்பக் கடையும் வழுவா திறைவன்
காப்பதுவேண்டி யீண்டுந் தெய்வவணக்கம் வந்தவாறுகாண்க. இவ்வதிகா
ரநூலைப் புலமையின் மிக்க தண்டியென்பவர் விதித்துரைத்தமையா லவ
ர் பெயர்கொண்டு தண்டியலங்காரமென்று வழங்கும் என்னை—"மன்
மக ளணிந்த மாலை போலவுங், கன்மிக மாப்புறை கலனணி போலவு, மணி
சுவர்க்கெழுதிய வடிவுருப் போலவு, மற்புதத் தனுவுறுப் படைமரப் பா
வை, பொற்புறத் தீர்ந்த பொற்சுதை போலவுங், கற்றோ ருணர்க்குங் கருத்த
ரும் பொருட்கே, மற்றோ ரணிதான் வழங்குமென் றுணர்க." அன்றியு மே
ன்றுத்த முறையான் முன்னோர்தந் தவற்றுட் சிலவொழித்து மிகவுணர
வேண்டியபலவற்றை விளக்கிச் செந்தமிழுணர்ந்தோர் நூலிலொழிந்த சிற
சிலகூட்டி யுணர்த்துதும். இஃது சிறப்புப்பாயிரம் எ-று. (க)

302. அணியெனச் சொல்பொரு ளாமிரண் டவற்றுள்
வேற்றுரை வரக்கெடு மணிசொல் லணியுரை
மாற்றினுந் தோன்றிய வணிபொரு ளணியே

(இ-ள்) இய-லிசை-நாடக-மென்னு முத்தமிழ்க் கலங்காரமாக வரு
மணி சொல்லானும் பொருளானும் வழங்குவதாகையிற் சொல்லணியென்
றும் பொருளணியென்று மணி யிருவகைப்படும். அவற்று ளோரணிவந்த
சொல்லே மாறின் றன்மையா லவ்வணி கெடு மென்றிற் சொல்லணி யெ
னப்படும் சொல்லேமாறினு மச்சொல்லால் வழங்கியபொருளேமாறு
தாயி னணியுங்கெடாதென்றிற் பொருளணி யெனப்படும். (வ-று.) முலலை
நகைத்தன - வென்றதற்கு, முல்லை பூத்தன - வென்றிற் சொன்மாற்றவே
யணி நில்லாமையா லிது சொல்லணி யெனவும், பவளவா - யென்றதற்
குச் சொன்மாறித், துகிர்போற் செவ்வா - யென்றிற் சொன்மாறினு மதன்
பொருண் மாறாமையா லணி நின்ற தாகையி லிது பொருளணி யெனவுங்
கண்டு கொள்க ஆகையி லிவ்விருவகையணிபற்றி யீரோத்தாக விவ்வதி
கார முகியு மென்றுணர்க எ-று (உ)

முதலோத்துச் சொல்லணியியல்.

Chapter I —Word Embellishment.

303 சொல்லணி மறிநிலை மிகலெஞ்ச லொப்பென
றொல்லணித் தொகுதி யொருநான் கென்ப.

(இ-ள்) சொல்லணி யிலக்கண மாமா றுணர்த்துதும். சொல்லால் வழங்கு மலங்காரங் நால்வகைப்படும். அவையே, மறிநிலையணியுஞ் - சொன் மிகலணியுஞ் - சொல்லெஞ்சணியுஞ் - சொல்லொப்பணியு - மெனவே வழங்கும். இவற்றைத் தனித்தனி விளக்குதும். எ-று. (க)

முதலாவது:—மறிநிலையணி.

1 Play on Words.

304. மறிநிலை யுரிமை மாறணி யாயவை
குணமுதல் காரணங் குறிப்பொழுக் கமைந்தே.

(இ-ள்) நிறுத்த முறையானே மறிநிலையணி யாமா றுணர்த்துதும். பொருட்பெயர் மாறி யொன்றன்பெயர் பிறிதொன்றற்குரைப்பது மறிநிலை யெனப்படும். இவற்று ளொன்றன்குண மற்றொன்றற்குரைப்பது பண்பு மறிநிலை, எ-ம். சினைப்பெயர் முதற்கும், முதற்பெயர் சினைக்குஞ் செல்ல வுரைப்பது முதன்மறிநிலை, எ-ம். இவ்வாறே காரணமுங் காரியமுந் தம் முண்மாறவுரைப்பது காரணமறிநிலை, எ-ம். சொல்வேறுணர்ந்த குறிப்பு வேறாகத் தோன்றவுரைப்பது குறிப்புமறிநிலை, எ-ம். உலகினொழுக்க மாற வுரைப்ப தொழுக்கமறிநிலை, எ-ம் வழங்கும் (வ-று) சினத்திற்காய்ந்தான்- உளத்தில்வெந்தான் - முல்லைநகைப்பன - குவளைவிழிப்பன - அள்ளருடுஞ்சு மாப்பன - நள்ளிருளெஞ்சுங்கூந்தல் - 'நெட்டொளி வேங்கையா னிசிப்பட் டீந்தீங்குயிராக, கட்டொளியைக் காட்டுங் கதிர்வேந்தன்.' - என்பனவற்று ளொன்றன்குணம் பிறிதொன்றற் குரைப்பது குணவழுவென்று தோன்றினு மவையே சிறந்தவுவமையாற் பிறிதிற்பொருந்தப் புணர்ந்துரைத்த மையாற் பண்புமறிநிலையலங்கார மாயிற்றெனக் கொள்க. இந்நினைச் சா மாதி யெனமரு முளொன்றுணர்க. அன்றியும், பூநிழற்சோலை-யென மர மாகிய முதற்பொருள் செய்நிழல் மலராகிய சினைப் பொருண்மேலுரைப் பவும், நறும்பொழி-லென மலராகிய சினைப்பொருளால் வருமவாசனை பொ ழிலாகிய முதற்பொருண்மே லுரைப்பவும், முதலுஞ் சினையுமாறி முதன்ம றிநிலை யலங்காரமாயின. அன்றியும், "ஏரினு நன்றா மெருவிடுதல் கட்ட பின், னீரினு நன்றதன் காப்பு.' என உழுந்தொழிலைக் காட்ட வதற்குக் காரணமாகிய வேரினையுரைப்பவும், 'ஒளியெழுந் தேவொழீஇ யுலகம்வாழ்ந் தத்தே.'- என வொளியாகிய காரியத்தால் ஞாயிறென்னுங் காரணத்தைக்

காட்டியுரைப்பவும், இருவகைக்காரணமறிநிலை யலங்காரமாயின. அன்றியு மாறுமாத-மென்பதற்காறுதிங்களெனவும், ஆறுவருடமாயிற்-றென்பதற் கறுபயிராயிற்-றெனவும், இரவுதத்துறுங்கால் வந்தானென்பதற்கு — "கஞ்சமே சினந்தெனக் கமழ்கத வடைப்பவும், பஞ்சிறைக் கிளியொடு பறவையாத் தொடுங்கவும், பிரிநிலைக் கண்டுணா பெறற்குவந் தேங்கவும், விரிநிலைத் தோளினன் விரும்பி யெய்தினன்" என்பன வற்றுட் சொல் வேறாகிக் குறித்தபொருள் வேறாகையிற் குறிப்புமறிநிலை யலங்காரமாயின. அன்றியும் — "வண்டிசைக்குங் கூந்தன் மதாவிழிகள் சென்றுலவ, வெண்டிசைக்கும் போதா திடம்" எ-ம் "கொழுஞ்சுனை வரம்பில் கைகி கிளைத்தோ யழன்ற நெஞ்சர், வழுஞ்சுனைப் பெருகுங் கண்ணீ ரகலகடல் வெள்ள மாற்று" எ-ம். "சேட்டிளம் பரிதிமாபன." எ-ம் 'முகிறகை அயிறகண [illegible] தோள்' எ-ம் பலவுமுலகி லொழுகுந்தன்மையைக் கடந்த வாய்ம [illegible] புகழ்வழியாகப் புனைந்துரைத்தமையா லொழுக்கமலை வாகாம [illegible] க மறிநிலை யலங்காரமாயின. இவற்றுட் பலவை பொருளைப்பற் [illegible] மொருசொல்லெல்லையின் முடியுமென்றமையாற் சொல் லணியாக [illegible] ப்பட்டன எ-று. (க)

305 பொருள்கோ ளுமறிநிலை போல்வன வாம்வை
யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை விற்பூண்
டாப்பிசை யளைமறி பாப்புக் கொண்டுகூட்
டடிமறி மாற்றென வாகுமெட் டென்ப.

(இ-ள்) முன்னோர்வகுத்த வெண்பொருள்கோ ளுமறிநிலையணி யென வழங்கும். அவையே யாற்று நீர்ப் பொருள்கோளும் மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும்-நிரனிறைப் பொருள்கோளும் - பூட்டுவிற் பொருள்கோளும் - தாப்பிசைப் பொருள்கோளும்-அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளும் - கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளும்-அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும்-எனப்படும் இவற்றை யினி யொவ்வொன்றாக விளக்குதும் — நன்னூல் — "யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை விற்பூண், டாப்பிசை யளைமறி பாப்புக் கொண்டுகூட், டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே.' இது மேற்கோள். எ-று. (உ)

306. யாற்றுப் புனலே யடிதொறும் பொருளற
வேற்றடி நோக்கா விளம்பலி னாகும்.

(இ-ள்.) யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளா மாறுணர்த்துதும். மற்றடிநோக்கா தடிதோறும் பொருளற்று வருவதியாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளெனப் படும். (வ-று.) "விலைப்பாலின் கலந்து விற்றுலுங் குற்ற, மலைப்பாளைப் பேணு மறுத்தலுங் குற்ற, நிலைப்பாலைத் தூக்கி நெகிழ்த்தலுங் குற்றங், கொலைப்பால குற்றமே யாம்." எ-ம். பிறவுமன்ன.—நன்னூல்.— "மற்றய

ளுக்கா தடிதொறும வானபொருள, அறற றெழுகுமஃ தியாறறுப புனலே." இது மேறகோள. எ-று. (ரு)

307. மொழிமாற றெனப மொழிகடம பயன்படும
வழிபெயாத தோரடி வரையுட கொளலே,

(இ-ள) மொழிமாறறுப பொருளகோளாமாறுணாததும. ஓரடியெலலையுட டததமபொருளுக கேறறமொழிக டனிலைதபபி யொழுங குமாறச சொலலுவது மொழிமாறறுப பொருள கோளெனப்படும (வ-று) சுரையாடக கெணடை கயததாட மஞரைஞு, சுரையாழ வமமி மிதபப-வரை யனைய, யானைககு நீதது முயறகுநிலை யெனப, கானக நாடன சுனை." எ-ம. இதனுட கெணடை கயததாட-மஞரைஞு சுரையாட வெனவும, சுரை மிதப ப-வமமி யாழ வெனவும, யானைககுநிலை-முயறகுநீத தெனவும,கொளளவே ணடலி ஞேரடியுண மொழிகளை மாறறினவாறு காணக.—நனனூல.— "ஏறற பொருளுக கியைய மொழிகளை, மாறறியோ ரடியுள வழஙகனமொழிமாறறே" இது மேறகோள எ-று. (சு)

308 நிரனிறை யாநிரை நிறீஇய பெயாவினை
யிரணடும வேறடுககி யெதிரினும வைதத
நிரையினும பொருளே நோத லெனப

(இ-ள) நிரனிறைப பொருளகோ ளாமாறுணாததும. பலபெயாச சொலலையும, பலவினைசசொலலையும, வேருயடுககிய பினனரவறறிறகுப பொருளாய வருஞசொறகளை முறையேயாயினு மீறுமுதலாக வெதிரோ யாயினு மடுககிவைபபது நிரனிறைபபொருள கோளெனபபடும (வ-று) "கொடிகுவளை கொடடை நுசுபபுணசண மேனி, மதிபவள முதத முகம வாய முறுவல, பிடிபிணை மஞரைஞு நடைநோககுஞ சாயல, வடிவினளே வஞசி மகள." இது பெயாநிரனிறை—"காதுசோ தாழகுழையாயக கனணித துறைசோபப, போதுசோ தாராமாப போாசசெழிய-நீதியான, மணமிாத மஙகையாதோண மாறருரை யேறறாககு, நுணணிய வாய பொருள." இது வினை நிரனிறை.— "காதமரு கவினுதி துனிகண புருவஞு, சீதமுகங கொஙகை திரணடவா - யோதக, கருமபா ரமழபாடிக காஙகே யன படடத, தருமபா குழலளகத தாாகக." இது எழுதது நிரனிறை.— "கூறறுவனை வினமதனை யரககா கோவைக கூனிலவைக குஞசரததை யிஞசி மூனறை, யேறறுவன புறவுருவ மாளத தோளக ளிறவெறிப்ப வி மயபபெண வெருவ வேலக, காறறெழிலா னயனததால விரலாற கறைைக கதிாமுடியாற காதலததாற கணையாற பினனு, முறறழிய வுதைததுரித்து செரிததுச குடி யுரிதசெரிததா னவனெனமமை யுடைய கோவே." இது முறை நிரனிறை.—நனனூல.—"பெயருமவினையுமாஞ சொல்லையும பொருளையும, வேறு நிரனிறீஇ முறையினு மெதிரினு, நேரும பொருள கோ ணிரனிறை நெறியே.' இது மேறகோள. எ-று. (ரு)

309. பூட்டுவில் லென்ப பூட்டிய விற்போற்
பாட்டிறு தலையொரு பாற்பொருள் கொளலே.

(இ-ள்) பூட்டுவிற்பொருள்கோளாமாறுணர்த்துதும். பொருளைக் கொள்ளும்படி பாவின் முதலினு மீற்றினு நின்ற இருமொழி கூட்டவேண்டியது பூட்டுவிற் பொருள்கோளெனப்படும் (வ-று) "திறந்திடுமின் மின்முடியுஞ் செங்கதிரோன் றன்சூட, டிறந்திடு வில்லாடை யெழிலுஞ் - சிறந்திடுமின், றண்ணாரமாய மதியந்தாங் கடியும் பூண்டாளைக், கண்ணாரக் காணக் கதவு" எனத் திறந்திடுமின் கதவென்பது பொருளாகையிற் பூட்டுவிற் பொருள்கோளா மெனக் கொள்க.—நன்னூல்.—"எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட், பொருணோக் குடையது பூட்டுவில் லாகும்" இது மேற்கோள். எ-று. (சு)

310 தாப்பிசை முதற்கடைத் தன்பொரு டருமொழி
யாப்பிசை யிடையே யியம்புத லென்ப.

(இ-ள்) தாப்பிசைப்பொருள்கோளாமாறுணர்த்துதும் பாவினடுவே நின்ற மொழி முதலினு மீற்றினுங் கூட்டிய பொருளைக் கொள்வது தாப்பிசைப் பொருள்கோளெனப்படும் (வ-று) "மாயிடு மென்றஞ்சிறுதலற் கத்தியவையே, நோயிலதாகு செய்யாத கால்" என இதனுட்டீயவையென விடைநின்ற மொழியே முதலினு மீற்றினுங் கூட்டிய பொருளைக்கொள்ளு மாறு காண்க —நன்னூல் —"இடைநிலை மொழியே யேனை யீரிடத்தும், நடந்து பொருளை நண்ணுதற் றாப்பிசை" இது மேற்கோள். எ-று. (எ)

311 அளைமறி பாப்பே யந்த மொழிமற்
றுள்ளிடந் துய்த்துத்தன் னுழைப்பொருள் கொளலே.

(இ-ள்) அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளாமாறுணர்த்துதும் செய்யுளீற்றினின்ற மொழியே யிடையினு முதலினுங் கூட்டிப் பொருளைக் கொள்வதே யளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளெனப்படும். (வ-று) விருத்தம் —"தாழ்ந்த வுணர்வினராயத் தாளுடைந்து தண்டூன்றித் தளர்வார் தாமுஞ், சூழ்ந்த வினையாக்கைச் சுடவிளிந்து நீங்கிற் சூழ்வார் தாமு, மூழ்ந்த பிணி நலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும், வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே" என முயலாதாரென்றீற்று நின்ற மொழியே யிடையினு முதலினுங் கூட்டிப் பொருளைக் கொள்ளு மாறு காண்க அன்றியு மொருசொல் லோரிடத்து நின்று செய்யுட் பல விடத்து நின்ற சொற்களோடு பொருந்திய பொருளை விளைப்பது தீவக மென்பார். அது, முத - லிடை - கடை - வரப்பெறும் வரின் முதனிலைத் தீவக-மிடைநிலைத்தீவகங்-கடைநிலைத்தீவக-மெனப்படும்.—"நன்னூல் — செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினு, மெய்திய பொருள்கோ ளளைமறி பாப்பே." இது மேற்கோள். எ-று. (அ)

312. கொண்டுகூட் டென்ப கொள்பொருட் கேற்ப
விண்டடி பலவினும் வினைகொண் மொழியே

(இ-ள்) கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளாமாறுணர்த்துதும். பாவின்பலவடிகளுள்ளும் நின்றமொழிகளைப் பொருளேற்கு மிடத்துக்கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோளெனப்படும். (வ-று) "ஆலின்மேற் பாயுங் குவளைகுளத் தலரும், வாலி னெடிய குரங்கு" என்பதாலின் மேற்குரங்கு பாயும், குளத்தினுள்ளலருங் குவளை, யென வீரடியுட்கலந்து வந்த மொழிகளைப் பொருள்வேண்டுழிக்கொண்டு கூட்டிப் பொருளைக்கொள்ளுமாறு காண்க இதுவே யோரடி யெல்லையுள்வரின் மொழிமாற்றென வழங்கும்.— நன்னூல் —"யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை, யேற்புழி யிசைப்பது கொண்டு கூட்டே" இது மேற்கோள் எ-று (௯)

313. அடிமறி மாற்றே யடிபெயர் பொருளவு
மடியிட மாறினு மழியாப் பொருளவும்.

(இ-ள்) அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளாமாறுணர்த்துதும் பொருள்கொள்ளும்படி யோரடி யெடுத்தேற்புழிக் கொண்டு கூட்டவேண்டியதாகவுஞ் செய்யுளடியெல்லாந் தன்னிலைமாறி முதலினு மிடையினு மீற்றினு முச்சரிப்பினு மோசையும் பொருளும் வழுவாதாகவும் வருவதடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளெனப்படும் (வ-று) "கற்ற கழிநாளுங் கைகூடா முற்றிற்கு, முற்றபொருந் தமொழிந்தகலு-நற்சுருதி, யோதலும் பொய்யப் பெற்றவொளித் திகழ்வாங்கு, காதலுள்ளத் தழன்றக் கால்." என இதனுள் ஈற்றடியேனை யடியெடுத்து முற்கூட்டிப் பொருளைக் கொள்ளுமாறு காண்க "நீணை தலைமலில வரிமா முடியாள், பானே யுடையாய பணிவீசுடலாள், பானோ மதிய பணிபூ வடியாள், தானே நிலவான றலமாளராசாள்" என விக்கவிருத்தவடி நான்குந் தம்முண் முன்னும் பின்னுமாக மாறி யுச்சரிப்பினு மோசையும் பொருளும் வழுவாதியலுமாறு காண்க இவ்வகை யணியோட்ளவடியாக வந்த நான்கடி யாசிரியப்பாவு மடிமறி மண்டிலவாசிரியப்பா வென்பபடு மென்று செய்யுளியலதாந்த விடத்துச் சொன்ன தாகவுங் கண்டுகொள்க — நன்னூல்.—"ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும், யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை, மாட்சியு மாறா வடியவு மடிமறி" இது மேற்கோள் எ-று. (௧0)

இரண்டாவது —சொன்மிக்கணி.

2. Repetition.

314 சொன்மிக் கணியெனப் சொன்மறி தாலவை
மடக்கிசை யந்தாதி யடுக்கென மூன்றே

(இ-ள்.) இறுத்தமுறையானே சொன்மிக்கணி யிலக்கணமாமாறுணர்த்துதும். வந்தசொல்மீண்டு மீண்டுவருவது சொன்மிக்கணி யெனப்படும். அவையே மடக்கும், இசையந்தாதியும், அடுக்கு, மென மூவகையவாகு மிவற்றைத் தனித்தனி விளக்குதும் எ-று (௧)

315. மடக்கணி யோர்மொழி மடங்கி வரலவை
யிடையிடு முதல்கடை யிருவழி மடக்கு
மிடையிடா மடக்கு மெனநால் வகையே.

(இ-ள்) மடக்காமாறுணர்த்துதும் அடியானுஞ் சொல்லானு மெழுத்தானும் வரு மடக்காயினு மிங்கண் சொல்லணியாக வருகையிற் சொல்லாலாயின மடக்குவருமெனக் கொள்க ஆகையி லொருசொல்பெயர்ந்து மீண்டுவருவது மடக்கணியெனப்படும் இதுவே யிடையிடாவரவு மிடையிடுவரவும் பெறுமே அன்றியு மிடையிடு வருங்கால் முதலினு மீற்றினு மிருவழியினும் வரப்பெறும். வரின்முதன் மடக்கெனவுங் கடைமடக்கெனவு மிருவழி மடக்கெனவும் வழங்கும் விதியை விளக்குதும் (வ-று) 'இனியாரினியாரொனைக்காப்ப, ரொனவு 'நீயே நீயே முன்காத்தும் பின்காப்பது நானுநானுமே' எனவு மிவையிடை யிடாமடக் கெனக்கொள்க பிறவு மன்ன 'இனியா ரொனைத்தாங்கி யென்றுயரை நீப்பா, ரினியார் மறைநூலா லென்னைத் தெளிப்பா, ரினியா ரொனன்றேயக் கழ்தா யாற்றுவா ரொன்று, மினியாருன் னல்லா லெனக்கு" எனப்திலிடையிடு முதன்மடக்காயிற்று — விருத்தம் — "வளைவா யலகா மெய்ம்மறை யெங்கும் வளாகாலம், விளைவாயப் பைம்பூ வொத்தற மெல்லாம் யிளைகாலம், இ… யொல்வாச சீ நல மலகித் திளைகால, மளைவாயத் திங்க டாயகடி நாமே யணிகாலம்" எனப்திலிடையிடு கடைமடக்காயிற்று "ஆரொனனைத் தேற்றி யருள்புரிந்தார் நீயன்றே, வாரொனன்றே யாற்றி யமுதாறு நீயன்றே" எனப்திலிடையிடு இருவழி மடக்காயிற்று இவையெலா மியற்றமிழிடை … சிறப்பாம் வரு மென்றுணர்க அன்றியுஞ் சூத்திரத்திலே நால்வகையென்றது என நால்வகையென்ற மிகையால்

மற்றைமடக்குகள் வருமாறு:— தண்டியலங்காரம் — "ஆதியிடை கடையாதியோ டிடைகடை, யிடையொடு கடைமுழுதென் றெழு வகைத்தே" என்றாராகலின், ஆதிமடக்கும்-இடைமடக்கும்-கடைமடக்கும்-ஆதியோ டிடைமடக்கும் - ஆதியோடு கடை மடக்கும் - இடையோடு கடை மடக்கும் - மூன்றிடத்து முற்றுமடக்கும் - என வெழுவகைப்படும் — அன்றியும் — "ஓரடி யொழிந்தன தேருங் காலை, யிணைமுதல் விகற்ப மேழு நான்கு, மடைவுறும் பெற்றியி னறியத் தோன்றும்" — என்றாராகலின், முதலடிக்கண்ணு மிரண்டா மடிக்கண்ணு மடக்குதலும், முதலடிக்கண்ணு மூன்றா மடிக்கண்ணு மடக்குதலும், முதலடிக்கண்ணு நான்காமடிக்கண்ணு மடக்குதலும், இரண்டா மடிக் கண்ணு நான்கா மடிக் கண்ணு

மடக்குதலும், இடையீரடிக்கண்ணு மடக்குதலும், இரண்டா மடிக் கண்ணு மீற்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், என்னு மாறு மீரடிமடக்கும், ஈற்றடியொழிந்தேனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், ஈற்றயலடி யொழிந்தேனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், முதலயலடி யொழிந்தேனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், முதலடி யொழிந்தேனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், என்னு நான்கு மூன்றடிமடக்கும், நான்கடியு மடக்குதன் முற்றுமடக்கும், இவை பதினைந்தும் மேற்கூறிய வேழு கூறுபாட்டோடு முறழ நூற்றைந்து வகைப்படும். அவை இடையிடாதனவும், இடையிட்டனவும், இடையிட்டு மிடையிடாதனவும், என்னு மூவகையோடு முறழ முந்நூற்றிருபத்தைந்து வகைப்படும் அவற்றுள் சிலவருமாறு —(வ-று) "துறைவா துறைவா பொழிற்றுணைவா நீங்க, வுறைவார்க்கு முண்டாங்கொல் செல்வஞ்-சிறைவாங்கிப், பேடைக் குருகார்ப்ப புலனும் பிறங்கிருள்வாய், வாடைக் குருகா மனம்." எ-து முதலடி முதன்மடக்கு "கனிவாயிவள் புலம்பக் காவன் னீங்கி, லினியாரினியா ரெமக்குப் - பனிநாள், ளிருவராயத் தாங்கு முயிரின்றி யெங்குனை, ரொருவராயத் தாங்கு முயிர்" எ-து இரண்டாமடி முதற்கண்மடக்கு "தேங்கானன் முந்தலைக்குந் திலைத் திருநடஞ்செய், யோங்காரத்துட் பொருளா மொண்சுடர்க்கு - நீங்கா, மருளா மருளாத் தரித்த துணைக்கு மாற்றம், பொருளாம் புனைமாலை யாம்" எ-து மூன்றாமடி முதன்மடக்கு "இவ்வளவு நீயுமிழவ தெனக்கோலோ தோயுங், கவள மதமான கடமுந்-திவளுந், மலையா புனலருவி நீயணுகா நாளின், மலையா மலையா னிலம்" எ-து ஈற்றடி முதன்மடக்கு இவை நான்கு மோரடிமடக்கு "நினையா நினையா நிறைபோயகலா, வினையாவினையா மிலமா-நனையார், குரவாருங் கூந்தற் குழுதவாயக் கொம்பினை, புரவா ளரிபிரிந்த போது" எ-து முதலீரடிமடக்கு "அடையா ரடையா ரரணழித்தற் கின்ன, விடையாடு நெஞ்சமே யேழை-யுடைய, மயிலா மயிலாமதா நெடுங்கண் மாற்றங், குயிலாமென் றெண்ணல் குழைந்து" எ-து முதலடியு மூன்றுமடியு மடக்கு "மானவா மானவா நோக்கிமே மதுகரஞ்சூழ், கானவாங் கூந்தலங் காரிகைக்குத் - தேனை, யொழியாரத் தாரமேனு நின்புயத்து மேலுங், கழியா கழியா தரவு" எ-து முதலடியு மீற்றடியு மடக்கு "மாத ருயிர்தாங்க வள்ளலருப் நெறியிற், பேதுநோய் செய்யும் பெரும்பாந்தள் - யாதும், வளையா வளையா வெனுமா மதியா, விளையா விளையா வெழூஉம்" எ-து கடையீரடிமடக்கு "குரவார் குழலாள் குயினமென் மொழிதாய், விரவாவிரவா மென்றென்ற-வரவா, வரவா வரவாமென நினையார் வையம், புரவாளாக் கிடத்தோ புகழ்" எ-து இடையீரடிமடக்கு "மழையார் கொடைத்தடக்கை வள்ளகைய னெங்கோன், விழையா விழையார் மெலலாடை-குழையார், விழையா முணாவுங் கனியா மினமும், முழையா முழையா முறை" எ-து இரண்டாமடியு மீற்றடியு மடக்கு இவையாறு மீரடிமடக்கு "இறைவா விறைவால வளைகாத திருந்தியா, ருறைவா ருறைவார் புயலா-னறைவாய்,

வணடளவு வணடளவு நாளின் மயிலாலக, கணடளவு நீாபொழியுங கனை." எ-து ஈறறடியொழிந்தேனை மூனறடிமடககு "மலையு மலையு மகிழநதுறையும வேயுங, கலையுங கலையுங கடவுந - தொலைவி, னமரி யெமககா மெனனு முனனிற, குமரி குமரிமேற கொணடு" எ-து ஈறற யலடியொழிததேனை மூனறடியுமடககு "கொடியாா கொடியாா மதினமூனறுங கொனறு, படியாா பணைததடககை நாலவாயக-கடியா, ருரியா ருரியாரொனை யாள வோதற, கரியாா கரியாா களம" எ-து. முதலயலடி யொழிததேனை மூனறடியுமடககு "பாலையாழ தனனிற பதிறறிரடடி வேயநதனறே, மாலைவாயமாலைவா யினனிசை-மேலுளாயே, மேவலா மேவலா மெலலாவி வாடடாா, காவலா காவலாங கால" எ-து முதலடியொழிததேனை மூனறடியுமடககு. இவை நானகு மூனறடி மடககு "வளைய வளைய சுரஞசெனறாா மாறறம, புனையபுனையவெனப பொனனே - யுனைய, னனையா யனையாதொடை நமமைவேய, விளையா விளையா விளைநது" எ-து முறறுமடககு இவை நானகு மூனறடி மடககு. இவை பதினைநது மடிமுதனமடககு "மனமுங குழையகுழைய வாமாநத, ரினநீங கரிய கரிய-புனைவனத,துளவாவி வாவிகயல வாடடு மெனனுளளங, களவாள வாளவாங கண." எ-து. இடைமுறறுமடககு. ஒழிநத விடைமடககும வநதுழிககாணக "மாலை மருளாது வஞசியான வஞசியான, மேலை யமரா கடைவேலை-வேலை, வளையாா இளைமேல வருமனன மனன, விளையா ளிவளை வளை" எ-து இறுதிமுறறுமடககு ஒழிநதவிறுதிமடககும வநதுழிககாணக. "கொணடல கொணடலா பொழிலருறும பணணையாயப பணணையாயத துளளாா, வணடல வணடலாயத தாதுகொணடியறறலான வருமணன யணனமுனறிற, கணடல கணடனா மகிழசெயய வோதிமங கலநதுறை துறைவெளள, மணடன மணடல முழுதுடன வளைதரு வளைதரு மணிவேலை." எ-து முதலு மிடையு மடககிய முறறுமடககு ஒழிநதவாதியோ டிடைமடககும வநதுழிககாணக "நிரையாா நிரையா மனனுபோ னிறைகோடல கோடல, வரையாா வரையா ரிருணமுன வருமாலை மாலை, விரையா விரையா வெழுமின னெளிமேக மேக, முரையா ருரையா ரினுமொல லெனுமுலலை முலலை" எ-து. முதலுங கடையு மடககிய முறறுமடககு ஒழிநதவாதியொடு கடைமடககும வநதுழிககாணக. "வருகம புளினம புளினம பயிலவேலை வேலை, யொருகா லுலாவா வுலவாரு மோத மோதம,வருகே தகைகே தகைசோ தருமனனமனன, பெருகா தனகா தனவேசை மாதா மாதா" எ-து இடையுங கடையுமடககிய முறறுமடககு ஒழிநத விடையொடு கடைமடககும வநதுழிககாணக "களைகளைய முளரியரு கடைகடைய மகளிா கதிாமணியுமணியும, வளைவளைய கரதலமு மடைமடைய மதுமலரு மலையமலைய, விளைவிளையா கிளைவிரவி யரியரியினமிசை குவளைமலரு மலருங, கிளைகிளைகொ ளிசையளிகண மகிழமகிழசெய கெழுதகைய மருதமருதம" எ-து. மூனறிடத்துமடககிய முறறுமடககு. ஒழிநத மூழுமடககும வநதுழிககா

ணக. இனியிடையிட்டு வந்தமடக்கு மிடையிடாது வந்தமடக்கு மிவ்வா றேகொள்க. அவற்றுள் சிலவருமாறு—"தோடுகொண் டளிமுரன்றெழக் குடைபவர் துறைசேர், தோடுகொண்ட தேமலர் சுமந்தகில் கமழ்ந்தவார்ந், தோடுதைந்த செஞ்சாந் தணிந்திளை முலையிடைதோய்ந்த, தோடுதண் புன னித்திலந் துறைதொறுஞ் சொரியும்"எ-து இடையிடாதன முற்றுமடக்கு. "பரவி நாடொறும் படிய வாம்பல புகழ்பரப்பு, மிரவி சீறிய படிய வாம்பதி யெரிகவர, விரவி மாண்பயில் படியவாம் வேயத்லை பிணங்கு, மருவி வார ணம் படியவாம் பலபணை மருதம்" "எ-து இடையிட்டிடைமுற்று மடக்கு. "சொன்ன நாளித் சுரும்பிம ரிதழிபோன்கால், மின்னு வாள்விட் விலவ லைத் துன்றிய கால், மின்ன காமுகி லினமிருண் டெழுதரு கால், மன்னர் வாரலர் தாமவரு மயிலினம் வருகாலம்"எ-து இடையிட்டிறுதி முற்றுமட க்கு இவை யிடையிட்டு வந்தன விவற்றது விகற்பமவந்துழிக்காண்க இனி யிடையிட்டு மிடையிடாதும் வருவனவற்றுள் சிலவருமாறு—"வாமான மான மழைபோன மதமான மான,நாமான மான முகிழுழந் ததமான மான, தீமான மானவர் புகழ்த்திற மானமான, காமான மான கறசுரங்கன மான மான"எ-து இடையிட்டு மிடையிடாதும் வந்து மிடையு மிறுதியுமடக் கிய மடக்கு பிறவுமவந்துழிக்காண்க "வருமறை பலமுறை வசையறப் பணிந்தே, மதியொடு சடைமுடி மருவும்ப பணிந்தே, யருநட நவிலவது மழுதபெற றனறே, யருளொடு கடவுள் தணிகொள் பெற றனறே,திருவடி மலரின திகழொளிச் சிலம்பே, தெளிவுட னுறைவது திருமறைச் சிலம் பே, யிருவினை தடிப்பவ ரடைபதத் தனறே, யிமையவர் முதல்வ னென் நினைத் தனறே" என வருவனவற்றுள் வேறுபாடுமறிக அன்றியும்,

அம்மடக்கலங்காரங்கள் வேறுபாடு வருமாறு—தண்டியலங்காரம்.— "அடிமுழு து மடக்குதலாங்கதன் சிறப்பே"என்றாராகலின்,இரண்டடிமட க்கும், மூன்றடி மடக்கும், நான்கடி மடக்கும், என மூவகைப்படும் அற்றுள் சிலவருமாறு—"விளைமேவு மதமாய விடாகூடு கடுநாக,விளைமேவு மதமாய விடாகூடு கடுநாக, வளைமேவு நெறிபூடு தணிவாரன மலைவாண, நிளைமேவு வளைசேர விளைாவி நிலைசேரும்." எ-து முதலீரடிமடக்கு "கடனமேவு கழிகாதன மிகநாளு மகிழுவாராக, ஞூடனமேவு நிறைசேர மெலிவாரதம் முயிர்நோவுங், கடனமேவு கழிகாதன மிகநாளு மகிழுவாராக, ஞூடனமேவு பெடைகூடு முறுகாலு முனையார்கொல் 'எ-து.முதலடியு மூன்றுமடியு மட க்கு "கருமாலை தொறுகாதல கழியாது தொழுதாலு, முருமாய மதனுக மடுமாறு புரிவாரமுன், ஞருமாய மதனுக மடுமாறு புரிவாரமுன, வருமாய வினைதீர வொருநாளு மருளார்கொல்' எ-து. இடையீரடி மடக்கு "மறை நுவல கங்கை தாங்கினா, நிறைதவ மங்கை காந்தனா,குறையென வண்டா வேண்டவே, மறைநுவல கங்கை தாங்கினா" எ-து முதலடியு மீற்றடியு மடக்கு. "கொலவியம் பொருப்பனை மேவார் கோனக, ரிலலெரி மேவுவ தி யம்பல வேண்டுமோ, வலலியந் தாமரை வணங்களாயின, வலலியந் தாம

ளா வனங்க ளாயின.'' எ-து கடையீரடி மடககு. "நலததகை பிறவிரு சரண மேததுரங, குலததகை பணிகொ ளேகம பரததனே, நலததகை மக ளொரு பாக நணணுமெங, குலததகை பணிகொ ளேகம பரததனே ' எ-து இரணடாமடியு மீறறடியு மடககு. இவையாறு மீரடி மடககு "காமரம பயி னீா மதுகரங, காமரம பயினீா மதுகரங, காமரம பயினீா மதுகர, நாமர நகையுற நிலையாா நமா.'' எ-து ஈறறடி யொழிததேனை மூனறடியு மடககு. "கடிய வாயின காமரு வணடின, மடிய வாமகனருருழை வாரலா,கடிய வா யின காமரு வணடினங,கடிய வாயின காமரு வணடினம ' எ-து இரணடா மடி யொழிததேனை மூனறடியு மடககு "கோவளாபபன கோனகரஙகளே, கோவளாபபன கோனகரஙகளே, மேவளககாவியன நிலாவேலைசூழ, கோ வளாபபன கோனகரஙகளே '' எ-து ஈறறய லடியொழிததேனை மூனற டியு மடககு "வரியவாஙகுழன மாதரிளங்கொடி, யரியவாஙகயத தானவ ணஙகளே, யரியவாஙகயத தானவனஙகளே, யரிவாஙகயத தானவனங களே.'' எ-து. முதலடியொழிததேனை மூனறடியு மடககு இவை நானகு மூனறடி மடககு "வானகநதரு மிசைபவாயின, வானகநதரு மிசையவா யின, வானகநதரு மிசையவாயின, வானகநதரு மிசையவாயின.'' எ-து நானகடிமடககு இதனையே யேகபாதமெனக. அனறியும, ஒருசொறலே நானகடியாய மடககுமெனபாா (வ-று) "மாதானு மாதானு, மாதானு மா தானு, மாதானு மாதானு, மாதானு மாதானு '' எ-து முறறுமடககு "பணி பவ னநதமதாக மனனுவாா, பணிபவ னநதமதாக மனனுவா, ரணியன மேயதுமன பராகமே, யணியன மேயதுமன பராகமே '' எ-ம "கலைநிலா வருமாலை மணஙகொளவான, மலையமாருத மாறலமாதாகண, கலைநிலாவரு மாலை மணஙகொளவான, மலையமாருத மாறலமாதாகளே.'' எ-ம "ஓதநின றுலவா வருமவேலைவாய, மாதரஙக மலைககுநிகரவே, யோதநினறுல வாவ ருமவேலைவாய, மாதரஙக மலைககுநிகரவே.'' எ-ம வரும பிறவுமனன "மாலை மாலை யாகவே யனஙகவேள பயிறரு,மாலை மாலை வேடடவா மனங கலே றவனறுழாய, மாலை மாலை யோவுடைத ததுநினை நெழுதரு, மாலை மாலை யாவுடை யவளாவந திடாசெயும '' எ-து இடையிட டிறுதி முதனம டககு. "கயலே தாவருங கடிபுனற காவிரி, காவிரி மலருங கனாபொரு மரவு, மரவம பூஞசினை வணடொடு சிலமபுஞ, சிலமபு சூழதருந தளிரடி மனைக கயலே '' எ-து. அநதாதிமடககு. அனறியும தணடியலஙகாரம — "ஓரெழுதது மடககலு முரிததெனமொழிப.'' எனறா. (வ-று.) "நாநா நா தங கூடிசை நாதநதொழி லோவாய, தாதா தார மாக விளாததண மலா மீதே, வாவா வாாதண சோலையில வாழும வரிவணடே, யாயா யானிற சோததுவ தனபாக குளாயாயால.'' ஓரெழுதது மடககு (உ)

316 இசையந தாதியே யீறறுச சொனமீண
டிசைபெற வருபுவே றெனினு மியைதலே,

(இ-ள) இசையநதாதியாமாறுணாததுதும. ஒருவசனததிறுக நினற மொழிமற றொருவசனததாதியாக வருவ திசையநதாதி யெனபபடும அவற றிறகுருபு வேறறெனினு மெனறமையால வேறுருபுபெறறும பெருமையு மாமெனககொளக இதுவே யோரடி யிறறினினறது மறறோரடி முதலாக வரினநதாதித தொடையெனசசெயயு ளிலககணததுட சொனனாபுலவா இபறறமிழுதாரணம —“மாநதாகககெலலாங கேளவியாலறிவு மறிவினறகல வியுங கலவியாறபுகழும புகழாற பெருமையும விளைநதுவளரு மனறே.’ எ-ம. பிறவுமனன எ-று. (ரு)

317. அடுககணி யொருபொருட கடுககிய திரிசொ
லடுககி வைபப தடுககணி யெனபபடும.

(இ-ள) அடுககணி யாமாறுணாததுதும. சிறபபுக காடடவும, அன புதுயா களிபபிவறறை மிககெனத தோறறவு, மொருபொருளைததரும பல திரிசொல லடுககி வைபப தடுககணி யெனபபடும. (வ-று) “இகழநதொ ளிததாளே யெனனை யிகழநதகன றானே கொடிய நெஞசான’ எ-ம — வெணபா —“எனனுயிா காததுப புரநதாணட யெனனிறைவன, றனனு யிா படடிறநது சாயநதொழிநதான - பினனுயிராய, மீணடெனனைக காத தோமய மேவிபபுரந தளிபப, யாணடையும யாாயா னெனககு” எனபன விவறறுட டுயரின மிகுதியைக காடடப பலதிரிசொல சிறபபி லடுககி வநதவாறு காணக. எ-று (ச)

மூன்றுவது:—சொலலெஞசணி.

3 Ellipsis

318 எஞசணி யெனப வெளிதுணா பலமொழி
துஞசில சிறபபிற றேனறு தொழிததலே.

(இ-ள) சொலலெஞசணி யிலககணமாமாறுணாததுதும உணாதற கெளிதாயவிடததுப பெயா வினைமுதலிய சொலலொழிததுரைபபது சொ லலெஞசணி யெனபபடும இவையே யைநதிருவகையவாகி யீரைநதெசச மெனமனனா முனனோா எ-று. (க)

319. பெயாவினை யுமமைசொற பிரிபபென வொழியிசை
யெதிாமறை யிசைககுறிப பெஞசணி பததே

(இ-ள.) எஞசணியாமாறுணாததுதும பெயரெஞசணியும, வினை யெஞசணியும, உமமையெஞ சணியும, சொலலெஞசணியும, பிரிநிலையெஞ சணியும, எனவெஞசணியும, ஒழியிசையெஞசணியும, எதிாமறை யெஞ சணியும, இசையெஞசணியும, குறிபபெஞசணியு, மெனச சொலலெஞசணி யொருபஃதாம. அவை. (வ-று) “கொனறனன வினறுசெயினு மவாசெ

ய்த, வொனறு நனறுளளக கெடும்.' எ-து. பிறரினறுசெயினு மவாசெய்த னறுதா னுளளக கெடுமெனறு பிறருந தானுமென வெஞசிய விருபெயாகொணடு முடிககவேணடலிற பெயரொஞசணி யாயிறறு. வினைசசொல லாயினும வினையைப்பறறிவருஞ் முருபு சொறகளாயினு மெஞசவரின வினையெஞசணி யெனபபடும.—"நிலததியலபா னீாதிரிந தறறாகு மாநதாக கினததியல பதாகு மறிவு" எ-து. நீாசேருநிலததியலபானது திரிவதுபோல மாநதாசேருமினததியலபானே தமககாகு மறிவெனறு முகிககவேணடலிற சேருமெனறும வினைசசொல லெஞசியவாறு —"சிறுவரையே யாயினுஞ செயத நனறலல, துறுபய னிலலை யுயிாககு" எ-து தனனுற செயயபபட்ட னனறெனறு முடிகக வேணடலி லாலெனுமவேறறுமை யுருபுசொலலெஞசியவாறு ஆகையி லீரிடததும வினையெஞசணி யாயிறறு.—"இலஙகுவா ளிரணடினு விருகைவீசி." எ-து இருகையுமெனறு முடிககவேணடலி னுமமை யெஞசணி யாயிறறு ஆகையி னுமமை யெஞசணியு முமமைத தொகையுமொககும —"இசையா வொருபொரு ளிலலெனறல யாககும, வசையாவ தெஙகு மில" எ-து இலலெனறு சொலலுத லெனமுடிகக வேணடலிற சொலலெஞசணி யாயிறறு —ஒரு சொல தனனிலையனறிப பிரிநது மறறவிடததுங கூடடல வேணடுழிப பிரிநிலை யெஞசணி யெனபபடும.—வெணபா.—"அறிமி னறநெறி யஞசுமின கூறறம, பொறுமின பிறாகடுஞசொற போறறுமின வஞசம, வெறுமின வினைதியாா கேணமை யெஞஞானறும, பெறுமின பெரியாாவாயச சொல." எனப இதிலே யெஞஞானறு மெனுஞசொல மறறவழியுமகூடடி யறிமினெஞஞானறு முதலிய வநது முடிககவேணடலிற பிரிநிலை யெஞசணி யாயிறறு இதுவே முத-லிடை-கடைப-பறறிவரின மேறகாடடிய தாபபிசையாயினு மீளமறி பாபபாயினு மெனறு வழஙகும —"உணணலு மீதலு மாயிரண டலலது,முணடோ பொருடகட பயன' எ-து உணணலு மீதலுமெனவெனறு முகிககவேணடலி லெனவே யெஞசணி யாயிறறு.— சொனனவையனறி மறறொனறு தோனறககூற லொழியிசை யெஞசணி யெனபபடும 'கறறோருங காணலரிது' எனுற கலலாதவாக கெளிதலலதெனத தோனறலி லொழியிசை யெஞசணி யாயிறறு —ஓகார வெதிாமறையு முமமையெதிாமறையு மென வெதிாமறையெஞசணி யிருவகைபபடும ஆகையி லொனறை மறுகக வெதிாமறைசசொலலினறி யோகாரமவரினு முமமைவரினு மவவலஙகாரமாகும. செயயே னெனபதறகு - யானோ செயவே, னென வோகார வெதிாமறை யெஞசணி யாயிறறு. இவவெழுத திவவழி திரியவு மபெறுமெனறுழ திரியாமையும வருமெனத தொனறலி னுமமை யெதிாமறை யெஞசணி யாயிறறு —'ஓலலென நதிவநதோடு,' மெனபுழி ஓலலென வொலிததென முடிககவேணடலி னிசையெஞசணி யாயிறறு அஙஙனம அமமென லிமமெனல வநதொலி வினையெஞச வருவன வெலலா மிவவலஙகார மாகும். எனனை. ஒலி யெனினு மிசை யெனினு மொககும. அனறிபு மிநபயன

திரிசொல்வந்தொன்று சொல்ல மற்றொன்று பொருளிசைத்தற் கிதமாக வரி னிசையெனுஞ்சணியென மருமுளரோ. ஆயினு மினிவருமபடி யிது சிலே டை யென்று பொருளணி யாகும். அசசத்தின குறிப்புச சொல்லும், சீக கிரத்தின குறிப்புச சொல்லும், முதலிய வந்தவற றவற்றிற்குரிய வினைச சொல்லெனுச வருவன குறிப்பெனுசணி யெனப்படும 'துணணென்ன நின் ருன.' 'ஐயெனப்போனுன.' எனபன துணணெனன வெருவி-யையயென வியாந்தெனக-கூட்டி யவவசசொல குறித்த வினையோடு முகிக்க வேண டவிற குறிப்பெனு சணியாயின அனறியுமொன்று சொல்லிக் குறித்த மற ெருரு பொருளைத தோற்றுவித்தல குறிப்பெனுசணி யெனமருமுளரோ. ஆயினு மினிவருமபடி யிது நுட்ப மென்று பொருளணி யாகும். ஆகையிற சொல்லெனுசணி யீராந்தும வந்தவாறு காணக —நன்னூல —"பெயர்வி னை யுமமைசொற பிரிப்பென வொழியிசை, யெதிர்மறை யிசையெனுஞ சொல்லொழி பொனபதுங, குறிப்புந தத்த மெசசங கொளளும' —தொல காப்பியம்.—"அவற்றுட பிரிநிலை யெசசம பிரிநிலை முடிபின —வினை யெ ஞசு கிளவிககு வினையுங குறிபப, நினையத தோனறிய முடிபா குமமே யாவயிற குறிப்பே யாககமொடு வருமே —பெயரெஞசு கிளவி பெயரொடு முடிமே —ஒழிபிசை யெசச மொழியிசை முடிபின —எதிர்மறை யெசச மெதிர்மறை முடிபின —உமமை யெசச மிருவீற றுனும, தனவினை யொன றிய முடிபா குமமே.—தனமேற செஞசொல வருஉங காலை, நிகழூஉங்கால மொடு வாராக காலமும், இறநத காலமொடு வாராக காலமும், மயஙகுதல வரையார் முறைநிலை யான —என்னெ னெசசம வினையொடு முடிமே — எஞசிய மூனறின மேல்வந்து முடிககு, மெருசுப் பொருட்கிளவி யிலவென மொழிப —அவைதாம, தத்தங குறிப்பி னெசசஞ செபபும.—சொல்லெ னெசச முனனும பினனுஞ, சொல்லள வல்ல தெஞசுத லின்றே —அவை யல கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல"—இவை மேறகோள. எ-று. (௨)

நான்காவது—சொல்லொப்பணி

4. Comparison.

320 ஒப்பணி திரிபியை பொருகிசை யியைபிசை
தப்பில சமமென் தருநால வகையே.

(இ-ள) நிறுத்த முறையானே சொல்லொப்பணி யிலக்கணமாமா றுணாத்துதும. இவை யொப்புமையைப்பற்றி வருவன வாகையில சொல லொப்பணி யெனவழங்கும இவையே திரிபியைபு-மொழுகிசையு-மியை பிசையுஞ-சமமு-மென நாலவகையாகும. இவற்றைத தனித்தனி விளக குதும. எ-று. (௩)

321. திரிபியை பொருமொழி சோபல லுருபு
முருபொன றணைபல வுளாயு மெனப.

(இ-ள்.) திரிபியைபணியாமாறுணர்த்துதும். ஒருபெயரு மொருவினையும் பலவேறுருபுபெற்றும், பலபெயர் பலவினை யோருருபுபெற்றும், பல வழிவரத்தொடுப்ப தியைபு திரிபாகித் திரிபியைபெனப்படும் (வ-று)— தேம்பாவணி.—"மாண்டகையா ரறஞ்சார்பா ரலத்தின மனுச்சாரார், ராண்டகையா ருடற்சார்பாற் கல்லதொரு துயர்சாரார், சேண்டகையா ரிவன்சார்பாற் செல்லுதுநா மெனவாறோ, பூண்டகையா லறஞ்சார்ந்தாள் புரசாரப் புகழ்செய்தாள்." எ-ம் இதனுள்ளியைந்த வொரு சொல் லாறுதிரிபாக வந்தவாறு காண்க.—தாழிசை — "வழுவாக்கு நீங்கிலையே மருளவாக்கு நீதெளிவே, யழுவாக்கு நீகளிப்பே யயாவாக்கு நீதிதியே, கல்லார்க்குக் கலைக்கடனீ கடவார்க்கு நிலைத்திறநீ, யில்லார்க்கு மிரணியநீ யெல்லார்க்கு மெல்லாநீ' எ-ம் "விரைவின்ற காற்றெனவு முழக்கத்தாற் கடலெனவு மச்சத்தா லிடியெனவுஞ் செயகுலையாற் கூற்றெனவு மதகரிவந் தெதிர்த்த படை முருக்கினதே" எ-ம் இவற்றுட் பலபெயரோருருபு பெற்றுத் திரிபியைபாயினவாறு காண்க எ-று. (உ)

322. ஒழுகிசைச் சீரொத்த தொழுகிய செய்யுள்போல
வழுவில் வியற்றமிழ் வருதலு மாகும்.

(இ-ள்) ஒழுகிசையணியாமாறுணர்த்துதும் மேற்காட்டிய செய்யுளிலக்கணத்தார் செப்பந்தசீரொடு வருவதொழுகிய வோசை யென்பது போல வியற்றமிழிடத்தும் பெயருஞ் சொச்சமு முரிச்சொலு மிடைச்சொலும் பலபல வசனத்தி லொப்பவந்து வருமெழுத் தெண்ணு மொன்றுவ தொழுகிசை யலங்கார மெனப்படும் —(வ-று) 'விடாது நறுநெய் பூசி நீங்கா தொளி மணிச்சாத்தி மங்கா மதுமலர் சூடி யொழுங்கிட் டுக்குந்து வனப்புறவளர்த்துப் புனைப்பெழச் சொருகித் தமக்கழகாகவும் பிறர்க்கிழிவாகவும் நள்ளிருட் கூந்தலை யளகமாகச் சோத்துவ ரிழிவிலை மாதரவரே' எ-று. (௩)

323 இயைபிசை சொல்லுரு பீற்றிலொத்த தாகலே.

(இ-ள்) இயைபிசையணியாமாறுணர்த்துதும் பற்பல வசனத்திறுதி மொழிகட்கு முருபீறுமையா லியைந்துவருவ தியைபிசை யலங்கார மெனப்படும் இதுவே செய்யுளிலக்கணத் தியைபுத் தொடையென் றெண்ணி விகற்பமாக வழங்குவ தெனக் கண்டுணர்க (வ-று) 'செங்கதிரொடு ங்கொடி மலர்த்திருட் கயக்குலோட்டிப் படரொளி முகத்தைக்காட்டிய பருதியைக் கடன்மேலெழுந்துழிச் செவ்விதட்டாமரை பூப்பச் சோலையாய பறவைகளார்ப்ப வமபுவியிரா விருண்மீப்ப வணியழகொப்பொன்றில தே' என வியற்றமிழ் இனிச் செய்யு ளியைபிற் குதாரணந் தொடை விகற்பத்துடன் காண்க. எ-று. (௪)

324 சமமெனப் மாத்திரை தவுதல் வேற்றெழுத்
தொன்றுற லன்றி யொன்றிய சொல்லே

மறறவற றிணமா மாததிரைச சுருககங
திரிப தாதி சோநதன பிறவே

(இ-ள்) சமவணியாமாறுணாததுதம இருமொழி பலமொழி தம முணமாததிரையானு மோரொழுததானும வேறுபாடுடைய வாதலனறித தமமு ளொபப வருவது சமவணியெனபபடும (வ-று) எரியோ வெரியோ வஙகண டொனறுவதெனவும, பாடவோ பாடவோ வந்தாயெனவும, கநத ரக காதாரததினபுககுங காநதாரமெனவு, மிவை மாததிரை யொனறு வேறுபட வநத சமவணி. பிறவுமனன.—திருககாவலூாககலமபகத தாழி சை —"வீதி மநதிர நூலியே, யாதி தநதிர வேலியே, வெனறி தநத மடங கலே, நனறி தநத வடஙகலே, நீதி சுநதர கோலியே, கோதி லநதர சீலியே, நிநதை நீஙகு மனநதமே, யெநதை யீஙகரு ளநதமே, பாதி யிநதணி பாதியே, சோதி வநதணி சோதியே, பஙக நீததலா கஞசமே, பஙக நீததமா தஞசமே, யோதி யமபர ஞானமே, யேதி லுமபர மானமே, யோவ லீனொ தனபளே, காவ லூரர செனபளே." எனபதிதனு ளொவவோரொழுததே மாறி வேறுப டுவதனறி யொனறிய பலசொலலிணைநது வநத சமவணி பிறவுமனன அனறியு மாததிரை வேறுபட வருஞ சம மறைததுரைபபது மாததிரைச சுருகக மெனபபடும (வ-று)—வெணபா.—"நேரிழையாா கூநதலினொா புளளி பெற நீணமரமா, நீாநிலையோ புளளிபெற நெருபபாஞ-சீரளவு, பாடடொ ணெழுழிபப விசையா மதனளவு, மீடடொன றொழிபப மிடறு" எனபதி தனுள, ஓதி-கூநதல, ஓதி-மரம, ஏரி-நீாநிலை, எரி-நெருபபு, காநதாரம-பா டடு-காநதாரம-இசை, கநதரம-மிடறு பிறவுமனன அனறியு மெழுதது வே றுபடவருஞ சமவணி வகையி னடுவுயிரொழுததுளமொழியே யொரு பொ ருளாகவு, மவற்றுண முதலொழிநதொழிநத மறறீரொழுததது, மிடையெ ழுததொழிநத மறறீரொழுததும, வே றிரு மொழியாய வேறிருபொருளைததர வரினது வெதிரபபதாதி யெனபபடும (வ-று) கவரி-கரி, வரி, கவலை-கலை, வலை, கமலம-கலம, மலம, புவனம-புனம, வனம, பாசடை-பாடை, சடை, பூபதி-பூதி, பதி, எ-ம —வெணபா —"முனறெழுதது மெனகோன முதலீ றொருவளள, லீனறுலகங காபப திடைகடை-யான றுரைபபிற, பூமாரி பெயதுலகம போறறிப புகழநதேததறறுங, காமாரி காரி மாரி" எ-ம வெணபா —"கவரி கரிவரி சோநதாததுக களிபபத, தவமேத வா வாழ மலையா-யுவமையைபபின, வைதரெதரிவைய வானவழி யாமெனச சோநதேன, இததேரிதெரிக கிரி" எ-ம பிறவுமனன அன்றியுஞ் சூததி ரததுட பிறவெனற மிகையான, மிறைகவியெனறுஞ் சிததிரககவியென றுமொருவகைசசமம பறறிய விருபதுவகைககவி தணடியலஙகாரததுட காணபபடும அவையாவன —மேறகூறிய மாததிரைச சுருககமுந திரிப தாதியுமனறிக கோமூததிரியுங கூடசதுககமு மாலைமாறறு மெழுததுவ ருததனமு நாகபநதனமும வினாவுததரமுங காதைகாபபுங கரநதுறைச செயயுளுஞ சககரமுஞ சுழிகுளமுஞ சருபபதோப பததிரமு மககரச

சுததமு நீரோடடமு மொறறுபபெயாததலு யாததிலைவருததனமு மு ரசபாதனமுந திரிபஙகியும பிறிதுபதரிபாடடு மெனறிவை யிருபது மிறை கவி யெனபராயினு மிவை சிறுபானமை யாகையி விஙகண விரிவுககஞ்சி யொழிததனம. எ-று. (ரு)

325 சொலலணி மறிநிலை யைநதுஙகோ ளடடுஞ
சொனமிக கணிமூனறுஞ சொலலெஞ சணிபததுஞ
சொலலொப பணிநான்குந தொகையா றைநதே.

(இ ள) முறையே சொல்லணி யோததிலுள விளககியவற்றின ருெகைச சூததிரம வநதவாறு காணக. எ-று. (சு)

முதலோததுச சொலலணியியன.—முறறிறறு.

இரண்டாமோத்துப் பொருளணியியல்.

Chapter II.—Rhetorical figures.

326. பொருளணி யாறைம புணாபபெனத தனமை
யுரியபல விகறப வுவமை யுருவகம
வேறறுப பொருளவைபபே வேறறுமை தானே
யொடடணி யவநுதி யூகாஞ சிதமே
நுடபம புகழுமாறறே தனமேமபாட டொயே
பினவரு நிலையே முனன விலககே
சொலவிலக கிலேசஞ சுவையே யுதாதத
மொபபுமைக கூடட மொபபுமை யேறறம
விபாவனை விசேடம விரோதப பிறிதுரை
விடையில வினுவே வினவில விடையே
சிததிர மொழிபமைவு சிலேடை சஙகீரண
மிததிறத தனையவு மியமபினா கறறோா.

(இ-ள) பொருளணி யிலககணமாமாறுணாததுதும ஆதியி னிறு தத முறையானே சொலலால வருமணி யியலபினை விளககிய பினனா பொருளால வருமணி யியலபினை விளககலால பொருளணி யெனும பெய ராதது. இதனுள செநதமிழ நனகுணாநதோா முனறநதவறறுள வேணடா தன சிலவொழிதது வேணடிய சிறசில கூடடித தனமை முதறகொண டொதத வணிக ளாறைநதையுந தனிததனி விளககுதும. சூததிரததி லனையவு வெனற மிகையா லிவ்வாசிரியா சொலலாதவறறை யிநநூற கணணே சொலல வேணடிய விடததிற் பனனூலினுஞ சிறசில வெடுதே

துக் கூறுதும் — தண்டி யலங்காரம். — "தன்மை யுவமை யுருவகந் தீவகம், பின்வரு நிலையே முன்ன விலக்கே, வேற்றுப் பொருள்வைப்பே வேற்றுமை விபாவனை, யொட்டே யதிசயந் தற்குறிப் பேற்றம், மேது நுட்ப மிலேச நிரனிறை, யார்வ மொழிசுவை தன்மேம் பாட்டுரை, பரியா யம்மே சமாயித முதாத்தம், மரிதுண ரவநுதி சிலேடை விசேடம், மொப்புமைக் கூட்ட மெய்ப்படு விரோதம், மாறுபடு புகழ்நிலை புகழாப் புகழ்ச்சி, நிதரிசனம் புணர்நிலை பரிவருத் தனையே, வாழ்த்தொடு சங்கீ ரணம்பா விகமிவை, யேற்ற செய்யுட் கணியே யைந்தே.' இது மேற்கோள். எ-று. (க)

327. தன்மை யணியே தன்பொருட் குரிய
வன்மை பலவும் வழுவா துரைத்தலே.

(இ-ள்) தன்மை யலங்காரமாமா றுணர்த்துதும். பொருளதிகாரத்தி லுரிமை யெனும் பெயரிட்டு வழங்கினதீண்டுத் தன்மை யணியெனக் கொள்க. பொருளானுங் குணத்தானுஞ் சாதியானுந் தொழிலானு முரிமையுந் தன்மையும் வழங்கு மென்றுணர்க. (வ-று) "மீனே தலையரும்ப வெண்மதியே தாளரும்பப், பானே யுடலரும்பப் பாங்குருவே - தானே, ருடைத்தா டிருக்காவலூ ரகத்து வைத்தா, டைத்நாள் வினைத்துயரோ தொக்கு."—இது பொருட்டன்மையணி —"உள்ளங் குளிர வுரோமஞ் சிலிர்த்துறையுந், தள்ளவிழி நீர்ததும்பத் தன்மறந்தாள் - புள்ளொலிக்குஞ், சேந்தாமரை வயல்சூழ் தில்லைத் திருநடஞ்செய், பூந்தாமரை தொழுத பொன்"—இது குணத்தன்மையணி —"பத்தித்த கட்டகறை மிடற்ற பை விரியர், நுத்திக்க வைந்த்துளை யெயிற்ற-மெய்த்தவத்தோர், நாகத் தாணம்பலத்தா ஞராவமிழ் தணங்கினன், பாகத்தான் சாத்தும் பணி"—இது சாதித்தன்மையணி —"சூழ்ந்து முரண்டணவி வாசந் துவைத்தாடித், தாழ்ந்து மதுநுகர்ந்து தாதருந்தும் - வீழ்ந்தவிழ்ந்த, பாசத்தார் நீங்கப் பரஞ்சுடரின் னடங்கொன்றை,வாசத்தா நீங்காத வண்டு"—இது தொழிற்றன்மையணி தண்டியலங்காரம் —"எவ்வகைப் பொருளு மெய்வகை விளக்குஞ், சொன்முறை தொடுப்பது தன்மையாகும் —அதுவே, பொருள்குணஞ் சாதி தொழிலொடு புலனும்" இவை மேற்கோள். எ-று. (உ)

328. உவமை யென்ப துரிக்குணத் தொழிற்பய
னிவற்றொன் றும்பலவு மிணைந்து தம்மு
ளொப்புமை தோன்றச் செப்பிய வணியே

(இ-ள்) உவமை யென்னு மலங்காரப் பொது விலக்கணமாமா றுணர்த்துதும். இருபொருட்டம்முட் குணத்தானுந் தொழிலானும் பயனானு மொத்தன வாகக் காட்ட லுவமை யலங்கார மெனப்படும். இவற்று ளொரு பொருட் கொரு பொரு ளுவமையும், ஒரு பொருட்குப் பலபொரு ளுவமையும், பலபொருட் கொருபொரு ளுவமையும், பலபொருட்குப் பலபொருளு

வமையும, வருமெனக கொளக. (வ-று.) 'பவளத தனன செவ்வாய.' இது பணபுவமை 'அரிமாவனன போாமுகத துபபகை செகுததான.' இது தொழிலுவமை. 'மாரியனன பொழிவண கையான.' இது பயனுவமை. அனறியும, 'பிறைபோலும வாணுதல.' இது ஒரு பொருட கொரு பொருளுவமை 'பிறைபோலுங கூனெயிறு' இது பலபொருட கொரு பொருளுவமை. 'சோலை யமபுததிர ளொபபக கலைதொடு விலலான.' இது ஒரு பொருடகுப பலபொருளுவமை 'தேனணி கோதையாா செனறணுகததா னடுவே, மீனணி திஙகணோவயாந துறருள' இது பலபொருடகுப பல பொருளுவமை —தணடியலஙகாரம.—"பணபுந தொழிலும பயனுமெனறிவறறி, னொனறும பலவும பொருளொடு பொருளபுணாநதொபபுமை தோனறச செபபுவ துவமை" இது மேறகோள எ-று. (௯)

329 உவமை விகறபித துரைகருங காலை
விரிவே தொகையித ரேதரம விபரித
மறுபொரு ளியம மைய மினசொல
கூடா வுவமை கோதத மாலை
யுணமை யெனவிவை யுவமை வகையே.

(இ-ள) உவமை யலஙகாரமாமாறுணாததுதும. எலலா வலஙகாரததுளளு முவமை யலஙகாரஞ சிறபபுடைத தெனபாா எனலை. பல நிறமதுமலா சோததிய படலையாலை போலவு நாலவகைச சாநதுங கூட்டி நனிகமழ கலவை போலவு மிவவலங காரததானும பலவகைப பொருளை யொருபபடத தோறறித தருதலாற கேடபாாக கிதுவே சிறநத வினபம பயககு மெனறுணாக. உவமிதத பொருளு முவமைப பொருளு முவமித தறகுக காரணமாகி யவவிரணடிறகும பொதுவாய நிறகுங குணமுந தொழிலும பயனுங கூடடக காடடி தணடி யலஙகாரததில—"பால மானப புாையப பொருவ, நேரக கடபப நிகாபப நிகா, வேர வேய மலைய விழைய, வெறப வெளள வுறழ வொபப, வனன வலைய வமர வாஙக, வெனன விகல விளைய வெதிரத, துலைதூ குணடாா நவகமிகு தகைவீ, றலைகே ழறறுச செததொடு பிறவு, நவைதீா பானமை யுவமைச சொலலே." எனனுமுருபுகளா லவறறைப பணிநது வருவதுவமை யியலபெனக கொளக. இவவலஙகாரததைப பிரிததுப பல விகறபமாக வகுததாா புலவா. அவறறு ளீணடு விரிவு முதறகொண டுவமை யீருகப பதினொரு விகறபஙகளுந தொகுத துரைததவாறு காணக. சூததிரததுள ளெனவவை யெனற மிகையால, சமுசசயம-புகழதல-நிநதை-தெரிதரு தேறறம - இயமபுதல வேடகை-பலபொருள - விகாரம - மோகம-அபூதம - பலவயிறபோலி-ஒருவயிறபோலி-பொது நீஙகு - அநியம-முதலிய வுவமை யலஙகாரஙகளும வரும. சமுசசயவுவமை யாவது:—அதனுனேயன றிதனையுதொபபிததனுலு மொககுமெனபது. (வ-று) "அளவேய வடிவொப பதனறியே பசமை, யிளவே

று நிறததாறு மேயகருக-துளவே, கலைக்குமரி போாதுளக்குங காரவுணா
வீரங, தொலைககுமரி யேறுகைபபா டோள." என வருமா. புகழுவமையாவ
து —உவமையைப புகழநதுவமிபபது. (வ-று.) "இறையோன சடைமுடி
மே லெநநாளுந தாஙகுமா, பிறையோ திருநுதலும பெறற-தறைபுனலசூழ,
பூவலையந தாஙகு மாவின படமபுளையும, பாவை நினனலகுற பரபபு"
என வருமா நிநதையுவமை யாவது —உவமையைப பழிததுவ மிபபது.
(வ-று.) "மறுபபயினற வாணமதியும மதிககுத தோறகு, நிறததலரு நே
ரொபபநேனுஞ-சிறபபுடைததுத, திலலை பெருமா னருளபோற றிருமே
னி, முலலைப பூங்காதை முகமா." என வருமா தெரிதருதேறறவுவமை யா
வது —ஐயுற றதனைத தெரிநது துணிவது (வ-று) "தாமரை நாணமலருந
தணமதியால வீறழியுங, காமா மதியுங கறையிரவு-மாமிதனுற, பொனனை
மயககும பொறிசுணஙகிஞா முகமே,யெனனை மயககு மிது' எனவருமா.
இயமபுதல வேடகையுவமை யாவது —பொருளை யினனதுபோலு மென
று சொலல வேடகினற தெனனுளள மெனபது (வ-று) "ஙனறு திதென
றுணரா தெனனுடைய நனனெஞசம, பொனறுதைநத பொறசுணஙகிற
பூஙகொடியே-மனறன, மடுததுதைநத தாமரைநின வாணமுகததுக கொ
பபெண, றெடுததியமபல வேணடுகினற தினறு." என வருமா. பலபொரு
ளுவமையாவது —ஒரு பொருளுககுப பலபொருளைக காடடுவது (வ-று)
"வெலலுங கருவிளையு மெனமாலுங காவியுஞ, சேலும வடுவகிருஞ செஞசர
முமா - போலுமாற, றேமருவி யுணடு சிறைவண டிமைகூநதற, காமருவு
பூஙகோதை கண." என வருமா விகாரவுவமை யாவது —உவமையை வி
காரம பணணி யுவமிபபது. (வ-று) "சீத மதியி னொளியுஞ செழுஙகமலப,
போதின புதுமலாசசியுங கொணடு - வேதாததன, கைமமலரா லனறிக
கருததால வகுததமைததான, மொயமபலாப பூஙகோதை முகமா" என
வருமா மோகவுவமை யாவது — ஒரு பொருணமே லெழுநத வேடகை
யான வநதவுளள மயககந தோனற வுரைபபது (வ-று) "கயலபோலு
மெனறு நினகண பழிபபக கணணில, செயலபோற பிறழுந திறததாற-
கயலபுகழவ, லாரததா னோமருஙகுலந தரளவான முறுவ, லீரததாலுள
வெதுமபும யான." என வருமா. அபூதவுவமையாவது —முன பிலலாத
தனை யுவமை யாககி யுரைபபது. (வ-று) "எலலாக கமலத தெழிலுந திரண
டொனறில, விலலோ புருவதது வேனெடுஙகண - ணலலா, முகமபோலு
மெனன முறுவலததா வாழு, மகமபோலு மெனற னறிவு." என வருமா.
பலவயிறபோலி யுவமையாவது —ஒரு தொடா மொழிககட பலவுவமை
வநதா லவவுவமைதோறு முவமைச சொறபுணாபபது. (வ-று.) "மலாவாவி
போலவரான பாதா கமல, மலாபோலு மாதா வதன - மலாரு, பூளிககு
லஙகளபோலு மளக மதனுட, களிககுங கடலபோலுங கண" எனவருமா.
ஒரு வயிறபோலியாவது —ஒரு தொடாமொழிககட பல வுவமை வநதா
லவவுவமை தோறு முவமைச சொற புணாரா வொரு வுவமைச சொறபுண

ரப்பது. (வ-று) "நிழற்கோப மலக நிறைமலர்ப்பூங் காயாச, சுழற்கலவ மேலவிரித்த தோகை-யழற்குல்வுந, தீம்புகை யாடுஞ் செறிகுழலார் போ லுங்கார், யாமபிரிந்தாராக கென்று மினி." என வரும. பொதுநீங்குவமை யாவது —உவமையைக கூறி மறுத்துப பொருடனனையே யுவமையாககி யுரைப்பது. (வ-று.) "திருமருவுந தணமதிககுஞ் செந்தா மரையின, விரை மலர்க்கு மேலாந தகையார - கருநெடுங்கண், மானே யிருளளகஞ் சூழந்த நின வாண்முகந, தானே யுவமை தனக்கு" என வரும அநியம வுவமை யாவது —நியமித்த வுவமையை நீககிப பிறிது பொருளோவது (வ-று) "நவவை விரிதிரை சூழ்காவிரி நீர்நாட்டு, மௌவல கமழுங் குழன்மடவா ய-செவவி, மதுவாய் கவிரோநின வாய்போல வதன்றி, யதுபோலவ துண டெனறு மாம" என வரும —தண்டி யலங்காரம —"அதுவே, விரியே தொ கை ய யிதரவிதர, முறைபெறு சமுச்சய முண்மை மறுபொருள, புகழ்த னிந்தை நியம மநியம, மையந தெரிதரு தேற்ற மினசொ, லெய்திய விப ரித மியமபுதல வேட்கை, பலபொருள விகார மோக மபூதம, பலவயிற போலி யொருவயிற போலி, கூடா வுவமை பொதுநீங் குவமை, மாலை யெ னனும பால தாகும' என்று ரனறியும,

அவவுவமையணி பிறவணியோடு வருமாறு —தண்டி யலங்காரம — "அற்புதஞ் சிலேடை யதிசயம விரோத, மொப்புமைக கூட்டந தறகுறிப பேறறம, விலக்கே யேதுவென வேண்டவும பெறுமே" எ னறாகலின அறபுதவுவமை, சிலேடையுவமை, அதிசயவுவமை, விரோதவுவமை, ஒப்புமைககூட்ட வுவமை, தறகுறிபபேறறவுவமை, விலக்குவமை, ஏது வுவமை என்று வழங்கப்படு மவைவருமாறு —(வ-று) "குனழ பருகு தாழக் குனிபுருவந தாங்கி,யுழைய ருயிர்பருகி நீண்ட-விழியுடைத்தாய, வணடே திருளளகஞ் சூழவருமதியொன, றுண்டே லவ்வொண்முகத்துக கொப்பு" இது அறபுதவுவமை —"செங்கிருவுந திங்களும பூவுந நிலைநறபச, சந்தத தொ டையோ டணிதழுவிச-செந்தமிழுறா, கறகோர புனையுங கவிபோ லமன னங்கவரு, முறறு முலையாண முகம' இது செமமொழிச சிலேடையுவமை. "நளிதடகத வலலிபின கணணெனகிழு நீலஞ்,தளவு நிறைக டநிநதை-களி றகலுங, கநத மலையா னிலவுங கவட ஊசய, வநத மலையா நிலம" இது பிரி மொழிச சிலேடை யுவமை இதனைச சந்தான வுவமை யெனப "நினறு ழைய நினமுகங காணடு நெடுநாட, கனறுழைமைய தனனையங்காண குவ-மெனனு, மிதுவொனறுமே யனறி மேறறுமை யொனறுணடோ, மதுவொனறு செந்தா மரை நகு' இது அதிசய வுவமை "செமமை மலருந திஙகளு நுமமுகமுந, தமமுட பகைவிளங்குந தனமையவே-யெம முடையு மைப்பாகுஞ் சென்னிவளம புரா போலினியவ, செபபரு மெ னபா ருளா." இது விரோதவுவமை "விணணினமேற காவலபுரிந துறங்கா ன விணணவாகோன, மணணினமே லனன வயவேநதே-தணணளியாய, சேரா வவுணாகுலங களையுந தேவாகே, னோராமே லத்தனைநீயே நீ." இது

ஒப்புமைக் கூட்ட வுவமை. "உண்ணீர்மை தாங்கி யுயர்ந்த நெறியொழுகி,
வெண்ணீர்மை நீங்கி விளங்குமா-றண்ணீர்த், தடம்போலு மென்னத்தரு
கடம்பை மாறன், கரம்போற் கொடைபயில்வான் கார்." இது தற்குறிப்பே
ற்றவுவமை. "குழைபொருது நீண்டு குமிழ்மேன் மறியா, வுழைபொரு தெ
ன்னுள்ளங் கவரா-மழைபோற், றருநெடுங்கைச் சென்னித் தமிழ்நா டனை
யார், கருநெடுங்கண் போலுங் கயல்" இது விலக்குவமை —"வாளரவின்
செம்மணியும் வன்னியின்ம் பாசிலையு, நாளிளைய திங்களைக் நிலவு-நீளொ
ளியாற், றேனிலவு பூங்கொன்றைத் தேவர்கோன் செஞ்சடையேல், வானி
லவு விற்போல வரும்." இது ஏதுவுவமை பிறவுமன்ன எ-று (ச)

330. விரிவென விருபொருள் விதித்திற முருபிவை
தெரிவுற விரித்துச் செப்புதன் மற்றுந்
தொகையொப் பாங்குணந் தொழிற்பயன் றொகவே.

(இ-ள்.) விரிவுவமை யலங்காரமுந் தொகையுவமை யலங்காரமு மாமா றுணர்த்துதும். மேற்கூறிய வுவமைப்பொருளு முவமித்தபொருளுங் குண முதலுவமைக்காரண மூன்று முவமையுருபுமென் விவையெல்லாந் தோன் றவரின் விரிவுவமையெனவும், மற்றவைதோன்றி யுவமைக்காரண மூன்றுந் தோன்றாதுரைப்பின் தொகை யுவமை யெனவும் வழங்கும். (வ-று.) 'பவ ளம்போலுஞ் செவ்வாய்.' என்பதினுள் வாயே யுவமித்தபொருளும் பவள மே யுவமைப் பொருளுஞ் செம்மையே யுவமைக் காரணமாங் குணப்பொரு ளும் போலுமே யிடைச்சொல்லாகிய வுவமை யுருபுமெனக் கண்டுணர்க. வெண்பா —"பால்போலு மின்சொற் பவளம்போற் செந்துவர்வாய்ச், சே ல்போற் பிறழுந் திருநெடுங்கண் - மேலாம், புயல்போற் கொடைக்கைப் புண்ணுடன் கொல்லல், யயல்போலும் வாழ்வ தவா' என்பதினுட் குணத் தானுந் தொழிலானும் பயனானும் விரிவுவமை வந்தவாறு காண்க அன் றியும், "தாமரைபோன் முகத்துத் தண்டரளம் போன்முறுவற், காமருவு வேய்புணர்த்தோட் காரிகையீர் - தேமருவு, பூங்குழலின் வாசப்பொறை சுமந்து கொந்தாற, பாங்குழலுந் தென்றற் பரிசு" எ-ம். பவளம் போலும் வாய், சிங்கம்போலுஞ் சேவகன், முகில்போலுங்கை, இவை குணத்தொ ழிற் பயனுவமைக் காரண மூன்று முறையே தொக்கு நின்றவாறு காண்க. இவை தொகை யுவமை. எ-று. (ரு)

331 இதரேதர மென்ப விருபொருண் மாறலே.

(இ-ள்) இதரேதர வுவமையலங்காரமாமா றுணர்த்துதும். உவமைப் பொருளு முவமித்த பொருளுந் தம்முண் மாறிப் பொருளே யொருகாலுவ மையாகவு முவமை யொருகாற் பொருளே யாகவும் வேறுவேறுய்த்த தொ டர்ந்து வருவதிதரேதர வுவமை யெனப்படும். எனவே. இதரமெனினும் வேற்றுமை யெனினு மொக்கும். (வ-று) "களிக்குங் கயல்போல நின்கண்

ணின் கண்போற, களிகூரு கயலுங் கனிவாயத - தளிர்க்கொடியே, தாம லைபோன மலரு நினமுக நினமுகம்போற, ருமலையுஞ் செவ்வி தரும.''
எ-ம —வெண்பா —''தளிர்பெற்று வைகிய தணசுனை நீல, மளிபெறறுா கண்போ லலரு-மிளிபெற்ற, நலலார் திருமுகததி ஞறறத தளிபெற்றக, கலலாரம போனமலருங கண.'' எ-ம. பிறவுமனன. எ-று (சு)

332 விபரீத பொருளா விளமபிய வுவமையே

(இ-ள.) விபரீத வுவமையலங்காரமாமாறுணாததும காடடவெடுதத பொருளை யுவமைப பொருடகோ ருவமையாக மாறுபாடா வுரைபபது விபரீதவுவமை யெனபபடும (வ-று)''திருமுகமபோன மலருஞ் செயய கமலங, கருநெடுங்கண் போலுங கயல'' எ-ம வெணபா —'' தாயேநின ஞனமபோற சநதிரனே முறறியபின, மேயாநின றுனனுதலபோற சீரததுவே - நோயாக, வீவாதிறிற ரேறறுா தேஙகி வரஙகேடடுன, சேரடியைய பூணடிறைஞ்சுஞ் சோநது'' எ-ம பிறவுமனன. எ-று. (எ)

333. மறுபொரு ளாமபொருள வநதொப புணாததலே.

(இ-ள.) மறுபொருளுவமை யலஙகாரமாமாறுணாததும பொருளைககூறிய பினனதறகுவமை கூறுவது மறுபொருளுவமை யெனபபடும (வ-று) வெணபா —''அனனையா யெவவுயிாககு மாதரவா யனபருளு, நினனையா ரொபபாா நிலவேநத-ரனனதே, பாரிடையே தோனறிப பயனறருதற கிலலையாரு, சூரியனேபோலுஞ சுடா'' எ-ம பிறவுமனன எ-று (அ)

334 நியமமாம பிரிநிலை யேகா ரமவந
தியனிக ரொனறுரைத தேனைய நீககலே

(இ-ள) நியமவுவமை யலஙகாரமாமாறுணாததும எடுததபொருளுக கினனதுவமையனறி மறறொனறிலலை யெனறு காடடிக கூறியவுவமைபபொருணமேற பிரிநிலை யேகாரந தநது முடிபபது நியமவுவமையெனபபடும. எனனை. நியமமெனினு மிலையினமை யெனினு மொககும. (வ-று) ''செஙகமல வாயொழுகுந தேனே யுனசொற கிணையாம'' எ-ம 'சுடுமொழித தீயே நிகருஞ் சொறசொனனுன' எ-ம —வெணபா —''தேன மலரே வாடுமெனச செஙகதிரோன காயுமெனப, பானமதியே தேயுமெனப பாஙகிலையா-நானமருவுந, தாயே திருககாவலூ ரரசே தாரணிமே, னீயே நினககு நிகா.' எனவே நினககு நிகரிலலை யெனபது கருதது. இத னைப்பொதுநீஙகுவமை யெனமருமுள ரெனககொளக எ-று (க)

335. ஐயங கொணடன விருபொரு ளறைத
லைய வுவமை யாகு மெனப

(இ-ள) ஐயவுவமையலஙகாரமாமாறுணாததும உவமையோ பொருளோ வெனறுளத தையந தோனறினதாகக கூறுவ தைய வுவமை

யெனப்படும் (உ-று.) "தாதளவி வண்டு தமொடுந் தாமரைகொன், மாதர் விழியுலவும் வண்முகங்கொ-லேதென, றிருபாற் கவாவுற் றிடையூசலாடு, மொருபாற் படாதெனதுள்ளம்" எ-ம் வெண்பா — "வெஞ்சினவே றின் றுலவும் விண்முகிலோ செய்கொலையார், வெஞ்சினபோ ரீற்றுலவுங் குஞ்சரமோ-நெஞ்சே, லொருபாற்குந் தேறு வுளந்தேற் றினெனினை, டிருபாற்கு மோடன்ன றென்று" எ-ம். பிறவுமன்ன எ-று (௧0)

336. இனசொல் லுரிமையா மிணையிவை யென்ற
பினசொல் லியபொருட் பெற்றிமி யுரைத்தலே.

(இ-ள்) இன சொல்லுவமை யலங்காரமாமாறுணர்த்துதும் ஒன்றை யுவமித்தபின்பு பொருளின் சிறப்பெல்லா முவமைக்கில்லை யென்று காட்டுவதினசொல்லுவமை யெனப்படும் (உ-று) "மானவிழி தாங்கு மடக்கொடியே நினையதன, மான்முழுதுந் தாங்கி யருமதியு - மானுளு, முற்றிழை நலலாய முகமொப்ப தன்றியே, மற்றுயாச்சி யுண்டோ மதிக்கு" எ-ம். வெண்பா — "சூழ்ந்தவும் பாற்கதிருந் தோன்றி யறுத்தொன்றுக, காழ்ந்துவுந் தேயாது கண்ணிதத்தாய-வாழுர், தளராவா றுண்முகங்கண் டேங்கிற் றே தாட்டீழ், வளராவா றென்றோ மதி' எ-ம் பிறவுமன்ன எ-று (௧௧)

337 கூட்டா வுவமையே கூறிய நிகாக்கண
ணூட்டா தவைபொருட் குரியன வென்மே

(இ-ள்) கூடாவுவமை யலங்காரமாமாறுணர்த்துதும் உவமைப்பொருட்கட் கூடாதவை தாமேந்தத் பொருட்கட் கூடுமென்று காட்டல் கூடாவுவமை யெனப்படும் (உ-று) "சுடுமதிபோ லுன்முகம், இருபொழுதும் வாயமலருந் தாமரையே நின்முகம்" — விருத்தம் — "மருட்கொள்ளா வுவாக்கொள்ளா மணிக்கடலைபோல களமனமே, யிருட்கொள்ளா நிழற்கொள்ளு மினாப்பொழில்போ லருந்தயையே, வெருட்கொள்ளா விடியாப்பெய வியன்முகிற்போற் கைக்கொடையே, கருட்கொள்ளா நிழற் சோலைக் காவனூாந் தாயியல்பே' எ-ம் "சந்தனத்திற் செந்தழலுந் தண்மதியில் வெவ்விடமும், உந்தனவே போலுமா னின்மாற்றம் - பைந் தொடியாய், வாவிக் கமலமலர் முகங்கண் டெக்கறுவா, ராவிக் கிலையோ வரண,' எ-ம் பிறவுமன்ன. எ-று (௧௨)

338 மாலை யுவமையா மருவிய பலநிகா
மாலையாக் கோத்தபின் வனைபொரு ளியம்பலே.

(இ-ள்) மாலையுவமையலங்காரமாமாறுணர்த்துதும் பட்டைமாலை போலொரு பொருட்குப் பலபல வுவமை தொடர்ந்து கூறிக் கடையிற் பொருளை யுரைப்பது மாலையுவமை யெனப்படும் (உ-று.) தேம்பாவணி — "நிறைதவிர்ந் துணர்ந்த காமநெறியிற் ககப்பொருளே போன்று, முறை

தவிர்ந் தடைசீர் போன்று முனிகடம் முனிவு போன்றும், பொறைதவிர்ந் திழிந்தினை டோடும் புனலினை யெதிர்கொண் டாங்கத், துறைதவிர்ந் திடத்திட் டேகித் துளித்ததேன் முல்லை சோர்ந்தார்" என வரும். "நீரொழுங் குமுழிபோன்று நெடியதோ நேமி போன்றுங், காரொழு மின்னும் போன்றுங் கடலெழுந் திரைகள் போன்றும், பாரொழுஞ் செல்வத் திலைப் பதியு மோர் நிலையு மென்றார், சீரொழு ஞானத் திறகுந் திரைதிரண் டலைவ துணை டோ" எ-ம் "மலையத்து மாதவனே போன்று மவன்பா, லலைகடலே போன்று மதநூட-குலவு, நிலவலையமே போன்று நெறியன்பா னிறகுஞ், சிலை கெழு தோளவேந்தர் திரு." பிறவுமன்ன. (௧௮)

339 உண்மை யுவமையா முவமை மறுத்தென்
றுண்மையிற் பொருளுற நுவன்று விளக்கலே.

(இ-ள்) உண்மையுவமை யலங்காரமாமாறுணர்த்துதும் உவமை மறுத்துப் பொருளைக் கூறுவ துண்மை யுவமை யெனப்படும் (வ-று) 'தாமரை யன்று முகம்' 'வண்டல்ல கருங்கண்' எ-ம் வெண்பா —"அஞ்சனமின் மாங்குயில்கா ளங்கண்வா னெத்திருஞ், மஞ்சனறே மஞ்சிடித்த வாரப்பன் றே-யெஞ்சாது, காயந்தெழுந்தேம் பூம்புகையாயக் காவனூ ராளரசாள், வேந்தெழுந் தேரோடும் விரைவு' எ-ம் "தாமரையன் றுமுகமே யீதிங் கிவையுங், காமருவண் டல்லகரு நெடுங்கண்-டேமருவு, வல்லியி னல்ல ளிவ ளென்மனங்கவரு, மல்லிமலர்க் கோதை யாள்" பிறவுமன்ன. எ-று. (௧௯)

340 உவமை வழூஉவெனப் வுரியபான் மாற்
றவன்மிக லுயாத் ருழத்லென் றைந்தே.

(இ-ள்) உவமை வழூஉவலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். ஒன்றனை யுவமித் துரைக்குங் காலை வழூஉவுறுமை வேண்டி யவற்றை யறிந்து காத்தல் கல்வி வல்லோர் கடன் அவையாவன —ஆண்பான் முதற்பாலைந்துந் தம் முண்மாறி வருதலும், பொருட்கண்ணுள்ளதின் குறைந்து மிக்கு முவமைக் கண்வருதலு, முயாந்த வுவமையோ டிழிந்த பொருளு வமித்தலு, மிழிந்த வுவமையோ டுயாந்த பொருளு வமித்தலு, மென் றிவவைந்து மோரோ விடத்தோர் சிறப்புக் காட்டுதற் கொழிய வழூஉவாம் (வ-று) வெண்பா.—"மன்னவர்க்கு நாய்போல வன்புடையா வாளவயவா, மின்மினி வெஞ் சுடரோபோல விளங்கு-மன்னப், பெடைபோலுஞ் சந்திரன் பைந் தடங்கள் போலு, மிடைமா சொன்றில்லா விசும்பு" என் விதனுள் வீர ரை நாய்போல வன்புடையா ரென் றிழிந்த வுவமையோ டுயாந்த பொருளுவமித்ததும், வெஞ்சுடர்போல மின்மினி விளங்கு மென்ற துயாந்த வுவமையோ டிழிந்த பொருளு வமித்ததும், சந்திரனுக் குவமையாகப் பேடை யன்னம் வைத்த தாண்பாற்குப் பெண்பா லுவமித்ததும், ஒன்றும் விசும்பிற்குப் பயனில்லாமற் பன்மையிற்றடங்க ளென்ற தொருமைக்குப்

பனமை யுவமித்ததும, எனறிவை யெலலாஙகுறறமாயிறறு.—வெணபா,—"நீலப புருவங குனிய விழிமதாபப, மாலைககுழல சூழநத நினவதனம-போலுங, கயலபாய வாசங கவருங கவிவண, டயலபாயு மமபோ ருதம" எனபதிசனுட புருவமெனும பொருட குவமைக கணணொன றிலலாமை யா லுவமை குறைநது குறறமாயிறறு.—வெணபா—"நாடடந தமொறச செவவாய நலநதிகழத, திடடரிய பாவை திருமுகங - காடமொற, கெணடை மீதாட நறுஞசெயிதழ் கவர, வணடெசூழ செநதா மரை" எனபதித னுண முகததிறகுத தாமரை, விழிககுக கெணடை, வாயககுச செவவிதழ, உவமையாகி மீணடுவமைக கணவநத வணடெககுப பொருடகண ணொனறி லலாமையா லுவமை மிககுக குறறமாயிறறு பிறவுமனன ஆயினு மொரோ விடததிவை சிறபபுக காடட வழுவே யினறிப பயனபட வரவும பெறு மெனக கொளக எ-று (சரு)

341. உருவக மெனப வுவமை வேறு
பொருளவே றினறிப புணரத தொடுததலே.

(இ-ள) உருவக வலஙகாரமாமாறுணாததுதும உவமையும பொருளும வேறுபடாமற குணநதொழிற பயனென முககாரணந தோனறுமலு முவமை யுருபிலலாமலு மொனறுபட வருமுவமை யுருவக மெனபபடும. இவவுருவகமே பதினைநது வகைபபடும —தணடியலஙகாரம —"தொகையே விரியே தொகைவிரி யெனுஅ, வியைபே யியைபினமை யியனிலை யெனுஅ, சிறபபே விருபபஞ சமாதான மெனுஅ, வுருவக மேக மநேகாஙக மெனுஅ, முறறே யவையவ மவையவி யெனுஅ, சொறற வைமமூனறு மாஙகதன விரியே" எனறு ராகலின-தொகையுருவகமாவது —மாட டேறறுச சொறறொகுததுக கூறுவது (வ-று) "அஙகை மலருமடித தளிருஙகண வணடுங, கொஙகை முகிழுங குழறகாருந-தஙகியதோர, மாதாக கொடியுளதா ணபாவதற கெழுநத, காதறருளதோ கரை" என வரும. விரியுருவகமாவது —அசசொல விரிநது நிறபது (வ-று) "கொஙகை முகையாக மெனமருஙகுல கொமபாக, வஙகை மலரா வடிததளிரா - தஙக, ளளிநினற மூர லணஙகா மெனககு,வெளிநினற வேனிற றிரு" எனவரும தொகைவிரி யுருவகமாவது —அசசொற றொககும விரிநது நிறபது (வ-று) "வையந தகழியா வாாகடலே நெயயாக, வெயய கதிரோன விளககாகச-செயய, சுடராழி யானடிககே சூடடுவன சொனமாலை, யிடராழி நீஙகுகவே யெனறு" எனவரும. இயைபுருவக மாவது —பல பொருளை யுருவகஞ செயயுஙகாற றமமு ளியைபுடைததாக வைததுருவகஞ செயவது. (வ-று) "செவ்வாயத தளிரு நகைமுகிழுங் கணமலரு, மைவா ரளக மதுகரமுஞ-செவ்வி,யுடைததாந திருமுகமென னுளளதது வைததார,துடைத தாரே யனறோ துயர." என வரும. இயைபினமை யுருவகமாவது —பல பொருளுந தமமுளியையாமலுருவகஞ செபவது (வ-று) "தேனககலாகொ

ணறைப பொனனுக்ச செஞசடையே, கூனற பவளக கொடியாகத-தான, மழையாக்க கொணடு மதியாகத தோனறும, புழையார தடககைப பொருபபு" எனவரும. இயனிலையுருவகமாவது —ஒனறனஙகம பலவறறையு முருவித்து முருவியாது முறைத தஙகியைய வருவித்துரைப்பது. (வ-று) "செவ்வாய நகையருமபச செஙகைத தளிரவிளஙக, மைவார நெடுஙகண மதரததுலவச-செவவி, நறவலருஞ சோலைவாய நின்றதே நணபா, குறவா மடமகளாங கொமபு" என வரும. சிறபபுருவகமாவது —ஒரு பொருளை யடுத்தவிற சிறநத வடைகளை யுருவித தவறறனே யுருவகமாவுரைபபது. (வ-று) "விரிகடலஞூழ மேதினி நானமுகன மீகானுச, சுரநதிபா யுசசிதொடுதத - வரிதிருத்தாள, கூமபாக வெபபொருளுங கொணடு பெருநாவா, யாமபொலிவுற ருயினதா லனறு" எனவரும. விருபபவுருவகமாவது — ஒருபொருட கூடாத தனமை பலவுங கூட்டி யுருவகஞ செயவது (வ-று) "தணமதிககுத தோலாது தாழநதடத்து வைகாது,முணமருவுந தாணமேன முகிழாது-நணணி, யிருபோ துஞசெவ வியலபாய மலரு, மருவை வதனும புயம' எனவரும சமாதான வுருவக மாவது —ஒருபொரு ளனறுக வுவமித்து வைத்ததனைத தீஙகு தருவதாகக கூறி யததிங கிதனுன வருகினற தனறெனற தறகுப பிறிதோர காரணங கூறுவது (வ-று) "கைகாநதள வாயகுமுதங கணணெயதல காரிகையீர, மெயகார மயிலகொஙகை மென கோஙக - மிவவனைத்தும, வனமைசேரந தாவி வருததுவது மாதவமொன, றினமையே யனறேவெனககு' என வரும உருவக வுருவகமாவது — ஒனறனை யுருவகஞ செயததனையேபோலும பிறிதொனறுக வுருவகஞசெயவது (வ-று) "கனனிதன கொஙகைக குவடாங கடாககளிறறைப, பொனனெடுந தோடருனறே புனைகநதா-மனனவனின, ஞகததடஞ சேவக மாகயா னணைபபல, சோகத தருளேறு வணடு' எனவரும. ஏகாஙக வுருவகமாவது —ஒருபொரு ளதஙகம பலவறறுள ளோரஙகமே யுருவகஞசெயது ஒழிநதவஙகம வாராதே கூறுவது (வ-று) "காதலனைத தாவென றுலாவுங கருநெடுஙக, ணோதிலஞ ளெனனெனனு மினமொழிததேன - மாதா, மருணட மனமகிழசசி வாழமுகத்தில வநத, விரணடினு மெனசெய் கோ வியான." என வரும அநேகாஙகவுருவகமாவது —ஒனறனஙகம பல வறறை யுருவகஞ செயதுரைபபது (வ-று) "கைததளிரார கொஙகை முகிழதாஙகிக கணணெனனு, மைததடஞ்சேன மைநதா மனஙகலஙக-வைதத தோர, மினனுளதா மேகமிசை யுளதா மறறதூஉ, மெனனுளதா நணபா வினி." எனவரும. முறறுருவகமாவது —அவையவ வவையவிகளை யேற றவிடததோடுமபிறவறறேடு முறறவுருவகஞ செயவது. (வ-று.) "விழியே கிளிவணடுமென ணகையே தாது, மொழியே முருகுலாந தேறல - பொழிகினற, தேமருவு கோதைத தெரிவை திருமுகமே, தாமரை யெனனுள ளத தடத்து" எனவரும அவையவ வுருவகமாவது —அவையவமே யுருவித்தவையவியே வாராதே கூறுவது. (வ-று) "புருவச சிலைகுனித்துக கண

ணமபாலுளள, முருவத துறநதா ரொருவ - ரருவி, பொருங்கற சிலமபிற புனையலகுற றோமேன,மருஙகுற கொடிநுடஙக வநது" எனவரும அவை யவி யுருவகமாவது —அவையவியை யுருவகஞ செயவது (வ-று) "வாா புருவங கூததாடி வாயமழலைச சோநதசைய, வோமருவச செநதுவிழி மத ாபப - மூர, லவிககுந தெரிவை வதனும புயததிற, களிககுந தவமுடை யோன கண" என வரும. அனறியும,

அவவுருவக வலஙகாரஙக ளோடு பிறவலஙகாரங கூடிவருமாறு:— தணடி யலஙகாரம —"உவமை யேது வேறறுமை விலககே, யவநுதி சிலே டையென றவறறொடும வருமே" எனறாராகலின, உவமவுருவகமாவது — (வ-று) மதிமகிழநத மாதா வதனமதிய, முதைய மதியமே யொககு - மதி தனா லென, வெமமை தணியு மதராகமே மிகுககுஞ, செபமை யொளி யாக நிகழநது" என வரும ஏது வுருவகமாவது—(வ-று) "மாறறததாற கிளிளை நடையான மடவனனந, தோறறததாற றணணென சுடாவிள ககுப - போறறு, மியலான மயிலெமமை யினனிாமை யாககு, மயலாா மதாநெடுஙகண வாள" என வரும வேறறுமையுருவகமாவது —(வ-று) "வையம புரககுமனு மனனவனின கைககாரும, பொயயினறி வானிற பொழிகாருங-கையா, மிருகாாககு மிலலைப பருவ மிடிககு, மொருகாாப பருவ முடைதது' என வரும விலககுருவகமாவது — (வ-று) "வலலி வதன மதிககு மதிததனமை, யிலலை யுளதே விரவினறி - யெலலை, விள ககுமொளி வளாநது வெமமையா னமமைத, துளககு மியலபுடைத தோ சொல." என வரும அவநுதியுருவகமாவது — (வ-று) "பொஙகளக மலல புயலேயிவை யிவையுங, கொஙகையிணை யலல கோஙகருமபு - மஙகைநின, மையரிக கணணலல மதாவனடிவை யிவையுங, கையலல காநதண மலா" எனவரும சிலேடை யுருவகமாவது — (வ-று) "உண ணெகிழநத செவவிததாயப பொறறேடு டொளிவளரத, தணணளிரு ழினபந தரமலாநது-கணணெகிழநது, காதல களையிறபப வாவி கடவாது, மாதா வதனும புயம.' என வரும. அனறியும,

அவவுருவக வுவமை யெனனு மிரணடிறகும புறனடைவருமாறு — தணடியலஙகாரம —"உருவக வுவமை யெனவிரு திறததயு,நிரமப வுணாத தும வரமபு தமககின மையிற,கூறின நெறியில வேறுபட வருபவை, தெறி னா கோட றெளளியோா கடனே."எனறாராகலின. (வ-று) "விலலே ருழ வாபகை கொளினுங கொளளறக,சொலலே ருழவா பகை' எனவரும "எரி யிரணடு சிறகா வெயிலவயினுக,காருடைய பீலிகடி காவா-ரா வணண, னதியூா வாயா வணிமயிலே போனறதே, பொறறோான கசசிப பொலிவு" எனவரும் இவையேதுவுருவகம "மலையிற பிறவா மடமஞஞைவாரி, யலை யிற பிறவா வமிாதம-விலையிட, டளவாத நிததில மாராத தேறல,வளவான மதா நெடுஙகண மான"எ-ம 'மழலைவாய நவவிமதா நெடுஙகண மஞஞை,

குழலின புறமலிநத கொமபா - சுருளளகந, தாஙகிய வனனந தடஙகொஙகையாா மாதந, தேஙகொள கமலத திரு" எ-ம இவை சிறபபுருவகம "மனறறகுழ லாருயிா மேனமதன கடவுந, தெனறற கிரிதடுககுந திணகணைய-மனறவனாக, கஙகுற கடலின கரையேறறு நீளபுணையாம, பொஙகு நீாநாடன புயம" இது அறபுதவுருவகம "நலலாாகட படட வறுமையிவினனுதே, கலலாாகட படட திரு" இது தேறறவுவமை "அடிநோககிலுழகடல வணண னவனறன, படிநோககிற பைஙகொனறைத தாரோன - முடிநோககிற, றோவளவ னுத றெளிநதே னயனமுடிமே, லாரலஙக லோஙகியது கணடு." இது பலவயிறபோலி "முநதுக கோததனன முறுவன முறுவலே, யொததருமபு முலலைககொடி மருஙகுன-மறறதனமேன, மினனளிககுங காாபோனம விளைககூநதன மெலலியலி, தளணளிககு முணடோ தரம." இது மெயயுவமை பிறவுமனன எ-று (கரு)

342. வேறறுபபொருள வைபபே விளஙகினது தொடஙகி
யீறறி னுதலிய வேறறி யுரைததலே

(இ-ள) வேறறுபபொருளவைபபலஙகாரமாமாறுணாததுதும. எவருமறிநத வொனறைக கூறிய பினனரெடுதத தனபொரு ளததனமைத தாகுமெனக கூறுவது வேறறுபபொருளவைபபெனபபடும இதுவு மூவமை விகறபதது ளடஙகவும பெறும (வ-று) "நெடடொளி வேஙகையாளிசெபபட நீததிங குயிராயக, கடடொளியைக காடடுங கதிரோனெநதன-படடொளிநீ, ராஙகொழியக கணடனபின னுசையுடகொள வாரோவிங, கோஙகழியாச செலவமுண டெனறு" எ-ம "வெயயகுர ரோனறி வெஞசினவேறுட கொளினும, பெயயு மழை முகிலைப பேணுவரால - வையத, திருளபொழியுங குறறம பலவெனினும யாாககும, பொருள பொழிவாா மேறறே புகழ்." என வரும அனறியும,

அவவலஙகார விரிவு வருமாறு—தணடியலஙகாரம.—முழுவதூஉஞசேற லொருவழிச சேறன, முரணிற றோனறல சிலவையின முடிததல, கூடா வியறகை கூடு மியறகை, யிருமை விபரித மெனவத னியலபே 'எனறாராகலின, முழுவதுஞ சேறலாவது —ஒருதிறமுரைததா லததிற மெலலா வறறுமேலுமுறறசசெலலவுரைபபது (வ-று) "புறநதந திருளிரியப பொனனேமி யுயததுச, சிறநத வொளிவளாககுந தேரோன-மறநதாற, புறவாழிசூழநத புவனததே தோனறி, யிறவாது வாழகினறாா யாா" எனவரும ஒருவழிசசேறலாவது —ஒரு திறமுரைததாலததிற மெலலாவறறுமேலு முறறச செலலாது சிலவறறினமேலே சென றொழிவது (வ-று, "எணணுமபயனறாககா தியாககு ம வரையாது, மனனுலகிவ ாமு ாரு ா வ கு, ணனணுறுநதேன, பூததளிககுந தாராய புகழாளாக கெவவுய ரு, க ளிககையனறோ கடண" என வரும முரணிறறோனறாவது —தமமுண மாறுபடடிருககு மியலபுடைததாயப பொருளவைததல (வ-று) "வெயயகு

ரற றேனறி வெஞசினவே றுடகொளினும, பெயயுமழை முகிலைபபேணுவ ரால-வையத, திருளபொழியுங குறறம பலவெனினும யாாககும, பொருள பொழிவாா மேறறேபுகழ" எனவரும சிலேடையின முடிததலாவது — முனனாவைதத பொருளையும பினனதனையு மொருசொறறொடாபாற சொலலுவது (வ-று) "எறறே கொடிமுலலை தனனைவளாத தெடுதத, முறறிழை யாள வாட முறுவலிககு-முறறு, முடியாப பரவைமுழஙகுலத தேதனறுங, கொடியாாககு முணடோ குணம." என வரும கூடாவியறகையாவது — கூடாததனைக கூடுவதாகக கூறுவது.(வ-று) "ஆர வடமு மதிசித சநதனமு, மீர நிலவு மெரிவிரியும - பாரிற, றுதிவகையான மேமபடட துபபுரவுந தத தம, விதிவகையான வேறு படும.' எனவரும கூடுமியறகையாவது.—கூடு மதனைக கூடுவதாககக கூறுவது (வ-று) "ஂபாயயுளாயா நணபா புனைதோ ளெறிநோககிக, கைவளைசோாந தாவி களாகுவாா-மெயவெதுமபப, பூதத லையுஞ செஙகாநதள பொஙகொலிநீா ஞாலததுத, தீததகையாாக கிதோ செயல." எனவரும இருமையியறகையாவது —கூடாததனையுங கூடுவ ததனையுங கூடுவதாககக்கூறுவது (வ-று.) "கோவலாவாய வேயஙகுழலே யனறிக குளாகடலுங, கூவித தமியோளைக கொலலுமாற-பாவாய, பெரி யோரும பேணுது செயவரோ போலுஞ, சிறியோா பிறாககியறறுந தீஙகு" என வரும விபரீதமாவது —விபரீதபபடச சொலலுவது (வ-று) "தலை யிழநதா னெவவுயிருந தநதான பிதாவைக, கொலைபுரிநதான குறறஙகடி நதா - னுலகிற, றனிமுதனமை பூணடியாநதோா வேணடுவ ேறறபபா, வினையும விபரீதமாம என வரும எ-று (கஎ)

343 வேறறுமை யெனப முனனுறறிய விருபொருள
சாறறிய வுவமையில வேறறுமைப படுததலே

(இ-ள) வேறறுமை யலஙகாரமாமா றுணாததுதும. இருபொருளைத தமமுள ளுவமிததுப பினனரவறறுள வேறறுமை தோனறக கூறுதல வேறறுமை யலஙகார மெனபபடும. ஆகையி லிதுவுமுவமை விகறபதது ளடஙகும (வ-று) "மீனணியும பாறகதிரும வெணமதிககு மமமதியைத, தானணியு நாயககுஞ சரலபூணடு-வானணியுந, திஙகட குணடலலா தோா தேயவு மிருணமறுவு, மெஙகடகுண டாளரசாடகில" எ-ம அனறியும.— தணடி யலஙகாரம —"கூறறினுங குறிபபினு மொபபுடை யிருபொருள, வேறறுமை படவரின வேறறுமை யதுவே." எனருராதலின. (வ-று) "அனைததுலகுஞ சூழபோ யருமபொருள கைககொண, டினைததளவைத தோறற கரிதாம-பனிககடன, மனனவநின சேனைபோன மறறதுநீா வடி விற, றெனனுமிது வனறே வேறு." எ-து. ஒருபொருள "செனறு செவி யளககுஞ செமமையவாயச சிநதையுளே, நினறளவி யினபநிறை பவறறு-ளொனறு, மணலிவருங கூநதலாா மாதாரோக கொனறு, மணலிவருங கூந தறள வாகக"எ-து.இருபொருள "மலிதோான கசசியு மாகடலுந தமமு,

ளொலியும் பெருமையு மொககு-மலிதேரான, கசசி படுவ கடலபடா கசசி, கடலபடுவ தெலலாம படும.'' எ-து கூறறு "காாககுலமும பாயதிரையுங காடுங கடலபடையும, போாககளிறும பாயமாவும பொஙகுமா-லேறறு, கலமுடைததா முநநீா கதிராழித திணடோா, பலவுடைததுவேநதனபடை.'' எ-து. சமம. "பதுமங களிககு மளியுடைததுப பாவை, வதன மதாமோக குடைததுப-புதையிருளகூ, ழபபோ தியலபழியு மமபோருகம வதன, மெபபோது நீஙகா தியலபு'' எ-து உயாசசி. இவை குறிபபு அனறியும,

அவவேறறுமை யலஙகாரம பிறவலஙகாரஙக ளோடும வருமாறு.—தணடியலஙகாரம —"அதுவே, குணமபொருள சாதி தொழிலொடு புணருமெ'' எனறுராகலின (வ-று) "சுறறுவிற காமனுஞ சோழா பெருமானுங, கொறறப போாககிளளியுங கோளொவவாா - பொறபுருடி, யாழியுடையான மகனமாரன மாயனே, கோழியுடையான மகன'' எ-து. குணவேறறுமை "ஒஙக லிடைவநது யாநதோா தொழவிளஙகி, யெஙகொலிநீா ஞாலததிரு ளகறறு-மாஙகவறறுள, மினனோா தனியாழி வெஙகதிரொான றேனையது, தனனே ரிலலாத தமிழ'' எ-து பொருள வேறறுமை "வெஙகதிாககுஞ செநதீ விரிசுடாககு நீஙகாது, பொஙகுமதி யொளிககும போகாது - தஙகும, வளமையான வநதெறி மயகக மாநதாக, இளமையான வநத விருள'' எ-து சாதி வேறறுமை "புணாநதா கோமானும பூநதுழாய மாலும, வினைவகையான வேறு படுவா - புணாநதெறிநது மாறறலாபா லெயதியபாா மாயவனு, மெறறிரநது கொணடமையா லினறு'' எ-து தொழில வேறறுமை எ-று (கஅ)

344. ஒடடெனத தனபொரு ளுரையா துவமை
சுடடலி லபபொரு டோனற வியமபலே.

(இ-ள) ஒடடலஙகாரமாமாறுணாததுதும தான கருதிய பொருளை வெளிபபடுததுதற கதனைச சொலலாததறகுததகக மறறொருவமைப பொருளைச சொலவதே யொடடலஙகார மெனபபடும ஆகையிலிதுவு முவமை விகறபதது ளடஙகும (வ-று) "ஒணணிலவு நீாமைததா யோயாப பயஞசுரநது, தணணளி தாஙகு மலாமுகததுக-கணணெகிழநது, நீஙக வரிய நிழலுடைததாய நினறெமககே, யோஙகியதோா சோலை யுடைதது'' எ-து இதனுட டனனையாதரிககும வளளலைககருதி யவனைமொழித தவட்கேறற வுவமைப பொருளைக கூறியவாறு காணக அனறியும "பனிமதுபபதுமம-ஊழியுமரிதே'' யெனறு, 216-ம சூததிரததில வநத வகவலி லொடடலஙகாரமாகத திருககாவலூா நாயகி வெளிப்படா தொழித தவட கேறற வுவமைப பொருளைக கூறியவாறு காணக. அனறியும,

அவவலங்காரவிரிவுவருமாறு —தணடியலஙகாரம —"அடையும பொருளு மயலபட மொழிதலு, மடைபொது வாககியாஙகன மொழிதலும, விர

வந்தொடுத்தலும் விபரீதப் படுத்தலு,மென்னால் வகையினு மியலுமென்ப." என்றாராகலின் (வ-று) "வெறிகொ ளின்சச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர் காவிற், குறைபடு தேன்வேட்டுங் குறுகு-நிறைமதுச்சேர்ந், துண்டாடுந் தன்முகத்தே செவ்வி யுடையதோர், வண்டாமரை பிரிந்த வண்டு." எ-து. அடையும் பொருளும்மயல்பட மொழிந்தது "ஒண்ணிலவு நீர்மைத்தா"யென்ற செய்யுள் அடைபொதுவாய பொருள் வேறுபட்டது. "தண்ணளிசேர்ந் தின்சொன் மருவுந் தகைமைத்தா, யெண்ணிய மெய்ப்பொருளு மெந்நாளு - மண்ணுலகில், வந்து நமக்களித்து வாழு முகிலொன்று, தந்ததன் முன்னைத் தவம்" எ-து அடைவிரவிப் பொருள் வேறுபட்டது. "கடைக்கோ லுலகியற்கை காலத்தின் நீங்கா, லடைய வறிதாயிற் றன்றே - யடைவோர்க், கருமை யுடைத்தன்றி யந்தேன் சுவைத்தாய்க், கருமை விரவாக் கடல்.' எ-து. விரவத்தொடுத்தல் பிறவுமன்ன எ-று. (௧௧)

345 அவநுதி யென்ப வாய்மெய் மறுத்துமற்
றிவறிய வொன்றனை யேற்றி யியம்பலே
யுருவகங் கூட்டி னஃசிறப் பாகும்.

(இ-ள்) அவநுதியலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். எடுத்தபொருள் மிக்கத்தோன்ற வதற்குள்ள சிறப்பியல்குண முதலா யவற்றினுண்மை மறுத்தெதிர்மறையாக மற்றொன்றனை யுரைப்ப தவநுதியலங்கார மெனப்படும். தண்டியலங்காரம்.—"சிறப்பினும் பொருளினுங் குணத்தினு முண்மை,மறுத்துப் பிறிதுரைப்ப தவநுதி யாகும்' என்றார் (வ-று) "நறைகமழ் தார் வொட்டார் நலனளித்து நாளு, நிறையு நிலைதளரா நீர்மை - யறநெறிசூழ், செங்கோல னல்லன் கொடுங்கோலன் றெவ்வடுபோர், வெங்கோப மால யானை வேந்து." எ-து சிறப்பவநுதி. "நிலனும் விசும்பா நிமிர்காலாந் தீயா, மலர்கதிராம் வானு மதியா-மலர்கொன்றை, யொண்ணறுந் தாரா னொருவ னுயிர்க் குயிரா, யெண்ணிறந்தா னெப்பொருளு மாம்" எ-து. பொருளவநுதி "மனுப்புவிமேல்வாழ் மறைவளர்க்கு மார்ப, பனித்தொடையற் பார்த்திவர்க்கோ னெங்கோன்-றனிக்கவிகை, தண்மைநிழற் றன்று தற்றெரு மூத பைதையாகக்கு, வெண்மை நிழற்றாவி விடும்" எ-து குணவவநுதி. அன்றியும், இதனோ டுருவகங் கூட்டிற் சிறப்பாம் (வ-று.) "பொங்களக மல்லல் புயலே யிவையிவையுங், கொங்கை யிணையல்ல கோங்கரும்பு - மங்கைநின், மையரிக் கண்ணல்ல மதர்வண்டிவை-யிவையுங், கையல்ல காந்தண் மலர்." எ-து. வண்டல்ல கருங்கணென்னா துவமை மறுப்பத் துண்மை யுவமை யெனவும், கண்ணல்ல வண்டென்று பொருளைமறுப்ப தவநுதி யுருவக மெனவுங் கண்டு கொள்க எ-று (௨௦)

346. ஊகாஞ் சிதமென்ப வுரிமை யொழித்துமற்
றேகோர் குறிப்பொரு ளறைந்து பொருத்தலே.

(இ-ள்) ஊகாஞ்சித வலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். எடுத்த பொருட்கண் அணியல்பாயின் வற்றைக் கூறினு மவற்றிற்குரிய காரணத்தையொழித்து மற்றொன்றன் சிறப்புத் தோன்றக் கவி தான் கருதிய மற்றொரு காரணத்தைக் கூறுவது ஊகாஞ்சித மெனப்படும். இதனைத் தற்குறிப்பேற்ற மென்பாருமுளர். என்னை ஊகாஞ்சித மெனினுந் தற்குறிப்பெனினு மொக்கும் அஞ்சித மெனினும் பொருந்த மெனினு மொக்கும். (வ-று) "மண்படிதோட் கிள்ளி மதயானை மாற்றரசர், வெண்குடைக்கே வைத்த வெகுளியான் - விண்படர்ந்து, பாயுங்கொ லென்று பனிமதியம் போலவதுாஉந், தேயுந் தெளிவிசும்பி னின்று" எ-து பெயர் பொருள் "வேனில் வெயிற்குலர்ந்த மெய்வெறுமை கண்டிரங்கி, வானில் வளஞ்சுரந்த வண்புயற்குத் - தானுடைய, தாதுமே தக்க மதுவுந் தடஞ்சினை யாற், போதுமீ தேத்தும் பொழில்" எ-து அல்பொருள்.—தண்டியலங்காரம்.—"பெயர்பொரு ளல்பொரு ளென்விரு பொருளினு, மியல்பின் விளைதிற னன்றி யயலொன்று, தான்குறித் தேற்றுந் தற்குறிப் பேற்றம்" இது மேற்கோள் எ-று. (உக)

347. நுட்பமாந் தெளிவுற நுவலா தவற்றையு
முட்படுத் திடுங்குறிப் புரையிற் றுணர்த்தலே

(இ-ள்) நுட்பவலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். எடுத்த பொருளை வெளிப்படக் கூறாததுவே தோன்ற வுவமை யாலாயினு முன்பின் வருவதைக் கொண்டாயினு மதனைக் காட்டுங் குறிப்பினை யுரைப்பது நுட்பமெனப்படும் (வ-று) வெண்பா.—"வற்றிய நீர்ப்பொய்கை மலர்க்கண் டறிந்துணுக்கப், பற்றியமாண் பற்றிலாதம் பாலுறவே - மற்றுவரிச், சோர்ந்தகல வெய்யோன் செழும்பொய்கைத் தாமரைக்கண், டோர்ந்தகலக் நீச ருறவு." என பதிதனுட் சான்றோ ருறவு துன்பம் வரினு மொன்றாகு மாறுதெனவு நீச ருறவு நிலவா தொரு பொழு தெல்லையுண் மாறு மெனவுங் குறிப்பிற் காட்டியவாறு காண்க. "பாடல் பயிலும் பணிமொழிதன் பணைத்தோள், கூடலவாவிற் குறிப்புணர்த்து-மாடவர்க்கு, மென்றீந்தொடை யாழின் மெல்லவே தைவந்தா, ளின்றீங் குறிஞ்சி யிசை." எ-து தொழில் —தண்டியலங்காரம் —"தெரிபுவேறு கிளவாது குறிப்பினுந் தொழிலினு, மரிதுணர் வினைத்திற நுட்ப மாகும்" இது மேற்கோள். எ-று. (உஉ)

348 புகழ்மாற் றென்ப புகழ்வது போலிகழ்ந்
திகழ்வது போற்புகழ்ந் தியம்பிய நிலையே.

(இ-ள்.) புகழ்மாற் றலங்காரமாமாறுணர்த்துதும் ஒன்றனைப் புகழ்ந் தாற்போல வதனைப் பழித்தலும் பழித்தாற்போல வதனைப் புகழ்தலுமென விருவகையும் புகழ்மாற்றெனப்படும். (வ-று.) வெண்பா —"உள்ளூம் பின்னுறச்சீ ருயத்திரவுதீர் மழைபெய், வள்ளலுனை யென்பார் வாழ்த்தறி

யார-வெளவேலோய, பொயவலலா ரொனறு பொதுமாதா மாாயீயாய, மெர யவலலாாக்கீயாய முதகு” எ-து. பழிததாற போலப புகழநதது—வெ ணபா—“ஏஙேயோா கைபபொருடகொண டேறறலலா னுனபொருளைத, தானிடா யெனறுாபொய தாமுணாததாா - வேனெவாககு, மணடா திரவா தளவினறி யெநாளு, நுணடாதர வீவாய நோய” எனபது புகழநதாற போலப பழிததது.—குறள.—“எறறிற குரியா கயவ ரொன றுறறககால, விறறற குரியா. விரைநது” எனபதிதுவும புகழநதாறபோலப பழிததது பிறவுமனன.—தணடியலஙகாரம—“பழிபபது போலும பானமையின மே னமை, புலபபட மொழிவது புகழாப புகழசசி” இது மேறகோள. எ-று.

349. தனமேம பாடடுரை தானறற புகழதலே.

(இ-ள) தன மேமபாடடுரை யலஙகாரமாமாறுணாததுதும. ஒரு வன றனககு மேமபாடடாகத தோனறத தனனைததானே புகழவது தன மேமபாடடுரை யெனபபடும (வ-று)—வெணபா—“எஞசிஞ ரிலலையெ னக கெதிரா யினனுயிாகொண, டஞசிஞ ரஞசாதுபோ யகலக-வெஞசமத து, பேராத வராகத தனறிப பிறாமுதுகிற, சாரா வெனகையிற சரம.’ எ ம ‘யானு மெனனெஃகமுஞ சாலு மவனுடை, யானைககுஞ சேனைககு நோ.’ எ-ம. பிறவுமனன—தணடியலஙகாரம—“தானறற புகழவது தன மேம பாடடுரை” இது மேறகோள எ-று (உ௪)

350. பினவரு நிலையே பிறழநதெனப பலவயின
முனவருஞ சொலபொருள பினனும வருவதே.

(இ ள) பினவரு நிலையலஙகாரமாமாறுணாததுதும. மேறசொனன மடககணிபறறிய வொழுஙகிலலாமையு முனனாவநத சொலலாயினும பொருளாயினும பினனா பலவிடத தவைவரிற பினவரு நிலையலஙகார மெனபபடும. (வ-று) வெணபா—“மலாவிழியே வாயமலரோ வாயநத வதன, மலரோகை கணமலரோ வாடா-மலாமாலை, யாஞ ளிருணமாலை யறரு ளருணமாலை, தாஞந தனிககனனித தாய.” எ-து சொறபின வருநிலையா கையின சொலலணியாமாயினும பொருளானும வழஙகுமிதுவெனறமை யாலிஙகண வைககபபடடது அனறியும—வெணபா—“அவிழநதன தோ னறி யலாநதன காயா, நெகிழநதன நோமுகை முலலை - மகிழநதிதழ், விணடன கொனறை விரிநத கருவிளை, கொணடன காநதள குலை.” எ-து. பொருடபினவருநிலையலஙகாரம.—“வைகலும வைகல வரக கணடு மஃது ணராா, வைகலும வைகலை வைகுமென றினபுறுவா, வைகலும வைகற றம வாழநாணமேல வைகுதல, வைகலைவைத துணரா தாா.” எ-து. சொற பொருடபினவருநிலை “செஙகமல நாடடஞ செழுநதாமரை வதனம, பங கயமென செவவாயப பதுமமபோற செஙகாஙக, ளமபோருகந தாள ரவி நத மாரஞா, தமபோருகந தாடனம” எ-து. பொருடபின வருநிலை. “மால கரி காததளிதத மாலுடைய மாலைகுழ, மாலவரைததோளாதரிதத மாலை

யா - மாலிருள கூா, மாலையின மாலகட்லாபப மதனமெருகேகு, பாலை யின வாளி மலா'' எ-து சொறபினவருநிலை —தணடி யலஙகாரம— "முனவருஞ சொலலும பொருளும பலவயிற, பினவரு மெனனிற பினவரு நிலையே.'' இது மேறகோள எ-று. (உரு)

351 முனன விலககெனப முனனதின மறுததலே

(இ-ள.) முனனவிலககலங்காரமாமாறுணாததும ஒனறைசசொலலி மறறதைக காடடிய குறிபபினை மறுததுவிலககல முனனவிலககலஙகார மெனபபடும (வ-று.) வெணபா —"இனனுயிாகாத தளிபபாய நீயே விளைவேனின, மனனவனுங கூறறுவனும வநதககா-லனறோ, தமககெம மைத தோனறு தகைமைததோா விருசை, யெமகக்ன றருளபுரிநதே யேகு.'' எனபதிதனுளுயிாககாவலனைப போகசசொனனாற போலாங்க காட்டினகுறிபபினாற போதலவிலககினவாறு காணக.—தேமபாவணி —"அலைவீரவூழல் வைகு யாவி னஞசயிாந தெருஞானறுங, கொலைவீர வூழிசசெநதீக குளிததலே யினபமாயின, வலைவீர வணியிற பினனி மலாதவிழ கூநதல வெஃகிப, புலைவீர வுணாநத தாமப புணரியிற குளிபபாய நெஞசே'' எ-ம "பாலனறன துருவாயேழுலகுண டாலிலையின,மேலனறு நீகிடநதாயமெய யெனப -ாலனறு, வேலைசூழ நீரதோ விணணதோ மணணதோ, சோலைசூழ குனறெடுத்தாய சொல'' எ-து. இறநதகாலவினை விலககு "மூலலைக கொடி நடுஙக மொயகாநதள கைகுலைபப, வெலலையின வணடெழுந திரஙகவே-மெலலியன மேற, றீவாய நெடுவாடை வநதாற செயலறியேன, போவா யொழிவாய பொருட்கு.'' எ-து எதிாகாலவினை விலககு "மாதா நுழை நுசுபபு நோவ மணிககுறைசோ, காதினமிசை நீலங கைபுனைவீா-மீதுலவு, நீணீல வாடக ணிமிாகடையே செயயாவோ, நாஙலஞ செயயு நலம.' எ-து. நிகழகால வினை விலககு அனறியும,

அவவலஙகார வேறுபாடு வருமாறு —தணடியலஙகாரம.—"பொருளகுணங காரணங காரியம புணரும' எனறுராகலின. (வ-று) "கணணுமனமுங கவாநதவ ளாடிடமென, றணண லருளு மடையாளந - தணணிழலின, சுறறெறலை கொணடெலவுஞ சோதித திரளலலான, மறறிலலைகாணும வடிவு'' எ-து. பொருள விலககு "மாதா துவாிதழவாய வநதெனனுயிா கவருஞ, சீத முறுவ லறிவழிககு-மீதுலவு, நீணட மதாவிழியு நெஞசங்கிழித துலவும, யாணடையதோ மேனமை யவாககு.'' எ-து. குணவிலககு "மதராிககண சிவபப வாாபுருவங கோட, வதரந துடிபப வணிசோ-நுதல வியாபப, நினபா ளிகழவனகண டஞசாதா லெனனெஞச, மென பாற றுவறினமை யான.'' எ-து காரணவிலககு. "மனனவா சேயா மயிலகவி யாடலுறும, பொனனலருங கொனறையும பூநதளவின-மெனமலரு, மினனுயிாா நீணமுகிலு மெயயெனறு கொளவதே, யெனனுயிரோ பினனுமுளது'' எ-து காாியவிலககு. அனறியும,

அவ்வலங்காரவிரிவுவருமாறு —தண்டியலங்காரம் —"வன்சொல்வாழ்த்துத் தலைமை யிகழ்ச்சி, துணைசெயன் முயற்சி பரவசம் முபாயங், கையற வுடன்படல் வெகுளி யிரங்க, லைய மென்றாங் கறிந்தனர் கொளலே." என்றாராகலின், வன்சொல் விலக்கென்பது வன்சொற் சொல்லிவிலக்குவது (வ-று.) "மெய்யே பொருண்மேற் பிரிதியேல் வேறொரு, தையலை நாடத் தகு நினக்கு - மெய்யிலைவேல், வள்ளல்பிரி வற்றம்பார்த் தெங்கள் வாழ்நா ளைக், கொள்ளை வழலுமாங் கூற்று." என்வரும். வாழ்த்து விலக்கென்பது. "செல்லுநெறி யனைத்துஞ் செந்நெறி யாக, மலகு நிதியும் வளஞ்சிறக்க - வெல்லு, மடற்றோ விடலையகன் றுறைவதாங்கோ, ரிடத்தே பிறக்கவே யாம்" என்வரும். தலைமைவிலக்கென்பது —தன்பாற்றலைமை தோன்றக் கூறிவிலக்குவது (வ-று) "பொய்ம்மை நெறிதீர் பொருளுமிகப் பயக்கு, மெய்ம்முயிர்க்கும் யாது மிடரில்லை-வெம்மைதீர், தேக்க லினியநெறி யணிய வென்றாலும்,போக லொழிதி பொருட்கு" என்வரும். இகழ்ச்சி விலக்கென்பது —எதுவிகழ்ந்து விலக்குவது (வ-று.) "ஆசை பெரிதுடையே மா ருயிர்மே லப்பொருண்மே,லாசை சிறிது மடைநில்லமாற்-றேசு,வழுவா நெறியின் வருபொருண்மே லண்ண, லெழுவா யொழிவா யினி" என்வரும் துணைசெயல் விலக்கென்பது —துணை செய்வார்போலக் கூறிவிலக்குவது. (வ-று) "வினைபொருண்மே லண்ணல் விரும்பினையே லின்றேங், கிளையழுகை கேட்பதற்கு முன்னே - வினைதேன், புடையூறு நுந்தாப் பொலங்கழலோய் போக்கிற், றிடையூறு தோன்றுமுனேக்கு" என வரும் முயற்சி விலக்கென்பது —முயற்சி தோன்றக் கூறி விலக்குவது (வ-று) "மல்லணிந்த தோளா யிதென்கொலோ வான்பொருண்மேற், செல்கவிரைந் தென்றுள்ளந் தெளிந்து - சொல்லுதற்கே, யென்று முயல்வல்யா னேக்கனீ யென்றிடையே, தொன்றுகின்ற தென்வாயிற் சொல்." என்வரும் பரவச விலக்கென்பது —தன்வசமல்லாமை கூறி விலக்குவது (வ-று) "செல்கை திருவுளமேல் யானறியேன் றேங்கமழ்தார், மல்லகலந் தங்கு மதாவிழியி-னெல்லிமைக்கண், ணேக்கம் விலக்குமென் னேமிவள் காதல், போக்கி யகல்வாய் பொருட்கு" என வரும். உபாய விலக்கென்பது —விலக்கு மதனை யுபாயங் காரணமாக விலக்குவது. (வ-று) "இன்னுயிர் காதலிப் பபாய ந்யே யினைவேனின், மன்னவனுங் கூற்றுவனும் வந்தணைந்தா-லன்னோ, தமக்கெம்மைத் தோன்றா தகைமைத்தோ விஞ்சை,யெமக்கின் றருள்புரிந்தே யேகு." என்வரும். கையறல் விலக்கென்பது —வேண்டிய பொருண்மேன் முயலு மொழுக்க மின்மை தோன்றக் கூறுவது. (வ-று.) "வாய்த்தபொருள் விளைத்த தொன்றில்லை மாதவமே, யாத்த வறிவில்லை யம்பலத்தே-கூத்துடையான், சீல மறிந்தேயுஞ் சிந்தியேன் சென்றொழிந்த, காலம் வறிதே கழிந்தது" என்வரும். உடம்படல்விலக்கென்பது —உடம்பட்டாரைப்போல விலக்கிக்கூறுவது (வ-று.) "அப்போ தப்பப் தறியே னருள்செய்ய, விப்போ திவனு மிசைக்கின்ற-டப்பில, பொருளோர் புகழோர

தரபபோ வாமாலை, யிருளோ நிலவோ வெழும." எனவரும வெகுளிவிலக்கெனபது —வெகுளிதோனறக கூறிவிலககுவது. (வ-று) "வணணங கருகவலைசரிய வாயபுலர,வெணணந தளர வெதிரநினறு-கணணினறிப, போதல் புரிநது பொருளகாதல செயவீரால, யாதும பயமிலலை யாம" என வரும். இரஙகல விலககெனபது —இரஙக லெனறக கூறி விலககுவது. (வ-று) "ஊசலெருழிவிழககு மொபபுமயிலிழககும,வாசஞ சுனையிழககும வளளலே-தேசு, பொழிலிழககு நாளையெம பூஙகுழல விடடேகி, லெழிலிழககு மநதோ விதண" எனவரும ஐயவிலககெனபது —ஐயுறறதனை விலககுவது. (வ-று) "மினனோ பொழிலின விளையாடு மிவவுருவம, பொனனோ வெனுஞசுணஙகிற பொறகொடியோ-வெனனோ, திசையுலவுங கணணுந திரணமுலையுந தோளு, மிசையிருளுந தாஙகுமோ மின.' எனவரும எ-று (உசு)

352 சொலவிலக கொனறனைச சொலலிய பினனஙக
தலவென மறுததலபோ லதுமிக விளககலே.

(இ-ள) சொலவிலககலஙகாரமாமாறுணர ததுதும புகழினு மிகழினுந தானே யுரைததசொல லாராயா துரைததனமறுதது மறறினமிகக பிறிதொன றுரைபபது சொ லவிலக கலஙகார மெனபபடும (வ-று)—வெணபா.—" தானேவேந தெனபானறன றனமா யொனறியான, யானெனறெனறியா னவனெனறே - னேனையவா, கொளபொருள கொளவான குடியலைநது நோயவான, றெளபொரு டேறருச சினதது' எ-ம —விருத்தம.—"பணமுலை சுரநத கீதப பாலொடு வளாததேன காமன, பெணமொழி தவறிற றனறே பெரிதுடன றுயிரை யுணட, திணமனக கொடிய கூறறன சிதையநான வளாநதேன படட, புணமனத தழுநதி யாறறுப புலமபுவே னுளுமெனறுன.' எ-ம பிறவுமனன எ-று (உஎ)

353. இலேசமே கருததொளித திடவகைக காடடுஞ
சததுவம பிறிதிற சாறறி மறைததலே.

(இ-ள) இலேசவலஙகாரமாமாறுணாததுதும மனததிற கருதியவறறை வெளிபபடுககும புறததடையாளஙகள பிறிதொனறுல வநதனவாககூறித தனகருததினை மறைபப திலேச மெனபபடும (வ-று)—வெணபா —"மதுபபொழிதா மனனவனை மாலகரிமேற கணடு, விதுபபு மயிரருமபு மெயயும - புதைததாள, வளாவா ரணநெருஙகை வணடுவலை வாயதத, விளைவாடை வநததே னினறு" எ-ம மனவேடடையா லாயது மறைததவாறு காணக. அஙஙனம, புகழவதுபோலப பழிததலும பழிபபதுபோலப புகழதலு மிலேச மெனமனுரா சிலரோ —தணடியலஙகாரம— "குறிபபு வெளிபபடுககுஞ சததுவம பிறிதின, மறைததுரை யாட விலேச மாகும" இது மேறகோள

அவவிலேசததின பாறபடுஞ சிலவலஙகாரஙகள வருமாறு —தணடியலஙகாரம.—"புகழவது போலப பழிததிறம புனைதலும,பழிபபது போலப

புகழ்புலப் படுதலு, மனைவயு மன்னவென றறைநதன ருளரே.'' என்றுராக லின (வ-று) "மேய கலவி விளைபோழது மெலலென னுளு, சாய றளராமற றூஙகுமாற - சேயிழையாய, போரவேட்ட மேனமைமப புகழாளன யாண விருமபுந, தாரவேட்ட தோளவிடலை தான" இது புகழ்வதுபோலப் பழித தது.—"ஆடன மயிலியலி யனபணணி யாகங, கூடுஙகான மெலலென குறி யறியா-ளூட, லிளிவநத செயகை யிரவாளன யாணடுமெ, விளிவந்த வேட கை யிலன" இது பழிபபதுபோலப புகழநதது எ-று. (உஅ)

354. சுவையணி யெனப சுடுஞ்சினங காமம
வியபபு வலமிழிவச சமவீர நகையென
வெணமெயப பாட்டி னியைவன கூறி
யுணமெயப பாட்டை யுணாததிதத தோற்றலே.

(இ-ள) சுவையலங்காரமாமாறுணாததுதும நெஞசங கடுதத வற றைககாட்டுமெ புறககுறி விரிததுக கூறல சுவை யலங்கார மெனபபடும அவையே சினமுதலாக நகையீறுகவைதத வெணமெயப்பாட்டெனக கொ ளக. அவறறிறகு வடமொழி நூலார சாநதஙகூட்டி யிவவலங்காரததை நவ ரசபாவமெனமனு னொன றுணாக அனறியுஞ சினமெனினு முருததிர மெனி னுமொககும. (வ-று) "கைபிசையா வாயமடியா கணசிவவா வெயதுயிரா, மெயகுலையா வேருய வெகுணடெழுநதான - வெயயபோரத, தாரவேயநத தோளான மகளிைத தருகெனறு, போரவேநதன றிசைதத போது" இது சினம. "திஙகணுதல வெயாககும வாயதுடிககுங கணசிவககு, மஙகைதத னிா நடுஙகுஞ சொலலலையுங - கொஙகைப, பொருகாலு மூடிப புடைபெ யருஙகாலு, மிருகாலு மொககு மிவடகு" இது காமம. "முததருமபிச செம பொன முறிததைநது பைநதுகிரின, றெததலாநது பலகலனுஞ சூழந தொளிருங - கொததினதாம, பொனனோ மணிகொழிககும பூஙகா விரிநா டன, றனனோ மொழியுந தரு." இது வியபபு. "கழலசோநத காலவிடலை காதலிமீ தீணடு, மழலசோநது தனனெஞ சயாநதான-குழலசோநத, தாமந தரியா தசையுந தளிரமேனி, யீமம பொறுககுமோ வென று." இது அவ லம "முடைதலையு மூளையு மூனறடியு மெனபுங, குடருங கொழுஙகுருதி யும மீபப-மிடைபெய,பெருநடஞசெய பெறறிததே கொறறப் போரககளை னி, கருடனைச சிறுங களம" இது இழிவு "கைநெரிதது வெயதுயிாததுக காறளாநது மெயபனிபப, மையரிககண ணீாததுமப வாயபுலாநதா - டை யல, சினவேல விடலையாற கையிழநத செஙகட, புனவேழ மேலவநத போது." இது அசசம. "சோநத புறவி னிறைதன றிருமேனி, யீாநதிட் டுயாதுலைதா னேறின-னோாநத, கொடைவீர மோமென னிறைகுறையா வனகட, படைவீர மோசெனனி பணபு." இது வீரம. "நாணபோாலுந தம மனைககுத தானசேற லெனனினற, பாணபோலும வெவவழலிற பாயவதூ உங-காணடோழி, கைததலஙகண ணுககக கனவுகாண பாணெருவன, பொ யததலைமுன னீட்டி யறறு" இது நகை எ-று. (உகூ)

355 உதாத்தம் பொருளிற் பதார்த்த மிகலே.

(இ-ள்.) உதாத்த வலங்காரமாமாறுணர்த்துதும். கேட்போர் வியப்புறத் தன் பொருட்டன்மையின் மேலுஞ் சொற்பயன் மிக்கக் கடந்துரைப்ப துதாத்த வலங்கார மெனப்படும். (வ-று.) "முன்னி னொன்றாம் பின்னுறக் காதலினு முடுகி.' எ-ம் 'பேதைநொந் தழுதகண்ணீர் பெருங்கடல்வெள் ளமாற்று.' எ-ம். 'வச்சிர மலையினு மனத்தி னுண்மையான்' எ-ம் வரும். அன்றியும், "கன்றும் வயவேந்தர் செல்வம் பலகவர்ந்து, மென்றும் வறி யோரிடர் கவர்ந்து - மொன்று, மறிவரிதாய் நிற்கு மளவினதா லந்தோ, செறிகதிர்வேற் சென்னி திரு." இது செல்வமிகுதி. "மண்ணன்று தன்கி ளையி னீங்கி வனம்புகுந்து, பண்ணுந் தவத்தியைந்த பாதத்தனு - ரெண்ணி றந்த, மீதண்டர் கோன்குலையும் வெவ்வசுரர் வேரறுத்தான், கோதண்ட மே துணையாய்க் கொண்டு." இது உள்ளமிகுதி.—தண்டி யலங்காரம்.—"விய த்தகு செல்வமு மேம்படு முள்ளமு, முயர்ச்சிபுனைந் துரைப்ப துதாத்த மா கும்." இது மேற்கோள். எ-று. (௬௦)

356. ஒப்புமைக் கூட்ட மொத்த குணத்தவை
செப்பித் தன்பொரு டெளிவுறக் கூறலே.

(இ-ள்.) ஒப்புமைக் கூட்ட வலங்கார மாமாறுணர்த்துதும். எடுத்த பொருளை விளக்கவந்தனோடு நற்குணத்தானுந் தீக்குணத்தானு மொத்தபல வற்றைக் கூட்டி யொருப்படக் கூறுவ தொப்புமைக் கூட்ட மெனப்படும். (வ-று) திரிகடுகம்.—வெண்பா.—"கொள்பொருள் வெஃகிக் குடியலைக் கும் வேந்தனு, முள்பொருள் சொல்லாச் சலமொழி - மாந்தரு, மில்லிருந் தெல்லை கடப்பாளு மிம்மூவர், வல்லே மழைவிலக்குங் கோள்." எ-து. தீயகுண வொப்புமைக் கூட்டம்.—காசிகாண்டம்.—"வேத மோதிய வேதி யர்க்கோர் மழை, நீதி மன்னர் நெறிதனக் கோர்மழை, காதன் மங்கையர் கற்பினுக் கோர்மழை, மாத மூன்று மழையென்ப பெய்யுமே" எ-து. நற்கு ண வொப்புமைக் கூட்டம் இருமொழி மாலை.—வெண்பா.—"ஓதல் சடை நீட்ட லூண்மறுத்த லீராடல், கோதுளத்துக் கொண்டக்கா லின்னாதே- யேதின், மனத்தூய்மை கையீகை வாய்வாய்மை மூன்றுந், தவத்தூய்மை சாரி னினிது." என்பதிருகுண ஒப்புமைக் கூட்டம் பிறவுமன்ன.—தண்டி யலங்காரம்.—"கருதிய குணத்தின் மிகுபொரு ளுடன்வைத், தொருபொ ருள் வைப்ப தொப்புமைக் கூட்டம்." இது மேற்கோள். அன்றியும்,

அவ்வலங்கார விரிவு வருமாறு —தண்டி யலங்காரம் — " புகழினும் பழிப்பினும் புலப்படு மதுவே." என்றாராகலின், (வ-று) "பூண்டாங்கு கொங்கைப்போர் வெற்குழை பொருப்புந், தூண்டாத தெய்வச் சுடர்வி ளக்கு - நாண்டாங்கும், வண்மைசால் சான்றவருங் காஞ்சி வளம்பதியு, முண்மையா லுண்டிவ் வுலகு" இது புகழ். "கொள்பொருள் வெஃகிக் குடியலைக்கும் வேந்தனு, முள்பொருள் சொல்லாச் சலமொழி - மாந்தரு,

மிலலிருந தெலலை கடபபாரு மிமழுவா, வலலே மனைழவிலககுங கோள."
இது பழிபபு எ-று (௩௧)

357 ஒபபுமை யேறற மொனறறகொள ருமிகச
செபபிய பலவினமேற செயபொரு ளேறறலே.

(இ-ள) ஒபபுமை யேறற வலங்காரமாமாறுணாததுதும வைதத பலவடி யேறினற போல நறகுணததானும தீககுணததானு மொனறறகொ னறு மிககதாகப பலவறறைககூறி யெலலாவறறிலு மேற ருனெடுதத பொருளே நிறபதாகக கூறுவ தொபபுமை யேறற மெனபபடும. ஆகை யிற செயத வுருவ முயாநத குறடடி லேறறிக காடடினற போல வாகு மெனறறிக (வ-று)—வெணபா —" பயனில சொலலினு மிககினு மெயபபாடடி, னயனிலசொன் னனருடா தனனை - வியநதனசொல, லா ஙகினு பினனினறே யமபுறசொல லமழுனறி, ளூாஙகினு வாழு முயி ரககு" பிறவுமனன் எ-று. (௩௨)

358. விபாவனை யெனப விளஙகிய வுலக
சுபாவனை யலததிறந தோறறி யியமபலே.

(இ-ள) விபாவனை யலஙகாரமாமாறுணாததுதும. உலகினி னு ழுககததேறற காரணமொழிய நீககி யியலபினுனுங குறிபபினுனும பிறி தொரு காரணந தோனற வுரைபபது விபாவனை யெனபபடும எனனை, வி பாவனை யெனினு மொழுககவினமை யெனினு மொககும. (வ-று) "பூட டாத விறகுனிததுப பொஙகுமுகி லெஙகுந, தீடடாத வமபு சிதறுமால '— தேமபாவணி —"பாயா வேஙகை யையெனபுழிப பைமபூ, வீயாப புணடரீக மெனவெணணா, வாயாப பேநமையாம பகைகொ, லோயாக கோலவழு வோகட னெனருன" எ-ம "நீினறிவேந தமியோா சிநதை செழுநதென றல, வாயினறி மருளை மகிழ தூஙகும-வாயிலா, ரொனறிசசிலருட நீாநதா ரமரினறிக, கனறிச சிலைவளைதத கா.' எ-து காரண விபாவனை "கடை யாமே கூடடத கருநெடுஙகண டேடிப, படையாமே போநதன பாவாய- கடைலெுமியக, கோடடாமே கோடுமபுருவங குலிகசசெப, பாடடாமே சேநத வழி." எ-து இயலபுவிபாவனை "பூடடாத விறகுனிததுப பொஙகு முகி லெஙகுந, டடாத வமபு சிதறுமா - லாடடமாயக, காணுத கணபர பபுந தோகைக கமயபழிககு, நாணுத யாததாா நமா" எ-து வினையெதிரம றுததுப பொருள புலபபடுதத விபாவனை. "காரண மினறி மலையா ணிலஙக னலு, மீரமதி வெதுமப லெனனிமிததங - காரிகையாக, கியாமே தளர வியலபாக நீணடனகண, டாமே திரணட தனம" எ-து. பொதுவகை யாற காரணம விலககிக காரியம புலபபடுதத விபாவனை "பாயாத வேங கை மலரப படுமதமாப, பூவாத புணடரீக மெனறெணணி-மேவும, பிடித முவி மாறதிருங காணிற பிழையால, வடிதழுவு வேலோன வரவு." எ-து. வேறுபாடடு விபாவனை.—தணடி யலஙகாரம.—"உலகறி காரண மொழித

தொன்றுரைப்புழி, வேறொரு காரண மியல்பு குறிப்பின், வெளிப்பட வுரைப்பது விபாவனை யாகும்." இது மேற்கோள். எ-று (௫௫)

359 விசேட மெனக்குறை விளம்பி யவற்றான்
மேன்மை பட்டபொருள் விளக்கிய நெறியே.

(இ-ள்) விசேட வலங்கார மாமாறுணர்த்துதும் எடுத்த பொருட்குக் குணத்தானுந் தொழிலானும் பொருளானு முறுப்பினானுங் குறைபாடுள்ளதாகக் காட்டி யக்குறை காரணமாக வதற்கு மேன்மை தோன்ற வுரைப்பது விசேட மெனப்படும் (வ-று) வெண்பா —"யானை யிரதம் பரியா ளிவையில்லைத், தானு மனங்கன் றனுக்கரும்பு - ம்தனா, மலரு மம்பாயினு மார னமர்செய், துலகு கைக்கொண்டா னொருங்கு." என்பது பொருட் குறையு முறுப்புக் குறையுஞ் சொல்லி மேம்பாடுரைத்த வாறு காண்க. பிறவுமன்ன. எ-று. (௫௬)

360 விரோத மென்ப விகற்ப முரண்படு
மன்னிய சொற்பொரு ளன்னிய மாக்கலே.

(இ-ள்) விரோத வலங்கார மாமாறுணர்த்துதும். மாறுபட்ட சொல்லும் பொருளு மொன்று பட்டியலும்படி வைத்துரைப்பது விரோதவலங்கார மெனப்படும். இதுவே செய்யுளிலக்கணத்துண் முரண்டொடை யென்று வழங்கு மென்றுணர்க. (வ-று.) "உருவில்லா னுருவாகி யுலகிலொரு மகனுதிப்பக், கருவில்லாக் கருத்தாங்கிக் கன்னித்தா யாயினையே." எ-ம். வெண்பா —"தந்தையை யீன்றதாய் தானன்றியுங் கன்னியுமாய், வந்தியையுங் காவலூர் வந்தேத்திச்-சிந்தையெழக், காலையு மாலையுங் கைகூப்பிக் காற்றொழுதான், மேலை வினையெல்லாங் கீழ்" எ-ம் "சோலை பயிலுங் குயின் மழலை சோர்ந்தடங்க, வாலு மயிற்கணங்க ளார்த்தெழுந்த-ஞாலங், குளிர்ந்த முகிலகற்றத் கோபஞ் சிவந்த, விளர்ந்த துணைபிரிந்தார் மெய்" எ-ம். "காலையு மாலையுங் கைகூப்பிக் காற்றொழுதான், மேலை வினையெல்லாங் கீழ் வாங்-கோலக், கருமானன்றோல் வெண்ணீற்றுச் செம்மேனிப் பைந்தார்ப், பெருமானைச் சிற்றம் பலத்து" எ-ம். வரும் "இன்மா ணிகல வெளியவே யென்னும், வன்மேவு புண்டரிகம் வாட்டும்-வன்மார், கரியுருவங் கொண்டு மரிசிதறக் காயும், விரிமலர்மென் கூந்தல் விழி." இது சிலேடை விரோதம். தண்டியலங்காரம் —"மாறுபடு சொற்பொருண் மாறுபாட் டியற்கை, விளைவுதர வுரைப்பது விரோத மாகும்." இது மேற்கோள். எ-று (௫௭)

361. பிறிதுரை யணியே பெருந்துயா முற்றக்காட்ட
முன்னிலை யாரொடு மொழித லொழிந்துப்
பன்னிலை யாரொடு பகர்த லென்ப.

(இ-ள்) பிறிதுரை யலங்கார மாமாறுணர்த்துதும். ஒருவரை முன்னிலையாகப் பேசுங்காலை யவர்களை நீக்கி யகன்றவராயினு நல்லறிவில்லா

விலஙகு-பறவை-மலை-மர-முதலியவாயினு முனனிலையாகப் பேசுவது பிறிதுரை யலஙகார மெனபபடும. (வ-று.)—விருததம.—"மினனென மிளிரநது நீஙகி வீயநதவான சொலலீர சொனமின, பொனனென மலிசீ ரொனனப புகழென வுலகிற பனனுட, கொனனெனத தேடி வைதத கொழுமபொரு ளொடுவாழ நாளு, மனனென வீஙகொன றுணடோ மருணடநாந தெளிய வெனறுன."—எனபதிதனு ளுயிரறந தாரைப பேசினவாறு.—தேமபாவணி —"துளளிவா ழுழைகாள கொமபிற றுனனிவாழ குயிலகா ளேயதே, ளளிவா ழளிகா ளடனகா ளழனிறக கமலப பைமபூம், பளளிவா ழோதி மஙகாள பறிததுவாழ கொடிகாள கோற, லுளளிவாழ வரிகாளசொ னமின னுயிரதரித தவிறறி துணடோ." எனபதிதனுள விலஙகும பறவையு மென றிவறறோடு பேசினவாறு.—தேமபாவணி.—"எனனெஞ சொபப விருபொழுதும விருடபொழிலே, புனனெஞ சொபப வுயிரெலலா நிழற் றுயருட, டனனெஞ சொபபத தநதோம புநதயைப பெருமா, னின்னெ ஞசொபப நிறுததினையேக காடெனறுன." எனபதிதனுட் டிருமகனக னறதுயராற சூசை நொநதொரு சோலையைப பேசினவாறு—அஙஙனந தனனெஞசாயினுந தன கண முதலிய வுறுபபுககளாயினு முனனிலையாகப பேசுவ திவ வலஙகார மாகும. அஙகேதானே யகனறமகறகுத தாயும வருநதிச சொனனதாவது—"கயலரம விழியே கடலாமவனை, யயலாடலிலா வியகன றனனே, யியலாத விடுகக ணிலையந தினிநா, னுயலாம விழியொன றுளதே துரையீர." எனபதிதனுட்டன கணணோககிப பேசினவாறு. பிறவுமனன. எ-று. (௩௬௧)

362. விடையில வினவே விடைவேண் டாமையு
மடைய லாரையு மஃறிணை யவறறையு
மனவியப பாதி வழஙகப பலகுணம
வினவினற போல விளமபிய நிலையே.

(இ-ள்) விடையில வினுவலஙகாரமாமாறுணாததுதும. மறுமொழி வேணடாமையு முனனிலை யலலாரையு மறிவில வறறையும வினவினற போல வுரைபபது விடையில வினுவணி யெனபபடும. இதுவே யதிசயமு மையமு மகிழசசியுஞ சினமு முதலியவறறைக காடடவு மொனறனை மறுபபவு நொநது புலமபவு முதவு மெனறுணாக. (வ-று) விருததம.—"கண படடுறஙகவென னிறையோன கணடேனோ கணடவிணைத தேனோ, பண படடினிய மழலைசசொறபகர வினிதிற கேட்டேனோ, புணபட டுளமென னெஞசுவபபப பூஙகண ணெனமேன மலாநதனவோ, வெணபுட் டிறபப வுயிாசெலலேவா வெனமே விரஙகுநதயை யிதுவோ." எனபது மகிழசசி வினுவணி.—விருததம.—"கெட்டோ நாமோ மினனென வொளிலிக கெடுநெனறி, யிடடோ நாமோ விடடதி னிஃதோ பயனநதோ, படடோ நாமோ புனனய நககிப பரவீடடை, விடடோ நாமோ வேகு துரைமோ வெனவேவா." எனபதிதனுண ணனுகி நொநதாா புலமபிய வினுவணி.

"களிபபனே வழுவனே கனிய தானெனே,விளிபபனே சுளிபபனே விழை நத வாணமுக, மொளிப்பனே தழுவிய வுவபபின முததமு, மளிபபனே வுலகெலா மளிதத நாதனே."எனபதைய வினுவணி பிறவுமனன எ-று.()

363 வினவில விடையே வினவினு லெனபபிறா
மனவுணா வுரைதது மறுவுரை கூறலே.

(இ-ள.) வினவிலவிடை யலங்காரமாமாறுண துதும ஒனறை யுணாககுஙகாற பிறரொதிா பிறிதொனறை யுணாநது வினுவினதாகச சொல லித தனபொருள விளஙக மறுமொழி யுரைபபது வினவில விடையணி யெனப்பபடும. (வ-று) தேமபாவணி —"காதலே பாசமாயக காலகை வீக குத, லாதலே பிரிவுனக கரியதா மெனபாய, காதலே பாசமாயக காதன மிககுளத, தாதலே நாடொறு மிறுககலாவதேன —கொநதிய விரகநோய கொழுநது விடடெரிந, தநதில வழலவிப பரியதா மெனபாய, கொநதியதீ யுலே தூணடிக கொணடுநீ, யநதில நசைககற லீடட லாவதேன.—கொடி துநா ஞுறறநோய மருநதி னிாமையாற, கடிதுதீ தரலருங கருமமா மென பாய், கொடிதுநா ஞுறறநோய நீள மீணடியிா, கடிதுமாயா தொழிதரக கடு வுண பாவதேன." எ-ம. பிறவுமனன. எ-று. (ரு-அ)

364. சிததிர வணியே தீடடிய படவடி
வததிறத தனைததையு மையென வகுததலே

(இ-ள.) சிததிர வலஙகாரமாமாறுணாததுதும. காதலுணாநதவை கணணுற கணடாற போலப பிறா தெளிநதுணாவுற நுடபவிபரத தெடு ததபொருளை விரிததுக காடடல சிததிர வலஙகார மெனபபடும.—ஙைட தம.—"அவிாபூ ஞெலியா மலடக கினளாயக, கவாவான வரலகண டுமெ கன றிலதாற, றுவாவாய மயிலெருட டிடலாகு மென, நவைதீ ரனமெலல நடந ததுவே." எ-ம.—தேமபாவணி.—"புலமபு மோதைமி ஞெநதெனப பொனனிடச, சிலமபு மேலவலச சீறடி யூனறிலிற, கலமபுனைநத பொற காலயற பொனமலைத, தலமபு[illegible]த மின சாயலொத தாளரோ.—துகிற கலாபமு டொனற விளிமபெடுத, துகிறகொ டாலயா கிளனி யுதிாததடு, மகிறகு லாமபுகை தூதுவிட டஙகுழன, முகிறகு லாமினின மினமுகங கோடடுவாள." எ-ம. பிறவுமனன. இதறகு மீணடுச சிததிர வணியைக காண்க. அனறியும, இதறகு மிதனமேற கூறிய சுவையலஙகாரததிறகும வேறறுமை யாதெனி லது மனததினிகழநத பறறினை மாததிரம புறததுத தோனறுங குறிகளால விரிததுக காடடலியலபாம. அசசிததிரமோவெனி லெவவகைப் பொருளுங கணமுன வைததாறபோல நுடபமாகக காடடு மியலபுடைததாகு மெனறுணாக.—தணடியலஙகாரம.—"கோழுத திரியே கூட சதுகக, மாலை மாறறே யெழுதது வருததனே, நாக பநதம வினுவுத தரமே, காதை காப்பே கரநதுறைச செயயுள, சககரஞ சுழிகுளஞ சருபப தோ பததிர, மககரச சுததமு மவறறின பால." இது மேறகோள. எ-று ()

365 ஒழிபணி பலவறறை யொழிததன வுரைததலே.

(இ-ள) ஒழிபலஙகார மாமாறுணாததுஉம. தன பொருள விளகக லுரிய பறபலவறறை யுரைகக மாடடா தொழிததாற போல வவறறைச சுருஙகககாடட லொழிபணி யெனபபடும. (வ-று.)—வெணபா.—"ஞான லமுஞ சீாநலமு மொஙதொனறு சேறறியதன, வேனலமு மறறு விளம பனே-தேனலமுண, டினற வருணமுகிறகை யெஙகோன கொடையொ னறே, தோனற வுரைபபேன றெழுது' எனப புகழொழிபணி.—வெண பா —"உளபொருள சொலலா யுனைவாாகண டொனறீயாய, கொளபொ ருள வெஃகிக குடியலைபபா - யெளபொரு, ளினறு விணிதெனபா யிஃசி றிய மெயககடவு, டெனறுப பகைபபானென சொல" என விகழபொழி பணி பிறவுமனன. எ-று (சுo)

366. அமைவணி யலலவு மாமென றதுபோற்
சமைநது மறறொனறன றகவெழ வியமபலே.

(இ-ள) அமை வலஙகார மாமாறுணாததுஉம நனமை யலலனவு மெயயலலனவும பிறாக குபகாரமாய நலலவாகவு முளளவாகவு மொழபி ததாறபோலமைநது பிறிதொனறனை மிகவுரைதத தொறுதத லமைவணி யெனபபடும (வ-று)—வெணபா—"பொயயுங களவும புறககாமத தீதி ழிவு, நையு முயிாககே நவையனறே - செயயுன, குலததுரிமை யெனறு யுள தெனிலுஞ செநதீத, தலததுரிமை தானே வுனககு" எ-ம. பிறவு மனன எ-று. (சுக)

367. சிலேடை யெனப திரிசொல பலவினைந
திருபய னுக வொருதொடா புணாததலே.

(இ-ள.) சிலேடை யலஙகாரமாமாறுணாததுஉம பல பொருளகுறி தத வொரு சொலலாகிய திரிசொற கொணடிருபயனைக கொளளுமபா டடை முடிபபது சிலேடை யெனபபடும. (வ-று.)—வெணபா —"பாடல மேறிப பகைககிளை யாாததோடடிச, சேடலாதன பூதத தினைகாததா-ளுடக, மாாநத கவிகையால யாதனையு மாஙகோடடி, யோாநதுறைமே லுறறுறெளி" எனபதிதனிற பாடல மரததிலேறிக கிளிகளைக கூபபிட டோடடிப பூதத தினைப புனஙகாததா னெனவுந துவரஙகாடடி னிறை நத குரஙகுகள யாவையுங கையா லோடடினு னெனவு மொரு பயனுகக கொணடு பினனையுங குதிரையேறி பகைவா பரிபபடையைப பொருதோ டடித தனனுடைச சிறுமை காததா னெனவு மளிதத பொனனிறைநத கொடையாலாங கிலலாமபடி துனபஙகளையு மோடடினுனெனவும வேறொ ருபயனுகக கொளளவும பெறுமெனக காணக. அனறியும.—விருததம— "கனிநிழலபூத தருநதருநான கடுததம மூனறுங கழிததுககாய தளிா மேயநது சவலை யோடைக, இனிதவழதே னுணமலாபஃ றொடையே ரூடி யிலையெவா ளிததனைக குறடகொம பிடைததுண வைதத, தனி

நீலே சேரிசைச் சிந்தும் மத்தத்தாற் சாயனி யின்னிசை பாட வெளிநோ யானே, கனிவளா மாபுக் கேழ்ந்தி வீரபர் கடைத்த வுயாதென மலையக் கோட்டிற் கண்டேன்' எனப்பிதனுட் சொன்ன பொருளெலா மொரு பயனுக்குக் கொண்டாலியானைக் குரியவாகவு மவை மற்றொரு பயனுக்குக் கொண்டா லுவமைச் சிறப்பின் வெண்பாவிற் குரியவாகவும் பயன்படு மெனக் கண்டுணர்க. இதுவே சிலேடை யுவமையெனப்படும்—"ஒருவகைச் சொற்றொடர் பலபொருட் பெற்றி, தெரிவுதர வருவது சிலேடையாகும்." என்றா ரன்றியும்,

அச்சிலேடை யலங்கார விரிவுவருமாறு—தண்டி யலங்காரம்—"அதுவே, செம்மொழி பிரிமொழி யெனவிரு திறப்படும்." என்றார். செம்மொழிச் சிலேடையாவது—ஒருவகையா னின்று பலபொருள் படுவது. (வ-று) "செங்கரங்களா லிரவு நீக்குந் திறம்புரிந்து, பங்கைய மாதா நலம்பயிலப்-பொங்குதயத், தோராழி வெய்யோ னுயர்ந்த நெறியொழுகு, நீராழி சூழ்ந்த நிலத்து." எனவரும். பிரிமொழிச் சிலேடை யாவது—ஒருவகையானின்ற சொல்லைப் பிரித்துத் தொகை வேறுபடுத்தும் பலபொருள் கொள்ளப்படுவது. (வ-று) "தள்ளா விடத்தேர் தடந்தாமரை யடைய, வெள்ளாவரி மானிடா மிகுப்ப-வுள்வாழ்ந்தேனு, சிந்துரந் தகைமைத்தே யெங்கோன்றிரு வுள்ள, நந்துந்தொழில் புரிந்தா னாடு' என வரும் அன்றியும்,—தண்டி யலங்காரம்—"ஒருவினை பலவினை முரண்வினை நியமம், நியம விலக்கு விரோத மவிரோதமென, வெழுவகை யானு மியலு மென்ப" என்றாராகலின், ஒருவினைச்சிலேடையாவது—ஒருவினையான் வருவது. (வ-று) "அம்பொற் பணைமுகத்துத் திண்கோட் டணிநாகம், வம்புறற வோடை மலாந்திலங்க-வும்பா, நவம்புரியும் வானதியு நாணமதியு நண்ணித், தவம்புரிவார்க் கின்பந் தரும்." என வரும். பலவினைச்சிலேடையாவது—பலவினையான் வருவது. (வ-று) "தவிாவின மதுவுண்களி தளிர்ப்ப நீண்டு, செவிமருவிச் சொனீளம் தாங்கிக - குயிலிசையு, மின்னுயிரா நுண்ணிடையா ரென்மேருகக்கு மே விலா, ரின்னுயிரா யீர்க்கின் றன." என வரும். முரண்வினைச் சிலேடை யாவது—மாறுபட்ட வினையான் வருவது. (வ-று) "மாலை மருவி மகிழ்கிரியா மாமணஞ்செய், காலத் துணை மேவலார் கடிய-வேலைமேன், மிக்கா மலி யடங்கா தாக்குமவியன் பொழில்கள், புக்காகலி யடங்கும் புள்' என வரும். நியமச் சிலேடையாவது—சிலேடித்த வற்றை நியமஞ் செய்வது (வ-று) "வெண்ணீர்மை தாங்கு வனமுதத்தே வெறியவாயக், கண்ணீர்மை சே[illegible] கடிபொழிலே - பண்ணீர்மை, மென்கொ லியாழே யிரங்குவன வேவே நதே, நின்கொ லுலாவு நிலத்து" என வரும். நியமவிலக்குச் சிலேடையாவது.—சிலேடித்த பொருளை நியமஞ்செய்த நியமத்தை விலக்குவது (வ-று) "சிறைபடுவ புட்குலமுந் தீம்புனலு மன்ன, விறைவனி காதத்தளிக்கு மெல்லை-முறையிற், கொடியன மாளிகையுங் குன்றமுமே யன்றிக், கடிகமழுங் காவுமுள" என வரும். விரோதச் சிலேடையாவது—சிலேடித்த வற்றை

பின்னரும விரோதிப்பச சிலேடிப்பது. (வ-று.)"விசசாதர னெனினு மந்தர த்தின மேவாளு, லசசுதன வணணத்தின் மாயனு-னிசச, நிறைவான கலை யான களஙகநதி, பிறையா னனகனெங் கோன."என வரும். அவிரோதச் சிலேடையாவது —முனனாச சிலேடிதத பொருளைப் பின்னரும் விரோ தியாமற சிலேடிபபது. "சோதி யிரவி கரததா னிரவொழிககு, மாதிடத தான மனமதனை மாற்றழிககு-மீதா, மனக மதிதோறறிக குமுதனிககுந, தனத னிருக்திககொன ருன."எனவரும. பிறவுமனன. எ-று. (சஉ)

368. சஙகீரண மெனப தருமபல வணிவகை
கொங்கீரத தொடையெனக கூட்டிக கூறலே.

(இ-ள.) சஙகீரண வலஙகார மாமாறுணாததுதும. மேறகூறிய வல ஙகாரஙகளிற் பலவுந தமமுடகலநது கூடிவரத தாமுலாபபது சங்கீரண வணி யெனபபடுமே. (வ-று) திருககாவலூாக கலமபகம.—வெண்பா.— "காநதடகைக கஞசததாள காவிககண ணுமபலவாய, வேயநதலாநத காவ லூா மெனகொடையே - யீநதமது, வுணணளிகாள சொனமினீ ரொதது ளதோ பூவுலகிற, பணணளிபபூத தீநதேன பனிதது." எனபதிதனு ளுரு வகமு மொடடுமை விடையில விளுவும பிறிதுவாயுமென விவவலங்காரங கள கலநது கூடி வநதவாறு காணக. அனறியும்,"தணடுறை நீஙினற தவத தா லளிமருவும, புணடரிக நினவதனம போனறதா-லுணடோ, பயினறு ருளமபருமே பானமொழியாய பாரமேன,முயனறுன முடியாப பொருள" எனவரும—தணடி யலஙகாரம.—"மொழியப படட வணியல தமமுட, டமுவ வுவாடபது சஙகீ ரணமே." இது மேறகோள எ-று. (சங)

369. சொலலணி யாறைநதும பொருளணி யையாறும
புலலணி யிருவகை புணாநத தொகையென
முததமிழக கிவையெலா முகமறை சிகைபொறை
யததகைத தாகா வணிகல ஞககொண
டெநநாறகு முதலாம யுததி யஃதிலலா
லநநூல பிதத னகஙகை வாளெனப

(இ-ள.) இவவதிகாரததுள விளககிய சொலலணி முபபதும் பொரு ளணி முபபது மியலிசை நாடக மெனனு முததமி ழுறகுறப புனைதறகுரி யன. ஆயினு மொளிதரு மினமணி குயிறறிய வணிகலன ருமு மிருளுற விருகண மூடிவரின மாசென வகறறபோல விவவணி வகையானுந தா னுவாகும பொருடகிரு ளுருமைபேணி யினனதற கினன துரிய தெனவு மினனதறகுரிய விடமினன தெனவு முணாநது கூருதல சான்றோா கட னெனக கொளக. அனறியுந திருமணி யணிகல னுயினு மொழுஙகுமினறி யடடு மினறித திரளாயத திரட்டிக குவிததது தலைசசுமையாக வெடுத தல சிஙகார மனறதுபோல விவவகைய வணிகளும பொருட்குப் பாரமாக குவிநதேறறும லணிகலனு யலஙகாரநதோனற வாவு மிகாமலுமொழுங

கெடாமலு மவற்றை வகுத்துப் பூணல் வேண்டும் இவற்றிற் கெல்லாம் நதியே முதற் காரணமாக வேண்டிற் றென்றஃ திலதாயிற் கற்றலெ ..ந் தனனைக் கொல்வதற் கேதுவாக நிற்கும் பித்தனைக் கைப்பிடித்தவனே யொக்கு மென்மனா புலமையின் மிக்கோனெனக் கண்டுகொள்க. எ-று (சஅ)

370. எந்நூ லுரையினு மியைபெலா முணர்ந்து
மந்நூ லரியதென வஃ கினு மொருநூல்
காட்டிய பலநடைக் கடைப்பிடித் தவற்றொடு
கூட்டிய மற்றவை கொள்ப நல்லோரென
வெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பணி யென்றிவண்
வழுத்திய வைம்பொருள் வழக்கஞ் சுருக்கித்
தொன்னூ னடையொடு சிறந்த புறநிலைப்
பன்னூ னடையிற் பழையன கழிதலும்
புதியன புகுதலும் புலமையின் மிக்கோர்
விதியென விம்முறை விரும்பி வழுவில்
முந்நூல் விளக்கிய முத்தமிழ்த்
தொன்னூல் விளக்கந் துலங்கிய வாறே.

(இ-ள்.) எவ்வகைநூலினு மவ்வவற்றுரியன வெல்லாவற்றையு முழு துணர்ந்த திறவது முற்றுணர்ந் தோர்க்கு மேலாவருமையாகையி னிங்கணு ..த்தவைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டொழியா தனவு முணர்வ தறிவோர் தொழிலெனக் கொள்க அன்றியுந் தொன்னூலை விளக்கிய புதுநூலாக வீண்டுச் சொல்லப்பட்ட வைந்திலக்கணவழியே தொன்மையிற் செந்தமிழ் நூலில் வழங்கிய சிற்சில வொழிபயினு மின்று மந்நூலிற் புதியன சிற்சில விதிபயினு மவையெல்லாங் காலவேற்றுமையானும் புறநிலை நூலின் வழி வந்தமையானும் வழுவென் றிகழப்படாவென் னன்னூற் கலைவல் லோன் முதற் றொன்னூற் புலவருள்ளும் பலரொன்றுணர்க எ-று. (சஞ)

இரண்டாமோத்துப் பொருளணியியல் —முற்றிற்று.

அதிகார மொன்றிற்கு ஒத்திரண்டிற்கு ஆ சூத்திரம். 70.
மேற்கோள் சூத்திரம். 56. ஆ சூ. 126.

அதிகார மைந்திற்கு மேற்கோளோடு கூடிய ஆ சூத்திரம். 829.

— o —

ஐந்தாவது:—அணியதிகாரம் —முற்றிற்று.